

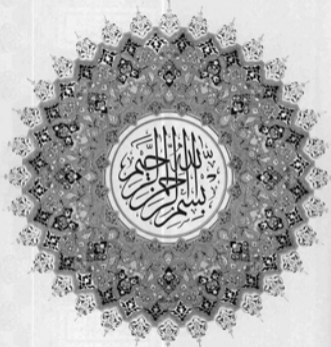

وہارک پڑاوی
ماہوستانہ ڈار

قرآن کریم
 ترجمه کردی
 آنتا و ناز حسن محمدی
 چترار

خوشنویسی : نذیر عثمانی
 نشانه : موسیٰ محمدی
 نقشه : امین سلیمی
 نستعلیق : سعید محمدی
 تزیین : بیام محمدی
 هشتمین : آنتا و ناز محمدی
 بسته کردنی : خدیس
 چاپ صحافی : پانچانه نزدیک قرآن کریم
 متن چاپ : حضرت

تایپ : محمدی محمدی محمدی
 ویرایش : محمدی محمدی محمدی
 بازنگری : سید محمد سعیدی
 طرح نگاره : ناز محمدی
 درفیس : شریا بابلی
 خندان : نوبلی
 پرس : نیرودی
 نوز خوانی : محمدی محمدی محمدی
 مسود : محمدی

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
رَحْمَةُ اللَّهِ الرَّحِيمِ
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ
إِنَّكَ أَنْتَ الظَّالِمِينَ
الْمُبِينُ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

سوزی فاتیحه

سوزی که در سینه است
بواسطه سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است
سوزی که در سینه است

سوزی که در سینه است

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىكَ
الْكِتَابَ هَذَا وَالَّذِي أَسْرَرْنَا
بِهِكَ الْقُرْآنَ وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْحَيَاةَ وَالْمَوْتَ وَالَّذِي جَعَلَ
لَكَ الْوَسْطَةَ فِي الْأَرْضِ وَالَّذِي
جَعَلَ لَكَ الْوَسْطَةَ فِي السَّمَاءِ وَالَّذِي
جَعَلَ لَكَ الْوَسْطَةَ فِي الْبَحْرِ وَالَّذِي
جَعَلَ لَكَ الْوَسْطَةَ فِي الْأَرْضِ وَالَّذِي
جَعَلَ لَكَ الْوَسْطَةَ فِي السَّمَاءِ وَالَّذِي
جَعَلَ لَكَ الْوَسْطَةَ فِي الْبَحْرِ

وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ الْوَسْطَةَ فِي الْأَرْضِ

سوره های مجتهدیه

سوره های مجتهدیه

• ترجمه و تفسیر
• تکریم و تحسین
• نکات و مباحث
• بیان ادب و آداب
• روش های تفسیری
• روش های تفسیری
• بیان ادب و آداب
• نکات و مباحث

کتابخانه آیت الله العظمی

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَسِمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُوا بِالْحَرَامِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
 يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ كَذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنزَيْنَا كَمَا ءَامَنَ الشُّعْبَاءُ
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الشُّعْبَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا
 مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ
 بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحَتِ يُعَذِّبُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

- ۶ گه لی خودانه ناسانیش بترستی، یان ترسیان وه بهر نه هیئی، وه کؤ یه که؛
 نه وان له باوه ری هیئان خو ده بوئرن .
- ۷ له خوداوه دل و گوئی یان مۆر کراوه و په رده به کیش به بهر چاویاندا کشاوه و
 به شیان نازاری به وانه .
- ۸ له م خه لکه دای و هه یه، ئیون: باوه رمان به خوداوه به روژی سه لا
 هیئاوه؛ که چی باوه ریشیان نیه .
- ۹ نه وان خوداوه باوه رداران فریوده ده ن؛ که هه ر خوئیان فریوداوه و پیش
 ناحه سن .
- ۱۰ دلیان ده غه زیکی هه یه و خوا ده غه زی پتر کردون؛ له سه ر نه م
 درو کردنه، به شیان نازاری به وانه .
- ۱۱ نه گه ر که سئی پئیان بیژی: له م هه رده به دفه ری مه که ن! ئیون: ئیمه
 چاکه کارین .
- ۱۲ باش بزائن، که خرابه کار نه وان؛ به لام به خوئیان نازانن .
- ۱۳ هه رگاش یه کئی پئیان بیژی: ئیوه ش سایری نه م خه لکه بروا بیئن، ئیون:
 جا چون ئیمه وه ک نه و نه فامانه بروا بیئین؟ با بزائن، که خوئیان
 نه فامه کانن؛ به لام به خوئیان نازانن .
- ۱۴ هه ر وه ختایه ک ده گه نه خاوه ن باوه ران، ده لئین: ئیمه ش وه ک ئیوه
 خاوه ن باوه رین . هه رگاش چۆنه لای شه یئانه کانی خوئیان، ئیون: ئیمه
 وه ل خوئانین؛ هه ر گه مه به مانه ده که ین .
- ۱۵ خودا کالته به وان ده کاو به ریان بۆ به ره لدا ده کا، تا له نه و سه رکیشیه دا
 سه رگه ردان بن .
- ۱۶ نه وانه راسته رئیان دا به گومرایی و له سه و دادا تی شکاون و رینگه ی
 راستیان به دی نه کرد .

۹- هه سین: یی زانین، هه ست یی کردن. ۱۰- ده غه ز: نه خوئی، ناساغی.

۱۱- هه رده غه رده، زه مین، زه وی. ۱۴- وه ل: ده گه ل، له ته که.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ
 بِكُمْ عَمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْدِعَهُمْ فِيءَ آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
 حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
 أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَاهِ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّا اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
 فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
 النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

۱۷ ئەمانە راست بە مەرەدی کەسانی چۆن ، کە خەریکی پێ کردنی ئاگرێک بۆن ؛ هەرکە پۆشنایی ئاگر دەور و بەری پۆشن کردن ؛ خودا پۆنکیه کە ی بردن و لە تاریکی وادا وێلی کردن ، هیچ ئاشته بایان نە دەدیت .

۱۸ کە پێن ، کوپێن ، لال و پالێن ؛ ناتوانن بشگه پێنه وه .

۱۹ یانە [هەر وه کۆ کەسانی کە] بارانی بە لۆزه ویان دەگەڵ هەر وه چە خماخە دان لە وه حە وایه بۆ بیاری و بکە ونه ناو تاریکی ؛ لە ترسی هەر وه تریشقه ، تلی لە گوێ یان رابکەن ، نەکا بمرن . خودا دەورە ی لە م خوانە ناسانە داوه .

۲۰ لە وانە یه برۆسکە ی هەر وه کوپریان بکا . هەر شریخە ی چە خماخە هات ، دەکە ونه پێ و هەرگا لییان تاریک داهاات ؛ راده وه ستن . خو ئه گەر خوا بیویستایه ، گوێ و چاوی لە کار دە خستن ؛ خوا هەم مۆشتیکی پێده کری .

۲۱ ئە ی خە لکینه ! هەر ئە وه خوا یه بپه رستن کە ئیوه و زۆری تریشی پێش ئیوه وه دی هیناوه . بە شکۆ خۆتان بپارێزن .

۲۲ ئە وه خودایه هەردی بۆ کردۆن بە رایەخ ، ئاسمانی بە رزکرده وه و ئاویکی لە وه حە وایه وه بۆ باراندن ؛ هەم مۆجۆره بە روبوی - بە هۆی ئە و ئاوه - بۆ رواندن . دە یسا کە ئە وه و زانیوه ، چۆن شەریکان بۆ ئە وه خوا یه پەیدا دەکەن ؟

۲۳ ئە گەر لە مە ی کە ئیمه بۆ عەبدی خۆمان ناردۆته خوار بە گومان و پێشتان وایه راستی بۆ چۆن ، دە سا ئیوه و پێرای هاو باوه رە کانتان بە گە لە کۆمەکی یه کتر - جگە لە خوا - سۆرەتییکی وه ک ئە و بیژن .

۲۴ ئە گەر نە و کرد - کە هەر گیز بۆشتان نا کری - سا بترسن لە وه ئاگرە ی دەسته چیلە ی تە وه ن و لە شی مۆیه و هەر بۆ خودانە ناسە کان هە لکراوه .

۱۷- مەرەد؛ حال، بار، مەرە. ۱۹- لۆزه؛ تە و زم، رێژنه. تلی؛ نە نگوست، قامک، تلهی.

۲۴- تە وه ن؛ بەرد، کوچک، کە فر. هە لکراوه، یا؛ سازکراوه.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
 رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأتوا بِهِ مُتَشَابِهًا
 وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
 * إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا
 فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
 بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
 وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ
 اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
 وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾
 كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
 ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ
 الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى
 السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

۲۵ به و که سانه ش که بۇنه خاوه ن باوه رو ئاكار چاکن ، موزده بده : باغاتیکي وایان ده بی ، جوباریان به به ردا ده رواو له هر میوه یه ک بچیژن ، ئیژن : به ری ئەمه کرابوه به شی مه و ئیستا وینه یان هیناوه . ژنه کانیان له وی زور پاک و خاوینن ؛ تا هه تایه ش هر له به هه شتا ده مینن .

۲۶ خودا له وه شهرم ناکا میسۆله و له پیشکه ش که متر به نمۆنه بینیتته وه . جا نه وانه ی به باوه پرن ، روژن ده زانن ئەمه راسته و له پهروه رنده یان رایه . نه وانه ی خودا نه ناسن ئیژن : خودا له م نمۆنه هینانه وه چی گه ره ک بۇ ؟ زورانی پی گومرا ده کاو فره شیان شاره زا ده کا . هر نه وانه پی توشی گومرایی ده بن که له ریگایه لاده ده ن .

۲۷ ئە و که سانه ی به یمان ده که ل خوا ده به ستن و ده یشکینن ؛ ئە و شته ی خودا ویستۆبه هر به ساغی بیهیلنه وه ، ده پستین و له عه ردا به دفه ری ده که ن ، هر خویان زیانبار ده بن .

۲۸ چۆن له و خویبه حاشا ده که ن که له نه بۇ ، زانی داوه به ئیوه و له پاشان ده تان مرینی و دیسان زیندو و ده کاته وه و ئە وسا گشتو بۆ لای ئە و ده که ریته وه ؟

۲۹ هر خۆبه تی هر چی له زه میندا هه یه ، بۆ ئیوه ی به ره م هیناوه و ئە وسا په رزایه به رزایی و حه وت نهومی لئ دروست کرد . هر ئە ویشه ئاگای له هه مۆشت هه یه .

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ
فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا
سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
﴿٣٢﴾ قَالَ يَتَّذَرُ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْأَسْمَاءَ فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَتَّذَرُ الَّذِينَ آسَكْنَ الْأَرْضَ وَرَوْحًا الْجَنَّةَ وَكُلًا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾
فَازْلَمَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾
فَلَقِيَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

۳۰ ئەۋكاتەى پەرۋەرنەدى تۆبە فرىشتانى راگە ياند : من دەمەۋى بىرىكارىك
لە سەر زەمىن دىيارى بىكەم ؛ گوتيان : تۆكەسىۋا دىنى لەۋىدا خراپە بىكاۋ
خوئىن بىرئۆى ، كە چى ئىمە ھەر شوكرانەى تۆدەكەين و پەسنى پىرۆزى تۆ
دەدەين ؟ گوتى : ئەۋى من دەيزانم ، ئىۋە ئاگانان لى نىە .

۳۱ خودا ھەمۇ ناۋىكى فىرى ئادەم كىرد . ئەۋسا ھەمۇ شتەكانى لەبەر
فرىشتەكان راناۋ گوتى : ئەگەر راستى بۇچۇن ، ناۋى ئەۋانەم بۇ ھەلدەن .

۳۲ گوتيان : ھەر تۆى لە كەمايەتى بەدۆرى ؛ ئىمە بەدەر لەۋەى كە تۆفىرت
كىردوئىن ، ھىچ نازانىن . ھەر بۇ خۆت زانائى كارزانى .

۳۳ گوتى : ئەى ئادەم ! دەسا تۆ ناۋى ھەمۇ ئەۋانەيان بۇ ھەلدە . ۋەختى
ئادەم ھەمۇ ناۋىكى بۇ ھەلدان ، گوتى : من بە ئىۋەم نەۋت كە ھەر خۆم
ھەر نەھىنى لە عاسمانان و زەمىن دان و ھەر چى ئىۋە ۋە ىشىرن و
بىدىركىنن ، دەيانزانم ؟

۳۴ فەرمانان بە فرىشتان دا ، كىرئۆش لەبەر ئادەم بەزن . غەيرەز ئىبلىس
ھەمۇيان سوۋدەيان بۇ برد ؛ ئەۋ كە خۆى بە زلتىر زانى ، سوۋدەى نە برد و
سىلە بۇ .

۳۵ گوتمان : ئادەم ! خۆت و ۋنت ، لە بە ھەشت نىشتە جى بن و ھەر چى
لە ھەر شوئىنى دەخۇن ، نۆشى گىانوۋ ؛ ھەر تخۇنى ئەۋ دار [ى ھانا]
مەكەۋن ؛ چۇن [بەم كارە] لە ناھەقىكاران دەبن .

۳۶ شەيتان ھەلى خەلە تاندن و لە بە ھەشت دەرى پە راندن . گوتمان : داۋەزە
خوارەۋە ، خۆتان دوۋمىنى خۆتانن ؛ تا ماۋەئى دىيارى كراۋ ، لە سەر زەمىن
راى بىۋىرن .

۳۷ ئادەم لە پەرۋەرنەدى را چەند وشە يەكى پى گە يىشت . ئەۋسا تۆبەكەى
قبۇل كىرد . ھەر خۆيەتى لە پەزىۋانان دە بۇرى و دلۇفانە .

۳۵-ھانا: (۱) پەنا، لەبەر پارانەۋە بۇ دادېرسىن؛ (۲) ئاۋا، ئەۋجۇرە.

دارى ھانا: دارى قەدەغەى بە ھەشت بۇ ئادەم. ۳۷-دلۇفان: خاۋەن بەزەى.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
 يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 أُوفٍ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِينَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَطْلِ
 وَتَكْنُتُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا
 الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ * أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
 وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
 وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
 ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
 يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
 يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

۳۸ گوتمان: گشتۈلە بەھەشت بېرۈنە خوارى؛ ئەوسا ئەگەر لاي مەنەوہ رېنوتىنىكتان بۆھات، ئەوانەى بکەونە شوئىنى رېنوتىنىم، نە لە ھىچ شتى دەترسن نە خەمدە خۆن.

۳۹ ھەر كەسانىش خۇيان تۇشى ھەلەكەن و لە نىشانەكانى من حاشايە بکەن؛ دەبن بە يارى ئاگرو ھەتاسەر ھەر تيا دەبن.

۴۰ ئەى زارو زىچى ئىسرائىل! لەبىرۇبى چەندم چاكەدەگەل كر دۇن. پەيمانى من بەجى بىنن؛ منىش پەيمانى پىم داۋن، پىك دىنم و ھەر تەنيا لە خۆم بترسن.

۴۱ بېروا ھەبى بەوہى كە ناردۇمەتە خوار، كە ئەمەش بەراست دەزانى وائىستا لە لاي ئىوہىيە. مەبنە پىشەنگى ئەوانەى حاشا لەم كىتیبە دەكەن؛ ناشى نىشانەكانى من بە نرخىكى كەم بفرۇشن. سا ھەر لە خۆم ترسۇ ھەبى.

۴۲ راستى رەوا بە ناپەوا دامەپۇشن. حاشا و لە وراستىيە نەبى، كە بۇخۇتان ناسىوتانە.

۴۳ نوپۇ بکەن و زەكات بەن؛ دەگەل كېرۇش بەرەكاندا كېرۇش بەرن.

۴۴ ئاخۇ ئىوہ كە فەرمان بە و مەردمە دەدەن چاكەى بکەن، خۇتانى لى ھەلد اوپىرن و ھەر خۇشۇ كىتیب خۇنەوہن؟ دەسا چىتانە تى ناگەن؟

۴۵ بۇ خۇراگىرۇ بۇ نوپۇزان ھانا بەرن؛ كە ئەم كارە زۇر دزوارە؛ مەگىن ھەر بۇ ئەو كەسانەى كە خۇيان بەزل نازانن؛

۴۶ ئەو كەسانەى سۇردەزانن تۇشى بەرورە رىنيان دەبن و دەگەرىنەوہ بۇ لاي خۇى.

۴۷ ئەى زارو زىچى ئىسرائىل! بىر لە و چاكە بکەنەوہ كە من دەربارە تانم كرد؛ لە چا و خەلكى ھەمۇ دنيا پتر رىزم لە ئىوہنا.

۴۸ خۇش بىپارىزن لە و رۇزەى كە كەس تاوانى ناچىتە سەر كەسى تر؛ نە بارمتەى تىدا ھەيە و نە ھىچ خۇكېرپنەوہ يەك؛ كەسىش دە ھاناي كەس نايە.

۴۴- ھەلواردن: جيا كرنەوہ. ۴۶- سۇرزانىن: دىنيا بۇن. ۴۸- بارمتە: گرو، شتىك لە باتى شتىكى تر

بەئەمانەت دانان.

وَإِذْ بَحَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 يَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
 وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
 أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمْ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
 وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
 وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اعْبُدُونِي أَنَا عَبْدٌ
 لِلَّهِ مَا كُنْتُ بِمُشْرِكًا بِكُمْ شَيْئًا فَاتَّبِعُونِي أَقْتَدُوا بِأَمْرِ رَبِّي
 عَسَى أَنْ تُتَّقُوا ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنِّي عُذْتُ
 بِرَبِّي وَالرَّحْمَةِ الرَّحِيمِ ﴿٥٥﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ
 لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ
 بَعَثْنَا مِنْهُ مِنَ الْغَمَامِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
 الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
 رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

۲۹ نه وسا که رزگارم کردن له فیرعه ون و داروده سته ی، که سه ره رای
جزیادانو، کورانی لی سهر ده برین و ژنه کانی ساغ ده هیشتن؛ که له مه دا
نه زمونی زور مه زن هه بؤ له پهروه رنده تانه وه.

۵۰ نه وساش که ئیمه ده ریامان بؤقه لاشتن و نه جاتن دان و نه وانه ی وه ل
فیرعه ون بؤن، هه مومان به خنکاندن داو ئیوه تماشاو ده کردن.

۵۱ نه وساکه ش که ده گهل مؤسا، ژوانی چل شه وه مان دانا، ئیوه نه و
ناهه قیه تان کرد: پاش نه و گویره که تان په رست.

۵۲ له پاش نه مه ش لیتان خوش بؤین؛ به شکو شوکرانه بؤیر بن.

۵۳ نه وساش که ئیمه به مؤسا کتیب و هوی بژاردن دا؛ به شکو ئیوه
شاره زابن.

۵۴ نه وساش مؤسا به هۆزه که ی خوی راگه یاند: گهلؤ! به گۆلک په رستیؤ
ناهه قیتان له خوتان کرد؛ په ژیوانی له لای به دی هینه رتانه وه ده برین؛
سا وه رن یه کتر بکۆژن؛ لای به دی هینه رتانه وه نه مکاره بۆتان چاتره. که
تۆبه ی لی قبول کردن؛ ههر نه ویشه له په ژیوانان خوش ده بی و دلۆفانه.

۵۵ نه وساش که به مۆساتان گوت: ئیمه بروات پی ناهینین تا ئاشکرا خوا
نه بینین؛ که ههر له بهر چاوی خوتان بروسکه تان به سه رداهات.

۵۶ له پاش نه وه ی که مرد بؤن سهر له نوی زیندون کردنه وه، شایه ت شوکرانه
بؤیر بن.

۵۷ هه وریشمان کرده سه یوانؤ؛ گه زوو مه لی شیللاقه شمان بؤه ناردن:
بخۆن له و بزیوه پاکه ی به شمان داؤن. نه وان ناحه قییکیان له ئیمه
نه کرد؛ ده رباره ی خویان ناحه ق بؤن.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
 وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ
 وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
 غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
 السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ * وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ
 لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
 اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُلُوا
 وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
 يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
 وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَنْتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
 بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَيْطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسَأَلْتُمْ
 وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالْمَسْكَانَةُ وَبَاءَ وَبِغَضَبٍ مِنَ
 اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 النَّبِيِّنَ غَيْرَ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

۵۸ ئەوساش پیمان راگه یاندن: برۆنه ناو شاره که وه؛ هەر شتیکی ده خۆن و چی ده خۆنه وه، به ئاره زۆی خۆتان بکه ن. هەر له ده رگا چۆنه ئەو دیو، سووژه به رن و بیژن: ئەی پهروه رنده مان! ئەرکی گرانمان مه خه سه ر. ئەوسا مه له گوناها نو خۆش ده بین و پاداشمان له مه ر کارچاکان پتر ده بی.

۵۹ ئیتر له پرێ لاده ره کان - هەر چی به وان سپیرابۆ - به راوه ژۆره فتاریان کرد؛ ئەوسا ئیمه ش له تۆله ی ئەو به دفه ریه دا، به لایه کمان له عاسمانه وه بۆ ناردن.

۶۰ ئەو هه ره ته ش که وا مؤسا ئاوی بۆ په ی ره وانسی خواست. گوتمان: به دارعاساکه ی خۆت له و به رده ده! دوازه کانی لئ هه لقوئی؛ هەر تیره یه ک جیتی وه خواردنی خۆی زانی. سا له وه به شه ی خودا داویه بخۆن، وه خۆن، له عه رزا به دفه ری مه کهن.

۶۱ ئەو ده مه شتان له بیر بی که گوتمان: موسا ئیمه به یه ک جو ره خو راک هه دا ناده بین؛ له پهروه رنده ت بخوازه له وه ی زه وی ده ی روینی، وه ک سه وه وات و خه یارو نیسک و سیرو پیواز، بۆمان به ره هم بینئ. گوتی: ئیوه خراب به چاک ده گۆر نه وه؟ سه ر به ره ژیر بچنه شاریک دلخوازی ئیوه له وی یه. به لام چونکه له نیشانانی خودا حاشایان ده کرد، هەر له ناهه ق پیغه مبه ره کانیان ده کوشت، یاغی بۆن و ملیان له ده س دریزی ده نا، وه به ر غه زه بی خوا که وتن و چاره ره شی و زه بۆنیان بۆ بریار درا.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّٰلِحِينَ
 مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ ءَاعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَنَذِّبُنَا
 هٰذَا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
 ادْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
 وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
 قَالُوا ادْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا لَوْ نُهَاهَا قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

۶۲ نه وانه ی خاوهن باوه رن و نه و که سانه ش که جوله که و فه له و سایبی مه زب بون ، نه گهر به خواو روژی په سلان باوه ریان بی و ئاکار چاک بن ، له لای په روه رنده یان را پاداشی خویمان پی ده گاو نه هیچ ترسیکیان له سه ره ، نه خه م ده خون .

۶۳ نه وساش که ئیمه به لیمنان لی وه رگرتن و کیوی تورمان به سه رتانه وه بلندرکد ؛ گوتمان : هه رچی پیمنان داون توندی بگرن ، چی تیدا له بییری مه که ن . شایه تا خو پاریزن .

۶۴ له پاش نه وه خو تان لی بوارد . نه گهر چاکه و به زه یی خوا ده هاناتان نه هاتایه ، ئیوه له زیانباران بون .

۶۵ له حالی نه و که سانه شتان خه به ردار بون که وا له روژی شه ممه دا له راده ی خویمان ده رکه وتن ، پیمنان گوتن : مه میونی تر وکراو بن .

۶۶ به په ندیکئی وامان بردن ، هاوچه رخان و دوا ی نه وانیش ، چاوترسین کاو ده رسیک بی بو پاریزگاران .

۶۷ بیر له و جار هه ش بکه نه وه که مؤسا به هوزه که ی گوت : خودا فه رمانو پی ده دا که ئیوه چیلنیک سه رژی که ن . گوتیان : ناخو ده ته وی گالتنه پی بده ی ؟ گوتی : په ناده به م به خوا که له ریزه ی نه زانان بم .

۶۸ گوتیان : له په روه رنده ی خو ت پرسیار بکه ، چون چیلنیکه ؟ گوتی : ئیوی نه و چیله یه که نه پییری په ک که وته یه و نه که م ته مه ن ؛ ناوه نجی یه . به چیتان فه رمان پیندراوه ده بی بیکه ن .

۶۹ گوتیان له په روه رنده ی خو ت پرسئ بکه پیمنان بیوی چره نگیکه ؟ گوتی : ئیوی چیلنیکه هینده ره نگ زه رده ، تواساچی دلخوش ده کا .

۶۶- په ند: ده رسی ته من کردن. ۶۷- چیل: مانگا. سه رژی کردن: سه ربرین.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
 تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
 أَكُنْ جِثَّتْ بِالْحَقِّ فذَبِّحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
 فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فِيهَا كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَشَّقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن
 مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ ﴿٧٤﴾ أَفَنظَمُونَ أَن يُؤْمِنُوا بِالْكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذِ الْقَوَالِدِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
 وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا لَهُمْ سَمْعًا
 لَّا يَسْمَعُونَ لَأَن يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ وَلِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلُوا لَأَن يَضْحَكُوا عَلَيْهِمْ فَضَحِكُكَ عَلَيْهِمْ
 وَكَرْهُكَ عَلَيْهِمْ سَمْعًا لَّا يَسْمَعُونَ لَأَن يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ
 وَلِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلُوا لَأَن يَضْحَكُوا
 عَلَيْهِمْ فَضَحِكُكَ عَلَيْهِمْ وَكَرْهُكَ عَلَيْهِمْ سَمْعًا لَّا يَسْمَعُونَ
 ﴿٧٦﴾

۷۰ گوتیان: دیسان له پوره رندهت بپرسه با پین بلی چۆن چۆنیه؟ مانگا سه ری لی تیک داوین؛ نه گهر خودا خۆی چه زبکا ده توانین شاره زاببین.

۷۱ گوتی: ئیژی نه چیلکی هه فۆتی به، جۆتی بکاو نه ئاوده کیشی بۆزه وی، هیچ په له شی تیدانیه. گوتیان: ئیستا راسته کهت بۆ خستینه رو. ئیتر نه وسا سهریان ژی کرد؛ وه ختیش بۆ نه م کاره نه کهن.

۷۲ نه وسا یه کیکتان کوشتبو، [له سه ر گوژه ر] یه کتری تان تیوه ده دا، که خودا بۆی وه ده رخستن نه وی که ده تان شارده وه.

۷۳ نه وسا گوتمان: پاژیک له لاشی چیلکه که له لاکی کوزراوه که ده ن، خودا ئاوا مردۆ زیندۆ ده کاته وه و ئاوا نیشانه کانی خۆی نیشان ده دا، به شکۆ بتوانن تی بگه ن.

۷۴ له پاش نه مه ش بۆنه دل ره قیکی وه ها له چه سنی به رد؛ بگره ره قتریش بۆ له به رد؛ چونکه ته خته به ردی وا هه ن چه ند جۆباری له به ر ده رۆن؛ هه شیه تره ک تره ک ده بی و ئاوی لیوه فیچقه ده کا؛ هی واش هه یه له ترسی خوا جاله ده بی. خوا له هه رکاریکی ده یکه ن ئاگاداره.

۷۵ ئاخۆ ئیوه به و هیوایه ن که باوه ریتان پی بینن، که چی ده سته یه ک هه ر له وان وتاری خوا یان ده بیست و له پاش نه وه تی ده گه بین، ده یانگۆری و ده شیانزانی که ده یگۆرن؟

۷۶ هه رگایه کیش تۆشی باوه رداران ده بن، ئینن: باوه رمان هیناوه. هه رگا ده که نه یه کتری، پیا ن ئینن: ئاخۆ ئیوه نه و زانسته ی خوا پیداون لای نه وانی ده درکینن، تا بیکه نه به لگه ی خۆیان لجه م به روه رنده ی ئیوه؟ ده ئاختر تاکه ی تی ناگه ن!؟

۷۱- هه فۆتی: راهیتراو، فیزکراو. ۷۲- گوژه ر: کوزراو. تیوه دان: ئالوده کردن.

۷۴- جاله: جاره، به ردی گلاره وه بۆ له کیف.

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ
 إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
 ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
 أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْطَتْ بِهٖ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

۷۷ بۆچی ئەمانە نازانن هەرچی نهیئنی دلپانه و هەرچی به ئاشکرا دهیلین،
خوادیهزانی؟

۷۸ له وانیشدا ئی واهه ن که نه خویندهن و بیژگه ئاره زؤ، له کتیب
سه رده رناکه ن؛ ئەمانه هه ر له خه یالات و گوماندان .

۷۹ سا هاواره بۆ ئەوانه به دهستی خوکتیبه که ده نۆسن و پاشان ئیژن: ئەمه
له خواوه هاتوه، تا به نرخنی که م بیفرۆشن . هاوار له وان له وهی به دهس
نۆسیویانه و هاوار له وان بۆ نرخنی گیریان که وتوه .

۸۰ ده شلین: ئاگر تۆشمان نابئی؛ مه گین چهند رۆژی، ئەویش که م . بیژه:
ئاخو خودا به لینی پیداوون - که خودا له به لینی خۆی پاشگه ز نابئی -
یان هه ر له نه زانیه وه قسه له سه ر خودا ده که ن؟

۸۱ دیاره هه رکه س خۆی تۆشی خراپه بکاو خراپه که ی ده وری دابی، ئەوانه
یاری ئاگر و تا هه تا هه ر تییداده بن .

۸۲ ئەوانه ش که باوه ردارو ئاکارچاک بۆن، به هه شتین و هه ر له ویدا
ده میننه وه .

۸۳ ئەو سه رده مه ش که په یمانن له به ره ی ئیسرائیل وه رگرت: غهیره ز خودا
نه په رستن و چاکه ده گه ل داکو بابو نزیکان و هه تیوو هه ژاران که ن و بۆ
مه ردم قسه ی باش بکه ن؛ نوێژبکه ن و زه کات بدهن؛ له دوای ئەوه -
که میک نه بی - پشتوتی کردو خوؤ له په یمانه که بوارد .

۷۸- مه به ست له «بیژگه ئاره زؤ»، ئەوه یه که: هه ر ئەوه نده له کتیب (ته ورات) تیگه ییشتون که خویان لئ

خۆش ده بی و باب و کالیان - که پیغه مبه ر بۆن - تکایان بۆده که ن. «که ششاف»

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْذُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
 بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسَدِّ الْعَذَابِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
 بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

۸۲ بەيمانىشمان لىتان ئەستاند كە: ھۇنى يەكتر مە رېژن و خۇتان ھەر لە زىدى خۇتان و دەرمە نىن . پاشان بۇئە و بەيمانە شتان بىر يارۇداو بۇخۇشتان شايبە تى دە دەن .

۸۵ لە دوای ئەو ەش ھەر خۇتان بۇن كوشتارۇ لە يەكتر دە كەرد؛ بە پشتىوانى خەلكى تر - بە تاوان و دە سدرىژى - ھىندى كە ھەر لە خۇتانن ، لە ولاتيان و دەرمە نىن . كە لىشۇ بە دىل دە گىرى ، ھەمۇتان خوينە كە ي دە دەن ؛ كە ھىچ بۇشتان رە وانىە دە ريان بە كەن . ئاخۇ ئىوہ بە ھىندى لە ناوہرۇكى كىتیبە كە و بروادە كەن ، لە ھىندىكى حاشادە كەن ؟ ھەر كەس لە نگوئە وە بكا ديارە لە ژيانى دنيا دا رىسوادە بى و لە و دنياشا زور بە توندى ئازار دە درى . خودا لە ھەمۇ كارىكتان ئاگادارە .

۸۶ ئە و كە سانە ژىنى دنيايان كرىوہ و قىامە تيان لە نرخى داوہ ، ئىتر نە بارى ئازاريان سۇك دە كرى و نە كەس يارىدە يان دە دا .

۸۷ ئىمە خۇمان كىتىمان داوہ بە مۇساو چەند پىغە مەرى ترىشمان لە دوای ئە و نارد . چەند بە لگە ي زور ئاشكراشمان دا بە عىساي كورى مە رىەم ، لە گىانى بىرۇزى خۇشمان يارىدەن دا . ھە تا ئىستا ھەر پىغە مە رىكو بۇ ھات و شتى وای گوت كە ئىوہ لىتان خۇش نە ھات ، خۇتان لە و بە زلتر زانى و بە ھىندىكتان گوت درۇزن و ھىندىكىشيانۇ ھەر كوشتۇن .

۸۸ گوتيان : دلمان سە رپۇشى پىدا دراوہ . نە خىر ، ئە وان بە ھۇى لە خودا لادانيان ، بەر نە حلە تى خودا كە وتۇن و بە دە كەمەن بروا دە كەن .

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
 مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨١﴾
 بِئْسَمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْ أَنفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَاءُوا وَبِعْضِبِ عَلَى غَضِبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 ﴿٨٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْتُونَنَا
 بِمَآ أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
 لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٨٤﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
 مَاءَ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
 وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ
 بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

۸۹ هه رکاتیکی کتیبیکیان له لایهن خوداوه بو دی و ئهم کتیبه ش دهسه لمیننی که ئیستا له لای ئه وانه و له پیشو شدا گهره کیان بو به سه ر خودانه ناساندا زالیان بکا، که چی وختی هات و ناسیان، به گزیدادین. ده سا که سانی دژ به وُن، بهر نه حله تی خودا که وُن.

۹۰ ئای که خو یان به نرخیکی خراپ فروشت! هه ر چونکه خوا له هه ر عه بدی له عه بدانی وا چه زبکا به چاکه ی بخوینیتته وه وه فه رمانی خو ی به و بسپیتری، ئیره یی به و ده رده ی بردن که لینی بکه ونه حاشایه؛ به م کاره یان دوجار وه بهر غه زه ب که وتن؛ ئه و چا و چنوکانه ئازاریکی ئابرو به ریان ده بی.

۹۱ ئه گه ر بیتو پیان بیژن: به وکتیبه ی خودا ناردویه ته خواری، بروا وه بی، ئیژن: ئیمه هه ر به و کتیبه ی که بو خوُن هاتوته خوار، برواده که یین؛ کتیبی تر - با برواشی به کتیبه که ی ئیمه هه بی - ئیمه به راستی نازانین. بیژه: ئه گه ر بروا وه یه، ئه دی بو چی له پیشودا پیغه مبه ره کانی خودا و [له خوت و خواری] ده کوشت؟

۹۲ کاتی مؤساش به چه ندین نیشانه ی پته وهاته لاتان، که چی دوا ی ئه و گویره که یه کتان په یدا کرد، ده تانه زست. ناهه قیتان له خو تان کرد.

۹۳ له و کاته شدا که په یمانن ده گه ل به ستن و کیوی تۆرمان له سه رتان به رز کرده وه و پیمان گوتن: هه ر چی له ئیمه ورا بو دی توندی بگرن و بیبیسن؛ گوتیان: به لی، بیستمان و گو ی ناده یینی. ئه وینی گۆلگ په رستی وه هایان ده دل چه قیبه باوه ری له بیر بردنه وه. بیژه ئه گه ر بروادارن، بروا که تان تۆشی کاری گه لی ناله باری کردون.

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾
 وَلَنْ يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
 ﴿١٥﴾ وَلَنَجْذِثُنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
 أَشْرَكُوا يَوْمَٓ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحٍ
 مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ
 مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾
 أَوْ كَلَّمَآ عَاهِدُوا عَاهِدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
 مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

۹۲ بیژه: نه گهر به راستانه و پیتان وایه له خوداوه مالی ئه ولا بو ئیوه تهرخان
کراوه و به شی که سی تیدانیه، ده سا داوا بکه ن بمرن.

۹۵ هه رگیز ئه و داوا یه ناکه ن، چون ده زانن چیان کرده؛ خوداش ناهه قان
ده ناسی.

۹۶ بی گومانه ده یانبینی له هه مۆکه س له دنیا دا بو زینانی پاپا تزن؛ ته نانه تی
له و که سانه ش که شه ریک بو خوا ده ناسن. هه رکام له وان پی خۆشه
هه زار سال بژی. خۆ ته مه نی هه زار ساله ش له نازار دۆری ناخاته و.
خودا هه مۆ کرده یانی له بهر چاوه.

۹۷ بیژه هه رکه س که دوژمنی جو برائیله [بابزانی]: هه ر ئه وه که ئه م
قورئانه ی - به ئیزنی خوا - حه واله ی دلی تو ده کاو به کتیبه کانی دیکه ی
ئاسمانیش باوه رده کاو ری شانده رو مژده دهره بو ئه وانه ی باوه ردارن.

۹۸ هه رکتی دژی خودا و پیغه مبه ره کانی و فریشتانی و جو برائیل و میکایل بی،
خوداش دژ خوانه ناسانه.

۹۹ دیاره ئیمه نیشانانی ئاشکران بو تو ناردوه؛ ئه وانه ی حاشای لیده که ن،
هه ر له ری لاده ره کانه.

۱۰۰ ئه دی بوچی هه ر جاریکی په یمان ده گهل خوا ده به ستن، هیندیک هه ر
له ناو ئه واندا دین هه لی ده وه شیننه وه. زورینه شیان هه ر باوه ری
پن نا هینن.

۱۰۱ دوا ی ئه مه ی ئه م پیغه مبه ره خودا ناردویه ته ناویان، بروای به و
کتیبه ش هه یه که لایانه؛ دیسان هیندیک له وانه ی ئه هلی کتیبن، له
کتیبی خوا خۆده بویرن و روی تی ناکه ن. هه ر ئیزی نه شیان زانیوه.

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا عَلَيْكُم مِّن مَّا كَفَرُوا
 سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَدْرُوتَ وَمُرُوتَ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
 فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
 وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
 مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
 مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا
 وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
 ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
 انظُرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
 مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

۱۰۲ که وتونه شوین نه وستانه ی شایه تینی له زه مانی پاشایه تی سوله یماندا به ورته ده یان خوینده وه . سوله یمان خوانه ناس نه بو؛ شایه تینی خوانه ناس بون؛ خه لکیان فیتره جادو ده کرد. نه و زانسته ش که هاتبوه سه ر هاروت و ماروتی جوته فرشته له بابلدا، هه ر که سینکیان فیتری جادو بکردایه، پیشه کی تییان ده گه یاند: ئیمه هه ر بو جه رباندنین، نه که ی خودات له بیربچی؛ هه ر هینده شیان لی فیتره بون ون و شولیک جیاوه که ن؛ که توانای نه وه یان نه بو - بی ئیزنی خوا - زیان له هیچ که سی بده ن. هه ر شتیکی وا فیتره بون که زیان له خه لک بداو بو خویمان سو دیککی نه بی؛ ده شیانزانی کپریانی جادوگه ری له و دنیا هیچ به شیان نیه. نای نه گه ر تی گه یشتبان ده یانزانی چون خویمان خراب ده فروشن.

۱۰۳ نه مان نه گه ر بر وایان به خودا هه باو پاریزگار بان، ده یانزانی که پاداشی چاکتر وا له لای خودایه.

۱۰۴ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران ائیوه مه بیژن «راعنا»؛ بیژن: «تماشامان بکه» و گوئی بده نی. بو نه و خودانه ناسانه جه زره به ی زور به ژان هه یه.

۱۰۵ نه وانه ی نه هلی کتیب و دینی خویمان له ده س داوه و نه وانه ی خوا به خاوه ن شه ریک ده زانن، چه ز ناکه ن هیچ شتیکی چاکتان له پهروه رنده ورا بو بی. خوداش به مه یلی خویه تی، له هه ر که سی خوئی چه زبکا - به تایبه تی - به چاکه ده یخوینیته وه. خودا خییوی چاکه و به زه ی هه ره زورو زه وه نده یه.

۱۰۲- جه رباندن: تاقی کردنه وه. ۱۰۴- وشه ی «راعنا» یانی: چاک گویمان بده ری؛ به لام جوله که کان

کاتی ده گه ل پیته مبه (د) قسه یان ده کرد ده یانگوت: «راعنو» که عبیره و به مانای مروی زور خرابه! جاله به ر نه وه خودا فرمانی دا که به جی «راعنا» بیژن: «انظرنا» یانی تماشامان بکه و هوشت پیمانوه بیت.

۱۰۵- خیتو: خاوه ن، ساحتو. زورو زه وه نده: به کجار زور.

* مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
 كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١١٨﴾ وَذَكَرْنَا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ لَوْ يَرُّدُونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَقَارِحًا حَسَدًا
 مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿١١٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
 مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 ﴿١٢٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ
 تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٢١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
 فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢٢﴾

۱۰۶ هر ئایه تیک له کاربخه یان له بیرى ببهینه وه، ئایه تیکی له و باستر
یان هر وهک نه وی نه خهینه جی. مه گه ر نه تزانیوه خودا هه مؤ کاریکی
پن ده کری؟

۱۰۷ نه تزانیوه که ئه م عه رزو عاسمانانه هه ر مولکی خوان، غهیره ز خوداش
دۆست و هاریکارتان نیه؟

۱۰۸ ئاخۆ ئیوه ده تانه وی له پیغه مبه رتان بپرسن، وه کۆ پیشو له مؤسا
پرسیار کرابؤ؟ هه ر که سیکیش بی خودایی به باوه ر بگۆریته وه، به بی گومان
رنگه ی راسی لئى ون بوه.

۱۰۹ زۆر که س له خاوه ن کتیبان - چونکه ئیره ییو پی ده به ن - حه زى
ده که ن له پاش باوه رى هینانو - که له لاشیان ئاشکرایه راست کامه یه -
په زیوانو بکه نه وه. ئیوه چاویان لئى بپۆشن و له هه له کانیا ن بیۆرن، تا
فه رمانی خودا ده گا؛ خوا هه مؤ کارى پی ده کری.

۱۱۰ نوێز بکه ن و زه کات بدن؛ هه ر چاکه یه ک بکه نه پیش بارى خۆتان، لای
خودا پیوده گاته وه؛ هه ر چى بیکه ن خوا ده یبینی.

۱۱۱ گوتیان: هه ر ته نیا مؤسایى یان عیسایى ده چنه به هه شت؛ ئه مه ئاواتى
خویانه. بیژه: ده سا به لگه ی خۆتانن نیشان ده ن! نه گه ر پیؤوايه راست
ده که ن.

۱۱۲ به لئى، هه ر که س - به بی خه وش - هه میشه روى له خودایی و
ئاکار چاک بی، پاداشی خۆی له پهروه رنده ی وه رده گری و ئه م که سانه نه
هیچ ترسیکیان دیته سه ر، نه خه م ده خۆن.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ
 لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذَلِكَ قَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ
 اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَاسْمَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
 لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
 فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَوَجْهُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
 وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قٰنِیْنٌ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
 وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ
 قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ
 قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

۱۱۳ جھو گوتیان : فہ لہ کان ہیچ کارہ یک نین . فہ لہ ش گوتیان : جؤلہ کہ کان لہ سہر ہیچن ؛ کہ ہەر دولاش کتیب خویتن . نہ زانیش ہەر ئہ وہ ی دە لئین کہ ئہ مانہ پئان ئین . ئہ وسای خودا رۆزی قیامت بہ وکارہ یانہ رادہ گا کہ کیشہ یان لہ سہری بۆ .

۱۱۴ کئی ناہہ قترہ لہ و کہ سہ ی رینگہ نہ دا ناوی خودا لہ مرگہ وتہ کانی خودا بہیندری و ہہ وئیش بدا ویران بین ؟ نہ دە بوایہ ئہ مانہ ہەر بچنہ ناویان مہگین بہ ترس و لہرزہ وہ . بہشیان لہ دنیا سوکی یہ و لہ قیامتیش ئازاری دژواریان ہہ بہ .

۱۱۵ خۆرہ لآت و خۆرئاوا - ہہرتک - ہی خودان ؛ رۆبکہ نہ ہہر لایہ کی ، خوا لہ وییہ ؛ زانستی خوا بہر بلاوہ و ئاگادارہ .

۱۱۶ گوتیان : خوا بۆ خۆی فرزہندی ہہ لہبزیوہ . خودا لہ وشتانہ پاکہ ؛ بہ لکو ہەرچی لہ ئاسمانان و زہمینہ ، گش بۆ ئہ وہ و گشتی بہر فہرمانی ئہ و ئن .
۱۱۷ داہینہری عاسمانہ کان و زہمینہ و ہہرکہ ویستی کاری پیک بی ، فہرمان دەدا : بہ ! دە بی .

۱۱۸ لہ ہیچ نہ زانہ کان گوتیان : بۆچی خوا ئیمہ نادویتی ، یان بہ لگہ یکمان بۆ نایہ ؟ بہر لہ وانیش ہەر ئہ م قسانہ یان ہہ بوہ . دیارہ دلیان لیکتردہ کہن . ئیمہ بہ لگہ کانی خۆمان نیشانی ئہ وانہ داوہ کہ ئامادہن بیسہ لمینن .

۱۱۹ ئیمہ تۆمان بہ تیرادیوی ناردوہ کہ مرگینیش بدہ ی و بیشیان ترستی ؛ دہر بارہ ی دۆزہ ہیہ کانیش بہر پیرس نیت .

۱۱۶-ہہ لہبزیوہ : ہہ لہبژاردن . ۱۱۹-تیرادیوی : متمانہ پیکردن ، پیدابہرمان .

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ
 هَدَىٰ اللَّهُ فَمَا لِي وَلَا لِمَنْ أَتَّبَعْتَأَهُوَآءُهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ
 مِنْ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
 الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
 أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
 لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَعَةٌ ۗ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ ۖ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
 فَأَتَمَّهُنَّ قَالِ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالِ لَا
 يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأَمَّتْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيَتْسَلِّمُ الْمَصِيدُ ﴿١٢٦﴾

۱۲۰ ئەم جۆله کانه و فه لانه ، تا نه چیه سه ردینی ئەوان ، هه رگیز خۆشیان له تۆ نایه . بیژه : پئی راس هه ر پئی خوداس . ئەگه ر تۆ پاش ئەوزانسته ی بۆت هاتوه ، شوین ئاره زوی ئەوان که وی ، ئیتر خودا دۆستایه تیت ناکاو تازه نایه ته یاریده ته وه .

۱۲۱ ئەو که سانه ی که کتییمان بیان داوه و وه ک پئیوسته ده یخویننه وه و دیاره بروایان پئی هه یه ، ئەوی برواشی پئی نه که ن له ریزه ی زیانباران .

۱۲۲ ئەی به ره ی سه ره ئیسرائیل ! له بیرمه که ن چه ند م چاکه ده گه ل کردن ، له چاو خه لکی هه مۆ دنیا ، پتر ریزم له ئیوه نا .

۱۲۳ ئەشی بشترسن له و رۆژه ی که رۆژی هه رکه س هه رکه سه و کرینه وه له و رۆژه دا باوی نیه و تکاکاری به هره ناداو که سیش ده هانای که س نایه .

۱۲۴ ئەوسا خودا به چه ند وشه ئەزمۆنی ئیبراهیمی کرد ؛ پئیکی هینان . گوتی : ده تکه م به رپه به ری خه لکی دنیا . گوتی : ئەدی تۆره مه که م ؟ گوتی : ناهه قیکاره کان وه به ر به لینم ناکه ون .

۱۲۵ له و کاته شا بریارن دا مالی کابه مه کۆیه کی مه رد م بئی به دلنیایی و جیئی ئیبراهیم بکه ن به نوێژگی خۆتان و ئیبراهیم و ئیسماعیلیشمان راسپارد که ماله که م بۆ ئەوانه ی له ده وره ی ده سوړینه وه و بۆ ئەوی هه ر له وی ده بن و بۆ ئەوانه ی کړنۆش و سوژده م بۆ ده بن ، پاکژ بکه ن .

۱۲۶ ئیبراهیم به پارانه وه گوتی : ئەی په ره رنده ی من ! ئەم شاره بئی وه ی به یله ؛ خه لکه که شی هه رکتی به خوا و رۆژی سه لا بروای هینا ، له به رو بۆ ته سه لیان که . گوتی : هه رکیش حاشا بکا ، واده که م سه رده میکی که م . رای بیویژی ، ئەوسا به ره و ئازاری تینی ئاگرو چاره په شی به پئی ده که م .
ئای چ ئەنجامی خراپه !

۱۲۴- تۆره مه : ره چه له ک ، نه زاد ، به چه که . ۱۲۵- پاکژ : خاوین ، ته میس .

۱۲۶- به رو بۆ : به هره و داهااتی زه وی . ته سه ل : تیر .

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
 لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
 مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ
 مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
 قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنْ أَلَّاهُ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُمَا
 وَحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
 مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

۱۲۷ له وده مه شدا که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه ی ماله که ی خو یان بلند ده کرد، ده یانگوت: پهروه رنده مان! لین قبول که ی، توهه ر بوخوت زور بیسه رو فره زانای.

۱۲۸ پهروه ریتمان! خوت وابه که ی هه تا سه ر بهر فره مانن بین؛ توره مه شن و رایینه کومه لیک بن له فره مان ی توره رنه چن و ریوشوینی توره رستیمان نیشان ده و توبه مان لی قبول بکه. توی توبه قبول ده که ی و دلوقانی.

۱۲۹ پهروه ریتمان! پیغه مبه ریگی هه ر له وان به ری بکه، تا نیشانه کانی تویان به سه ردا بخوینیته وه و له کتیب و کارزانی دا رایان بینی و له هه له بی په له یان کا. ده سه لات داری له کارزان، هه ر بوخوتی.

۱۳۰ کی ی واهه یه که ئایینی ئیبراهیم بنیته لاهه؟ جامه گین هه ر خو ی که وچ بکا. ئیمه نه ومان له م دنیا هه لباردوه و له و دنیا شا واله ریزی پیا وچا کانا. ۱۳۱ وه ختی پهروه رنده ی پی ی گوت: وه ره خو به من بسپیره، گوتی: واه خو م دایه دهستی راهینه ری هه مو دنیا.

۱۳۲ ئیبراهیم بو کوره کانی و به عقوبیشی قه وینتی کرد: فرزه ندانم! خوا نه م دینه ی بو ئیوه هه لباردوه؛ نه گه روایه، غه یربه موسولمانی مه مرن.

۱۳۳ ناخو ئیوه ناگا و لی بو که له گیانه لادا یه عقوب به روله کانی خو ی ده گوت: له دوا ی من چی ده په رستن؟ گوتیان: چی توره رستوته ده په رستین که باب و باپیرانی تو، ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حاقیش هه ر نه ویان په رست؛ که خودای تاک و ته نیایه و ئیمه ش خو مان به و ده سپیرین.

۱۳۴ نه وانه کومه لانیک بون که رابردون، کرده وه یان بو خو یانه. ئیوه ش و کرده وه ی خوتان؛ که س بو کرداری نه وانو لی ناپرسی.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِثْلَ آبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُلُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
 أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا إِلَّا ابْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ
 مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
 فَإِنِ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِءَ فَقَدْ آهْتَدُوا وَإِن نُّوَلُّوْا فإِنَّمَا
 هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَنِي فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
 وَلِنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ
 نَقُولُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

۱۳۵ گوتیان: بینه جو یان فه له، تا کو رینگا په یدابکه ن. بیژه: ئیمه له سه ر دینی ئیبراهیمین که ناهه قی به جی هیشتو به ره و هه ق هات؛ شه ریکیشی بو خودایه نه ده ناسی.

۱۳۶ ئیوه بیژن: ئیمه به خواو به وشتانه ی که بو مان هاتوته خوارو به وانه ی که ناردارون بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه ته وه کانی و نه وی بو مؤساش و عیسا ش نارداروه و نه وشتانه ی که به پیغه مبه ران درا له لای په روه رینیا نه وه، باوه رمان کرد. ئیمه جیاوازی ناخه ی نه نیوان هیچ کامیک له مانه و خو مان هه ر به و سپاردوه.

۱۳۷ گه ر نه وانیش به وه ی که ئیوه برواتان پی هیناوه بروابینن، نه وه که وتونه ته سه رری؛ به لام نه گه ر خو ببویرن، نه وان دزایه تیو ده که ن؛ خودا له نازاری نه وان نه تپاریزی و زور بیسه رو فره زانا هه ر خو یه تی.

۱۳۸ ره نگیکه خودا رشتویه و کئی هه یه له خودا چاکتر ره نگ بریژی؟ ئیمه ش هه ر نه و ده په رستین.

۱۳۹ بیژه: ئیوه له مه ر خودا ده گه لمان ده که ونه کیشه؛ که په روه رنده ی ئیمه ش و ئیوه ش نه وه؟ کرده ی خو مان بو خو مان و کرداری خو تان بو خو تان؛ ئیمه به دل ده بیه رستین؟

۱۴۰ یا ئیژن که: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه وه ی جو له که، یان مه سیحی بون؟ بیژه: خودا چاکتر ده زانی یان ئیوه؟ کئی له وکه سه ناهه قتره، شایه تیه کی له لا هه بی و له خودای بشاریته وه؟ خوداش له هه مو تا کارو تا گاداره.

۱۴۱ نه وانه کو مه لانیک بون ئیستا له به ینا نه ماون، چیان کردیی بو خو یان کرد؛ ئیوه ش کار بو خو تان ده که ن. هه رچی نه وان کردو یانه ئیوه ی لی به رپرس نابن.

* سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا
 عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
 شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
 جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
 مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
 هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
 لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ زُرِيَ تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ
 فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِن الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ
 عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
 آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ
 بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّن بَعْدِ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

۱۴۲ له م مهردمه، بی ناوهزهکانیان ئیزن: چی ئەوانی وه رگپرا له و رۆگه یانه که به ری رۆیان تیده کرد؟ بیژه: خاوه رو خۆرنشین مولکی خودان؛ خوا هه رکی خۆی مه یلی لی بی، ده یخاته سه ر راسته پریه.

۱۴۳ به و ناوایه ئیمه ئیوه مان کردوته ئۆمه تیکی هه لبارده؛ تا ئاگا و له مه رد م هه بی و پیغه مبه ریش چاوه دیریتان لی بکا. ئە و رۆگه یه ی پیشو به ره و ئە م ده وه ستای، ئیمه هه ر بۆیه مان گۆری تا بزاین کئی دوای پیغه مبه ر ده که وی و کیهه پاشگه ز ده بیته وه. هه ر چه ند کاریکی دژوار بو؛ مه گین بو که سانیکی وا که خودا شاره زای کردن. خودا ئە و بر وای هه تانه تیکی نادا. خودا به رانبه ر به مه رد م زۆر دلسۆزو دلۆفانه.

۱۴۴ دیتۆمانی که به ره وحه وا ده روانی؛ ئیمه رۆت به ره و رۆگه یه ک وه رده گپین په سه ندت بی. سا پوت به ره و «مسجد الحرام» وه رگپه و له هه رکویش بن، هه ر رۆبکه نه ئە ویوه. ئە وانه ی ئە هلی کتیبین ده زانن که ئە مه راسته و له په ره ورنده یان رایه. خوداش له هه ر کاری بیکه ن ئاگاداره.

۱۴۵ ئە هلی کتیب هه ر نیشانیکیان شان بده ی رۆ ده رۆگه که ی تۆ ناکه ن؛ ئە تۆش ئیتر رۆناکه یته رۆگه ی ئە وان. هه ر به م جوړه هه یج کامیشیان رۆناکه نه رۆگه ی یه کتر؛ ئە تۆش له پاش ئە و زانسته ی بو ت هاتوه، ئە گه ر به شوین ئاره زوی ئە واندا برۆی، له نا هه قیکاران ده بی.

۱۴۲- ناوه ز: عه قل، فام. ۱۴۳- کیهه: کام؟، کئی؟

۱۴۴- دیتۆمانی: ۱) ئیمه ی دیتۆه؛ ۲) تۆمان دیوه. لێره دا به مانا دۆوه مه که یه.

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ
 فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُومَوْلِيهَا
 فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
 وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا
 اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
 شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنِّعْتَنِي عَلَيْهِمْ وَلَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَأذْكُرُونِي
 أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

- ۱۴۶ ئەهلی کتیب - وهک کورانی خوده ناسن - ئەم پینغه مبه ره ده ناسن .
 ده سه یکیشیان هه رچهند ده زانن هه ق چیه ، ده یشارنه وه .
- ۱۴۷ ئەمه راسته و له پهر وه رنده ی تۆرایه و هه رگیز له دۆدلان مه به .
- ۱۴۸ هه ر لایه شوینیکیان هه یه روی تیده کهن . ده سا ئیوه بو چاکه کئی به رکئی بکهن . له هه رکوی بن خوا لیکو کۆده کاته وه . خودا توانای به سه ر هه مؤشت دا هه یه .
- ۱۴۹ له هه ر ئاقاریک ده رکه وتی ، رۆ بکه «مسجد الحرام» ؛ ئەمه راسته و له په ره وه رنده ی تۆرایه . هه ر کاریکیش ئیوه بیکه ن خوا ده یزانی .
- ۱۵۰ له هه ر شوینیکه وه ده ر چوی ، هه ر کابه بکه به رۆگه . له هه ر جئی بۆن با رۆتان هه رده وینوه بی ، تا هیچ به لگه ی دژی ئیوه به ده س مه رده مه وه نه بی ؛ جا مه گین نه وی لاسارن و هه ر حه ز له لاساری ده کهن . من ده مه وی ته واو چاکه و ده گه ل بکه م و ده مه وی شاره زا بین . ئیوه هیچ له وان مه ترسن ؛ گه ره که له خۆم بترسن .
- ۱۵۱ وه کۆ ئەمه ی پینغه مبه ریکمان له خۆتان نارده لاتان ، نیشانه کانی ئیمه تان به سه ردا ده خوینیتته وه و بو پاکی راتان ده هینی و فیرتان ده کا له کتیب و کارامه یی سه رتان ده رچی و گه لیک شتی واو فیرده کا که له پینشدا نه وده زانین .
- ۱۵۲ سا ئیوه یادی من بکهن ؛ تا منیش له بیرتان نه که م . هه ر شوکرانه ی من ببۆرن و له چاکه ی من حاشامه کهن .
- ۱۵۳ ئەه ی گه لی خاوه ن باوه ران ! په نابهرنه به ر نو یزان و خۆراگرین ؛ خوا ده گه ل خۆراگرانه .

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ
 لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
 وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
 ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ
 فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
 بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
 لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ
 ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ
 عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُّ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
 ﴿١٦٢﴾ وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ إِنَّهُمْ أَوْلَىٰ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١٦٣﴾

۱۵۲ به و که سانه ی له راهی خودا ده کوژرین، مه لین: مردون؛ به لکه زیندون، به لام ئیوه پی نازان.

۱۵۵ دیاره ئیمه جاروباره به هیندیک ترس و برچی بون و له ناو چون و که م بونه وه ی مالی دنیاو به رو بوتان، ده تان نه زمون. مزده بده به و که سانه ی خوراگرن.

۱۵۶ نه و که سانه ی که توشی چورتمیک ده بن ئیژن: ئیمه ش هر ئی خواین و هر بولا ی نه و ده چینه وه.

۱۵۷ خیرو بیرو به زهی به روه رنده یان بوده بارئ و شاره زا له ری نه وان.

۱۵۸ سه فاو مه روه دؤ کیله کی خوا به رستین. هر کئی ده چیته زیاره تی مالی خودا یان عه مره به جئ ده هیئی، گه ر ته وافی نه و دوانه ش بکا گونا هیکی نیه. هر که سیکش هر به ویستی دلئ خوی نه و خیره بکا، خوا پی زانه و له کاره کی ئاگاداره.

۱۵۹ نه و که سانه ی نه و شتانه ی له و کتیبه دا هیه و بؤ شاره زایی مه ردمه، له پاش نه وه ی ناردؤ مانه ته خواره وه، له مه ردمی ده شیرنه وه، وه به ر نه حله تی خودا و هه مۆ نه فرین بیژان بکه ون؛

۱۶۰ جیا له وانه ی پاشان په ژیوان بونه وه و ئاکاری چاکیان ره چاو کردو وه شارتویان ئاشکرا کرد. له په ژیوانان خوش ده بم و هر منیشم له په ژیوانان ده بؤرم و دلؤ فانم.

۱۶۱ نه وانه بونه کافرو به کافری له دنیا چون، ده که ونه به ر نه حله تی خوا و فریشتانو هه مۆ خه لکی.

۱۶۲ تاهه تا هر گرفتاری نه و نه حله تن؛ ئازاریان هیچ سوک ناکری و و چانیشیان پی نادری.

۱۶۳ خودای ئیوه هر خودای تاک و ته نیایه. به غه یره ز نه و هیچ شت بؤ به رستن ناشی؛ هر بؤ خوشی ده هنده یه و دلؤ فانه.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
 بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ
 النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
 الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
 إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
 وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
 لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
 أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
 يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِنْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
 بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

۱۶۲ له سازدانی ئاسمانان و زه مین و هاتو چۆی شه و و روژان و له و گه میانه ی له ده ریادا گه ردش ده کهن و به هریان بۆ مه رد م هه یه و له ته فگه ری بایه کان و ئه و هه و رانه ی له دور عه رزو عاسماندا راگیراون و له و ئاوه ی خوا له حه واوه ده یباریتنی - که به هۆی ئه و زه میننی له پاش مردنی بۆژانده وه و هه موجۆره زینده وه ری تیدا بلا و کردۆته وه - به لگه ی زۆر هه ن بۆ ئه وانه ی که تیده گهن .

۱۶۵ له م مه رد مه ئی وا هه یه هاوبه ش بۆ خوا په یداده کهن و به قه د خوا خۆشیان ده وین . ئه وانه ی خاوه ن بپرواشن خودایان له هه مؤشتیک خۆشترده وی . ئه و که سانه ی خودا به راستی ناناسن ، وه ختی چاویان به جه زره به دان ده که وی ، ئه وسا بۆیان ده رده که وی : هیزو توان هه مؤهی خوایه و نازاری که خودا ده یدا توندو تیزه .

۱۶۶ له وده مه دا که نازارو جه زره به یان دیته به رچاو ، رتبه ره کان له په یره وه کانی خۆیان حاشاده کهن و په یوه ندیان لیک بچراوه .
 ۱۶۷ په یره وه کان ئه وسا ئیژن : ئای خۆزگه هه ر جار یکی تر ده گه راینه وه سه ر دنیا ، هه تا وه ک رتبه ره کانمان لاین به حاشان ، ئیمه ش حاشان لاین ده کردن . خودا ئاوا کرده ی خۆیان لاین ده کاته کول و که سه ر ؛ بۆ هه میشه ش هه ر له ناو ئاگردا ده بن .

۱۶۸ ئه ی خه لکینه ! له و به رو بوی سه رزه مینه ، کامی ره واو پاکه بخۆن ؛ به شوین شه یتانیشا مه رۆن ؛ که ئه و بۆتان دۆمنیکی ئاشکرایه .

۱۶۹ ئه و هه ر فه رمانۆ بێ ده دا : کاری پیس و زۆر ناله بار ره چاوه کهن و شتانی وا ده رباره ی خودا بیژن که هه ر ئاگاشۆ لاینیه .

وَإِذِ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
 ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿١٧٥﴾ وَمِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمِثْلِ الَّذِي يَنْعِقُ
 بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّكُمْ عَمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿١٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِتْيَاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ
 لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاعٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنْ أَلَّفَ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٨﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
 الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ءُثْمًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
 أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٨٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٨١﴾

۱۷۰ ئەگەر به وانه ده بیژن: هەر به شوین ئەوه دا برۆن که له خواوه ناردراوه، ئیژن: نه خیر، ئیمه هەر ئەوکاره ده کهین که بابو باپیره کانمان ره چاویان کرد. جا با بابو باپیریشیان هیچیان له هیچ نه زانیبئی و راسته ریشیان هەر نه دیبئی!

۱۷۱ نه قلی ئەو و خوانه ناسانه وه که نه قلی ئەو ئاژاله یه که دهنگ ده درئی؛ جیا له خورین و چرینئی هیچ نابیسن. که ڕن، لالڻ، چاویان کویره و له تلپاتی ته ریش ناگه ن.

۱۷۲ ئەو که لی خاوهن باوه ران! له و بژیوه ی پیمان داؤن، کامی پاکه ئەوه بخۆن؛ شوکری خوداش به جی بینن، ئەگەر هه ره ئەو ده په ره ستن.

۱۷۳ ته نیا هەر لاکی مردارو گوشت به رازو خوین و ئەوه ی بۆ سه برین ناوی غهیره ز خوی لی دینن، له سه رتان حه رام کرده. به لام هه رکئی له ناچاری و بی ئاره زۆ، هەر به شی تیربۆنی بخوا، هیچ گوناهیکی ناگاتی؛ خوا له گوناهان خۆش دیی و دلۆقانه.

۱۷۴ ئەو که سانه ی ناوه روکی کتیبی که خوا ناردویه، ده شیرنه وه و به نرخه که م ده یفرۆشن، ورگیان له ئاگر داخن؛ خودا له رۆژی سه لادا نایان دوینئی و گونایان پاک ناکاته وه و به شیان ئازاری به ژانه.

۱۷۵ ئەو که سانه ریگه ی راسیان به گومراییی و به خشینی خویان به جزیا گۆریگه سه و، ده بی چهنده له سه رئاگر خۆراگرن!؟

۱۷۶ ئەو [ئازاره ش] بۆئه وه یه که خوا به حه ق ئەم کتیبه ی هه ناردگه. ئەوانه ش وا له سه ر باسی ئەم کتیبه کیشه ده که ن، گیره و کیشه ی دۆرودریژیان تۆش ده بی.

✽ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
 الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
 وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
 الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
 وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ
 بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْعَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّءُ
 إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
 بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ
 يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
 إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
 وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ
 بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

۱۷۷ کاری چاک هەر ئه وه نیه رۆ ده رۆژه لاتنی بکه ن یان رۆژاوا . چاک
 ئه مه یه باوه ریتان به خواو به رۆژی سه لایه و فرشتان و کتیب و
 پیغه مبه رانی خودا هه بی و له و سامانه ی - هەر چه ند زۆریشو خوش
 ده وی - به شی بدنه به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و رینوگان و
 پارسه کان و عه بدانی پی بکرنه وه و نوێ بکه ن و زه کات بدنه ؛ هه رگاش
 په یمانیک ده به ستن نه ی شکینن ؛ له نه داری و گرفتاری و ته نگانه دا
 خۆپاگرین . مرۆی به راستی ئه وانن و دیاره له خودا ده ترسن .

۱۷۸ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران ! له مه ر ئه وانه ی کوژراون تۆ له مان بۆ
 بریارداون : رزگار له تۆ له ی رزگار و کۆیله له تۆ له ی کۆیله داو میتوینه له بری
 میتوینه ؛ هه رکیش له برای هاودینی خۆی ده س له خۆینگری هه لگری ،
 ئه بی به پنی دابی رۆژ بجۆلێته وه و به خوشی خۆی مه سلته بکا . ئه م
 بریاره له په روه رنده ی ئیوه را سوک باری یه و به زه یه ده ره ق به ئیوه ،
 هه رکن له مه خۆبویتری ، به شی جه زه به ی به ژانه .

۱۷۹ ئه ی خاوه ن دلانی وشیار ! ژیا نو به تۆ له وه به نده ؛ به شکو خۆتان بیاریزن .
 ۱۸۰ بۆ نو سراهه : هه رگا که سینک له نگۆ هاته سه ر مردن و مالیکی له پاش
 ده میننی ، به ته رزیکی خودا په سند وه سیهت بکا که باب و دایک و
 خزمانی ، هه ر که سنی به شی خۆی پی بکا . پارێزگاران پتیویسته ئه م کاره
 بکه ن .

۱۸۱ ئیتر هه ر که س پاش بیستنی وه سیه ته که ده سکاری بکا و بیگۆری ، ئه و
 که سانه ی که ده یگۆرن ، تاوانبارن . خودا بیسه رو زانایه .

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنْ أَلَّاهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ
أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

۱۸۲ هه رگا که سئ هه سستی پیکرد که وه سیه تکار له وه سیه ته ی کردویه تی ناهه ق بوه و خوی تۆشی گوناھ کرده، تی بکۆشی میراتگرانی پیک بینئ، گوناح نیه. خودا له گوناھ ده بۆرئ و دلۆفانه.

۱۸۳ ئە ی گه لی خاوهن باوه پان! بۆ نو سراوه: رۆژ بگرن - هه ر وه ک له سه ر پیشینه کانیشۆ نو سرا - شایهت له خودا بترسن.

۱۸۴ چه ند رۆژ یکن [نه زۆر زیده]، هه رکئ له نگۆ له ش به باره یان ریبواره با چه ند رۆژی تر پی بیئ. ئە وه که سانه ش وا زۆر به سه ختی رۆژویان پی ئه گیرئ، به جئ رۆژو «فیدییه» یان له سه ره و ده بی خۆراکی هه ژاریک بدن. ئه ر که سیکیش خۆی حه زبکا خۆراکی زۆتر بیه خشی، بۆی باشتره. گه ر ئیوه بتان زانیبا به رۆژ بۆن بۆ ئیوه گه لی چاتره.

۱۸۵ مانگی رمه زان مانگی که قورئان له ودا کل کراوه؛ که ری به مه ردم نیشان داو زۆر نیشانه ی شاره زایی و هۆی لیکتره له و هژاردنی پاک و ناپاکی تیدایه. جا هه رکه سئ مانگی رمه زان ده بینئ، له سه ریه تی به رۆژ بیئ؛ هه رکه سیکیش له ش به باره یان ریبواره، ئە وه ژماره له رۆژانی دیکه پی بیئ. خوا سانایی ئیوه ی ده وی و نایه وی ئه رکۆ گران بیئ. رۆژه کانی - ته واو - پی بن و یادی خودا بکه نه وه؛ که ئە وه ریگه ی نیشان داو و پیویسته شوکرانه ی بکه ن.

۱۸۶ هه رگایه کی عه بده کانم له مه رمن له تۆ ده پرسن، من نزیکم؛ هه ر که س هانام وه به ر بینئ، بی وه رامی ناهینمه وه. با ئە وانیش له فه رمانی من ده رنه چن، بروای ته واویان به من بیئ؛ به شکۆ ریئ راست به دی بکه ن.

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
 لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
 أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُنَّ
 وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
 الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ
 إِلَى الْيَلِّ وَلَا تَبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
 تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُمُ
 بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ إِلَى الْحُكَامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
 أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
 بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى
 وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتَلُونَكُمْ
 وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

۱۸۷ سه رجییی ژنان کردنو، له شه وانی رمه زان، بوټان ره وایه؛ نه وان کله به لی ئیون و ئیوه پۆشه نی نه وان. خودا له وه ئاگاداره ئیوه به ری دهره ق به خوټان غه یان بون؛ به و په زیوان بونه وه تان عافوی کردن و به خشیونی. ههر له ئیستاوه ده توانن ده ستیان ده گهل تیگهل کهن و ههر چی خودا له چاره تانی نوسیوه شوینی کهن و بخون، وه خون تا نه و ده مه ی ده مه و به بیان هه ودا ی سپی له هه ودا ی ره ش ده ناسنه وه. پاشان روژوتان ته و اوکهن هه تا شه وی. ههر وه ختیکی له مرگه وتاندا مات ده بن، تخون ژنانتان مه که ون. نه مانه سنوری خودان نه چن تخونیان بکه ون. تا به م جوړه خودا نیشانه کانی خو ی بو مه رد م ئاشکرا ده کا، شایه تا خو بیاریژن.

۱۸۸ له خواردنی مالی یه کتر - به ناروا - دۆرکه ونه وه؛ مه شی ده ن به کار به ده ستان تا ریو هه بی به ناروا مالی مه رد می تر بخون. بو خوټان نه مه ده زانن.

۱۸۹ ده رباره ی مانگ نوی بونه وه ش لیت ده پرسن. بیژه: بو زانینی وه خت و چونه حه جی مه رد م به هره ده گه یینی. واش چاک نیه له پشته وه بچنه ناومالی خه لکه وه؛ چاک نه وه یه بیرینگینه وه وه له درگاوه بچنه ناو مالانه وه. ترسیشو له خودا هه بی؛ به شکو بتوانن رزگار بن.

۱۹۰ ئیوه ده گهل نه وان هدا که شه ره به ئیوه ده فروشن، له راهی خودا بجه نکن. نابی ده س دریزی بکه ن؛ خودا له ده س دریزی که ران خو شی نایه.

۱۸۷- که ل په ل، که ل په ل، جلک، لباس، پۆشه نی. غه یان، غاین، خاتین.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفَفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ وَأَلْفَنَّهُ
 أَشَدَّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا
 فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾ فَإِنْ أَنَّهُوَا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٢﴾ وَقَبِلُوا لَهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنَّهُوَا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
 بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿١١٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَمْلِكُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
 الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۖ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
 مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
 فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
 إِذَا رَجَعْتُمْ ۖ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١٦﴾

۱۹۱ له هه رشوینی ده ستۆکه وتن بیانکوژن . له و شوینه شیان وه ده ربینین که ئیوه یان لی وه ده رنا . سۆدره ییش زۆر له کوشتنی خراتره . له ده ور و به ری «مسجد الحرام» یشا نابیی شهریان ده گه ل بکه ن ؛ مه گین ئه وان له وئی شه رتان پی بفرۆشن ؛ ئه گه ر له ویش شهریان بو ئیوه هه لگیرساند ، له کوشتیان رامه وه ستن ؛ پاداشی خودانه ناسان هه ر ئه مه یه .

۱۹۲ ئه گه ر ده س به رداریشان بوون ، خودا له گونا ه ده بوژی و دلۆفانه .

۱۹۳ له کوشتیان وچان مه ده ن تا ئاواوه له دنیا بنه بر ده بی و دین هه ر دینی خودا ده بی ؛ ئه گه ر ئه وان ده سبه رداربوون ، ده ست دریزی هه ر له دزی ناهه قانه .

۱۹۴ مانگی شه ره به س به رانه ر به مانگی شه ره به س ؛ شکاندنی هه ر ریزیکیش تۆله ی هه یه . سا هه ر که سی ده س دریزی له ئیوه کرد ، ئیوه ش هه ر به ئه ندازه ی ئه و ده س دریزی بکه نه وه و له خودا ترستان هه بی ؛ خوا ده گه ل خو پاریزانه .

۱۹۵ مالی خۆتان تا ده توانن له راهی خودا ببه خشن ؛ خۆستان به فه ته رات مه ده ن به ده ستی خۆ . چاکه بکه ن ، خوا ئاکارچاکی خۆش ده وین .

۱۹۶ حه ج و عه مره هه ر بو خودا به ته واوی به جی بیئن . ئه گه ر هه ر ڕیگه شیان نه دان ، ئه وسا چه ندی بۆتان ده لوئی ئاژه ل بکه نه قوربانی . هه تا ئاژه لی قوربانی نه گاته جیی دیاری کراو ، سه ر مه تاشن . کیش له ئیوه له ش به باره یان ئازاریکی له سه ردا ، له بارته قای به رۆژو بی یان خیریک ببه شیته وه ، یان ئاژه لیک بکاته خیر هه ر له ویدا . هه رکاتیش ترسیکو نه ما ، هه رکئی ویستی به هره بیا ، له عه مره تا کاتی حه جی ، هه ر چه ندیکی له ده ستی دئی ، حه یوان بکاته قوربانی . ئه گه ر ده ستیشی نه رۆیشت ، سی رۆژ له حه ج به رۆژو بی ؛ وه ختی گه راشنه وه حه و رۆژ ؛ که تیکرایی ده بیته ده رۆژی ته واو . ئه م به هره بردنه ش هه ر بو که سیکه خۆی مالی له مه ککه دا نه بی . ئه بی له خودا بترسن ، خودا له تۆله ساندنا توندو تیژه .

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
 وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
 يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْرُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
 يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١١٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
 عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
 وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
 النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
 آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ
 يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 خَلْقٍ ﴿١٢٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٢١﴾
 أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٢٢﴾

۱۹۷ هه ره تی چه چه ندمانگی دیاری کراؤن . هه ره که سیکه له وانه دا فره زی
 چه جی به جی بینن ، تخونی ژنان که وتن و نیوونرتکه لیک هه لدان و له
 رینگه ی خودا لادان و قسه به زورانیدان و شه پرو هه را - بپرای بپرای - له
 چه دا نین ؛ هه رکاریکی چاکیش بکه ن ، خوا ده یزانی . زه وادی رینگه شو
 بی بی ؛ چاکترین تۆشه بو ئیوه ، خو له گوناخ پارازتنه . گه رهک له من ترسو
 هه بی ئه ی گرووی خاوه ن ئاوه زان !

۱۹۸ ئه گه ره له ماوه ی چه جیش دا رۆزی له خوا داوا بکه ن ، هیچ گوناوه
 له سه ر نیه . گه ره له «عرفات» داگه ران ، له په نا «مشعر الحرام» یادی ناوی
 خودا بکه ن ؛ که دوا ی ئه وه ی هیچ شاره زاییتان نه بو ، خستنیه سه ر
 راسته رییه .

۱۹۹ له هه رکویشدا خه لک داگه ران ، ئیوه ش له وئی داگه رین و له خودا
 بپارینه وه بتانبه خشی ؛ خودا له تاوان ده بۆری و دلۆفانه .

۲۰۰ هه رگا ئیوه ریوشوینی پیداویستو به جی هینا ، وهک یادی باب و بپیری
 خو تان ده که ن - هه ر ئاوا و له وه پتریش - یاد له خودا بکه نه وه .
 له وخه لکه دا ئی وا هه یه هه ر ده ئی ؛ په روه رنده مان ! له دنیا کامه واما ن
 که . ئه وانه له رۆزی سه لا به شیان نیه .

۲۰۱ ئی واش هه یه ئیژی ؛ ئه ی په روه رنده مان ! هه م له دنیا و هه م له سه لا
 تۆشی خیر و خوشیمان که و له نازاری ناگریش بمانپاریزه .

۲۰۲ جا ئه وان به پپی کرده یان به شیان ده بی . خوا به په له به کاروباران
 راده گا .

* وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
 يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ
 النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ
 عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى
 فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
 بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمِنْ
 النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
 رءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا
 فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
 إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَ تَكْوِينُ الْبَيْتِ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٠﴾

۲۰۳ له رۆژانی دیاری کراوا ناوی خوداو له بیرنه چی ، هەر کهس دۆرۆزی پیش بخا گوناھیکی نایه ته سه ر . هەر که سیکیش خۆ پاریزه و ترسی خودای له دلدايه - ئەگەر هیندیکیش دوا که وت - گوناھیکی له سه ر نیه . بیسیزانن که هه مۆتان لای خواوه خړ ده کرینه وه .

۲۰۴ له م خه لکه دانی وا هه یه قسه و گفتی سه باره ت به ژبانی دنیا بۆ ته سه یرو سه ر سۆرینه و له سه ر ته وی له دلایه خوا به شایه ت دینیتته وه ؛ که چی هەر ته و له دوژمناتی کردنا زۆر سه سه ر سه خته .

۲۰۵ هەر که له تۆ دۆرکه وته وه ، مل له به دفه ری ده نیت و له عه رزا خراپه ده کاو کیلگه و ره سه ن له به یین ئە با . خودا هه رگیز له به دفه ران خۆشی نایه .

۲۰۶ که پیتی و ترا : ئە شی تزست هه بی له خوا ، ده مارزلی پتر به ره و گونا هه یبا . با جه هه نده می لی پر بی ، چی حه سانه وه یه کی زۆر خراپیشه .

۲۰۷ هی واش له ناو مه رد م هه یه بۆ ره زای خوا گیان ده به خشن . خودا ده گه ل عه بدانی خۆی دلۆفانه .

۲۰۸ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران ا هه مۆلاتان ئاماده ی فه رمانبه ری بن . بی مه نینه چی پای شه یتان ؛ ئاشکرایه که شه یتان پیتان دوژمنه .

۲۰۹ پاش ته وه ی ته و به لگه ئاشکرایانه تان بۆ هاتوه ، ئە گه ر بیتو هه لخلیسکین ، ده بی ته وه نده بزنانن که خوا توانا و له کارزانه .

۲۱۰ ئاخۆ ئە وان چاوه نۆرن خوا و فریسته کانی خودا له ناو سه یوانی هه وراندا بینه لایان و کاره که کۆتایی پی بیت ؟ هه مۆ کاریک هه ر به ره و خودا دیتته وه .

سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١١﴾ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿١١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِللَّهِ وَاللَّذِينَ فِي الْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

۲۱۱ له به ره ی ئیسرائیل پرسه! چهنه نیشانه ی ئاشکرمان داوه به وان؟
 هه رکه س چاکه ی ده گه ل بکه ین و پئی نه زانی، با بزانی خوا له سزای
 پئی نه زانان توندو تیوه.

۲۱۲ ژینی دنیا بۆ ئه وانه ی خوانه ناسن خه ملیوه و رازاوه ته وه و گه مه ی خو یان
 به خاوه ن باوه ران ده گه ن؛ که چی له خودا ترسه کان رۆزی سه لا وان
 له سه ری ئه وانه وه. خودا بۆ هه ر که سه ی چه زکا، بئی ژماره رۆزی ده نیری.

۲۱۳ به ری مه ردم هه مؤی چین و به ره یه ک بۆن. خودا پیغه مبه ری ناردن
 مژده ده رو ترسینه ر بن، کتییی راست و ره واشی ره گه ل خستن تا
 ئه وشته ی بۆنه بنه مای کیشه یان، بۆیان یه کالاکه نه وه و پیکیان بینن.
 هه ر ئه وانه ش بۆ یه کتریان نه ده سه لماند که ده پیتشدا کتیب بۆ ئه وان
 هاتبو، به لگه ی ئاشکراشیان لایو؛ به لام ئیره یی ناو خو یان کار یکی وای
 کرد، پیک نه یه ن. ئیتر خودا به ئیزنی خو ی رینگه ی راستی نیشانی
 باوه رداران داو تیی گه یاندن ئه وکیشه له به ر چی کرا. خودا بۆ هه رکه س
 چه زبکا شاره زای راسته رتی ده کا.

۲۱۴ ئاخۆ ئیوه لاتان وایه [به هاسانی] ده چنه به هه شت؟ که چی هیشتا
 ئه وه ی به سه ر پیشینانتانا هاتوه، به سه ر ئیوا نه هاتوه. ئه وان تۆشی گه لی
 ته نگانه و ئازارو نه داری و چه وسانه وه بۆن؛ زۆر به توندی ته کان دران،
 ته نانه ت پیغه مبه ریش و یارانی باوه رداریشی ده یانگوت که: که ی خودا
 ده هانامان دی؟ تۆ بزانه که یاریده ی خوا نزیکه.

۲۱۵ لیت ده پرسن: چی ببه خشن؟ بیان بیوه: هه رشتی چاک که دیبه خشن
 بیده ن به دای و بابان و به خزمانی نزیکتان و هه تیوان و هه ژاران و ئه وانه ی
 له ریدا ماؤن. هه ر چاکه تی ئیوه بیکه ن، دیاره خودا پئی نه زانی.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
 شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
 عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُقْبِلُونَكُمْ
 حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
 وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
 أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

۲۱۶ خه زاتان له سهر نوسراوه، هه رچه نده خوستان لى نايه. رهنگه له شتيك حه زنه كه ن به لام بو تان وه خيرگه رى، رهنگيش هه يه ناوات بو شتى بخوازن كه تا كاهه كه ي باش نه بى؛ خوا ده زانى و ئيوه سه رى لى ده رناكه ن.

۲۱۷ لىت ده پرسن: تو شى شه رى بون له مانگى شه ربه سا چونه؟ بىزه: شه ر له هه يفى وادا گونا هيكى زور كه و ره يه و ريگه ي به ره و خوا به ستن و حاشا له خودا كردن و مالى خوا به ريز نه گرتن، لى وه ده رنانى خه لكه كه ي - له لاي خودا - تاوانى هه ره مه زنه؛ ئا زاوه ش بو شه ر نانه وه له كوشتنى خرابتره. ئه وان ده ستولى به رناده ن، هه ر ده كه ل ئيوه به شه ردين هه تا - ئه گه ر بويان بلوى - ئيوه له دينه كه ي خو تان وه ربگيرن. هه ركه سيش له دين وه رگه رى و به خودانه ناسى بمرى، رهنج خه سارى دنياش و قيامه تيش ده بن و ده كه ونه ناو دوزه قه وه و تاهه تا هه ر تيا ده بن.

۲۱۸ ئه وان هى له ريگه ي خودا ده ربه ده رن و باوه ريان به خودا هه يه و له راي خودا. چونه خه زا، به هوميدن خوا به چاكه وه يان خوينى، خودا له وانه ده بوى و دلوقانه.

۲۱۹ له مه ر شه راب و قوماريش لىت ده پرسن؛ بىزه: تاوانيان گه و ره يه و بو خه لكيش به هه ريان هه يه؛ تاوانه كه له به هه ركه يان زورتره. پرسى ئه وه شت پي ده كه ن، چى له رپى خودا به خت كه ن؟ بىزه: زنده له پيوستو. ئا به م جو ره خوا نيشانه كانى خو تان نيشان ده دا، شا يه ت ئيوه بتوانن بيريكه نه وه؛

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي سَمَى قُلُوبَ إِصْلَاحٍ لَهُمْ
 خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
 الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
 وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنَ وَلَا مُمِئَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ
 مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى
 يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ
 يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ
 وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أذى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
 وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
 أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾
 نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
 وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

۲۲۰ هم له دنیاو هم له سه لآ. لیت ده پرسن: ده باره ی هه تیوان چۆن بین؟ بیژه: نه گهر به دلسۆزی ناگاولی بن کاری چاکه. نه گهر ده گهل ئیوه ده ژین، وهک براو خووشکی خوۆتان بن. خوا ده زانی کئی به دفه ره و کئی کار چاکه؛ نه گهر خودا مه یلی لئی با نه رکی لئی گران ده کردن؛ خودا خاوهن ده سته لآتی له کارزانه.

۲۲۱ خواستن و شوپئی کردنی بت په رستان بو میرو وئی باوه ردار ره وانه، با زوری شیان چه زلی بکهن؛ هه تا نه بنه خاوهن باوه ر ناشی بیانکه نه هاوسه رتان. که نیزو به نده ی باوه ردار بو هاو جوئی، له میرو وئی نازادی خودانه ناس هیژاترن. نه وان گهره کیانه ئیوه به ره وچه هه نده م پراکیشن؛ خواش گهره کیه به ئیزنی خوئی له گونا هانتان ببوری و بتانگه یینیتته به هه شت. خودا نه م نیشانانه ی خوئی بو مه ردم رۆن ده کاته وه.

۲۲۲ له مهر عوزری وئانه وهش لیت ده پرسن، بیژه: نه ویش نازاریکه؛ نه و چه ند رۆژه ی خوینیان هه یه، سه رجییی وئانو مه کهن؛ راهه ستن تا پاک ده بنه وه. هه رگا له خوین پابونه وه، له وچی یه وه که خوا فه رمانی پیداون بویان وه زن. خوا له وکه سانه خووشی دی که له گوناح په ژیوانن و ده یانه وی به پاک و خاوینی بژین.

۲۲۳ وئانو کیلگه ی خوۆتانن؛ له هه رکویوه ده تانه وی، بچه کیلگه ی خوۆتانه وه؛ تۆشه یه کیش وه پیش خوۆخه ن. ده بی له خوداش بترسن، بی شیزانن ده گهل خوا رۆبه رۆ ده بن. مژده ش بده به وانه ی خاوهن باوه رن.

۲۲۴ خودای مه کهن به که رسته ی سویندی خوۆتان؛ که ریگه ی چاکه و لئی ببری و پاریزگاریو پی نه هیلی و به کاری مه ردم رانه گهن؛ خودا نه ژنه وی و زانایه.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَعُولُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ
فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ
تَأْخُذُوا بِمَمَاءٍ اتَّيَمُّوهُنَّ شَيْعًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

۲۲۵ خوا بو سویندی سه رزاره کی گوناھو له سه ر نانوسی؛ به لام نه گهر له ته هی دلتانه وه بی، خودا لیئوده پرسیتته وه. خودا له هه له ده بوژی و له سه ر خوڤه.

۲۲۶ نه و که سانه ی سویندی له ژنه کانیاں ده خون که ئیتر ده گه لیان نه نون، ده بی چوارمانگ چاوه نوڤبن؛ نه گهر گه راشنه وه لایان، نه وسا خودا گوناھه خش و دلوقانه.

۲۲۷ نه گهر هه ر له سه ر ته لاقیش بریاریاں دا، نه وسا خودا ده بیسی و ناگاداریشه.

۲۲۸ ته لاق دریاو له سه ریانه هه تا سی جار له بی نوژی پاک ده بنه وه چاوه نوڤ بن. نه گهر برویان به خوداو پوژی هه ستانه وه هه یه، ره وانیه نه و توله ی خوا خستویه ته زگیانه وه بیشارنه وه. له م بهینه دا نه گهر بیانه وی ریک که ون، بو دیسان هیئانه وه یان، میرده کانیاں شیوترن. هه ر وه ک نه رکی ژنانه یان له سه رشانه، ژنه کانیش مافی ره وای خوڤیاں هه یه. پیاویش له ژنان پله یه ک به ره ژووترن، خوداش خاوه ن ده سته لاتی له کارزانه.

۲۲۹ ته لاقی ژن دوه ره ته، نه وسا یان راگرتنی باش و خودا په سند، یان به خوڤی و بی هه را، ده س لیک به ردانه. له و ماله ی که پیتان داون ره وانیه هیجیاں لی وه بگرنه وه؛ مه گین ترسیان له وه هه بی که نه توان سنوری فه رمانی خودا بیاریزن. نه گهر ترستان له وه هه بو که هه ردوکیان سنوری خوا ناپاریزن، هیچ گوناھی تیدا نیه ژنه که خوی بکریته وه. نه مانه ن سنوری خودا، له سنوری خوا ده رمه چن؛ نه و که سانه ی له سنوری خوا ده رده چن نه وانن که غه دری ده کهن.

۲۳۰ نه گهر له پاش نه م دو جاره ش ته لاقی دا، ژنه که ی بو حه لال نیه تا ژنه که ده چئی میردیکی تر ده کا؛ نه گهر له ومیرده ی کردوشیه ته لاق درا، نه وسا که هیچ گوناھیکیان له سه ر نیه دوباره بگه ریته وه بولای یه کتر؛ به ومه رجه که وابزانن هه ردوکیان به ته رزی ره وای - وه ک خودا فه رمانی داوه - ویک هه لده کهن. نه مانه سنوری خودان، روڤیاں ده کاته وه بو نه و که سانه وا حالی ده بن.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
 سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ، وَلَا تَنْخِذُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يُعِظُكُمْ بِهِ عُوا تَقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمُ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ * وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
 حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ
 وَالِدَةٌ بَوْلِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ، وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ
 فَإِنْ أَرَادَ فِصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِنْهُمَا وَشَاوِرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 ءَانَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾

۲۳۱ ئەگەر ئىنۇ تەلەق دان و ماوهى چاوه نۆرپه كه يان براهه وه، يان به تهرزى
خودا په سندر ايانگرن، يان به رانبهر به ياساى دين نازاديان كهن. نه كا
به قهس نازاردان يان، ريانگرن و له هه ق لادهن. هه ركه سى وا ره فتار بكا
ناهه قى له خوئى كرده. ئەوانه نيشانهى خودان، ناشى به گه مهى
بزائن. با له بيروينى كه خودا چه ندى چا كه ده گه ل كردن. له بيرمه كهن
خوئا و كتيبهى بو ناردون كه له ويدا له كارزاني سه رپاست ده بن و به و
ناموزگاريتان ده كا. ئەشى بترسن له خودا و باش بزائن خودا هه مؤشت
ده زانى.

۲۳۲ هه رگا ئنانتان تەلەق داو كاتى حه يه يان به سه ر چؤ - ئەگەر به تهرزى كى
ره وا وهل ناو جؤتانى پيشويانا ريك كه وتن - ئيوه مه بنه بهر هه لستى
شؤگردنيان. كئى له ئيوه بهرواى به خواو به روژى قيامه تى هه بنى، ئەم
ناموزگاربه پيك دىنى؛ ئەمه به سؤدى ئيوه يه و به هرهى بو پاكستان هه يه.
خوئا ده بزاني و ئيوه سه رى لى ده رنا كهن.

۲۳۳ داىكان ده بنى به منداليان دؤسالى ره به ق شيربدهن. بو كه سىكى كه
به وهى به ته واوى شيرى بدا، له م ماوه دا جلک و بژيوى داىكه كه -
له سه رداىى موسولمانانى ئەوشوينه - له سه رباو كه. كه سيش
له توانا به ده رى له سه رنيه. هيج داىك و باينى نابى له بهر ساوايان زيان
به يه كتر بگه يين. ئەگەر مندال باى نه بو، ميراتگران له سه ريانه جلک و
بژيوى داىكه كهى فه راهه م كهن. جائه گه ر داك و باب به خوئى و راويز،
ويستيان [زؤتر] مندال له شير بېرنه وه، هيج گونا هيكيان ناگاتى. خو
ئەگەر گه ره كيشتان بنى كه سىكى تر شيربدا ته مندالانتان - به ومه رجه
به بنى داىى روژ، كرنى ته واوى بده نى - هيج گونا هتان نايه ته سه ر. ده بنى
له خوداش ترسوينى. ئەوه نده ش ده بنى بزائن هه ركارىكى ئيوه ده يكه ن،
خوئا ده بيبنى.

۲۳۲- حه يه: ماوه يه كه بوژنى شؤمردؤ يا تەلەق دراو دانراوه كه باش ئەوه ئەتوانى شؤبكا.

۲۳۳- ره به ق: بن كه موزياد ته خت و ته واو.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿٢٢٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
 أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
 وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
 وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
 وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
 مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْأَوْسَعِ
 قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
 لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا
 الَّذِي بَيْنَهُمَا عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
 وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٢٧﴾

۲۳۲ نه وانە ی لیتان دەمرن و ژنیان لی به جی دەمینئ، ژنهکانیان هه تا چوارمانگ و دهروژان چاوه نوڤین؛ له وه به ولا خویان هه رکاریکی دهیکه ن - هه ر هینده نارو ه نه بی - بیلن بیکه ن؛ ئیوه گوناختان ناگاتی؛ خوداش له هه رکاری دهیکه ن ناگاداره .

۲۳۵ هیچ گوناهیشتان ناگاتی که خواستنی ژنهکانی شو مردوتان ئاره زو بی و ناراسته و خو پتان بیژن، یان هه ر له دلئ خوتاندا بریاربده ن ده یانخوازن . خوا ده زانی که باسیان هه ر ئه درکینن . به لام نه که ن به نهینئ بچنه ژوانئ؛ مه گین له ویش خوا به سندانه بیان دوینن . تا ماوه که به سه رنه چی باسی ماره کردن مه که ن . ده بی ئه وه نده ش بزنان خوا ده زانی ئیوه چیتان له دلدا به؛ لئ بترسن و بیشیزانن خودا له گونا ه ده بو ری و له سه رخویه .

۲۳۶ ئه گه ر ژنو ته لاق ده ده ن، به ر له وه ده گه لیان بنون و ماره ی تان هیشتا بو دیاری نه کردون، چیان ناکه وی و ئیوه گوناختان ناگاتی . به لام وا چاکه شتیکیان له مالی خوتان بده نی؛ دارا له ئه ندازه ی خوی و هه ژاریش به ئه ندازه ی خوی؛ وا چاکه بو چاکه کاران .

۲۳۷ خو ئه گه ر ماره بیه که تان بریبوو وه هیشتا ده گه لیان نه خه وتون، ته لاق تان دان، نیوه ی ماره بیان ده که وی، مه گین خویان پیوبه خشن یان ئه و که سه پیوبه خشی که ماره برین به ده ست ئه وه؛ پی به خشینیش له ئاکاری پارێزگاری نزیکتره . له بیرمه که ن چاکه ده گه ل یه کتر بکه ن، خودا له هه رکاری دهیکه ن چاوه دیره .

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
 قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فَأذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾
 وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
 لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
 مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَعٌ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ * أَلَمْ تَرَ
 إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
 النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
 وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾
 مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

۲۳۸ له نوپوان و به تايبه تي نه و نوپوه ي له نيواندايه ، ناگاداربن ؛ نه شي بو فرمانی خودا راپوهستن .

۲۳۹ نه گه ر ترسیکو له سه ر بو - به پياده يی یان به سواری - هرگا ترسیشو به سه ر چو - چونی خودا فیری کردون - یادی بکن که له پيشدا نه وده زانی .

۲۴۰ نه وانه ی له نگو ده مرن و نه کانیا ن به جی ديلن ، رابسپيرن : هه تا سالیك مایه ی گوزهرانه که ی دابین بکن و ده ری نه کن ؛ نه گه هر هر به خواستی خوین چونه ده ری - بو کاریکی خودا په سند - نیوه گونا هتان ناگاتی . خودا خاوه ن ده سته لاتی له کارزانه .

۲۴۱ ونانی که ته لاق نه درین ، به شی ره وای خوین هه یه ؛ که پیک هی نانی نه م کاره ، بریاره بو خودا ترسان .

۲۴۲ هر به و پی یه ش خودا نیشانه کانی خو ی بو نیوه رون ده کاته وه ؛ شایه تا نیوه تی بگن .

۲۴۳ نه دی تو نه وانه ت نه دی به هه زاران له وکه سانه ی ترسی مردن وای لیکردن زیدی خوین به جی بیلن ؟ خوا فرمانی پیدان : بمرن ! له پاشان زیندوی کردنه وه . خودا سه باره ت به مه رد م چاکه ده کا ، به لام به شی زوری مه رد م له شوکرانه خو ده بویرن .

۲۴۴ له رای خودا بچنه خه زاو بزنانن که خوا بیسه رو ناگاداره .

۲۴۵ کن مالی خو ی به ده سته واو ده دا به خوا ، هه تا نه ویش چهنده نه وه نده ی بداته وه ؟ که م بزوی و فهرانیش هر به ده س نه وه و هه موش هر دینه وه لای نه و .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
 لِنَبِيِّ لَهُمْ أبعثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
 هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
 مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
 إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ
 لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
 مِنْهُ وَلَمْ يُوْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
 عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
 يُؤْتِي مَلِكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٧﴾
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
 تَرَكَ آءَالُ مُوسَى وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٨﴾

۲۴۶ نەت زانیوه چه ندکەس له نه جیم زاده کان - که تۆره مه ی ئیسرائیل بۆن
 - له پاش موسا، به پیغه مبه ره که ی خویان وت: شایه کمان بۆ دیاری بکه
 تا له رای خوا خه زابکه یین. گوتی: ئەگەر فه رمانی خه زاؤ بۆ ده رچی، پیؤ
 وانیه خۆ ده بویرن؟ گوتیان: جا چۆن له خه زایه - له رای خوا بی - خۆ
 ده بویرن، که ده شبینی ئیمه یان له زیدی خۆمان وه ده رناوه و له
 عه ولادی خۆمانیان دۆرخستۆینه وه؟ که بریاریان بۆ ده رکه وت بچنه
 خه زا، پشتیان تیکردو رایان کرد؛ هه ر که میکیان مابۆنه وه. خوا ناهه قان
 باش ده ناسی.

۲۴۷ پیغه مبه ریان بیانی وت: خودا بۆ پاشایه تیتان تالۆتی دیاری کردوه.
 گوتیان: کوا ئه و شایانی ئه م فه رمانه یه؟ که ئیمه زۆر له و شیواترو به
 دارابیش زیده ترین. گوتی: خودا ئه وی له سه ر کردۆنه فه رمانده؛
 زانست و قه لافه تیشی له ئیوه پتر پیداوه. خوا حه زبکا پاشایه تی به
 هه رکه سی بدا ده یدا؛ زانستی خوا به ربلاوه و له هه مؤشت ناگاداره.

۲۴۸ پیغه مبه ره که یان وتی: درۆشمی پاشایه تی ئه و له لایه ن په روه رنده ورا،
 تابۆتیکه دلنیا بۆنی تیدایه؛ ده گه ل هیندیگ که له پۆری خانه دانی موساو
 هارۆن، فریشته هه لیان گرتوه. ئه مه به لگه یه بۆ ئیوه ئەگه ربرواؤ به خوا
 هه یه.

۲۴۶- تۆره مه: به چه که، ره چه لک، نه زاد. ۲۴۷- زیده: زۆر، زاف.

۲۴۸- که له پۆر: به چی ماو له مردگ.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
 بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
 مِنِّي إِلَّا مَنْ أَغْرَفَ عُرفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
 مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا
 لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
 يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمَ مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةً
 غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ يَأِذُنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾
 وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
 عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
 الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ يَأِذِنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
 دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
 وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ
 بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
 فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
 نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

۲۴۹ وه ختی تالوت له شکره که ی خسته سه‌ر ری، گوتی: خودا به جوباریک
 که ره‌کیه تاقیوکاته وه، هه‌ر که سنی لینی بخواته وه له من نیه؛ هه‌ر کیش چی
 لینی نه‌خواته وه سه‌ر به منه؛ مه‌گین که سنی هه‌ر به لاویج لینی هه‌لینجی.
 که میک نه‌بی هه‌ر مؤیان لینیان خوارده وه. نه‌وسا خووی و باوه‌ردارانی
 یارانی له جوبه‌که په‌رینه وه. گوتیان: نه‌مرو له‌وزه‌ی ئیمه‌دا نیه که
 ده‌روه‌ستی جالوت و له شکره که ی بیین. نه‌و که سانه‌ی به هیوا بون به
 دیداری خودا بگه‌ن، گوتیان: زور جار کومه‌لنی که م - به ئیزنی خوا -
 به سه‌ر کومه‌لنیکی زوردا وه سه‌ر که وتون. خوا یاری خوراگرانه.

۲۵۰ له کاتیکا ده‌گه‌ل جالوت و له شکره‌ی توشی یه‌ک بون، گوتیان: نه‌ی
 په‌روه‌رنده‌مان! و ابکه خوراگر بیین و له مه‌یدانیدا بچه‌قین و له که سانی
 خوانه‌ناس وه سه‌رمان بخه.

۲۵۱ ئیتر - مه‌یلی خودای له سه‌ر - دوژمنه‌کانیان ره‌تاند و جالوت به
 ده‌ستی داود چو. خودا پاشایه‌تی و له کارزانی پیدا و هه‌ر چی بوخوی
 پیویستی پی‌بو، فیری کرد. نه‌گه‌ر خودا هیندی‌کانی له و ئاپوره به
 هیندی‌کان ته‌رت و تونا نه‌کردایه، نه‌م زه‌مینه خراببو؛ به لام خودا چاکه‌ی
 له سه‌ر هه‌مؤ خه‌لکی دنیا هه‌یه.

۲۵۲ نه‌مانه نیشانه‌ی خودان که به‌راستی هه‌ر بوتوی ده‌خوینینه وه، که
 بی‌گومان یه‌کینک له پیغه‌مبه‌رانی.

۲۴۹- لاویج: لا‌کوئیل، لا‌لوچ، لامشت. هه‌لینجان: هه‌لکیشان.

﴿٢٥٣﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
 فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
 شَفَعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
 شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ
 مِنَ الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ
 اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

۲۵۳ ئیمه له ناو پینغه مبه‌رانی خو‌ماندا هیندیکیانمان له هیندیکان به‌ریتزر گرت؛ جا له واندا ئی‌وا هه‌بوه که خواته‌وی دواندوه؛ پله‌وپایه‌ی بریکیشی بردۆته‌سهر. چه‌ند نیشانه‌ن دا به‌عیسای کوری مه‌ریه‌م؛ به‌گیانی پیروزی خو‌شمان یاریده‌ن دا. ئه‌م خه‌لکانه له‌دوای ئه‌مه‌ی ئه‌وگش پینغه‌مبه‌ره هاتن، سه‌ره‌رای ئه‌و نیشانانه‌ی بو‌ئه‌وان هات - ئه‌گه‌ر خودا مه‌یلی لێ‌با - شه‌ری به‌کتریان نه‌ده‌کرد؛ به‌لام ئه‌وان له‌ناو خو‌دا پینک نه‌هاتن؛ بازیک بو‌نه‌خواه‌ن باوه‌ر، بازیک‌تری که‌وته‌سه‌ر بار خوانه‌ناسی. ئه‌گه‌ر خودا مه‌یلی لێ‌با، نه‌یده‌هیشت ده‌گزیه‌ک راچن؛ به‌لام خودا به‌خواستی خو‌ی کاران ده‌کا.

۲۵۲ ئه‌ی گه‌لی خواه‌ن باوه‌ران! له‌و بژیوه‌ی که‌ پیم‌داو‌ن به‌خت بکه‌ن، پیش ئه‌وه‌ی رۆژه‌که‌ دایب؛ که‌ ئه‌ورۆژه‌ نه‌سه‌ودا‌کردن ده‌مینی و نه‌تکا‌و نه‌دۆستایه‌تی؛ خوانه‌ناسان ناهه‌قی له‌خو‌یان ده‌که‌ن.

۲۵۵ غه‌یره‌ز خودا هیچ‌شت بو‌په‌رستن ناشی. هه‌رئه‌و هه‌میشه‌زیندوه‌و به‌سه‌ر هه‌مۆشت راده‌گا. نه‌خه‌نۆچکه‌ ده‌بیاته‌وه، نه‌راده‌زی. هه‌رچی هه‌بی له‌ئاسمانان و زه‌میندا هه‌ر بو‌ئه‌وه. کینی‌وا هه‌یه‌هه‌تا - بو‌خۆی ئیزنی نه‌دا - بتوانی‌تکای لا‌بکا؟ له‌وه‌ی ئیستا هه‌یه‌و دیاره، له‌وه‌ش پیش ئه‌مانیش بو‌گه‌و به‌رپیواره، ئاگاداره. ناشتوانن به‌هیچیک له‌زانستی راگه‌ن؛ جا مه‌گین خو‌ی مه‌یلی لێ‌بی. زانستی ئه‌و، عاسمانه‌کان و زه‌مینی داگرتۆه‌و پاراستنیان بو‌ئه‌و ئه‌رکێ‌گران نیه. هه‌ره‌پایه‌به‌رزو مه‌زن، هه‌ر خۆیه‌تی.

۲۵۶ له‌م دینه‌دا به‌زۆر داسه‌پاندن نیه. شاره‌زایی له‌گومرایی هاویر کرا. هه‌رکێ له‌تاغۆت نه‌بانه‌و بروای به‌خودا به‌ینی، هه‌نگلیکی هینده‌توندی به‌ده‌سته‌وه، هه‌رگیز پسانی بو‌نیه. خوداش بیسه‌رو زانایه.

۲۵۴- به‌خت: شانس، ئیقبال؛ به‌خت‌کردن: خه‌رج‌کردن.

۲۵۵- رازین: خه‌وتن، خه‌فتن، نۆستن، نلستن. ۲۵۶- هاویر‌کردن: لێک‌جیا‌کردنه‌وه.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا ءَٰوَلِيَآءُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
 النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ؕ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ
 أَن ءَاتَهُ اللَّهُ الْمَلَكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي
 وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِيءُ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
 بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
 كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَو كَالَّذِي مَرَّ
 عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ
 بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
 قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
 فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٖ وَانظُرْ إِلَى
 حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لِحْمًا فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

۲۵۷ خۇدا يارى گەلى خاۋەن باۋرئەنە لە ناو تارىكىستانە ۋە دە يانبا بەرە ۋە رۇناكى. دۇستى خۇدانە ناسانىش ھەر تاغۇتە؛ لە رۇشنى دەريان دە خەن؛ بەرە ۋە روى تارىكىستانيان بەرئى دەكەن. دەبى بچنە ناو ئاگرو ھە تا سەر ھەر دە ۋىدا بن.

۲۵۸ تۆنە ۋە كا برايت نە دىبو كە چۆن خۇدا ھىزو دەستە لاتى پىدا، جۋابە جەنگى دەگەل ئىبراھىم دا دەكرد، سە بارەت بە پەرۋە رندەى؟ ئە ۋە دە مە ئىبراھىم گوتى: پەرۋە رندەى مەن كە سىكە ۋىنى دە دا ۋ دەش مەرىنى. گوتى: مەنىش زىندە ۋ دىلمە ۋە دە مەرىنم. ئىبراھىم ۋات: پەرۋە رندەم خۆر لە خۆر ھە لات رادىنى، [دادەى] ئە تۆ لە خۆر نشىنە ۋە ۋە ۋىنە. كا ۋا رى خۋانە ناس ھە پە سا. خۋا دەستەى ناھە قىكاران لە رىگە شارە زا ناكا.

۲۵۹ يان ئە ۋە كە سەى بە لاي گۈندىكا رادە برد كە بە سەر يە كدا تە پىبۇ. گوتى: كەى خۇدا دە تۋانى ئە مە زىندە ۋ بكا تە ۋە پاش مەردنى؟ ئە ۋ سا خۇدا بۇ ما ۋەى سە دسال مەردى ۋ لە پاشان زىندە ۋى كەردە ۋە. لىنى پەرسى: تۆ چە ندەت پى چۋ؟ گوتى: رۆژىك يا خۆ كە مەرىش لە رۆژىك. گوتى: نە خىر، ئە ۋا تۆ سە دسالە مەردى؛ دە بېرۋانە خۋاردە مەنى ۋ خۋاردە ۋە ت نە گۆراۋە؛ تماشى كەرە كە شت كە! گەرە كمانە بىكە ۋىنە پە ندىك بۇ مەردم. لە م ئىسقانانە بېرۋانە چلۆن تىكىان دە خە ۋىنە ۋە دە ناو گۈشتيان ھە لدە كىشىن. كاتى ئە مەى بۇ دە ركە ۋت، گوتى: ۋا ئىستا دە زانم خۋا ھە مۇكارى پىدە كرى.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ
 تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
 الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
 ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٥﴾
 مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ
 لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 ﴿٦٧﴾ * قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا
 أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٦٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطَلُوا
 صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
 وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
 تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
 شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

۲۶۰ ئەوساش كه ئیبراهیم گوتی: به ره رنده م! ئەتۆ مریان چلۆن زیندۆ ده كه یته وه؟ نیشانم ده. گوتی: ئاخۆ تۆ هیشتا باوه رت نیه؟! گوتی: به لئی، به لام من گه ره كمه ئیتر به ته واوی دلنیابم. گوتی: ده سا چوارمه ل بگه ره و په ل په لیان كه و بیانكه چواركوت؛ هه ر كوتیكیان به سه ر كه ژیکه وه دانئو بانگیان بكه، به فرکه دینه وه بۆلات. بشزانه خوا چه نده خاوه ن دهسته لات و له كارزانه.

۲۶۱ به سه رهاتی ئەوه كه سانه ی مالیان له راهی خودادا به خت ده كه ن، وه ك به سه رهاتی دنکیكه حه وت گول ده داو هه ر گولهی سه ددانه ی تیدا. خودا چه ند ئەوه نده پاداش ده دا به هه ركه س بیه وئ. خودا چاكه ی یه كجار زۆره و زۆر زانایه.

۲۶۲ ئەو كه سانه ی مال له رای خوا ده به خشن و به چاویان دا ناده نه وه و تۆشی ئازاریكیان ناكه ن، خودا تیی هه لدینته وه و نه هیچ ترسیكیان له سه ره و نه خه م ده خۆن.

۲۶۳ دواندنی نه رم و نیان و چا و لئ پۆشین، له و خیرکردنه چاكتره كه ئازاری به شوینایی. خودا ئاتاجی كه س نیه و [له كاردا] به كاوه خۆیه.

۲۶۴ ئەی گه لی خاوه ن باوه ران! خیره كانۆ به منه ت له سه ر كردن و ئازاردان، به فیرۆمه دن. نه چن وه ك ئەو كه سانه بن كه باوه ریان به خواو رۆزی سه لا نیه و بۆرؤبینی له مالی خۆیان ده به خشن؛ ئەم كارهیان له وه ده كا كه تاته به ردیكی زۆر لۆس هیندی خۆلی له سه ر باره و بارانی توندی وئ كه وئ و بیشواته وه و هه ر تاتیکی رۆت وه مینئ. هیچ به هه ریان له و به خشینه ده سگیر نابئ و خودا گرووی خوا نه ناسان له رینگه شاره زا ناكا.

۲۶۲- هه لدانه وه: به ره و زۆر بردن؛ شین بۆنه وه دوا ی برین. ۲۶۳- به كاوه خۆ: هئدی، له سه ره خۆ.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
 وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
 فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلَّ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٦﴾ أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ
 لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا
 فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
 لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
 بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
 ﴿٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
 وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾
 يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
 أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٦٩﴾

۲۶۵ ئەو کەسانەش کە لە چاکە دەگەڵ هەزاران کردندا، بە هومیدن خودا له خۆرازی کەن و دلێان بە پروا پتەوبین، خێرە کەیان وەک باغیکە لە سەر گردیک و بارانی بە لەی لێ بدو و بەروبووی دو ئەوە نەدە بین؛ ئەگەر پە لە شی لێ نەدا، نەمە باران تیراوی کا. هەرکاری کە ئێوە دەیکەن خوا دەیبینێ.

۲۶۶ کێو حەز دەکا ببیتە خاوەنی باغیک لە گش جوۆرە خورما و پەزیک، شە قە جۆی بە ناودا پروا و هەمۆشیان هاتبە بەرو پیریش بڕستی بربین و زارۆی سەرو پینچکە ی هەبن؛ لە ناخافل گەر بایەکی لێ هەلکا و بیسۆتینێ؟ خودا ئاوا نیشانەکانی نیشانی ئێوە دەدا، شایەت بیری لێ بکە نەو.

۲۶۷ ئە ی گەلی خاوەن باوەران! لە و شتانە ی کە لە زەمین پیمان داو و بەیدای دەکەن، بەخت بکەن؛ نەک لە شتی هیندە چرۆک کە بوۆ خۆشان ئەگەر چاوپۆشی لێ نەکەن، ناتانەوێ. بیشیزانن خودا ئاتاجی کەس نیە و هەر دەبی تاریدی بکری.

۲۶۸ شەبتان ئێوە لە نەداری دەترسینێ و بوۆ خراپە هانۆدەدا. خواش بەلینێ لێ خۆش بوون و خۆشی ژیانۆ پیندەدا. فەرحانی وا لای خودایە و خۆی زانایە.

۲۶۹ لە کارزانی دەدا بە هەرکەس بیەوێ. بە هەرکەسیش لە کارزانی بدری، ئەو خیری زۆری پیندراو. نامۆگاریش بە هەر نادا مەگین بوۆ خاوەن ئاوەزان.

۲۶۵- پە لە: بارانی تیری دەخل. ۲۶۶- شە قە جۆ: جۆباری گەورە کە ناوی هەمیشە و زۆرە.

۲۶۷- چرۆک: بێ بایەخ، قەلب. ۲۶۸- فەرحانی: هەرزانی و شت زۆری.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُهُ. وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٧٥﴾ إِنْ تَبَدُّوا
 الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ
 فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٧٦﴾ * لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ
 وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
 فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ
 وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
 ﴿١٧٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
 الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِالْإِتْمَانِ وَالسَّرَّاءِ وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٩﴾

۲۷۰ هه رمالئیکی ده یکه نه خیر یان ده قه به ل خودای ده کهن ، خوا ده یزانی و
 نه وانه ی خودانه ناسن هیچ یاریده ده ریان نیه .

۲۷۱ گه ر به ئاشکرا خیر بکه ن کاری خاسه ؛ خو ئه گه ر به نهینیش بی و دهستی
 نه داری پی بگرن ، با شتریشه و گونا هتان له سه ر لاده با . خودا له هه رکاری
 ده یکه ن ئاگاداره .

۲۷۲ ئه رکی سه رشانی تو نیه ئه مانه بخه یه سه رپی ؛ به لام هه رکه س خودا
 بوخوی مه یلی لی بی شاره زای راسته رپی ده کا . هه رچی به خیر
 ده بیه سنه وه بو خو تانه و دیاره ئیوه هه ر بو ره زامه ندی خودا خیری
 ده کهن . هه ر شتی به خیری ده دن ته واوی پیو ده دریته وه و هیچ
 ناهه قیولی ناکری .

۲۷۳ ئه وانه خیریان پی ده شی که له خودا په رستیدا بیده ره تان ماونه ته وه و
 هیزی ده رکه وتنیان نیه که بو خو یان هه ولی بدن ؛ نه وی ئاگایان لی نیه ،
 واده زانن هیچ ئاتاج نین ؛ چونکه حه یایان به خو یه . له بیچمیان
 ده یان ناسیه وه ؛ ده نا هه رگیز وه کو پارسه کی دیکه نین گیره بکه ن . ئیوه
 هه رچی به خیر له وباره به خت کهن ، خوا ده یزانی .

۲۷۴ ئه وانه ی به شه و یان به روژ ، به نهینیی و به ئاشکرا له رینگه ی خودا
 خیرده کهن ، لای خودا پاداشیان هه یه وه نه هیچ ترسیکیان له سه ره وه نه
 خه م ده خون .

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبْوَا لَا يَتَّقُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبْوَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبْوَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
 مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
 فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ
 اللَّهُ الرِّبْوَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾
 إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبْوَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
 فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
 أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَ
 ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ
 اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

۲۷۵ نه وکه سانه ی نزؤل ده خوئن ، راستبونه وه یان له و دنیا ، وه ک رابه رینی که سیکه شه یان دهستی لی وه شان دبئی ، وه هایه . هر چونکه نه مانه ئیئن : مامه له ش هر وه ک نزؤل ه . خودا سه ودای ره وادیوه و نزؤل ی بی ناره وایه . سا هر که سئی نامؤزگاری خودا ده بیه و دهس هه لده گری ، له وشتانه ی له مه و بهر دهستی داوه تی ده به خشری و خودا به کاری راده گا . هر که سیکیش دیسان بجیته وه سه ری ، ده بن به یاری ئاگرو تاهه تا هر تیاده بن .

۲۷۶ خودا پیتی نزؤل هر که م ده کاته وه و پیتی خیرات پترده کا . خودا نه وانه ی خوئن ناوی بی نه زان و گونا بارن .

۲۷۷ نه و که سانه ی بر وایان به خوا هیناوه و کاری چاک ره چاوده کهن و له نو یژکردن و زه کات دان سستی ناکهن ، پاداشیان و لای خودایه و نه هیچ ترسیان دیته به ری و نه خه م ده خوئن .

۲۷۸ نه ی که لی خاوهن باوه ران ا نه بی له خودا بترسن ، نه گهر به راست باوه ردارن ، نه وسؤتی هیشتا ماوتانه نه تانه وی .

۲۷۹ نه گهر دهستی لی هه ل نه گرن ، سا بزائن ئیوه ده گه ل خودا و پیغه مبه ره که یدا شه ری ده کهن . نه گهر دهستی لی هه ل گرن ، ده سمایه ی خوؤ بستیننه وه ؛ ئیتر نه وسا نه ئیوه ناهه قی دکهن نه ناهه قیتان لی ده کری .

۲۸۰ نه گهر قهر زاریش نه دار بو ، ماوه ی بدن هه تا ده بیئی . نه ر بشزانن ، بی به خشینی بوؤ چاتره .

۲۸۱ ترسیشو له و رۆزه هه بی که ده وهیننه وه لای خودا ؛ نه وی رۆژی هه رکه س هر چی کردویه تی - به ته وای - دیته وه ریئی و ناهه قی له که س ناکری .

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

۲۸۲ ئەى گەلى خاوەن باوەران! ھەرگا بۆ ماوەیى ديارى، قەرزی دەگەل
 يەكتر دەكەن، بينوسن و با نۆسەرى خوداپەسند بۆتان بخاتە ناو قاقەز.
 ناشى نۆسەر لەم كارە تەنەخى بكا؛ با بنۆسى وەك خوا فەرمانى پىداوہ.
 ھەرچى قەرزدار بۆى دەلى، ئەو بينۆسى و ئەبى ترسى خوداى ھەبى و
 ئەولاوئەم لای تىدانەكا. ئەگەر ئەو كەسەى قەردارە، كەم ئاوەزە يان
 بى ھىزە، يان ناتوانى ئەوى پىويستە بنۆسرى دەرى بپرى، با سەرپەرستى
 رەواى ئەو لەباتى ئەو بىدركىنى و دۇپىاو لەخۆتان شاىەت بن. ئەگەر
 دۇپىاو پەيدانەبۆن، با پىاوئىك و دۆزنى وا كە ئىوہش لىيان رازى بن، لە
 كار ئاگادار بكرىن؛ تا ئەگەر يەكنى لەم دوانە لەبىرى چو، ئەوى تر
 بىرى خاتەوہ. ھەر وەختىكى بۆ شاىەتى دان بانكران، رەوانىە خۆبويىرن.
 لە نۆسىنى ماوەى قەرز - كەم بى يا زۆر - نابى لەشكرانى بكەن و ھەر
 بينوسن و مەوداكەشى ديارى بكەن. لە لای خودا رەواترەو بۆ شاىەتى
 لەسەردانى لەبارترەو لە دۆدلى نەھىشتنى نزيكترە؛ مەگىن وەختى
 ئالوگۆرتان دەست بەدەست و بەنەغدى بى؛ ئەوسا ئەگەر نەشى نۆسن
 قەيدى ناكا. بەلام ديسان لە وەختى دادوستەددا شاىەت ھەبن. ناشى
 نە شاىەتەكانتان نە نۆسەر زىانى بكەن؛ گەر وانەكەن تاوان لەملى
 خۆتانەو ئەشى لە خودا بترسن. خودا فىرى كارتان دەكاو ھەر خودايە لە
 ھەمۆشت ئاگادارە.

۲۸۲- تەنەخى كردن: خۆبوردن. قەردار: قەرزدار، قەرزار. لەشكرانى: تەمبەلى، لەش قورسى.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنْ مَقْبُوضَةً ۗ
 فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فليُؤدِّ الَّذِي أُوتِئِنَ أَمْنَتَهُ، وَلِيَتَّقِ
 اللَّهُ رَبَّهُ، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۗ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
 ءَاثِمٌ قَلْبُهُ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُ
 يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ ۗ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
 إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ، وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ،
 وَرُسُلِهِ، لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَقَالُوا سَمِعْنَا
 وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
 تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

۲۸۳ ئەگەر لەسەر سەفەر بۆن و نۆسەرتان بۆپەیدانەبۆ، ئەشێ بارمته وەرگرن؛ جا مەگین لیک خاتر جەم بن که ئەوسا بارمتهی ناوی. با قەرزدار ترسی خودای لە دلدا بێ و قەرزه کهی خۆی بداتەو. ئەو که سانە ی شایه تیشن خۆ له شایه تی نه بوین. هەرکه سیکی له شایه تی خۆبوویری، به دل خۆی تۆش گوناح دەکاو خوا به گش کارتان دەزانی.

۲۸۴ سەر به خوا به هەرچی له ئاسمانه کان و زه میندایه. ئەوی له ناو دلتاندا به - چ دەری خەن، چ وه یشارن - خوا له و باره له ئیوه دە پرسیتەو. هەرکی بۆخۆی مه یلی لئ بئ، لئی دەبۆری و هەرکه سیکیش خۆی حەزبکا، جزای دەدا. هەر خودایه له سەر هه مۆشت توانایه.

۲۸۵ ئەم پیغه مبه ره و ئەوانه ی وه ل ئەو باوهریان هیناوه، لیان رۆنه که ئەو شته له لایه ن پهروه رنده یان هاتۆته خواری بۆ لایان؛ برواده که ن به خوداو فرشته کانی و کتیبانی و سەرله بهر پیغه مبه رانی و ئیژن: ئیمه بۆ هیچ لا له پیغه مبه رانی فەرق و جیاوازی دانانین؛ فه رمۆده ی خودامان بیست و پیکمان هینا، ئە ی پهروه رنده ی هه مۆمان! بمان به خشه و هەر ده گه ریینه وه لای تۆ.

۲۸۶ خوا ئەرکی له توانا به دەر، به سەر که سدا ناسه پینئ؛ چاکه ی بکا بۆخۆیه تی و خراپه شی دزی خۆبه. ئە ی پهروه رنده ی گلامان! ئەگەر شتی کمان له بیر چۆیان تیا به هه له چۆبین، لیمان مه گره. ئە ی پهروه رنده ی هه مۆمان! ئەرکی ئەوه نده گرانمان مه خه سه رشان وه ک ئەوانه ی بهرله ئیمه له سه ریان بۆ. ئە ی خودانی هه مۆلامان! ئەرکی وامان بئ مه سپیره که له توانامان به دهر بئ. تۆ هەر خۆت لیمان ببۆره و بهر به زه یی خۆتمان بخه و بمانبه خشه. هه مۆ کاروباریکی مه به ده س تۆیه و سه ریشمانخه ی له سەر ئەوانه ی ناتناسن.

سُورَةُ الْعَمْرَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ ۙ (۱) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲) نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ (۳) مِنْ
 قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ
 عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَّاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوْا نِقَامٍ (۴) اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ
 شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ (۵) هُوَ الَّذِى يُصَوِّرُكُمْ
 فِى الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (۶) هُوَ
 الَّذِى اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ آيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ
 وَاٰخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِى قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَبَهَ
 مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهُ ۗ اِلَّا اللّٰهُ
 وَالرَّاسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ ؕ اٰمَنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
 اِلَّا اُولُوْا الْاَلْبٰبِ (۷) رَبِّنَا لَا تُرْغِ قُلُوْبِنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
 لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ (۸) رَبَّنَا اِنَّكَ جَامِعُ
 النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ اِنَّكَ اِلٰهٌ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ (۹)

نالی عیمران

و دانا و غوگا که کد لاند و کد لوندانه

- ۱ نه لیف، لام، میم.
- ۲ غه یره ز خودا هیچ شت بۆ په رستن ناشی؛ هه ر زیندوه و به سه ر هه مؤشت راده گا.
- ۳ ئەم کتیبه ی - به راست - که بۆ تۆ ناردوه، باوه ر به وکتیبانه ش ده کا که به ر له وی له خواوه به پئی کراون؛ ته ورات و ئینجیلیشی له به را هه نارد؛
- ۴ تار ئی نیشانده ر بن بۆ خه لک. فورقانیشی [له وه و دوا] نارد. ئەوانه ی که له نیشانه کانی خودا حاشایان کرد، جه زه به یان زۆر به ژانه و خودا خاوه ن ده سه لاتی تۆ له ستینه.
- ۵ هه رشتیکی له زه مین یان له ئاسمانان بی، له خودا وه شیراو نایی.
- ۶ هه ر ئەوه هه ر چۆنی جه زکا - هه ر له تۆلی دایکانۆدا - بیچمتان بۆ دیاری ده کا و به غه یره ز ئەوه هیچ شت بۆ په رستن نابئی؛ هه ر خوۆشی ده سه لات داری له کارزانه.
- ۷ هه ر ئەویشه ئەم کتیبه ی بۆ تۆ به خه لات ناردوه، که له ویدا ئایه تگه لیکی پته وه ن که ماکن بۆ کتیبه که؛ تیشیدایه وه ک یه ک ده چن و مانای جۆرا و جۆر هه لده گرن. ئەوه که سانه ی دلی ده غه ز داریان هه یه، هه ر ئەوانه جه زلی ده که ن که خه لکی پئی هه ل ده خه له تی و هه ر چۆنی دلایان ده یه وی مانایان لیک ده ده نه وه که غه یره ز خوا نایانزانن. ئەوه که سانه ش که زۆر زانان، ئەلین: بپروامان پئی هه یه و ئەمانه گش له په روه رنده مانپرایه و غه یره ز ئەوه دل وشیارانه، به وردی بیرناکه نه وه.
- ۸ ئەه ی په روه رنده ی گ لاما ن! له پاش ئەوه ی رینگه ی راستت نیشان داوین، دلما ن له رپی خوۆت لاهه ده و وه به ر به زه ی خوۆتمان بخه. به خشنده ی هه ره مه زن تۆی.
- ۹ په روه رینمان! هه ر تۆی مه ردم له وورۆزه دا - که گومانی تیدانیه - له یه کتر کۆده که یته وه و بی سو خوا په یمان ناشکینی.

۴- فورقان: به کێک له ناوه کانی قورئانه؛ یانی هه لآ و بیری هه ق له نا هق. ۹- بی سو: بی شک.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَابٍ أَلِيٍّ
 فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتْغْلُبُونَ
 وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسَّرُ اللَّهُ لَهُمُ الْوَسِيلَ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
 لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ
 يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِن فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي
 الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زِينٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
 وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
 وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ
 أُوْنِيْكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

۱۰ ئەوئى رۆژئى مال و عەولاد، دەھانای ئەوانە نایە کە خودایان نەناسیووە و چاری ناچار دەبنە دەستەچیلەى ئاگر؛

۱۱ ەك دارودەستەى فیرعەون و ئەوانەى بەرلەوانیش بۇن؛ کە نیشانانى ئیمەیان بە درۆزانى و خوا لەسزای تاوانى خویان گرتنى. خودا لە تۆلەساندنا زۆر دزوارە.

۱۲ بە و خوانەناسانە بیژە: بەم زوانە ژێردەکەون و ھەربینا رەپێچەك دران بۆ جەھەندەم؛ کە جى خەویكى خراپە!

۱۳ ئەمە بۆ ئیوھ دەرسىك بۆ کە دۆدەستە لەخۆتان دەگزیەك راجۆن؛ دەستەيەكتان بۆ خودا بەشەردەھاتن و دەستەكەى تر لەدۆى خودا دەجەنگین و زەق دەیاندى کە خواناسەكان دۆھیندەى ئەمان. دیارە خودا بەمەیلی خۆى ھەركەسىكى خۆى حەزبكا، سەرى دەخا؛ ئەمەش پەندە بۆ ئەوانەى خاوەن فامن.

۱۴ ئارەزۆى ژنان كەردن و كورى زۆر پەیداكەردن و دەسكەوتنى كۆمای زلى زیوو زېران و رەوئەسپى بەدرۆشم و ولسات و زەوى كیلانى، بۆمەردم رازاوتەووە لە ژيانى دنيايەدا مایەى خۆشین؛ بەلام وەختى دینەووە بەردەستى خودا، پێدەزانن کە زۆر لەووە باشتر ھەيە.

۱۵ بیژە: ئاخۆگەرەكتانە پیتان بیژم لەمە باشترەكە چۆنە؟ بۆ ئەوانەى لە ھەلە خۆدەپاریژن، لەلای پەرورەئینیانەووە باغاتىكى وایان دەبى، جۆباریان بەبەردا دەرواوەتاسەر ھەر لەوئى دەبن و چەند ژنى پاك و بىگەردو سەرەرای ئەو ھەمۆ خۆشیش، رەزای خودایان پێدەگا. خودا چاوى لە عەبدەكانى خۆى ھەيە.

۱۲- رەپێچەك دان: بەخۆشى و ناخۆشى بردن، خەركردنەووە دانەبەر.

۱۴- درۆشم: نیشانەى تابیەتى. ولسات: ئازەن، مالات، دەولەت.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ
 اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ
 اللَّهِ الْأَسْلَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ
 اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ
 وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
 أَسَلْتُمْ فَإِنْ أَسَلْتُمْ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
 الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
 بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

۱۶ ئەوانەى كە دەلین : ئەى پەرورەنرندە مان ! ئیمە بروامان پیت هەیه ؛ سا تۆ لەگوناهن ببۆرە و لە جزیادانمان - بە ناگر - بپاریزە .

۱۷ ئەو كە سانەى خۆراگرن و بە راستیانە و نامادەى هەر فەرمانیكن و مالى خۆیان لە راي خوا بەخت دەكەن و هەمۆرۆزى - سەرلەبەیان - لە خودا دەپارینەو لەیان خۆش بى .

۱۸ خودا بۆخۆى ئاگادارە و فرشتهكانى ئەویش و زانایانى بەئینسافیش باش دەزانن كە هیچ كەسى غەیرەز خودا، شیاوى پەرستنى نیه و هەر خۆبەتى بە دەستەلاتى لەكارزان .

۱۹ لەلای خودا دین ئیسلامە و ئەوانەى ئەهلى كتیبىن لە و راستەقینە دەزانن ؛ بەلام هەر لەبەر ئیهرى - كە لەناو خۆیاندا هەیه - پىك نەهاتۆن . هەر كە سىكىش - بە هەر جۆرى - لە نیشانەكانى خودا حاشا بكا، با تى بگەن كە خوا لە لى پرسینەو زۆر بە لەزە و پىرادەگا .

۲۰ ئەگەر كىشەت دەگەل دەكەن ، تۆ هەر بیژە : من دەگەل پەیرەوكانم بە دلى پاك رۆمان كردۆتە خوداوه . بەوكە سانەش كە بۆنە ئەهلى كتیب و بەوكە سانەش كە نەزانن ، بیژە : ئاخۆ ئیووش وەك مە خۆتان هەر بە خوا سپاردوه ؟ جا ئەر خۆیان سپاردبو ، ئەوا كە وتۆنە سەر رىكا . ئەگەر رۆیان لى وەرگىرای ، تۆ هەر ئەوئەندەت لەسەرە رابگەیینى و خوداش بۆخۆى لە عەبدانى شارەزایە .

۲۱ ئەوكە سانەى لە نیشانەكانى خویان حاشا كردد و پىغەمبەرەكانى خویان - لە خوت و خۆرایى - دەكوشت و ئەوانەیان لەناودەبرد كە فەرمانى چاكەیان بە مەردم دەدا ، با بزانن كە جەزەبەدانى بەزان بەشیان دەبى .

۲۲ لە دنیاو قیامەتیشا هەر كارى بىكەن فیرۆبە و هیچ كەس دەهانایان نایە .

الرَّتْرِ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ تَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمْسُكَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ
 فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ
 مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ
 مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 تُقَاتَةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُتُّوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

۲۳ خۆتۆ دیتت، ئەو كەسانە كە لە كۆتیبی ئیمەدا بە شیکیان پنی گەشتبۆ،
خۆیان گوتیان: بە هەر حۆكمی خودا بیدا ئیمە رازین. كە چی هیندیک
لە وانە پنی رازی نەبۆن.

۲۴ هەر چونكە ئەمان دەیانگوت: ئیمە ئەگەر بشمانخەنە دۆزە هەو،
چە ندرۆزیک پتر پنی ناچی، رزگاردە بین؛ بە ودرۆیه بۆ دینی خۆیان
هەلیان بەست، خۆیان پنی هەلخەلە تاندو.

۲۵ سا ئە وپۆزە دە بی لە چباریکدا بن، كە بی گومان هەر وەدی دی و
هەمۆیان كۆدە كەینە وەو هەر كەس هەر چی كردۆیه تی دیتە وە پنی و
نا هەقی لە كەس ناکری؟

۲۶ بیژە: خوایه! ئەی خاوەن هیزو دەستەلات! هەر كەس بۆخۆت مە یلت
لی بی دەستەلاتی پنی دە دەدی و كیش تۆ حەزكە دی دەستەلاتی
لی دەستینی؛ هەر كە سیکى وە قەدرخە دی و هەر كە سنی زەبۆنی بكە دی،
خۆت دە یزانی؛ چاكە هەر بە دەستەخۆتە و تۆ لە سەر هەمۆشت توانای.

۲۷ شە و دەنا و پۆز هەلدە كیشی، پۆز دە خەیه ناو شە وەو؛ زیندۆ لە مردۆ
دەردە خە دی، مردۆ لە زیندو دەردینی؛ هەر كە سنی خۆت مە یلت لی بی،
بی هەژمار بۆیوی دە دەدی.

۲۸ باوەرداران، با جگە لە باوەرداران نەگرن بە دۆست. هەر كەس لە م
فەرمانە دەر چی، هیچ بەشی بە خواوە نیە. جا مەگین لییان بترسن و لە
ناچاری پنیان بلین: دۆستی ئیوین. خوا دەیه وئی هەر بە راستی لە و
بترسن و پاشەر پۆرتان هەر لای ئەو.

۲۹ بیژە: ئەو دی و لە دلتانایە ئەگەر بیشارنە وە یا دەریخەن، خوا دە یزانی و
لە هە چیکیش لە تاسمانان و زەوینداس، ناگاداره و لە سەر هەشت توانایە.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا وَمَّا عَمِلَتْ
مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ
اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِلَكَ
وَذُرِّيَّتِهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُا نِي لَكَ هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

۳۰ له ورۆزه‌دا که هه‌مۆکه‌س کرده‌وه‌ی چاک و خرابی له‌به‌ر چاوی خۆی ده‌بینی، ئاوات خوازه که له‌نیوان خۆی و کرده‌وه‌کانی‌دا مه‌ودایه‌کی دۆر ببوایه. هه‌ر بۆ خودا ده‌بێ خۆتان بپارێزن؛ خوا هه‌میشه به‌رانبه‌ر به‌عه‌بدانی خۆی دلۆفانه.

۳۱ بێژه: ئیوه‌ نه‌گه‌ر خوداتان خۆش ده‌وێ، شوین من که‌وُن هه‌تا خوداش خۆشی بوین و له‌گونا‌هانیشو ببوری. دیاره‌ خودا خه‌تابه‌خش و دلۆفانه.

۳۲ بێژه: ده‌بێ به‌رفه‌رمانی خوداو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن. جا ئه‌گه‌ر له‌فه‌رمان ده‌رچۆن، ئیتر خودا له‌خوانه‌ناسان خه‌زناکا.

۳۳ ئاده‌م و نۆح و نه‌ته‌وه‌ی ئیبراهیم و به‌ره‌ی عیمران، له‌خوداوه‌ له‌ناو خه‌لکی هه‌مۆجیه‌هان هه‌لبۆاردن؛ خوا پتر پێزی له‌وان نا.

۳۴ هه‌مۆلا هه‌ر سه‌ربه‌یه‌کن و خوا بیسه‌رو ئاگاداره.

۳۵ کاتی که‌یوانوه‌که‌ی عیمران گوتی: ئه‌ی په‌روه‌رنده‌ی من! ئه‌و مناله‌ی که‌وتۆته‌ تۆلی منه‌وه، من ده‌قه‌به‌لی تۆی ده‌که‌م. به‌هیوام لیم قبۆل بکه‌ی، بیسه‌رو ئاگادار هه‌رتۆی.

۳۶ ئه‌وسا که‌ باره‌که‌ی دانا، گوتی: ئه‌ی په‌روه‌رنده‌ی من! ئه‌وا من میوینه‌م دیوه - خوداش چاتر خه‌وه‌ر داره‌ له‌وه‌ی دیویه - دیاره‌ کچیش وه‌ک کور نیه. من ناوم لێ ناوه‌ مریه‌م، ئه‌وا ئه‌ویش و به‌ریشیم به‌تۆ سپارد؛ که‌ له‌شه‌یتانی نه‌خه‌تی بیانپارێزی.

۳۷ په‌روه‌رنده‌ی ئه‌و پێشکه‌شه‌ی گه‌لێ به‌باشی لێ وه‌رگرت؛ کیژه‌که‌ی باش به‌خودان کردو زه‌که‌رییای بۆ سه‌ره‌رشتی وی دانا. هه‌ر جارێکی زه‌که‌رییا له‌میعراودا سه‌ری ده‌دا، ده‌یدی بژیوی له‌لایه. گوتی: مریه‌م! تۆ ئه‌م بژیوه‌ت له‌کوێ بۆ؟ گوتی: له‌لایه‌ن خوداوه‌ بۆم هاتوه؛ خودا خه‌زکا بۆ هه‌رکه‌سه‌ی رۆزی بێ هه‌ژمار ده‌نێری.

۲۷- به‌خودان کردن: به‌خۆکردن، باره‌تێنان. میعراو: میحراوی مرگه‌وت.

هُنَاكَ دَعَاكَ رَبَّ رَبِّهِ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٢٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ
اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادَّكُرَ
رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبَّحَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
الْمَلَكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرِيْمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي
وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ
مَرِيْمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ
الْمَلَكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

۳۸ هر له وئی را زه که ریا گازی له پهروه رنده ی کرد: ئه ی خودانم! زارویه کی چاک و پاکم پی ببه خشه؛ ده زانم تو پارانه وه ی من ده بیسی.

۳۹ له کاتیکا که له ناو میحرا به که دا نوئی ده کرد، فریشته ی ئیمه بانگی کرد: خودا مرگینیت پیده دا، کورپکی ناو په حیات ده بی، که هه مؤفه رموده ی خودا ده سه لمینن و مروقیکی گه وره و خوراگر [له زن] او، یه کییک له پیغه مبه ره چاکه کان ده بی.

۴۰ گوتی: ئه ی پهروه رنده ی من! جا چۆن ئه من کورم ده بی، منی وا پیرو زورهان و زیشم له زگ ویستاه؟ گوتی: خودا، چی ئاره زو بی واده کا.

۴۱ گوتی: ئه ی پهروه رینی من! خۆت نیشانه م بو دیاری که. گوتی: نیشان به ونیشانه ی هه تا سئ روژ ناتوانی مه ردم بدوینی؛ مه گین به هیماو ئاشیره ت. له ئیواره و به یاناندا، یادی پهروه رنده ت بکه و له په سندانی مه ویسته.

۴۲ له وکاته شدا فریشته به مه ریه می گوت: خودا تۆی هه لباردوه و پاک و خاوینی راگرتۆی؛ تۆی له چاو وئانی دنیا به ریتر گرت.

۴۳ ئه ی مه ریه م! تۆ له فه رمانی پهروه رنده ی خۆت ده رمه چۆ؛ بۆی بجۆره سه ر سوژده وه و تۆش ده گه ل کړنۆش به راندا کړنۆش به ره.

۴۴ ئه مه له و ده نگ و باسه یه که تۆ ئاگات لی نه بۆن و ئیمه ده یخه ی نه دلته وه. هه روه ها تۆ له وئی نه بۆی که قه له میان تۆر هه لده دان کئی سه ره رشتی مه ریه م بی؛ ئه و کاته ش له ناو خویاندا کیسه یان کرد، تۆ له ناو ئه واندا نه بۆی.

۴۵ له وکاته دا فرشته کان گوتیان: مه ریه م! خودا مژده ی به لینیکی خۆت پیده دا، کورپت ده بی و به ناو مه سیحی کورمه ریه م ناو ده رده کاو له دنیا ش و له قیامه تیش قه دری هه یه و یه کییک ده بی له نزیکه کانی خودا.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
 وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
 وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
 فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأَحِلَّ لَكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ ﴿٥٢﴾ فَلَمَّا أَحْسَسَ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

۲۶ له بیشکه داو به گه وره ییش ، قسه ده گه ل مه رد م ده کاو یه کیک له
پیاو چاکان ده بی .

۲۷ گوتی : ئه ی په روه رنده ی من ! جا چلون من کورم ده بی ، هیج مرویه ک تا
ویستا تخونم نه بوه ؟! گوتی : خودا هه رچی حه رکا به دی دینی ؛ هه رکه
ویستی کاریک بی ، هه ر پی ئیزی : بهه ! ده بی .

۲۸ هه ر بوخوشی فیری کتیب وه خویندن و له کارزانی و ته ورات و ئینجیلی
ده کا .

۲۹ ده شیکا به پیغه مبه ریک بو سه ر نه ته وه ی ئیسرائیل . [پیان ئیزی :] ئه وا
من له په روه رنده ورا نیشانه م بو هیناون . هه ر له حه ری شکلی مه لیك
سازده که م و به ئیزی خوا فوی تیده که م ، ده بیته بالدار ی راست و جگه
له وه ش زگماک کوپرو پیست به له کان چار ده که م و به ئیزی خوا مردو
زیندوده که مه وه و هه رچی له مالودا ده یخون ، هه چی تیشیدا راده گرن ،
پیتان ده لیم . ئه مانه به لگه و نیشانه ن بوتان ، ئه گه ر بروادار بن .

۵۰ به و ته وراته ی - که له لامه - به باورم و به ئه رکی خومی ده زانم هیندیک
شتو بو حه لال که م که لیتان حه رام کراوه . من نیشانه م له په روه رنده ی
ئیه ورا بو هیناون ؛ ده سا ئیه له فه رمانی من ده رمه چن و له خودا ترستان
هه بی .

۵۱ په روه رینی من و ئیه هه ر خودایه ؛ ده سا هه ر ئه و بپه رستن ؛ ئه مه
رینگه یکی سه ر راسه .

۵۲ عیسا پاش ئه وه ی تیگه بیشت که باوه ری پی ناهینن ، گوتی : کئی بی له رای
خودا یاریم بکا ؟ حه واریه کان جوابیان داوه ، که : خومانین له رای خودا
یاریده رین . بروایان به خودا هینا و توش شایه ت به ، ئیمه خومان به و
ده سپیرین .

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
السَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكُرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَأَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّصِيرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
مِثْلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
أَبْنَآءَنَا وَابْنَآءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

۵۳ ئەى پەرورندهى گلامان! به‌وشتهى تۆبۆ ئيمهت نارد، بىرومان كردو
كه وتۆينه شوين پيغه مبهرت؛ تۆ ده‌گەل شايه ته‌كاندا بمان نۆسه .

۵۴ ئەمان فيلى خۆيان كردو خوداش فيلى خۆى لىكردن؛ فيلى خودا به‌ سه‌ر
هه‌مۆ فيلىكدايه .

۵۵ ئەوسا خوا گوتى: ئەى عيسا! من بۆخۆمىت ده‌به‌مه‌وه‌وه‌ له‌ لاي خۆم جى
به‌رز ده‌بى و له‌وانه‌ت پاك ده‌كه‌مه‌وه‌ كه‌ باوه‌ريان نه‌هيناهه‌وه‌ ئەوانه‌ش
كه‌ به‌يره‌وى تۆن، هه‌تا قيامه‌ت زالىان ده‌كه‌م به‌سه‌ر بى باوه‌ره‌كاندا.
له‌پاش ئەوه‌ گشتۆ دينه‌وه‌ له‌ لاي خۆم و به‌و كيشه‌و گيره‌ راده‌گه‌م كه‌ له
نيتواناندا روى دا.

۵۶ به‌لام ئەوانه‌ى باوه‌ريان پى نه‌هيناي، له‌ دنياش و له‌ قيامه‌تيش به‌توندى
سزايان ده‌ده‌م؛ كه‌سيش ده‌هانايان نايه .

۵۷ ئەو كه‌سانه‌ش كه‌ بىرواي ته‌واويان هه‌بوه‌و ئاكارچاك بۆن، خودا هه‌مۆ
پاداشى خۆيان پي‌ده‌داو خوا سته‌مكارى خۆش ناوين .

۵۸ ئەوشتانه‌ى كه‌ بۆتۆمان خويندۆته‌وه‌، له‌ نيشانانى خودان و رى شانده‌رن
بۆكارزانى .

۵۹ نه‌قلى عيساش - له‌ لاي خودا - له‌ چه‌شنى نه‌قلى ئاده‌مه‌؛ هه‌ر له‌ گل
دروستى كردو پاشان پيى گوت: بيه‌ به‌ ئاده‌م! ئەويش بۆ .

۶۰ هه‌ق له‌ پەرورنده‌ت رايه‌و خۆت له‌ ريزى دل به‌گومانان ده‌راوى .

۶۱ هه‌ر كه‌سيكى پاش ئەوزانسته‌ى بۆتۆهات، ويستى كيشه‌ت ده‌گەل بكا،
بيژه: وه‌رن با كورانمان و ژانمان و يه‌كترين بان كه‌ين و ئەوسا ده‌س كه‌ينه
لاله‌و نزاو نه‌فرينى خوا بنيرين بۆ ئەوانه‌ى وا درۆزنن .

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾
 قُلْ يَتَاهِلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
 بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
 مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَتَاهِلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
 إِبْرَاهِيمَ وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَتَأَنْتُمْ هَتُّوْلَاءَ حَجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
 عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
 حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
 بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلىُّ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
 وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَتَاهِلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

۶۲ هیچ گومان تیدا نه بی، نه وانه ی بۆت باس کراؤن، هه مو راستن. هیچ ستیکیش غهیرهز خودا نابی هیچ کهس بیپه رستی؛ هه ر خودایه که خاوه نی دهسته لاته و له کارزانه.

۶۳ نه گهر هه ر خۆیان لئی بواردی، خودا بۆخۆی خرابه کاران ده ناسی.

۶۴ بیژه: ئیوهی نه هلی کتیب! ده سا وه زن ئیمه و ئیوه له سه ر نه و قسه یه سۆربین، که بۆ هه مؤمان وه ک یه که: غهیرهز خوا نه په رستین، هاوکاری بۆ په یدانه کهین، نه چین هیندیگمان هیندیگان - جیا له خوا - بۆ په رستن هه لپۆترین. جا نه گهر هه ر خۆیان لئی بوارد، پتان بیژه: ئیوه به شایه تی ده گرم، که وا ئیمه خۆمان به خودا ده سپیرین.

۶۵ نه هلی کتیب! ئیوه بۆچی ده رباره ی ئیبراهیمه وه کیشه ده کهن؟ که ده سزانن ته ورات و ئینجیلیش - هه ردوک - له پاش زه مانئ ئیبراهیم هاؤنه خوار. ده ئاخه ر بۆچی تی ناگه ن!؟

۶۶ وامان دانا که ده توانن ئیوه له سه ر نه وشتانه کیشه بکه ن که ده زانن. ده یسا چۆنه کیشه له سه ر شتی ده کهن که هیچی لئی حالئ نه بۆن؟ هه ر خودایه زانایه به هه مؤشت و ئیوه ش هیچی لئی نازانن.

۶۷ ئیبراهیم نه مؤسایئ بۆ نه مه سیحئ؛ به لام یه کتا په رستیک بۆ خۆی به خودا سپارد بۆ؛ هیچ هاوکاری بۆ خودا په یدانه ده کرد.

۶۸ نه وکه سانه ی له هه مؤگه س له ئیبراهیم نزیکترن، نه وانه ن که نه وسا شوینی نه و که وتن و نه م پیغه مبه ره و نه وانه ش که بروایان پئی هیناوه. خوداش یاری هه مؤ خاوه ن باوه رانه.

۶۹ هیندیگ له خاوه ن کتیبان به ته مابۆن ئیوه له رئی کلابکه ن؛ که چی نه مانه نازانن که هه ر رئی له خۆ ده گۆرن.

۷۰ نه هلی کتیب! بۆچی ئیوه حاشا له نیشانه کانی خودا ده کهن؟ هه ر چه نده ده سزانن راستن.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا
بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا ءَاخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتُومِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنْ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكم
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعُ
عِلْمُهُ ﴿٧٣﴾ يَخْضُ بِرَحْمَتِهِ ءَمَنَ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّةِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ ءَاتَقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنْ
الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

۷۱ ئیوه که خاوهن کتیبین! چۆن ره وایه به ناره واداده پۆشن و راست و ره واده شیرنه وه و ده سزانن چکار یک ده که ن؟

۷۲ له وانه ی ئه هلی کتیبین هیندیک به هیندیکان ده لاین: ئیوه له دانی به یانی بلین: بر و امان هیناوه به وه ی که خودایه بو ئیوه ی ناردوه؛ سه ره نگور ی لیمان په شیمان بینه وه؛ به شکو ئه وانیش وه که رین.

۷۳ پنیشان وتۆن: باوه ره هر به وانه بکه ن که له سه ر دینی خۆتانن. بیژه: هر خوا ریگه ی راستن نیشان ده داو ئه و ده توانی - وه ک پیشو شاره زای کردن - که سیکی تریش وه ک ئیوه شاره زا کا. ئه گه ر وتیان: کیشه که مان ده به یه لای په ره رنده تان؛ بیژه: چاکه به ده س خواهه، کئی حه زبکا به چاکه ده یخوینتته وه و خاوه ن چاکه ی هه ره زانا هر خودایه.

۷۴ هر که سیکی ئه و بخوازی وه بهر به زه یی خۆی ده خا و خودا چاکه ی فره گرینگی له لایه.

۷۵ هر له نا و ئه هلی کتیبیدا ئی واهه یه، کلور یکی له لا دانی، به ده س پاک ی ده تدا ته وه؛ ئیواش هه یه دیناریکی پی بسپی ره، ناتدا ته وه؛ جا مه گین به جینی نه هیل ی و هه لی بیچی. به هانه که شیان ئه مه یه: زیان گه یاندن به و نه خوینده واران ه، بۆمه گونا هیکی نیه. درۆ بو خواش هه لده به ستن، ده سزانن درۆ به ده که ن.

۷۶ دیاره هه رکه س ترسیکی له خودا هه بی و به لینی به ریته سه ری، خوا پارێزگاری خۆش ده وین.

۷۷ ئه وانه ی په یمانه که یان ده که ل خودا و سویندی خۆیان به نرخیکی که م ده فروشن، له و دنیا هیچ به شیان نیه و خوداش له روژی قیامه تا نایان دوینی و نایان دینی و گونایان پاک ناکاته وه و به شیان جه زره به ی به وانه.

۷۲-دان: کات، وهخت سه ره نگور ی: ناخرو نوخری روژ، لای ئیوار ی.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
 مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيُنَا بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
 وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
 وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾
 وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
 وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
 بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
 قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾
 فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
 أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

۷۸ هر له واندا هی واش هه یه ، جۆریک زمانیان ده گهری گۆیا له کتیبی
خودا ده خویننه وه ، که له کتیبه که شدا نیه . ده لٚٚن : ئەمه خوا گوتویه ؛
که چی خوداش نه یگوتوه . بۆ خویشیان ئەوه ده زانن که درۆیه و به دەم
خواوه ی هه لده به ستن .

۷۹ هیچ مرۆیه ک ئەمه ی ده خۆرا نه دیوه ، که خوا کتیبی دابیتتی و فیری
کارزانی کردبئی و کردبیتتی به پیغه مبه ر ، پاشان چۆبئی و به خه لکی
راگه یاندبئی که : ئیوه له باتی خودا هر عه بدایه تی من بکه ن . ئەوانه هر
گوتۆیا نه : ئیوه که فیری کتیب و خویندنه وه ی بۆن ، له سه رتانه هر
په روه رنده و بناسن .

۸۰ فه رمانی به وه نه داوه که فرشته و پیغه مبه ران بپه رستن . ئاخه چۆن ده بئی
وه ختیکی دینی خوداو سه لماندبئی ، پیتان بلٚٚن : گه ره که له دین
وه رگه رٚٚن ؟

۸۱ [بینه وه بیر] ئەوکاته خوا په یمانی به ست ده گه ل پیغه مبه ره کانا : ئه ر من
کتیب و زانستی له کارزانیم به ئیوه داو پاشانه که پیغه مبه ریک هاته ناوتان
که ئەوانه ی له لای ئیوه ی به راست زانی ، ده بئی برۆای پئی بینن و
یاریده ی ده ن . ئەوسا گوتی : قبۆلتان کرد ؟ ئاخۆ ئیوه ئەوئه رکه م
وه ئەستۆده گرن ؟ گوتیان : به لئی ، ئەوا وه عۆده ی خۆمان گرت . گوتی :
ده سا به شایه ت بن ؛ ئەوا منیش ده گه لتانم .

۸۲ که سانئ له مه به ولاره له په یمان پاشگه زبینه وه ، دیاره له ری لاده رن .
۸۳ ئاخۆ دینیک بیژگه دینی خویان ده وی ؟ که چی هه رچی له ئاسمانان و
زه ویدا - چاروناچار - ملکه چی فه رمانی وین و ده شگه رٚٚنه وه بۆلای
ئه و .

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ
 مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
 مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٨٥﴾
 كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
 أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ مِنَ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
 أَفْتَدَىٰ بِهِ ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَالَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

۸۲ بیژه: باوه‌رمان هیناوه به خواو به‌وه‌ی که له‌ورا بۆمان هاتوه و به‌و
 شتانه‌ش که له‌لای په‌روه‌رنده‌وه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و
 یه‌عقوب هاتبؤ؛ بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ش هه‌ر وه‌تر؛ به‌و شتانه‌ش که بۆ عیسا و
 مؤسا و گش پیغه‌مبه‌رانی دی هات. ئیمه به‌رانبه‌ر به‌که‌سیان فه‌رق و
 جوداییمان نیه و خۆمان به‌خودا ده‌سپیرین.

۸۵ هه‌ر که‌سی به‌ده‌ر له‌ئیسلام، هه‌ر دینیکی دیکه‌ی هه‌بی، قبۆل نیه و له
 دوا‌رۆزا له‌ریزه‌ی زیانبارانه.

۸۶ جا چۆن خودا نه‌و که‌سانه‌ده‌خاته سه‌ر راسته‌رینگه که‌پاش باوه‌ری
 هینان و شایه‌تی دان که: «ئهم پیغه‌مبه‌ره راسته» و چه‌ندین
 نیشانه‌شیان دیوه، سه‌ر له‌نووی حاشای لیده‌که‌ن؟ خودا قه‌ت
 ناهه‌قیکاران رزگارناکا؛

۸۷ جه‌زای نه‌مانه‌نه‌فرینه له‌خوداوه و له‌فرشتانی خوداوه و له‌هه‌مۆ خه‌لکی
 دنیاوه؛

۸۸ تاهه‌تایه له‌م نه‌فرینا ده‌مینیه‌وه و ئازاریان له‌سه‌ر سوک نابئ و
 ماوه‌پیدانیشیان نیه؛

۸۹ مه‌گین نه‌وانه‌ی له‌دوا‌جار - بۆ خۆ - په‌ژیوان ده‌بنه‌وه و ئاکاری چاک
 ره‌چاوده‌که‌ن؛ نه‌وسا خودا گوناهبه‌خسه و دلۆقانه.

۹۰ نه‌و که‌سانه‌ی دوا‌ی بپرواهینان وه‌رگه‌ران و هه‌روا مان و پیوه‌چۆن،
 په‌ژیوانی تازه به‌هره‌یان بۆ نادا و چۆنه‌ته‌ناو گومراهییه‌وه.

۹۱ نه‌وانه‌ی خوانه‌ناس بۆن و هه‌ر به‌خوانه‌ناسی مردۆن، هه‌ر کامیکیان
 نه‌گه‌ر پری ئهم زه‌مینه‌ی زێریش به‌بارمه‌بدا، هه‌رگیز به‌هره‌ی
 بی‌ناگه‌ینی؛ نه‌وانه‌تازاری به‌زانیان ده‌بیته‌و که‌سیشیان ده‌هانا نایه.

لَنْ نَنالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ * كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي
إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَلَ
التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا ۚ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٩٣﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
إِبْرَاهِيمَ ۗ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
﴿٩٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِعَايَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبَّعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا
فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

۹۲ تا له وشته ی که ئیوه خوستان گه ره که، نه به خشن له رپی خودادا، هه رگیز هیچ خیر و پئی ناگا. هه رشتیکیش به خیر بیده ن له رای خودا، خوا ده یزانی.

۹۳ هه مۆجۆری خوارده مه نی بۆ نه ته وه ی ئیسرائیل په واکراوه، مه گین ته وه ی که ئیسرائیل بهر له مه ته وراتی بۆ پئی، خۆی پاریزی لیکردوه. بیژه: نه گهر ئیوه راستن، ته ورات بینن بیخویننه وه.

۹۴ سا که سانی له مه به ولا درۆ به دهم خواوه بکه ن، نه وانه ناهه قیکارن.

۹۵ بیژه: هه رچی خودا گوئی، نه و راسته؛ ئیتر ئیوه شوین دینی ئیبراهیم که ون؛ که خوی تاقانه ی په رست و هیچ هاوکاری بۆ نه ناسی.

۹۶ یه که مین مال که بۆ مه ردم سازکراوه، هه ر ته وه یه وا له مه که که؛ که زۆر به پیت و پیروزه و نیشانگی خودا ناسینه بۆ هه مۆ خه لکی دنیایه.

۹۷ به لگی دیاریده ر له ویدا شوینه واری ئیبراهیمه و هه رکه سی په نای پئی به ری، ناشی له هیچ شت بترسی. خودا حه جی بریارداوه بۆ هه رکه سی که بۆی بلوی. هه رکه سی کیش حاشابکا، خواله هه مۆ خه لکی دنیایی نیازه.

۹۸ بیژه: ئیوه ی نه هلی کتیب! بۆ چی له نیشانی خوا حاشاده که ن؟ خودا له کرده وه ی ئیوه ناگاداره.

۹۹ بیژه: ئیوه ی نه هلی کتیب! له به رچی باوه رداره کان له ریگی خوا لاده دن و گه ره کتانه ته م ریگیه لار و ناریک نیشان بده ن؟! خوستان باش ناگاتان لی به و خوداش له وه ی ئیوه ده یکه ن، خافل نیه.

۱۰۰ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! نه گهر به قسه ی هیندیک له وانه ی نه هلی کتیب، ده سخه رو بن، له پاش باوه ری هی نانتان ده تانکه نه وه خاوه ناس.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ
 رَسُولُهُ، وَمَنْ يَعْتَصِمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُونُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
 وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
 فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 ﴿١٠٣﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضتْ
 وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ
 اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۱ جا چۆن ئیوه حاشاده کهن! که چی ئایه تانی خواتان به سهرداده خوینریته وه و پیغه مبهرتان له ناودایه؟ هه رکه س پشت به خوا بهستی، که وتۆته سه ر راسته ریگه .

۱۰۲ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران! چۆن پیویسته، ئاوا له خوا بترسن و هه ر به موسولمانی بمرن .

۱۰۳ هه مؤلاتان دهس ده رشته ی په یمانی خوا وه رینن و بلاو مه بن . بیر له وچاکه بکه نه وه که خودا ده رباره ی کردن : که ئیوه دژ به یه کتر بۆن، به دل کردۆنی به هوگر؛ له سایه ی چاکه ی ئە مه وه، ئیستا لیکتر بۆنه براو له سه ر لیواری ئاگر بۆن؛ هه ر ئە وه بۆ پرگاری کردن . خوا ئاوا نیشانانی خۆی بۆ ئیوه رۆن ده کاته وه؛ به لکو ریگا بدۆزنه وه .

۱۰۴ ده بی له نیو ئیوه دا کۆمه لیک بین، فه رمان به چاکه بدهن و ری له خرابه بیهستن؛ هه ر ئە وانه ش پرگاردنه بن .

۱۰۵ نه کا وه ک ئە وانه بکه ن که لیکتر جیا بۆنه وه و له دوا ی ئە وه ی نیشانه ی ئاشکرایان دیت، ئە وسا کیشه یان تی که وت . بۆ ئە وانه ئازاریکی گه وره هه یه .

۱۰۶ له ورۆژه دا که هیندیک رۆیان چه رمگه و هیندیک تر ره ش داگه راون، ئە وه که سانه ی رۆره شی رۆزی قیامه تن، بیان ئیون: ئیوه دوا ی باوه ری هینان چۆن ببۆنه وه خاوه ناس؟ سا له و حاشا کردنه تان جه زره به گۆری گیانو بی .

۱۰۷ ئە وانه ش که رۆچه رموگن، بۆ هه میشه به زه یی خودایان هه یه و تا هه تا هه ر ده گه لیانه .

۱۰۸ ئە مانه نیشانه ی خودان، به راستن و ئیمه بۆتی وه ده خوینین . هه یج گا خودا نا هه قی له هه یج که س نا کا .

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿١١١﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أذىٌ
 وَإِنْ يُقْتَلُوا كُمْ يُولُوكُمْ أَلَدَّ بَارِئُكُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ
 عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ
 وَبَاءُ وَبِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
 حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ * لَيْسُوا سَوَاءً
 مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ
 وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
 مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

۱۰۹ هه رچی له ناو ئاسمانان و زه میندایه - گش له گشتی - سه ربه خویه ؛
سه ر له بهری کاروباریش هه ر بو خوا ده گه ریته وه .

۱۱۰ ئیوه چاکترین کۆمه لن له ناو مه رد می دنیا دا سه ر و ه ه لدا ؛ فه رمان به
چاکه ده دن و ری له نا ره وا ده به ستن . با وه ریشتان به خوا هه به . خو
ئه گه ر ئه هلی کتیبیش بروایان بهینابا ، بو یان چاکتر بو . ئه وانیش ئی وایان
تیدا که به بروان ؛ به شی زو ریش له ری خوا لایندا وه .

۱۱۱ ئه وانیش - مه گین هه ر به ده م - ده نا هه رگیز ناتوانن بو تان به زه رپن .
ئه گه ر ده گزیشو رابجن ، زور زو پشتو تیده که ن و راده که ن و که سیش
ده هانایان نایه .

۱۱۲ له هه ر جیش بن ، هه ر ژیر چه پوکی و زه بوئی بو ته به شیان ؛ جا مه گین هه ر
په یمان ده گه ل خوا دو خه لکا بگاته فریایانه وه . تو شی تو ره یی خوا بو نو
موری زه بو نیان به سه ردا نرا وه ؛ له به ره وه له نیشانه کانی خوا
به حاشابو ن و به ناهه ق پیغه مبه رانیان ده کوشت و هه ر نافه رمانی و
ده سد ریویان ده کرد .

۱۱۳ ئه هلی کتیب گش وه ک یه ک نین ؛ کۆمه لی وایان تیدا یه که رو به خوا
ده و یستن و به شه وا ئایه تانی خوا ده خویننه وه و سه ر ده خه نه سه ر
سو زده وه ؛

۱۱۴ بروایان هه یه به خوا دو روژی سه لا و فه رمان به چاکه ده دن و ریگه له
خه رابه ده برن و بو خیرکردن مله ده که ن ؛ ئه وانه له پیا وچاکانن .

۱۱۵ هه رکاریکی چاک ره چاوکه ن ، بی به هره نامینیتته وه و خوا ئه وانه ی لی
ده ترسن ، باش ده ناسی .

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِيَدَانِي مَنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 وُدًّا وَمَا عَنَتُمْ قَدَّ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾
 هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
 وَإِذَا الْقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
 مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾
 إِنْ تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
 بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ عَدَّتْ مِنْ أَهْلِكَ
 بُيُوتُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

۱۱۶ ئەوانەى خودانه ناسن دارایی و مال و منالیان هیچ دەردیکیان دەرمان
ناکاو لە لای خودا بەهره نادا؛ جیگەیان هەر جە حەندەمە و هەتا سەر
هەر لە وێ دەبن .

۱۱۷ هەرچی ئەوان بە رۆبیینی لە زیاندا لە مالی خۆیان دەبەخسن ، هەر
وەکو ئەوشە ختە وایە کە بۆ کیلگەى ئەو کەسانەى ناهەقى لە خۆیان
دەکەن ، وەیشۆمەیه . خوا ناهەقى لێ نەکردۆن ؛ بەلام ئەوان ناهەقى لە
خۆیان دەکەن .

۱۱۸ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن ! بێزگە خۆتان دەگەل کەسا مەبنە هامراز .
ئەوان لە کارلێ تیکدانۆ درێغ ناکەن ؛ هەر جەزدەکەن تۆشى نارەحەتیتان
کەن . جگە لەوەى کە دزایەتى ئیوہیان بەدەمدا دیت ، غەرەزیکى کە لە
دلى ئەواندایە فرەترە . ئەرتى بگەن ، زۆرنیشانەمان بۆئیوہ دەرخستۆه .

۱۱۹ ئاگاداربن ! ئیوہ ئەوانتان خۆش دەویو ئەوان خۆشیان لە ئیوہ نای . ئیوہ
برواشتان بە وکتیبە - گشتى - هەس . هەر وەختیکیش پیتان دەگەن ،
ئێژن : بروامان هیناوە ؛ بەلام هەر لێو تەکینەوہ - لە کینەى کە هەیانە -
سەریەنجەى خۆیان دەگەزن . بێزە : دەک لەرکان بمرن ! خوا بەوەى
والەدلدایە باش دەزانى .

۱۲۰ تا چاکە بەکتان بێتەرئى ، خەمى دەخۆن . ئەگەر تۆشى ناخۆشى بن ،
کەیفى دەکەن . ئەگەر ئیوہ خۆراگرو پارێزگاربن ، گزى و فیلان هیچ زیان
لە ئیوہ نادا . خوا بە کردەیان دەزانى .

۱۲۱ ئەوسا کە تۆ - سەرلە بەیان - کەس و کارى خۆت جى هیشت و جیگەت
بۆ خاوەن باوەرەن لە شەرگەدا دیارى دەکرد ، خودا دەبیبست و دەیزانى .

۱۱۷- رۆبیینى: مەرابى، ریا. ۱۱۹- لێوتە کینەوہ: لیت جیا بۆنەوہ.

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
 اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٤﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ
 أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُزَلِّينَ ﴿١٢٦﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿١٢٧﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُظْمِينَ قُلُوبِكُمْ بِهِ وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٨﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٩﴾ لَيْسَ لَكَ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿١٣٠﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٢﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 ﴿١٣٣﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٤﴾

۱۲۲ له وکاته شدا که دۆدهسته هەر له خۆتان خەریکی ورە بەردان بۆن، هەر خدا دەهانایان هات. باوە پداران کاروباریان دەبی هەر بە خوا بسپێرن.

۱۲۳ وا دیتیشو که خودا له شەری بەدرا سەری خستن؛ هەر چەند کەم و بی هیزیش بۆن. سا هەر له خودا ترسۆین؛ بە شکەم شوکری بە جی بینن.

۱۲۴ ئە وسا که تۆ بە خاوەن باوەرە کانت راگە یاند: ئەگەر خودا سێ هەزار له فریشتەکانی بۆ ئیوه بنیڕیتە خوار، بینە یاریو، بەستان نیه؟

۱۲۵ بە ئی ئەگەر خۆراگرن و ترستان له خودا هەبی، له جەنگە ی لەلاماردانی دوومنۆدا، پەرورەندە و پینچ هەزار له فرشتانی، بە درۆشمۆ بە کۆمە کەوه دەنیری.

۱۲۶ خودا هەر بۆئەوه مرگینیک بە ئیوه بدات و هەر بۆئەوه دلنیا بن، ئە وکارە ی کرد. سەرکەوتنیش هەر بە دەستی خودای خاوەن دەستەلاتی له کارزانە.

۱۲۷ خوا دەیه ویست له و رۆژەدا هیندیک له خاوەن ناسەکان دە خوینی خۆیان بگەوزن و ئەوی ماشن دەمکوت بن و بە ناھومیدی وەگەرین.

۱۲۸ ئیتر له شەر دۆراوەکان - چ لە وکارە ی کردۆیانە پەزیوان بن و خوا بیان بۆری، یان لەسەر ناھەقیە کەیان تازاریان بۆ بریاربدا - تۆ کاریکت بە کاری ئەواندا نیه.

۱۲۹ هەرچی لەناو ئاسمانان و زەویدایە، بۆ خودایە. کئی حەزبکا لیتی دەبۆری و کیش حەزکا تازاری بدا، خۆی دەزانی. خودا له گوناھ دەبۆری و دلۆقانه.

۱۳۰ ئە ی گەلی خاوەن باوەرانی له سۆت خواردن بەتەکنەوه و چین لەسەر چین وەری مەگرن. له خودا ترستان هەبی، بە شکۆ بگەنە رزگاری.

۱۳۱ خۆستان دۆرە پەریز بگرن له و ئاگرە ی نیل دراوه بۆ ئەوانە ی خوا نەناسن.

۱۳۲ بەر فەرمانی خودا و ئەم پیغە مەرەش بن، بە شکۆ بەر بەزەیی کەون.

۱۲۲- ورە بەردان: (۱) زراوچون؛ (۲) ناھومیدی بۆن. ۱۲۷- گەوزان: تل خواردن لەسەر تەنیشت؛

لەخوینی خودا گەوزان: بریتی له خوین رزان و کوزران.

* وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٧﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
 فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ
 مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٨﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ
 مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
 فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ
 ﴿١٤٠﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٤١﴾
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 ﴿١٤٢﴾ إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
 وَتِلْكَ الْآيَاتُ نُدَٰوِلْهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمُ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٣﴾

- ۱۳۳ پە لە بکەن بۆ گە یشتن بە بە خشینى پەرورە یتان و بە هەشتى کە هە راوی
بە ئە ندازەى ئاسمانە کان و زەوینە و سازکراوە بۆ ئە وانەى لە خواترسن .
- ۱۳۴ ئە وکە سانەى لە تەنگانە و فەر حانیدا ، مالى خۆیان لە رىى خودا
دە بە خشن و رکی خۆیان دە خۆنە وەو لە مەردم چاوبۆشى دە کەن ؛ خوا
چاکە کارى خۆش دە ویتن .
- ۱۳۵ ئە وکە سانەى هەرگا کارى خراب دە کەن ، یان ناحە قى لە خۆ دە کەن ،
خودا لە بىرنا بە نە وەو لە بە رى دە پارێ نە وە : لە خە تا کانیا ن بـبـۆـرى ؛
بـیـزـگـە خوداش کى لە گونا هان دە بۆ رى ؟ جا ئە وانە لە سەر کارى کە
زانىویانە هە ئە یە ، پى داگر نین .
- ۱۳۶ ئە وانە پاداشیان لە لای پەرورە یتان لى بۆردنە و باغاتیکە کە جۆباران بە
بە ریاندا دە رۆن و هەر لە و باغاتە دە میننە وە . بە ها ! چە ندە جوانە پاداشى
ناکار چاکان .
- ۱۳۷ بەر لە ئیوہ زۆر رىگاوشوین تىپه ریون . جائیوہ لە م سەر زە مینە گە شتى
بکەن و سەر نـجـ بـدە ن کە ناخرى کارى هە ق بە درۆ زانان بە کوئى گە یشت ؟
- ۱۳۸ ئە مە پە ندی بۆ هە مۆخە لک تىدا یە و نیشانە یە لە خودا وەو بۆ ئە وانە ی
دە یانە وئى خۆ پارێ زبن رى شاندە رە .
- ۱۳۹ با سستى رۆتان تى نە کاو خە مېش مە خۆن . هەر ئیوہ ن کە سەر
دە کە ون ، ئە گەر بـرـوا و بە خوا هە یە .
- ۱۴۰ ئە گەر ئیوہ برىندار بۆن ، دوژمنىشتان وە ک ئیوہ برىندار بۆه . ئیمە ئاوا
لە ناو خە لکا زە مانە دە ستا و دە س دە کە ی ن ، هە تا خودا خاوە ن باوە ران
بناسى و کە سانى کیش بۆ شایە تى لە بە ینتانا هە لـبـزـىـرى . خودا خۆشى لە
نا هە قى کاران نایە .

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْرٌ
 حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَهِدُوْا
 مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
 قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تُنظَرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
 اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاِيْنَ مَاتَ اَوْ قُتِلَ
 اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
 اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
 لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كَتَبْنَا مُوْجَلًا وَمَنْ يُرِدْ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ
 مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾ وَكَانَ مِنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ
 رَبِيُّوْنَ كَثِيْرًا فَمَا وَهَنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا
 وَمَا اسْتَكٰنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ
 اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَنَسِيتْ
 اَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلٰٓى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَكَانَتْهُمْ اللّٰهُ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾

۱۴۱ هه تا خودا باوهرداران هه لاویری و بی باوه ران له ناوبه ری .

۱۴۲ ناخو ئیوه لاتان وایه هه ره سه ره به خو ده چنه به هه شت ؟ که چی هیشتا خودا خه باتکاران و خو راگرانی ئیوه ی دیاری نه کردوه .

۱۴۳ بهر له وه توشی مردن بن ، ئاره زوی مردنۆ ده کرد . سا ئه واه مرگه هاتوه و ئیوه زهق تماشای ده که ن .

۱۴۴ موحه ممه د پیغه مبه ریکه و چیتیر نیه ؛ له پیش ئه ویش زور پیغه مبه ر هاتون و چون . ئه گه ر بمری یان بکوژی ری ، له ئیسلام پاشگه ز ده بنه وه ؟ هه ر که ش پاشگه ز بیته وه ، زیانیک به خودا ناگه ی نی . خوا پاداشی سو پاسگوزارانی ده دا .

۱۴۵ هیچ که سیکیش به بی ئیزنی خودا نامری . که مردنی هه ر که سیکیش وه خته که ی بو داندراوه و له لای خودا وه نوسراوه . کیش هه ر خو شی له دنیا دا ئاره زوبی ، خوا ده ی داتی ؛ هه ر که سیکیش خو شی ئه و دنیا ی گه ره ک بی ، خودا ئاره زوی پیک دینی . ئه وان هه ش و شوکر ده که ن ، زو جه زایان ده ده ی نه وه .

۱۴۶ به شی زور له پیغه مبه ران ده که ل گه لی خوا په رستانی هه قالیان چونه خه زا ، هه ر چه ند به لای له ری خوادا توشی هاتن ، نه هی چیانی سسته وه کرد نه زه بو نی روی تیکردن . له وان هه ی که خو راگرن ، خوا خو شی دی .

۱۴۷ هه ر ئه وه نده یان ئه درکاند ، ده یانگوت : ئه ی پهروه رینمان اتوله گوناهان و له ئه ندازه لادانمان ببوره و جی هه نگاومان پته وترکه و به سه ر خودانه ناساندا زالمان بکه .

۱۴۸ ئه وسا خودا پاداشی ئه م دنیا و چاکه پاداشی ئه و دنیا ی پیدان . خوا کار چاکانی خو ش ده وی .

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرَدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَسِرِينَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعَدَهُ ۖ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ
مَا تُحِبُّونَ ۖ مِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٥٢﴾ إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ
غَمًّا يَغْمِرُ لِيَكِيلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

۱۴۹ ئەى گەلى خاوەن باوەران! ئەگەر ئیوه وەشویئ خاوەن ناسان كە وُن ،
بەرە وپاشوُ دەگێرنە وە و تۆشى زیانبارى دەبن .

۱۵۰ بزائن كە گەرەى ئیوه هەر خودایە و ئە و چاکتر یاریدەرە .

۱۵۱ ئەوانەش كە خاوەن ناسن ، چونكە بئ ئەو بەلگەیان لە حەواوە بوُ هاتبئ
هاوكار بوُ خودا دەناسن ، ترسئ داوئزینە دلئان ؛ ئەنویان لەناو ئاگرە و
جئى ناهەقان خراپترین جئگە دەبئ .

۱۵۲ خوا بەلئنى بە ئیوه داو بە جئى هئنا : ئەوسا كە بە دەستورى خوا
دەتان كوشتن ، تا ئەوكاتەى ئە و تالانەى بەتەمای بوُن هاتە بەرچاو ، ئیتر
كئشە وُ لەناو خوُتان لئ پەیدا بوُ ؛ لە فەرمان سەر پئچئتان كرد . ئى وا هە بوُ
حەزى لە مالى دنیا بوُ ، ئى واش هە بوُن خوُشى ئە و دنئیايان دەوئست .
پاشان هەر تا بتان ئەزموى ، لە شەرىانى گئرانە وە . وا ئە و هە لەش لئتان
خوُش بوُ . خودا خاوەنى چاكەىە لەسەر خاوەن باوەرەكان .

۱۵۳ ئەوكاتەى كە راتان دەكردو ئاورتان وەسەر هئچكەس نە دەداوە ،
پئغە مەرىش لەدواوە گازی دەكردن ؛ جا خوا جەزای خەمى هەر بە
خەم دانە وە . نەكە لەبەر ئەوەى وا لە دەستان چووە ئەوەى كە وا
توُشتان بوە خەفەت بخوُن . خودا لە و كارانەى دەىكەن ئاگادارە .

۱۵۱- ترسئ داوئزینە دلئان: ترس ئەخەینە دلئانە وە ، ئەنوا: جئ حەسانە وە .

۱۵۲- هەل: دەرەت، فرسەت .

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَاعَسًا يَغْشَى طَآئِفَةً
 مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
 قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ
 يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
 وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
 يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا أَسْزَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا
 كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
 قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

۱۵۲ پاش ئەوخەمە ئارامیەکی ناردە سەرتان، کە بریەتی لە ئۆقرە ی خەولنی کە وتن بۆ، بەسەر هیندیگانۆ داھات؛ هیندیگیشان ھەر تەنیا خۆتان لە بیربۆ. ئیوہش ھەر وەک خوانەناسەکانی پێشین بیرو لە خوا دەکردەوہ، دەیانگوت: ئاخۆ لەم کارە چن بۆ دەکری؟ بیژە: گش کار بە دەست خودان. ئەوانە نھینی دلایان لە لای تۆ ئاشکرا ناکەن؛ ئیژن: ئەگەر بە دەستە خۆمان بوایە، ئیمە لیرە نە دەکوژراین. بیژە: ئیوہ ئەگەر لە مالی خۆشتان بان، ئەو کەسانە ی کوشتنیان لەسەر نوسراوہ، دەھاتنەوہ جیی تخیل بونی جەندەکیان. خوا دەیەوئی دلان تاقی بکاتەوہ و ھەرچی لە دلانتاندا ھەبە دەری ھاوئی. خوا لە رازی دلە کانتان ئاگادارە.

۱۵۵ ئەوانتانە وا رایان کرد - لەو رۆژەدا کە دۆ کۆمەل گەیشتنە یەک - شەیتان ھەلی خلیسکاندن، لەبەر کاری کە کردۆیان؛ خوایش بەخشینی. ھەر خودایە کە لە گوناھان دەبۆری و لەسەر خۆیە.

۱۵۶ ئە ی گەلی خاوەن باوہ ران! ئیوہ وەک ئەوانە مەبن کە خودایان نە دەناسی و سەبارت بە براکانیان - کە لە سەفەر یان لە شەری دوزمان بۆن - دەیانگوت: ئەگەر ئەوانە لامان مابان، نە دەمردن، نە دەکوژران. ھەر بۆیە بۆ خودا بیکا بە ئاخ و داخی سەر دلایان. خودایە کە زینتی دەداو دەشمزینتی و ھەرکاریکی ئیوہ دەیکەن، خوا دەیبینی.

۱۵۷ ئەگەر لەرینی خودا بمرن، یان لەرای خودا بە کوشت چن، دیارە لی خۆشبونی خودا و بەزەیی ئەو زۆر چاکترە لە وشتە ی کۆی دەکەنەوہ.

وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لِيَالِي اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنْ
 اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَلْمِ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ
 يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوْفَى كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ
 اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَيَسْأَلُ الْمَصِيرُ
 ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾
 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾
 أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنْ هَذَا
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

۱۵۸ چ بمرن و چ بکوژرین، بی گومانه که لای خوا کۆده کرینه وه.

۱۵۹ له بهزه بی خودارپایه که تۆهینده نهرم و نیانی دهگه لیان؛ نهگه ره یه کنی دلره ق و توندو تۆسن بای، بلاوه یان لی ده کردی. تۆ بیان بۆره و له لای خودا داوای بۆردنیان بۆ بکه و له کار ته گبیریان پی بکه. وه ختی لی برای کاری بکه ی، هر به ته مای خوا تیکه وه؛ خودا نه وانهی خوش ده وی که خۆیان هر به وه ده سپین.

۱۶۰ نهگه ر خوداو ده هانایی، کهس به سه رتاندای زالی نایی؛ نهگه ر وازیشان لی بیژی، کنی یه پاشان پینده کرئی یاریده و بکا؟ با هانای خاوه ن باوه ران هر خودا بی و خۆیان هر به وی بسپین.

۱۶۱ بۆ هیچ پیغه مبه ری ناشی ده گه ل خه لک، فیژ و فه ره جان بنوینی؛ هر که سیکیش فیژبازی و ده سپری بکا - به و ته شقه له وه که ده یکا - رۆژی قیامه ت ده بیندری و نه وسا هر کهس له بارته قای کرده وه ی خۆی سزاده دری و هیچ ناهه قیان لی ناکرئی.

۱۶۲ ناخۆ که سئ هر بۆره زای خوا کۆشیوه، وه ک نه وه یه که خودای له خۆی تۆره کرد؟ که نه نوای نه م جه هه نده مه و چاره نۆسی خرابی هه س.

۱۶۳ بۆ هه مۆ نه و دو جۆنانه خودا چه ندپله ی داناوه وه هر خۆی له هه مۆکرده یان چاوه دیره.

۱۶۴ باوه رداران به رمنه تی چاکه ی خودان؛ که یه کینک هر له خۆیانی ناردوه پیغه مبه ریان بی؛ نیشانه کانی خودایان به سه ردا ده خوینیته وه و به پاکژی رایان ده گری و له کتیب و کارزانی دا رایان دینی؛ که ده پیشدا هیچیان له هیچ نه ده زانی.

۱۶۵ ناخۆ کاتی زبانی له دوژمن پیگه یشت - که جاریکیش دۆنه وه نده و زیان لیدان - هیچ پرسیتان: زیانه که مان له چی بۆ؟ بیژه: له خۆتانه وه بۆ، خوا بۆ هه مۆشت توانایه.

۱۵۹- تۆسن: سه رکیش. ۱۶۱- بارته قا: به رامبه ر، هه مبه ر. ۱۶۳- جۆن: کۆمه له، ده سته، تا قم.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
 ١٦٦ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ
 يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
 فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ١٦٧ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ
 وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَأْهُ وَعَنْ أَنْفُسِكُمْ
 الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٦٨ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ١٦٩ فَرِحِينَ
 بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
 بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ١٧٠
 * يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ ١٧١ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
 أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٧٢
 الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
 فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ١٧٣

۱۶۶ هه رچی ئه و روزه تۆشۆهات - وا دۆكۆمه ل به یه ك گه یین - [گشتی]
به ئیزنی خودا بۆ، هه تا خاوه ن باوه ره كان نیشان بدا؛

۱۶۷ تا دۆرۆگه لیش بناسی؛ پێان وترا: ئیوه ش وهرن له رپی خودا خه زا بکه ن،
یان بینه هیزی به رگری. گوتیان: ئه گه ر بن زانیبا شه رو به سه ردا سه پاوه،
دیاره وه ده دۆتان ده كه وتین. ئه وی رۆزی له بیدی نی نزیكتر بۆن تا له
باوه ری به خودا. ئه و شتانه ی به ده م ده یلین، ئه وه نیه كه رازه و له
دلیاندا یه؛ خوا له وه ی ده یشارنه وه ئاگادارتره.

۱۶۸ ئه وانه ی كه خۆیان نه چۆبۆنه خه زا، له مه رهاوه لانیان ده گوت: ئه گه ر
به قسه یان كرد با یین نه ده كوژران. بیژه: سا ئه گه ر راست ده كه ن، خۆ له
مردن بیاریزن.

۱۶۹ ئه و كه سانه ی له رپی خودادا كوژران، هه رگیز نابیی به مردویان
حیساب بکه ن؛ هه ر زیندۆن و خودا بزیویان ده داتی؛

۱۷۰ دلیان خۆشه به و چا كه یه كه خودا ده رباره ی كردۆن. شادن به وه ش كه
ئه وانه ی وا نه گه یشتۆنه ئه مان و به جی ماون، هیچ ترسیکیان له سه ر
نابیی و هیچ خه میکیان له به ر نابیی.

۱۷۱ دلیان خۆشه به نیعمه تی خوداو زیاده به شانه ی ئه و. به وه ش كه خوا
پاداشی باوه رداره كان وندا ناكا.

۱۷۲ ئه و كه سانه ی كه له پاش برینداربۆنیش فه رمانی خواو پیغه مبه ریان
به جی هیئا، بۆ ئه وانیا نه وا کاری چاکیان كردو له خوا ترسان، پاداشیکی
كه و ره هه یه.

۱۷۳ ئه و كه سانه ی پێان وتن: گه له كۆمه گیو لی كراوه و به پانه وه دینه سه رتان،
ئه شی ترسۆ لییان هه بی؛ باوه ریان به هیتر بوه و گوتیان: ئیمه هه ر
خودامان بی به سمانه و چا كترین پشت و په نامان ته نیا ئه وه.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلِ لَّمْ يَمَسَّسْتَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّمَانُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَانُمْلِي لَهُمْ لِيُزِدُوا إِثْمًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ، وَإِن تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، هُوَ خَيْرٌ
لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

۱۷۲ ھاوری ده گهل نیعمهت و چاکه ی خودادا - بی نه وهی تۆشی زیان بن -
گه رانه وه و هه لوه دای ره زای خودا بۆن ؛ هه ر خوداشه چاکه ی گرینگی
به ده سته .

۱۷۵ له راستیدا نه وه شهیتانه و [گه ره کیه ئیوه] له هاوده ستانی خۆی
بترسینی . ئیوه له وان ترسو نه بی و نه گه ر بروادارن ده بی هه ر ته نیا له من
بترسن .

۱۷۶ به وانه نیگه ران مه به که به په له له دزی دین تیده کوۆشن ؛ ناتوان هیچ
زیانیکی له خوا بدهن . خوا ده یه وی که نه وانه له و دنیا به شیکیان نه بی و
تۆشی نازاری دژوار بن .

۱۷۷ نه و که سانه ی له باتی بروا به خودا ، بی بروایی هه لده بویرن ، هیچ زیان
له خوا نادهن و جه زره به ی به ژانیان ده بی .

۱۷۸ با نه وانه ی خوانه ناسن وا بیرنه بهن نه و مؤله ته ی ده یانده نیی چاکه
بویان ؛ هه ر بویه مؤله تیان ده ده یین تا تاوانیان فره وه بی . نازاریکی
ئاو رو به ریش به شیان ده بی .

۱۷۹ خواهیج کاتی باوه دارانی له بارودوخیکا - وائیوه هه ن - نه هیشتوته وه ؛
مه گه ر له بهر نه وه ی ناپاکان له پاکان هه لاویری . خودا ئیوه له پیوار
ئاگادار ناکا ؛ به لام خودا له ناو پیغه مبه رانیدا ، کئی بوئ هه لی ده بویری .
ده بی ئیوه بروا به خواو به پیغه مبه ره کانی بی و نه گه ر نه و باوه ره و هیناو
خۆشان پاراست ، پاداشیکی یه کجار گرینگو بی ده درئ .

۱۸۰ نه وانه ی چنۆکی ده کهن له و به شه ی خودا پیداون ، خه یال نه کهن نه م
کاره بووان قازانجه ؛ به لکو بوخۆیان خراپه . روۆی قیامت ده بیته تۆق
ده ملیاند و [با بزائن که] ئاسمانان و زه مینیش هه ر بو خودا ده میننه وه و
خودا له هه رکاری ده یکهن ، ئاگاداره .

۱۷۲- هه لوه دابۆن: بۆمه به ستیک ته ره و ئاواره بۆن. ۱۷۹- پیوار: نادیار، نه دیار، نه له بهر چاو.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهْدُ الْيَتِيمَ إِلَّا نَوْمٌ لِّرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بَقْرَبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

۱۸۱ خودا وتهی نهوانه ی بیست که ده یانگوت: خوا هه ژاره و ئیمه داراین. و
ئیمه نه م گفته یان و به ناحق کوشتنی پیغه مبه رانیان بو تۆمار ده که یین و
پیان ئیوین: سا بجیزن دهردی به ناگرسوتانی؛
۱۸۲ چونکه ئیوه نه و جوره کارانه و ده کرد؛ خودا هه رگیز غه در له عه بدی خوی
ناکا.

۱۸۳ نهوی گوتیان: «له خواوه پین سپیراوه که باوه ری به هیچ پیغه مبه ریک
نه که یین، مه گین نه وه ی به چه یوانتی قوربانیه وه بیته لامان، ناگر بیخوا»،
بیژه: نه گهر قسه و راسته، نه دی بوچی پیغه مبه ره کانی پیش من چه ند
نیشانه ی ئاشکراشیان بو هینان و نه وه ی ئیستاش ئیوه داوای ده که ن
کردیان، که چی ئیوه کوشتوتانن؟

۱۸۴ هه رهک بره و به تۆناکه ن، له پیغه مبه رانی پیش تۆش حاشایان کرد.
هه رچه ند به به لگه ی ئاشکراو نۆسراوگه ل و کتیبی دیاری دهره وه هاتنه
لایان.

۱۸۵ هه موکه سیک تامی مردنی ده چیژی؛ روژی سه لاش هه قی خوتان
ده نینه مشت. کئی له ناگر کلاکری و بیرته نیو به هه شته وه، ده یباته وه و
به خته وه ره. نه م زیانه ی سه ر دنیا به ته نیا بنه مای فریوه.

۱۸۶ ئیوه له گیان و دارایی بهر تاقیکاری ده که ون و له وانه ی نه هلی کتیبین و
له و که سانه ی شه ریک بو خودا داده نین، زور قسه ی ناخۆش ده بیسن و
نازاری زوریشتان ده ده ن. جا نه گهر خۆراگرین و له ناره واه به پاریزین،
کاری جامیرانه ده که ن.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مُمْنًا
 قَلِيلًا فَيَتَسَمَّيْنَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْتَهُمْ
 بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
 وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
 ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَايَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
 عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

۱۸۷ ئەوسا خودا بە لئینی لە و کەسانە ساند کە کتیبیان بۆ هاتو، بە مەردمی راگەیینن و نە یشارنەو؛ کە چی ئەوان لە پەیمان پاشگەز بۆنەو و بە نرخیکی کە میان فرۆت؛ ئای کە سەودای خراپیان کرد.

۱۸۸ قەت واما مەزانی ئەوانە ی دڵ خۆش ئەکەن بە کاری کە کردۆیانە و پێان خۆشە بۆ کاری کە نەیان کردووە تارێف بکری، لە جەزەر بە زرگار دەبن؛ جەزەر بە ی بە ژان بۆوانە.

۱۸۹ لە عاسمانەکان و زەمیندا فەرمان، فەرمانی خودایە و خودا بە سەر هەموشت دا توانای هەیه.

۱۹۰ لە ئافرانندی ئاسمانان و لە زەمیندا و ئالوگۆری شەو و رۆژان، زۆر نیشانی پتەو هەیه بۆ ئەوانە ی کە خێوی دلی و شیاری.

۱۹۱ ئەوانە ی - چ بە ویستای و چ لە جێو، بە دانیشتن، چ لە سەر تە نیشت رادەزین - هەر یادی خودا دەکەن و لە سازدانی ئەم عاسمانان و زمینە رادەمێنن، دەلێن: ئە ی پەرورە رندەمان! تۆ ئەم دەزگایە ت بە فیرۆ سازنە داو، پاک ی و بی عەیبی بۆ تۆیە؛ هەر بۆخۆشت لە ئازاری بە ئاگرمان بیاریزە.

۱۹۲ پەرورە رینمان! هەر کەس تۆ بیخەیتە ئاگر، تۆشی شورە بیت کردو. ئەوانە ی ناھە قیکارن، هیچ کەس دەھانایان نایە.

۱۹۳ پەرورە رینمان! ئیمە بیستمان بانگ رایە لێک گازی دەکرد کە باوهری بە پەرورە رندەتان بینین. ئیمەش باوهریمان هینا؛ سا بۆخۆت ئە ی پەرورە رینمان! لە گوناھانمان خۆش ببە و هەر خراپە ی کردۆمانە، وە بکوژنە و دەگەل ئەوانە ی بیواچاکن بن مرینە.

۱۹۴ پەرورە رینمان! ئە وستانەش بە ئیمە رەوابینە کە لە زوان پیغە مەرانتەو بە لئینت پیمان داو؛ شەرمە زاری رۆژی قیامە تمان مەکە. تۆ لە هەر پەیمانی بیدە ی لاریت نیە.

۱۹۰- خێو: خاوەن. ۱۹۱- رادەزین: دەخەن، ئەخەفن، دەنۆن. ۱۹۳- بانگ رایەل: ئەوی بانگ دەکا.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
 ذَكَرٍ أَوْ أَنزِلْتُ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلِذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أَذْخَلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١١٥﴾
 لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١١٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 نَزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١١٨﴾ وَإِنْ مِنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
 أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا أَوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا
 وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢٠﴾

۱۹۵ پەرورەننیان ئاوا بە دەنگیانە وە هات، کە: من کردە ی هیچ مەروپە ک -
 لە نێرو مئ - بە بێ پاداش ناهێلمە وە؛ گشتو لە لای من چون یە کن. ئە و
 کە سانی لە زیدی خۆ دە رکراون و لە پای من نازاریان دیو و چۆنە خە زاو
 دزی منیان کوشتبێ یان بە کوشت چۆ بن، بێ گومانە گونا هیان
 دە کووینمە وە لە پاداشی کردە وە یان دە یانخە مە ناو باغاتیک جۆباریان
 بە بەردا دە روا؛ کە ئە مە چاکە ی خودایە دە ربەرە یان؛ کە پاداشی
 هەرە باشیش وا لای خوا یە.

۱۹۶ هاتو چۆن و گرورپی خوانە ناسان لە ولاتان، نە چنی هە لت خە لە تینن.
 ۱۹۷ رابواردنیککی هە نذکە و پاشان شوینیان جە حە ندە مە و جی یان گە لیک
 بێ زە لە تە.

۱۹۸ بە لام ئە انە ی وا ترسیان لە پەرورە رندە ی خو یانە، باغاتیکیان دە بێ
 جۆباریان بە بەردا دە روا و تاسەر تیا دە بن و میوانداری لای خودایە.
 ئە وە ی کە لە خوا وە دە درێ هەر بو ییا و چاکان رە وایە.

۱۹۹ لە ناو ئە هلی کتیبیش کە سانی وا هە ن کە بر وای بە خودا هە یە و بە و
 قورئانە ی کە بو ئیو هە تە خوار و بە و کتیبە ی کە بو خو یان نار درا وە،
 خاکە ران لە هە مەر خودا و بە لگە و نیشانە کانی خوا بە نرخ ی کە م سە ودا
 ناکە ن؛ ئە وانە پەرورە رندە یان پاداشی کاریان دە داتن. خودا زۆر زۆ بە
 کاری هەر کە س رادە گا.

۲۰۰ ئە ی گە لی خا وە ن با وەر ان! خۆ را گر بن، لە خۆ را گریشا هەر لە پیشە وە
 بن. بو پاراستنی سنۆر گە ل هە مێ شە ساز و تە یار بن. لە خواش ترسو
 هە ی، بە شکە م رزگار بین.

نیسا

۱۹۷- هە نذک: کە م. بێ زە لە ت: خرا و، بێ قە و، نالە بار. ۱۹۹- خاکە را: بێ دە عیە، خاکسار. هە مەر: بە ران بە ر.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ ۚ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ ۚ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَيْرَ بِالْخَيْرِ بِالْطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ ۚ وَآتُوا
النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ
هَيْئًا مَرِيئًا ﴿٤﴾ ۚ وَلَا تَتَوَدَّوْا السُّفَهَاءَ أَمْوَالِكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ ۚ وَابْتُلُوا
الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبُرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

ولاناو غوداکه کلاک و کلاک لوتانه

۱ ئە ی خه لکینه! له پهروه رنده که ی خۆتان ترسۆ هه بی، که هه ر ئەوه ئیوه ی هه ر له یه ک که سه وه خستۆته وه و جۆته که شی هه ر له وکه سه خستۆته وه و له و دوانه وه پیاوی زۆرو ژنی زۆری وه دی هینا. له و خودایه ترسۆ هه بی؛ به ناوی ئەو ئیوه یه کتری سویندده دن؛ ئاگا و له خزمانیش هه بی. خوا هه میشه چاویزه به سه رتانه وه.

۲ مالی هه تیو بده نه وه به هه تیوان. ناپاک به پاک مه گۆرنه وه و مالی ئەوان تیکه ل مالی خۆتان مه که ن؛ که تاوانیکی مه زنه.

۳ ئەگه ر له مه ر کیژه هه تیوه کانه وه، له وه ترسان که نه توانن به ته رزیکی حه ق و په وا ده که لیان بجۆلینه وه، ده توانن وازیان لی بینن و ژنانی تر - چه ندی خۆتان پیتان باشه و پیتان ده شین - ماره بکه ن؛ دوان بن یا سیان پیکه وه یا چواریش بن هه ر په وایه. ئەگه ر ترسان که نه توانن ژنه کانتان وه کۆیه ک تماشابکه ن، با یه کیک بی یان وه ل ئەوانه رابویرن که بۆنه ته مولکی خۆتان. بۆ خۆ له غه در پاراستن، ئەمه ئاکاری په سنده.

۴ وه ک پێشکه شیک ماره یی ژنه کان بده ن. ئەگه ر ئەوان هه ر بۆخویان شتیکیان له ماره ییه که به نگۆ به خشی، بیخۆن و نۆشی گیانۆبی.

۵ مالی خۆتان - که خوا کردۆیه ته مایه ی گوزه رانتان - مه دهنه ده ست که م ئاوه زان؛ [به لام] جلک و بزیویان له مالی خۆتان دا بین که ن و به رۆی خۆشه وه بیاندوینن.

۶ هه تیوان تاقی که نه وه تا ده بنه که نه جی په سیده؛ جا ئه ر دیتان خاس و خراب له یه کتر جوئ ده که نه وه، ئەوسا مالیان بده نه وه. له ترسی ئەوه شدا نه وا که وهه بین - به ده ر له ئەندازه و به له ز - مالیان مه خۆن. کئ زه نگینه خۆ پاریزی، کیش نه داره، هه ر ئەونده ی که پیویستی ژیا نه تی - به دابی رۆژ - لیی هه لگری. هه ر کاتیکیش ماله که یان ده دهنه وه، با شایه ت ئاگابان لی بی. بۆ لی پرسینه وه ش هه ر خودا به سه.

۶- زه نگین: دارا، ده وله مه ند.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ
 مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا
 مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسْكِينُ فَأَرزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
 ﴿٨﴾ وَليَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا
 خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُلُونَ فِي
 بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ
 فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً
 فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ
 فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي
 بِهَا أَوْ دِينٍ ؕ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

۷ له كه له پۇرى دای و باب و خزى نزيك - كه م بى يان زور - نيرينه به شى
خوى ههيه و ميوينه ش تيا به سداره و به شيان بو بريار دراوه .

۸ گەر له وه ختى دابه شينى كه له پۇردا، كه س و كارو هه تيوان و بى نه و ايان
له وى هه بۇن، له و ماله شتيكيان دهنى و به روى خو شه وه بيان دويتن .

۹ نه و كه سانهى له پاش خو يان مندا لانى سه رو پيچكهى بى ده سته لات
به جى ديئن، با له وه سيهت كردنيدا، ترسى خويان له دلدا بى و شتيكى
وا له پاشه خو يان راسپيرن، هيچ ناهه قى تيدا نه بى .

۱۰ نه و كه سانهى به ناره و دارايى هه تيوان ده خوون، با بزانن كه ئاگرى
ده خه نه هه ناويانه وه و تۇشى ئاگرىكى به هه لپه و گر ده بن .

۱۱ خودا پتو راده گه يينى: كه له پۇرتان با بو نيرينه دۇبه ش و بو ميوينه نيوهى
به شى نيرينه بى . گەر رمارهى ميوينه له دوان پتر بۇن، دۇبه ش له سى
به شى ميراته كه نه بهن . نه گەر ميوينه يه كى بو، نيوهى كه له پۇر بو نه مه .
نه گەر مردۇعه و لادى له پاش به جى ما، دای و بابى هه ركامينكيان شه ش
يه كيان له و ماله هه يه . نه گەر هيچ فرزه ندى نيه و دای و بابى ده بى
ميراته كه بگرن، له سى كوت كوتيك بو دايكه . نه گەر مردۇ براو خوشكى
به جى هيشتون، پاش دانه وهى قه رزو قۇله و پيک هينانى وه سيه ته كه،
دايك شه ش يه كى بى ده برى . ئيوه نازانن له بابانو فرزه ندانؤ كاميان بو
به هره پندانؤ نزيكترن . بريارىكه له خواوه بوو داندراوه . خودا زاناي
له كارزانه .

* وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرَّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 وَلَهُنَّ الرَّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا
 أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
 ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
 وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
 نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

۱۲ له و میراته ی له ژنانو به جی ده مینی - نه گهر هیچ فرزندیان نه بو - له دؤبهش به شیکتان هه یه . نه گهر عه ولادیشیان هه بو ، ئیوه چوار یه کؤ پی ده بری ؛ پاش دانه وه ی قهرزو قۆله و وه سیه تی که کردویانه . نه گهر ئیوه مردن و عه ولادو نه بو ، ژنه کانو چواریه کی میراتو ده گرن . نه گهر عه ولادیشان هه بو ، ژنتان هه شت یه کیان پی ده بری ؛ پاش پیک هینانی وه سیه تتان و دانه وه ی قهرزو قۆله . نه گهر پیاوی یاکو ژنی مردو باب و فرزند ی لئ به جی نه ماو برایه ک یا خوشکیکی بو ، هه ریه ک له وان شه ش یه کی که له پوری هه س . نه گهر له یه کیکی پتر بون ، به هه مؤیان سی یه کی که له پور ده گا ؛ پاش پیک هینانی وه سیه ت و دانه وه ی قهرزو . ناشی وه سیه ت به جوریک بی که به ئانقه ست به زهره ری که له پورگران ته واوی . ئەم بریاره له خواوه یه و خوداش بوخوی ئاگادارو له سه ر خۆیه .

۱۳ ئەم ده ستوران ه سنورن خوا دایناوه . هه رکه سیکی به فه رمانی خوداو پیغه مبه رکه ی بی ، ده ینی ریته ناو باغاتیک جواریان به به ردا ده رواو هه تا سه ر هه ر تیاده بن و له و په ری به خته وه ریدان .

۱۴ هه رکه سیکیش له فه رمانی خواو پیغه مبه رکه ی ده رچی و سنوری خوا به هیچ بگری ، ده یخاته دور ئاگره وه و هه تا سه ر هه ر له وی ده بی و به و په ری سوکایه تیه وه ئازارده دری .

وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
 عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
 الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
 ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
 وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا
 ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
 ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ إِنِّي تَبْتُ الْكُفْرَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَاءٍ اتَّيَّمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
 مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
 أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

۱۵ هەر ژنیکتان که هه ستۆکرد نامۆیان به خو فێرده کهن، چوار که سی خاوهن باوه ریان به زنه سه ری - له وعانه دا که لیک جۆت بۆن - وه ختی ئه وان هاتن شایه تیان له سه ر دان، هه ر له مالدا قه تیسیان که ن تا به مردن له ناوده چن یان تا خودا دهره تانیان نیشان ده دا.

۱۶ ئه و جۆته ی له ئیوه که ئه وکاره ده کهن، نازاریان دهن. ئه گه ر په شیمان بۆنه وه و ده ستیان هه لگرت و ری چاکه یان گرته به ر، ئیوه ده ستیان لی هه لگرن. خوا له په زیوان ده بۆری و دلۆفانه.

۱۷ خودا تۆبه هه ر له وانه قبۆل ده کا که له روی نه زانینه وه خراپه یان لی رۆده دا و گورجی په زیوان ده بنه وه. خودا زانی له کارزانه.

۱۸ ئیتر په زیوان بۆنه وه ی ئه وانه هه یج به هره ی نیه که له وه ختی گیانه لاودا ده لێن: ئیمه په زیوانین. په زیوانی ئه وانه شی قبۆل نیه که به خوانه ناسی ده مرن. ئیمه بۆوان نازاریکی زۆر به ژانمان سازکردوه.

۱۹ ئه ی گه لی خاوهن باوه ران! بۆتان په وانیه ژنان به زۆرداری بکه نه مالی میراتی. نابی زۆریشیان بۆیین بریک له وه ی پیتان داون دیسان لیتیان بستینه وه؛ جا مه گین هه ر به ئاشکرا کاری بی نامۆسی بکه ن. به ته رزیکی جوان و ره وا، ده گه لیانا بجۆلنه وه. ئه گه ر خوشتان نه هات لیتیان، شتی وا هه ن ئیوه چه زی لی نه که ن و چاکه ی زۆری له خواوه بۆنگۆ تیدا بی.

۱۵- نامۆ: بیگانه، غه واره، غه ربه. قه تیس: بی دهره تان، گیرکردگ.

۱۶- گیانه لاو: ده می ناویلکه دان، کاتی گیان دهر چۆن، گیانه لا. ۱۹- بۆنگۆ: بۆتیوه.

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 إِحْدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
 بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مِثِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِثْلًا
 غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
 وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبِّبَاتِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
 اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

۲۰ ئەگەر ويستۇرۇنى خۇتان بە زىكى دىكە وەگۆرن ، ئەگەر بە زىكە يى
پىشۇتان كلۇرىك دراوتان دابى ، نابى لىيان بستىننە وە . گەرەكتانە
بە بوختان و بە خۇتۇشى گوناحى ئاشكرا كىرن بىستىننە وە ؟!

۲۱ جاچۇنيان لى دەستىننە وە ، كە ئىو بە يەكە وە بۇن و ھەر لە جى و بانىكددا
خە وتۇن ؛ خۇشيتان لە يەكتر دىو و ئەوان پەيمانى پتە و يان دەگەل
ئىو دا بە ستۇە ؟!

۲۲ ئنانىك مە خوازىن كە باوانى ئىو خواستۇيانىن ، مەگەر ئە وەى كە بۇرىو .
چونكە سەر جى يى ئەمانە بە داوین پىسى دادە ندرى و زۆر شۇرىيە و
رىبازىكى زۆر خراپە .

۲۳ ئە و زانەى پىو ناشىن و لە سەرتان حەرام كراون ، برىە تىن لە : دايك و كچو
خوشك و پلك و خالتىك و كچى براو كچى خوشك و ئە و زانەى بە ساوايى
شىرى ئەمانۇ خواردو و ئە و كىزەى هاوشىرتان بو و خە سۇتان و ئە و
كىزانەى خۇتان بە خودانۇ كىردۇن و لە و زانەن كە ئىو دەگە لىيان
خە وتۇن ؛ ئەگەر دەگە لىيان نە خە وتۇن قەيدى نىە . ھەروەھا زى
كورپىستان ؛ كە بە راستى ئە و كورە ھەر لە خۇتان بى ؛ دۇ خوشكىش
پىكە وە ھىتان رە وانىە ؛ جا مەگىن ھەر لە پىشۇدا ئە مكارە و بە سەر ھاتبى .
كە خوا لە ھەلە دە بۇرى و دلۇفانە .

۲۲- بۇرىونىز ابردو . ۲۳- پلك: بۇر، خوشكى باوك . خالتىك: خوشكى دايك .

* وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجْلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ^٤ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَعَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ﴿١٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ
 الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
 فَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
 أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
 مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
 الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي
 كَتَبَ عَلَيْكُمْ وَيُتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾

۲۲ ژنی به شوٲان بی ناشی؛ مه گین نه وانه ی بؤنه ته مالی خوٲان . له خوداوه
 نه م بریاره و بؤ نوسراوه . جیا له مه ریودراوه به دراوی خوٲان ژن بینن ؛
 به لام به پاکی بی نه به داوین پیسی . له به رانبه ر نه و له زه ته ی له ژنه کانی
 ده بینن ، نه و مالّی خودا بؤیانی بریارداوه و کرای خوٲانه له سه رتان ،
 ئیوه بیده ن . نه گه ر له پاش دیاری کردنی ماره یی ، له نیو خوٲاندا پیک
 هاتن ، هیچ گونا هیکو ناگاتی و خودا زانای له کارزانه .

۲۵ کیش ده سته نگه و نه و مالّی بؤه لئنا سوړی که ژنی خاوه ن باوه ری نازاد
 بیننی ، باله و کیژه باوه ردارانه وابؤنه ته ئی خوٲان ، ماره بکا . خوداش
 له هه رکه س زیاتر له پرواتان ناگاداره . هه مؤتان تیره ی یه کترن ؛ به
 ده ستوری خاوه نیان ماره یان بکه ن . چوٲ باوه له ناو خوٲاندا ماره ییان بؤ
 بیره وه . نه وانیش با که نیزانی داوین پاک بن ، نه داوین ته ر ؛ له ژیره وه
 دوستی نیرینه یان نه بی . به لام نه گه ر له پاش نه وه ی هاتنه به ر رکیفی
 ئیوه ، ده ستیان ده گه ل پیای نامه حره م تیکه ل کرد ، نازاردانیان نیوه ی
 نه و ژنانه ده بی که شوٲان هه یه و نازادن . نه مه بؤ نه و که سانه یه ره به نی
 نازاریان ده دا . نه گه ر ئیوه خوړاگرین ، بی گومان بوٲان باشته ر . خودا له
 هه له ده بوړی و دلؤفانه .

۲۶ خوا گه ره کیه ریتان بوړوٲ بکاته وه و له ریوشوینی پیشینانیش شاره زاوکاو
 په ژوانیو لی قه بؤل کا . خودا زانای له کارزانه .

۲۵- هاتنه به ر رکیف: بریتی له شوٲیکردن . ره به ن: سه لٲ، بی ژن.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
 وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكَفَرْ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾
 وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ
 وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَتَوْهُمْ
 نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

۲۷ خودا ده یه وی تۆبه تان لی قبول کا . نه وانه ش وا نه که ونه شوین هه واو هه وه س ، ده یانه وی - به ته واوی - ئیوه له رینگه لابه دن .

۲۸ خوا گه ره کیه نه رکتان له سه ر سوک بکاو مروش به بی هیزو پیزی دروست بوه .

۲۹ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران ! مال و دارایی یه کتری - له خوت و خورایی - مه خۆن ؛ مه گین به سه وداو مامله و به رازی بۆن له ناو خۆتان ؛ که نه وسا پیتان ره وایه . به هه ق نه بی نابیی یه کتریش بکوژن . خودا ده رباره ی هه مۆتان دلۆقانه .

۳۰ هه رکه سیکیش له ناهه ق و هه ر به نیازی ده سد ریژی ئه م جو ره کارانه بکا ، گرفتاری ئاری ده که یین . ئه م کاره له لایه ن خودا زۆر هاسانه .

۳۱ نه گه ر ئیوه نه و تاوانه زه لاما نه ی پیمان راگه یاندۆن نه یکه ن و خۆتان دۆره په ریز بگرن ، هه له و په له ی دیکه تان له سه ر لاده به یین و ده تانبه یینه شوینیکی به قه درو عیزه ت .

۳۲ نابیی ئاوات به نه وش تانه بخوازن که خوا به وانه هیندیک له نگۆی به رانبه ره به هیندیکی تر سه رخسته و . پیاوان به پیی کرده وه و کوششی خۆیان ، ژنه کانیش به رانبه ره به کرده وه یان [هه ر کام] به شی خۆیان هه یه . ئیوه ده بی هه ر له به ر خودا وه پارین ، چاکه تان ده رباره بکا . خودا بوخۆی له هه مۆشت ناگاداره .

۳۳ دای و بابو خزمه زۆر نزیکه کان و نه و که سانه ی په یمانۆ ده گه ل گریدان ، هه رگا مردن و مالیکیان له دوا مابۆ ، با به شی خۆیان پی بکا . خودا له سه ر هه مۆشتی ناگاداره .

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصَقَ لِحَاثُ
 قَنِينَتِكَ حَافِظَتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّيِّ تَخَافُونَ
 نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ بِمَا وَهَنَ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعَنَّكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
 بَيْنِهِمَا فَاْبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
 يُرِيدُ إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
 ﴿٣٥﴾ * وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
 ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ
 كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

۳۲ پیاوان به سەر ژناندا دهسته لاتیان ههس، که خوا هیندینکی له هیندی هیواتر به دی هیناوه. دیاره پیاوان ئه رکی به ری چونی مالیان له سه رشانه. جا ژنانی باش ئه وانن که گوئی بیسن و - وهک خودا فه رمانی داوه - دۆر له شۆیان شهرمی خۆیان ده پاریزن و ئاگیان له مالتی ده بی. ئه و ژنانهش له ئه شقی بۆنیان ده ترسن، نسحت که ن و جیکه یان لی جیا که نه وه؛ ئه گه ر لیشیان بدن، ده بی. ئه گه ر دینه وه بهر فه رمان، ئیوه بیانوی نازاردانیان مه دۆزنه وه. خودا جی به رزو زانایه.

۳۵ ئه گه ر ترسان که ژن و شۆلیک دۆدلن و ویک هه لئا که ن، که یخودایه ک له کهس و کاری پیاوه که و کهس و کاریکی ژنه که بلا ببنه ناو بزیکه ر؛ هه رگا هه ردوک لا رازی بۆن پیک بینه وه، خودا پیکیان دینیتته وه، خودا زاناو ئاگاداره.

۳۶ عه بدایه تی خوا بکه ن و هیچ شت مه که ن به شه ریکی. ده رباره ی دای و بابتان و خزمه کان و هه تیوان و هه ژاران و هاوسای دیوار به دیوار و هاوسای دۆرو هه والی هه میشه بی تان، ئه وانیه له ریدا ماون و ئه وانیه بۆنه ته مولکتان، تا ده توانن چاکه بکه ن. ئه وکه سانه ی لۆت بلند و خۆپه سندن، خودا هیچ کامی خۆش ناوین.

۳۷ ئه و که سانه ی چکۆسی ده که نه پیشه و خه لکیش بۆرژدی هان ده ده ن، ئه و به شه ی خودا پینداون ده ی شیرنه وه. [با بزنان که] ئیمه بۆ پێ نه زانان نازاری ئا برۆ به ره مان ئاماده به.

۳۴- ئه شقی: یاخی، گوئی نه ده ر به یاسا و ری و شوین. ۳۵- ویک هه لئا که ن: پیکه وه نایان کری،

پیک نایه ن. ۳۷- چکۆسی: رژدی، نان نه خۆری.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
 قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضْعَفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَدْعُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
 وَأَنْتُمْ سُكَرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
 الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

۳۸ ئەو كەسانەش كە بۆرۈبىنى لە مەردم، مالى خۆبەخت دەكەن و باوەریشيان بە خواو رۆزى قىامت نىه، [هەوالەتى شەيتان دەكەن]؛ هەركەس شەيتان يارى بى، خراپترىن يارى هەيە.

۳۹ چيان لىدەھات ئەمانە، باوەريان با بە خوداو بە رۆزى سەلاو ئەوسا لەومالەى كە خودا بەشى داو، بيانەخشىبا؟ خوا بەكارو بارى ئەوان باش دەزانى.

۴۰ خوا بە سەنگى مېرۈلەى زەردى وردىلەش ناھەقى لە هېچ كەس ناكە؛ بەلام هەمبەر بە هەرچاكەيىكى بىكەن، دۆنەوئەندە پاداش دەداو سەرەراى ئەو پاداش دانەش خەلاتى گرىنگيان هەيە.

۴۱ دەبى چۆن بى ئەگەر ئىمە لە هەركۆمەلى هاوئايىن يەككىمان لى هەلبۆاردن كە بىنە شايەت لە سەريان؛ تۆشمان كرده شايەتتىك لەسەر ئەمانە؟

۴۲ ئەوى رۆزى ئەو كەسانەى لەرپى خودا كلا بونو بەقسەى پىنغەمبەريان نەكرد، حەزى دەكەن رىكى رۆكارى زەوى بان؛ ناشتوانن هېچ قسەيىك لە خوا وەشپىرن.

۴۳ ئەى كەلى خاوەن باوەران! بە سەرخۆشى لە نوپۆى نزيك مەبنەو، هەتا تىبگەن دەلىن چى. بە لەش پىسپىش نوپۆى مەكەن - مەگىن وەختى راگوزەر بن - تاكاتى كە خۆدەشۆرن. ئەگەر - دنيابو - نەخۆش بۇن يان رىبواربۇن يان يەككىكتان لە سەر پىشاوى هاتەو يان تخۇنى ژنان كەوتن و دەستو بە ئاو رانەگەيشت، خۆلىكى پاك پەيداكەن و روخسارو دەستەكانتانى پى بەه نۆن. خودا چاوپۆشيو لىدەكاو لىو دەبۆرى.

۴۴ ئاخۆ ئەوانەت نەدىو كە بەشپىك لە كتىبى خودايان پىدراو، چۆن رى لەخۆ هەلەدەكەن، دەشيانەوى ئىو ش لە رىگە لا بدەن؟

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَيَحْرِفُونَ الْأَكْلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ
 وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا
 عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ ءَ كَانَ أَمْرُ
 اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
 ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ
 وَلَا يُظَلِّمُونَ فِتْيَلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا
 مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

۲۵ خودا دوژمنانی ئیوه له خۆتان باشتەر ده ناسی، ئیوه هەر خودا یاریده رتان بی، به سه.

۲۶ هیندی کهس له جوله کهکان، وتاری خوا ده گۆرن و قسه ی تری ده خه نه جی. به تۆش ده لاین: بیستمان و گویمان نه دا؛ تۆش بیسه: دهک قهت گویت له ئیمه نه بی! زمانیان ده لالچ ده گرن و تانه له دینت ده ده ن و به ته شه ر ئیژن: «راعنا». ئەگەر ئەمان بیانگوتایه: بیستمان و به قسه ت ده که ین و لیمان بیستی و ده بی چاویکت لیمان بی، بۆیان چاکترو راست تر بو. به لام خودا له سه ر ئە ورئ گۆرینه یان نه فرینی خۆی لی کردۆن و له وانه - که میکیان نه بی - نایانه وی پروابینن.

۲۷ ئە ی ئه وانه ی له پیشۆدا کتیبی خودا و بۆ هاتبوا پروابینن به مه ی ئیمه نار دو مانه ته خوار وه؛ که بر وای به وانه ش هیه وان له کتیبه که ی ئیوه دا. به ر له وه ی ده موچا وگه لی ساف بکه ین و وه کی پشتی سه ر یان لی که ین، ئیوه ش هەر وهک ئە وانه ی شه مۆیان شکاند، به ر نه حله تی ئیمه که ون و خوا به هەر چی فه رمان بدا هەر وه دی دی.

۲۸ خودا له وانه خۆش نابی که بیژن هاوکاری هیه. له مه به ده ر هەر کئی خودا مه یلی لی بی، لی ده بۆری. ئە و که سانه ی ده لاین: خوا هاوکاری هیه، بوختانیکی گه وره یان له ده م ده ر ده چی و تاوانیکی مه ژن ده که ن.

۲۹ تۆ له وانه ت نه پروانیوه که هەر خۆیان پاکانه بۆ خۆیان ده که ن؟ نازانن پاکانه ی هەر کهس به خودایه و هەر خودایه که به قه د هه ودای باریکی ناوکه خورماش ناهه قی له هیچ کهس ناکا.

۵۰ ده پروانه درۆی چلۆن به ده م خواوه هه لده به ستن؛ تاوان له مه ئاشکراتر [نه بوه و] نابی.

۵۱ ئاخۆ ئە وانه ت نه دیوه، که وا به شیک له کتیبیان پیدراوه و به بت و تاغۆتی پروایان هیناوه؟ ئیژن: ری خوانه ناسه کان له ریگه ی پرواداره کان سه ر راستره؟!

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَلَكِ فَإِذَا لَا يَأْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا
 ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّيَتْ
 جُلُودُهُمْ بِدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٧﴾ * إِنَّ
 اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ
 النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
 الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

۵۲ ئەوانە وە بەر نە حەلتی خودا کە وتۆن؛ هەر کئی خوا نە حەلتی لى بکا، هیچ کەسى دە هانای نایە.

۵۳ ئاخۆ ئەمان بە شیان بە ومولکە وە هەیه؟ ئەگەر بیشیانبى، ئە وە نەندەى تیکولئى دە نکە خورمايەک بە هەریان بۆ مەردم نیه.

۵۴ یان ئەوانە ئیرەبى بە مانە دە بەن کە خوا چاکەى دە گەل کردۆن؟ خۆ دیاریشه ئیمە بە بەرەى ئیبراهیم کتیب و کارزانیمان داو دەستە لاتیکى گە و رەشمان پى سپاردن.

۵۵ بربیک بربویان پى هینا و بربیکتر ربویان وەرگپرا؛ کە ئەوانە کلئى جە هەندەم [بە شیانە و] بە سیشیانە.

۵۶ ئە و کە سانەى لە نیشانەکانى ئیمە حاشادە کەن، لە دوارۆزدا بە ئاگر دەیان سۆتینین هەتا پیتستان دابلۆخا، پیتستى تریان بۆ دە گۆرپین تا ئازار پتر بچيژن. خودا خاوەن دەستە لاتى لە کارزانە.

۵۷ ئە و کە سانەش کە بۆنە خاوەنى بربوا و ئاکارى چاک رە چاودە کەن، دە یان بەینە باغاتى وا جۆباریان بە بەردا دە ربا و هەتا سەر هەر تیا دە بن؛ ژنانى پاک لە گش عەیب و سيبەرى پريان دە دەینى.

۵۸ خودا فەرمانو پیندەدا، هەر چى مالى ئامانەتە بیان دە نە وە بە خاوەنیان؛ هەر گایە کیش بە کارى مەردم رادە گەن، بئى لاگرى و بە یە کسانى پى رابگەن. خودا زۆر باش ئاموزگاریتان بۆ دە کا. خودا هە موشتیک دە بیسى و هە موشتیکیش دە بینى.

۵۹ ئەى گەلى خاوەن باوە ران! بەر فەرمانى خودا و پینغە مەبرى خودا و کار بە دە ستانى خۆتان بن. هەر کاتیکیش لە سەر شتى لە نیو خودا پیک نە هاتن، ئەگەر بربواتان بە خودا و بە رۆژى قیامەتئى هەیه، کیشەى خۆتان حە و آلەى خوا و پینغە مەبرى خودا بکەن. ئەم کارە بۆتان باشترە و ئاکامى چاکترى هەیه.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
 وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٥﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ
 اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 صُدُودًا ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا
 قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 أَنفُسِهِمْ قَوْلًا لَّيْلِيًا ﴿٦٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
 جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٩﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
 فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٧٥﴾

۶۰ ئەدی ئەوانەت نەدیو، وایان خۆه لەخستۆتەو، بە و قورعانهی بوۆتۆ هاتۆتە خوارەو و بە و کتیبەش که بەرله تۆناردراو، برۆا دەکەن؛ دەشیانەوی کیشەیان بەرنه لای تاغۆت؛ فه رمانیشیان پیدراو: حاشای لیکەن. دیاره شهیتان وای گەرەکه بهیه کجاری له رینگهیان هه له بکا.

۶۱ ئەگەر بیتو پێان بلین: وەرته لای ئەم قورعانهو که خوا ناردویه ته خواری و وەرته لای ئەم پیغه مبه ره، دۆرازه کان ده بیینی که زۆر به توندی رویمان له تۆ وهرده گیرن.

۶۲ ئەدی چۆنه که ئەوانه له سه ر کاری خۆیان ده یکه ن، هه رگا تۆشی به لایه ک بۆن، دینه لات و به خوا سوینده خۆن که: ئیمه به نیازی چاکه کردن و نیوان خۆشی ئە و ناکاره مان ره چا و کرد؟

۶۳ خوا ده زانی ئەوانه چیان له دلدایه. ئەتۆ هه ر وازیان لی بینه و نسحه تیان که و ته رزیکی وایان بدوینه، دلایان به ره و خۆت راکیشی.

۶۴ هه ر که سیکمان به پیغه مبه ری ناردوه، بۆیه بوه که به خه لک رابگه یینی، به ئیزنی خوا ده بی فه رمانی قبۆل که ن. جا ئەمانه ش له پاش ئەوه ی که ئەو غه دره یان له خۆ کرد، گه ر به اتبانه وه لای تۆ و داوای خودا لی خۆشبونیان بکردایه؛ تۆیه کیش که پیغه مبه ری، داوای له گونا ه بۆردنت بۆ ئەوانه بکردبا، بی گومان ئەوسا ده یاندی که خوا په ژیوانیه که یان قبۆل ده کاو دلۆفانه.

۶۵ به لام نه خیر، سوینده که به په روه رنده ی تۆ ئەمانه نابنه خاوه نی برۆا مه گین وه ختی که له کیشه و هه رای نیوان خۆیانا بته که نه قازی و له دلّه وه به هه ر فه رمانی تۆ ببده ی ره دایان بی و به ته واوی مل که چی بن.

۶۰- خۆ هه له خستن: خۆ نیشان دان، خۆ خسته به رچا و. ۶۱- دۆراز: دورو، مونا فیق.

وَلَوْ أَنَا كُنْبَنَا عَلَيْهِمْ أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرُجُوا مِنْ
 دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
 بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَيْنَهُمْ مِنْ
 لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
 أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى
 بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
 فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ
 فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ
 شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ
 لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسْكُمْ فَافُوزَ
 فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ * فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

۶۶ ئەگەر ئىمە بۇ ئەمانە مان نۇسىبا، كوشتارى خۇبە خۇبەن يان له ولاتۇ دەركەون - كەمیان نەبى - نەیان دە کرد. كە چى ئەگەر وەكۇ نەسېحە تیان دەكرا کردبايان، بۇ ئەوان چاکی دەهینا و باوهریشیان به خودا پتە وتر دەبو.

۶۷ ئەوسا ئىمەش له لایەنى خۇمانە وە پاداشىكى مەزیمان به وان دە به خشى.

۶۸ واشمان دە کرد که له پىنگە ی راستى ئىمەش شارەزابن.

۶۹ هەرکە سىكى بەرفەرمانى خودا و ئەم پىغەمبەرە بنى، دەبىتە هاورنى ئەوانە ی خودا چاکی دەگەل کردۇن؛ له رىزە ی پىغەمبەران و خودا پەرستانى راستى و شەهیدان و پیاو چاکیەکان؛ چ هاوریانىکی چاکیشن ئەمانە!

۷۰ ئەم چاکیە خودا دەر بارەیان دەکا و خویان بەسە که به کردەیان دەزانى.

۷۱ ئە ی گەلى خاوەن باوەران! هەمیشە هۆشى خۆ و هەبى و نامادە بن. دەستە دەستە، یان پىنگە وەو بە تىکرایى، بچنە خەزا.

۷۲ هیندىكى واتان دەناودان که له ئانقەست خۆ وەدوا دەدا و ناوگاتى. ئەگەر ئەوسا ئىوە تۆشى چۆرتمىک بن، ئىزى: خودا منى به چاکی خویندە وە که من دەگەلیاندا نەبۇم.

۷۳ ئەگەر ئىوە له سایە ی چاکی خودا وە دەسکە و تى باشۇ دەس کهوت، وەک که سىکی که دەپىشدا هەر یەکترو نەناسىبى و دوستایە تیتان نەبو بى، ئىزى: خۆزى منىش رەگەلیان که و تىام؛ ئەوسا منىش له و خىرو بىرە گەورە یە بەشدار دەبۇم.

۷۴ با ئەوانە ی بۇ قیامەتتى دەس له دنیا یە هەلدەگرن، بچنە خەزا له رای خودا. ئەوەش که دەچىتە خەزا له پىتى خودا، چ بکووزى و چ سەرکەوى له و دنیا پاداشىکی گەورە ی دەدەینى.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
 نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
 الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً قَالُوا رَبَّنَا لِمَ
 كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا
 قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
 تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِن تُصَبِّهْمُ
 حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِن تُصَبِّهْمُ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
 هَذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
 يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
 سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

۷۵ بۆچی ئیوہ ناچنہ خەزا لە رای خودا و لە بەر ھیزلی گىراوہ کان ؟ لە بەر پیاوان و ژنان و مندا لانی کە دە لاین : ئە ی پەر وەر ینمان ! لە م شارە واخە لکە کە ی ناھە قیکارن ، رزگارن کە و لە لای خۆتە وە یار ویا وەر یکمان بۆ دیاری بکە !

۷۶ ئە وانە ی خاوەن باوہ ڕن ، خەزا لە رای خودا دە کەن . ئە وانە ش کە خاوەن ناسن لە ڕینگە ی تاغوت شە ڕدە کەن . دە سا ئیوہ بچنە شە ڕی ئە وانە ی دۆستی شە یتانن ، فیلێ شە یتان زە بۆن و بی ھیز و پیزە .

۷۷ ئاخو ئە وانە ت نە دیوہ ، پیتان گو ترا : ھە تا لە مە ککەن شە ڕمە کەن ؛ نو یۆ بکەن و زە کات بە دن . کاتی بیستیان خە زایان لە سەر نو سراوہ و زانیان دە بی بچنە شە ڕی ، ئە وە ندە یان لە و خە لکە ی کە دە چنە گزیان ترس ڕی نیشت ، کە لە خودا ش ھەر ئە وە ندە ترساون و بگرە پتریش دە ترسان ؟ دە یانگوت : ئە ی پەر وەر ینمان ! بۆچی خە زات بۆ نو سیوین ، چی دە بۆ تا ماوہ یە کى تر دوات خستباين ؟ بیژە : زیانی دنیا یە کە م و کورتە و بۆ ئە وانە ی کە ترسیان لە خودا ھە یە ، زیانی ئە ولا زۆر باشتەرە و بە قەد داوی زراوی ناو دە نکە خورما ، کە س ناھە قی لی نا کرێ .

۷۸ لە ھەر کو ی بن تە نانە ت ئە گەر لە قە لای زۆر قایمیش [خۆ وە شیرن] ، مردن دە تاند وۆ ژیتە وە . ھەر گا چاکە یان دیتە ڕی ، ئیژن : ئە مە لە خواوہ یە . ئە گەر تۆشی ناخۆشیش بۆن ، ئیژن : ئە مە لە تۆرا بۆ . بیژە : خۆشی و ناخۆشی ھەر بە دە س خوا یە . ئە ڕی ئە م مە ردمە چیانە ؟ وە کو دە ھیچ قسە یە ک تی نە گەن وایە !

۷۹ تۆشی ھەر چاکە یە ک ببی ، لە خواوہ یە . نالە باریش ت بی تە ڕی ، بزانی کە لە خۆت ڕایە . تۆمان کل کرد کە بە سەر ئە و مە ردمە وە پیغە مە ربی . ھیتدە ت بە سە کە خودا ناگای لیت ھە یە .

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
 عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ
 عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ
 مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَنْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا
 فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
 أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي
 الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾
 فَقِنِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُفْ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بِأَسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا
 وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
 نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمِنًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّبْتُمْ بِنَحِيَّةٍ فَحَيُّوا
 بِأَحْسَنِ مِمَّا أوردُوهَا إِنْ أَلَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

۸۰ ھەرکه سیکى به رفه رمانى پیغه مبه ره ، دیاره به رفه رمانى خوايه ؛
 ھەرکه سیش خوی لی بیویری ، ئیمه بویه مان تۆ نه نارد که له سه ریان
 چاوه دیربی .

۸۱] له ناویاندا که سانى ھەن [ئیژن : ئیمه له فەرمانى تۆ ده رناچین ؛ به لام
 که لیت دۆرده که ون - پیچه وانه ی فەرمانى تۆ - شه وانه راویژی ده که ن .
 ھەر خه یالی که له شه ودا به دلایاندا راده بۆری ، خوا ده یئوسى . تۆ نه شی
 وازیان لی بینی و خۆت ھەر به خودا بسپیری و کارسازت خودا بی به سته .
 ۸۲ ئاخۆ ئه مانه له قورئان وردنابنه وه [سه رنجى رانه کیشاؤن] ؟ ئه گەر
 قورئان کارى که سیکى تر بوايه غهیره ز خودا ، دیاره مه به ستى نارپک و دز
 به کتریان فره تیدا په پداده کرد .

۸۳ ھەرگایه کی سه باره ت به ھیمنايه تی ، یان مه ترسى ، دهنگ وباسیکیان
 پیده گا ، سه ربه خۆ له لای ھه مۆگه س ده یکه نه قاو . گەر ھەر له لای
 پیغه مبه رو کار به ده سته کانی خویان بیانگوتایه ، ده یانزانی
 راسته قینه که ی کامه یه و ئه وجۆره دهنگوباسانه له کوپوه سه ریان
 ھه لداوه . ئه گەر چاکه و به زه یی خواتان نه بوايه ، - که متان نه بی -
 ده بۆنه په پیره وى شه یتان .

۸۴ تۆ له سه رته له رای خودا بچیه خه زاو تۆ ھەر ئه رکی خۆت له سه ره . دنه و
 هانه ی باوه رداره کانیش بده ، شایه ت خودا له به دفه رى و زه بروزه نگى
 خوانه ناسان بۆ پاریزی . خودا له وان به گورتره و ئازاتره و له
 به لابه سه ره یئانیش له وان به ده ست و بردتره .

۸۵ ھەرکى بیته تکا کارو تکای بۆ کارى چاکه بی ، خۆیشی به شی تیدا ھه یه .
 ھەر که سیکیش تکا بۆ خراپه بکا ، ئه ویش به شی له خراپه که پیده گا . خودا
 له سه ره مه مۆشتى توانایه .

۸۶ ھەرکه سیکى چاک و خۆشیتان لیده کا ، ئیوه چاکتر چاک و خۆشى ده گهل
 بکه ن ؛ یان وه کۆ ئه و په رسفه که ی بده نه وه . خوا به ھه مۆشت راده گا .

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
 وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ * فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنْفِقِينَ
 فِتْنَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
 أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَذُوالْوَلَدِ
 تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ
 حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُواهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
 حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾
 إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ
 حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمُهُمْ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَسَاطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَتْلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ
 وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾
 سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ
 مَارَدٌ وَإِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ
 السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُواهُمْ وَاقْتُلُواهُمْ حَيْثُ
 ثَقَفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

۸۷ غهیره ز خودا هیچ شت بۆپه رستن نابئی . له رۆژی ههستانه وه دا - که هاتنی بئی گومانه - لیکترو کوّده کاته وه . جا قسه ی کنی له قسه ی خودا راستره ؟

۸۸ ئیوه چیتانه ده رباره ی ئه و دوروانه ، خۆتان کردۆته دۆتاقم ؟ له بهر کارئ کردویانه ، به راوه رۆی کردونه وه و [به خوانه ناسی داناون] . ناخۆ ئیوه گهره کتانه که سئی خوا ریگه ی لئی گوم کا ، ببخه نه وه سه ر راسته ری ؟ هه ر که سئی که خودا ریگه ی لئی بگۆرئ ، تۆ ناتوانی ریگه یه کی بۆپه یدا که ی .

۸۹ ئه و دۆروانه - هه ر وه ک خۆیان بیدینن - گهره کیانه ئیوه ش له دینۆ وه رگپرن ؛ ئه وسا وه کوّیه کتان لئی بئی . جا تا ئه وان له رای خودا خۆیان ده ربه ده رنه که ن و وه لتان نه یینه خه زایه ، ئیوه دۆستایه تیان مه که ن . ئه گه ر ئه م کاره شیان نه کرد ، ئیوه له هه رکوئی تۆشیان بۆن ، ریی هه لاتنیان مه ده نئ و فه راقی ره شیان لئی بپرن . ده گه ل هیچ کامیش له وانه دۆستایه تیان هه ر نه بئ و یارویاوه ر له نیویانا هه لمه بزپرن ؛

۹۰ مه گین ئه وانه ی په یمانیان ده گه ل که سانیکدا هه یه ، که ئه وانیش بۆنه هاو په یمانی ئیوه ؛ یان ئه وانه ی له ناچارئ هاتۆنه بهر دالده ی ئیوه و له وناوه دا دۆدل ماۆن که به گۆ ئیوه دا بچن یا تۆشی خزم کوشتن بن . ئه گه ر خودا مه یلی لئی با ، هینده ی ده سته لات پیده دان که به گۆتاندا بچنه وه و سه ریش که ون . ئه گه ر خۆیان له ئیوه دۆر خستۆته وه و به گۆتاندا نه هاتۆن و ده یانه وئ شه رتان له ناودا نه مینئ ، خودا ریگه ی پئی نه داون که ئیوه ده ستیان بۆبه رن .

۹۱ ده گه ل گرویکی تریشا ئیوه روبه رو ده بن که ده یانه وئ هه م له ئیوه و هه م له خزم و که س و کاریان ئارخه یان بن ؛ ههروه ختیکی ئه وان لیلیان بگپرنه وه ، بئی سئ و دوکردن ده چنه ناو خزمه کانیان . جائه وانه ئه گه ر لیتان نه ته که نه وه و ده س له به دفه ری هه لنه گرن ، له هه رکوئی به گیروهیتان بیان کوژن و مه هیلن له ده ستۆراکه ن . ئه وایمه له سه ر ئه وان ده سته لاتئ ته واومان داوه به ئیوه .

۸۹- فه راقی ره ش لئی بپرن ؛ بریتی له کوشتن . ۹۰- دالده نه نا . ۹۱- ئارخه یان : خاترجه م .

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
 أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
 مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١١٣﴾ يَأْتِيهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ آتَىٰكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١٤﴾

۹۲ هیچ باوهرداری بۆی نیه باوهرداریکی تر بکوژی، جا مهگین به هه له چۆبی. هه ره که سیکیش باوهرداره و، باوهرداری به هه له به ده ست کوژراوه، ده بی له بری نه و کوشتنه کۆیله یه کی خاوه ن باوه ر ئازادبکا و خوینباییشی بدا به که س و کاره که ی. جا مهگین پیاوه تی بکه ن و پیی بیه خشن. نه گه ر کوشته باوهرداره و سه ربه هۆزی دوو منتانه، نه وی به ده ستی کوژراوه له سه ریه تی کۆیله یه کی باوهردار ئازادبکات و له خوینبایی و از بهینن]. نه گه ر کوشته له هۆزیکه ی خاوه ناسه و ده گه ل ئیوه دا سویند خۆرن، ده بی خوینباییه که ی بدری و به نده یه کی باوهرداریش ئازادبکا. نه وکه سیکه ی نه وکاره ی له ده س قه ومیوه و ناتوانی به نده ئازادکا، له سه ریه تی دو مانگی ره به ق له سه ریه ک به رۆژو بی. هه تا خودا په زیوانی لی قبول کا. خودا زانی له کارزانه.

۹۳ هه رکه سیکیش هه ره له ئانقه ست خاوه ن باوه رینک بکوژی، له بری نه وه تاهه تایه هه ره له ناو جه حه نده م دایه و خودا لینی به رکا دا چوه و وه به ره نه حله تی خسته و ئازاردانیکی دزواری بۆ داناوه.

۹۴ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! ئیوه وه ختی بۆ خه زا به ریتدا ده رۆن، هه موشتیک لیکده نه وه. نه که ن له به ر زیانی دنیا، به وه ی که فه رمانبه ری خۆی ده برپروه، بیژن: تۆ خاوه ن باوه رنیت. ئیوه نه گه ر مالی دنیا تان گه ره که، ده سه که وتی زۆر وا لای خودا. ئیوه ش به ری هه ره و ابۆن و باوه ریتان به خاوه نه بو؛ خودا ئیوه ی به به زه یی خۆی خوینده وه. سا به وردی له کاری خۆ خور دبنه وه؛ خودا له هه رکاری ده یکه ن ئاگاداره.

۹۲- کۆیله: عه بد، به رده. ره به ق: ته و اوو بی که مایه سی.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً
وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَاوَلَيْكَ مَا وَهُمْ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَيْسْتَ طَبِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾
فَاوَلَيْكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿١٩﴾
❖ وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَغْمًا كَثِيرًا وَسِعَةً
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكُفْرِينَ كَانُوا أَلَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٢١﴾

۹۵ ئەوبروادارانەى كە ھەر لە مالى خويان دەميين - جيا لە وانەى نووستان - دەگەل ئەوانەى دە چنە جەنگ لە راى خوداو مال و گيانيان لە ريبى ئەودا بەخت دەكەن ، وە كۆپەك نين . خودا خەزاكارانى بە رامبەر بە خانە نشينان - بە پلە يەك - سەرخستوہ . خوا بە ليينى بە ھەمولا يە كيان داوہ كە چاكە يان دەگەل دەكا ؛ بە لام ئەوى لە مەيدانى خەزادابن ، لە چاو خانە نشينه كان پاداشيكى ھەر مەزنيان دەداتى ؛

۹۶ پلە وپايە گە ليكى زۆر - لە لای خواوہ - ھاوړى دەگەل ليخو شوبونو ميهرة وانى . خوا بە خشنده و دلوفانه .

۹۷ ئەوكە سانەى ھەر لە جيبى خويان مانە وەو ئەو غەدرەيان لە خويان كرد ، كاتى فرېستەى گيان كيشان پيان دەلى : ئيوہ لە چباريكدابون ؟ دەلین ئيمە لە زەمينا ھيزو وزە ليگيراو بوين . پيان دەلین : مەگەر سەرزە ويني خودا ھەراو نە بو تا لە زىدى خو كوچ كەن و برونە جيگايە كى تر ؟ ئەمانە دوۆزە دە بيتە ئەنويان و دواروۆزى خراپيان ھەس .

۹۸ جا مەگين ئەو ميروون و زارو ھيزليگيراوانەى ھيچ دەرە تانيان نە بو بى و بە ريگە شيان نە زانيبى ؛

۹۹ ھيچ دوړنيه خودا ئەمانە بيبە خشي . خودا چاو پووشى لە لايە و بە خشنده يە . ۱۰۰ ھەر كە سيكى لە راى خودا لە مالى خوۋى ھەلوە دابى ، لەم زەمينا گەلى شويتى حاوانە وەو فەرحانى بو پەيدا دەبى . ھەر كە سيكيش لە زىدى خوۋى دەر بکە وى و لە ريبى خوداو پينغە مەبرى خودادا دەر بە دەربوبى و لە ناوارە پيدا بمرى ، خودا بوخوۋى دەستە بەرى پاداشيەتى و خوا لە گوناھان دە بوړى و دلوفانه .

۱۰۱ ئەر چۆنە سە فەر و ترسان لەوہ كە خوانە ناسە كان توشى تە شقە لە تان بکەن ، ھيچ گوناھيکو ناگاتى نەمیزتان ھەلبقر چينن . بە راستى خوانە ناسە كان بە ئاشكرا دوژمنتان .

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنَقُمْ طَائِفَةٌ
 مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
 مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا
 فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
 عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
 وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾
 فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَى
 جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا
 فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
 تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
 النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

۱۰۲ ئەگەر ئەتۆش دەگەلیان [دەسە فەردابوی] بۆخۆت نوپۆت بۆ دابەستن ، با هیندیکیان بە چەكەو نوپۆت لە دوای تۆوہ دابەستن ؛ ئەگەر لە سوژدە بۆنەوہ بچنە دواووہ لە پشتموہ بۆ پاریزن . ئەمجار ئەوانە ی لە نوپۆدا بە شدارنە بۆن ، بینە پیش و نوپۆت دەگەل تۆ دابەستن و لەسەر ھۆش بن لە چەكەكان و لە خۆیان . خوانە ناسان بە ئارەزۆن ئیوہ ناگاو لە چەك و ئەسبابتان بیری و لە پرپە لامارتان بدەن . ئەگەر باران تۆشی سەغلەتیتان دەكا ، یان نەخۆشن ، ئەگەر چەكەكانۆ دانین هیچ گوناھیتكو ناگاتی ؛ بە لام ھەر دەبی وشیاربن . دیارە خودا بۆ ئەوانە ی دین دوومن ، ئازاردانی ئا پرۆبەرە ی سازکردوہ .

۱۰۳ ھەرگا لە نوپۆت بۆنەوہ ، بە پیوہ و بە دانیشتن و كە لەسەر لایەك رادەكشین ، یادی خوداو لە بیرنە چنی . لەو ختی خاترجەمیش دا - كە هیچ ترستان نەماوہ - بە ئاسایی نوپۆتەكانی خۆتان بكەن . نوپۆت لەسەر خاوہن باوہ ران نوسراویكە ، وە ختی بۆ دیاری كراوہ .

۱۰۴ - لە دانەپە ی دوومننا هیچ سستی مەكەن . ئەگەر ئیوہ لەوان تۆشی ئازار دەبن ، ئەوانیش - ھەر وەكو ئیوہ - لە ئیوہ ئازاردە بینن . ئیوہ ھومیدو خودایە ، ئەوان ئەمەشیان لانہ . خودا زانای لەكارزانە .

۱۰۵ ئەم قورعانەمان بۆ لای تۆناردۆتە خوار ، كە ھەرچی تییدایە راستە . سا تۆ بە ھۆی ئەم قورعانە - وەك خودا رینی نیشان داوی - بە كاری مەردم رابگە ، خۆشت مەكە بە لاگری گزیکاران .

۱۰۴- دانەپە ی: وەدۆكەوتن. ۱۰۵- گزیکار: فیلماز، حیلە ساز.

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا يُجَادِلُ
 عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
 خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
 مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
 اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَتَأْتُمْ هَتُؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ
 عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ
 سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
 رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
 ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْ لَا
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن
 يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن
 شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
 مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

- ۱۰۶ له بهر خودا بپارپوهه که لیت خوش بی، خودا له گونا ده بوری و دلوقانه .
- ۱۰۷ گیره و کیشه له سر نه و که سانه مه که که ده گهل خوین غیانن . خوا
حه زناکا له و که سانه ی زور غیان و گونا هبارن .
- ۱۰۸ شت له خه لک ده شارنه وه، خو ناتوانن له خودا هیچ بشیرنه وه؛ خوداش
ده گه لیانه کاتی که شه وانه قسه گه لی ده که ن که پی قادی نیه .
هه رکاریکی نه وان ده یکه ن، دیاره خودا ناگای لیه .
- ۱۰۹ وا گریمان تا له سر دنیا ویاون، توانیت لا گیریان لی بکه ی و له سر
نه وان به جواب بی؛ نه دی کئی له رۆزی سه لا توانای هه یه - که له
به رانبه ر خودا وه - له سر نه وان بکاته وه، یان کئی هه یه کاره که یان
وه ستوبگری؟
- ۱۱۰ هه رکه سینکیش کاریکی ناله بار بکا، یان غه دریکی له خوئی بکا، پاشان له
خودا بخوازی که بیبه خشی، ده بیینی که خوا لینی بورو دلوقانه .
- ۱۱۱ هه رکه س هه رگونا حی بکا، گونا هه که ی زیان به خوئی ده گه بیینی و خودا
زانای له کارزانه .
- ۱۱۲ هه رکئی به هه له یان به قه ست، تاوانیکی لی رۆبداو بیخاته سر
بینگونا هیک، ئاشکرایه باری تاوانی، بوختانی له سرشانه .
- ۱۱۳ نه گه ر چاکه و به زه یی خوا ده هانای تونه هاتایه، هیندی له وان قورمی
خوین خوش کرد بو ریت لی ون که ن . هه ر خوینان که رینگه له خو گوم
ده که ن؛ نه و ناتانن هیچ زیانیک له توبده ن . خوا کتیبی بو ناردوی و له
کارزانی فی رکردوی؛ زورشتی وای فی ری تۆکرد که تۆ پیشو نه ت ده زانین .
چاکه ی زور هیژاو گرینگت له خوا وه ده گهل کراوه .

۱۰۷-غیان: خاتین، غاین. ۱۰۸-قادی: رازی. ۱۱۳-قورم خوش کردن: ته ماتیکردن.

❖ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
 أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن
 يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
 سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
 مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
 ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ
 إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخِذَنَّ
 مِن عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضِلَّتْ لَهُمْ وَلَا مِثْيَتْهُمْ
 وَلَا مُرْتَبَتْهُمْ فَلَيبَتَّ كُنَّ إِذْ أُنزِلَتْ الْوَحْيُ وَلَا مُرْتَبَتْهُمْ
 فَلْيَغْيِرْتُكَ خَلَقَ اللَّهُ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا
 مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾
 يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾
 أُولَئِكَ مَاؤُهُم جَهَنَّمُ لَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

۱۱۲ زوربه‌ی سرته و چه‌که‌یان به‌هره‌ی نیه، جا مه‌گین باسی خیرات و کاری ره‌واو پتیک هینانه‌وه‌ی مه‌ردم بی. هه‌رکه‌س مه‌حزی ره‌زای خودا چه‌بکا، له‌دواروژدا پاداشی گه‌وره‌ی ده‌ده‌ینی.

۱۱۵ هه‌رکه‌سیکی له‌پاش راستی بۆده‌رکه‌وتن و شاره‌زابونی له‌م دینه، پینچه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ر بجۆلئیته‌وه‌و رچه‌یه‌ک بگریته‌به‌ری که‌ریی باوه‌رداران نیه، ئیمه‌به‌و رییه‌ی دا ده‌به‌ین که‌خوی هه‌لی بژاردوه؛ تا ده‌یخه‌ینه‌جه‌ه‌نده‌م و دواروژی زۆر ناخۆش ده‌بی.

۱۱۶ خودا له‌وانه‌ نابۆری که‌شهریکی بۆبناسن. له‌وه‌ پتیه‌ له‌هه‌ر که‌سی بۆخۆی حه‌زکا، عافوی ده‌کا. هه‌رکه‌سیکی شهریک بۆ خودا دابنی له‌پاده‌به‌ده‌ر گومپایه.

۱۱۷ ئه‌وانه‌ له‌جیاتی خودا هانا ده‌به‌نه‌به‌ر به‌ردو کره‌کی وا که‌زوربه‌یان ناوی میونه‌یان هه‌یه‌و دیاره‌هاوار ده‌به‌نه‌به‌ر ئه‌وشه‌یتانه‌ی که‌سه‌ربزیوی کردوه‌و ده‌رکراوه؛

۱۱۸ خوا به‌نه‌حله‌تی کردوه‌و ئه‌ویش له‌جوابا گوتویه: شهرته‌له‌عه‌به‌دکانی تۆ به‌شیک بۆخۆم گل ده‌مه‌وه؛

۱۱۹ دیاریشه‌له‌راسته‌ری‌یان ده‌رده‌خه‌م و دل‌یان پرده‌که‌م له‌ئاوات و بۆخۆم فه‌رمانیان پیده‌ده‌م گویچکه‌ی ولساتیان دادرن و فه‌رمانیشیان بۆ ده‌رده‌خه‌م ته‌رح و بیجمی ئه‌وشتانه‌ی خوا کردویه، تیکی بده‌ن و بیگۆرن. جا هه‌ر که‌سی خودای نه‌وی و ده‌گه‌ل شه‌یتان بیته‌دۆست، دیاره‌چه‌ند زیانمه‌ند ده‌بی.

۱۲۰ به‌لی به‌لئینان پیده‌داو ده‌یانخاته‌سه‌ر ئاره‌زۆ. ئه‌و به‌لئینی که‌شه‌یتان به‌وانی ده‌دا، فریو نه‌بی چیتر نیه.

۱۲۱ جینی ئه‌وانه‌جه‌ه‌نده‌مه‌و ده‌ره‌تانی تریان نیه.

۱۱۷- کره‌ک: بی‌جوله، نه‌جۆل. سه‌ربزیو: باخی، عه‌شقی.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ
 اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
 وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِ بِهِ
 وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُخْبِرًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
 فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
 وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
 بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

۱۲۲ ئەوانە كە بە پروان و ئاكارچاكن، دەیانبەینە ناو باغاتیک جۆباریان
بە بەردا دەروا و هەتاسەر هەر تیادەبن. دیارە وادەى خودا هەقە و كنى له
خودا راسگۆترە؟

۱۲۳ نە بە ئاواتى ئیوێهە و نە بە هەوا و ئارەزوى ئەو كە سانەیه بە ئەهلى كتیب
حەسببن. هەرمروێهە كاریكى نالە بار بكا، بە وکارەى خۆى جزیا
دەدرى و جیا له خوا هیچ كەسى بۆ پەیدانابن دۆستى بى و دەهاوارى بى.
۱۲۴ هەرمروێهەك - نیربى یان مئى - هەر هیندە خاوەن باوەرو ئاكارچاك
بى، دەچنە بە هەشتەو و بە ئەندازەى تلیشى وردیلەى ناو كە خورمايه ش
ناهەقیان لى ناکرى.

۱۲۵ چ دیندارىك دینى لەو كەسە چاترە كە خۆى بە خوا سپاردو و چاكەكارە و
كەتوتە شوینى ئاینى ئیبراهیمى لە نارەوا لادەرو بەرەو هەق هاتو؟ ئەو
ئیبراهیمەى كە خودا بیو دۆستى.

۱۲۶ هەرشتىك لە ئاسمانان و زەمىندا، هەى خودایە و هەر خودایە له
هەمۆشت ئاگادارە.

۱۲۷ دەربارەى ژنەكانەو و لیت دەپرسن؛ بیژە: بەهۆى ئەم كتیبە - كە بۆتان
دەخوینریتەو - خودا جوابى ئەو پرسیارە و دەداتەو. ئەو كیژانەى كە
بەهەتیوى ماونەو و ئەو مالهى كە دەیانكەوى، نایاندەنى و گەرەكتانە
له خۆتانیان مارەبكن، هەر و هەئا ئەو منالانەى زەبۆن و بى دەره تانن، له
سەرتانە دەگەل هەمۆهەتیوان دا بەیه كسانى رەفتاركەن و ئیوێهە ركارى
چاك بكن، لیتان رۆن بى كە خودا لى ئاگادارە.

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا أَن يَصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
 الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَن تَسْتَطِيعُوا أَن تَعْدِلُوا
 بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
 فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِن يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا
 مِّن سَعَتِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ وَسِيعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَن اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾
 إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۗ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ
 اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

۱۲۸ ئەگەر ئىك هەستى بەوہ كرد مىردەكەى ئەشقى بوہ يا نہ روى لى
وہردەگىرى، قەيدى ناكاهەولى لەھەفھاتن بدن؛ ناشتۈنەوہ لەو
دردۈنگىہ باشتەرە. خۆشەويستى مالى دنياش لەلاى ھەمۆكەسى ھەيە.
جا ئەگەر چاكەى بكەن و خۆ لە ھەلە بپارىزن، خودا لە ھەركارى
دەيكەن ئاگادارە.

۱۲۹ ئىوہ ھەرچەند ھەوليش بدن، قەت ناتوانن دەگەل ئانى خوتاندا
بى جياوازی رەفتارىكەن. سا ئەوئەندە لەخويان دۇر مەخەنەوہ كە
بىانكەنە ھەلپەساردەو تەخسىريان كەن. ئەگەر دەگەليان پىك بىن و خۆ
لە گونا بپارىزن، خودا بۇردنى لەلايە و دلۆفانە.

۱۳۰ خۆ ئەگەر ھەر بەيەكجارش دەس لىك بەردەن، خودا فەرحانى لەلايە و
ھەردوكيان بى نياز دەكاو بەزەيى خودا ھەراوہ و ھەر بوخۆشى لەكارزانە.

۱۳۱ بۇ خودايە ھەرشتىك لەعاسمانان و زەمىنداىە. ئەو كەسانەى لەپىشودا
كتىبى ئىمەيان بوہات، ئىوہشمان راسپاردوہ كە دەبى لە خوا بترسن.
خۆ ئەگەر حاشاشى لى بكەن، ديسان ھەرچى كە لەناو ئاسمانان و
زەمىنداىە بۇ خودايە و خوا ھەمىشە ھەر لە گش كەس بى نيازە و ھەر
دەبى پەسندى بدرى.

۱۳۲ ئارى ھەرچى كە لەناو عاسمانەكان و زەويدايە، سەربەخوايە. ھەر خودا
كارسازى بەسە.

۱۳۳ ئەى مەردم! ئەگەر خوا ھەزكا، گشتۈتەرت وتونا دەكاو غەيرى ئىوہ لە
جىگە و دادەمەزىنى و خودا ئەوكارەى لە دەس دى.

۱۳۴ كى لە ئىوہ گەرەكەتەى لە دنيا خۆشى رابوئىرى، باتى بگا كە خۆشى دنياو
قىامەتیش و لاى خودا و خوداش بيسەر و بىنەرە.

۱۲۸- لەھەفھاتن: پىكھاتن. دردۈنگى: دۇدل. ۱۲۹- ھەلپەساردە: بىكاركرامى

بەئەمانەتى. تەخسىر: زنى كە مىردەكەى سەرجىنى ناك.

﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
 وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
 أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدُوا وَإِن
 تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَلَ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ
 بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ ءَ وَكُتُبِهِ ءَ وَرُسُلِهِ ءَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
 ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ
 يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ
 عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي
 الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ءَ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ
 إِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

۱۳۵ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! بەيەكسانى وبى جياوازى [بەكارى مەردم رابگەن] و بۆخوداش شايبەتى بەن؛ ھەرچەندە شايبەتى دانۇ بەزىانى خۆتان و داىك و بابتان و خزمانيشۆبى. [ئەرشايبەتى بۆدراوان] دارابن ياخۆ ھەزاربن، خوا بۆ ئەوان دلسۆزترە؛ مەكەونە شوپن ئارەزوتان، نەوا لەرپگە لا بەن. ئەگەر زمان بخەنەلا، يا خۆتان لە شايبەتى دان بەزەنە، لە ھەركارى ئيوە دەيكەن، خوا ھەميشە ئاگادارە.

۱۳۶ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! وپراى ئەو ھى پرواتان بە خوا ھيناو، ئەشى پروا بە پينغەمبەرەكەى ھەبى و پروا بە و قورعەنە ھەبى بۆ پينغەمبەرى ناردو ھى پرواتان بە و كتيبەش بى كە بەرلە قورئان ناردۇبە. ھەركە سىكيش لە خودا و فرشتەكانى و كتيبانى و پينغەمبەرەكانى خودا و رۆزى سە لا حاشابكا، لە پادە بەدەر گومرايە.

۱۳۷ ئە و كەسانەى ھەو ەلجار پروايان ھيناو پاشان پە شيمان بۆنە و ھى؛ دۇبارە پروايان ھيناو بە شوپنيا حاشايان ليكرد، ئە وسا خودانە ناسيان پتە و ترو، ھەركيز خودا نايانە خشى و رنكايەكيان نيشان نادا.

۱۳۸ مرگينى بە بە دۇرازان كە ئازارنىكى زۆر بەزان والەرييان.

۱۳۹ ئە و كەسانەى دەبنە دۆستى خوانە ناسان و لە كۆمەل باوەرەداران دەتەكنەو، ئاخۆ بەتەمان كە لاى وان قەدرو حورمەتيان دەس كەوى؟ با بزەنن كە قەدرو ريز ھەر لاى خوا ھەبە و ھىچى تر.

۱۴۰ لەم قورعانا بە ئيوەى راگەياندو ھى: ھەرگايەكى پيتان زانى كە سانىك ھەن لەو ھختى قورئان خویندنا دەس دەكەن بە گالتە و گەپ و بە درۆى ھەلبەستەى دەزانن، ئيوە نابى - ھەتا ئە و باسە نەگۆرن - لەگەلياندا دابنیشن؛ دەنا ئيوەش ئە وسا وەكو ئەوان دەبن. ديارە خودا گش ئە و كەسانەى دورۇبن، وپراى گەلى خوانە ناسان لە دۆزەھ كۆدەكاتە و ھى.

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ
 نَكُن مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ
 عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
 الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
 قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
 وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ
 أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
 فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَائِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

۱۲۱ ئەوانە لیتان دەخەفتین؛ سا ھەرگا خوا ئیوھ ی سەرخست، ئیژن:
ئیمەش ھەر دەگەل ئیوھ دا نەبۆین؟ خو ئەگەر خوانە ناسانیش لە
بەشیکدا باو خوشتر بۆن، پێان ئیژن: ھونەر ھونەری ئیمە بو؛ ئیمە بەدل
دەگەلتان بۆین؛ ئیمە نەنھیشت باوھرداران بتان گەنئ و دەرۆستۆبیین.
خودا دوایی و رۆزی سەلا بە کارو بارتان رادەگا. خودا ھەرگیز هیچ
رینگایەک نادا بە خودانە ناسان کە دژی باوھرداران بی.

۱۲۲ بەدل دەغەلانی دۆرۆ دەیانەوئ خوا فریودەن، کە چی خوا
دەیانخەلەتتی. ئەگەر دەچن نوێژ دابەستن، بە تەوھەزەلی ھەلدەستن؛
رۆبیینی لە خەلک دەکەن؛ کە میان نەبی کە مەتر ناوی خوداش دینن؛

۱۲۳ وازوازی لەم نیوانەدا؛ دۆدلن بچنە لای ئەمان، یان خۆبدەنە لای
ئەوان. کەسێ خوا رپی لئ بگۆرئ، تۆ ناتوانی هیچ رینگە یەکی نیشان
دە.

۱۲۴ ئە ی گەلی خاوەن باوھەران! بەدەر لە خاوەن باوھەران مەبنە دۆستی
خوانە ناسان. ئاخۆ ئیوھ دەتانەوئ بەلگە یەکی بە ئاشکرای دژی خۆتان
بدەن بە خوا؟!

۱۲۵ دیارە ئەو کەسانە ی دورۆن، وان لە قاتی ھەر بەرە ژیری دۆزەھ. تۆ
ناتوانی یاریدەریان بۆ پەیدا کە ی.

۱۲۶ مەگین ئەو کەسانە ی دورۆن، دەست لە دورۆبی ھەلگرن و تەواو
بە شیمان بینەوھ و رینگە ی چاکە بگرنە بەرو خۆیان بە خودا بسپیرن و بە
دلی پاک ببینە دینداری بە راستی. ئەوسا ئەویش وێرای باوھرداران
دەبن و لە دوارۆژدا خودا بە باوھردارەکان پاداشی زۆر گرینگ دەدا.

۱۲۷ ئەگەر ئیوھ بروتان بە خودا ھەبئ و چاکە ی ئەوتان دە چاودابئ، خوا
چکاری بە ئازاری ئیوھ داوھ؟ خودا سوپاسی پێ زانان قبۆل دەکاو لە
ھەمۆشت ئاگادارە.

۱۴۱- دەخەفتان بۆن: چاوەنۆری دەرفەت بۆن. ۱۴۳- وازوازی: سەرسەری، کەسێ کە ھەرکاتە لەسەر

خەبالیکە. ۱۴۵- قات: نەۆم.

* لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ نُبِدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
 أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ
 يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
 مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاءِ تَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾
 وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
 وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

۱۲۸ خودا پی خوش نیه هیچ کہ س بہ دہنگی بہ رز قسہ ی ناحہ ز بدرکینی ؛
مہگین غہ دری لیکرابی . خودا بیسہ رو زانایہ .

۱۲۹ ٹہ گہر ٹیوہ چاکہ بکن - ٹہ و چاکہ یہ و ٹاشکرا بی یان نہینی - یان لہ
کاریکی نالہ بار چاوبیوشن ، خواہہ میسہ توانایہ بو عافوکردن .

۱۵۰ ٹہ و کہ سانہ ی دلیان دزی خواو پیغہ مہرہ کانیہ تی و دیارہ دہ یانہ وی لہ
نیوان خواو پیغہ مہرہ کانی فہرقی دانین ، ٹیون : ٹیمہ باوہ بہ
ہیندیکیان دہ کہین ، ہیندیکیشیان بہ جینگہ ی باوہ نازانین ؛ گہرہ کیانہ
لہ م نیوانہ ریگہ یہ ک بوخو بہ یداکہن .

۱۵۱ بہ راستی کہ ٹہ مانہ خودانہ ناسن و ٹیمہ بوٹہ و خوانہ ناسانہ نازاری
ٹاپرو بہرہ مان نامادہس .

۱۵۲ ٹہ وانہ ش کہ باوہریان ہہس بہ خواو پیغہ مہرہ کانی و لہ ناویانا فہرق و
جیاوازی دانانین ، لہ دواروژا خودا پاداشیان دہ داتی و لہ گوناہانیاں
دہ بوری و دلوفانہ .

۱۵۳ ٹہ وانہ ی ٹہ ہلی کتیبین ، لیت دہ خوازن کتیبیکیان [بہ تاییہ تی] لہ
ٹاسمانہ وہ بو بینی . ہہر ٹہ وانہ ٹہ وی لہ مؤسایان دہ ویست ، زور لہ م
کارہش گرینگتر بو . گوتیان : خوامان بہ ٹاشکرا پی نیشان دہ ! لہ سزای
ٹہ م بہ دفعہ پیدہا بہر ہہ ورہ تریشقہ کہ وتن . جاریکی تر - پاش دیننی
کہ لیک بہ لگہ ی بہ ٹاشکرا - چون بونہ گویرہ کہ بہرست . چاوبوشیمان
لہ وہ شیان کرد ؛ بہ لگہ ی دہستہ لات داریمان دا بہ مؤسا .

۱۵۴ بہ ہوی پہ یمانی کہ دایان ، جیای تون لہ سہ روان لہ بہرزی راگرت ؛
پیمان وتن : بہ سوژدہ وہ لہ ودہ رکہ وہ بچنہ ژوری و پیشمان وتن : نایی لہ
روزی شہ مہدا دہست دریزوی لئی رۇبدا ؛ پہ یمانیکی پتہ ویشمان لئی
ستاندن .

فِيمَا نَقَضِهِمْ مَيْثَقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بِثَابِتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاعُ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظَلِّمُونَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَتِ أُولَئِكَ لَهُمْ وَإِصْدَاجُهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكَلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا
أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

۱۵۵ ئەوسا لە سەر پەیمان شکاندنیان و خۆبۆاردنیان لە نیشانهکانی خوا و هەر
لەناھەق کوشتنی پیغەمبەرانیان و گوتنیان: «ئیمە دلمان داخراوە»؛
[بەرفەرینی خۆمان خستن.] هەر خودا خۆی دلی بەمۆر داخستبۆن.
ئێتر بەشی که میان نه بێ، له باوه رهیتان بێ به شن.

۱۵۶ لە بەر لەرێ خوا لادانو ئەو بوختانه گه و ره بۆ مه ره مه میان هه لبه ست؛

۱۵۷ لە بەر ئەو هەش که دەیانگوت: ئیمە عیسای کوری مەریمەن لە ناو برد -
که پیغەمبەری خودا بو - که چی نه ئەوان کوشتیان، نه توانیان
لەقەناری دەن؛ بەلام سەریان لێ تیکچۆبو، نه یان ناسی و ئەو
کەسانە ی دەربارە ی ئەم لەناو خۆدا کیشە یانە، له رایه که یان دۆدڵن
له و باره وه وه هەر په پیره وانی گومانن و بیگومان نه یان کوشتوه؛

۱۵۸ بە لکو خوا بەره و خۆی هەلکیشایه وه. خوا هه می شه خاوه نی دهسته لات
بو وه له کارزانه.

۱۵۹ لەوانە ی ئەهلی کتیب، هەر که سینکیان - بەرله مەرگی - برۆای به
عیسا ده هینن، دیاره [عیساش] رۆزی قیامهت ده بێته شایهت
له سەریان.

۱۶۰ به و ناھه قیه ی که له جۆله کان ده رکه وت و زۆر که سیان له رینگه ی خودایه
وه رکه ران، له و شتانه ی بۆیان ره واکرابو، بێ به شمان کردن.

۱۶۱ هه روا به هۆی سۆت خواردنیان، که پێان گوترابو: مه یخۆن و به فیرۆ
دارایی مه ردمیان ده خوارد؛ ئیمه ش بۆ ئەو بێ نه زانان و سپلانه نازاریکی
که لێ به زانمان سازداوه.

۱۶۲ بەلام زۆر زاناکانیان و برۆاداران - به تاییهت ئەو که سانه وا نوێز به باشی
به جی دینن - ههروه ها زه کات ده ران و ئەوانه ی که به خوداو به رۆزی
سه لا خاوهن برۆان و به وه ی بۆ تۆناردراوه ته خواره وه و به وه ش واپیش تۆ
ناردراوه، باوه ریان هه س؛ به ئەوانه به م زوانه پاداشیکی گرینگ ده ده یین.

﴿١٦٥﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٦﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْلِيمًا ﴿١٦٧﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
 لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 ﴿١٦٨﴾ لَكِنَّ اللَّهَ يُشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
 ﴿١٧٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
 لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٧١﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٧٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
 الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
 فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٣﴾

۱۶۳ ئیمه فه رمانی خو مانمان خسته دلت، هر وهک نوح و پیغه مبه رانی دوا ی ویشمان و ا تیگه یاند. خستیشمانه دلی پاک ی ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسیاق و یه عقوب و نه وه کان و عیسا و نه ییوب و یونس و هارون و سوله یمان؛ زه بوریشمان دا به داوود.

۱۶۴ پیغه مبه رانی دیکه شمان به ری کردن؛ چ نه وانه ی که ده پیشدا بون و چون و سه ره بوردی انمان بو گو تو ی و چ نه وانه ی که ده رباره یان نه مدواندوی. خوداش بوخوی - راسته وخو - موسای دواندوه.

۱۶۵ گش له گشتیان پیغه مبه ری مژده ده رو ترسینه ربون. هه تا له پاش پیغه مبه ران نه وخه لکه هیچ به لگه یه کیان له لانه بی بو لای خودا. خودا خاوه ن ده سته لاتی له کارزانه.

۱۶۶ خودا بوخوی ناگای لئییه و فرشته کانیش هه مؤیان ناگادارن، که خودا به زانستی خو ی نه مه ی بو تو ناردو ته خوار. ناگادار بونی خوا به سه.

۱۶۷ نه وانه ی له دین ده ر چون و ریگه ی خودا ناسان ده برن، ری لی گوم بوی له راده به ده ر نه وانن.

۱۶۸ نه وانه له ریگه ی خودا لایاندا و ناهه قیان کرد؛ خودا نه لییان خوش ده بی، نه ریگه یکیان نیشان ده دا؛

۱۶۹ مه گه ر ته نیا ری ج هه نده م، که هه ر تیا ده میننه وه و نه مه ش لای خودا هاسانه.

۱۷۰ نه ی خه لکینه ا نه م پیغه مبه ره به ره قه و له لایه ن په روه رنده تانرا هاتوه. ده سا باوه ری پی بینن قازانجتانه. نه گه ر له قسه ی خوداش ده ر چن، باش بزانه هه رشتیک له ئاسمانان و زه میندایه، بو خودایه و خودا زانای له کارزانه.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَةِ مِّنْهُ وَفَضْلِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

۱۷۱ ئەى كەسانى ئەھلى كىتىب! ھە لەرۆيى لە دىنى خۆتاندا مەكەن؛ جگە لە راست دەربارەى خودا مەبىژن. ئاشكرايە كە مەسىحى كورى مريەم پىڭغە مەبرى خودا بوە. خودا بە فەرمانى خۆي و ھەر لە نەفەسى پىرۆزى خۆي ھاويتىيە ناو تۆلى مەريەم. دەسا ئىوہ باوہ پرتان بە خودا ھەيىن و بە پىڭغە مەرانی ئەويش بېروا بىنن و مەبىژن سىن. واز لەم قسانە بەيىنن؛ كە بۆ ئىوہ وا چاكترە. ديارە ھەر خوايەكتان ھەيە و ئەويش لە و تۆمەتە دۆرە كە ھىچ فرزەندىكى ھەيى. ھەرچى لە ناو ئاسمانان و زەمىندا يە، ھەر بۆ ئەوہ. بۆ پىك ھىنانى كاروبار ھەر خۆي بەسە.

۱۷۲ مەسىح ھەرگىز لەوہ حاشاى نەكردوہ كە بەندەيەكى خودايە؛ فرشتانى نزيك بە خوداش، ھەر وەتر. ھەر كە سىكى بە كوئىلايەتى خودا رازى نەبىت و بادى ھەوايى بنوئىنن، ھەربىنا خوا ھەمۆلايەك لە لاي خۆي كۆ دەكاتوہ.

۱۷۳ ئەوسا ئەوى خاوەن باوہرو كارچاكن، سەربارى پاداشى خۆيان خودا پتر چاكيەيان دەربارە دەكا. ئەو كەسانەش كە لە خودا لايانداوہ و پىشەيان لۆت بەرزى بوہ، خودا تۆشى جەزەبەي بەئانىان دەكاو لە خوا پىوہ ھىچ دۆست و ھارىكارىكيان دەس ناكەوئى.

۱۷۴ ئەى خەلكىنە! لە پەرورە رندەي ئىوہرا بەلگەيەكتان بۆھاتوہ و رۆشنايىيەكى ئاشكرامان بۆ ئىوہ ناردۆتە خواري.

۱۷۵ جا ئەوانەي باوہريان بە خوا ھىناوہ و خۆيان ھەر بەو سپاردوہ، بە زويكى زۆ دەيانخاتە بەر بەزەي خۆي و زياتریش. دەشيانخاتە سەر رىگەي راستى بەرە و خۆي.

۱۷۱- ھاويتىيە لە ھاويشتن: خستن. ۱۷۲- ھەر وەتر: ھەر بە و جۆرە. كوئىلايەتى: عەبدايەتى، بەندەكى.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَّةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
لِإِسْئَلِهِ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ
وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الثَّلَاثَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةٌ
الْآنَعَامِ إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنْ اللَّهُ
يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

۱۷۶ له مەر که سێ که باوک و فرزندى نیه و ده مری، پرسیارت لیده کهن؛ بیوه: خودا نه و جوابه تان ده داته وه: نه گهر پیاوئی هیچ عه ولادی نیه و ده مری و ههر ته نیا خوشکی هیه، نیوه ی میراته که ی ده با. خو نه گهر خوشکه که مری و هیچ فرزندى له پاش نه بی، براکه ی میراتی ده با. نه گهر مردو پیاوینکه و دو خوشکی لی مان، دوه بش له سێ به شیان هیه. نه گهر چه ند خوشک و چه ند برا له پاش مردو به جی مابون و مردو فرزندیکى نه بو، ههر نیرینه ی دو نه وه نده ی میوینه میراتی ده گری. خوا بوتان رو ن ده کاته وه، نه وه کو لیتان تیک بچی. خوا له هه موشت زانایه.

مائیده

وئاو نوکا که کلا نکه باوک لوانه

۱ نه ی گه لی خاوه ن باوه پان ا ههر به لینیکی که ده یدهن، پیکی بینن. خواردنی گوشتی و لساتو بوره وایه، مه گین نه وه ی که پیتان ئیژن ده ریاوین. هه تا له وه ختی ئیحرامدان، راوی به ره واهه زانن. خودا چونی خوی بیه وی فرمان ده دا.

۲ نه ی گه لی خاوه ن باوه پان ا له و ریو شوینه ی خودا بو ئیوه ی داناوه، کلامه بن. شه ر له حه رامه مانگاندا ره وانیه. ههر ئاوه لی ناوی قوربانی له سه ره، یان قه لاده ی له ملدا، ده ستی بومه به ن. نه و که سانه ش ئازارمه دهن که به ته مان له مالی خوا رۆزی و ره زای خوا ده س بخهن. ههرگا له ئیحرام ده رکه وتن، راوکردنو بوره وایه. رکی کونیش هه لتان نه نی، که نه یانه هیشته به زیاره تی کابه ی مالی خودا بگهن. له سه ر چاکه و پاریزگاری یارمه تی یه کتری بده ن؛ نه ک له سه ر تاوان و غه در. نه شی له خودا بترسن، چونکه خودا ناهه رمانان زور به توندی ته می ده کا.

۱- ولسات: ئاژه ل. ده ریاوین له هاوین: هاوینستن، فریدان.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالِدَمُّ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ
 بِهِ، وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّبَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْنَقِسُوا
 بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ بِبِئْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
 مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾
 يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمُ
 مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فكلوا مما أَمْسَكَنَ
 عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 ﴿٤﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ
 لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥﴾

۳ لەسەرتان حەرام کراوە مردار و خوین و گوشتی بەرازو ھەرئازە ئی کہ لەوختی سەرژێ کردندا ناوی غەیرەز خۆی ئی بینن و خەندقاوو بە لیدانی تۆپینراوو ھەلدیراوو بەشەقۆن تی ھەلدراوو ھەرچی لاۆر دیریوتی، مەگین بەرلە گیان دەرچونی فریای کہ ون و ھەرچی لەسەر کێلەکہەرداندا دادەنری و سەرژێ دەکری و ھەرچی لەسەر قوماری تیر دابەش دەکری؛ کہ ھەرچی ئەمانەبکا، نافەرمانی خودا دەکا. ئەوا ئەمرو ئەوانە ی خوداناناسن لە زیان گەیاندن بەدینەکہ ی ئیو، ناھومید بۆگن؛ لەخۆم بترسن نەک لەوان. وا لەمروو دینەکہ تانم تەواوکردو بەبی کورتی و کہ مایەسی چاکەم دەربارە ی ئیو کرد؛ ئیسلامیشم بۆ دینی ئیو ھەلبۆارد. کیش لەبرسان چاری نەبی و نەیەوی تۆشی گوناح بی، ئەوسا خودا خەتاپۆشەو دلۆقانە.

۲ لیت دەپرسن: کامە یە رەوا یە بۆیان. بیو: ھەرشتی کہ پاکە و ھەرنچیری کہ جانەو ھەری راوکەرتان - کہ فیری پاتان کردبی وەک لەخوداوە فیری بۆن - بۆتان بگرن؛ لەگوشتەکہ یان بخۆن و ناوی خودای لەسەر بینن و ترستان لەخودا ھەبی. خوا بەپەلە بەکاروباران رادەگا.

۵ وا لەمرو را ھەموشتیکی خاوینتان بۆ رەوا یە ئەوشتانەش کہ وا ئەھلی کتیب دەبخۆن پیورەوا یە. ھەر وەک خوار دەمەنی ئیو ش بۆ ئەھلی کتیب رەوا یە. زانی خاوەن باوەرو ئازادو داوینپاکیشتان بۆ رەوا یە و ئەوژنە داوینپاکانەش کہ بەرلە ئیو کتیبیان پیدراو؛ بەومەر جە کہ مارەبیەکانیان بدەنی. خۆشتان دەبی داوینپاک بن نەداوین پیس. دوستی میوینەشتان لەزیرەنەبی. ھەر کہش لەباوەری ھینان حاشابکا، کردەو ی بەفیرۆچوو و رۆزی سەلاش یەکیکە لەزیانباران.

۳- لاۆر: جانەو ھەری کتبی. سەرژێ کردن: سەبرین. خەندقاو: خنکاو. شەقۆن: شاخ لیدانی حەیان.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَى
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

۶ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! ئەگەر دینە سەر ئەو بېرپارەى نوێۆ بکەن ، دەم و چاوو دەستەکانۆ هەتا سەر ئانیشکان بشۆن ؛ دەستۆ بە تەپى بمالین بە سەر تانداو پاکانىشتان تاهەردو گوێزىنگ بشۆرن . ئەگەر تۆشى لەش پىسى بۆن ، خۆتان خاوین بکەنەو . ئەگەر نەخۆش یان رېبوار بۆن یان یەکیکتان لەسەر پىشاوی دیتەو یان دەگەل ژنان وىک کەوتن و دەستو بە ئاوانەگەشىت ، بە تۆزى پاکى سەر زەوى دەم و چاوو دەستەکانى خۆو بەهەنۆن . خوا نایەوى بتانخاتە تەنگانەو ؛ بەلام گەرەکیە خاوینتان بکاتەو و بەتەواوى چاکەتان دەر بارەبکا ؛ بەشکۆ شوکرانە بۆزىرن .

۷ ئەو چاکەى لەبىرمەکەن کە خوا دەر بارەى کردۆن و ئەو پەیمانەتان لەبىرېنى کە دەگەل خواتان بەستەو گوتۆتانه : بىستمان و بەر فەرمانىن . ترسىشتان هەر لەخودا بى ؛ ديارە خودا هەرچى بەناو دلېشودابى دەيزانى .

۸ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! بۆخوا راست و بىخەش بن و بەهەقانەت شایەتى دەن . دوژمنى و قىنى دەستەىک هەلتان نەنى بەهەقانەت رەفتار نەکەن . بەیەکسانى و بىجىاوازی لەگەل خەلکارەفتارکردن دەبیتە هۆى پترنزیکەو بۆن بە پارىزگارى . لەخووش ترسۆهەبى چونکۆ لە هەرکارى ئیو دەیکەن ئاگادارە .

۹ ئەو کەسانەى باوەردار و ئاكار چاکن ، خودابەلینى پىداون کە لەگوناھیان دەبۆرى و پاداشىکى زۆرگىنگیان بى دەبەخشى .

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ ۞ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
 إِنِّي مَعَكُمْ لَئِن أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
 ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا
 نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
 يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۖ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
 ذُكِّرُوا بِهِ ۖ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

۱۰ ئەوانەش كە بۇنە خودانە ناس و نیشانە كانی ئیمەیان بە درۆزانی ، گشتیان
هەوالی ناگرن .

۱۱ ئەی گەلی خاوەن باوەرپان ! ئەو چا كە یە و لەبیرنە چێ كە خودا دەرباری
كردن ، كە ئەو جارە كۆمە لێك لە دوو مانا نو گەرە كیان بۇ دە سدر ئیژیتان
بۆبكەن ، خودا وای كرد كە ئەوان دەستیان نە وگاتی . سا هەر لە خوا
ترسۆهە بی و ئەشتی هەر كەس باوەری بە خودا هە یە ، خۆی هەر بە خودا
بسپیری .

۱۲ خوا دەگەل بەرە ی ئیسرا ئیل پەیمانێ بەست . هەر لە خۆیان دوازده
كەسمان بۆ كۆیخایە تی هە لێواردو خوا گوتی : بەراستی من دەگەل ئیووم .
ئەگەر ئیو هەسەر نوێزو زەكات دان هەمیشە سۆربن ، بە
پێغه مبه ره كانی شم باوەرتان بی و قە دریان لای ئیو هە بی و مالی خۆتان بە
دەستە وا و بدەن بە خوا ، ئەوا منیش كارە نالە بارە كائنان پاك و خاوین
دەكە مە وە دە تانبە مە ناو باغاتێك جۆباریان بە بەردا دەروا . هەر
كە سیشتان لە مە ولا ری خاوانە ناسی بگرتە بەر [با بزانی] كە لە
راستە ری لایداوه .

۱۳ ئەوسا لە بەر پەیمان بەر پیدانیان ، وە بەر نفرینی خۆمان خستن و
ئەو نەندە مان دلرەش كردن ، قسە كانی ناوەرۆکی پەیمانیان لە جینی خۆ
نە هیشت ؛ خۆیان شتیان لە جی دانا و زۆر لەوانە ی كە فیری ئەوان كرابۆ ،
لەبیرە خۆیان برده وە . هەتا ئیستاش - وەك دەبینی - خەیانە تكاریان
هەر هە یە ؛ مەگین كە میك لە ناویاندا . سا تۆ چاویان لی بپۆشە و
بیانبە خشە . خوا چا كە كاری خۆش دەوین .

۱۲- دەستە واو: دەستقەرز. ۱۳- ناوەرۆك: كاكلی مە بەست.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ
 فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ، فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
 قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
 كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
 مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
 سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ بِإِذْنِهِ، وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
 ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
 أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

۱۲ په یمانمان له و که سانه ش ساند که گوتیان : ئیمه مه سیحین . له و بریاره ی که ده گه ل نه وانمان دابو ، خو یان له چه ندبه شیکی بوارد . ئیتر ئیمه ش کاریکمان کرد ، شه رو ناواوه له ناویان به رده وام بی هه تا قیامت ؛ له جه زای نه و کرده واننه ی نه وان کردیان . به م زوانه ش خودا ناگاداریان ده کا له و کارانه ی وا ده یانکرد .

۱۵ نه ی نه هلی کتیب ! بزنان نه وه ی که هاتوته لاتان پیغه مبه ریکی ئیمه یه ؛ زور له و مه به ست و باس و خواسه ی که ئیوه له کتیبی خو حشارو دا ، نه و بو تانی دهرده خات و لیتانی نا شکراده کاو له زورانیشی وازدیننی . له لای خواوه رو ناکی و کتیبیکی دیاری دهرتان بو هاتوه .

۱۶ به و قورعانه ، خوا نه واننه ی شوینی ره زای نه و ده که ون ، ده خاته سه ری هیمنی و به ئیزنی خو ی له تاریکی دهریان ده خا و به ره و رو ناکیان ده باو ریگه ی راستیان نیشان ده دا .

۱۷ نه و که سانه ی گوتویانه : هه ر خودا خو ی مه سیحی کوری مه ریبه مه ، دیاره له دین وه رگه راون . بیژه : نه ر خوا مه یلی لی با مه سیح و دایکی مه سیح و هه رچی له زمیندا هه یه له ناوبه ری ، کن ده ستی وه به رده هیئا ؟ مولکایه تی نه م عاسمانان و زه مینه سه ر به خوایه و چی پی خوش بی وه دی دیننی و هه ر خودایه له سه ر هه مؤشت توانایه .

۱۵- حاشاردان: شاردنه وه، چه شاردان. حاشارو دا: شاردانه وه، چه شارتاندا.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ قُلْ
 فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
 مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أذكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
 وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا
 الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَيَّ آدْبَارِكُمْ
 فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِن فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
 وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا
 فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ
 فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

۱۸ جۆله که کان و فه له کان گوتیان: ئیمه عه ولادو دۆستانی خوداین. بیوه:
 نه دی چۆن له سه ر گونا هانتان ئازارتان ده دا؟ نه خیر، ئیوه ش هه ر
 مرون، وه کۆ خه لکی دی که خودا دروستی کردۆن. هه رکه سی خۆی
 که یفی لی بی، لی دی ده بۆری و کیش بخوازی جه زه به ی بۆقه راره داو
 هه ر بۆ خواجه مولکایه تی ئه م ئاسمانانه و زه مینه و هه رچی له ناویاندا
 هه یه و گه رانه وه ی هه مۆش هه ر به ره ولای ئه وه.

۱۹ ئه ی ئه هلی کتیب! پاش ماوه یه ک که پیغه مبه ران نه هاتۆن، ئه وا
 پیغه مبه ری ئیمه و هاتۆته لا، ناهه قتان بۆرۆن کاته وه. نه کابیژن: له
 خوداوه موژده ده رو ترسینه رمان بۆ نه هاتۆن؛ ده سا ئه وا موژده ده رو
 ترسینه رتان هاتۆته لاو خوا بۆ هه مۆشت توانایه.

۲۰ ئه و ده مانه ش که مۆسا به هۆزی خۆی گوت: گه لۆا ده بی هه رگیز ئیوه ئه و
 چاکه یه ی له بیرنه که ن که خودا ده رباره ی کردۆن، که ئه و هه مۆ
 پیغه مبه ره ی هه ر له ناو خۆتان بۆناردۆن، چه ندین پادشای له خۆتان
 په یدا کردوه و ئه وشته ی به ئیوه ی داوه، به هیه چ که سی له م دنیا په دا
 نه داوه.

۲۱ گه لۆا بچه ئه و سه رزه مینه پیروزه ی خوا بۆ ئیوه ی بریارداوه و بۆ
 نوسراوه و به ره وپاش مه گه ری نه وه. گه ر له په یمان خۆبویژن، به زیانتان
 ته واوده بی.

۲۲ گوتیان: مۆسا! گرۆیه کی زۆردارو مله ور له ویدان. تا ئه وانه ی لی
 ده رنه چن، ئیمه ناچینه ناویه وه. ئه گه ر ئه وان له وشوینانه بچه ده ری،
 ئه وساکه ده چینه ناوی.

۲۳ دوپیاو له وانه وا له خوا ده ترسان و به ر چاکه ی خودا که وتبۆن، پیمان
 گوتن: له ده روازه ی شار بچه ژۆره وه و هیرشیان بۆ به رن؛ هه رگا پاتان
 خسته ئه و دیو، سه رکه وتن به شی ئیوه یه. ئه گه ر ئیوه برواتان به خودا
 هه یه، خۆتان به خودا بسپیرن.

قَالُوا يَمْوَسِيٰٓ اِنَّآ لَن نَّدْخُلُهَآ اَبَدًا مَا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ
 اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا اِنَّا هُنَا قَاعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
 اِنِّىٓ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِىْ وَاخِىؕ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً
 يَتِيهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ
 ﴿٢٦﴾ * وَاْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَا اَبْنِىٓ ءَادَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبٰنًا
 فَتَقَبَّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاقْتُلْنَاكَ
 قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لِيْنَ اُبْسَطْتَ اِلَى يَدِكَ
 لِيَقْتُلْنِىٓ مَا اَنَا بِبَاسِطِ يَدِىٓ اِلَيْكَ لَاقْتُلْنَاكَ اِنِّىٓ اَخَافُ اللّٰهَ
 رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّىٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْا بَايْئِمِّىٓ وَبَايْئِمَّكَ فَتَكُوْنَ
 مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزَاؤُ الْظٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
 لَهٗ نَفْسُهٗ وَقَتَلَ اَخِيْهٖ فَقَتَلَهٗؕ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾
 فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرٰبًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيْهٗؕ كَيْفَ يُوَارِى
 سُوْءَ اَخِيْهٖ قَالَ يَنْوِيْلَتِىْ اَعْجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا
 الْغُرَابِ فَاُوَارِى سُوْءَ اَخِىؕ فَاَصْبَحَ مِنَ النَّدَمِيْنَ ﴿٣١﴾

۲۲ گوتیان: مؤسا! هه تا نه وان له وشوینه بن، ئیمه هه رگیز زات ناکه یین بچینه نه وی. نه وا خوۆت و پهروه رنده ت بچن ده گزیان رابچن و چاریان بکه ن؛ نه وا ئیمه لیږه نیشئوین چاوه نوړین.

۲۵ مؤسا گوتی: پهروه رنده م! تۆ ده زانی که من ده ستم هه ر به سه ر خوۆم و براهه که مدا راده گا [و نه وانه به قسه ی من ناکه ن] سا تۆ من و نه و هۆزه نافه رمانه [ی من] له یه کتری جیاکه وه.

۲۶ گوتی: نه وا ماوه ی چل سال به شیان له م ولاته بږاو له زه میندا ویلان و سه رگه ردان ده بن. بۆ نه م هۆزه نافه رمان و له ږی ده ر چۆکه خه م مه خو.

۲۷ ههروه ها تۆ ده نگ و باسی راستی رۆداوی نیوانی هه ر دوک کورانی ئاده میان بۆ وه خوینه؛ هه ر کام قوربانیه کیان کرد، له یه کتیکیان قبۆل کراو له وی تریان وه رنه گیرا [نه وی که لئی وه رنه گیرا، هه ره شه ی له وه که ی تر کرد] گوتی: من ده بی بئکوۆم. گوتی: خودا هه ر له وه که سه ی قبۆل ده کا که ترسی له خودا هه یه.

۲۸ گوتی: نه گه ر تۆش ده ستم بۆ دریز بکه ی که بمکوۆی، من ده سته وه که ری ناکه م تۆ بکوۆم. من له خودا - که راهینه ری دنیا یه - ترسم هه یه.

۲۹ من ده مه وی تاوانی کوشتنی من و تاوانی خوۆت بیته ملت؛ نه وسا تۆ ده چیه دۆزه ق و تاوانی ناهه ق نه مه یه.

۳۰ ئیتر دلئ هه لینا که براهه که ی خوۆی بکوۆی. کوشتی و که وته ناو ریزه ی زیناباره کان.

۳۱ خوا قه له ره شه یه کی نارد، خه ریک بو زه وی ده کۆلی بۆ نه مه ی پئی نیشان بدا که چۆن جه نده کی براهه ی له خا کا بشاریته وه. گوتی: نه ی له خوۆم نه گبه تی! چۆن نه مزانی وه ک قالاو بجۆلیمه وه و لاشه ی برای خوۆم وه شیرم. [به م کرده وه ی] هاته ریزه ی په شیمانان.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
 فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿٣٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَى
 لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

۳۲ هوی ئەم کاره فه رمانیکمان بۆسه ره به ره ی ئیسرائیل نارد، که هه ره که سی بی تاوانیکی بکوژی - که نه گوناھی کردیی و نه خراپه ی له زه ویندا لی رۆ دابی - وهک ئەمه یه که گش خه لکی سه رزه وی له ناو بردیی و هه ر که سیکیش بی تاوانیک رزگار بکا، وهک ئەمه یه که هه مۆخه لکی سه رزه وی له مردن رزگار کرده. په یغه مبه رانیشمان که لی به لگه ی رۆن و ئاشکرایان برده لایان ؛ به لام زۆریان - دوا ی ئەم گشته - هه له رۆو سنۆر په رین بۆن.

۳۳ گۆری گیانی ئەو که سانه ی دژایه تی خودا و پیغه مبه ری ده کهن، له عه رزا ده بنه خراپکار، کوژرانه یان له داردانه یان برینی ده ست و قاچه پیچه وانه، یان له ولات دۆرخانه ؛ که ئەم سزایه بۆ ئەوان ریسوا بۆنه له دنیا داو به شیان له رۆزی سه لا دا جه زره به دانی به ژانه.

۳۴ مه گین ئەوانه ی به ره له وه گیرتان که ون، له کار په ژیوان بسنه وه و تۆبه بکهن. ئیوه ش پیویسته بزانتن که له پاش په ژیوان بۆنیان خودا له گونا هه ده بۆری و دلۆقانه.

۳۵ ئە ی که لی خاوه ن باوه ران ! ئەشی له خوا ترسۆ هه بی و ری نزیکه و بون به خوا وه په یدا کهن و له رای ئەوا بچنه خه زا ؛ به شکه تۆشی رزگاری بن.

۳۶ ئەو که سانه ی خاوه ناس بۆن، ئەگه ره هه رچی له زه میندا هه یه و ماله و هینده ی تریشی ره که ل خه ن و به هیوا بن له جه زره به ی رۆزی سه لا رزگاریان کاو خۆیانی پی بکرنه وه، جیکه ناگرئ و به هه یج ناچی و نازاری که لیک به ژانیان هه ر تۆش ده بی.

۳۲- هه له رۆ: نابه جئ کار. سنۆر په رین: له راده لاده. ۳۳- گۆری گیان: بریتی له سزای کرده وه ی خراپ.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَاهُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٢٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٢٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾ * يَتَأْتِيهَا الرِّسُولُ
لَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَاسْمَعُوا لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ
آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاَحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

۳۷ کۆشش ده کەن که له ناو ئاگر ده ر بچن ، به لام هه رچی هه ول بدهن

بئ به هه ریه و هه رگیز ناتانن ده رکه ون و ئازاریکی بئ برانه وه یان ده بئ .

۳۸ هه ر که سیکي دزی بکا - نیربئ یان مئ فه رقی نیه - له سزای دزی

کردنئ ده بئ هه ردو ده ستیان بپرن ؛ که ئه مه ته نبئ کردنه له خواوه .

خودا خواهن ده سته لاتئ له کارزانه .

۳۹ هه رکه ش دوای ناهه قیکردن په ژیوان ببیته وه و رینگای چاکه بگریته بهر ،

خودا تۆبه ی قبول ده کاو خوا لیپورو دلۆفانه .

۴۰ ئه دی تۆ خۆت نه ترانیوه ئه م ئاسمانان و زه مینه مولکی خودان ؟

هه رکه سئ خۆی مه یلی لئ بئ لئ ده بۆرئ و هه ر که سیکیش خۆی چه رکا

ئازاری ده دا ؟ خودا له سه ر هه موشتیگ توانای هه یه .

۴۱ ئه ی پیغه مبه را خۆت به وانه دلته نگ مه که که بۆ له دین وه رکه رانی

به له یانه و دینه لات و به ده م ده لئین : بروامان به تۆ هیناوه و دلئان بروای

نه هیناوه . هه روه ها له وجۆله کانه ش خۆت تۆشی چه مباری مه که ، که

گوئ بۆ درۆ هه لده خه ن ، فیبربۆن قسه له خه لکی تر ده بیسن و

ده ی قۆزنه وه ، که ئه وانه ش هه رگیز نه هاتۆنه لای تۆ ، جئ گوپکئ به

قسه کان ده کەن ؛ ده لئین : ئه گه ر فلان قسه یان بۆ گوتن ، وه ری گزن ، ده نا

خۆی لئ بیاریزن . هه ر که سیکیش خودا ویستی جه زره به ی بۆ ببیته وه ،

تۆ ناتوانئ له خودای بئ نیاز بکه ی و هه یج کاریکی بۆرئیک بکه ی . ئه مانه

خودا نایه وی دلئان له گونا ه و پیسی بسپرته وه ؛ به شیان له دنیا سوکیه و

له قیامه تیش جه زره به یان دژوار ده بئ .

۴۱- قۆزنه وه ؛ له چه واوه گرتنه وه . جئ گوپکئ کردن به قسه : مانا و مه به سستی قسه به ئانقه ست گوپین .

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
 فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
 يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ اللَّهُ
 التَّوْرَةَ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
 هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
 هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
 اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ
 وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ
 فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

۲۲ بۆ درۆ، گوی هه لده خه ن و به حه رام خوار دنی فیرن . جا نه گه ر جارئ دینه لات، تو، به نیوانیان رابگه یان خو یان تی مه گه یینه . نه گه ر وازیشیان لی بینی ، هیچ زیانیک له تو ناده ن . خو نه گه ر تو به نیوانیشیان رابگه ی ، کیشه که یان بی لاگری و به یه کسانئ بۆ پیک بی نه . خودا پیاوی بی ده غه زو راست و ره وای خو ش گه ره کن .

۲۳ جا چۆن نه وانه دینه لات که به کیشه یان رابگه ی ، که لای نه مان ته ورات هه یه و فه رمانی خودا ده ویدان ، که چی پاشان له بی رابگه یشتنه که ی تو خو ده بویرن ؟ خو نه وانه بر وادارنن .

۲۴ ئیمه که نه م ته وراته مان ناردۆته خوار ، رۇناکایی و ری نیشاندانی تیدایه . هه مۆ نه و پیغه مبه رانه ی که هه ر به فه رمانی خوا بۆن ، هه ر به هوی نه م ، به سه ر هه مۆ کار و باری نه وانه ی که مۆسایئ بۆن رابگه یشتۆن . خودا ناسانی به راستئ و زانا بلیمه ته کانیان گه لیک شتیان هه ر له کتیبئ خوا له به ریؤ ؛ به ته و اویش ناگادار بۆن که نه مه کتیبئ خوا به و خودا له ویدا پیئ گو تۆن : نابئ له خه لک بترسن ؛ نه شی هه ر ترسؤ له خو م بی و نه چن به لگه و نیشانه ی من به نرخیکئ که م بفرۆشن . هه ر که سیئکی پیچه وانه ی فه رمانی خوا فه رمان بدا ، دژی خودا راویستاوه و له دینی راست وه رگه راوه .

۲۵ له ته وراتدا بۆ نه وانه بریارماندا ، که گیانیک له باتئ گیانیک ، چاو به چاوو که پۆ به که پۆ ، گوی به گوی و ددان له باتئ ددانه و زه خمه کانیش تۆ له یکیان هه س ؛ کئ له تۆ له - به خیرئ خو ی - واز به یئئ ، گونا هئ پی هه لده وه ری . نه و که سانه ی پیچه وانه ی نه و فه رمانه - که له خودا وه هاتوه - فه رمان بدن ، غه درئ ده که ن و ناهه قن .

وَقَفِينَا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
 التَّوْرَةِ ۗ وَءَاتَيْنَاهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
 أَهْلَ ٱلْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ
 ٱللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ
 بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيِّمًا
 عَلَيْهِ ۗ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شِرْعَةً وَمِنْهَآجًا
 وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُم أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُم فِى مَآ
 ءَاتِكُمْ ۗ فَٱسْتَبِقُوا ٱلْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا
 أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَٱحْذَرَهُمْ أَن يُفْتِنُوكَ عَنْ
 بَعْضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَٱعْلَمِ أَنَّهُآ يَرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم
 بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
 ٱلْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

۲۶ له شوین ئه وان عیسای کوری مریه ممان نارد؛ که باوه ری بوو به و ته وراته ی وابه رله ئه و هاتبو. ئینجیلیشمان دا به عیسا؛ که ری نیشاندان و روناکی تیدایه و بروای به ته وراتیشه که بهر له م هاتبوه خواری و بو ئه وانه ی له خوداترسن، پریه تی له ئاموژگاری و رینگه ی راستیان نیشان ده دا.

۲۷ ده بی ئه وانه ی وا ئینجیلیان له لایه، به پیتی ناوه روکی ئینجیل - وه ک خودا ناردویه ته خوار - فه رمان بدهن. ئه و که سانه ی له و فه رمانانه ی که خودا ناردویه ته خوار لا بدهن، دیاره له ری لاینداوه.

۲۸ ئه م قورئانه شمان به خه لات بو تو ناردوته خواره وه، که هر چی تیدایه راسته؛ به کتیبه به رینه کان بروای هه یه و چاودیریا نه. ئیتر تو به پی ئه وه ی خوا هه ناردویه ته خواره وه، به کاروباریان رابگه و به لادان له و هه قه ی که وا بو ت هاتوه، مه که وه شوین ئاوات و ئاره زوی ئه وان. بو هه رکومه لیک له ئیوه ریوشوینیکمان داناوه؛ ئه گه ر خودا مه یلی لی با، هه موی ده کردنه یه ک ئومه ت. به لام ویستی خودا وابو له و شتانه ی که پینداون به تاقیتان بکاته وه؛ ده سا ئیوه ش له کاری چاک پینکه وه کئی به رکئی بکه ن. هه مؤلاتان ده گه رینه وه لای خودا و ئه وس ئاگادارتان ده کا، که له سه ر چی کیشه و له ناو په یدابوو.

۲۹ توش به پینی ئه و فه رمانانه ی له خودا وه بو ت هاتوته خواره وه، به کاروباریان رابگه و دوای ئاره زویان مه که وه. خو تیشیان لی بپاریزه، نه وه کا فریوت ده ن و له هیندیک له وفه رمانانه ی که له ئیمه وه بو توه ات، هه له ت بکه ن. ئه گه ر هه ر رویان وه رگپرا، سا بزانه که خودا نیازی وایه له به رانه ر بازیک له گونا هه کانیا ن توله یان لی بکاته وه، زوربه ی زوریش له ومه ردمه له ری ده رچون.

۵۰ ئاخو ئه وان گه ره کیانه دابی زه مانی نه زانی به رله ئیسلام بو یه ننه وه! ده یسا له لای ئه و که سانه ی واله بروای خو یانا هه یج شک و گومانیکیان نیه، کامه فه رمان له فه رمانی خوا چاته ر؟

﴿٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
 يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا آيَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
 مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِمِينَ ﴿٥٣﴾ وَيَقُولُ
 الَّذِينَ آمَنُوا أَهْتُوا لَوْلَا الَّذِينَ آقَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
 إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ إِنهَا وَلِيكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ
 يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

۵۱ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! مەبنە دۆستى ئەم مۇسايى و مەسەيەنە؛ با ئەوان دوستى يەكتر بن. ھەركە سەيكىش لە ئىوھ بېتتە دۆستيان، ئەويش لەوان دەژمىردرى. ئەوانەى لەسەر ناھەقەين، خودا رەيان نیشان نادا.

۵۲ ئەو كەسانەى نەخۆشى لە دلياندايە، دەبىنى كە بە لەزن بۆ چۆنە لايان؛ دەلەين: ئىمە دەترسىن تۆشى بە لا بين [بۆيە دۆستايەتيان دەكەين]. ھىچ دۆر نىە خودا روژى سەرتان بەخا، يا خۆكارىكى تر بەكا. ئەوسا ئەوان لەورازەى دەدلياندايە، تۆشى پەشيمانى دەبن.

۵۳ كەسانى خاوەن باوەرەيش ئەوسا ئىژن: ئاخۆ ھەر ئەمانە نەبۆن بە سویتدان پەش دەبۆنەوھە كە ھەتاسەر دەكەلتانن؟ ئەوكارە ئەوان كەرديان بەفەرۆچو؛ دوايەكەشى تۆشى خوسارو زيان بۆن.

۵۴ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! ھەركەس لەدینى خۆى پاشگەزبیتتەوھ، خوا لەمەولا كۆمەلى وا دەخاتەرۆ، خۆشى بوین؛ ئەوانیش خوايان خوش بوئى و لە حاندی خاوەن باوەرەن نەرم و نىان دەبەزۆنەوھە لە بەرانبەر دین دۆزمنان، سەربلندو توندو تیژن؛ خەزا لەپراى خوا دەكەن و لە تەشەرى سەركۆنەكەران ناترسن. ئەمە زیدە خەلاتىكە لە خوداوە بە ھەر كەسێ خۆى حەزبەكا پىئى دەبەخشی. خوا زانايە و [لە بەخشین] زۆر دەسگوشادە.

۵۵ دۆستى ئىوھ ھەر خودا پىغەمبەريەتى و ئەو دەستەى باوەردارانەن كە نوێژكەرو زەكات دەرن و بەرەو خودا لەكەرنۆشدان.

۵۶ ھەركە سەيكىش دۆستايەتى وەل خودا پىغەمبەرى خواو ئەوانە بىن كە بۆنەتە خاوەن باوەر، سەربەخاوەن و ھەرگروپە سەربەخاوەن، سەردەكەون.

۵۷ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! ئىوھ دەگەل ئەو كەسانەى گالتە بە دىنتان دەكەن و لە ئەھلى كەتیب حەسبەن - كە پىشە بۆيان ھاتوھ - و ئەو كەسانەى خواوەنناسن، ھەرگیز دۆستايەتى مەكەن. ئەگەر ئىوھ بەراستى خاوەن باوەرەن، ئەشى لە خودا بترسن.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوعًا وَلِعِبَاءَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَنَا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مُثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَ وَكُمُ قَالُوا أَمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِيَامَةَ بَيْنَهُمُ الْعُدُوةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

۵۸ هه رگا ئیوه بۆ نوؤزکردنی بانگ نه دهن ، نه مانه گالته ی پئیده کهن ؛ چونکه نه مان کومه لیکى بی تاوه زن و ده هیچ ناگهن .

۵۹ تۆ به وانه ی که نه هلی کتیبین بیژه : تاخۆ هه ر چونکه بروامان به خوا هه یه و بروامان به و قورعانه یه که بۆ ئیمه ناردراوه و بروامان به وانه ش هه یه که پیش قورتان له خداوه ناردراون ، ئیوه رکتان له ئیمه یه ؟ ئیوه ش خۆتان به شی زۆرتان نافه رمانن .

۶۰ بیژه : تاخۆ ده تانه وی له وانه و تاگاداربکه م که سزایان له لای خواوه له سزای وان خراتره ؟ که سانیکن به ر نه حله تی خوا که وتن و خودا غه زه بی لی گرتن و هیندیکیانی کرده مه یمۆن ؛ هیندیکیانی کرده به راز ؛ که نه وانه عه بدایه تی بتیان ده کرد . شوینی نه وان له گش جییان خراپتره و له هه مۆ له ری لاده ریک گومراتر بۆن .

۶۱ کاتی دینه لاتان ده لین : مه باوه ریمان هیناوه ؛ که چی نه وان دل به حاشا هاتنه زۆرو به بی برؤا وه ده رکه وتن . خوداش له و شتانه ی ده یانشارده وه تاگادارتره .

۶۲ زۆریک له وان ده بیینی که بۆ تاوان و ده ست دریزی و حه رام خۆری پیشه برکه ی یه کتر ده دهن ؛ تاکاریان زۆر ناپه سنده .

۶۳ نه دی بۆچی خواناسان و زاناکانیان ، له تاوان و حه رام خۆری هیچ ده ستیان وه به رنا هینن ؟ ده سکردیان زۆر ناپه سه نده !

۶۴ جهو گوتیان : خودا ده ستی به ستراوه . ده ک ده سیان له زنجیر خرئ و به نه حله ت بن ، بۆ نه وه ی له ده میان ده رچۆ . [با بزائن] ده ستی خودا زۆرگوشادن ؛ چۆنی خۆی ئاره زۆبکا به خت ده کا . ئاشکرایه نه وه ی لای په روه ریخته وه بۆت هاتوه ، له نه ندازه لادان و خودانه ناسی زۆریک له وانه پتر ده کا . ئیمه ش نه وا هه تا رۆژی هه ستانه وه ، رکه به ری و دوژمنیمان خسته ناویان . هه رکاتی که تاگری شه ریان هه لگرساند ، خودا بۆخۆی کوژانديه وه . تا له هه ردن ، هه ر به ده فری پیشه یانه و ده یانه وی خراپه به رتوه به رن و خودا له خراپه کاران خۆشی نایه .

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
 سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيُزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ
 إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَرِيُّ
 مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ بِمَا
 لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

۶۵ ئەوانەى ئەھلى كەتتېن ، ئەگەر باوەريان هېنابا و دلېان لە خدا ترسابا ،
 ھەرگوناھى کردبۇيان ئىمە لىمان دەسپىنەوھو دەن بردنە ناو باغاتىك پر
 لە خوشى و بەختەوھرى .

۶۶ ئەگەر ئەوان تەورات و ئىنجىل و ئەوھى لە پەروەرىنئىانەوھو بۇيان ھاتوھ ،
 تەواو دەكارىان هېنابا ، بى سۆلەلای سەرىانەوھو لە [زەمىنى]
 زۆرپايان را خواردنئىان بۇ دابىن دەگرا . ئەوانە كۆمە لانىكن ، هېندىكىان
 مام ناونجىنو زۆرىنئىان بە دكردارن .

۶۷ ئەى پىغەمبەرا ھەرشتىكى لە لايان پەروەرنەت را بۆت ھاتوھ ،
 راى گەپىنە ؛ گەر وانەكەى راسپىرىت پىك نەھىناوھ . خوا لەوخەلكەت ،
 كۆمەلى خودانەناسان شارەزای راستەرى ناكا .

۶۸ بىزە : ئەھلى كەتتېب ! ئەنگۆھەتابەپىنى تەورات و ئىنجىل و ھەرچى لە
 پەروەرنەتەنەوھو بۆتان ھاتۆتە خوارەوھ ، نەبزونەوھ ، ئىوھ لەسەر ھىچ
 [دىنىك] نىن . ئاشكرایە ئەوھى لای پەروەرىنئىتەوھو بۆت ھاتوھ ، لە
 ئەندازەلادان و خودانەناسى زۆرىك لەوان ، پترەكە . تۆلەبەر ئەو
 خوانەناسانە ، خەم مەخۆ .

۶۹ ئەوانە برىوايان هېناو ئەوانەش بونە جۆلەكە ، سوبىيان و فەلەكانىش ،
 ھەركامىكىان باوەرى ھەبى بە خودا و رۆزى سەلا و ئاكارى چاك
 رەچاوبكا ، نە ھىچ ترسىان لەسەر ھەپە و نە خەم دەخۆن .

۷۰ ئىمە لە بەرەى ئىسرائىل بەلىنمان ساندو زۆر پىغەمبەرمان بۆ ناردن .
 ھەركەس لە و پىغەمبەرانە پىچەوانەى دلخوازى وان شتىكى بۆ بەھىنابان ،
 هېندىكىانئىان بە درۆزن حسىب دەگرد ؛ هېندىكىشىان ھەر بە كوشتن
 لەبەين دەبرد .

۶۶- مام ناونجى : مام ناوندى ، بەینابەپىنى ، نەزۆرنەكەم . ۶۹- سوبىي : ھەسارەپەرست .

وَحَسِبُوا أَن لَّاتَكُونَ فَتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
 يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ يَعْبُدُوا
 اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾
 لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ
 إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ
 إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾
 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ
 الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
 أَنْظِرْ كَيْفَ نَبِّينُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي
 يُؤَفِّكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَّا
 يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

۷۱ لایان وابو ئیتر به لایان توش نابئی؛ کویر و که ربون نه ده یاندی نه ده یانیست. پاشان په شیمان بونه وه؛ خودا نه و په شیمانیه شی قبول کردن. دیسانه وه که لیک له وان کویر و که ربون خوداش تاکاری ده دیتن.

۷۲ نه و که سانه ی ده لاین: خودا خوی مه سیح کوری مه ریه مه، دیاره له دین وه رکه راون. که چی مه سیح گوئییه تی: ئیوه ئه ی به ریه ی ئیسرائیل! نه و خودایه ی بپه رستن که منی په روه رده کردو ئیوه ش نه و په روه راندویه؛ هر که سینکی شهریک بو خوا په یدابکا، خوا به شی له به هشت ده بری و جیی تاگره و هر که سی ناهه قی بکا، هیچ که سی ده هانا نایه.

۷۳ نه وانه ی که گوئیان: خودا سیه مینه له سی که سان، بی سؤ له دین لایانداوه. جگه له خودای تا قانه، هیچ که س بو په رستن ناشی. نه گهر بیتو ده س هه لنگرن له وقسانه - نه وانیانه که وا له دین لایانداوه - گرفتاری نازاریکی به وان ده بن.

۷۴ بوچ نه وانه په شیمانی نابه نه بهر قاپی خودا و داوای به خشینی لی ناکه ن؟ که خوا له گونا ه ده بوری و دلوفانه.

۷۵ مه سیحی فرزه ندی مه ریه مه له پیغه مبه ریک به ولاره چی تر نیه، که بهر له ویش فره یه ک پیغه مبه ری تر هاتون و چون. دایکی ئه ویش ژنیکی راست و دروست بو؛ هه ردوکیان خوراکیان ده خوارد. ده پروانه چند نیشانه ی ئاشکرایان نیشان ده دین. دیسان تو له وه رامینه، چونین له هه قی لاده درین؟

۷۶ بیژه: ناخو غیره ز خودا ئیوه ده چن شتانی وا ده په رستن که نه ده توانی زیانو پی بگه یه نی و نه پیتی ده کری به هره ی بو ئیوه تیدایی؟ زور بیسه رو فره زاناش هر خودایه.

۷۱- تاکار: ره وشت، ره فتار. ۷۵- راهان: ۱) بیرکردنه وه و مات بون: ۲) سه رسوړمان.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا
 كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
 ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
 كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
 مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
 يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
 أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾
 وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
 مَا اتَّخَذُواهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾
 ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ
 وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ إِنَّكَ بَانَ مِنْهُمْ
 قَيْسِيْنَ وَرُهْبَانَا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

۷۷ بەوکەسانەى كە ئەھلى كىتیبىن ، بیژە : بەنارەوا ھەلەرۆیى لە دینی خۆتاندا مەكەن ؛ مەكەونە شوینی ئارەزوی ئەوانەش كە بەر لەئیستە گومرا بۆن و زۆریكیشیان گومرا كرددو خوشیان لە پێی راس كلا بۆن .

۷۸ ئەو دەستە لە بەرەى ئیسرائیلی كە لە دین لایاندا ، لەسەر زمانى داودو عیساى فرزندى مەریەمرا نەحلتە كران ، چونكۆ فەرمانى خویان بە جێ نەهینا و پیشەیان دەسدریژی بۆ .

۷۹ لەو رەفتارەنالا بارە وادەیانكرد ، بەرگرییان لەیەك نەكرد . ئای كە چەند خراپەیان كردا

۸۰ تۆ زۆر لەوانە دەبینى دەبنە دوستى خوانەناستان . چەن خراپە ئەو تۆشەى پێشى خۆیان خست : تۆشەى تۆرەبۆنى خوداو ھەر مانەوھ لەتازاردا .

۸۱ گەر ئەوانە بە خوداو بە پێغەمبەر و ھەرچى بۆ ئەو ھاتۆتە خوار ، بە دل باوەرپان ھەبایە ، دوستى ئەمانە نەدەبۆن . بەلام زۆر كەس لە ناو ئەوان بە فەرمانى خودا ناكەن .

۸۲ بێگومانە جوھكان و شەرىك دانەران بۆ خودا ، لە دوشمەنى دەگەل بر وادارەكانا سەر سەخت ترن . ئەو كەسانەش كە گوتمان : « ئیمە مەسیحین » ، پتر بر وادارەكانیان خۆش گەرەكە . چون برێكیان رەبەن و كەشەن و خۆبەزل نازانن .

۸۲- رەبەن: سەلتى تەر كە دنیا . كەشە: ناخونى خاچ بەرستان .

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
 الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ
 الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
 وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْبَهُهُمُ
 اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا يُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
 بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ
 فَكَفَرْتُمْ بِإِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتِهِمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْضُوا
 أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

۸۳ هه رگا گوی ده گرن له وانهی که له خواوه بو پیغه مبه ر ناردراون ، ده یانبینی
 نه سرین له چاویان ده وه ری و چونکه له راستیه که ده گن ، ئیژن : ئه ی
 پهروه رنده مان ! ئه وا باوه ریمان هیئا ، سا توش ناومان وه ل شایه تاندا
 بنۆسه .

۸۴ ئیژن : جا چۆن باوه ر به خوا ناهینین و باوه ر به م راستیه نه که یین که ئیستا
 به ئیمه گه یشت ؟ که چی هیوامان ئه مه یه ، پهروه رنده ی هه مولامان
 بمانخاته ناو گرۆی پیاوچا کانه وه !

۸۵ له هه مبه ر ئه وقسانه دا ئه وان وتیان ، خوا ده یانباته باغاتیک جۆباریان
 به به ردا ده پروا وه تاسه ر هه ر تیاده بن . پاداشی ئاکارباشه کان هه ر
 واده بی .

۸۶ ئه وه که سانه ش که دژ به دین وه ستانه وه و نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ
 زانی ، دیاره جه حه نده م جییانه .

۸۷ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران ! ئه وشتانه ی خوا به ئیوه ی ره وادیوه و پاک و
 باشن ، خۆتانی لی بی به ش مه که ن ؛ له ئه ندازه ش پتر مه چن ، خودا
 ئه وانهی خۆش ناوی که له ئه ندازه ده رده چن .

۸۸ ده سا ئیوه له وبریوه ی خودا بۆتانی داناه ، له وه ی وا پاک و ره وایه ، بخۆنو
 نۆشی گیانو بی ؛ ترسیشو له خودایه بی که باوه ریتان بی هه به .

۸۹ خوا به سویندی سه رزازه کی و دۆر له مه به ست به گونا هبارتان دانانی ؛
 به لام سویندی له ناخی دل تانه وه بی و نه یبه نه سه ر ، به گونا هبارتان
 داده نی و ده بی له بارته قای ئه ودا خواردن بدن به ده هه ژار ؛
 له و خواردنه ی به ئاسایی ده یده ن به خیزانی خۆتان . یان ده بی جلکی
 ده هه ژار باربو بدن . یان کۆله یه ک رزگار بکه ن ؛ که سی که ئه مانه ی
 نه بو ، با سی رۆژان به رۆژو بی . ئه مه قه ره بوی سوینتانه که به ئانقه ست
 خواردییتو . سویندی خۆتان بیاریژن و به جیی بینن . ئاوا خوا نیشانه کانی
 خۆی بۆتان رۆن ده کاته وه ، که ئیوه شوکرانه ی بکه ن .

۸۹- باریو: یارمه تیدانی بهک که وته وهه ژار به پول و مال.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ
 مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
 الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى
 رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا ءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٩٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ
 أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ
 ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَانْقَلَبُوا الصَّيْدَ
 وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
 يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامًا
 مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
 سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

۹۰ ئەى گەلى خاوەن باوەرپان! شەراب خۆرى و قوماربازى و كىل پەرسى و گرىو لەسەر تىران كردن، لە كارەكانى شەيتانن؛ خۆتانى لى بيارىزن، بەشكەم تۆشى پرگارى بن.

۹۱ شەيتان مەبەستى ئەمەيه، بە شەراب خواردن و قومار ئاواوەتان بختەناو، لە نەمىزو يادى خودا وەتان گىرئى. ئاخۆ ئىوھ دەس لە وكارانە بەردە دەن؟

۹۲ بەرفەرمانى خودا بن و بەر فەرمانى پىغەمبەر بن [لە سەرپىچىش] خۆپارىزن. ئەگەر لە فەرمان دەر بچن، دەبى ئەوەندە بزائن كە پىغەمبەر جگە لە بى راکە ياندن هيجى ترى لە سەرنىه.

۹۳ بۆ ئەوانەى بۆنەتە خاوەن باوەرپو ئاكار چاكن، لەسەر ئەمەى كە لە پىشدا خواردويانە گوناھيان نايەتەسەرى. ئەگەر ئىستا خۆپارىزن و بروايان بە خودا هەبى و ئاكارى چاك رەچاوبكەن، لە دواوژووش خۆ لە گوناھ بيارىزن و لەسەر باوەرپان بمتىن و چاكەى بكەن، خوا چاكەكارى خۆش دەوئن.

۹۴ ئەى گەلى خاوەن باوەرپان! خوا دەربارەى ئەونچىرەى كە بەدەستان يان بە نىزە راوى دەكەن، بەتاقىتان دەكاتەو؛ هەتا وەكو بزائى كنى بەنەينى لى دەترسى. هەركە سىكى لەو سنۆرەى كە بۆتان ديارى كراوھ پتر بچى، بەشى ئازارى بەژانە.

۹۵ ئەى گەلى خاوەن باوەرپان! هەتا ئىوھ لە ئىحرامدان، نابى هيج نچىرى بوگزن. كنى لە ئىوھ بەئانقەست نچىرى بكوژى ئىحرامدا، لەسەر يەتى ئاژەلىكى - كە بارته قاي ئەونچىرەى ئەو بىتەو و دومرۆى عادل لە خۆتان بارته قايى بسەلمىنى - بەئىتتە مالى كابە و لەوى بىكاتە قوربانى؛ يان بارته قاي ئەونچىرە، خواردن بدا بە هەژاران؛ يان بەرانبەر بە قەرسانى ئەونچىرە چەند رۆژ دانىن بەرۆژووبى؛ هەتا سزاي ئەم كردهوھى خۆى بچىژى. خودا لە كارى رابردو چاودەپوشى. هەر كە سىش تى هەلچىتەو، خوا تۆلەى لى دەكاتەو. خودا خاوەن دەستە لات و تۆلە سىنە.

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَّعَالِكُمْ وَلِلسِّيَارَةِ وَحُرِّمَ
 عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي سِ إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ * جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَيْدَ ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالطَّيْبُ
 وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا
 عَنَ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ
 الْقُرْءَانُ تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ
 سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾
 مَا جَعَلَ اللَّهُ مِّنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ وَلَكِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَأَكْثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

۹۶ راو و خوارده مه نی زری بۆئیوه ره واکراوه. ئیوه و ریواران ده توانن بیانکه نه بزویوی خۆتان. راوی به زیش ههتا له ئیحرامدا ده بن، ریو نیه دهستی بۆ به زن. له و خودایه ترسۆ هه بی که لای ئه و کۆده کرینه وه.

۹۷ خودا مالی کابه [یانی] « بیت الحرام » ی کردۆته هۆی پیکهینانی کاری خه لک؛ ههروه ها حه رامه مانگ و قوربانیه بی نیشان و قه لاده ده مله کانیش. ئه مه [هه مۆی] بۆئه وه یه تابزانن هه رچی له ناو ئاسمانه کان و زه ویدان، خوا ده یزانی و خودا له هه موشتیکی ئاگاداره.

۹۸ ده بی ئه وه نده ش بزانی که خودا له سزاداندا توندو تیژه وه هه ر خوداشه که له گوناهان ده بۆری و دلۆقانه.

۹۹ ئه رکئی له سه ر پیغه مبه ره هه ر هینده یه فه رمانی خوا را بگه رینئ. خودا بۆخۆی له وشتانه ی که ئیوه ئاشکرای ده که ن، له وشتانه ش ده یشترنه وه، ئاگاداره.

۱۰۰ بیژه: پیس و پاک وه ک یه ک نین؛ با زۆراییی پیسه که ش بۆت سه رسۆرین بی. که وابو ئه ی دل و شیاران! هه ر له خودا ترسۆ هه بی، ئه گه ر به هیوای بزگارین.

۱۰۱ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران! له وشتانه پرسیارمه که ن ئه گه ر بۆتان رۆن که نه وه، پیی تۆشی دلمه ندی ده بن. ئه گه ر پرسه که وه هه لگرن بۆ ئه و کاته ی که قورئان دیته خواره وه، وه رامه که وه ده دریته وه. خوا له و پرسیاره نابه جیگانه ی ئیوه چاوی پۆشی؛ خودا له گونا ده بۆری و له سه ر خۆیه.

۱۰۲ که سانیک له پیش ئیوه شدا ئه م جۆره پرسانه یان کردو هه ر له به ر ئه و پرسانه، له ریگه ی خودا لایاندا.

۱۰۳ خودا سه باره ت به « به حیره » و « سائیبه » و « ده رباره ی « حام » و « وه صیله » هیچ بریاریکی نه داوه؛ به لām خودانه ناسه کان - که زۆربه یان بی ئاوه زن - درۆ بۆ خوا هه لده به ستن.

۹۶- زری: ده ریا. ۹۹- راگه یانندن: به گویدانی مه به ست.

وَإِذِ اقْبَلْ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانُوا ءَابَاؤَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَبْئِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ
بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَآ نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِضَ
عَنْهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يُقِيمَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ
مِنَ شَهَادَتِهِمَا وَمَا عَدَدْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ
أَدْعَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ
أَيْمَنِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا اللَّهَ لَآ يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۲ ئەگەر پێیان بگوتری که :بێن به ره ولای ته وه ی خودا هه ناردۆیه ته خواره وه و بێن به ره و لای پێغه مبه ری ، ئیژن : ئیمه هه ره و ئایینه مان به سه که باب و باپیره کانمان له سه ری بۆن ؛ که باب و باپیرانیشیان هیچ شتیکیان نه ده زانی و ریگه ی راستیان به دی نه کرد !

۱۰۵ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران ! هۆشتان به خۆتانه وه بی ئەگه ر ئیوه به راستی ده گه لی خوا بن و شاره زابن ، له ری لاده ر زیانو بی ناگه یینن . هه مۆلاشۆ دینه وه به ر قاپی خودا ؛ نه وسا ناگادار و ده کا که نا کارتان چلۆن بوه .

۱۰۶ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران ! هه رگا یه کن له ئیوه تۆشی مه رگ دی و ده یه وی وه سه یه تی بکا ، با له خۆتان دۆگه س - که جیگه ی برۆابن - بێن و لێی ناگادار بێن . ئه ر له سه فه ریشدا بۆن و تۆشی به لای مه رگ هاتن ، دۆگه سی تر له وه سه یه ت ناگادار بکن . ئەگه ر له و دۆشایه تانه به گومان بۆن ، هه تا دوا ی نویژ رایان گرن و نه وسا ده بی سۆیندی بخۆن که : به خودا ئیمه دینمان به مالی دنیا نافرۆشین و شایه تیه کی که ده بی بۆ خودا بیده یین ، نامانه وی نه یدرکینین ؛ با قازانجی نه و راستی نه درکانه شمان به خزمانی خۆمان بگا . ئەگه ر ئیمه له درکاندنی به راستی وه سه یه ته که - که ده بی بۆ خودای بیژین - خۆ ببویرین ، ئیمه پیی تاوانبار بێین .

۱۰۷ ئەگه ر ده رچۆ که دۆشایه ته که ی پیشو خۆیان تاوانبار کردوه ، نه وسا که دۆشایه تی تر - که له ودوانه نزیکتر له مردوه که بن - بینه پیش و سۆیندی بخۆن که : به خودا نه و شایه تی ئیمه ده یده یین ، له شایه تی دوه کانی پیشو راست تره و ئەگه ر له راستی لاده یین ، ئیمه له نا هه ق کارانین .

۱۰۸ ئە م شیوه یه بۆ باش ده رکه وتنی راستی نزیکتره ؛ که شایه ته کان ده ترسن به سۆیندی نه وانی دیکه ، نه و سۆینده ی که خواردویانه به سه ریاندا بدریته وه و لێیان هه لوه شینیته وه . ئە شێ له خوا ترسۆ هه بی و چی ده ببیسن بیگرنه گوێ . خودا له فه رمان خۆبویران شاره زای راسته ری ناکا .

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ
 لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
 مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
 بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
 الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ
 جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ
 مُبِينٌ ﴿١١١﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
 وَبِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾ إِذْ قَالَ
 الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ
 يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
 وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

۱۰۹ روژی که خواگش پیغه مبه ره کانی خوی کووه ده کاو ئیزی: بیژن چۆنتان به ده نگه وه هاتن؟ ئیزن: ئیمه هیچ ناگاداریمان نیه، هه ر تۆ له هه مۆ نه دیاران ناگاداری.

۱۱۰ [ئه وده مه شتان با له بیربئی که] خواگوتی: ئه ی عیسای فرزه ندی مه ریه م! وه بیره خۆتی بیئنه وه چه ندم چاکه ده ر باره ی خۆت و دایکت کرد؟ من گیانی هه ره پیرۆزم نارده یاریت، له سه ر بیشکه و به گه وره ییش ده ت توانی خه لک بدوینی. من له لایه نی خۆمه وه فییری کتیب و کارزانی و ته ورات و ئینجیلیم کردی. ئه وساکه شت هه ر له بیربئی که له هه ری به ئیزنی من شیوه ی مه لیکت چئی کردو فۆت تیکردو به ئیزنی من بۆ به بالداریک و ده فپی. دیسان هه ر به ئیزنی من بو تۆ کویره کانی زگماک و نه خۆشین ی به له کیت خۆش ده کرده وه به ئیزنی من مرد و شت زیندۆ کرده وه. ئه وده مانه ش که پاش ئه وه مو نیشانه ئاشکرایه ی که پیم دابوی، هاتیه ناو به ره ی ئیسرائیل، نه مه یشت زیانت لیدهن. ئه و که سانه ی که بروایان پیت نه هینا، ده یانگوت: ئه و نیشانانه هه مۆ جادوی ئاشکرانو هیچی تر نین.

۱۱۱ ئه و کاته ش من - هه ر به هیما ی تایبه تی خۆم - چه واریه کانم تیگه یاند: ده بئی برواو به من هه بئی و به پیغه مبه ره که ی منیش باوه ریکه ن. گوتیان: خواجه! تۆ شایه ت به که بروامان پی هینای و هه ر ملکه چی فه رمانی تۆین.

۱۱۲ کاتی چه واریه کان گوتیان: ئه ی عیسای فرزه ندی مه ریه م! ئه ری په روه رنده که ی تۆ له ده سته ی دئی که خوانیکمان له چه واوه بۆ بنیری؟ گوتی: ئه گه ر باوه ریتان به خوا هه یه لی بترسن.

۱۱۳ گوتیان: ئیمه گه ره کمانه له خوانی ئاوا بخۆین و دلنیا بین و باوه رکه یین که هه ر چی پیت گوتین راسته؛ ئیمه ش بیینه پال ئه وانه ی که شایه تی بۆ تۆ ده دن.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
 مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
 وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
 أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي
 نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا
 قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
 عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَادُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
 عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ
 وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ
 يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾
 لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

۱۱۲ عیسای کوری مەریەم گوتی: ئەی خودای پەرورەندەمان! لەو حەوایە تۆ
خوانیکیمان بۆ بەرپی کە، کە بۆ ھەوێل و دواییمان جێژنە یەک بئی و
نیشانە یەک بئی لە تۆراو لە رۆزی بئی بە شمان مە کە. تۆ چاکترین
رۆزی دەری.

۱۱۵ خودا گوتی: من بۆ ئیووی بەرپی دە کەم؛ ھەر کەس دوایە لە ئیو
حاشایە بکا، جە زەرە بە یەکی وای دە دەم کە تا ئیستا لە ناو خەلکی
دنیا بە دا ھیچ کە سیکم ئاوا جە زەرە بە نە دا بئی.

۱۱۶ ئەو کاتەش کە خودا گوتی: ئەرێ عیسای کوری مەریەم! تۆ گوتۆتە بەو
مەردمە - غەیرەز خودا - دە بئی ئیو مەن و دایکەم وەک دۆخودا
بە رستن؟ گوتی: پاکێ و بئی عەیبی ھەر شیاوێ تۆیە، مەن ریم ناکە وئ
ھیچ شتی جگە لە راستی ببیۆم. ئەگەر ئەو قسەم کردبا خۆت دە تزانێ.
ھەر چیە کیشم بە ناخی دلدا ببوری، تۆ دە یزانێ؛ تەنیا مەن کە دە بارەت
ھیچ نازانم؛ ھەر تۆ لە ھەمۆنە دیاران ئاگاداری.

۱۱۷ تۆ چۆنت فەرمان بە مەن دا، مەنیش ھەر ئەو مەراگە یاند. گوتم: خودا
بە رستن کە ئە مەنیش و ئیو ھەشی پەرورە راندووە. ھەتا لە ناو ئەوانیش بۆم،
ئاگادارو چاوە نۆرێ باوەر پان بۆم؛ لە وساشەووە کە مەنت بۆ خۆت بردەووە،
بۆخۆت ھەر ئاگاداریان بوی. دیاریشە خۆت لە ھەمۆشت ئاگاداری.

۱۱۸ گەر بەتەوئ ئازاریان دە ی، عەبدی خۆت؛ گەر بەتەوئ لێیان خۆش
بئی، خۆت دە زانی و ھەر بۆخۆتی کە دەستە لاتت بە دەستەو لە کارزانی.

۱۱۹ خودا گوتی: ئە مەرۆرۆژیکە راستەکان راستیە کە یان بە ھەرە یان پئی
دە کە بێنن. ئەوان باغاتیکیان دە بئی جۆباریان بە بەردا دەروا و ھەتا سەر
ھەر لەوئ دە بن.

۱۲۰ عاسمانەکان و زەمین و ھەر چی لە ناویاندا ھە یە - گش لە گش - مولکی
خودایە و ھەر خودایە لە سەر ھەمۆشت توانایە.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
 تَمْتُرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
 وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
 آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
 لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾ أَمْ
 يَرَوْنَكُمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
 نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
 آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
 لَقَالُوا الَّذِي كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
 عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ الْقَضَىٰ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

نه‌نعام

و دنا و خوکا که دلا ند د خوکا لوز فانه

- ۱ به سن و سوپاس بۆ خودایی که ئاسمانان و زه‌مینی چی کردوه و تاریکیی و رۆناکاییش ئه و په‌یدای کرد. ئه و که‌سانه‌ش که حاشیان له په‌روه‌رنده‌یان هه‌یه ، دین له‌پاشان شه‌ریکی بۆ په‌یداده‌که‌ن .
- ۲ ئه و خودایه‌ی که ئیوه‌ی له‌قورچی‌کردو ماوه‌ی زینی بۆ داناؤن . ئه و کاته‌شی بریارداوه و ناوی ناوه [که له‌زیان بی‌به‌ش ده‌بن] . که چی ئیوه دیسانه‌که هه‌ر دۆدلن .
- ۳ له ئاسمانان و زه‌میندا خوا هه‌ر ئه‌وه و له‌نه‌ینی و ئاشکراتان ئاگاداره و هه‌رکاریک بی‌که‌ن ده‌یزانی .
- ۴ هه‌رنیشانه‌یه‌ک له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌رینیانه‌وه بی‌و بیته‌لایان ، ئیلا هه‌ر حاشای لی‌ده‌که‌ن و خۆیانی لی‌ده‌بویرن .
- ۵ ئه‌وا وه‌ختی ئه‌م راسته‌شیان بۆ هات ، بریویان پی‌نه‌کرد . له‌دوارپۆژدا ئه‌وانه ئاگادار ده‌بن له‌وشتانه‌ی ئیستا‌گه‌پی خۆی پی‌ده‌ده‌ن .
- ۶ ئاخۆ ئه‌مه‌نده‌ نازانن که ئیمه له‌پیش ئه‌واندا چه‌ندین به‌ره‌مان ق‌کردن ؟ ئه‌و ده‌سته‌لاته‌ش له‌م زه‌مینه‌ به‌وانمان دابۆ ، به‌مانمان نه‌داوه . له‌حه‌واوه که‌یکه‌م و شه‌سته‌ره‌هیله‌ بارانه‌مان بۆ باراندن و وامان کرد که له‌سه‌ر روبراره‌کان ده‌زیان . که چی هیند نافه‌رمانیان کرد ق‌رمان کردن و له‌پاش ئه‌وان - له‌جیی ئه‌وان - به‌ره‌ی ترمان دامه‌زراندن .
- ۷ ئه‌گه‌ر ئیمه له‌سه‌ر کاغه‌ز نامه‌یه‌کمان بۆ تۆ ناردبایه‌ خواره‌وه و به‌ده‌ست هه‌لیان گلۆفیا ، ئه‌وانه‌ی خودانه‌ناسن هه‌ر ده‌یانگوت : بی‌و نه‌بی جادؤ نه‌بی چی تر نیه .
- ۸ ئه‌وا ده‌شلین : ئه‌دی بۆچی خوا فرشته‌ی بۆ ئه‌و نه‌نارده‌ خواره‌وه ؟ ئه‌گه‌ر ئیمه فرشته‌شمان بناردایه ، بی‌سوکار له‌کار ده‌ترازاو هیچ مؤله‌تیان پی‌نه‌ده‌درا .

۲- چن کردن: درؤست کردن. ۷- هه‌ل‌گلۆفتن: له‌ده‌ستا‌گۆشین و فلیقانده‌وه.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا
 يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْهَرْنَا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
 كُنِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿١٢﴾ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ وَليًا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ
 وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
 رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
 رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ
 فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

- ۹ خۆشگەر راسپاردەمان فرشتەش با، ھەر دەبۇ جلكى پياوئىكى دەبەرىكەين و ئەوجلەى ئەوان دەپيۆشن ئە و پۇشپايى .
- ۱۰ بەگەلىك لە پىئغەمبەرانى بەرلەتۆ، رشخەن كراو رشخەنكەران تۆشى كارەكەى خۆيان بۇن .
- ۱۱ بېئە: ئەم زەمىنە گەشتى بكەن، تا بزائن دوارۆزى بى باوەرەكان بە كوئى گەيشت .
- ۱۲ بېئە: ھەرچى لە ناوى عاسمانەكان و زەمىنداىە، مالى كنى يە؟ بېئە: ھەمۇ بۇ خوداىە. خودا لەسەر خۆى نۇسيوھ كە دەبى خاوەن بەزەبى . دياريشە لە رۆزى قىامەت - كە بىگومانە ھاتنى - گشتو لىك كۆدەكاتەوھ و ئەوكەسانەى گىيانى خۆيان دۆراندوھ ئەوانن برواناھىتن .
- ۱۳ بۇ ئەويشە ھەرشتىكى لە شەوگارو لە رۆزىدا، ھەدا دەداو ھەرخۆى بيسەرو زانايە .
- ۱۴ بېئە: ئاخۆ دەتانەوئى غەيرەز خودا ھىچ كەسى تر بە سەرورەى خۆ بزائم، كە ئاسمانان و زەمىنى داھىئاوھ و رۆزى بە زىندەوھەر دەداو خۆى لە بزيو بى نيازە؟ بېئە: فەرمان بە من درا كە يەكەمىن بەرفەرمان بم . ساتۆ قەت لە وانە مەبە شەرىك بۇ خودا پەيدا كەى .
- ۱۵ بېئە: ئەگەر نافەرمانى خوداى پەرورەرىنم بكەم، لە ئازارى رۆزە ھەرەدزوارەكەى پرمەترسى، ترسم ھەيە .
- ۱۶ ئەوئى رۆزى خوا لە ھەر كەسى وازبىتنى، ئەوھ ديارە وەبەر بەزەبى خستوھ؛ ئەمكارەش رزگار يەكى ئاشكرايە .
- ۱۷ ئەگەر خودا بەلایەكت بەسەربىتنى، بەغەيرەز خۆى كەس لەسەرتى وەلاناپا . گەر بەچاكەشت وەخوئىتنى، ھەر خۆبەتى ھەموكارىكى پىدەكرئى .
- ۱۸ ھەر خوداشە لەسەر ھەمۇ عەبدەكانى دەستى دەروا و ھەر بۇخۆبەتى كارزانە و ئاگادارە .

قُلْ أَى شَىءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَىٰ هَذَا
 الْقُرْءَانِ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّهُ مَعَ اللَّهِ
 إِلَهَةٌ أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِيءٌ مِّمَّا
 تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
 ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آتِن شُرَكَاءُكُمْ
 الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
 رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ
 قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَدِّلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسْطِيرٌ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
 يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ
 فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نَرُدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

۱۹ بیژه: شایه‌تی دانی کنی له هه‌مو شایه‌تی دانیک گرینگتره؟ بیژه: خودا شایه‌ته له نیوانماندا؛ نه و قورثانه نه و به‌خه‌لات بۆ منی ناردە خواره‌وه، تا به‌هۆی نه و ترس وه‌به‌ر ئیوه بنییم و هه‌رکه‌سیکیش که پێده‌گا. ئیوه شایه‌تی ده‌دن که وه‌ل خودا چەند خودایه‌کی تریش هه‌یه؟ بیژه: من شایه‌تی ناده‌م. بیژه: خودا هه‌ر یه‌کیکه و من له شه‌ریک بۆ خودا‌دانی ئیوه دورو بیزارم.

۲۰ نه‌هلی کتیب هه‌ر وه‌ک کوره‌کانی خۆیان باش ده‌ناسن، پیغه‌مبه‌ریش وا ده‌ناسن. نه‌وانه‌ی خۆیان تۆشی خوسار کردۆه، برۆاناکه‌ن.

۲۱ کینی وا هه‌یه له‌وه‌که‌سانه‌ ناهه‌قتربی که درۆ بۆ خوا هه‌لده‌به‌ستن یا به‌ نیشانه‌کانی خوا باوه‌رناکه‌ن؟ دیاریشه‌ هه‌رکێ ناهه‌ق بی، رزگارنابی.

۲۲ رۆژی قیامه‌ت که گشتیان کۆده‌که‌ینه‌وه، به‌وه‌که‌سانه‌ی که شه‌ریکیان بۆ خودا په‌یدا کردبو، ئیژین: کوانی به‌ خه‌یال ده‌وگوت شه‌ریکن ده‌گه‌ل خودا؟ ده‌ بیانیه‌نن.

۲۳ جائه‌وکاته هه‌یچ عوزرێکیان نابێ غه‌یره‌ز نه‌وه‌ بیژن: سویند به‌ خودا که ئیمه‌ی په‌روه‌راندۆه؛ ئیمه‌ هه‌رگیز هه‌یچ شتی‌کمان نه‌کردۆته شه‌ریکی نه‌و.

۲۴ برۆانه‌ چۆن درۆ له‌سه‌ر خۆشیان ده‌که‌ن! نه‌وستانه‌ش که نه‌وان به‌ درۆ ده‌یانگوت، له‌به‌ین چۆن.

۲۵ ئی‌وايان له‌ ناودا هه‌یه‌ گویت پێده‌دا. به‌لام ئیمه‌ په‌رده‌یه‌کمان به‌سه‌ر دلێان هه‌لکێشاهه‌ که تیت نه‌گه‌ن، گرانی‌شمان خستۆته‌ ناو گوێچه‌کیان که [نه‌بیسن] و هه‌رنیشانه‌یه‌ک ببینن باوه‌رناکه‌ن. ئی‌واش هه‌یه‌ که دینه‌لات جوابه‌ جه‌نگیت ده‌گه‌ل ده‌که‌ن؛ نه‌و که‌سانه‌ی خواره‌ناسن ئیژن: نه‌مه‌ چیرۆکی پێشینه‌کانه‌ و چیتریه‌.

۲۶ هه‌ر نه‌وانه‌ ناهیلن خه‌لک بیینه‌لای و بوخۆشیان خۆی لی دۆرده‌گرن. نه‌م که‌سانه‌ به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستی بی‌بکه‌ن هه‌ر بۆ خۆیان له‌به‌ین ده‌بن.

۲۷ نه‌گه‌ر نه‌وسا بیانیه‌نی که له‌سه‌ر لیواری ئاگر راگیراون، ئیژن: خۆزی دیسان ده‌یانگێرپینه‌وه، نه‌وسا به‌ نیشانه‌کانی په‌روه‌رنده‌ن برۆامان ده‌کردو ئیمه‌ش له‌ ریزی باوه‌رداران بۆین.

بَلْ بَدَأْتُمْ مَا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَانِهِمْ وَأَعْنَهُ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
 بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا
 بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
 ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ
 بَغْتَةً قَالُوا إِنَّا نَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
 عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
 لَعِبٌ وَلَهُوَ لِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
 وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِبَيَاتِ اللَّهِ يَمْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
 رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا
 وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ
 ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ
 نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِثَابِتٍ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

۲۸ راستیش ناکەن، تەنیا ھەر ئەو ھەیان بۆ ئاشکرابوھ کە لە پینشا لە دڵدا حاشاریان دابو. ئەگەر بەشگەرابانەو، ئەو کارانە ی کە پینیان دەگوترا مەیکەن، ھەر دەیانکرد. ئەمانە ھەر درۆزەن.

۲۹ گوتیشیان: جگە لەم زینە ی سەر دنیا مان چیتەر نیو و ئیمە زیندونا بینەو. ۳۰ گەر بیان دۆنی لە وکاتەدا کە لە ھەمبەر پەرورەتینیان راگیراون، بیان ئیوی: ئاخۆ ئەمەو پێ راست نەبو؟ ئیژن: بە ئی، سویندە کە بە پەرورەندن راستی راستە. ئیوی: دە ئازار بچیتژن بۆ ئەو حاشایە ی دە تانکرد.

۳۱ ئەو کە سانە زیانمەند بۆن کە ھیچ باوھەریان نەدەکرد، دینە بەر بارەگای خودا. تا ئەو ساتە ی لە پەرسە لایان لی رابو. ئیتەر ئەوسا لە حالیکدا کۆلە پستی باری گرانی گونھیان لە سەر پشته، ھەر ئاخو داخو پەکیانە؛ ئیژن: حەیفی ئیمە چەندن دریتی کرد. سەبزانە چەند بارە کە یان گران و نالە بارە.

۳۲ زینی دنیا جگە لە گالتەو گەپ نیو و مالی ئەولا بۆ ئەوانە ی لە خواترس و خۆپاریژن زۆر چاکترە. دەسا بۆ دە پێ تێ نەگەن؟ ۳۳ ئیمە دەزانین ئەو قسە ی ئەوان دەیکەن بۆت دە پیتە ھۆی دلتەنگی. خۆ ئەوانە تۆو دەرو ناخە نەو؛ لە راستیدا ئەواناھە قیکارانە لە نیشانەکانی خودایە حاشادە کەن.

۳۴ فرە لە پیغەمبەرائی بەر لە تۆش - ھەر وەک ئیستە ی تۆ - بە درۆزەن ژمیراون. وێرای باوھە پێ نەکران و ئازاردانیش، ھەروا خۆراگر ماونەو؛ ھەتا کۆ یارمە تی ئیمە یان پێ گە ییشت. سۆزی خوداش بە ھیچکە سیک ناگۆردی و دیاریشە تۆ دەنگ و باسی پیغەمبەرائت زانیو.

۳۵ ئەگەر تۆ لە لات گران دی کە بە دەنگتەو نەھاتۆن، سا ئەگەر لە توانا تدا یە، رە ھۆلیکی لەم زەمینەدا بکۆلە، یان پە یژە یە ک کە پێی ھەلچی بۆ ئاسمان و بە لگە یەکی پتەو بۆ ئەمانە بینە [بەروا پێ بکەن]. ئەگەر خوا خۆی مەیلی لی با، ھەموایانی شارەزای راستە پێ دەکرد. ئیتەر ناشی تۆ لە ریزە ی نەزانا بی.

۳۱- لێ رابۆن: ھەستان، بەرزەو ھۆن. ۳۳- سۆز: پیمان، گفە.

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ
 مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوا وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ
 يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَغَيَّرَ اللَّهُ
 تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا
 تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَنْضَرَعُونَ
 ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
 وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
 نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
 حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

۳۶ هه ر ئه وانه گویت لیده گرن که ده بیسن . مردوه کانیش خوا زیندو یان ده کاته وه و پاشان گشتیان بۆ لای خۆی ده گه رینه وه .

۳۷ ئیزن : بۆچی نیشانیکی له لایه ن پهروه رنده ایرا بۆ نه هاتۆته خواره وه ؟ بیژه : خودا توانای هه یه هه ر به لگه یه ک [خۆی حه زبکا] به رپتی بکا ؛ به لام ئه وانه زۆر به یان لی نه زانن .

۳۸ هه ر زینده وه ری له عه رزا ته فگه رپه تی و هه ر مه لی به بالان ده فری ، هه مۆیان کۆمه لانیکن وه کۆ ئیوه . ئیمه له ناو ئه م کتیبه هه یج شتمان هه ل نه بواردوه ؛ له دوو روژیش گش ئه مانه له لای پهروه رنده ی خۆیان کۆوه ئه کرین .

۳۹ ئه و که سانه ی که نیشانی ئیمه یان به دروژانی ، که رو لالان و له تاریکیدا خول ده خۆن . خودا به که یفی خۆی ده کا ، له هیندیکان ری ده گوژی و هیندیکانیش ده خاته سه ر راسته ری یه .

۴۰ بیژه : ئه گه ر خوا به لایه کۆ بۆ بنیری یان روژی سه لا و لی رابی ، ئاخۆ ئه وسا غهیره ز خودا هانا بۆ که سی تر ده به ن ؟ ئه گه ر راستن ، راستی بلین .

۴۱ نه خیر ، ئه وسا هه ر هانا بۆ خودا ده به ن . ئه گه ر خودا خۆی حه زبکا ، به لاتان له سه ر لاده باو ئه وشتانه تان له بیرده چیته وه که [ئیستا] به شه ریکی خودایان ده زانن .

۴۲ ئیمه بۆ سه ر که لیک له گه لانی پیش تۆش [پیغه مبه رمان] به ری کردۆن . [ئه وکه سانه ی یاغی ده بۆن] تۆشی به لا و نسیبه تانمان ده کردن ، تابه شکیکو له به رمان بلائینه وه .

۴۳ ده یسا بۆچی که به لاشمان به سه رهینان ، له به رمان نه پارانه وه ؟ به لام ئه مان دلره ش بونو ، شه یتانیش کاره کانیانی وا له بهر پاراندبونه وه [که هه ر له سه ر حاشایه مان] .

۴۴ جا وه ختی ئه وه هه مۆ نامۆزگاریانه یان - که کرابۆن - له بیره وچۆ ، هه مۆ ده رگای به خته وه رین بوگردنه وه هه تا که وتنه خۆشی و شادی ؛ ئه وسا له پرو نه کاویک بهر تۆره یی خۆمان خستن و هه مۆ ناهومید مانه وه .

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرَ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمْسُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِئَاءٌ وَلَا شَفِيعٌ لَهُمْ يَنْقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُمْ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

۲۵ ئیتر ئەوسا ئەوگە سانەى پىشەیان ھەر ناھەقى بو، دواپراو بۇن و سېاس بۇ
خوای راھیتەرى ھەمۇ دنیا.

۲۶ بیژە: بە من بیژن ئەگەر خوا ھەستی گوئی و سۆمای چاوتان لى بستینی و
لەسەر دلگە لیشتانەو ھەمۇردابنى، کى دەتوانى - بەدەر لە خوا -
بۇداتەو؟ دە پروانە ئیمە چلۇن نیشانەکان بۇ ئەوان شى دەکەینەو؛
ھىشتا ھەر خوئی لى دەبویرن.

۲۷ بیژە: بە من بیژن ئەگەر بە لای خودا لە پریک و بە نھیتی یان بە تەرزیکى
ئاشکرا، تۇشتان ببى، جیا لە وانەى غەدرى دەکەن کى قردەبى و
تیدادە چى؟

۲۸ ھەر پىنغە مەبریک دە نیرین پیتی دەسپیرین مۇدەدەر و ترسینەر بى؛ سا
ھەرکەسى پروای ھینا و ئاکارى چاکى رەچا و کرد، نە ھىچ ترسى لەسەر
ھەبەو نە ھىچ خەمیکیان دیتەبەر.

۲۹ ئەوانەو نیشانەکانى ئیمەیان بە درۆ ئەمارد، لە سزای ئەم نافەرمانیە،
گرفتارى ئازاردە بن.

۵۰ بیژە: من بە ئیو ھەم نەگوت: کلیل دارى گەنجینەکانى خوا منم؛
نەشم گوتو: لە نادياران ئاگادارم؛ پىشم نەگوتون: فریشتەم. تەنھا من
ھەر ئەو دەکەم کە خودا پىی راگە یاندۇم. بیژە: ئاخۆ کوپرو چاوساغ و ھەکو
یەکن؟ دەیسە بۇ بىرناکەنەو؟

۵۱ بەم قورئانە تۆ ئەوانە بترسینە، کە لە رۆزى کۆبۇنەو لە قاپى
پەرورەندەیان نىگەرانی؛ کە لە بەدەر نە ھىچ دوستیان گىردەکەوئى و
نە تکاکار؛ بەشکو لە خودا بترسن.

۵۲ ئەوگە سانە مەتۆرینەو دەریان مەکە کە گش شەو ھەکی و ئیواران ھانا دەبەنە
بەر خوای پەرورەتینیان و بۆرەزای ئەو کۆشش دەکەن. تۆ ھىچ کارت بە
کارى ئەوان نەداین؛ ئەوانیش ھىچ کاریان بەسەر تۆو ھەبە. سا ئەگەر
ئەمانە دەرکەى، غەدریکە لە خۆتى دەکەى.

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا
 جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيكُمْ كَتَبَ
 رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
 بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾
 وَكَذَلِكَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾
 قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَنْبِئُ
 أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْ مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
 قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ^{٥٧} إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
 الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
 الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾
 ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ
 فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

۵۳ ئیمه ئاوا گه ره کمانه هیندی له وان به هیندیگان تاقی وه که یین ، هه تا بیژن : چلۆن خودا له ناوماندا هه ره ئه مانه ی وه بهر چاکه ی خۆی خستوه ؟ ئاخۆ خودا له وان باشتەر شوکر بۆ ئیران ناناسی ؟

۵۴ هه رگا ئه وانه دینه لات که به نیشانی ئیمه بر وادارن ، پیا ن بیژه : دلنیا بن په روه رینتان هه ره خۆی له سه ره خۆی نویسه وه بهر به زه یی خۆیتان بخا ؛ دیا ره خودا هه رکه سیکی له ئیوه - له نه زانی خۆی - کاری خراپی لئ رۆدا و پاشان په شیمان بیته وه و ئاکاری چاک ره چاوبکا ، له گونا حه کانی ده بۆری و دلۆقانه .

۵۵ ئیمه ئاوا نیشانه کانی خۆمانیا ن ته وا و بۆ شی ده که یینه وه و ده مانه وی ریبازی تا وانباران رۆن بیته وه .

۵۶ بیژه : من ریم پی نه درا وه که له خودا بته که مه وه و ئه وشتانه بیه رستم که ئیوه ده یانه رستن . بیژه : قه ت من به ئاره زوی ئیوه ناکه م . ئه گه ر بیتو شوین ئاره زوی ئیوه که وم ، دیا ره رینگه م گوم کردوه و له راسته ری ده ده رکه و تۆم .

۵۷ بیژه : وا من له لایه ن په روه رینمه وه ، به لگه ی پته وم له لایه ؛ که چی ئه وه ی لای منتان به درۆ دانا . ئه وه ش ئیوه بۆی به له زن ، هیچی له ده س مندا نیه . فه رمان هه ره فه رمانی خوا یه و هه ره خۆی راستیو بۆ باس ده کا . چاکتر لیک جودا که ره وه ش هه ره خۆیه تی .

۵۸ بیژه : ئه گه ر ئه وشته ی داوا ی ده که ن و بۆی به په له ن به ده س من با ، کاری نیوان من و ئیوه هه ره له زۆدا دوا یی ده هات . هه ره خوا باشتەر ناهه قی کاران ده ناسی .

۵۹ هه مۆ کلیلی نهینی و به رپیواران وا لای ئه وه ؛ له خۆی به ده ره هیچ که سی ئاکای لئ نیه و هه رچی له زریا و به ژدایه باش ده یزانئ ؛ هیچ گه لایه ک له هیچ شوینئ بی زانیی ئه و ناوه ری . هه رچی ده نکه و له تاریکایی زه ویدا و هه رچی ته ره یان زوهایه ، گشتی له ناو ده فته ریکی ئاشکرایه .

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ
 يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
 ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
 وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
 رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ
 أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ
 لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
 ثُمَّ أَنْتُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
 بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظِرْكُمْ نَصْرَ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾
 وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ
 نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي
 آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
 الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

۶۰ هه‌ر خۆیه‌تی به شه و هه‌ستۆ لی ده‌ستینی و ده‌شزانێ له‌ناو رۆژا چیتان کردوه. جا به رۆژ راوده‌په‌رینێ، هه‌تا ماوه‌ی دیاری کراو به‌سه‌رده‌چێ. له‌پاشان ده‌چنه‌وه لای خۆی؛ نه‌وسا ئاگادارتان ده‌کا که له‌پیشدا چۆکرده‌وه.

۶۱ هه‌ر خۆیه‌ ده‌سته‌لاتدار به‌سه‌رعه‌بدانیا. پاسه‌وانانیکیشتان بۆبه‌رێ ده‌کا. هه‌رگا وه‌ختی مردنۆدی، پیمیردی خوا له‌ پینک‌هینانی فه‌رمانی درێغ نا‌کا.

۶۲ پاشان ده‌یانگه‌رینه‌وه‌بۆ لای خودا، که سه‌روه‌ری راسته‌قینه‌ی هه‌م‌مۆیانه. بابزانی فه‌رمان هه‌ر به‌ ده‌ستی نه‌وه‌و زۆتر له‌ هه‌ر حیسابگه‌رێ به‌ حیسابی گش راده‌گا.

۶۳ بیژه: کئی رزگارتان ده‌کا له‌ تاریکی به‌ژو ده‌ریا؟ که نه‌وساکه به‌ نه‌ینی و به‌ ئاشکرا له‌ به‌ری ده‌پارینه‌وه: نه‌گه‌ر خودا نه‌مجاره‌ش رزگارمان بکا، هه‌ر شوکرانه‌ی نه‌وه‌بۆیرین.

۶۴ بیژه: خوا رزگاروده‌کا له‌وته‌نگانه‌و له‌ هه‌م‌مۆ به‌ لایه‌کی دیش؛ که چی ئیوه شه‌ریکی بۆ په‌یدا ده‌که‌ن.

۶۵ بیژه: خودا توانای هه‌یه‌ که له‌ لای سه‌رۆتانه‌وه‌ یان له‌ لای ژیرپاتانه‌وه‌ نازارتان بۆ به‌رێ بکا؛ یان بتانکاته‌ چه‌ند ده‌سته‌و تیکتان به‌رداو نازار له‌ یه‌کتر بچێژن. ده‌ بڕوانه‌ چۆن ئیمه‌ نیشانه‌کانمان - جوژه‌ جوژه‌ - به‌ومه‌رده‌مه‌ نیشان ده‌ده‌ین، به‌شکۆ نه‌وانه‌ تی‌بگه‌ن.

۶۶ هۆزه‌که‌ی تۆ نه‌م قورعانی وا راستیشیان پێ درۆیه. بیژه: خۆ من نه‌بۆمه‌ هه‌مه‌کاره‌تان.

۶۷ زۆر به‌ زۆ ئاگادارده‌بن که هه‌ر باس و خه‌به‌ریک جینگه‌ی خۆی هه‌یه‌.

۶۸ هه‌رگا نه‌وانه‌ ده‌بینی ده‌رباره‌ی نیشانه‌کانمان خراب ده‌دوین، تۆ رۆیان لی وه‌ر بگێره‌ تا باری قسه‌ ده‌کوین و قسه‌ له‌شتیکی تر ده‌که‌ن. گه‌ر وا رویدا شه‌یتان له‌بیری برديه‌وه، هه‌رگا وه‌بیرت‌هاته‌وه‌ ئیتر وه‌ل‌ناهه‌ قیکاران رۆمه‌نیشه‌.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَنْقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَا كُنْ
 ذِكْرَى لَعَلَّهُمْ يَنْقُونَ ﴿٧٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا
 دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِمْ
 أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
 وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
 الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
 أَلِيمٌ يَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٧﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ
 كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ
 يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا قُلُوبًا هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ
 وَأَمْرًا لِلنَّبِيِّ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
 فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمَلَأُ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٨٠﴾

٦٩ نه‌وانه‌ی خودی ترسن و خو‌باریزن، هیچ ئوبالی نه‌وانه‌یان له‌ستۆنیه. به‌لام ده‌بی ئامۆزگاری [بۆ ناله‌باره‌کان] بکه‌ن، به‌شکۆ له‌خودا بترسن.

٧٠ تۆواز بهینه له‌وانه‌ی دینه‌که‌یان به‌گه‌مه‌و گالته‌گرتوه‌و زینی دنیا ته‌واویک له‌خشته‌ی بردۆن. به‌م قورئانه‌بیریان خه‌وه‌که‌هه‌رکه‌سیک بکه‌ویته‌زیندانی بی‌ده‌ره‌تانی کرده‌وه‌ی خۆی - له‌خوا به‌ده‌ر - هیچ که‌سی ده‌هانای نایه‌و هیچ که‌سیش تکای بۆ ناکا. هه‌رچی مالی دنیا هه‌بی و له‌لای نه‌و بی له‌قه‌ره‌بوی خۆیدا بیدا، قبۆل ناکری. نه‌وان له‌سۆنگه‌ی نه‌و کاره‌ی کردۆیانه‌و برۆیان به‌خودا نه‌بوه، له‌دۆزه‌هی ده‌رناکه‌ون و ئاوی کولیو ده‌خۆنه‌وه‌و جه‌ززه‌به‌ی به‌زانیان هه‌یه.

٧١ بیژه: ئاخۆ گه‌ره‌کتانه - له‌خوا به‌ده‌ر - هاوار بۆ شتانیک به‌رین نه‌زه‌ره‌ریکمان لیده‌ده‌ن، نه‌به‌هه‌ریان بۆمان هه‌یه‌و له‌پاش نه‌وه‌ی شاره‌زای راسته‌ریگه‌بۆین، سه‌رله‌نووی پاشگه‌زبینه‌وه؟ هه‌روه‌ک نه‌وه‌مان به‌سه‌ردی که‌شه‌یتان خه‌له‌تاندۆیه‌و له‌سه‌رزه‌وی سه‌رگه‌ردانه. هیندیگ هه‌والی وای هه‌یه‌که‌پیتی ئیژن: وه‌ره‌لامان له‌ریگه‌ت شاره‌زاده‌که‌ین. بیژه: ری راست هه‌ر ریگه‌ی رۆبه‌خودایه‌و فه‌رمان به‌ئیمه‌دراوه‌خۆ بده‌ینه‌ده‌س راهینه‌ری دنیا به‌.

٧٢ فه‌رموشیه‌ده‌بی نوێزبکه‌ن؛ ترسیشۆ له‌خودا هه‌بی؛ که‌هه‌مۆتان له‌لای نه‌و خرده‌کرینه‌وه.

٧٣ هه‌ر خۆیه‌تی بۆ راستی، ته‌م ئاسمانانه‌و زه‌مینه‌ی به‌ره‌م هیناوه. هه‌ررۆژیکی بۆ دروست بۆنی هه‌رشتی فه‌رمان بدا: به‌! ده‌بی. قسه‌ی راسته‌و لاری نیه‌و نه‌وی رۆژی فۆ به‌که‌له‌شاخدا ده‌کری، ته‌نیا خۆی ده‌سته‌لات داره‌و دیاره‌و به‌ریواره‌زانی و هه‌ر خۆیه‌تی له‌کارزان و ئاگاداره.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَنَّهُ اتَّخَذَ أَصْنَامًا مَاءَ الْهَيْهَاتَ إِلَى
 أَرْضِكَ وَقَوْمِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرَى إِبْرَاهِيمَ
 مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكِبَاتِ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
 لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّارَأَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّارَأَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِرِ إِبْرَاهِيمُ بِرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
 أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا
 تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

٧٢ بیر له وکاته‌ش بکه‌روهه که ئیبراهیم به نازه‌ری ئاپی خۆی گوت: ئەتۆ بۆچی ئەوبتانه ده‌په‌رستی؟ ئەمن تۆشو گه‌له‌که‌شت ده‌بینم له‌ری لاؤداوه.

٧٥ [هه‌ر ئەو ده‌مه‌ش بو که] ئیمه‌ نیشانی ئیبراهیم دا دام و ده‌زگای ئەم عاسمانان و زه‌مینه‌ سه‌ربه‌ کئییه، تا له‌ ریزی باوه‌رداره‌ راسته‌کان بێ.

٧٦ که شه‌وی به‌سه‌ردا هات و تاریک داها، ئەستیره‌یه‌کی به‌دی کرد. گوتی: ئەمه‌ په‌روه‌رینمه. هه‌ر که له‌به‌ر چاو ئاوابو، گوتی: هه‌رچی ئاوابی خوشم ناوی.

٧٧ وه‌ختی که دیتی مانگ هه‌لات، گوتی: ئەمه‌ په‌روه‌رینمه. که ئەویش له‌به‌ر چاو نه‌ما، گوتی: ئەگه‌ر په‌روه‌رینی راسته‌قانیم خۆی شاره‌زاییم بێ نه‌لی، منیش له‌گومرایان ده‌بم.

٧٨ کاتی دیتی وا خۆر له‌که‌ل سه‌رده‌که‌وی، گوتی: ئەمه‌ له‌وانی تر مه‌زن تره، په‌نگه‌ په‌روه‌رنده‌که‌ی من هه‌ر ئەمه‌ بێ. که خۆریش که‌وته‌ خۆرنشین، گوتی: گه‌لوا! من له‌وکاره‌و که شه‌ریکان بۆ خودانی من ده‌ناسن، ته‌کیمه‌وه.

٧٩ وا من - به‌دلپاکی - روم کرده ئەوکه‌سه‌ که ئاسمانان و زه‌مینی داھتیاوه و له‌وانه‌نیم شه‌ریکی بۆ په‌یداده‌که‌ن.

٨٠ هۆزه‌که‌ی له‌سه‌ر ئەم باسه‌ شه‌رو کیشه‌یان بێ فرۆشت. گوتی: ئیوه‌ چۆن ده‌گه‌ل من ده‌رباره‌ی خوداییکه‌وه‌ کیشه‌ده‌که‌ن که خۆی شاره‌زای کردۆم و هیچ ترسیکم له‌وانه‌ نیه‌ که ئیوه‌ ده‌یانکه‌نه‌ شه‌ریکی ئەو. هه‌رشتیکی په‌روه‌رنده‌م چه‌زێ بکا هه‌روا ده‌بێ و زانستی په‌روه‌رینی من هه‌مۆشتی داگرتۆه. ئاخۆ ئیوه‌ رانامینن؟

٨١ جا چۆن ده‌بێ له‌وبتانه‌ی - که ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن - ترسم هه‌بێ؟ که‌چی ئیوه‌ ترسو‌نیه‌ و ئەوبتانه‌ به‌ شه‌ریکی خواده‌زانن و هیچ به‌لکه‌یه‌کی پته‌وتان بۆ نه‌هاتۆته‌ خواره‌وه‌. ئەگه‌ر ئیوه‌ له‌ زانین هیچ به‌شتان هه‌با، ده‌تانزانی له‌من و له‌نگۆ کامه‌لامان پتر شیاوی نه‌ترسانه‌.

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَنَهُمْ بِظُلْمٍ ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمُ ءَلَمَنٌ
 وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ؕ آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ ؕ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ؕ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ؕ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
 هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ؕ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ؕ وَأَيُّوبَ
 وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ ؕ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
 وَذَكَرْنَا وَيْحَ عِيسَى وَإِلْيَاسَ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا ؕ كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِن ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنَبيَّتِهِمْ
 وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي
 بِهِ مَن يَشَاءُ مِّن عِبَادِهِ ؕ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتَّنْبُؤَةَ
 فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَتُّوْلَآءٍ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
 ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْتَدَةُ قُل لَّا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ؕ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

٨٢ ئه‌و كه‌سانه‌ی بره‌وان به‌خودا هه‌ناوه‌ بره‌واكه‌يان ته‌كه‌لی ناهه‌قی نه‌کرد،
دله‌یایی بۆئه‌وانه‌و شه‌ره‌زای رای خودا ئه‌ون.

٨٣ ئه‌مانه‌ چه‌ند به‌لگه‌یه‌ك بۆن كه‌ دا‌بۆمانه‌ ئیبراهیم، كه‌ به‌رانبه‌ر به‌ هۆزی
خوی رابوه‌ستی. هه‌ر كه‌سه‌ی ئیمه‌ چه‌زبكه‌ین په‌له‌ی ریزی بالاده‌به‌ین؛
بێگومانه‌ په‌روه‌رنده‌ت له‌كارزان و ئاگاداره‌.

٨٤ ئیمه‌ ئیسحاق و یه‌عقوبمان هه‌ر به‌و به‌خشی و هه‌مۆلامان شه‌ره‌زای رای
خۆمان کردو، له‌پیش ئه‌واندا نۆحیشمان به‌ره‌و خۆمان رێ نیشانداو
له‌ناو زاروژیچی ئه‌ودا داودو سوله‌یمانیش و ئه‌ییوبو یوسف و مؤساو
هارۆنمان خسته‌ سه‌ررینگا. ئیمه‌ ئاوا پاداشی باش به‌كارچاكان
ده‌ده‌ینه‌وه‌.

٨٥ هه‌روه‌ها زه‌كه‌ریاش و یه‌حیاو عیسا، وێرای ئه‌لیاس؛ هه‌مۆیان له
مێرخاسان بۆن.

٨٦ ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و یونس و لۆتیش هه‌روه‌ها؛ سه‌رله‌به‌ریانمان له
خه‌لكی سه‌رزه‌مینێ، زیده‌تر قه‌در لێناوه‌.

٨٧ له‌باب و كال و عه‌ولادو بره‌یانیان، بره‌کیانمان سه‌رخستن و شه‌ره‌زای
رای راسمان كردن؛

٨٨ ئه‌م شه‌ره‌زایی كردنه‌ له‌لای خوايه‌. له‌هه‌ر كه‌سه‌ی له‌عه‌بدانی مه‌یلی
لێ بێ، به‌ره‌و خۆی ریتی نیشان ده‌دا. خۆئه‌گه‌ر شه‌ریکیان بۆخوا
په‌یداكربا، كرده‌وه‌یان سه‌رپاکی به‌فێرۆده‌چۆ.

٨٩ ئه‌وانه‌ كه‌سانیک بون كه‌ كتیبی خۆمان پیدان و له‌كارزانیمان راهه‌تینان و
کردمان به‌په‌غه‌مبه‌ر؛ گه‌ر ئه‌مانه‌ لێیان بکه‌ونه‌ حاشایه‌، ئیمه‌ ئه‌وکاره‌
ده‌ده‌ینه‌ کۆمه‌لێ و ئه‌ بره‌وان پێیان هه‌بێ و هه‌یچا حاشایان لێ نه‌که‌ن.

٩٠ ئه‌وانه‌ كه‌سانیک بۆن كه‌ خودا رینمونی كردن؛ تۆش هه‌ر له‌ شوین ئه‌وان
برۆا بیه‌وه‌: خۆ من هه‌یچ پاداشیکم لێو ناوی، ئه‌م قورئانه‌ هه‌ر ته‌نیا
ئامۆزگاریه‌ که‌ بۆه‌مۆ خه‌لكی دنیايه‌.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ
 قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
 تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
 أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾
 وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ
 أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
 وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزلُ
 مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ
 وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ
 تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
 وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى
 كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
 وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١٤﴾

۹۱ ئەودەمەى واگوتیان : خودا هیچ شتیکی بۆ هیچ کەسێک نەناردووە ، وەک پێویستە خوا بناسرێ ، نەیان ناسی . بیژە : ئەى کى ئەوکتیبەى ناردووە کە مۇسا هینای و رۇناکى و شارەزایى بو بۆ مەردم ؟ کتیبى کە پەرەپەرەى دەکەنەووە بەشى کەمى نیشانى خەلکى دەدەن و بەشى زۆرى دەشارنەووە ! بەوکتیبە شتگەلیکتان پى فێرکرا کە نەخۆنە باب و کالتان نەوڤەزانین . بیژە : هەر خودا ناردووە . تۆ ئیتر وازیان لى بینه با بە کالتەکردنەووە خۆ خەریک کەن .

۹۲ ئەم قورعانه‌شمان بە خەلات بۆتۆ ناردو مەبارەکە و ئەوانەیشى لە لا راستە کە دەپیشدا ناردراون ؛ تا تۆ بە هۆى ئەم قورئانە خەلکى مەککە و دەورووبەرى بترسینى و ئەو کەسانەى برۆایان بە قیامت هەیه ، ديارە باوەرى پى دینن و هۆشیان بە نوێژەکانیشیانەووە هەیه .

۹۳ کى لەو کەسە ناھەقتەرە درۆ بە دەم خواووە بکا ؟ یابیژى من لە خوداووە فەرمانم پى راگەیه‌نراووە ؛ کە هەرگیز هیچ فەرمانیشى لە خواووە بۆنە هاتووە ؛ یان بیژى منیش لە وینەى ئەوانەى خودا ناردووە ، دەتوانم بۆتان بنیرم ؟ بریا وەختى ئاوێلکەدان تۆ ناھەقیکارە کانت بدیبا کە فریشتە لییان راساووە ، کە : گیانۆ لە قالب دەرخەن ؛ وا ئەمڕۆ لە تۆلەى ئەووە کە درۆتان بە دەم خوداووە هەلڤە بەست و لە نیشانەکانى خودا حاشاووە کرد ، ئیووە بە سوکایەتیووە ئازار دەدرین .

۹۴ هەر وەک تاک تاکو بەتەنیا لە پیشوڤا ، ئیووەمان وەدى هیناووە ، هەر واش هاتۆنەووە لامان . هەرچیش ئیمە پیمان دابۆن ، لە دواتانەووە بە جى ما . ئەو کەسانەش نابینن کە لاتان وابو تەکارن و بە شەریکى خواتان زانین . ديارە ئیستا لە یەکتەرى جیابۆنەووە و چى بە خەيال سازودابو ، هەمۆتان لى بە هیچى چو .

﴿١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ۚ يُخْرِجُ الْحَى مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَى ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَآتَىٰ تُوْفِكُونَ ﴿١٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنَوانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٢٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

۹۵ خودا دانه و دهنکی میوه ده قه لیشی . هه ر ئه ویشه زیندؤ له مردؤ
ده رده خاو مردؤ له زیندؤ ده ردینئ . ئه مه خوايه ، ده سا ئیوه چؤن
[له رینگا] کلا ده کرین ؟

۹۶ تیکولی شه وگار لاده داو سپیده وؤ بو ده خاتهرؤ . شه وی بو ئوقره گرتن و
خورو هه یقی بو ژماره ی ئیوه سازدا . خودای خاوه ن ده سته لاتى زانا ئه م
کاره ی کردوه .

۹۷ هه ر ئه ویشه ئه ستیره ی بو خستؤنه رؤ ؛ تابه وانه - له تاریکی به ژ و زریا -
رئ په یدا کهن . ئیمه بو که سانئ زانان ، نیشانانمان به رونی شی
کردوته وه .

۹۸ هه ر ئه ویشه هه مو ئیوه ی له تاقه که سیک خسته وه ؛ له دواى ئه وه له
شونیک کوی کردؤنه وه و دای مه زراندؤن . بو ئه و که سانه ی تیده گهن ،
نیشانانمان به رونی شی کردوته وه .

۹۹ هه ر خۆیه تی له حه واوه ئاویکی بو ئیوه باراند ، هه مؤروه کمان پئ رواند ؛
هه تا له سه وزه گیا که وه دهنک و که لوی سواری یه ک و له کلؤکی
دارخورماوه هیشوی پئو شو ره وه بو ده گه ل باغاتیک له ره زو زه یتؤن و
بنه هه ناری هاووینه و له یه ک جیامان به ره هم هیئا . وه ختی میوه بیان
پیده گا سه یری بکه ن ، که له واندا گه لیک نیشانه ی خودا هه ن بو
که سانئ که بر وایان به خوا هه یه .

۱۰۰ له جنؤکان شه ریکیان بو خوا په یدا کرد ؛ که بوخوی دروستی کردؤن . له و
نه زانی که هه یانه ، خه یال ده که ن ده بی کورو کیژی هه بن . خودا پاک و
به رزتره له وباسانه ی ئه وان ده یکه ن .

۱۰۱ داهینه ری ئاسمانه کان و زه مینه ؛ چؤن ده بی عه ولادی هه بی ؟ که هه یج
ونی نه هیئاوه و هه رچی هه یه هه مؤ ده سکر دی خۆیه تی و ئاگای له
هه مؤشت هه یه .

۹۶- هه یف: مانگ . ۹۹- که لو: به ری گیا که چهنده نکی ده پال یه کی تئدایه .

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
 فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
 الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
 قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ عَمِيَ
 فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
 الْآيَاتِ لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
 اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
 حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا
 لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
 لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
 جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ
 يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنْدِرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

۱۰۲ هەر خودایه ئیوهی پهروه رده کردوه و به غهیره ز ئه و هیچ شت بو په رستن نابئی؛ هه مؤشتیش ئه و کردویه. له سه رتانه عه بدایه تی ئه و بکه ن و سه ره په رستی هه مؤشت هه ر بو خویه تی.

۱۰۳ ئه و نایه ته بهر چاوانو هه مؤبینه ریک ده بینئی و کارناسک و ئاگاداره.

۱۰۴ ئیوه له پهروه رنده ورا چاوی دلتان پیدراود. هه رکه سیکئی به چاوی دل شت بینئی، به قازانجی ته واوده بیئی. هه رکه سیکیش چاوی دلی نابینایه، زیانباره و من کیشکگری ئیوه نیم.

۱۰۵ ئیمه نیشانه کان ئاوا جوراوجور شی ده کهینه وه؛ هه تا له ئاکاما نه یژن خوه نه واری! هه تا رونیشیان کهینه وه بوئه وانهی که تیده گهن.

۱۰۶ هه رفه رمانئی له پهروه رنده ورا بوئ دی، پیکی بینه؛ به غهیره ز ئه و که س بو په رستنی ناشئی. تو وازت له وانه بینه شه ریک بو خوا په یداده گهن.

۱۰۷ ئه گه ر خودا مه یلی لی با، شه ریکیان په یدانه ده کرد. ئیمه تو مان نه کردوئه پاسه وان به سه ریانه وه و نه بویته هه مه کاره یان.

۱۰۸ قسه ی خراب ده رباره ی ئه وان هه مه که ن که داوا لی یارمه تی [له غهیره زخوا ده گهن؛ چونکه ئه وانهی نه زانن، له وانیه له به ردزایه تی خو یان، خراب له مه ر خودا بدوین. ئاکاری هه رده سته یه کمان له بهر چاوازان دونه وه و له ئاکامدا هه ر دینه وه به رده ستی پهروه رنده یان؛ ئه وسا ئاگاداریان ده کا که چیان ده کرد.

۱۰۹ به سوینده وه ره ش بوئه وه که به خودا هه ر تاکه نیشانه یه کیان له خوا وه بو بیته خواری، بروادینن. بو ش نیشانان هه ر لای خودان؛ کو ده زانن؟ [من ده زانم] ئه گه ر نیشانه شیان بو بی، باوه رناکه ن.

۱۱۰ هه روائه وان جاری یه که م باوه رپیان به قورئان نه کرد، [ئیمه ش] دل و دیدهی ئه وان له کارده خه یین. هه ر وه ک هه ن وازیان لی دینین که هه ر به ناهه رمانیه وه سه رگه ردان بن.

﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا
 عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِلْيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
 شَيْطِينًا الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ
 الْقَوْلِ غَرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
 ﴿١١٢﴾ وَلِنَصِّغِيَ إِلَيْهِ أَفْعِدَةَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ
 أُبْتِغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
 وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا
 وَعَدْلًا لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ
 تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
 يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾
 فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

۱۱۱ فرشته شمان بناردایه و مردیه کانیش قسه یان ده گەل کردبان و هه مۆ شتمان له رۆبه رۆی ئەوانه وه خر کردباوه، هیمان باوه ریان نه دینا؛ جا مه گین خوا مه یلی لئ با. به لام زور به یان نه زان بۆن .

۱۱۲ ئیمه بۆ هه ر پیغه مبه ریک دوژمنیکمان - له نیوشه ی تانه کانی بنیاده م و جندۆکه - دانا. هیندیک له وان - بۆ فریودان - قسه ی پاراوه و درۆیان به هیندیک تر راده گه یاند . په روه رنده ت نه گه ر چه زی بکردایه ، نه و کاره یان بۆ نه ده کرا . لیان گه ری با هه ر درۆیان هه لبه ستن .

۱۱۳ با ئەوانه ی بروایان به و دنیا نیه ، به دل گوێ بۆ راگرن و په سندی که ن و هه رکارێ ده یکه ن با بیکه ن .

۱۱۴ ئاخۆ ره وایه غه ی ره زخوا داوه ریکی په یدا بکه م ؟ هه ر ئەویشه ئەم کتیبه ی دۆر له هه مۆ که مایه سی بۆ ئیوه نارده خواره وه . ئەوانه ی کتیبمان پیدان ، سۆر ده زانن که خه لاته و له په روه رنده ی تۆزایه و گشتی راسته . که وایه تۆ هه رگیز له دودلان مه به .

۱۱۵ قسه کانی په روه رنده ت - له بئ لایه نگری و راستیدا - ته واوو بی که م و کوژین ؛ که س ناتوانی بیانگۆرێ . زۆر بیسه رو هه ره زاناش هه ر خۆیه تی .

۱۱۶ ئەرگه ر که وتیه شوینی قسه ی زۆر به ی ئەوانه وا له م سه رزه وینه دان ، له رینگه ی خودا لات ده ده ن ؛ چونکه هه مۆ به شوین خه یالدا ده رۆن و هه رله پرووچ خه ریکن .

۱۱۷ په روه رنده ت زۆر له خۆت باشتەر ده زانی کین ئەوانه ی له رپی خودا لاینداوه و باشتیش له تۆ ده زانی کێ رینگه ی راستی له به ره .

۱۱۸ ده سا ئیوه ئەگه ر برواو به خودا هه یه و نیشانه کانی خوداتان له لا راسته ، له گوشتی ئاژه لئ بخۆن که ده می سه رژی کردنی ، ناوی خوا ی له سه ر هاتۆه .

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
 لَكُمْ مَحْرَمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا يَضْلُونَ
 يَا هَوَايَ بِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٦﴾
 وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ
 سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكَرْ
 اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَى
 أَوْلِيَآئِهِمْ لِيَجْذِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١١٨﴾
 أَوْ مَنْ كَانَ مِيثَاقَ حَيْثِنَهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
 النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ
 زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
 فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
 يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
 آيَةٌ قَالُوا الْبُرْجُ أَوْ أَلْوَانٌ نُوْمِنُ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
 صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢١﴾

۱۱۹ بۆچی ئیوه خۆتان له گوشتی نه وانه ده پاریزن که ناوی خویان له سه ر دی ؟ که هر خوداش به ته واوی باسی نه مانه ی بۆ کردۆن که خواردنیان ناره وایه ، - مه گین له روی ناچاریه وه - زۆر له وانه هر به ناره زوی خۆیان و له نه زانی ، مه ردم له ریگه لاده دهن . خودا خۆی ناگادارتره له و که سانه ی له نه ندازه ده رده که ون .

۱۲۰ له تاوانی به ئاشکراو نه یینی خۆبپاریزن ؛ نه وانه وا خۆیان تۆشی تاوان ده که ن ، سزای تاوانیان ده بینن .

۱۲۱ هر نازه ئی له کاتی سه رژی کردنی ناوی خودای له سه ر نه یه ، نابیی له گوشته که ی بخۆن ؛ نه مه له ریگه لادانه . شه ی تانه کان دنه ی دۆستانی خۆده دهن ، تاکیشه تان ده گه ل بکه ن . جا ئه گه ر به گوئیان کردن ، بی گومان شه ریکتان بۆ خودا داناوه .

۱۲۲ ناخۆ که سنی که مر دۆبۆ ، ئیمه زیندۆمان کرده وه و رۆناکیه کمان خسته پینشی ، به سه ر به سستی له ناو خه لکا بوخلیته وه ، وه ک که سینکه که له ناو تاریکیدایه و هیچ ده ره تانیکی نیه ؟ نه و که سانه ی خوانه ناسن کاره کانیان له به ر چاوی خۆیان جوانه .

۱۲۳ هر وا تاوانکارانی هر که زۆمه ئیکمان کردۆته خاوه ن ده سته لات ، تا له ویدا خه لک فریوده ن . له راستیشا هر فیل له خۆیان ده که ن و هه ست بی نا که ن .

۱۲۴ هر گما به لکه یه کیان بۆ بی ، ئیژن : ئیمه ش تا وه ک پیغه مبه رانی خوا ، نه و به لگانه مان بۆ نه یه ، نامانکری بر وایینن . خودا خۆی باشته زانی چکه سنی بۆ پیغه مبه ری هه لبژیری . زۆری بی ناچی نه وانه ی تاوانبار بۆن - له به ر فیلبازی و ده غه لیان - له لای خواوه سوکی و نازاریکی دزواریان تۆش ده بی .

۱۲۱- شه ی تانه کان . . یا : شه ی تانه کان ده خۆیننه گوئی دۆستانیاند .

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ
فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ * لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
يَمْعَشَرُ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْرَثْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجْلَنَا الَّذِي
أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الْمَرِيَاتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ
أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

١٢٥ هەركەسى خۆدا حەزبكا، بۆخۆی رینگەى نیشان دەداو بۆبروا بە ئىسلامەتى دالى گوشادى دەداتى. كيش حەزبكا گومراى بكا، هيندە نەفس تەنگى دەكا، وەك بەرەوحەوا سەركەوى. خۆدا ئاوا ئەو كەسانەى بپروا ناھينن تۆشى رسوايى دەكا.

١٢٦ ئەمە رینگەى پەرورەندەى تۆيە. بۆئەوانەى لە نسيحەت بەھرەدەبەن، نيشانانمان بەباشى رۇنكردۆتەو.

١٢٧ ئەوكەسانە لە پەرورەندەى خۆيانرا شوينەكەيان ئەنواى هيمنايەتى دەبىو لە بەرانبەر كارەكەيان دۆستايەتى ئەويان هەيە.

١٢٨ لەو رۆژەدا كە هەموان كۆدەكاتەو؛ ئەى دەستەوگرۆى جندۆكان! ئيوە زۆرينەى مروۆتان كردبوە پەپرەوى خۆتان. دۆستەكانيان لە نيوان بەرەى مروۆدان ئيژن؛ ئەى پەرورەندەمان! بپريكمەن لە بپريكى تر بەهرەى بردتا كەيشتينا ئەو مۆلەتەى كە بۆمانت ديارى كرد. گوتى: دەسا جيگەى هەتاهەتايستان جەهەندەمە؛ مەگين خۆدا - بەكەيفى خۆى - بۆوبگۆرى. پەرەوهرندەت لەكارزان و ئاگادارە.

١٢٩ ئاوەهايەنە بپريك لەناھەقيكاران - لەسۆنگەى ئاكارى دەيكەن - دەخەينە ژير دەستەلاتى بپريكتريان.

١٣٠ ئەى گەلى جنۆكەو مروۆ! مەگەر پەيغەمبەرانىكتان هەرلەخۆتان بۆ نەهاتن، كە لەنیشانەكانى من بەسەر ئيوەدا وەخوينن و لەم رۆژەتان بترسينن؟ گوتمان: بەلى، شايتەى لەخۆمان دەدەين. ويني دنيا فريوى دان شايتەيان لەسەر خۆيان دا، كە خۆديان نەناسيوە.

١٣١ بۆيە ئەمەمان راگەياند كە بزەنن پەرورەندەت لەناھەقى هيج شارىكى قرنەكردووەو خەلكەكەى بپى ئاگا بۆين.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا أَوْ مَارَبُّكَ بِغَفْلٍ عَمَّا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
 يَذْهَبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
 أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنْ مَا
 تُوْعَدُونَ لَأَتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَقَوْمِ
 اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
 ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
 نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْعِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا
 فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
 وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ
 لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَاءَهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

١٣٢ بۆ هه رکه سی - به رانه ر به ئاکاری خۆی - پله و پايه گه لیک هه یه و
به روه رینت له وه ی ده یکه ن خافل نیه .

١٣٣ په روه رنده ت بێ نیازو دلۆفانه . ئەگەر خۆی ئاره زو بکا، ناتانه ئیلی و
حه زێ بکا، له پاش ئیوه چینیکی تر له شوینی ئیوه داده نی؛ هه ر وه ک
ئیه ی له تۆره مه ی که سانی تر خستۆته وه .

١٣٤ هه ر بریاری بۆتان درا، شک نیه هه ر ئه وه ده بی و به سه رودی و ناتوان
خوا بی هیزو ده سته لات بکه ن .

١٣٥ بیژه: گه لو! هه رچی له ده سته ی ئیوه دی، درێغ مه که ن؛ وا منیش هه روا
خه ریکی کاری خۆم. له ئاکامدا تیده گه ن که ئه نجامی [باشی] ئه ودنیا
بوکتی ده بی. هه ر چۆنیک بی، خوا ناهه قان رزگار ناکا.

١٣٦ له [به ربووی ئه و] کینگه و ولساته ی که خوا به دی هیناوه، به شیکیان
بوخوی دانا. جابه خه یال گوئیان: ئه مه به شی خوایه و ئه مه ش هی
به تکه نامه ن. خۆبه هره ی به تکه انیشیان، نه ده که وته لای به هره ی خوا؛
به لام به هره ی خوا ده چه لای به تکه انیان! ناشیرین داوه ری ده که ن.

١٣٧ به وانانی شه ریک دانه ر بوخودا، وایانکرد که زۆریک له هاو بییره کانیان،
کوشتنی فرزه ندی خۆیان به لاهه جوان و ره وایی؛ تاکو له به ینیان به نه
دینه که یان لی تیکه ل و پیکه ل بکه ن. ئەگەر خودا که یفی لی با، ئه وان
ئاوایان نه ده کرد. لییان گه ری هه ربوختانی ده یکه ن بیکه ن.

١٣٣- تۆره مه: ره چه له ک، به چه که، تیره، تایفه.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَّحَرَّتْ حِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
 نَشَاءُ بِرِعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
 أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
 خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَيَّ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
 مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفِهِمْ إِنَّهُ
 حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
 سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
 قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
 مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
 حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾
 وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاءُ كُلُوا مِنْ ثَمَرِ مَا رَزَقَكُمْ
 اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

۱۳۸ هه ره به خه یال ده یانگوت که: ئەم مالات و کینگه قاخەن. بئی ئیزی مه هیچکه س نابئی تامیان بکا. ئەم مالاتەش که س نابئی سواری پشتیان بئی. هیندیک مالاتیشیان هه یه، له وه ختی سه روئی کردندا ناوی خوا ی له سه ر ناهینن و درۆ به دەم خواوه ده کهن. خودا له سه ر ئەو درۆ هه لبه ستنه یان تۆشی جه زره به یان ده کا.

۱۳۹ ده شیانگوت که: چی له پزدانی ئەو ئاژه لانه دایه، بۆنیرینه ی فرزه ندی ئیمه ره وایه و بۆ نمانمان ناره وایه! ئەگه ر مرداره وه بۆش بئی، هه موان تیندا شه ریک ده بن. به م زوانه خوا سزای ئەم قسانه یان ده داته وه. خودا هه ر خۆی له کارزان و زۆردانایه.

۱۴۰ ئەو که سانه - وا له به ر که وجی و نه زانی - فرزه ندانی خۆیانیان گوشت، زیانیانباربۆن و به بوختان کردن بۆ خوا، ئەو بژیوه ی که پیندا بۆن، هه رامیان کرد؛ دیاره رییان لئ تیک چوه و شاره زا نین.

۱۴۱ هه ر ئەو وشه باغاتی وه دی هیناوه. هیندیک دار به ستیان گه ره که و هیندیکیان دار به ستی ناوی. داری خورما و مه زرا و کینگه ی به دی هینا، که له خواردنا لیک جیان. زه تۆن و داره ناریشی چی کردوه؛ که به رواله ت وه ک یه که و له تام و په نگا جیاوازن. هه رگا میوه یان پینده گا، لیتی بخۆن و له روژی میوه چینین دا به شی خوداش جوئی که نه وه بۆ هه زاران. کاریک مه کهن که له ئەندازه به ده ر بئی؛ خودا ئەوانه ی خۆش ناوی که له ئەندازه ده رده چن.

۱۴۲ له مالاتیش بریکی بۆبارلینان و بریکی بۆکولکه و خوری، به دی هینا. له وه ی وا خوا کردویه ته روژی بۆتان، بخۆنوری وشوینی شه یتان مه گرنه به ر؛ چونکه شه یتان به ئاشکرا دوژمنانه.

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
 قُلْ ءَأَلْذَكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَأَلْذَكَرَيْنِ
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيَكُمُ اللَّهُ بِهِذَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرِ بَاعٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرِ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
 اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

۱۲۳ هه شت سه مالاتی نیرومی چیکردوه: مه رو بهران، نیروی و بزنی. بیژه: ناخو خوا نیڕینه کانی چه رام کردوه؟ یان میوینه کان؟ یان نه وی وا له پزدانی می به کاندای؟ به لگه م نیشاندهن، نه گهر ئیوه راس ئیژن!

۱۲۴ [چواری دیکه ش بریه تین له: [لۆک و سایه و چیل و مانگا. بیژه: ناخو خوا نیڕینه کانی چه رام کردوه؟ یان میوینه کان؟ یان نه وی وا له پزدانی می به کاندای؟ یان بوخوتان ئاگادار بون که خودا وای پاسپاردون؟ سا کنی له وه ناهه قتره درو بو خوا هه لده بهستی؛ که بی نه وه ی بوخوی زانستیکی هه بی، تی بکوشتی خه لکی دیکه ش گومر اباکا؟ خودا دهسته ی سته مکاران شاره زای ریگه ی خو ی ناکا.

۱۲۵ بیژه: له ناو نه وانهدا که وا پیتم راگه ینراوه، شتیکی وا په یداناکه م که خواردنی له که سیک چه رام کرابی، بیژگه له مرداره وه بو یان خوینی رژیندراو یان گوشتی به راز - که پیسه - یان ئازه ئی که به ناوی غه یره ز خودا سه ربرپاوه. هه ر که سیکیش - به ناچاری و به بی مه یلی - له وناره وایانه بخواو له نه ندازه ی تیربونی خو ی پتر نه خوا، بیگومان خوا به خشنده یه و دلۆفانه.

۱۲۶ ئیمه هه مؤ زینده وه ری ناخون دارو پیوی گاو په زمان، له وانیه ی بو نه مؤسای، چه رام کرد؛ مه گین پیوی که له سه ر پشتی نه ودوانه جیی گرتوه؛ یان نه و پیوه ی ده گه ل ریخۆله کانیانه؛ یان نه و پیوه ی تیکه لاوی پیسه بوه. بو یه شمان نه و سزایه دان، ناهه ق بون و له ریگه ی ئیمه ده رده چون. دیاریشه ئیمه راست ئیژن.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بِأْسِهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شُهِدَاءَ كُمْ الَّذِينَ
يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ
تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ
إِمْلَاقٍ تَحْنُ نُرْزِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

١٢٧ ئەگەر وتیان: تۆ ئەم قسانەت راست نیه، بیژە: پەرورەندە ی ئیوێه خێوی دلوڤانیکی بەربلاو و تاونبارانیش لەسزای لانا درێن.

١٢٨ ئەو کەسانە ی شەریک بوو خودا دەناسن، ئیژن: خودا مەیلی لێ با، ئیمە و باب و باپیرانمان، بت پەرستیمان نە دە کرد؛ هیچ شتیشمان لە خۆمان حەرام نە دە کرد. ئەوی بەرلە وانیش هە بوون، هەر بر وایان بە پیغە مەبران نە هینا، تا ئە وکاتە ی کە جەزەرە بە ی ئیمە یان چە شت. بیژە: ئەگەر لە زانین شتیک شک دە بەن، بۆمان دەرخەن! بە لام ئیوێه هەر وە شوین گومان دە کە ون و هەر لە خۆوێه قسە دە کەن.

١٢٩ بیژە: بە لگە ی بە قەوێت هەر هی خودایە؛ ئەگەر بوو خۆی مەیلی لێ با هە مۆتانی دە خستە سەر راستە پێ یه.

١٥٠ بیژە ئەو و شایە تانە تان بینن و شایە تی دە دەن: خوا ئە مە ی حە رام کردوێه. ئەگەر ئە و شایە تیە شیان دا، تۆ وە لیان شایە تی مە دە و مە چۆرە سەر ئارە زوی ئەو کە سانە ی و بە نیشانە کانی ئیمە بی پروان و قیامە تیان لە لا درۆیە و هاو تا بوو پەرورەندە یان پەیدا دە کەن.

١٥١ بیژە: وە زن ئە و شتانی پەرورەندە و لێی بە نارە و زانیون، من بو تانی بخوینمە وە، کە هیچ شتیک بە شەریکی خوا مە زانن. دە گە ل دای و بابی خوشتان چاکە بکەن. لە ترسی لە برسان مردن، فرزە ندی خو تان مە کوژن؛ ئیمە بژیو بە ئیوێه و بە وانیش دە دەین. بە ئاشکرا و بە نە یینی خو تۆشی خراپە مە کەن. کە سیش مە کوژن کە خودا کوشتنی حە رام کردوێه؛ مە گین لە رۆی هە قەوێه بی. خوائە مانە ی بە ئیوێه راسپاردوێه، شایە تا ئیوێه تی بگەن.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۗ
 وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا
 وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۖ وَأَلْوَكَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفْرَقَ بِيكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٧﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
 أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
 رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٨﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٩﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
 عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
 ﴿١٦٠﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
 فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۖ فَمَن
 أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
 يَصْدِفُونَ عَنَّا آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٦١﴾

۱۵۲ مە چنە قەرە ی مال و دارایی هە تیوان ؛ مە گین بە چە شنی کە باشتر [بپاریزری] ؛ تا کاتی کە خۆی پیدە گا . با پیوانە و تە رازوشتان بە رامبەر بی و کە م و کۆری تیدانە بی . ئیمە لە توانایی بە دەر هیچ ئە رکئی ناخەینە سەرکە س . کاتی [بۆ ناو بۆی یان بۆ شایە تی دان] قسە دە کەن ، عە دالە تان لە بەر چاوی بی ؛ جا با دۆی خزمی نزیک ی خوشتان بی . پە یمانی خواش - بە تە واوی - بە جی بینن . خوائە مانە ی بە ئیوہ راسپاردوہ ، شایە تا هەر لە بیرتان بی .

۱۵۳ ئە مە یە پینگە ی راستی من ؛ ئیوہ هەر بە وریگا بچن و مە چنە سەر رینگایانی تر ، نە وا لە رینگای ئە و دۆرتان بخە نە وە . خوا ئە وانە ی بە ئیوہ راسپاردوہ ، بە شکۆ خۆتان بپاریزن .

۱۵۴ کتیبیشمان دا بە موسا ، هە تا چاکە مان بە رانبەر بە وکە سە وا رینگای چاکە ی گرتۆتە پیش ، بی کە م و کۆری و تە وا و بی ؛ تاباسی هە مۆشتیکیشمان کرد بی و بیئە هۆی ری شاندان و بە زە یی خوا . شایە تا بە دیداری پەر وەرە ندە یان پروا بکەن .

۱۵۵ ئە م کتیبە پیرو زو و پر لە بیئە شمان ناردۆتە خوار . گشتۆ پە پرە وی لە و بکەن و ترسیشتان لە خودا هە یی ، بە شکۆ بە زە یی پیودای بی .

۱۵۶ نە چن بیژن کتیب هەر بۆ دو کۆمە لی بەر لە ئیمە هاتۆتە خوارە وە و ئیمە هیچ ناگامان لە زانستی ئە وان نە بۆە .

۱۵۷ یا خۆ بیژن : ئە گەر ئیمە ش وە کۆ ئە وان کتیبمان بۆ بە هاتایە ، دیارە شارە زایمان پتر لە وان بۆ . ئە وا ئیستا لە لایەن پەر وەرە ندە ورا بە لگە یە کی زۆر ئاشکرا و شارە زایی و بە زە بیئان بۆ هاتۆە . ئە مجار دە بی کئی لە وکە سە نا هە قتر بی کە بە نیشانە کانی خوا پروانە کاو لە فەرمانی خۆبویری ؟ ئە وکە سانە ی لە م کتیبە خۆ دە بویرن و بە نیشانە کانی ئیمە باوەرناکەن ، زۆر بی ناچی بە توندی سزایان دە دە یین .

۱۵۲- ناو بۆی : ناو جی ، نا لژی . ۱۵۵- بە زە یی پیودای بی : بە زە یی پیتاندا بی .

۱۵۷- پتر : زیاتر ، زیدە تر ، فرە تر .

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
 بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 لَمْ تَكُنْ ءَامِنَةً مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا
 إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتُ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْثَالَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ بَنِيَّ وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَأَنْزِرُ وَزُرْنَا وَنُزْرُوتُ إِلَى رَبِّكُمْ فَمَرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ
 فِي مَاءِ آتَانِكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

۱۵۸ ئاخۆ ئه وان چاوه نۆری چشتیک ده کهن بیژگه ئه وه که فریشته یان بیته لا، یان پهروه رینی تۆ [بوخۆی] بیته لایان، یان بری له نیشانی پهروه رنده ی تۆیان بۆی؟ ئه وی رۆژی که ئه م جۆره نیشانه بیته لایان، هه رکه سیکه به ری بروای نه هینایی و ئاکاری چاکه نه بۆی، بروا هینان تازه به هه ر یان بۆ نادا. بیژه: ئیوه چاوه نۆر بن، ئه وا ئیمه ش چاوه نۆرین.

۱۵۹ ئه وکه سانه ی دینه که یان په ر ژوبلا و کردۆته وه و ده سته ی لیکتر جیا وازیان پیک هیناوه، پنیوسته تۆ له وان نه بی. خودا به کاریان راده گاو له دواییدا ئاگاداریان ده کاته وه له و کرده وه ی کردویانه.

۱۶۰ هه رکه سنی چاکه یه ک بکا، ده ئه وه نده ی چاکه ده گه ل ده کریته وه. که سیکیش خرابه بکا، به ئه ندازه ی خرابه که ی سزاده درئی و که س نا هه قی لی ناکری.

۱۶۱ تۆ بیژه: پهروه رنده ی من، خستومیه سه ر راسته ریگه؛ سه ردینی که پایه داره: دینی ئه و ئیبراهیمه وا له ناحه ق لایداوه و هه رگیز هیچ شه ریکینی بۆ خوا بریار نه داوه.

۱۶۲ بیژه: من نمیژکردنم و پیک هینانی ریوشوینی حه ج کردنم و ژین و مه رگم، بۆ خودایه؛ که راهینه ری دنیا یه هه ر خۆبه تی.

۱۶۳ خودا هیچ شه ریکی نیه. فه رمان وا به من داروه و من له ریزه ی موسولمانان یه که مینم.

۱۶۴ بیژه: جا چۆن له خوا به ده ر که سیکه تر به پهروه رنده بزائم؟ که هه ر ئه وه راهینه ری هه مؤشتی. هه ر که سیکیش هه رکاریکی خراب بکا، هه ربوخۆی سزای ده بینن. هیچ که س باری گرانی هیچ که سیکه تر ناگریته کۆل. جیی گه رانه وه ی هه مؤتان والای پهروه رنده تانه و ئه وسا ئاگادارتان ده کا که له سه ر چی پیکه وه پیک نه ده هاتن.

۱۶۵ هه ربوخۆشی ئیوه ی کرده جی نشینانی زه وین و هیندیکانی به رانه ره هیندیکی تر، چه ن پله برده سه ره وه تا له وستانه ی پییداون به تاقیتان بکاته وه. پهروه رنده ت به په له تۆله ده ستینن و هه ر ئه ویشه که له گونا هان ده بۆری و دلۆفانه.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ الْمَصَّ كَتَبْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
 لِنُسُورِهِ وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم
 مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ٣
 وَكُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بِأَسْنَابِنَا أَوْهَمَ قَائِلُونَ
 ٤ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَابِنَا إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا
 ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
 الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقْضِيَنَّهُمْ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ٧
 وَالْوِزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ٩ وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ
 فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ١٠
 وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ١١

ئه عراف

وئاو نوکا که کله کله نوکا نه

۱ ئه لیف، لام، میم، صاد.

۲ کتیبیکه بو تو هاتوته خواره وه، تا به هوئی نه و ترس وه بهر مهردم بینیی و خووت تووشی دلته نگه مه که له و باره وه؛ نه م کتیبه نسحه تیشه بو وانه ی بروای پی دینن.

۳ هه رچی له پهروه رنده تانه وه بو تان نارداوه ته خواره وه، شوینی که ون و به غهیره ز نه و مه که ونه شوینی سه ره رستانی دیکه. ئیوه زور که م عیبهت ده گرن.

۴ ئیمه خه لکی چه ندین شارمان قرتی خستن. وه ختی نیشانه ی غه زه بی ئیمه یان به سهردا ده هات - له شه ودا بو، یان نیوه رو - ده سانه وه. هه که ده یاندی ئیمه غه زه بمان لیگرتون، هه ر نه وه نده یان بو ده ما بیژن: ئیمه یان ناهه قیمان له خویمان کرد.

۵ ئیمه بی سو پرسیارده که یان، هه م له وانه ی پیغه مبهرمان بو ناردون و هه م له وانه ش به پیغه مبهری ناردنمان.

۶ ئه وسا ئیمه - که ده زانین - نوک و بهدی بو هه مولا باس ده که یان و قهت لییان بی ناگانه بوین.

۷ هه لسه نگاندنی به راستی، نه وی روژی دیته گوژی. نه و که سانه ی تایی ته رازویان گران بی، نه وانه زرگاره کانن.

۸ نه وکه سانه ش کرده وه یان له هه لکیشانیدا سوک بی، زه ره یان له خویمان داوه و به نیشانی مه غه دریان کرده.

۹ ئیمه ئیوه مان له م هه رده چی کرده وه؛ هه ر له ویشدا بژیومان بو بریونه وه. که متان شوکرانه بژیون.

۱۰ ئیمه یان ئیوه مان سازداوه و له پاشانا به وشکه له مان ده رینان و پاشان به فریشتانمان گوت: سه ر بو ئاده م نه وی بکه ن. هه مؤیان سه ریان

دانه واند ئیلیس نه بی؛ نه و له کوژی کړنوش به ران خوئی هه لا وارد.

۷- نوک و به: سه ره له بهر، به ته واوی. ۱۱- هه لا واردن: جیا کرده وه.

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذَا اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
 وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
 فِيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِيْنَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ
 ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِيْنَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
 صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُنَّ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِيْنَ ﴿١٧﴾ قَالَ
 اَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُوْمًا مَدْحُوْرًا لَمَنْ يَتَّبِعْكَ مِنْهُمْ لَا مَلَآنَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 اَجْمَعِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيَتَعَادَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجْرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
 لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءٍ تَيْهَمَا وَقَالَ
 مَا نَهَاكُمْ اَرْبَابُكُمْ عَنْ هَذِهِ الشَّجْرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا
 مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا اِنِّي لَكُمَا لِمِنَ النَّصِيْحِيْنَ ﴿٢١﴾
 فَذَلَّهُمَا بِغُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجْرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُ تَيْهَمَا وَطَفِقَا
 يَخْتَصِمٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰهُمَا رَبُّهُمَا اَلَمْ اَنْهٰكُمَا
 عَنْ تِلْكَ الشَّجْرَةِ وَاَقُلَّ لَكُمَا اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

- ۱۲ گوتی: که فه رمانم پیدای، له بهرچی تۆ سوژدهت نه برد؟ گوتی: من له و هیژاترم؛ منت له ئاگر دروس کرد، ئەوت له حەری سازداوه.
- ۱۳ گوتی: لیڕه وه داگه ری؛ له م شوینەدا ری ت ناکه وی به سه ر که سدا فیزبنوینی. سا له م شوینەدا مه مینه، تۆ له سوک و چروکانی.
- ۱۴ گوتی: تا سه لا راده بی، ماوه م بده.
- ۱۵ گوتی: وا تۆ له ماوه دراوه کانی.
- ۱۶ گوتی: چونکه له ری ت لادام، منیش بویان روڤده نیشم، راسته ری تۆیان لیده گرم.
- ۱۷ ئەوسا له پیش و پاشه وه بویان ده چم، راست و چه پیشیان لیده گرم؛ جا ده بینی زورینه یان شوکر ناکه ن.
- ۱۸ گوتی: لیڕه برۆده ری! ناو زراوی ترۆکراوا! ده بی وپرای ئەوانه ی شوین تۆ ده که وُن، جه هه نده متان لی پرکه م.
- ۱۹ ئەی ئاده م! تۆش وپرای ژنت له به هه شت بحاوینه وه، له هه رکویدا هه رچی ده خوُن به ئاره زوی خو تان بکه ن؛ هه ر تخو نی ئەوداری هانا مه که وُن، ده نا ئیوه له ناهه قیکاران ده بن.
- ۲۰ شه بیتان که وته کلیشه یان تائه و ئەندامه یان - که پۆشرا بو - بینیته به رچاویان. گوتی: خودا که نه یده هیشت له و داره نزیك بینه وه، هه ر بویه بو که ئیوه نه بنه فرشته؛ یان هه میشه هه ر له به هه شتا بمینن.
- ۲۱ سویندی بو هه ردوکانیش خوارد که: من به دل ئامۆگاریتان بو ده که م.
- ۲۲ به فریوان ئەوانی خسته ته ماوه. له دوای ئەوه ی له به ری داره که یان چه شت، عه یب و عاریان که وته ده شت و کۆششیان کرد به که لای به هه شت دایپۆشن. په روه رنده گازی کردن: ئاخه ر من به ئیوه م نه گوت توخنی ئەم داره مه که وُن؟ پینشم رانه که یان دبوُن به ئاشکرا شه ی تان دووژمنی ئیوه یه؟

قَالَ رَبِّنا ظَلَمنا أَنفُسنا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمنا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهبطوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيها تَحِيَّونَ وَفِيها
 تَموتُونَ وَمِنها تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلنا عَلَيكُم لِبَاسًا
 يُورِي سَوَاءَ تِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ النِّقَوى ذَلكَ خَيْرٌ ذَلكَ مِن
 آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ لا يَفِينَنَّكُمْ
 الشَّيْطانُ كَما أَخْرَجَ أبويكُم مِنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُما لِبَاسَهُما
 لِيُرِيَهُما سَواءَ تِيَهُما إِنَّهُ يُرَبِّرَنَّكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِن حَيْثُ لا تَرَوُهُمُ
 إِنَّا جَعَلنا الشَّيْطانَ أَوْلِياءَ لِلَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذا فَعَلُوا
 فَحِشَةً قالُوا وَجَدنا عَلَيها آباءَنا وَآلَهُنا وَآلَهُنا بِها قُلُوبُنا إِنَّ اللَّهَ
 لا يَأْمُرُ بِالْفَحِشِاءِ أَتَقولُونَ عَلى اللَّهِ ما لا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
 أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَما بَدَأَكُمْ تَعودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا
 هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيهِمُ الضَّلالةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيْطانَ
 أَوْلِياءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

۲۳ گوتیان: ئە ی پەرورە رنده مان! ناھە قیمان لە خۆمان کرد. ئە گەر تۆ لیمان
نە بۆری و بە زەبیت پیماندا نە یە، بێ شک لە زیانبارانین.

۲۴ گوتی: داگەر پێنە خواری، ئێوێ دووژمنی یە کترین. تا ماوێ یە ک جیگا
مایە ی زیانتان لە زەوی دە بی.

۲۵ گوتی: دە ویدا دە ژین و لە ویش دە مرن؛ هەر لە ویش دە و هیننە و دە ر.

۲۶ ئە ی فرزندە کانی ئادەم! ئیمە جلکی و امان داوینی کە عەیب و عارتان
داپۆشی و جوانیشتان کا؛ چاکتر لە ویش پۆشاکێ خۆ پارازتنە. ئە مە ش
یە کێ لە نیشانە کانی خوا یە شایە تا بیری بکە نە وە.

۲۷ ئە ی فرزندە کانی ئادەم! شەیتان نە تانخە لە تینێ، هەر وە ک باوک و
دایکتانی لە بە هە شت بە دە رکردن داو جل و بەرگی لێ دارنێن تا شە رمی
خۆیانێان پێان نیشان بە دا. شەیتان و دە ستە و بە ستە کە ی لە لایکە وە
دە تان بێنن کە ئێوێ ئە وان نابینن. ئیمە شایە تینیە کانمان کردۆ تە دوستی
ئە وانە ی بروایان بە خودا نیە.

۲۸ هەرگا کاری خرابی ئابرو بەرە یان لێ رۆ دە دا، ئێژن: ئیمە باو باپیری
خۆمان دیوێ کە هەر ئاوا یان کردو و خودا فەرمانی پێ داوین ئاوا بکە یین.
بێژە: خودا بۆ کاری پێس فەرمان نادا. ئاخۆ ئێوێ بە زمانی خودا وە شتیک
هە ل دە بە ستن کە نایزانن!

۲۹ تۆ بێژە: پەرورە رنده م فەرمان بە بە رامبەری دە دا. لە هەر مژگە و تیکارۆ تان
بەرە و خودا بکە ن و بە دلێکی پاک لە بەری بپارێنە وە. وە ک بەری ئێوێ ی
دروست کرد، گشتو بۆ لای ئە و دە چنە وە.

۳۰ هیندیکانی شاره زای رینگە کردو و دە ستە بیکیش هەر شیاوی گومرا بۆ ن،
کە ئە وانە لە بەری خودا دە گە ل شە یاتین بۆ نە دوست؛ لایان وایە شاره زا
هەر بۆ خویانن.

* يَبْنِيءَ اَدَمَ خُدُوًا رِيْنَتِكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاَشْرَبُوْا
 وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٢١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ
 الَّتِي اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
 فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفِصِلُ الْاٰيٰتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطْنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ
 سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا نَعْمٰوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ
 فَاِذَا جَآءَ اَجْلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٢٤﴾
 يَبْنِيءَ اَدَمَ اِمَا يٰٓاَيُّهَا تَبْنِيءُكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْصُوْنَ عَلَيْكُمْ ءَايٰتِيْ فَمَنْ
 اٰتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِيْنَ
 كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنَّا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ
 فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذْبًا وَاَوْكَذَبَ
 بِآيٰتِهِ ؕ اُولٰٓئِكَ يَنٰهَهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكٰتِبِ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ
 رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْهُمْ قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْرِ اللّٰهِ
 قَالُوْا اَضْلُوْا عَنَّا وَشٰهَدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿٢٧﴾

۳۱ ٹہی فرزندہ کانی ٹادہم! ہہرگا دہ چن بؤ نویژکردن، جلکی جوان دہ بہر بکن؛ خواردنی بخون و وہ خون و لہ ٹہ ندازہ دہ رمہ چن. خوا لہ وانہ خوشی نایہ لہ ٹہ ندازہ دہ ردہ کہون.

۳۲ بیژہ: کئیہ، جلکی جوان و خشل و بژیوی پاکڑی - کہ خوا بہ عہ بدہ کانی خوی رہ وادیوہ - لای وایہ کہ نارہ وایہ؟ بیژہ: ٹہ مانہ شایانی ٹہ وکہ سانہن کہ لہ ژبانی دنیا دا بروایان بہ خوا ہیناوہ و رژی سہ لاش ہہر تاییہ تی بہ خویانہ. ٹیمہ ٹاوا نیشانہ کان بؤ ٹہ وانہی کہ زانابن روشن دہ کہین.

۳۳ بیژہ: پہر وہ رندہم تہ نیا ٹہ مانہی نارہ وادیوہ: کاری خراب بہ ٹاشکراو بہ نہیننی، بہ ناہق لہ ریگہ لادان، بی ہیچ بہ لگہ یہک شہریک دانان بؤ خودا و ٹاخافتن دہ بارہی خودا، بہ بی زانین.

۳۴ لبؤ مہرگی ہہر ٹومہ تی، وہ ختی ہہ یہ؛ ٹہ گہر وہ ختی مردنیان ہات، نہ تاویک دہ کری پیش کہون، نہ تاویکیش دوا دہ کہون.

۳۵ ٹہی فرزندہ کانی ٹادہم! ہہر کاتی کہ پیغہ مہرانی لہ خوتان دیتہ لاتان تا نیشانہ کانی منتان بؤ باس بکن، ٹہ وانٹانہ خؤباریزن و ٹاکاری چاک رہ چاودہ ککن، نہ ترسیکیان لہ سہر ہہ یہ و نہ خہم دہ خون.

۳۶ کہ سانیکیش نیشانہ کانی ٹیمہ یان بہ درؤ دانان و بہ بادییہ وایہ رویان لی وہر گپرا، ٹہ وانہ یاری ٹاگرن و لی دہرنا چن.

۳۷ کئی لہ وانہ ناہہ قترہ کہ درؤ بہ دہم خودا وہ ہلڈہ بہ ستن؛ یاخؤ بہ نیشانہ کانی بروانا ککن؟ ٹہ وانہ چی لہ چارہ یانا نوسرابی، دیتہ رییان؛ تائہ وکاتہی کہ فریشتہ لہ ٹیمہ وہ دیتہ لایان بؤ گیان کیشان و دہ پرسن: کوان ٹہ وانہی غہیرہز خودا ہانانان وہ بہ ردہ ہینان؟ ٹینون: خویان لی گوم کردین. ٹہ وسا ہہر خویان شایہ تی لہ خؤ دہ دن کہ خودایان نہ ناسیوہ.

۳۱-وہ خون: بخون، بخونہ. ۳۲-پاکڑ: پاک، خاویں، تہ میس.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَبْتُمْ وَلَا بُرْتُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَأُخْرَبُهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ
 فَجَرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
 وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

۳۸ ئیۆی: وێرای ئۆمه تگه لی وای به رله ئه نگۆ له به یین چۆن - له مروڤو له جندۆکه - برۆنه ناو ئاگره وه. هەر ئۆمه تیک ده چیته ناو، تۆک و نه فرین له هاو ره وشتانی دهکا. وه ختی هه مؤیان له ویدا کۆبۆنه وه، به یره وانیان سه بارهت به ربه رانیان ئیژن: ئه ی په روه رنده مان! ئه وان سه ریان لی شیواندین؛ دوئه وه نده له ئاگرده ئازاریان ده! ئیۆی: بۆگشت دوچه ندانه، به لام ئیوه بی نازانن.

۳۹ ربه ره کان به په یره کانیان ئیژن: ئیوه هیچتان له ئیمه زیاترنیه؛ ده بچیزن ئازاری ئه وکارانه ی وای کردوتانه!

۴۰ ئه وانه وای نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ داناو به فیزه وه له وانه رویان وه رگیتر، ده روازه کانی ئه زمینیان بۆناکریتته وه و ناچنه ناو به هه شته وه هه تا وشتر به کونی ده رزیدا نه چی! ئیمه ئاوا سزای تاوانباران ده ده یین.

۴۱ رایه خه که یان ئاگره وه هەر هالاویش دای پۆشیون. ئه وانه ی ناهه قی ده کهن، ئاویان جه زره به ده ده یین.

۴۲ ئه وانه ی بروایان هینا و کارگه لی چاکیان ره چا وکرد - که هیچ که سیش ئه رکی له وزه به ده ری ناخه ینه سه ر - ده یان به ینه به هه شته وه وه هه تا سه ر هەر له وئی ده بن.

۴۳ کینه مان له سینه یان، دامالیوه وه له به هه شتا جۆباریان به به ردا ده رواو ئیژن: سوپاس بۆ خودایی که ئیمه ی هینایه ئیره؛ ئه گه ر خودا نه یه ییناباین ئیمه کوا ریمان ده رده کرد؛ بی گومان پیغه مبه رانی په روه رینمان به هه ق هاتن. [له م کاته دا] گازی ده کرین: ئه و به هه شته پیتودراوه، پاداشی کاریکه که وای کردوتانه.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا
 فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
 عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
 رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا
 لَمَّا دَخَلُوا وَهُمْ يَظْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
 أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ
 الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهْلُؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
 اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لَا يَخُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ
 ﴿٤٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا
 مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِمَّا عَلَى
 الْكافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلِعَابًا
 وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ كَمَا نَسُوا
 لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

۲۲ بە هه شتیه کان گازی جه هه نده میان ده کهن : ئە وائیمه ئە و بە لێنە ی
 پەر وەر نده مان پێیدا وین جی بە جی بو؛ ناخۆ ئیوه ش - وهک هه ره شه و
 لیکرابو - هه ر وا ده رچو؟ ئیژن : بە لئی ، بە سه رمان هات . ئە و سا یه کئی
 له و ناوه دا بانگ رادێلئی : دهک هه رچی نا هه قیکاره به رنه حله تی
 خودا که وئی ؛

۲۵ ئە و که سانه ی له رای خودا لاده ده ن و وای نیشان ده ده ن که خواره و
 به روی سه لای بی باوه پرن .

۲۴ په رده یه کیشیان له ناودا . پیاوانیک هه ن له سه ر ئە عراف راوه ستاون ،
 هه مۆکه سی به ته رح و بیچم ده ناسن ؛ ده نگ له و به هه شتیانه ده که ن -
 که هیشتا نه چۆنه ته نیو به هه شته وه ، به لام به ته مان بیچنی - سلواتان
 لئی بی .

۲۷ هه رگا ئاؤر له و که سانه ده ده نه وه که دۆژه هین ، ئیژن : ئە ی
 پەر وەر نده مان ! له گرو ی نا هه قیکاران دۆرمان بگه .

۲۸ ئە وانه ی له سه ر ئە عرافن له و پیاوانه - وا به بیچم ده یانناسن - بانگ
 ده کهن : گرده وه کۆیی و فیزو له خۆبایی بۆنتان به هره ی نه دان .

۲۹ هه ر ئە وانه نین که ئیوه سویندو ده خوارد : بهر به زه ی خودا نا که ون ؟ ده سا
 برۆنه به هه شت و نه هیچ ترسو له سه ر هه یه نه خه م ده خۆن .

۵۰ جه هه نده می له به هه شتیه کان ده خوازن : له وئاوه یا له و روژیه خوا
 پێداون شتیکیش به شی مه بده ن . ئیژن : خودا ئە م شتانه ی به شی
 بی دینان نه داوه .

۵۱ ئە و که سانه ی دینه که یان هه ر به گالته و گه پ ده زانیو زیانی دنیا فریوی
 دان ، هه ر ئە وانه تۆش هاتنی ئە مرۆیان له بیر برده وه و له نیشانه کانی
 ئیمه حاشایان کرد ؛ ئیمه ش ئە مرۆ ئە وان له بیر ده به ینه وه .

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
 الَّذِينَ فَسَوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
 مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾
 إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
 وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
 وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَفْسِدُوا فِي
 الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
 اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا
 ثِقًا لَا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَاهُ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

۵۲ ئیمە بۆوان کتیبیکمان ھاوردو، که بە زانستەو ە رۆمان کردۆتەو ەو رینمۆنی و بەزە یە بۆ کۆمە لی که بر و ابینن .

۵۳ ناخۆ ئەمان ھەر بۆ ئە و پۆزە دە پروانن که ھەر چی لەم کتیبەدا، بە چاوی خۆیان بی بینن ؟ ئەو ی پۆزی که ئاکام رۆن دە بیتەو ە، ئەو کە سانه و لە پیتشا ئەم رۆزە یان لە بیرە خۆ بردبو ەو ە، ئیژن : دیارە ھەر چی پیتە مە بەرکانی خودا گوتیان ، و ە پاست گەرا ؛ ناخۆ ئیستە کە س دە بیتە تکاکارمان ؟ یاخۆ دیسان بگە رینەو ە سەردنیا ، خدە ی خۆمان بگۆرین و ئاکاری باشتەر ە چاوکە یین ؟ ئەمان خۆیان دۆراندو ەو ئە و درۆی که ھە لیان دە بە ست - سەر لە بەری - بە فیرۆ چو .

۵۴ راھینە رتان خوداییکە ئاسمانە کان و زە مینی لە شەش رۆژاندا دروس کرد . ئە و جارە کە لە سەر تە ختی فەرمانرە وایی دامە زرا . پۆزی بە شەو ی دە پۆشی و پۆزیش بە لە ز دە کە و پتە شوینی شەو ی . خۆرو مانگ و ئە ستیرانی بە دی ھینا و ھەر دە ژیر فەرمانی ئە ودان . ئافراندن و راگە یشتن ھەر بۆتەو ە . زۆرو زە بە ندە یە و دمی خودایی که راھینەری گش جیھانە .

۵۵ بە نھینی و بە سە رکزی ھەر پەر وە رندەو لە بیر یی و لە بەری بیارینەو ە . خودا ئە وانە ی خۆش ناوی که لە ریگە ی ئە و لادە دن .

۵۶ خرابەش مە کەن لەم زە مینە دوای باش بۆنی . بە ترسەو ەو بە ھیوای تۆشی چاکە بۆن لە بەر خوا بیارینەو ە . ئە و کە سانە ی چاکە کارن ، لە بەزە ی خودا نزیکن .

۵۷ ھەر خۆیە تی پیتش بارانە - کہ بەزە ییکە لە خواو ە - بایە کانو بە مزگینی بۆ ھە لدە کا ؛ کاتی ئە و بایانە ھە وری بارگرا نیان بە رزەو ە کرد ، بەرە و ولاتیکی مردو دە یخە ینە رپی و ئە وسا ئاوی پی دە نییرینە خواو ەو ە بە ئاوە کە ی ھە مۆ جۆرە بەر ووبوی زە مین دە روینین . ھەر بە م جۆرەش مردو زیندۆ دە کە ینەو ە ؛ شایە ت ئیو ە بیر لە وانە بکە نەو ە .

۵۳- خدە : ئاکار، رەوشت . ۵۴- زە بە ند : فرە، زۆر . زۆرو زە بە ند : بە کجار زۆر . و دە م : مە بارە کی، بیروزی .

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ
إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنَ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ
يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
﴿٦١﴾ أَبْلَغِكُمْ رَسُولًا لِّرَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ
رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ ﴿٦٥﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ
هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ
لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

٥٨ زه مینی باش - به ئیزنی راهینه ری خۆی - روهک به باشی ده پوینی .
زه وی خراپ هه ر درک ودالی بینکاره ی لی شین ده بی . به م ته رزه
نیشانه کانمان بۆ ئه وکه سانه باس ده که یین سپاسکارن .

٥٩ ئیمه نۆحن راسپارده لای هۆزه که ی . گوتی : گهلۆا ده بی ئیوه عه بدایه تی
خودا بکه ن ؛ که غه یره ز ئه م ئیوه خودایه کتان نیه . من له ورۆزه و
لیده ترسم که ئازاردانی دزواری تیدا هه یه .

٦٠ پیاوماقۆلانی گه له که ی [له پرسفی ئه ودا] گوتیان : هه یچ گومانیکمان نیه
تۆ تۆشی گومراییکی ئاشکرا بۆگی .

٦١ گوتی : گهلۆا من گومرانییم ؛ راسپارده ی راهینه ری هه مۆدنیام .

٦٢ راسپارده کانی په روه رنده م به ئیوه راده که ینم و ئامۆزگاریتان ده که م و ئه وی
سه بارت به خودا من ده یزانم ، ئیوه ئاگاتان لی نیه .

٦٣ ئاخۆ ئیوه پیتان سه یره بۆ که په ندیک له لای په روه رنده تانه وه هات
بۆ پیاویک هه رله خۆتان ؛ هه تا بتان ترسینیتو خۆپاریزن ؛ به شکم بکه ونه
به ر به زه ؟

٦٤ چی وتی به درۆیان داناو ئه وسا ئیمه خۆی و ئه وانه ی وپرای ئه و چۆبۆنه
ناوکه میه که وه ، رزگارکردو ئه وانه شمان له ئاودا به خنکاندن دا ، که
نیشانانی ئیمه یان پێ درۆبو . ئه وانه له دلدا کویربۆن .

٦٥ هۆدیشمان کرده پینغه مبه ر بۆ هۆزی عادی هاوتیره ی . گوتی : گهلۆا
عه بدایه تی خودا بکه ن ؛ به غه یره ز ئه و ئیوه خودایه کتان نیه . چیتانه
له خوا ناترسن ؟

٦٦ پیاوماقۆلانی هۆزه که ی - که خودایان نه ده ناسی - گوتیان : ئیمه تۆ به
نه فام ده زانین و پیمان وایه تۆ له درۆزنه کانی .

٦٧ گوتی : گهلۆا نه فام نیم ، پینغه مبه ریکم ؛ په روه رنده ی هه مۆدنیا
رای سپاردۆم .

اَبْلَغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِينٌ ﴿٦٨﴾ اَوْ عَجِبْتُمْ
 اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصۜطَةً فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا اَحْسِنَّا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
 يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا فَاِنَّا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ
 ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
 اَتَجِدِ لُوْنِي فِيْ اَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ
 الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
 وَقَطَعْنَا دَاۤبِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ
 ﴿٧٢﴾ وَاِلَى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ هٰذِهِ نٰقَةٌ لِّلّٰهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَاذْكُرُوْهَا تَاْكُلُ
 فِيْ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوٓءٍ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

۶۸ په یامگه لی پهروه رینم به ئیوه راده گه یینم . من بو ئیوه نامو چیارى دروسکارم .

۶۹ ناخو ئیوه پیتان سه یربو که به ندىک له لای پهروه رنده تانه وه هات بو بیاویک هه رله خو تان ، هه تاوه کو بو ترسینى ؟ له بیرتان بى ، پاش هو زى نوح ئیوه ی له جى دامه زراندن و قه لافه تی زورتریشی پیتان به خشى . ده سا ئیوه نابى ئه و هه مو چاکه یه ی خودا ده رباره تانى کرد ، له بیربکه ن ؛ به شکو بگه نه پرگارى .

۷۰ گو تیان : هاتوى [پیمان بیوى] ته نیا خوا بپه رستین و له و خودایانه واز بیین که باب و باپیره کانمان په رستیانن ؟ ئه گه ر تو له راستبویانى ، به هه رچیمان ده ترسینى پیکى بینه .

۷۱ گو تى : بى سو ئیوه تو شى نازارو تو ره یی پهروه رینتان بو گن . جا چون ئیوه بو چه ندىتى که خو تان و باوانتان ناوتان لى ناون و هیچ به لگه یه کى پته وتان له خواوه بو نه هاتوه ، جوابه جه نکیم ده گه ل ده کهن ؟ چاوه نو ربن ؛ ئه وامنیش ده گه ل ئیوه چاوه نو رم .

۷۲ ئیمه له چاکه و به زه یی خو مانه وه هو دو هاوړى کانى هو دمان پرگار کردو ئه وکه سانه ش که نیشانانى ئیمه یان به درو داناو بى پر وابون ، یه ک جى بنه برمان کردن .

۷۳ بولای سه مو دیش سالحى برای خو یانمان به رى کرد . گو تى : گه لو ! عه بدایه تی خودا بکه ن ، به غه یره ز ئه و ئیوه خودایه کتان نیه . ئه و له پهروه رنده ورا ئه م وشتره و به نیشانه بو هاتوه ؛ لى گه رین با له زه وى خودا بچه رى ، هیچ زیانیکو بو ی نه بى ؛ ده نا تو شى نازارى زور به ژان ده بن .

وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
 فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
 الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا اِلَّا اللَّهَ وَلَا تَتَّخِذُوا فِي الْاَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ الْمَلَا الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ لِلَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ
 اَنْ صَالِحًا مَرَّ سَلْمَانَ مِنْ رَبِّهِ ؕ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي
 ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
 اَمْرِ رَبِّيهِمْ وَقَالُوا يَصْلِحْ اِثْنَا بَعْدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ
 الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧٧﴾ فَاخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جَثِيْمِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
 رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّوْنَ النَّصِيْحِيْنَ
 ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَآ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوْنَ الْفَجِيْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ اٰحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُوْرِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿٨١﴾

۷۲ له بیرتان بی پاش هۆزی عاد ئیوهی کرده جی نشین و له سه ر زه مین دای مه زانندن ؛ له پین ده شتان کۆشکانتان به رزده کرده وه وه له کتیوه کانیشدا خانوتان ده تاشی . نیعمه تی خواتان له بیر بی و پی دامه گرن له سه ر به د فه ری له هه ردا .

۷۵ سه رگه وه ره کانی هۆزه که ی - نه وانه ی له خۆبایی بۆن - لای که م ده ست و هه ژاره کان و نه وانه ی بر وایان هینا بۆ گوتیان : داخۆ ئیوه پیتان وایه ساله ح لای په روه رینیوه وه پاسپیراوه ؟ گوتیان : ئیمه باوه ریمان پی هیناوه .

۷۶ خۆبه زل زانه کان گوتیان : ئیمه له وه ی که برواتان پی هیناوه ، حاشاده که ی .

۷۷ له فه رمانی خودای خۆیان وازیان هینا و شتره که یان په ل په ل کرد . گوتیان : سالح ! نه گه ر راسته پیغه مبه ری ، چۆنت هه ره شه لنی کردین به جینی بینه .

۷۸ زۆر به توندی بۆمه له رزه به کیان بۆهات ؛ هه ر له ناو ماله کانیاندا هه مۆ مردن .

۷۹ سالح له وان دۆرکه وته وه ، گوتی : گه لۆا من په یامه کانی خودام پیگه یاندن ، زۆریشم نسیحه ت کردن ؛ به لام ئیوه نامۆ چیارانتان خۆش ناوی .

۸۰ لۆتیشمان نارد . نه وسا به هۆزه که ی خۆی گوت : ئیوه کاری نه وه ننده شوهری ده که ن ، به رله ئیوه که س له دنیا نه یکردوه ؟

۸۱ ئیوه بۆ خۆره حه ت کردن - له بری ژنان - په لاماری پیاوان ده ده ن . راستی ئیوه بۆ به د فه ری له نه ندازه و ده رکردوه .

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
 قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْطَهَرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾
 وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
 إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
 عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
 فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

۸۲ هۆزه که ی لۆت وه رامیان هه ره ئه وه نده بۆ: له شاری خۆتان ده ریانکه ن؛

ئه مانه که سگه لیکن که ده یانه وی به پاک و خاوینی بۆین!

۸۳ ئیتر خۆی و کهس و کاریمان رزگار کرد؛ هه رته نیا ئنه که ی نه بی، که که وته تهک به جیماوان.

۸۴ بارانی کمان بۆ باراندن ئه ممان باران! ده پروانه پاشه رۆژی ئه و تاوانبارانه چون بۆ!

۸۵ بۆ «مه دیه ن» یش شوعه یبنا نارد، که ئه ویش هه ر له خۆیان بۆ. گوتی: که لۆا عه بدایه تی خودا بکه ن، به غه یره ز ئه و ئیوه خودایه کتان نیه. نیشانه یکی ئاشکراشتان لای په روه رنده تانه وه بۆ هاتوه. با پیوانه و ته رازۆتان به رانه بری و له مالی خه لک مه دزنه وه. له هه ردیشا - دوا ی ئاوه دانکردنی - به دفه ری مه که ن. ئه گه ر برواو به خوا هه بی ئه مه بۆ ئیوه باشته.

۸۶ له سه ره مۆرنگایه کا دامه نیشن بۆتس وه به ره ینانی ئه و که سانه وا بروایان به خوا هیناوه؛ بۆئه وه که له رینگه ی ئه و لایانده ن و رینگای ئه ویان به لارو چه فت نیشان بده ن. له بیرتان بی ئیوه که م بۆن، زۆری کردن؛ لی بروانن پاشه رۆژی به دفه ره کان به کوی گه ییشت.

۸۷ ئه گه ر هیندیك له ئیوه بروای هیناوه به وستانه ی که منی بی راسپیراوه و هیندیکیشتان بروایان پی نه هیناوه، خۆرا بگرن هه تا خودا بۆخۆی له به ینی ئیمه دا داوه ری کا. خۆشی چاترین داوه ره.

* قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِ
 كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
 بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا الْخَاسِرُونَ
 ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩١﴾
 الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
 كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ
 أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى
 عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا
 أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ
 بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
 آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْنَةً وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

۸۸ گرەگرەکانی ھۆزی - کہ لە خۆیان بایی بوبون - گوتیان: شوعەیب! ئیمە تۆش و ئەو کہ سەنەش وەل تۆ باوەریان ھیناوە، لە شاری خۆمان دەردەکەین؛ یان دینەووە سەر دینی مە. گوتی: ئەگەر حەزیش نەکەین؟

۸۹ گوتی: ئەگەر بینەووە سەر دینی ئێوە، لە پاش ئەووە کہ خودا لێی رزگار کردین، درۆمان بە دەم خوداوە ھەلبەستۆ. رەوانیە ئیتر بگەرپنەووە سەر ئەوتایینە؛ جا مەگین پەرورەنرەمان مەیلی لێ بی؛ زانستی ئەو ھەموشتی داگرتۆتەووە؛ خۆمان بە خوا سپاردووە. ئەی خودای پەرورەنرەمان! تۆ لە نیوان ئیمە و ھۆزەکەماندا داوھری بکە؛ چاکترین داوھەر ھەر خۆتی.

۹۰ سەرزەلەکانی ھۆزەکە - کہوا لە دین لایندا بو - گوتیان: ئەگەر بە یرەوی شوعەیبی بکەن، بێ سو تۆشی زەرەر دەبن.

۹۱ ئیتر ئەوسا بۆمە لەرزە و بە تەوژم دای گرتن، کہ ھەمۆ لە مالی خۆیاندا لە بەین چۆن.

۹۲ ئەو کہ سەنە ی قسەکانی شوعەیبیان بە درۆدانا، [وا لە بەین چۆن] دە تگوت ھەر لە وێدانە بۆن. ئەوانە و قسەکانی شوعەیبیان بە درۆدانا، ھەر بۆخۆیان زیانبار بۆن.

۹۳ ئەوسا شوعەیب روی لێ وەرگێران و گوتی: گەلۆ! من پەیا مەکانی پەرورەنرەم بە ئێوە راگەیاندووە و نامۆگاریشم لیکردن. دەسا چلۆن بۆ ئەوانە ی خوانە ناس بۆن، خەمی دەخۆم؟

۹۴ ئیمە ھەر پینگە مەریکمان بۆ ھەر کۆمە لێک ناردووە، بە نەخۆشی و ناگوزوری بە تاقیمان کردۆنەووە؛ شایە تا بپارینەووە.

۹۵ جاری دوایی ناخۆشیمان بە خۆشی بۆگۆریونەووە، تا ھەمۆشتیان زیدە بو. گوتیان: باب و باپیری شمان تۆشی خۆشی و ناخۆشیان بۆن. ئیتر لە پەر - بە بی ئەووە ی ھەست پی بکەن - گرتمانن.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَحَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰءِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنَاتًا
 وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰءِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
 مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
 يَرْتُوبُوا أَلَّا يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا مِنْ بَعْدِ أَهْلِيهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾
 تِلْكَ الْقُرَىٰءُ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
 كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
 ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

۹۶ نیشته جیئی ئەو باژیرانە ئەگەر خویان بناسیباو خۆپاریزیان ، دەروازە ی بەرە کە تانمان لە ئاسمان و زەمینە و بەرپۆیاندا دەکرده وە . بەلام ئەوان نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆزانی ؛ لە سزای ئەم ئاکارەیان گرتمان .

۹۷ ئاخۆ خەلکی ئەو شارانە نەترسابۆن کە لەشەودا ، بەلای ئیمەیان تۆش بیی و ئەوان لە جەنگە ی خەودابن ؟

۹۸ ئەو شارنشینانە داخۆ نەترسابۆن کە لە دەمی چیشته نگاوداو لە جەنگە ی گەمەکردندا ، ئیمە تۆشی بەلایان کەین ؟

۹۹ ئاخۆ لەو دەلنیابۆن لە مەگری خودا پرگاران ؟ خۆبەغەیرلە زیانباران ، کەس لە مەگری خوا هەستی هیمنی ناکا .

۱۰۰ ئەو کەسانە ی ئەم عەرزیان - پاش نەمانی خەلکە کە ی - بە میرات بۆ دەمینیتە وە ، بە وەندەیان نەزانیو ئەگەر حەزکەین - بە گوناھانی کە دەیکەن - تۆلەیان لی دەکەینە وە و مۆریان لە سەردل دادەنیین ؛ کە هەر نەتوانن بیسن ؟

۱۰۱ ئیمە بریک لە نەقلی ئەو باژیرانەت بۆباس دەکەین ؛ راست ئەو یە پیغە مەریان بە نیشانە ی ئاشکراو هاتە لایان ؛ وەک لە پیشدا برویان بە خودا نەبۆ ، هەر وای باوەرمانە وە . ئاوا خودا مۆر دەخاتە سەردلی لەدین لادەران .

۱۰۲ زوربە ی ئەوانە مان نەدی کە پەیمانی خۆپیک بیتن ؛ زۆرینە شیان لە ریزی نافرمانان بۆن .

۱۰۳ پاش ئەوان بە چەند نیشانە ی ئاشکرا مۆسامان ناردە سەر فیرعە و ن و سەرزەلەکانی ھۆزە کە ی ، دژیان ویستان . سا بروانە پاشە رۆزی ئەو بەد فەرمانە چلۆن بۆ .

۱۰۴ مۆسا گوتی : ئە ی فیرعە و ن ! من پاسپاردە ی ئەو کەسەم کە راهینەری گشت دنیا یە .

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
 بَيِّنَةً مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
 جِئْتَ بِثَابِتَةٍ فَآتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعُ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
 لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تُوكُ
 بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
 لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
 لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
 نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
 أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَثَهُمْ وَجَاءَهُمْ بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
 ✽ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
 يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فغلبوا
 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

۱۰۵ واره وایه له راست پیوه، ده باره ی خودا هیچ نه لیم. له پهروه رنده ی ئیوه را نیشانه م بۆتان هیناوه. تۆ گه ره که فرزه ندانی ئیسرائیل و پرای من کل که ی.

۱۰۶ گوتی: نه گه ر به راستیته و هیچ نیشانه ت ده گه له خۆتا هیناوه، نیشانی بده.

۱۰۷ مۇسا عاساکه ی فری دا؛ که چی له پر بۆ به ماریک به ئاشکرا.

۱۰۸ دهستی خووشی له باخه لیه وه وه ده رخست؛ له بهر چاوی چاوه دیران سپیه کی به بی خه ش ده رکه وت.

۱۰۹ سه رزلانی هۆزی فیرعه ون گوتیان: نه مه جادوگه ریکی زۆر زانه.

۱۱۰ وای گه ره که گشتو له م ولاته ده رکا، خۆتان به چی فه رمان ده ده ن؟

۱۱۱ گوتیان: تۆ خووی و براکه ی گل بده وه؛ ده سته یه کی کۆکه ره وه ش به ری بکه بۆ شاره کان.

۱۱۲ تا جادوگه رانی زۆر زان بینن بۆلات.

۱۱۳ جادوگه ره کان له فیرعه ون کۆبونه وه. گوتیان: گه ر ئیمه سه رکه وتین، تۆ ده بی خه لاتمان بکه ی.

۱۱۴ گوتی: به لی، ئیوه بی سو له نزیکانی خۆم ده بن.

۱۱۵ گوتیان: مۇسا! تۆ داویژی یان ئیمه پینش تۆ بهاوینن؟

۱۱۶ گوتی: ئیوه بهاویژن. نه وانه ی نه وان هاویتیان، چاوی حه شامه ته که یان پی خه له تاو لییان ترسان و جادوی زۆر عاجباتیان کرد.

۱۱۷ خستمانه دلی مۇساوه، که: عاساکه ت بهاویژه. هه ر له جیوه هه مۇ جادوکاریه کانی نه وانی ماشی وه هل لۆشی.

۱۱۸ ئیتر که راستی هاته رۆ، پروبوچی کرده وه یان چرۆک ده رچۆ.

۱۱۹ هه رله ویدا تیشکان و به کزی و زه بونی دامان.

۱۲۰ هه رچه ندی جادوگه ر هه بۆن، کړنوشیان کرد.

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٦﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ اِنَّ هَذَا الْمَكْرُ مَكْرَتُمُوهُ
 فِي الْمَدِيْنَةِ لِيُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا فَاَسُوْفُ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٨﴾ لَا قُطْعَنَ
 اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَا يُضِلُّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٩﴾
 قَالُوا اِنَّا اِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٣٠﴾ وَمَا نَنْقِمُ مِنْآلِ اٰتِ ءَامَنَّا
 بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَارُ رَبِّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِيْنَ
 ﴿١٣١﴾ وَقَالَ الْمَلَآئِمِْنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَنْذَرْتُمْ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوْا
 فِي الْاَرْضِ وَيَذُرْكُوْا ءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقَدِّلُ اِبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِيْ
 نِسَاءَهُمْ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ ﴿١٣٢﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
 اَسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاَصْبِرُوْا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ
 يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾ قَالُوا اُوْذِيْنَا
 مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيْنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ
 فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَا اِلَ فِرْعَوْنَ
 بِالسِّنِيْنَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُوْنَ ﴿١٣٥﴾

۱۲۱ گوتیان : وا بڕوامان هینا بە راهینەری گش دنیا؛

۱۲۲ راهینەری مۇساو ھارۇن .

۱۲۳ فیرعەون وتی : بەرلەوہ من ئیزنۇبدەم ، ئیوہ چۇن بڕاؤپنی هینا ؟ ئیوہی
فیلباز ویستۆتانه لەم شارەدا فیلێک بکەن تا خەلکەکە ی لئ وەدەرئین .
سا لەدوااییدا دەزانن .

۱۲۴ پێچەوانە دەست و پنی یەکانۆ دەبڕم . لیشتان رۇن بی گشتۆ
لەقەنارە دەدەم .

۱۲۵ گوتیان : ئیمە دەچینەوہ بۆ لای پەرورەندە ی خۆمان .

۱۲۶ ھەر بۆیە پکەت لە ئیمە ھەستاوہ و سزیمان دەدە ی ، چۇن کاتی
نیشانەکانی پەرورەندە ی خۆمان ھاتن ، تەواو بڕوامان پنی هینان . ئە ی
خودای پەرورەندەمان ! خۆراگریمان بدە یە و بەباوہری پاکەوہ
بمان مرینە .

۱۲۷ سەرگەورەکانی ھۆزەکە ی فیرعەون گوتیان : چۇن تۆ لە مۇساو ھۆزەکە ی
واز دەھیننی ، ولاتت لئ بشیوینن و دەس لە خۆت و پەرستوہکانی تۆ
بەردەن ؟ گوتی : بەمزۆ کورەکانیان دەکوژین و ژنانیشیان [بۆراژە]
دەھیلینەوہ . ئیمە لەسەر ئەوان زالین .

۱۲۸ مۇسا بەھۆزەکە ی خۆی گوت : ھەر پشت بەخوای بیستەن و خۆراگرین ؛
ئەم زەمینە ھی خودایە ؛ بەھەرکەسێ لەعەبدانی خۆی حەزبکا ،
پنی دەبەخشی و دوا رۆژیش بۆئەوانە یە کە لەخودا ترسیان ھە یە .

۱۲۹ گوتیان : بەرلەوہ کە تۆ بیی ، چەوساینەوہ ؛ کە تۆش ھاتوی ، ھەر
دەمان چەوسیننەوہ . گوتی : دۇرنیە ئەورۆژە ی پەرورەندە و دوژمنتان
لەبەین بەری و ئیوہ بکاتە جئ نشین لەم عەرزەداو بڕوانئ ئیوہ چۇن
دەکەن .

۱۳۰ کارێکمان کرد کە لاگیرەکانی فیرعەون بکەونە قاتی و قریبەوہ و داھاتیان
کە متر دەس کەوی ، بەشکە بیڕلەخۆبکەنەوہ .

۱۲۷-راژە: کاربۆکردن، خزمەت. ۱۲۹-چەوسانەوہ: رەنجدان، زەحمەت کێشان.

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۗ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ
فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ
الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن
كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
هُم بَلَغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾
وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ
الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ
يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

۱۳۱ ئەگەر تۆشى خۆشى دەبۇن، دەیانگوت: کاری خۆمانە. ئەگەر تۆشى بەلاو چورتمیش دەهاتن، دەیانگوت کە: ئەمە شۆمی مۇساو یارانى مۇسايە. خۆ دیاریشە ئەگەر چاکە و خراپە یە، لە خواو یە. بەلام زور بەیان نەزان بۇن.

۱۳۲ دەیانگوت: هەرنیشانیکمان بەنیازی جادۆلیکردن نیشان بەدی، ئیمە پروات یی ناھینین.

۱۳۳ ئەوجار ئیمە چەند نیشانە ی ئاشکرمان ناردە سەریان کە بریە تی لە لافاوو کوللە و ئەسپی و خوین و بەق بۆ. بەلام ئەوان دەمارزلیان نواندو گروپەکی تاوانبار بۇن.

۱۳۴ لەپاش ئەو کە ئەو بەلایانەیان دی، گوتیان: مۇسا! لە پەرورە رندەت وە پارێ - وەک پەیمانی بە تۆ داو - ئەگەر بیتو بەلامان لەسەر لابه ری، شەرته باوهریت یی بکەین و تۆرە مە ی ئیسرا ئیلیشت رەگەل بخەین.

۱۳۵ بەلام کاتی بەلامان لەسەر لابرەن - تائە و ماوە دیاری کراوە تیبەر یانکرد - جاری تر پەیمانەکیان وە بەریتدا.

۱۳۶ جاتۆلەمان لیکردنەو و لە دەریادا قوممان کردن. چونکە ئەوان نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆدانا؛ هەر بەلایانەو نەچۆن.

۱۳۷ ئەوسا ئیمە خۆرەهەلات و خۆرئاوای ئەو ولاتەمان - کە بەرەکەتمان پیدابو - کردە بەشی ئەوانە ی چەوسابۇنەو. بەلینی هەرەپیرۆزی پەرورە رندەت - یی کەم و کۆری - دەربارە ی بەرە ی ئیسرا ئیل هاتە جی؛ لەباتی خۆراگرتنیان. هەرچی فیرعەون و یارانى دایان ناو بەرزیان کردەو، هەمۇمان لى تىک و پىک دان.

۱۳۱- چۆرتەم: بەلاو بەسەرھاتی خراپ. ۱۳۳- بەق: بۆق، قورواق.

۱۳۴- تۆرەمە: نەزاد، بنەچەکە، رەجەلەک. ۱۳۷- قوم کردن: نوقم کردن، خستنه زيرناو، بریتی لە خنکاندن.

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
 أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا آلِهًا كَمَا لَهُم آلِهَةٌ
 قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَطَلُ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَيْكُمْ إِلَهًا
 وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتَلُونَ
 أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ
 رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ * وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ أَنْظُرْ
 إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى
 رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
 قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

۱۳۸ بەرەبابى ئىسپرائىلمان لە دەريايە پەراندەوہ . ئەوسا تۆشى ھۆزىك ھاتن ، ھەرخەرىكى پەرستنى بىتگەليان بۇن . گوتيان : مۇسا ! خودايەكمان وەكۇ خوداكانى ئەوان بۇ پەيداكە ا گوتى : ئىوہ ھۆزىكن كە ھىچ نازانن .

۱۳۹ ئە وئاكارەى ئەوان دەيكەن ، بىئەھرەيە و ھەرچى دەيكەن بە فىرپۆيە .

۱۴۰ ئاخۆ ئىوہ دەتانەوئى - غەيرەز خودا - پەرستوئىكۇ بۇ پەيداكەم ! كە ھەر بۆخۆى لە چا و خەلكى ئەم دنيايە ، ئىوہى بەرپىزتر كردوہ ؟

۱۴۱ لە بىرمەكەن كە ئىمە پرگارمان كردن لە فىرەون و دەستە و بەستەى ، كە ئىوہيان زۆر بەسەختى سزا دەدان ؛ نىرینەھكانيان دەكوشت و ۈنەكانيان [بەيەخسىرى] دەھىشتەوہ . ئەو بەلايە و لەلايەن پەرورەندەورا ئەزمۇنەكى پرمۇزن بۇ .

۱۴۲ دەگەل مۇسا ژوانى سى شەوہمان دانا ؛ دەى دىكەشمان بۇ خستەسەر . بەم چەشنە ماوہى ژوانى پەرورەندەى ، بوبە چل شەو . بەھارۈنى براى خۆى گوت : تۆ لەناو ھۆزەكەم دا بە و لەجىنى من بە و ھەر كارى چاك رەچاوبكە و لەدوى خراپكاران مەچۆ .

۱۴۳ كە مۇسا گەيشتە ژوانگە بۆلاى ئىمە و پەرورەندەى دەگەلى كەوتە ئاخافتن ، گوتى : ئەى پەرورەندەى من ! ئارەزۇمە تۆ ببىنم . گوتى : ناتوانى بم بىنى ؛ بەلام لەم كەزە بروانە ؛ ئەگەر لە شوئىنى خۆى نەبزۇت ، ئەوسا دەتوانى بم بىنى . كە خۆى بۆكەزەكە دەرخست ، ھەر بەجارى كەزەكەى پرىش پرىش كرد . مۇسا بە بى ھۆشى كەوت . وەختى ھاتەوہ سەرەخۆ ، گوتى : پاكى ھەر بۆتۆيە ، پەژىوانم ؛ من لەخاوەن باوہراندایەكەمىنم .

قَالَ يَمْوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي
 فَخُذْ مَاءَ آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ
 دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
 بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا
 سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
 الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ
 عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
 سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
 فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا
 رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

۱۲۲ گوتى: مۇسا! من تۆم - بە پەيامەكانم و ئاخافتىم - بەرانبەر بە خەلقى دىنيا، خستۆتە سەر؛ چىم پىنداوى، وەرى بگرەو لە شوكرانە بۇيران بە.

۱۲۵ دەربارەى ھەمۆكارىك و ئامۆزگارى بۆگە لەكەى، ھەمۆشتمان - بى كەم و كۆرى - بۆ نۆسى و بۆمان خستە سەر تە تە لآن. مۇسا! ئاگات لە وانە بى و توندیان بگرەو فەرمان بە ھۆزەكەت بدە با ھەرە چاكیان وەرگرن. من زۇبىتان نیشان دە دەم جىگە و رىگەى ئەوانەى سەرپىنچى بگەن بەرە و كۆيە.

۱۲۶ بەم زوانە روى ئەوانە وابەناحق لە سەر زەمىن فىز دە نوینن، لە نیشانەكانى خۆم وەردە سۇرپىنم؛ بە چە شنىك كە ھەرنیشانەكە بىبىنن، نەيسە لمىنن؛ يائەگەر رى راست بىبىنن پىندا نە چن؛ بە لام ئەگەر رىنگاى گومرايى بىبىنن، بىگرنە بەر. چون ئەوانە نیشانەكانى ئىمەيان بە درۆدانا و ھەرگىز سەرنجیان نە دانى.

۱۲۷ ئەوكە سەنە نیشانەكانى ئىمە و رۆزى پەسلانیان بە درۆدانا، كارەكانیان

بە فىرۆچۆ. ئاخۆ جگە لە بار تە قاي كردهى خۇيان سزادە درىن؟

۱۲۸ لە پاش مۇسا ھۆزەكەى ئەو - لە خشل و زەنبەرى خۇيان - كۆتەلى گۆپرەكە يەكیان دروس كرد كە ھەر دە بىبۆراند! مەر نە ياندى ئەو گۆپرەكە قسەيان دەگە لا ئاكاو رىگايان پى نیشان نادا؟ بە لى كە وتنە [پەرستنى و] ستە مكار بۆن.

۱۲۹ كاتى تە واو پەزىوانى داىگرتن و دىتيان سەريان لى شىواو، گوتيان: ئەگەر پەرورە رىنمان بەر بەزەبى خۇيمان نە خاو لە گوناھانمان نە بۇرى، ئىمە لە زىانبارانين.

۱۲۵- تە تە لآن: پارچە بەردیان پارچە تەختەى پانكە لە بۆ نۆسین، لەوح.

۱۲۷- بار تە قا: بەرامبەر، ھەمبەر. ۱۲۸- كۆتەل: پەيكەر، ھەيكەل.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
 مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
 أَخِيهِ يُجْرِّدُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
 يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٥٥﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي
 رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 الْعِجْلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٧﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ
 تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٥٨﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي
 نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٩﴾ وَأَخْبَارَ
 مُّوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
 قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتَّهُمْ لَوْ كُنَّا بِمِا فَعَل
 السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
 مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٦٠﴾

۱۵۰ مۇسا ۋە خىتى گە رايە ۋە ناۋ ھۆزە كەي ، بە تۆرە يى و بە دل پرى تىي راخو رين
 كە : لە دوای من چە ند جى نشىنى خراب بۇن ؛ ئاخىر بۇچى رانە ۋە ستان تا
 فەرمانى پەرۋەر نە دەر تان پىدە گا ؟ تە تە لە كانى تۆرە لداۋ قۇي برا يە كە ي
 كىشاۋ بەرە ۋە خۇي برد . گوتى : ئەي دا يىك برا كە م ! ھۆزە كە م ھىزىيان
 لى سە ندە م ؛ لە ۋانە ش بۇ بىشم كوژن ! دەرمان بە من خۇش مە كە و منىش
 دە گە ل ناھە قكارە كان دامە نى .

۱۵۱ گوتى : ئەي پەرۋەر نە دەر تان من ! لە خۇم و برا م بىۋرە و بەر بە زە يى خۇتمان
 بخە . تۆ لە گش خاۋەن بە زە يىيان دل سۆز تىرى .

۱۵۲ ئە ۋە كە سانە ي كە بۇنە گو يىرە كە پەرست ، بەر غە زە بى پەرۋەر نە دەر تان
 دە كە ون و لە رىيانى سەر دنىيا يە زە لىل دە بن . ھەركە س درۆيان
 ھە ل بە ستى ، ئىمە وا يان سزادە دە ين .

۱۵۳ ئە و كە سانە ش كە ئاكارىيان خراب بوە ، پاشان پەرۋەر بىنە ۋە و
 بىروا يىنن ، پەرۋەر نە دەر تان لە گوناھانىيان دە بۇرى و دلۇقانە .

۱۵۴ كاتى مۇسا لە تۆرە يى ھىدى بۇۋە ، تە تە لە كانى چنىيە ۋە ؛ كە تىياندا
 رى شاندا ن و بە زىي بۇ بۇ ئە ۋانە ي خودى ترسن .

۱۵۵ ئە ۋە مۇسا مۇسا خە فتا كە سى لە ھۆزە كە ي دە س نىشان كىرد كە بىنە دىدە نى
 ئىمە . كاتى بۇلەر زە دا يىگرتن ، گوتى : ئەي پەرۋەر نە دەر تان م ! ئە گەر مە يلىت
 لە سە ربا يە ھەر لە پىشدا دە ت مراندىن . ئاخۇ دە تە ۋى بە ۋكارە ي كە
 بى ئاۋە زان لە ئىمە كىردو يانە ، تۆ ھە مۇمان لە ناۋ بە رى ؟ ئە مە ش ھەر
 ئە زمۇنى خۇتە ؛ بە مە يلى خۇت كە سانى گومرا دە كە يت و ھىندىكانىش
 بەرە ۋە خۇت شارە زادە كە ي . گە ۋرە مان تۆي ، بمان بۇرە و بە زە ت
 پىماندا بىتتە ۋە . باشتىن بە خشىنەر ھە رتۆي .

* وَكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
 هُدُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ
 يَتَّبِعُوا النَّاسَ فِي رِسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
 وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

۱۵۶ لہ دنیاہ و لہ قیامہ تیش بہ چاکہ بمانخوینہ وہ؛ ئیمہ ہاتوینہ وہ لای تو۔
 گوتی: ہہ رکئی نازاربدہم کہ یفی خوّمہ . بہ زہ بیشم ہہ مؤستی داگرتوہ .
 چاکہ ی ٹہ وانہ دہ نؤسم لہ خراپہ خو پاریزن و زہ کات دہ دہن؛
 ٹہ وکہ سانہش کہ بروایان بہ خوا ہہ یہ؛

۱۵۷ ٹہ وانہ وا دہ کہ ونہ شوین ٹہم پیغہ مبرہ ی کہ راسپاردہ ی خواہہ و
 نہ یخویندوہ و لہ تہ ورات و ئینجیلیش ناوی نوسراوہ و ہانہ ی چاکہ یان
 دہ دات و ناہیٹی خراپہ بکہن؛ پاکز بہرہ وا دہ زانی و گہ ماری پی ناپہ وایہ و
 گرناہی زنجیریان لہ سہر لادہ با؛ کہ بہ وانیان شہ تہک داہون . ٹہ وانہ ی
 بروای پیدہ کہن ، بہ قہ دروہ لیتی دہ روانن؛ لہ یاریدہ ی دانامینن و
 لہ دوی ٹہ و روناکیہ دہ چن کہ وپرای ٹہ و ناردراوہ؛ ٹہ وانہ رزگارہ کانن .

۱۵۸ بیژہ: خہ لکینہ ا بزائن ٹہ من خودا رای سپاردؤمہ لای ئیوہ ، گش لہ گشتؤ .
 ٹہ و خودایہ ی مولکایہ تی ٹاسمانہ کان و ٹہم ہہ ردہش ہہر بو ٹہ وہ؛
 لہ خو ی بہ دہر ہہ چ شت بو بہ رستن نایی . گیان دہ بہ خشی و گیان
 دہ ستینی . دہ سا ئیوہ بہ خودا و بہ پیغہ مبرہ ی نہ خویندہ وار بروابکہن؛
 کہ ٹہ ویش خو ی باوہری بہ خودا ہہ یہ و بہ ہہرچی خودا گوتؤیہ
 بروادہ کا . پہ یرہ وی بن ، شایہ ت شاہ زای ریگہ بن .

۱۵۹ دہ ستہ یہ کیش لہ ہؤزی موسادا ہہ نہ ، بہ راستی ری دہ نوینن و
 بہ راستیش داوہری دہ کہن .

۱۵۷- پاکز: خاوتن، تہ میس . گہ مار: بیس، چلکن . ۱۵۸- گش لہ گشتؤ: ہہ مؤتان، گشتان .

۱۵۹- ہہ نہ: ہدن، ہہ یہ .

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَمَّا أَوْحِينَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ
 إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَآبِ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسْتَ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٦﴾ وَإِذِ
 قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَفِّرْ
 لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٧﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
 لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٩﴾

۱۶۰. نه وانمان به دوازده‌ده‌سته (دوازده نومهت) به‌ش‌به‌ش کردو نه‌وکاته‌ش هوزه‌که‌ی مؤسا داوای ناوی وه‌خواردنیان له مؤسا کرد، ئیمه مؤسامان تیگه‌یاند که: به دارعاساکه‌ی ده‌ستت له‌وبه‌رده‌ده. دوازده‌کانی له به‌رده‌که‌وه هه‌لقولین؛ هه‌رده‌سته‌یه‌ی ده‌راوی خوئی ناسیه‌وه. هه‌وریشمان له‌لای سه‌رؤیان کرده سه‌یوان؛ گه‌زۆشمان ده‌گه‌ل شیلاقه بۆه‌ناردن: بخۆن له‌وشته‌پاکانه‌ی کردومانه‌ته رۆزیتان. هیچ غه‌دریکیان لیتمان نه‌کرد؛ به‌لام خۆیان غه‌دریان له‌خۆیان ده‌کرد.

۱۶۱ [له‌بیرۆبی] نه‌وکاته‌ش که‌پیان گوترا: له‌وشاره‌نیشته‌جی بن‌و له‌هه‌رلایه‌ک هه‌رچی ده‌تانه‌وی بیخۆن. نزابکه‌ن گونا‌هۆ لی هه‌لبوه‌ری و له‌درگاوه که‌ده‌چنه‌ژۆر، سوژده‌به‌رن؛ هه‌ره‌له‌یه‌ی کردوتانه ده‌تانه‌خشین. بۆ نه‌وانه‌ی ئاکارچاکن، پاداشی زیاتریش ده‌ده‌ین.

۱۶۲. نه‌وسا ناهه‌قیکارانیان نه‌وقسه‌ی پێان وترا، گۆریانه‌باریکی دیکه. ئیمه‌ش له‌سه‌ر نه‌و ناهه‌قی کردنه‌یان، به‌لایه‌کمان له‌ئاسمانه‌وه بۆناردن.

۱۶۳. ده‌رباره‌ی نه‌وبازێره‌ی وا که‌وتبوه‌قه‌راخی ده‌ریا لییان پرسه، که‌به‌شه‌مه‌نافه‌رمانی خویان ده‌کرد. چونکه‌له‌رۆزی شه‌مه‌دا ماسی‌گه‌ل سه‌راو ده‌که‌وتن و رۆژی که‌شه‌مه‌نه‌بویه، دیاریان نه‌بو. نه‌و که‌سانه‌ی له‌ریگه‌ی خودا لاده‌دن، ئیمه‌ئاوا ده‌یان نه‌زمۆین.

۱۶۰-ده‌راو: جی‌خواردنه‌وه‌ی ناو. سه‌یوان: سابات، سایه‌بان.

شیلاقه: گاوانی، سیرۆ، ریشۆله، ره‌شۆله.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَّهُمْ مُّهِلِكُمْ أَوْ مُّعْذِبُهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مُعَذِّبَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَعَلَّهْمُ يُنقُّونَ ﴿١٦٤﴾
 فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
 وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
 ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
 يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
 لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَا فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ
 الصَّالِحِينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
 وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
 وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
 وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
 أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَابِ الْأَخْرَةُ
 خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنْقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

۱۶۲ که ده‌سته‌یه‌کیش له‌خۆیان گوتیان: بۆچی ئیوه‌ده‌رباره‌ی که‌سانی خودا که‌ره‌کیه‌قریانکا‌یان به‌توندی‌ ئازاریاندا، به‌ئامۆزگاری‌ خه‌ریکن؟ گوتیان: تا‌لای‌ په‌روه‌رنده‌تانه‌وه‌تۆشی‌ شه‌رمه‌زاری‌ نه‌بین‌و‌شایه‌ت‌ئه‌وانیش‌ بترسن.

۱۶۵ که‌ ئامۆزگاری‌ کردنیان‌ به‌هره‌ی‌ نه‌دا، ئه‌وه‌که‌سانه‌مان‌ رزگار‌ کرد که‌ دزی‌ خراپه‌ و‌یستان؛ زۆر‌ به‌توندی‌ ئازاری‌ ئه‌وانه‌شمان‌ دا‌ که‌ ناهه‌قی‌ پیشه‌بۆن‌ و‌ فه‌رمانیان‌ به‌جی‌ نه‌هیتا.

۱۶۶ کاتی‌ هه‌ر‌ ئه‌و‌کاره‌یان‌ کرد که‌ پێان‌ گوترا‌بو‌ مه‌یکه‌ن، گوتمان: ببنه‌ مه‌یمۆن‌ که‌ لی‌ تروکراوا!

۱۶۷ ئه‌و‌کاته‌شۆ‌ له‌بیری‌ که‌ په‌روه‌رینی‌ تۆ‌ رایگه‌یاندا: ده‌یانکه‌مه‌ به‌رفه‌رمانی‌ که‌سانی‌وا‌ که‌ تا‌قیامه‌ت‌ - به‌توندی‌ - ئازاریان‌ ده‌ن. په‌روه‌رنده‌ت‌ به‌په‌له‌ تۆ‌له‌ده‌ستینی‌ و‌ هه‌ر‌ بۆ‌خۆشی‌ له‌ گونا‌هکاران‌ ده‌بۆری‌ و‌ دلۆفانه‌.

۱۶۸ له‌زه‌میندا‌ کردمان‌ به‌ چه‌ندین‌ ده‌سته‌ی‌ لیکتر‌ جیا. هیندی‌ له‌وان‌ به‌ چاک‌ ده‌ر‌چۆن؛ هیندی‌ تر‌ وه‌ک‌ ئه‌وان‌ نه‌بۆن؛ به‌خۆشیان‌ و‌ به‌ ناخۆشیانیشمان‌ ئه‌زمۆن، سا‌ به‌شکۆ‌ بگه‌رینه‌وه‌.

۱۶۹ ئه‌وسا‌ جی‌ نشینانیکی‌ به‌د‌فه‌ر‌هاتنه‌ جیگایانو، کتیبه‌که‌ لای‌ ئه‌وان‌ به‌ که‌له‌پۆر‌ما؛ که‌ هه‌ر‌ بۆ‌ته‌ما‌حی‌ دنیا‌ تیده‌کۆشان. ده‌شیانگوت: ئیمه‌ هه‌ر‌ زۆر‌زۆ‌ عافو‌ ده‌کرین. ئه‌گه‌ر‌ دیسانیش‌ له‌ شتی‌ک‌ ده‌ستیان‌ گیربا، وه‌ریان‌ ده‌گرت. مه‌ر‌ له‌و‌ کتیبه‌دا‌ له‌وان‌ په‌یمان‌ وه‌رنه‌گیرا، له‌راستی‌ به‌ولا‌وه‌ ده‌رباره‌ی‌ خودا‌ نه‌خێون؟ که‌ هه‌ر‌چی‌ تیشیدا‌ هه‌بۆ‌ خویند‌بۆیان. مالی‌ ئه‌ولا‌ بۆ‌ئه‌وانه‌ی‌ خۆپاریزن‌ زۆر‌ باشته‌ر، هیشتا‌ ئیوه‌ تی‌ ناگه‌یه‌ن؟

۱۷۰ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی‌ که‌ به‌رانبه‌ر‌ به‌کتیب‌ ره‌فتارده‌که‌ن‌ و‌ نویژیش‌ ده‌که‌ن، ئیمه‌ پاداشی‌ ئه‌وانه‌ی‌ ئاکار‌ چاکن‌ و‌ندا‌ناکه‌ین.

﴿١٧١﴾ وَإِذْ نُنَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَاءَ آتِنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَىٰ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
 آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَنهَلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
 الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿١٧٤﴾ وَآتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
 فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ
 يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

۱۷۱ نه وکاته که کیوه که مان وینه ی سه یوان به سه ریاندا راهه نگاوت و لایان و ابو هر به سه ریاندا ده رُوختی [وتمان]: نه وی داومانه پیتان پهیت بیگرن؛ چی تیدایه له بیرتان بی؛ ده شقه م خۆتان بیاریزن.

۱۷۲ نه وساش که پهروه رنده ی تۆله پشتی عه ولادی ئاده م زاروزیچی به رهه م هینا، له سه ر خۆیان شایه تی هه ر به خۆیان دا. گوتی: من پهروه ریستان نیم؟ گوتیان: به لئی، ئیمه له وه ئاگادارین. نه کا رۆزی سه لا بیژن: نه مانزانی.

۱۷۳ یان نه بیژن: نه وکه سانه وا له پیشدا شه ریکیان [بوخودا] دانا، باب و بایرانمان بۆن و ئیمه به ره ی دوا ی نه وانین؛ ئاخۆ ئیستا تۆ گه ره کته له سه ر ئاکاری ناحه قان ئیمه قرکه ی؟

۱۷۴ نیشانه کان ئاوا رۆشن ده که ینه وه، شایه تا بگه رینه وه.

۱۷۵ ده نگ و پاسی نه و که سه شیان بۆوه خوینه که نیشانه کانی خۆمان پی به خشیبو، خۆی لی بواردن؛ نه وسا شهیتان وه دوی خۆی داو که وته ناو ریژی گومرایان.

۱۷۶ ئیمه گه ر بمان ویستایه له مانه را پایه به رزیمان ده دایه؛ به لام نه و هه ر خۆی به عه رزه وه چه سپاندو په یه ره وی ئاره زوی خۆی بو. نه زیله ی نه و وه کۆ نه زیله ی سه گیکه بو ی بچی زمان ده ردینئی و لیشی گه ری زوان ده کیشی. نه م چیرۆکه به سه رهاتی نه وانه یه که نیشانانی ئیمه یان به درۆ دانا. تۆ له وته رزه باسانه یان بۆوه گپه ره، شایه تا بیربکه نه وه.

۱۷۷ چه ن خراپه سه رگوروشته ی نه وکه سانه نیشانه کانی ئیمه یان به درۆزانی و له خۆیان ناهه قیان کرد.

۱۷۸ هه رکه سیکی خودا خۆی شاره زای بکا، ریگه ی راست ده گریته به ری و هه ر که سیکیش گومرا بکا، له ریژه ی زیانبارانه.

۱۷۱- پهیت: توند، سفت. ده شقه م: به شکم، به لکۆ. ۱۷۲- زاروزیج: تیره و تایفه، بنه چه که.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
 لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
 بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٦﴾
 وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
 أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٧﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
 يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٧٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧٩﴾ وَأَمَلِي لَهُمْ آيَاتٌ
 كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٨٠﴾ أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ
 هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨١﴾ أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
 إِلَيْهِمْ فِي آيَاتٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٢﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا
 هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٣﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
 أَيَّانَ مَرُّ سَهَابٍ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا ابْغِثْهُ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
 عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

۱۷۹ ئیمە گەلیک لە جنۆکە و لە مرۆمان بۆ جەهەندەم وەدی هینا: دلیان
هەیه و پیتی تی ناگەن؛ چاویان هەیه و پیتی نابینن، گویان هەیه و پیتی
نابینن؛ ئەوانە وەکو ئازەلن؛ بگرە لە وان گومراترن؛ ناگایان لە هیچ شت
نیە.

۱۸۰ ناوی خودا، هەمۆیان رێندو لە بارن؛ هەر بە وناوانە بانگی کەن.
گۆی مەدەنە ئەوەکە سانە ی ناوەکانی هەر بە ئانقەست بۆدەگۆرن. ئەمانە بۆ
ئەوکارەیان سزادەدرین.

۱۸۱ لەوانەدا کە ئیمە دروستن کردۆن، دەستەیهک هەن بەرەولای هەق
رێ شاندەرن و بەهەقیش داوهری دەکەن.

۱۸۲ ئەوانەش کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دانا، وردەوردە - بی ئەوەی
بە خۆبزانن - بەرە و تێداچۆنیان دەبەین.

۱۸۳ ماوەیهک مۆلەتیان دەدەین، چونکە تەگبیرم پتەو.

۱۸۴ ئاخۆ بە بیربیراندا نەهات هاوریکەیان تۆشی شیت بۆن نەهاتو؟ ئاشکرایە
ئەو لە ترس و بەرهینەرێک بەدەر نیە.

۱۸۵ ئاخۆ ئەوان لە دام و دەزگای پرشکۆی عاسمانەکان و زەمین و هەرچی خوا
دروستی کردۆن، رانەماون؟ ویش دەچی بەم نزیکانە بە ئاکامی مەرگ
بگەن. دەیسە لە پاش ئەم قورعانە بە کام قسە برۆادەکەن؟

۱۸۶ خوا پێی لە هەرکەس بگۆرێ، هیچ پێبەری دەس ناکەوێ. وازیان لێ
دێنێ با هەر وا لە سەر بزێوی خۆیاندا سەرگەردان بن.

۱۸۷ دەربارە ی رۆژی سەلاوە لێت دەپرسن: کە ی وەدی دی؟ بیۆه: زانینی
هەر تەنیا لە لای پەرورینی منە؛ بۆخۆی نەبێ کەس ناتوانی وەختەکە ی
ئاشکرا بکا؛ هەلینانی بۆ ئەوانە ی لە ئاسمانان و زەمیندان، زۆر گرانه و
لە نەکاویک ئەورۆژە رۆتان تێدەکا. جۆریک پرسیارت لێدەکەن وەک تۆ
دەربارە ی بزانی. بیۆه: تەنیا هەر خودا بۆخۆی دەیزانی؛ بەلام زوربە ی
ئەم خەلکە ئەمە نازانن.

۱۸۰- رند: جوان، بێ کەفتگ. ۱۸۴- ترس و بەرهینەر: ترسینەر، بریتی لە پێتەمبەر.

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ ۖ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا
 اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩٠﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ
 ﴿١٩٢﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٤﴾ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
 يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴿١٩٦﴾

۱۸۸ بێژە: ئەمن خواوەنی سۆدو زیانی خودی خۆم نیم؛ جا مەگین خودا
 حەزبکا. گەر نادیارم زانیان بە ھەری فرەم گیردە کەوت و زیانیکم تۆش
 نەدەھات. من ھەر تەنیا ترسینەر و مژدەدەرم بۆ کەسانی برۆادە کەن.

۱۸۹ ھەر ئەو ئێوەی لە یەک کەس وەدی ھیناوە؛ ژنە کەشی ھەر لە ماکی ئەو
 پێک ھینا، کە لە ورا بە سیستە وە. وەختی [ئادەم] وەل [دایکە و]
 سەر جیتی کرد، باردار بۆ بە باریکی سۆک. ماوە یەک پێوە گەرا. کە ھەستی
 بە قورس بۆن کرد، ھەرتک لە پەرورەندەیان پارانە وە: ئەگەر زارۆیی
 ھێژامان پێ بە خشی، لە شوکرانە بژێران دەبین.

۱۹۰ کە زارۆی ھێژای پێ بە خشین، لە وەدی کە خودا پیدابۆن،
 چەند شەریکیان بۆ پەیدا کرد؛ کە خودا زۆر بەرزترە لە وەدی کە شەریکی
 ھەبن.

۱۹۱ چۆن ئەوانە دەکەن بە شەریکی خودا کە ناتوانن ھیچ شتی دروست
 بکەن و خۆیان دەبێ دروست بکرین.

۱۹۲ توانایان نیە یارمەتی ئەوان بەدەن و یاریدەیی خۆشیان پێ نادری.

۱۹۳ ئەگەر ئێوەش بانگیان بکەن کە بێنە سەر پراھی خودا، دوا و ناکەون.
 بانگیان بکەن یان دەنگ نەکەن، بۆ ئێوە ھەر وە کۆبە کە.

۱۹۴ ئەوانە ی کە - بە جێ خودا - ئێوە ھانایان پێ دەبەن، عەبدگە لیکن وە ک
 خوەتان. دەسا ئەگەر ئێوە راستن، بانگیان بکەن با وەر امتان بەدەنە وە.

۱۹۵ ئاخۆ ئەوان دەتوانن لە سەر پرا بپۆن، یان دەستی پراسانیان ھەبە، یان
 چاوی دیتنیان ھەبە، یان گوێی بیستنیان پێوەیە؟ بێژە: بانگی
 ئەو ھاو بە شانەتان بکەن، ئەوسا داوی فیلانم بۆ بێنە وە و ماوەم مەدەن.

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١١٦﴾
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
 أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١١٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١١٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١١٩﴾ وَإِمَائِنُ زَعْنَكُ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿١٢١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَىِّ ثُمَّ
 لَا يُقْصِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا الْوَلَا أَجْتَبَيْتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَذْكُرَّ بِكَ
 فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿١٢٦﴾

۱۹۶ گه وره ی من هر خودایه که نه م کتیبه ی ناردوته خوار؛ هر بوخوشی سه پرستی چاکان ده کا.

۱۹۷ نه وکه سانه ی - به غیره ز نه و - ئیوه هانایان پیده بهن، ناشیهن یاریده تان دهن و یاریده ی خوشیان بی نادری.

۱۹۸ نه گه ر ئیوه به ره و رنی راستیان بانگ بکه ن، لیونابیسن؛ ده بینی تواشات ده که ن و نه شیان دیتوی.

۱۹۹ چاو بیوشه و فرمان به کاری چاک بده و له ونه زانانه وازیته.

۲۰۰ هر گایه کیش خه یالاتیکی خرابت له شه ییتان به دلدا بوری، هر په نا به خودابه ره؛ که خوی بیسه رو زانایه.

۲۰۱ نه وکه سانه ی پاریزگارن، هرگا خه یالی خرابیان له شه ییتانه وه توش ده بی، گورجی یادی خوا ده که ن و بهر چاویان رن ده بیته وه.

۲۰۲ براکانیشیان بو نه وه ی هر گومرابن، تیده کوشن و له ته قالادانه که یان کوتانایه ن.

۲۰۳ هرگا هیچ نیشانه یه کیان نیشان ناده ی، ئیژن: تو بو له خوته وه ریکی ناخه ی؟ بیژه: من هر له وانه پهیره وی ده که م که له لای پهروه رنده م را پیم راده گا. نه مانه چاوروشن که رن له پهروه رنده ی ئیوه راو ری شانده رن و بهزه بین بو نه وکه سانه ی به باوه رن.

۲۰۴ هرگا قورنان ده خویندری، کربن و گوئی لی بدیرن؛ شایهت بهر بهزه ی خوا که ون.

۲۰۵ هه موبه یانی و ئیواران، به پارانه وه و ترسه وه - به بی نه وه ده نگ هه لیئی - یادی پهروه رنده ت بکه و هرگیز تو له وانه مه به که به بیریشیاندا نایه.

۲۰۶ نه وکه سانه ی لای پهروه رنده ت په سندن، بی فیزن له په رستنی و په سنی پاکی نه و ده دهن و هر به ره و نه و سوژده ده بهن.

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ
 وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
 قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
 مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٥﴾
 يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
 وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
 لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
 وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
 لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧﴾

ئەنقال

وئانا فوگداكە كەلا ئەندە بوگدا ئوتقانه

- ۱ لەمەردەسكەوتى جەنگەوہ لیت دەپرسن ، بیژە : تالانى دووزمان بو خوداو بو پیغەمبەرە . ئەگەر بروتان هیتاوه ، ئیوہ ترسۆ لە خودا بئى و لەناو خۆتاندا پینک وەرن و بەرفەرمانى خوداو پیغەمبەرەكەى بن .
- ۲ خاوەن بروتا ئەو كەسانەن هەر كە ناوى خودا برا ، دلپان ترسى رى دەنیشى و كە نیشانەكانى ئەویان بووہ خوینن ، بروایان بەهیتتر دەبى و دەربەست خۆیان بەپەرورینیان دەسپیرن .
- ۳ ئەوانەن كە نوێژدەكەن و لەو بژیوہى بەشمان داون بەشى هەزارانیش دەدەن .
- ۴ باوەردارى بئى كەمايەسى ئەمانەن كە لە پەرورینیانەوہ پلە و پایەو لى خۆشبۆن و بزیوى پەسندیان هەيە .
- ۵ هەر وەك ئەوہى پەرورەندەت - بەهەقانەت - تۆى لە مالى خۆت هیتادەر ؛ هیتدیکیش لە باوەردارەان نارازى بۆن .
- ۶ لەپاش راستى رۆن بۆنەوہش ، ئەوان كیشەت دەگەل دەكەن ؛ وەك بەناشكرا ببینن كە بەرەومردنیان داژۆن .
- ۷ ئەوسا كە خوا سۆزى پیدان كە يەكێك لەودوگۆمەلە بو ئیوہیە ، ئیوہ هەر ئارەزۆتان بو دەستە بئى دەستە لاتەكە بو ئیوہ بن . خوداش ویستی هەرچۆنى خۆى گوتۆیەتى وەرپاست گەرى و خوانەناسان بنەبركا .
- ۸ تا راستى سەقام گیربكاو یۆچ و چرۆك لەناوبەرى ؛ هەرچەند تاوانبارەكان حەزى لئى نەكەن .

۶- داژۆن لە ئازۆتن : لئى خوینن . ۷- سۆز : پەیمان ، گەفت ، سۆز .

۸- سەقام گیربۆن : بەتەواوى دامەزران .

اذ تستغيثون ربكم فاستجاب لکم انی ممدکم بالف
 من الملائكة مردفين ﴿١﴾ وما جعله الله الا بشری
 ولتطمین به قلوبکم وما النصر الا من عند الله ان الله
 عزیز حکیم ﴿٢﴾ اذ يغشيکم النعاس امنة منه وينزل
 علیکم من السماء ماء لیطهركم به ویذهب عنکم رجز
 الشیطن ویربط علی قلوبکم ویثبت به الاقدام ﴿٣﴾
 اذ یوحی ربک الی الملائكة انی معکم فثبتوا الذین امنوا
 سألنی فی قلوب الذین کفروا الرعب فاضربوا فوق
 الاعناق واضربوا منهم کل بنان ﴿٤﴾ ذلک بانهم
 شاقوا الله ورسوله ومن یشاقق الله ورسوله فکاب الله
 شدید العقاب ﴿٥﴾ ذلکم فذوقوه وات للکفرین
 عذاب النار ﴿٦﴾ یتأیها الذین امنوا اذ القیتهم الذین
 کفروا زحفا فلا تولوهم الادبار ﴿٧﴾ ومن یولهم یومئذ
 دبره الا متحرفا لقیال او متحیزا الی فئة فقد بآء
 بغضب من الله وما ولیه جهنم وبئس المصیر ﴿٨﴾

۹ لە وکاتە شدا که هانانان بۆ پەرورە رەندە تان دە برد، گوتی: ئەوا بە شوین یە کدا
هە زار فریشتە دە نیرم بۆ یاریتان.

۱۰ خودا ئەو بە لێنە شی هە ربۆیە پیدان، هە تاکۆ موژ دە یە ک بیتۆ دلگە لتان پی
ئۆقرە بگری. یاری دە ش هەر لە خواوێه. خودا خواوێ دە ستە لاتی
لە کارزانە.

۱۱ ئە و دە مە شتان هەر لە بیر بی وا ئە و سوکە خە وە ی لە لای خۆیە وە
بۆ هە ناردن و بۆبە هۆی دلنیا ییتان. بارانی شی لە حە و او و بۆ باراندن تا
خاوینتان بکاتە وە و خە یالاتی شە ی تانو لی دۆرخاتە وە و دلگە رمتانکا و
مە ی دانی بە جی نە هیلتن.

۱۲ خوا فریشتە ی تیگە یاندن کە: خۆشم دە گە ل ئیوێ دە م، غیرە ت وە بە ر
خاوە ن باوێ رە کان بیتن، منیش ترس وە بە ر خاوە نە ناسان دە نیم. سا ئیوێ
لە ملیان دە ن و هە مۆ ئە نگوستە کانیشیان بپە رینن.

۱۳ چونکە ئە وان بە ر هە لستی خودا و پیغە مبه ری وێستان. هە رکە سانیک دزی
خودا و پیغە مبه ر بن، خوا بە توندی سزادە دا.

۱۴ با بیچیون! خاوە نە ناسان بە ناگریش نازاردە درین.

۱۵ ئە ی گە لی خاوە ن باوێ ران! ئە ر تۆشی خاوە نە ناسان بۆن - با زۆریش بن -
ئێوێ لە بە ر یان هە ل مە یە ن.

۱۶ هە رکە س لە رۆژیکی وادا خۆ لە شە ری بدزیته وە - مە گین بۆ شە رکردن
لە شوینیکی کە وە، یان بۆ یاری دە ی یارانی - خودا لە خۆ تۆرە دە کا و
جیگە ی لە جە هە ندە م دە بی و چاره نۆسی زۆر خراپە.

۹- هانانان: پە نابردن بۆ فریاریە س. ۱۳- بە ر هە لست: دوژمن، دز.

۱۵- هە ل مە یە ن لە هە لاتن: راکردن. ۱۶- چاره نۆس: بە خت و هات.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَالِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِيحُوا فَتَدْرِكُوا وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا لَنْ نُبْغِيَنَّكُمْ
 وَإِنْ تَنْهَوْا فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا لَنْ نُبْغِيَنَّكُمْ
 فَتَثْبِتْكُمْ شَيْعًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَأْتِيهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتُّمَّ
 تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
 لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ * إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُّ الْبُكْمُ
 الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
 وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ
 تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

۱۷ ئەوان ئۆیۈ نەتان کوشتن؛ خوا کوشتنى . که هاويشتت ، هاويژه ره که تۆنه بوی؛ خوا هاويشتى . ئەو دەيه ويست باوهرداران به باشى تاقي کاته وه . خودا بيسه رو زانايه .

۱۸ بە ئى ، ئاوا خودا فىلى دىن دوومنان پۇجەل دەکا .

۱۹ گەر دەتانه ويست سه رکه ون ، وا سه رکه وتن ؛ ئەگەر له شه ر به سيش بکەن ، قازانجانە ؛ ئەگەر يش تى هەلچنە وه ، ئيمەش تى هەلده چينه وه و با دەسته وبه سته تان زۆربىن ، هيچ به هره بۆ ئۆيه نادا . خودا وهل باوهردارانه .

۲۰ ئەى گروى خاوهن باوه پان ! به رفه رمانى خوداو پيغه مبه رى بن و له هه رشتى ئەو پيتان ئۆيى و دەبييسن ، خۆمه بويزن .

۲۱ ئۆيه وه ک ئەوانه مه بن ، گوتويانه : گويمان لى يه ، که چى هه ر نه شيان بيستوه .

۲۲ خرا ترين زينده وه ران له لای خودا ، ئەو که رو لالانەن که وا هيچ تى ناگەن .

۲۳ ئەگەر خودا بيزانيا خي رى کيان دەباراندايه ، کارىکى دەکرد بييسن . خۆ ئەگەر گوئى بيستنيشى پى بدابان ، هه ر رۆيان لى وه رده گي پراو خۆيان دەبوارد .

۲۴ ئەى گەلى خاوهن باوه پان ! هه رگا خوداو پيغه مبه ر لىو داوا دەکەن کارى بکەن ئۆيه ی پى بۆۆي نە وه ، گورجى بيکەن ؛ ئۆيه ی پى دەبۆۆي نە وه . بشزانن خوا دەبيته له مبه ر له نيوان مرو و دلى ؛ هه مۇلاشتان له لای ئەو کۆدە کرى نە وه .

۲۵ له و به لايەش خۆپارىزن که تايبه تى ناحه قىکارانتان نيه . بشزانن که تۆله ی خودا توندوتيزه .

۱۷- هاويشتن: هاويژتن، فریدان، تۆردان. تاقي کردنه وه: ته جربه کردن، ئەزمۇن، جەرباندن.

۱۹- قازانج: به هره ی سه ودل. تى هەلچۆنە وه: سه رله نوئى کردنه وه، به سه رگرتنه وه، له سه ره و

دەس بيکردن. ۲۴- بۆزانە وه: وه که يف که وتن له پاش له رى و که ساسى، زينگه وبۆن.

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
 أَنْ يَخَطَفَكُمْ النَّاسُ فَعَاوَنَكُمْ وَأَيْدِيكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنِيَّتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا
 اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ
 لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الْيَثْبُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
 اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
 قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا
 أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

۲۶ بیر له وده مه بکه نه وه که ئیوه له م ولاته دا که میکی بی ده سته لات بون ؛ ترسو هه بو خه لکی تر ده رتان بکه ن و بی جی وری بمینه وه . په نای دان و یاریده ی دان و سه رکه وتن و رۆزی پاک و ره وای پیدان ؛ به شکه شوکرانه بویرین .

۲۷ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران ! ده گه ل خوداو پیغه مبه ر ده غه لی مه که ن . ئە وشتانه ش که ده زانن نامانه تن ، غه یانه تی تیدامه که ن .

۲۸ بشزانن مال و مندالتان هوی ئە زمونن ؛ پاداشی زور لای خودایه .

۲۹ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران ! ئە گه ر له خودا بترسن ، نامیری جیا کردنه وه ی پاک و پیستان پیده دات و له خراپه تان ده بووری . خودا زور چاکه ی له لایه .

۳۰ بیته بیرت ئە وسای خودانه ناسه کان ویستیان فیلیکت لی بکه ن ، یان به ندت که ن ، یان بت کوژن ، یان ده رت که ن . ئە وان فیله که ی خویمان کرد ؛ خواش فیلی کرد . خواش چاترین فیله زانه .

۳۱ هه رگا نیشانه ی ئیمه یان بووه خوینن ، ئیژن : بیسمان ؛ ئە گه ر چه زمان بکردایه ، ئیمه ش وه ک ئە مه مان ئە وت ؛ له چه ند چیرۆکی که ونارا به ده ر نیه .

۳۲ ئە وساش گوتیان : ئە ی خودایه ! ئە گه ر به راستیه و له لایه ن تووه هاتوه ، له چه واوه وه بهر ته وه ن بارانمان ده یان نازاریکی به ژانمان بو بنیره .

۳۳ هه تا تویمان له ناودابی ، خودا جه زره به یان نادا . هه تا داوای بوژدن له گونا هیش بکه ن ، خودا هه ر نازاریان نادا .

وَمَا لَهُمُ الْأَيْعَادُ بِهِمْ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۗ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمْ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيحَةً فذُقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
 فِي جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآ قَد سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَتَلُوهُمْ حَتَّىٰ
 لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ
 أَنْتَهُوَ آفَاتُ اللَّهِ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿٣٠﴾

۳۲ خودا چۆن ئازاریان نه دا، که نه وانه ریگه ی « مَسْجِدُ الْحَرَامِ » یان له زیاره ت که ران گرتوه و هه لیش ناگرن خاونی بن ؟ خاوه نانی هه ر ده بی نه و که سانه بن که ترسی خودایان هه یه ؛ به لام زور به یان نه زانن .

۳۵ نۆیژیان له مالی خودادا هه ر بریه تی له چه پله و فیتوگیشانه . سا له سزای نه و بروا نه هینانه دا، نه شی تۆشی ئازار بین .

۳۶ نه وانه ی خودانه ناسن ، مالی خۆیان خه رج ده که ن ریگه ی به ره و خودا بگرن . نه و مال به خت کردنه یان ده بیته که سه ریگ بۆیان و پاشان هه ر زێرده که ون . خروپری خوانه ناسان له دۆزه ه کۆده کرینه وه .

۳۷ هه تا خودا پاک و پیس لیک هه لاویری و پیسه کان له سه ریگ دانئ و به تیکرایی کۆگایاندا و بیانخاته دۆزه هه وه ؛ هه ر خۆیان زیانبار بوگن .

۳۸ به خوانه ناسه کان بیژه : ئیستاش نه که ر ده س هه لگرن ، هه ر چی پیشو کردوتانه عافوده کری . نه که ریش تی هه لېچنه وه ، به سه رهاتی پیشینه کان دیاره چبۆ .

۳۹ وه لیان شه رکه ن هه تا ئاواوه نامینی و دین گشتی دینی خوا ده بی . سا نه که ر ته می گرتوبۆن نه وسا هه رکاریکی بیکه ن خوا ده بیینی .

۴۰ نه که ریش رویان وه رگیپرا ، بابزانن که گه وره تان هه ر خودایه ؛ گه وره ی هه ره باستان هه یه و چاکترین یاریده رتانه .

۳۶- هه لاواردن: لیک جیاکردنه وه، هاویر. کۆگادان: به سه ریگه کا دانان، خرکردنه وه له شویتیک.

۳۸- هه لچۆنه وه: له سه ررا ده ست پیکردنه وم. ۳۹- وهل: له تهک، له گه ل.

* وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ دَوْلِ الرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
 يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
 أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
 وَلَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
 هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
 لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا أَلْفَسَلْتَهُمْ وَلِنَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
 يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّيَمُّمِ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
 فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَ الْقَيْمَةِ فَوَعْدُهُ
 فَاثْبُوتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

۲۱ ئەگەر باوه پرتان به خوداو باورپتان به وهش هه یه که رۆزی لیک هه لا و اردن بۆ عه بدی خۆمان ناردە خوار، ئەوئ رۆژی که دۆکۆمەل تۆشی یەک بۆن؛ دەیی ئەوه ندهش تی بگەن هەر تالانیکو دەس که وت، پینج یه کیکی به شی خوداو پیغه مبه ره و بۆ خزمان و هه تیوان و هه ژاران و ریبوارانه. خودا توانای به سەر هه مۆشت دا هه یه.

۲۲ وه ختی ئیوه له داوینە ی نزیکترو ئەوان له داوینە ی دورتر دامه زرابۆن، کاروانیش له خوار ئیوه بۆ، ئەگەر کاتی پینک گه یشتنۆ دانابا، بی سو له سەر ژوانگه تۆشی کیشه ده بۆن؛ به لام ده بۆ هه رچی خوا بریاری دابۆ هه ر رۆبدا. تامردن و زینی هه رکه س، به به لگه ی ئاشکراوه بی. خوا ده بیسی و ئاگاداره.

۲۳ له خه وئنت دا خودا وماره ی ئەوانی که م نیشان دای؛ ئەگەر زۆرایي ئەوانی نیشان دابان، له ترسان زراوتان ده چۆ؛ له ناو خۆدا کیشه تان لی په ی داده بۆ. به لام خودا ئیوه ی پاراست، خۆی له نهینی دلانیش ئاگاداره.

۲۴ ئە و ساش که تۆشی یه ک هاتن، له بهر چاوتان ئەوانی که متر نیشان داو ئیوه شی که م هینایه بهر چاوی ئەوان. ده بۆ خودا کارئ که بریاری درابۆ بینیته جی. کاریش هه ر ده چنه وه لای ئەو.

۲۵ ئە ی گرووی خاوه ن باوه ران! ئەگەر ده گەل دوژمنان رۆبه رۆ ده بن، خۆبگرن و گه لیک یادی خودا بگەن، شایه تا ئیوه سه رکه ون.

۴۳- زراو چۆن: دل تۆقین، زاله تره ک بۆن.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْزِعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ أَوتَدَّهَبَ رِيحُكُمْ
 وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِيعَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ
 الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
 النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئْتَانِ نَكَصَ
 عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
 إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
 الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ لَا دِينَ لَهُمْ
 وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
 وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
 وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾
 كَذَّابِءِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

۴۶ له فه رمانی خوداو پینغه مبه ر دهرمه چن . نه چن کیسه و لی به یدایی و سست بینه وه و هه مۆ هیزو له به یین بجئی . خوراگر بن ؛ خوا ده گهل خوراگرانه .

۴۷ ئیوه وهک ئه وانه مهن ، بو خوبینی و بورؤینی له ناو مه رد م له زیده که یان ده رکه وتن ؛ ده یانه ویست ریگه ی خودا به ربه ست بکه ن . خودا له هه مۆگاریکیان ناگاداره .

۴۸ شه یان ناکاری ئه وانی ئه وکاته له به ر جوان کردن ، گوتی : ئه مرؤ هیچ هیزیک ده رۆستونایه ، منیش جیگه ی هانا تانم . له کاتیکا هه ردوک لا لیک وه ده رکه وتن ، پی دزه ی کردو بوی ده رچو ، گوتی : ئه من وه ل ئیوه نیم ؛ من شتی وام دیته به رچاو که بو ئیوه نادیاره ؛ من له خودا ترسم هه یه ؛ تۆله ی خودا زور دژواره .

۴۹ دۇروان و ئه وکه سانه ی دلّی ده غه زداریان هه یه ، ئه وسا وتیان : ئه وانه به دینه که یان خه له تاون . هه رکه سیکی هه ر خو به خودا بسپیترئ ، خودا خاوه ن ده سته لات و له کارزانه .

۵۰ گه ر بیینی ئه وسا خودانه ناسه کان فریشته ده یان مرینن و دیم و پشتیان ده کوته وه [پیان ئیژن] : ده یسا ده ردی به ناگرسؤتان بجیژن .

۵۱ ئه مه سزای ئه وکارانه ی که ده تانکرد ؛ خودا هه رگیز غه در له عه بدی خوئی ناکا .

۵۲ [ناکاریان هه ر] وهک ناکاری داروده سته ی فیرعه ون و ئه وکه سانه یه به رله وان بون ؛ که له نیشانه کانی خوا حاشایان کرد . خواش له سزای گونا هانیان وه به ر غه زه بی خوئی خستن . خودا به هیزو توانایه و تۆله ی ئه و که لی دژواره .

۴۷- زیده : زاگه ، جیگه ی له دایک بون . ۴۸- پی دزه : پیدزگئی ، که مکه م خوکشانه وه ، باریکه و بون .

۵۰- دیم : ده م و چاو ، روخسار . ۵۲- تۆله : تۆل ، حه ق سه ندنه وه .

ذَٰلِكَ يَأْتِ اللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغِيرُوا
 مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٍ ءَالِ
 فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۗ وَكُلُّ كَانُواظِلْمِينَ ﴿٥٤﴾
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾
 الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
 وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَّقِنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافُونَ مِنْ
 قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَاذْبُذِلْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۗ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾
 وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ ۗ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ ۗ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ ۖ وَإِنْ جَنَّحُوا
 لِلسَّلَامِ فَأَجْزَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

۵۳ چونکه خودا دەرؤی چاکه ی له هه رگه لی وه کردیی ، هه تا ئه وان بیری
خویان نه گۆرییی ، قهت خودا لئی نه گۆریون . خوا بیسه رو زور زانایه .

۵۴ جا ئه وانه - وهک داروده سته ی فیرعه ون و پیشینیانیان -
به وده رده چون : به نیشانه ی خودای خویان باوه رنه کرد ؛ له سۆنگه ی
گونا هه کانیان قرمان کردن . هه رچی سه ربه فیرعه ونیش بون ، بریارمان دا
که له ئاویدا بخنکین ؛ که سه رله به ریان ناهه ق بون .

۵۵ خراترین زینده وه ران له لای خودا ئه وکه سانه ن که خودایان نه ناسیوه و
ئیتیش بروا ناهینن .

۵۶ ئه وکه سانه ی په یمانت ده گه ل به ستن و له پاشانا هه مۆجاران په یمانیان
هه لده وه شینن و هیچ ترسی خودایان نیه ،

۵۷ جا ئه وانته که له شه ردا به گیره یتان ، وپرای ئه وانته که هاتون پشتیان
بگرن ، بره تینه ؛ به شکو ته منی گرتوبین .

۵۸ گه ره ست کرد کۆمه لی له وسویند خورانه غه یان دهر چون ، توش وهک
ئه وان سویندیان به سه ردا بده وه . خودا غه یانی خوش ناوین .

۵۹ خوانه ناسان و ابیرنه به ن وه پیش که وتون ؛ ئه وان ئیمه نابه زینن .
۶۰ تا بووده کیری چهک و جبه خانه ی شه رو ئه سپی سواری په ییدا بکه ن ؛

دوژمنی بی بترسینن ؛ که دوژمنانی خوداشن . غه یری وانیش دوژمنو
هه ن نایان ناسن ، به لام خودا ده یان ناسی . هه رمالیکی له راهی خودای
به خت که ن ، خودا ده بیژیریته وه و هیچ ناهه قیو لی نا کری .

۶۱ ئه گه ر داوای شه ربه سیان کرد ، قبولی که و هه ر خوت به خودا بسپیره ؛
هه ر خوی گویدیر و زانایه .

۵۳- دهرؤ: دهره تی زرگار بون، ریگه ی نه جات. ۵۷- ته من گرتوبون: سزادیتن له سه ر خه تا و تاوان.

۶۱- گویدیر: گویدهر، بیسه ر.

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ
 يَنْصِرُهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَ كُنَّ
 اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبَكَ
 اللَّهُ وَمَنْ أَتْبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِضِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
 يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مَنِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَكُنْ خَفَّ
 اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ
 لَهُ أُسْرَى حَتَّى يَشْخَبَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا
 وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كُنْتُمْ مِنَ
 اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا
 غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

۶۲ گەر ویستیشیان فریوت دەن، بەستە کە خودات دەگەلە. هەر ئەویش
هاتە هاواری خۆت و خاوەن باوەران و یاریدەیی دان.

۶۳ بەدل وانی کردە ھۆگری یەکتەری. ئەگەر هەرچی لەم سەرزەمینەدا
هەبە، هەمۆت بەخت بکردایە، نەت دەتوانی وا لیکیان کۆبکەیتەوہ؛
بەلام خودا وایکی کردۆن بە ھۆگر؛ هەر خۆی خاوەن دەستەلاتی
لەکارزانە.

۶۴ ئەی پیغەمبەر! بۆتوو بۆ باوەردارانئ شوینت کە وتۆن، خودا بەسە.

۶۵ ئەی پیغەمبەر! ھانەیی باوەرداران بدە بچنەخەزا؛ ئەگەر ئیوہ بیست
کەس بن و خۆراگربن، ھیزتان بەدۆسەدکەس دەشکئی؛ گەر
سەدکەستان خۆراگربن، - بەئیزنی خوا - دۆھەزارکەس لە خوا نەناسان
رادەنین؛ چونکە ئەوان کەسانیککی بیئاوہزن.

۶۶ ئیستا خودا کە دەزانئ ورەو تواناتان کەم بوہ، کاری بۆ ھاسان تر کردن.
ئەگەر ئیوہ سەدکەس بن و خۆراگربن، دەرەقەتی دۆسەتان دین. خۆ
ئەگەر ئیوہ ھەزاری خۆراگربن - بەئیزنی خوا - دەرۆستی دۆھەزاریان
دین. خوا دەگەل خۆراگرانە.

۶۷ بۆ ھیچ پیغەمبەریک نەبوہ دیلی ھەبن؛ مەگەر وەختی لەسەر زەمین
بەتەواوی بۆبیتە خاوەن دەستەلات. دەتانەوی مالی دنیاتان
دەسکەوی، خوداش پاشەپۆزی دەوی. خودا خاوەن دەستەلات و
لەکارزانە.

۶۸ ئەگەر خودا ئەم رۆداوہی پیشۆتر نەنۆسیبایە، لەمەیی کە وەدەستۆکەوت
نازاری زۆرۆتۆش دەھات.

۶۹ ئەوتالانەیی گرتۆتانە، ھەلال و زەلالە بیخۆن؛ ترسیشتان لە خودا ھەبی.
خودا لە گونا دەبۆری و دلۆقانە.

۶۳- وانی: ئەوانی. ۶۴- ورە: قەوہت، زۆر، ھیز. دەرۆست ھاتن: دەرەقەت ھاتن.

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا كُنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَّكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّنْ وَلِيَّتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا
وَإِنْ أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ التَّصَرُّؤُا عَلَىٰ قَوْمِهِم
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّثْقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَّكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن
بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأَوْلِيَّكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

۷۰ ئەى پىڭەمبەر! تۆ بەويە خسيرانە بىزە كە دە بەردەستى ئىيوە دان: ئەگەر
خودا ئاگاي لى بى چا كە يەكتان لە دلدايە، چا كتر لە وەى لىوسە نراو،
دە و داتە وە و لىو خۆش دە بى. خودا لە گونا دە بۆرى و دلۇفانە.

۷۱ خۆ ئەگەر بە و نيازەش بن كە درۆ دە گەل تو بكن، زۆ وەل خوداش
ناراست بۆن و ئە تۆى زال كەرد بە سەريانا. خودا زاناي لە كارزانە.

۷۲ ئە و انەى خاوەن باوەرپن و زىدى خۆيان جى هيشتو وە لە راى خودا بە
گيان و مال خە زايان كەرد، ئە و كە سانەش كە ئە مانيان حاواندە وە و
ئاريكار بۆن، بۆنە كە س و كارى يە كتر. ئە و گروى باوەر دارانەش كە هەر لە
شويئە كەى خۆيان ماونە تە وە و نە هاتنە دەر، هە تا ئە وانيش دەر نە چن،
نابى دۆستايە تيان بكن. بە لام گەر ئە وان دەر بارەى دىنە كە يان ياريدە
لە نگو بخوازن، لە سەرتانە كە ئيوە كۆمە گيان بكن؛ مەگين لە دزى
ئە و انەى دە گەل ئيوە هاو پەيمانن. هەر چى بىكەن خوا دە بىيئى.

۷۳ بەرەى خودانە ناسانيش دۆستى نزيكى يە كترين. گەر ئيوە - وەك من
پىم گوتۇن - رەفتارنە كەن، بشيوئىنى و خراپەى زۆر لە م سەرزە مينە
رۆدە دا.

۷۴ ئە و انەى خاوەن باوەرپن و لە و لات ئاوارە بۆن و لە راى خودا خە زايان كەرد،
ئە و انەش پە نايان دان و كۆمە گيان كەرد، خاوەن باوەرى بە راستن. خودا
لە و انە خۆش بو و بزيوى باش بۆ ئە و انە.

۷۵ ئە و كە سانەش كە پاشان بروايان هينا و بە ئاوارەى دەركە و تن و وىراى ئيوە
خە زايان كەرد، لە خۆتانن. بە گوئىرى كتيبى خودا، خزم بۆ خزم لە نامۆ
نزيكترە. خوا لە هەر شت ئاگادارە.

۷۲- حاواندەنە وە: پە نادان. لە نگو: لە ئە نگو، لە ئيوم. ۷۳- بشيوئىنى: ئازاوە، بشيوم. ۷۵- نامۆ:

بيانى، بىگانە، غە وارم.

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾
 فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
 اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
 وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
 ﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
 شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
 مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ
 فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
 وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾
 وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
 كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

تەوبە

- ۱ دەربرنی بیزاریه له خداو پیغه مبه ریه وه، له و شه ریک دانه رانه وا ئیوه بۆنه هاوپه یمانیان.
- ۲ ههتا چوارمانگ پرتان ههیه له م زه مینه دا بگه پرتن؛ ده بی ئه وه نده ش بزانتن که ناتوانن خۆتان له خدا رزگار کهن. خوا هه مؤ دو ژمانی دین پرسواده کا.
- ۳ خداو پیغه مبه ری خدا له رۆژی حه جی مه زن دا، به مه ردم راده گه یه نن که خداو پیغه مبه ری خوا له بت په رستان بیزارتن. ئه گه ر په شیمان بینه وه، قازانجتانه؛ ئه گه ریش قبۆلی نه کهن، لیتان رۆن بی که له دهس خدا ده رناچن. مژده ش بده به وانه ی خودانه ناسن، به شیان ئازاری به ئانه.
- ۴ غهیره ز بت په رستانێ که په یمانؤ ده گه ل به ستۆن و له سه ر په یمانه که یان لانه که وتۆن و دژی ئیوه یاریده ی که سیان نه داوه، ههتا ماوه ی په یمانه که به سه رده چی، ئیوه په یمانتان مه شکینن. خوا پارێزگاری خۆش ده وین.
- ۵ هه ر که مانگه حه رامه کان برانه وه، ئه و بت په رستانه و له کوئی وه دهس که وئی، له گرتن و به ندکردن و کوشتنیان دهس مه پارێزن و بۆسه یان بۆسینه وه. ئه گه ر په ژیوان بۆنه وه و بۆنه نوێژکه رو زه کات ده ر، ئه وسا ده ستیان لی هه لگزن. خدا له گونا خۆش ده بی و دلۆفانه.
- ۶ هه رگا یه کیک له وکه سانه ی بت په رستن خۆی خسته به ر دالده ی تۆوه، په نای بده؛ با گوته ی خدا بیسی. ئه وسا که بینیره شوینی که نه ترسی؛ چونکه ئه وانه نه زانتن.

۵- بۆسه: داو، سیبه، ره بهت، مرده وزیندم. ۶- دالده: په نا.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
 رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
 اسْتَقَمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ
 ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
 وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
 فَسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
 عَنِ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
 فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
 فِي الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ نَكَثُوا
 أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتَلُوا
 أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
 ﴿١٢﴾ أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
 بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُكُمْ وَأُولَئِكَ مَرَّةً
 أَتَخْشَوْنَهُمْ فَأَلَّ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

۷ کوا نه وانه ی بت په رستن ، نه و په یمانه ی به خواو پیغه مبهری ده دهن به جیی دینن ؟ هر نه وانه هیشتا له سره په یمان ماون ، که پیکه وه له په نا « مَسْجِدُ الْحَرَامِ » په یمانو به ست ؛ تا له سره په یمانه که مان ، نیوه په یمان شکین مه بن . خوا پاریزگای خوش ده وین .

۸ چون په یمانیک ! نه وان هرکاتی بزائن پیوده ویرن ، به بی نه وه ی گوی بدنه سویند خوړی یان خزمایه تی ، به گژودادین ؟ هر به دهم دلخوشتان ده کهن ، به لام نیازی خراپیان له دلدايه ؛ زور به یان توش و به د فهرن .

۹ نیشانه کانی خودایان به نرخیکی هندک فروت ؛ نه وسا ریگه ی خودایان به ست . ناکاری زور خراب ده کهن .

۱۰ له مهر هیچ خاوه ن باوه ریک ، هاوپه یمانی و خزمایه تی ره چاونا کهن ؛ نه مانه هر ده ست دریزی پیشه یانه .

۱۱ سا نه گهر له بت په رستی وازیان هیناو نویژیان کردو زه کاتیان دا ، نیتر برای دینی نیوه ن . نیمه نه م نیشانانه مان بو خه لکی رن ده که ینه وه که زانابن .

۱۲ نه گهر له دوا ی په یمان به ستن سویند که یان هه لوه شانده ته وسیان ده دینه که تان گرت ، نیوه له یه ل گه وره کانی خوانه ناسان به شه روه رن ؛ نه وانن که بی په یمانن ، به شکو ده ستولی هه لگرن .

۱۳ ناخو نیوه به گژو نه وانه داناچن که له سویند پاشگه زبونه وه و نیازیان وابو پیغه مبه ر له ناو خو ده رکه ن ؛ ده س پیشکه ریش [له شه ریندا] نه وان کردیان ؟ بو نیوه له وان ده ترسن ، نه گهر باوه رو هیناوه ؟ بولی ترسان ، خودا له وان هیژاتره .

۹- هندک: که م، کیم، پیچه وانه ی زیاد ۱۲- ته وس: تیز، تانه، قسه ی به تیکول.

۱۳- پاشگه ز: په شیمان، په زیوان.

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ
 عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورِ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيَذْهَبُ
 غِيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
 وَلِجَهَّةٍ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ
 أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾
 إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
 أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ * أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ
 الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

۱۲ ئیوه ده گزیان رابچن؛ خودا هر به دهستی ئیوه تهوان تۆشی نازار ده کاو
زیریان ده خاو سه رۆده خا به سه ریان داو کارینک ده کا کولی دلی
باوه پداران دابمرکی.

۱۵ رکی دلیان راده مالتی و خودا حه رکا، هه رکه سیکي له گوناهاان
ده س هه لگرتی، لئی وه رده گرتی. خودا زانای له کارزانه.

۱۶ پیتان وایه که س خۆتان تی ناگه یه نی و خواش له وانهی له ئیوه چۆنه
خه زایه و غهیره ز خوداو پیغه مبهرو باوه پداران هیچ که سنی رازداریان
نه بوه، بی ناگایه؟ خودا له هه رکاری ده یکه ن ناگاداره.

۱۷ نوێزگی خودا ناواکردن بۆ بت په رستان نه شیاوه. خۆیان ئیژن: خوا
ناناسین؛ هه رچی ده یکه ن فیرو ده چئی و هه تاسه ر له دوزه ه ده بن.

۱۸ هه ر ته وانه بۆیان هه یه نوێزگی خودا ناوابکه ن، که باوه ریان به خواو
رۆزی سه لا هه یه و نوێزدروست و زه کات دهرن و - له خوا نه بی - ترسیان
له هیچ که سنی نه. له وانیه ته مانه ری زانه کان بن.

۱۹ ناو له حه جاج به شینه وه و سه ره رشتی مالتی کابه، پیتان وایه ده گه ل
کاری ته وکه سانه ی بۆ خودا چۆنه خه زایه و بروایان هه یه به خوداو رۆزی
سه لا، وه کویه که؟ لجه م خودا وه کویه ک نین. خوا گرویی ناهه قیکاران
ناخاته سه ر راسته پریگه.

۲۰ ته وی بروایان هیناوه و تۆشی ناواریه یی بۆن و بۆ خودا چۆنه خه زایه و
ده ستیان له مال و گیانی خۆ هه لگرتوه، لای خودا زۆر له پیشترن و
به ناواتی خۆیان ده گه ن.

۱۵- رمالین: راسته و راست ماشینه وه و پاک کردنه وه.

۱۹- به شینه وه: به خشینه وه، به شه وکردن، دابه ش کردن. لجه م: له لای.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَاتَتَّخِذُوا ءِابَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن
كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ؕ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ
بِمَا رَحِبْتُمْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

۲۱ بەرورەینیان مژدەى بەزەرورەزای [خۆى و] باغاتى وایان پێدەدا
کە دەویدا خۆشى پایەداریان دەبێ.

۲۲ هەتاسەر هەر لەوئ دەبن. خودا پاداشى زۆرگەرەى لەلاھەیه.

۲۳ ئەى گرۆى خاوەن باوەران! ئەگەر باب و برای ئیوہ لایان وابو ناباوەرى لە
باوەرھینان باشتەر، ئیوہ تخونیان مەکەون و خۆشتان نەوین؛ هەرکەس
لەنگۆ خۆشى بوین، دیارە ناھەقیکارە.

۲۴ بیژە: ئەگەر باب و کوپو براو ژن و خزمەکانوو ئەومالەى پەیداوکردوو و کەل
و پەلەى بازارگانى - کە دەترسن لەبەرەو کەوئ - و خانو بەرەى رندو
دەخۆشکەرەى خۆتان، پێ لە خوداو پێغەمبەر و خەزاکردن لەپێى خودا
گرینگترە؛ چاوەنۆرپن تا فەرمان لە خوداوە دئ. ئەوانەى
لەپێى لادەرن، خودا شارەزایان ناکا.

۲۵ خودا لەگەلێک شوپێنادا دەھاناوھات؛ رۆزى حونەینیش ھەرۆھەا؛ کە
ھەرچەندە بەزۆرى خۆتان دەنازین، کەچى ھىچ بەھرەى بۆنەدان؛ ئەم
زەمىنە گوشادەتان لئ تەنگ ھەلات. لە دواپیدا ھەمۆپاشەکشەتان
کردو بەرەودوا گەرانەوہ.

۲۶ پاشان خودا دڵنیاى بۆپێغەمبەرەکەى خۆى و برواداران بەپێى کردو
زۆرپێشمەرگەشى دابەزاندا کە نەودەدین. خوانەناسانى سزاداو سزای
خودانەناسەکان ھەر ئەمەیه.

۲۳-تخون نەگەوتن: توخن نەگەوتن، بەلادانە چۆن. ۲۴-کەل و پەل: کەل بەل، ئەسپاباتی مال.

خانوبەرە: خانۆى گەرەم. رند: باش، پەسند.

ثُمَّ تَوْبُ إِلَى اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
 شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
 الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتِلْهُمْ
 اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

۲۷ له دوای نه وه ش هه رکئی خودا مه یلی لئ بئ په ژیوانی قبؤل ده کاو خوا ده بۆرئ و دلۆفانه .

۲۸ نه ی گه لی خاوه ن باوه پان ! نه و که سانه ی شه ریک بۆ خودا ده ناسن ناپاکن ، نایی - پاش نه مسال - له «مَسْجِدُ الْحَرَامِ» خۆ نزیک که نه وه .
 نه گه ر له ئاتا جیش ترسان ، خوا بخوازی له چاکه ی خۆی هه مؤتان بئ نیاز ده کا . خودا زانای له کارزانه .

۲۹ وه ل نه وانه دا بجه نگن که به خودا و رۆزی سه لا بئ باوه پن و هه رچی خواو پیغه مبه ری خوا به نار ه وایان زانیوه ، نه مان به ره وای ده زانن و نایه نه سه ردینی راستیش ، تا نه وکاته ی به زه لیلی و به ده ستی خۆ ، سه رانه ی خۆ به نگۆ ده ده ن .

۳۰ جۆله که کان گو تیان : عوزه یر کوری خوا به . فه له ش گو تیان : مه سیح فرزه ندی خودا به . نه و قسانه ی ده می نه وان نه یدر کینئ ، وینه ی قسه ی خودانه ناسانی پئشۆن . خوا بیان کوژی ، چۆنن له حقه ی لاده درین ؟

۳۱ له بری خودا ، مه لاکان و ره به نه کانی خۆیان و مه سیحی فرزه ندی مه ره به میان کرده خوا ؛ فه رمانیشیان پئدرابؤ بیژگه له خوا ی تاک و ته نیا نه په رستن . له غه یره ز نه و هه یج شت بۆ په رستن ناشئ . خودا بئ عه یبه و به دۆره له و شتانه ی به هاوتای نه وی ده زانن .

۲۸- ئاتاجی: که مایه سی، ئیحتیاج. ۲۹- وهل: وهگه رد، له تهک، له گه ل.

۳۱- له بری: له جیاتی، به جیگه ی، له جیای.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا
أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ يَكْتَنُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى
عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَأُظْهُرُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
مِنهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يَقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

۳۲ ده یانه وی به فوی ده میان، تیشکی رۆش نیایی خودا وه کوژینن؛ خوداش خوی بریاری داوه که ئەم تیشکە ی هەر سه رکە وی، جا با خودانه ناسه کانیس حە زنه کەن.

۳۳ خودا بۆرئ نیشانندان و راگە یاندنی دینی راست، پیغه مبه ری خوی ناردوه؛ تاگش دینه کانی دیکه به رخوی بدا؛ هەر چه ند ئە وانه ش حە زنه کەن که شه ریک بۆ خودا داده نین.

۳۴ ئە ی گە لی خاوه ن باوه پان! مه لا چاک و ره به نه کانی ئە وانه، به شی زۆریان - له هه وانته - مالی ئە و خه لکه ده خۆن و رپی خوداشیان نیشان ناده ن. ئە و که سانه ی زیرو زیو کۆده که نه وه و له رای خودا به ختی ناکەن، تو له و نازاره به ژانه ی تۆشی دین ناگاداریان که.

۳۵ رۆژی که ئە م زیرو زیوه به ئاگری جه هه نده م سۆرده کړینه وه، توئیل و که له که و پشتیانی پی داغ ده کړی: دهردی ئە و شته بجیژن که بۆخوتان سه ریه کۆنان.

۳۶ له و رۆژه وه خوا ئاسمانان و زه مینی داهیناوه، نۆسیویه تی ژماره ی مانگه کان دوازه ن؛ له چواریاندا شه رده وه ستی. ئە مه ره وشتیکی راسته، له مانه دا ناهه قی له خوتان مه کهن. ئە گه ر ئە م بت په رستانه به تیکرایی به گژودادین، ئیوه ش به گه له کۆمه گی به گژنه واندا بچنه وه؛ بیسی زانن خوا ده گه ل خۆپاریزانه.

۳۴- هه وانته: خۆرای، له هه یج وپۆج. تۆله و نازاره به ژانه ی...یا: مرگیتی نازاری به ژانیان بده ری.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
 فِيهِمْ لَأَمَّا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْتُمْ
 إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
 فَمَا مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٨﴾
 إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتَيْنَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
 يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا نَرَى اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
 وَجَعَلَ لِكَلِمَةِ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
 وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

۳۷ راگوپزان و ئالوگۆری ئەو مانگانە، دەبیته هۆی زێدەبۆنی خوانەناسی و خودانە ناسەکانی پێ گومرا دەبن. لەسالیکا شەڕ بەرەوا دەزانن و لەسالیکا بە نارەوا؛ تازمارە ی مانگەرەواو نارەواکان ئەوسا بەرانبەرینن و لەناکاما، ئەو هە ی خودا رەوا ی نەدیو، رەوا ی کەن. دیارە شەیتان ئەو کردووە نالەبارە ی بۆ جوان کردۆن. خوا ئەوانە ی دژی دینن، شارەزای راستە پری ناکا.

۳۸ ئە ی گەلی خاوەن باوەرپان! چیتانە کە پیتان ئیژن: وەدەر کەون بۆ خەزا لەرایی خودادا، تەمەلن و لەجیی خۆ نابزۆن؟ ئاخۆ زانی دنیاتان لە قیامەتی پێ خۆشترە؟! گوزەرانی سەردنیایە بەرانبەر بە گوزەرانی ئەو دنیاتان شتیکی زۆر کەم بایە خە.

۳۹ ئەگەر نەرۆنە خەزایە، لەخواوە تۆشی جەزەرە بە ی بەژان دین و دەستە یەکی تازە بابەت دەخاتە شوینە کە ی ئیو و لەم بارەو هێچ زیانیکی پێ ناگەینن. خوا بۆ هەمۆشت توانایە.

۴۰ ئەر ئیو یاری دە ی نادەن، خودا بۆخۆی دەهانی هات: وەختی خودانە ناسەکان ئەویان دەرکرد، ئەو دەمەش کە لە ئەشکەوتە کە دا بۆن و هەر یەکیک بۆ لەدۆکە سان، ئەو ی کاتیش بەهەوالە کە ی خۆی دەگوت: خەمت نەبێ! ئیمە خودامان دەگەلە؛ ئۆقرە ی لە خوداوە بۆهات و چەندین پێشمەرگەشی بۆنارد یاری بکەن؛ کە ئیو نەتان دەدیتن. قسە ی خودانە ناسەکان وەبن کەوت و هەر قسە ی خودا لەسەرە. خودا خاوەن دەستە لات و لەکارزانە.

۳۷- راگوپزان: گویزانەو، شتیکی لە جیکەو بۆجیکەکی تر بردن. ئالو گور: بیک گۆرینەو.

۴۰- ئەشکەوت: غار، هۆل و پەرەۆل لە کێو. هەوال: دۆست، برادەر، ئاوال.

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
 لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ
 عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا الْخُرْجَا
 نَا مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾
 عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
 فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ * وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
 لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
 وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِئَكُم
 مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَعُوا خِلَاكُم بِغَوْنِكُمْ
 الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

۲۱ سوکباربن یان گرانباربن، بوخه زایه ری دابگرن و له گیان و مال به خت کردن در تیغ مه کن. گه بزائن هر به قازانجی خوتانه.

۲۲ نه گه ده سکه وتی بی ره نج و سه فیری سانا له ری با، هاسان به دوت دا ده هاتن؛ به لام مه و دای دورو سه ختیان، لا گران هات. دین سویندی به خودا ده خون که: نه گه بمان توانیبا، نیمه ش ده گه لتان ده هاتین. [به سوینده] خو له بهین ده بهن. خواش ده زانی که نه مانه در وده کن.

۲۳ خوابت به خشی، بوچ نینت دان؟ راهه ستابای هه تا بوت روشن بباوه، کام راستن و دروزنه کانیش بناسی.

۲۴ نه وانه ی پروایان هه یه به خوداو به روژی سه لا، نایه ن نینت لی بخوازن تا به مال و گیان له ری خوا خه زابکن. خوا خو پاریزان ده ناسی.

۲۵ هر نه وانه دین که نینت لی بخوازن، که پروایان به خواو روژی دوایی نیه و له وناوه دا دودل ماون و له گومانی خویاندا هاتو چویانه.

۲۶ نه گه بیان ویستایه ده رچن، خویان بو ناماده ده کرد؛ به لام خودا هاتنیانی پی خوش نه بو؛ وره ی له دلیان برده ده ر. پیان گوتن: ئیوه ش ویرای به جی ماوان به جی مینن.

۲۷ گه ویرای ئیوه ش هاتبان بوخه زایه، کاریان له ئیوه تیک ده داو کیشه یان بو ده نانه وه و نازاوه یان به رپاده کرد؛ هیندیکیشان له ناودا بون قسه کانیان لی ده بیستن. خودا له ناهه قیکاران به ناگایه.

۴۲- سانا: ناسان، نه دیژوار. ۴۳- نینن: نیجازه، مه ره خه ستی.

۴۶- وره: زراو، وراو، نازایی، تین و تاوی دل.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَتَذُنَّ لِي وَلَا تَنْفِتَنِي^{٤٩} أَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ^{٥٠} وَإِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يُقَالُوا أَتَذُنَّا^{٥١} أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ^{٥٢} وَتَحْنُ
نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ
أَوْ بِيَدِنَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُنْقَبَلَ مِنْكُمْ^{٥٣} إِنْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

۲۸ بەرئیش پشئیوان نایەو و کاری تۆیان بەراوە ژۆ نیشان دەدا. هەتا کارەکه راست هات و بەکوێرای چاوی ئەوان فەرمانی خودا هاتە جێ.

۲۹ هەر لەوانەدا ئی واهەن، دین پیت ئیژن: ئیژمان بدە با نەیهین؛ نەوێک تۆشی گوناھان بین. با بزانی که هەر ئیستا که وتۆنە ناو گوناھەو. ئەوانە ی خودانە ناسن، دۆزە دەورەیان لێدەدا.

۵۰ ئەگەر چاکەت بێتەرێگە، ئەوانە پێان ناخۆشە؛ ئەگەر تۆشی بە لایەش بی، ئیژن: ئیمە هەر لەپێشدا مشوری خۆمان خواردووە و بە دلخۆشی خۆت لێ دۆرە پەیز دەگرن.

۵۱ بیژە: بیژگە ئەوێ خودا بۆی نۆسیبێن تۆشمان نایە؛ هەر ئەو سەرورێ ئیمە یەو گەرەکه خاوەن باوەرێان هەر خۆ بە خودا بسپێرن.

۵۲ بیژە: ناخۆ چاوە نۆرن جگە لە یەکی لەودوانە ی - که هەردوکیان باشەکانن - شتیکی ترمان تۆش بی؟ ئەو ئیمەش چاوە نۆرین خودا هەر خۆی، یان بەهۆی ئیمە جەزەبە و بۆبێری. دەسا ئیو چاوە نۆرین، ئەو ئیمەش چاوە نۆرین.

۵۳ بیژە: بەخۆشی خۆتان بی یان بەزۆری مال بەخت کەن، خودا لیتان قبۆل ناکا؛ چونکه ئیو کۆمە لێ لەرێ لادەر بۆن.

۵۴ بۆیەش هەرچی بەختی بکەن، خودا لێان قبۆل ناکا، چونکه ئەوان حاشایان کرد لە خودا و پیغەمبەرەکه ی، نۆیژەکانیان بە تەنبە لێ بە جێ دینن و ئەومالەش کهوا دەیبەخشن، زۆر بە نابه دلی دەیدەن.

۴۸- پشئیوی: نازاوه، بشیوه. ۵۰- مشورخوری: به تهگبیر خۆماندوکردن به که سه یان کارێکه وه.

۵۱- گەرەکه: پێویسته، ئەش.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
 وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيْنَهُمْ لِمَنْ كُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
 قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَغْرَبَاتٍ
 أَوْ مَدَخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ ﴿٦٠﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوبِهِمْ
 وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
 فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦١﴾ وَمِنْهُمْ
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ
 لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

۵۵ سه سیرت نه یه له دارایی و زاروزیچی که هه یانه؛ خوا ده یه وی له دنیا دا
به مانه نازاریان داو هه ر به خوانه ناسی بمرن .

۵۶ به سوینده وه رهش ده بنه وه، ده لاین: ئیمه ش له خۆتانین؛ درۆش ده که ن
له ئیوه نین؛ به لام ئه وان گرویه کی ترسه نۆکن .

۵۷ گه ر ئه نوایه ک یان ره هۆلیک یان ئه شکه و تیکیان شک بربا، به هه له داوان
بۆی ده چۆن .

۵۸ هیندیک له وان له سه ده قه به شینه وه ت به گازنده ن؛ ئه گه ر به شی خۆیان
بدری، رازی ده بن؛ ئه گه ر به شیان به رنه که وی، تۆره ده بن و بۆله ده که ن .

۵۹ ئه گه ر ئه وان به وه شه رازی بۆنایه که خوداو پیغه مبه ری خوا ده یانداتی و
بیانگوتا: ئیمه هه ر خودامان به سه و به مزوانه خوداو پیغه مبه ری خودا
له چاکه ی خۆ به شمان ده ده ن، چده قه وما؟

۶۰ زه کات هه ر ده بی بدریته هه ژاران و که م ده ستان و ئه وکه سانه ی
بین راده گه ن؛ به ختیش بکری بۆ هۆگری نه یاران و رزگارکردنی کۆیلان و
قه رزداران له رای خوداو له ریگابه چی ماواندا. بریاریکه له خوداوه؛ خودا
زانو له کارزانه .

۶۱ له وانه دا ئی واش هه یه پیغه مبه ر ناره حه ت ده که ن؛ ئیژن: هه مؤشت
ده بیسی. بیوه: گوئی له چاکه ده گری که به قازانجی ئیوه یه؛ باوه ری
به خودا هه یه؛ به باوه ردارانی تریش بروای هه یه و به زه بیسه بۆ ئه وانه ی له
ئیه و برواوه یناوه. ئه وکه سانه ش که پیغه مبه ر عه زیه ت ده ده ن، تۆشی
نازاری به ژان دین .

۵۷- ئه نوو: په ناو په سیو، چی حاوانه وه ی شه و، شوینی باران نه گر. هه له داوان: په له ی زۆر.

۵۸- گازنده: تۆره، قه لس. ۶۰- نه یار: دژمن، بیگانه. کویله: عه بد، به نده.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ
أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُوا
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مِمَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذَرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً
بِآثَمِهِمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ وَعْدُ حَقِيمٌ ﴿٦٨﴾

۶۲ سویندو بہ خودا بؤدہ خون ، کہ ئیوہیان لی رازی بن . با ئہ گہر
خاوەن باوہرن ، کاری بکن خواو پیغہ مہری خودایان لی رازی بن .

۶۳ بؤدہ بی نہ یانزانیسی ہہرکہ سیکی دژی خوداو پیغہ مہری خوا بوہستی ،
تاہہ تاہہ لہ ناگری دؤژہ ہدایہ ؛ کہ ریسوا بؤنی گہورہیہ ؟

۶۴ ئہ وانہی دورؤن دہ ترسن سہ بارہت بہ وان سؤرہ تیک بیٹہ خواری ،
ہہرچی لہ دلیاندا ہہیہ ئاشکرای کا . بیژہ : ئیوہ گالتہ بکن ، ئہ وہی
خوی لی دہ پاریزن خودا ہہر ئاشکرای دہ کا .

۶۵ خو ئہ گہر لیشیان بیرسی : خہریکی چن ؟ دہ لین : ئیمہ خہریکی
گہ پ وگالتہ بؤین . بیژہ : ناخو گالتہ و بہ خواو پیغہ مہری خودا دہ کرد ؟

۶۶ داوای لی بؤردنی مہکن ؛ ئیوہ لہ پاش برواہینان بؤنہ دژی ئیسلامہ تی ؛
ئہ گہر ئیمہ لہ ہیندیکانو خوش ببین ، دہ بی ہیندیک نازار بدرین ؛ لہ بہر
ئہ وہی تاوانبار بؤن .

۶۷ نیرو می لہم دؤروانہ وہ کویہ کن ؛ فرمان بہ خرابہ دہدہن و رینگہ لہ بہر
چاکہ دہ گرن ؛ دہستی خوشیان لہ خیرکردن دہ قوچینن ؛ خودایان
لہ بیربردہ وہو خوداش ئہوانی لہ بیرکرد . ئہ وانہی دورؤیی دہ کہن ،
ہہ مؤیان لہ ری لادہرن .

۶۸ بریاری خودا ہہر وہک بو خودانہ ناسہ کان ہہیہ ، دؤروانی ژن و پیویش
دہ گریٹہ وہ ؛ بہ تیکرایی دہ یانخاتہ جہ ہہندہم و تاہہ تا ہہر تیادہ بن ؛ کہ
ئہ مہ بؤئہ وان بہ سہ ؛ بہر نہ فرینی خواش کہ وتؤن و نازاردانیان بنہی
نایہ .

۶۷- لہ بیرکردن : زبیرکردن ، لہ ہوش بردنہ وہ . ۶۸- تیکرایی : گش لہ گش ، سہریاک ، ہہمؤ .

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
 أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّةَ آعْمَالِهِمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
 كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

۶۹ وەك ئەوانەى پېش ئىيە بۇن ، زۆر لە ئىيە بەھىزتر بۇن ؛ مال و مندالىشيان پتر . ئەوان لەوبەشەى كە بۇيان كەلكيان وەرگرت ؛ ئىيەش وەتر ؛ ھەروا ئەوانەى پېش ئىيەش ، لە بەشى خۆكەلكيان وەرگرت . ئەنگۆ تۇشى پروپۇچ بۇن ؛ ھەروەك ئەوانەتۇشى بۇن . ئەوان لەدنياو سەلادا كەدەويان بەفپروچۇ ؛ ھەر بۆخوشيان زيانباربۇن .

۷۰ ئاخۆ دەنگ و باسى نۇح و عادو سەمۇدو خەلكى مەديەن و موئتەفيكە و ھاوچەرخانى ئىبراھىميان پىنەگەيە ، كە لەپېش واندا زيانون ؛ كە پىنەمبەرانى ئەوان بەچەندبەلگەى ئاشكراوہ چۈنەناويان ؟ خوا ناھەقى لىنەكردن ؛ ھەر بۆخۇيان ناھەقيان لەخۇيان كەرد .

۷۱ ژن و پياوى باوہرداردۆستى يەكترين ؛ فەرمان بەچاكە دەدەن و بەر لە كارى كرىت دەگرن و نوپۆدەكەن و زەكات دەدەن و بەرفەرمانى خوداو پىنەمبەرى خودان . خوا ئەمانە وەبەر بەزەبى خۆى دەخا . خودا خاوەن دەستەلات و لەكارزانە .

۷۲ خوا بەلىنى بەپياوان و ژنانى بەباوہرداوە ، باغاتىكيان خەلات دەكا ، جۆباريان بەبەردادەرواو ھەر دەويدا دەمىننەوہ . چەندىن خانوى ھەرەباشى لەناو باغاتى عەدن دا بۇداناون . رەزاي خوداش ، كە لەگشتى ھىزاترە ؛ دەسكەوتى مەزن ئەمەيە .

۶۹- كەلك وەرگرتن: فايده بىردن، قازانچ كىردن. ۷۱- كرىت: نالە بار، پىس و خراب.

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْثَقَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ أُولُو الْمَرِيئَاتِ أَوْ مَا تَقَمُّوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۗ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعدِّبَهُمُ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ * وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ
آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّآ آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ بَخَلُوا بِهِ ۖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ
﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

۷۳ ئەى پىغەمبەر! دەگەل خودانە ناسان و ئەوانەى دورۇبى دەكەن، بەشەر وەرەو بەتوندىو تىزى رەفتارىيان دەگەل بکە. ئەنواى ئەوان جەھەندەمەو دوارووزى دژواريان هەيە.

۷۴ سويندى دەخۆن کە بەخودا ئەوەيان نەدرکاندو؛ کەچى قسەى خودانە ناسانەيان کرد. ديارە لەپاش موسولمان بۆن لەدين پەشيوان بۆنەو؛ خەياليان دابوہ سەرشتى، بۆيان نەلوا پىكى بينن. هەر بۆيەش رکیان بۆتەو کە خوداو پىغەمبەرى خوا بەوچاکەى دەگەلى کردۆن، ناگوزورى بۆنەهيشتۆن. ئەگەر پەشیمان بينەو، هەر بەقازانجى خۆيانەو ئەگەر هەر رۆيان وەرگىرا، خودا لەم دنياو لەودنيا، نازارى بەزانيان دەداو لەم هەردەدا، نەکەس دۆستايەتيان دەکا، نەياوهریان دەس دەکەوى.

۷۵ هيندىک لەنيو ئەوانەدا پەيمانيان دەگەل خودا بەست کە: شەرته ئەگەر خودا لەچاکەى خۆى بەشمان بداتى، ئىمەش خىرو خىرات دەکەين و دەچىنە رىزەى پياوچاکانەو.

۷۶ کە خوا کردى و لەچاکەى خۆى زىدەى دانى، رۆدایەتيان لەسەرکردو ديسان پشتيان هەلکردو رۆيان وەرگىرا.

۷۷ چونکە ئەوان پەيمانى خويان شکاندو درۆيان لەيەل خوداکرد، دورۇبى هەر لەدلێاندا هيشتۆتەو، تانەو رۆزەى دىنەبەر بارەگای خودا.

۷۸ بۆ نازانن خودا بەرازيان دەزانى و ناگای لەسرتەشيان هەيەو خۆى لە هەرچى ناديارە، ناگادارە.

۷۹ ئەوکەسانە تەوس دەگرته پروادارانى کە زىدە لەزەکات، خىراتى دەکەن؛ تانەش دەدەن لەوانەوا هەر ئەوەندەيان دەس دەروا کە دەيبەخشن؛ ئەوسا گالته شيان پىدەکەن. خودا گالته بەمان دەکا و نازارى بەزانيان دەبى.

۷۴- لوان: رەخسان، هەلکەوتن. ۷۹- تەوس گرتن: تانەلێدان، تىرگرتن، تەشەرەوشاندن.

أَسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ
 بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
 أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَعْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
 مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
 عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا
 أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ
 أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

۸۰ لی خوشبونیان بو داوا بکه ی یان نه که ی ، بی به هر هیه . نه گهر تو حه فتا که ره تیش نزای به خشینیان بوبکه ی ، خوا هر گیز لیان خوش نایی ؛ چون نه وانه له خوداو پیغه مبه ره که ی حاشاده که ن ؛ خواش گروی له ری لاده ران ناخاته سه ر راسته ری یه .

۸۱ نه وانه ی به وه دلخوشن که له ماله خویمان مان و له هاوری بون ده که ل خوداو پیغه مبه ری خویمان بواردو نه یان ویست که مال و گیانیان له راهی خودا به خت که ن و ده یانگوت : له م گه رمایه دا ده رمه که ون . بیژه : نه گهر تیگه یشتیان هه بوایه ، خو ناگری جه حه نده م زور گه رمتره .

۸۲ با که م بخه نن و زور بگرین له سزای نه و کارانه دا که ده یانکرد .

۸۳ نه ر خوا توی له خه زا گه رانده وه بو لای هیندیگ له وان و له تویمان داوا کرد ئیزنیان بده ی بچنه خه زا ؛ بیژه : هر گیز ناشی ده که لمان ده رکه ون و قه ت ده که ل من ناچنه شه ری هیچ دوژمنیک . ئیوه هر سه رله هه وه لی خانه نشینیان نه قاند ؛ ئیستاش هر خانه نشین بن ؛ ویرای نه وانه ی مانه وه .

۸۴ هه رکه سیکیشیان لی بمری ، نایی نویژی له سه ربکه ی و له سه ر گوری رامه وه سه ته . نه وان له خواو پیغه مبه ر حاشایان کردو که مردن له ری لاده ربون .

۸۵ داها ت و عه ولادی زوریان به لاته وه گرینگ نه بی . خوا ده یه وی هر به مانه له دنیا جه زره به یان داو به بی دینی گیانیان ده رچی .

۸۶ هه رگا سوره تیگ دیته خوار که باوهر به خوا بهینن و له ته ک پیغه مبه ره که یدا بچنه خه زا ، خاوه ن ده سه لاته کانیان دین ئیزن له تو ده خوازن و ئیون ؛ وازله ئیمه بینه ، با ئیمه ش له مال بمینین ؛ وه ک خانه نشینانی تر .

۸۳- نه قاندن: هه لباردن، هه لبارتن. ویرا: له یه ل، له ته ک، له که ل.

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
 وَأَوْلِيكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ
 الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَعَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ
 حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ ﴿٩٣﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَسْتَذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾

۸۷ به وه رازی بون وهل به جی ماوه کان بن؛ موریان به سهر دلّه وهیه و هیچ تی ناگه ن .

۸۸ به لام پیغه مبهری خوداو نه وانهی ده گهلّ نه ودان و باوه ردارن ، به مال و گیان چونه خه زا؛ خوشی و چاکی بوئه وانه و پرگاره کانیش نه وانن .

۸۹ خودا باغاتیکی بووان سازداوه که جوباریان به به رداوه پرواو تا هه تایهی تیداده بن . نه مهیه ده سکه وتی گه وره .

۹۰ عاره بی ده شته کی هاتون ، بروبه هانه ده تاشن ئیزنیان بدهی [نه چنه خه زا] . نه و که سانهش که حاشایان له خواو پیغه مبهری ههیه ، له ماله خویمان روئنیشتون . نه وانه بوئه خوانه ناس - به مزوانه - تووشی نازاری تووش ده بن .

۹۱ له سهر نه وانهی بی هیزو لهش به بارو نه وانهی هیئنده شک نابهن خیرات بکه ن ، سوچیک نیه ، نه گهر نه وان بو خوداو پیغه مبهره که ی ناموزگاری مهردم بکه ن . هیچ گله یه ک له سهر چاکه کاران نیه . خودا له گونا ده بوری و دلوقانه .

۹۲ هیچ گلهش له وانه ناکری که هاتنه لات هه لیانگری و گوتت : چاره وای وام نیه هه لتانگری . له خه مباری فرمیسیکیان ده چاوان تزاو گه پانه وه ؛ چونکه هیچی وایان نه بو به ختی بکه ن .

۹۳ ربی گازنده ههر له سهر نه وکه سانهیه که بوهدن و مه ره خه سیت لی ده خوازن ؛ به مه رازین ده گهلّ به جی ماوه کان بن ؛ خودا موری به سهر دلیانه وه ناوه و هیچ تی ناگه ن .

۹۰- روئنیشتن: دانیشتن، نیشتن، ۹۲- تران: هاتن (بو فرمیسک له چاو). ۹۳- بوئه: ده و له مه ند.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسِيرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنذِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَهُمْ سَيَدْخُلُوهَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ إِنْ أَلَّ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

۹۲ کاتی ئیوه دەگەرینه وە بۆلایان، عوزرخوایستان لیدە کەن. بیۆه: هیچ عوزری پی ناوی، ئیمە برواتان پی نا کەین؛ لە مەر ئیوه خودا خە بەری پیداوین. خودا و پیغە مەبری خودا کردە وە کانتان دە بینن و لە ئاکاما دە برینه وە بۆلای ئەو ی که لە خویاو بە ربیواران ئاگاداره؛ ئەوسا خە بەردارتان دەکا که چۆن کار یتکتان کردووە.

۹۵ هەرگا ئیوه دەگەرینه وە بۆلایان، دین و بە خواتان سویند دە دەن که خۆیان تی نەگە یە نن. ئیوه واز لە وانه بینن، چونکە ئە وانه گە مارن و لە سزای کردە وە کانیان دور جە هە ندە مە جینگایان.

۹۶ ملتان بۆ لە سویندان دە نین که ئیوه لە خۆرازی کەن؛ گەر ئیوه ش لییان رازی بن، خوا لە گرۆی لە ری لادەر رازی نابێ.

۹۷ عارە بە کانی دە شتە کی لە مەر خودانە ناسین و دوروویی، بی پەر زاترن و بۆ سنۆر پی نە زانیی هەر چی خودا بۆ پیغە مەبری ناردووە، کۆلی ترن. خودا زانای لە کار زانە.

۹۸ هیندیک هەر لە و دە شتە کیانە، هەر چی بیدەن وای دە زانن که خواوە یان لی سە نراو؛ لی و دە خە فتین که بە لایە کتان بە سە ربی؛ بە لا هەر بە سەر خۆیان بی. خودا بیسەر و زانا بە.

۹۹ هەر لە ناو ئە و دە شتە کیانە ش ئی و ا هە یە بر وای بە خوا و بە روژی قیامە تی هە یە و هەر چی لە م ری یە دا دەیدا، بۆ نزیک ی لە خودایە و بۆ ئە مە یە که پیغە مە بر بە نزا لە بیریان نە کا با بزانتن که هەر بینا نزیک دە بنە وە لە خودا و دە یان خاتە بە ربە زە ی خۆی. خودا دیارە گونا ه بە خش و دلۆ فانه.

۹۴- خویا: دیار، ئاشکرا. بە ربیوار: نادیار. ۹۵- گە مار: بیس، چلکن. دور: ناوە ند، ناوە راست.

۹۷- کۆلی: ناشی، لە کار نە زان. ۹۸- خواو: باج، پیتاک. دە خە فتین لە خە فتان: چاوە نوۆری دە رفە ت بۆن.

هەر بینا: بە وزوانە.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوْلَىٰ أُولَٰئِكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
 مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾
 خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ
 اللَّهِ إِمَامًا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَامًا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

۱۰۰ خوا له وانه ی هەر پیشو ئاواره بۆن و له وانه ش که یاریده ربۆن ، له وانه ش که له چاکه دا دایانه سەر شوپی ئه وان ، رازی بوو و ئه وانیش له خوا رازین و باغاتیکى بۆ سازداون جۆباریان به بهر داده رواو تا هه تابه تیداده بن و ئه مه یه ده سکه وتی گرینگ .

۱۰۱ له و عه ره به ده شته کیانه ی - که له ده ورو به ری ئیوه ن - هیندیکیان و هیندیکیش له خه لکی مه دینه دۆرون و هەر بۆ دورۆبی راهاتۆن ؛ ئه تۆ ئه وانه ناناسی ، ئیمه زۆر باشیان ده ناسین . دۆ جار ئازاریان ده ده یین و له دواییدا ده یانخه یه بهر جه زه به ی هه ره دژوار .

۱۰۲ هی تریش هه ن دانیان ناوه به گونا هه کانی خو یاندا ، کارى باش و یه کى خراپیان تیکه ل کرد ؛ شایه ت خودا تۆبه یان لى قبۆل بکا . خودا له گونا هه ده بۆرى و دلۆفانه .

۱۰۳ له داراییه کی هه یانه سه ده قه یان لى وه رگره ، تا به وه پاک و خاوینیان بکه یته وه . نزاى باشیان ده ره ق بکه ، نزاى تۆ ئۆقره یه بۆوان . خودا بیسه رو زانایه .

۱۰۴ چون ده بی نه یان زانیبی خودا تۆبه له عه بدی خو ی قبۆل ده کاو سه ده قه شیان لى وه رده گری و خودا تۆبه قبۆل کارو دلۆفانه ؟

۱۰۵ بیزه : ده سا وه کارکه ون ، کارى ئیوه به زویکی زۆ له لای خودا و پیغه مبه ری و خاوه ن باوه ران دیار ئه داو به وزوانه ده برینه وه بۆ لای زانا به نادیا ری و دیا ران ؛ ئه وسا ئاگادارۆ ده کا که چون کار یکتان کردوه .

۱۰۶ هیندیکیشیان چاوه ربی فه رمانی خودان . جا یان جه زه به یان ده دا ، یان تۆبه یان لى وه رده گری . خودا زانای له کار زانه .

۱۰۰- شوپ : شوین پا . ۱۰۱- راهاتن : فی ربۆن به ته واوی ، بارهاتن .

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 ﴿١٠٧﴾ لَأَنقَمُ فِيهِ أَبَدًا مَسْجِدًا أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
 يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾
 ﴿١١١﴾ إِنْ اللَّهُ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
 وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

۱۰۷ نه وانەش وا مرگه وتیکیان چئی کردوه تا هوی زیان و خوانه ناسی و بۆگ و بلاوی نیوان باوه رداره کان بی و تا روانگه بی بۆ نه وانە ی له پیشو دا دژی خوداو پیغه مبه ری راوه ستابون ، سویندیش ده خون که : جگه له چاکه کردن نیاز یکی ترمان نه بۆگه ؛ خوا شایه ته که نه وانە دروزنن .

۱۰۸ هه رگیز له ویدا نوژمه که . نه و مرگه وته ی روژی به ری له سه رهستی خودا ترسی دامه زرابی ، هیژاتره که تو نوژی تیدا بکه ی . له وینده ری بیای و اه ن حه زده که ن به پاک ی بژین ؛ خوداش له پاکان خوشی دی .

۱۰۹ ئاخو که سنی که هیمی مرگه وته که ی خوی له سه رهستی خوا به رستی و به زای خودا دارشتی هیژاتره ، یان نه وکه سه ی که بناغه ی مرگه وته که ی له سه ره لیواری که ندالی فشه له و رۆخه ک داناوه و ده گه ل نه ودا ده که ویتته ناو ئاگرو کلپه ی دۆزه ه؟ خودا دهسته ی سته مکاران شاره زای راسته ری ناکا .

۱۱۰ نه و خانوه ی سازیان داوه ، هه ره مایه ی دلخورتیانە ؛ جا مه گین نه و دلانه یان کوت کوت بیی . خوداش زانای له کارزانه .

۱۱۱ خودا گیان و سامانی باوه ردارانی کریوه و له باتیاندا ده یانخاته به هه شته وه . باوه ردارانیش نه وانە ن که له رای خوا شه ره ده که ن و ده کوژن و ده شیانکوژن . له ته ورات و له ئینجیل و قورتانیشدا به لینی وه ها دراوه . سا کنی له خوا بۆ پیک هینانی به لینی دروستره ؟ ده سا ئیوه به وسه ودا یه و مرگینی به یه کتر بده ن ، که ده سکه وتیکی زورگه وره و ده س که وتوه .

۱۰۹- هیم: بنه رت، بنجینه . که ندال: دادراوی زهوی له ئاویان له روخان . فشه له: فشه لۆک، سست و شل و خۆنه گرتو . رۆخه ک: رۆخه، نزیک به رمان، له سه ره روخان . ۱۱۰- دلخورتی: دل به ی، دل خورین، نیگه رانی .

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاجِدُونَ
 الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَالنَّكَاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
 يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
 مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٥﴾ وَمَا كَانَ
 اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
 فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ
 ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ
 يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٨﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
 النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
 مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

۱۱۲ توبه کارن، خواپه رستن، هر په سندی خودا ددهن؛ رۆژوگرن، به کړنوش و سوژده بهرن، هانه ی کاری چاک ددهن و بهر له ناره وا دهگرن و سنوری خوا ده پاریزن. مؤده بده به وانه ی خاوهن باوه پرن.

۱۱۳ ره وانیه بۆ پیغه مبهرو ئه وانه ی باوه پردارن، داوای بۆردن بۆ بت په رسته کان بکهن - جا با خزمی نزیکیش بن - له پاش ئه وه ی سؤره ده زانن که جه حه ندهم جیگه یانه.

۱۱۴ که ئیبراهیم داوای عافوکردنی بۆ ئایی خوی کرد، ته نیا بۆ به جی هینانی به ئینیک بۆ که پی دابو. به لام کاتی که سؤره زانی دژی خوایه، ئیتر هیچ خوی تی نه گه یاند. بی گومان ئیبراهیم گه لیک له خواترس و له سه رخوؤبو.

۱۱۵ پاش ئه وه ی خوا کومه لیکي خسته سه رپی، ئیتره هتا دیاری نه کا ده بی له چی به پاریزبن، له راسته ری یان ده رناخا. خودا هه مؤشت ده زانی.

۱۱۶ خاوهن مولکی عاسمانه کان و زه مینتی هر خودایه. گیان وه بهر دینتی و ده مرینتی و جیا له خودا، دؤست و یاریده رتان نیه.

۱۱۷ خوا له پیغه مبهرو ئه وانه ی ده ربه دهرن و ئه وانه ی یاریده دهرن و له جه نگه ی ته نگانه دا هر پهیره وی ئه و بون، خوش بوه. له پاش ئه وه ی هیندیک له وان وه ختابو دلیان گومرابی *، دیسان خودا عافوی کردن. خودا دلسؤزی ئه وانه و ده گه لیانا میهره وانه.

۱۱۴- به ئین: سؤزه، قول، په یمان. ئاپ: مام، مامو، برای باوک. ۱۱۷- وانه: ئه وانه.

* مه بهست له گومرابونی دل، له ری لادانه.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
 بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
 مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
 الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَن حَوْلَهُمْ
 مِنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ
 عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
 وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
 الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِن عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم
 بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
 وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
 وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ * وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً
 فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
 وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

۱۱۸ دەر باره‌ی ئه‌وسن که سانه‌ش خۆیان له خه‌زا دزیه‌وه، تا وای لیهات ئه‌م زمینه‌ هه‌راوه‌یان لێ‌وه‌ته‌نگ هات؛ خۆشیان ته‌نگانه‌یان هاتنی و تیگه‌ییشتن هیچ په‌نایه‌کیان نه‌ماوه، مه‌گین هه‌ر په‌نا به‌وبه‌رن. پاشان ئه‌وانیشی به‌خشی که به‌ره‌و خودا وه‌گه‌رین. خودا تۆبه‌ قبۆل ده‌کاو دلۆفانه.

۱۱۹ ئه‌ی گه‌لی خاوه‌ن باوه‌ران! با ترسۆ له‌خودا هه‌بێ و له‌رێزی راستاندا بژین.

۱۲۰ مه‌دینه‌یی و ئه‌وعاره‌به‌ ده‌شته‌کیانه‌ی له‌ده‌وریانن، نه‌ده‌بوایه‌ پیغه‌مبه‌ری خودایان وه‌لابنایه‌ و خۆیان له‌ وه‌لاواردایه؛ چونکۆ هه‌رچی له‌ تینگی و له‌ مانگی و له‌ برسیه‌تی - که له‌رای خودا تۆشیان دی - و هه‌ر هه‌نگاوێکی ده‌یهاوین، خوانه‌ناسان تۆره‌ده‌کاو هه‌رزه‌به‌تی له‌دوژمنی ده‌وه‌شینن، گشتی خودا به‌چاکه‌یان بۆده‌نۆسی. خوا پاداشی چاکه‌کاران وندا ناکا.

۱۲۱ هه‌رچه‌نده‌ مال به‌خت ده‌که‌ن، که‌م و زۆری و له‌ هه‌رگه‌یه‌ک ده‌ربازده‌بن، خودا بۆیانی ده‌نۆسی، تا پاداشی له‌وه‌چاکترین بداتی.

۱۲۲ نه‌پێویسته‌ باوه‌رداران هه‌مۆ تیکرا وه‌ده‌رکه‌ون؛ با له‌ناو هه‌رکۆمه‌لگایه‌ک ده‌سته‌یه‌کیان بچنه‌ده‌ری، تا له‌دین شاره‌زاده‌بن و که‌گه‌رانه‌وه‌ ناو هۆزیان بیانترسینن، به‌شکۆ خۆیان بپارێزن.

۱۱۸- ئه‌وسن که‌سه‌ بریتین له: «کعب بن مالک»، «هلال بن امیه» وه‌ «مرارة بن الربیع» که له‌به‌را خودا تۆبه‌ی لێ‌قبۆل نه‌کردن؛ به‌لام پاشان ئه‌وانیشی به‌خشی.

۱۲۰- مانگی: شه‌که‌تی، ماندویی. ۱۲۱- گه‌لی: دۆل، ده‌ره. ده‌رباز: رابردن، بواردن، بگاردن.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَبْلُ الَّذِينَ يُلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٢﴾
وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوْلَا يَرَوْنَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ
ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ

١٢٣ نهی گهلی خاوهن باوه ران ا ده گه ل نه و خاوه ناسانه ی هاوساتان

به شه روه رن ؛ با زه برو زه نگو ببینن . بیشیزانن خوا ده گه ل خو پاریزانه .

١٢٤ ئی وایان ده ناودا هه یه ، تا سوره تیک دیتته خواری ، ئیوی : کیتان بروای

بی پته وتزبوه ؟ جا نه وانه ی بروایان به خوا هیناوه باوه ریان به هیترتده بی و

که یفی ده که ن .

١٢٥ نهوی دلشیان ساغ نیه ، حاشا دیتته سه رحاشایان و به خاوه ناسی

ده مرن .

١٢٦ ناخو نه مانه نابینن که سالانه که ره تیک یان دوکه ره تان ده که ونه به ر

تاقیکاری ؟ له ناکامدا نه توشی په زیوانی دین نه پئی ته منی گرتو ده بن .

١٢٧ هه رگا سوره تیک دیتته خوار ، هیندیک ده روانه هیندیکان : ناخو که س

ئیوه ده بینن ؟ له پاشان ده گه رینه وه . خوا دلایانی وه رگیپراوه ؛ چونکه

نه مان له ده سته ی بی ناوه زانن .

١٢٨ پیغه مبه ریک هاته لاتان ، له خوتانه ؛ هه ربه لایه به سه رتان بی ، لای

گرانه ؛ زوری دل له سه رئیویه ؛ دلسوزی باوه ردارانه و دلوقانه .

١٢٩ نه گه ر هه ر رؤیان وه رگیپرا ، بیژه : من هه ر خودام به سه ، به غهیره ز نه و

هیچ شت بو په رستن ناشی ؛ کاری خو م داوه ته ده ست نه و ، هه ر نه ویشه

خودانی ته ختی مه زنه .

یونوس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ ءَايَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
 لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْعٍ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
 يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
 أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
 ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي آخِثَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

وئاناوئو کا کہ کلاکند و کلاکند

۱. ٹیلیف، لام، را، ٹہ مہ چہ ند نیشانہ یہ کن لہ کتیبی لہ کارزانی و دؤر لہ گؤران .

۲. ٹاخؤ مہ رد م سہ یرماون، پیاوئیکمان ہر لہ ناوئو یان راسپاردوہ کہ: ترسی وہ بہر مہ رد م نی و مژدہ بدا بہ وانہ ی خاوہ ن باوہ پرن: پلہ ی بہ رزیان لہ لای پہ روہ رینیان ہہ یہ؟ خودانہ ناسہ کان گوتیان: ٹہ م کا بریہ ٹاشکرایہ جادؤ گہرہ .

۳. پہ روہ رینتان خودایہ کہ بہ شہش رؤژان ٹہ م ٹاسمانانہ و زمینہ ی چی کردوہ و ٹہ وسا لہ سہر تہ ختی فہرمانرہ وایی خؤی دامہ زراوہ و بہ کاروباری رادہ گا. کئی دہ توانی لای ٹہ و بیٹہ تکاکار، مہ گین بؤ خؤی ٹیزنی بدا؟ ہر ٹہ و خودایہ پہ روہ رندہ ی ٹیوہ یہ؛ دہ سا عہ بدایہ تی بکہن. ٹاخؤ ٹیوہ ہیچ بیر ی لی ناکہ نہ وہ؟

۴. بہ لینی خودا دروستہ، ٹیوہ گشتؤ بہرہ وئہ و دہ گہ رینہ وہ. ٹہ ولہ پیشدا دہ ٹافرینی و پاشان دہ یگہ رینیتہ وہ؛ تا ٹہ وانہ ی باوہ ردارن و کردہ وہ ی رہ وایان بوہ - بی جیاوازی - پاداشی خؤیان بداتی؛ ٹہ وانہ ش کہ خوانہ ناس بؤن - لہ سزای ناسو پاسیدا - ناوی زؤر گہرم وہ خؤن و جہ زرہ بہ ی بہ زانیان دہ بی .

۵. ٹہ و خؤیہ تی خؤری کردہ تیشک دہرو ہہ یقی کردہ تریفہ دارو چہ ند قؤناعی بؤدیاری کرد؛ تا ہہ زماری سالہ کان و حیسابتانی پی بزائن. خوا بہ راستی ٹہ مانہ ی وہ دی ہیناوہ. بہ لگہ کان شی دہ کاتہ وہ بؤ ٹہ و کہ سانہ ی کہ زانان .

۶. لہ ہاموشؤی شہ وورؤژو ٹہ وہ ی کہ لہ م عاسمانان و زمینہ دا ٹافراندؤنی، زؤر بہ لگہ ہن بؤ ٹہ وانہ ی لہ خواترسن .

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
 بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ
 النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ * وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
 اسْتَعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَنذُرُ الَّذِينَ
 لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
 الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
 لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا تَظَلَّمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

۷ ئەو كەسانەى دیدارى ئىمەيان ناوئى و بە زىنى دنیا رازىن و لەو بارەوہ
خاتر جە من ، ئەوانەش لە بەلگەكانمان هاىان نىه ،

۸ لەسۇنگەى كردهوہكانىان ناگر دىتتە جىگەيان .

۹ ئەو كەسانەش كە بۇنە خاوەن باوەرو ئاكار چاكن ، بە و باوەرەى كە هەيانە
خوارىگەيان نىشان دەداو دەيانباتە ناو باغاتىك پر لە خۇشى و جۇبارىان
بە بەردادەروا .

۱۰ نزاىان لە بەهەشتىدا هەر ئەمەيە : خودايە ! پاكى بۆتۆيە و خۇش و بىشىان
هەر سلاوہ . دوامىن نزاىان هەر ئەمەس : سپاس بۆ خواى راھىنەرى
گش دنيايە .

۱۱ ئەگەر هەر وەك مەردم لە خۇشى بە لەزن ، خوداش بۆزىان لىدانىان
بە لەزبايە ، ديارە دەمىك بۇنە دەمان . ئىمە لەوانە واز دىنىن كە حەز
بە دیدارمان ناكەن ؛ با هەر لەسەركىشى خۆياندا سەرگەردان بمىننەوہ .

۱۲ مروئەگەر بەلایەك پىسىرى دەگرئى - لەسەر تەنىشت يا بەراكشان يان
بە پىتوہ - لە بەرمان دە پارىتتەوہ . كاتى بەلان لەسەرلادان ، وە هادەروا
هەر وەك هىچ لە بەرمان نە پارابىتتەوہ ، بۆ بەلایەك تۆشى بوہ ! ئا بەم جۆرە
كردهوہمان بۆ ئەوانەى هەلەرۆن ، رازاندۆتەوہ .

۱۳ گەلىك بەرەمان - لە پىشۇدا - لە بەىن برد ؛ كاتى كە ناھەقىان كرد .
پىغەمبەران بە نىشانانى ديارى يەوہ هاتنەلايان ، هەر باوەرپان
پىنەھىنان . ئىمە ئاوا تاوانباران سزادە دەىن .

۱۴ لەپاش ئەوان ئىوہمان لەم سەرزەمىنە جى نشىن كرد ؛ كە بىنىن
كردهوہى ئىوہ چۆن دەىى .

۷-ھا: ناگا، خەبەر. هاىان نىه: بى خەبەر. ۱۲-پىسىر: بەرۆك، يەخە.

وَإِذَا تَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا أَنتِ بِشْرَاءٍ إِن غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي
 أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
 أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ
 اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَبْتُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
 فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ
 لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
 فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ
 النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

۱۵ کاتی به لگه ئاشکراکانی ئیمه یان به سه ردا ده خوینریته وه، ئه وه که سانه ی به ئاواتی چاوپیکه وتنی ئیمه نین، ده لئین: قورئانیکی ترمان - به غه یره ز ئه مه - بۆبیره، یان بیگۆره. بیژه: له وه مدانیه که له خۆمه وه بیگۆرم. من هه رچی له خوا وه بۆم یی، هه ر له وه په یره وی ده کم؛ ئه گه ر ئه من له فه رمانی په روه رنده ی خۆم ده ربجم، ترسم هه یه له جه زره به ی رۆژامه زن.

۱۶ بیژه: گه ر خوا بیویستایه، بۆتانیم نه ده خوینده وه وه هه ر فییریشی نه ده کردن. من به رله وه ش ته مه نیکم له ناوئیه وه دا رابوارد، ده ی سا چۆنه که تی ناگه ن؟

۱۷ کئی له وکه سه ناهه قتره درۆ بۆخوا هه لده به ستی، یان نیشانه کانی خودای به درۆزانی؟ بیگومانه تاوانباران رزگار نابن.

۱۸ غه یره ز خودا شتانی وا ده په رستن، نه زیانیکیان لئ ده ده ن نه به هه ریه یان بۆیان هه یه؛ ده شلین ئه مانه لای خودا بۆمان ده بن به تکاکار. بیژه: ئاخۆ گه ره کتانه خوا له شتیک ئاگادار بکه ن که له ناو ئاسمانه کان و زه میندا پئی نه زانیون؟ خودا پاکه و به رزتره له وشتانه ی ئه وان ده یکه ن به شه ریکی.

۱۹ هه مۆ مرۆ، یه ک تیره بۆن؛ پاشان لیک جیا بۆنه وه. گه ر له پیشدا گفتی په روه رنده ت نه با، ئه وه ی که مایه ی کیشه یه له ناویاندا، ئیسته یه کالآ کرابؤ.

۲۰ ده شلین: بۆچی په رجویکی له لای په روه رنده یه وه بۆنه ها تۆته خواره وه؟ بیژه: زانستی نه دیاری بۆ خودایه. ده سا ئیه چاوه نۆربن، ئه وا منیش ده گه ل ئیه له ریزه ی چاوه نۆرانم.

۱۹- یه کالآ: یه ک لا کردنه وه ی تیکه لاو. ۲۰- په رجۆ: موجزات.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَ الْهُم مَكْرُفِي
 ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ
 وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَ تَهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ
 نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
 زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا
 أَتَاهَا أَمْرٌ نَالِيًّا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ
 بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

۲۱ هرگا له پاش زیان دیتن - که ئه ومه ردمه تۆشی دین - له ئیمه وه تامی به زهیی ده چیژن، به لای ئه وان له نیشانانی ئیمه دا گزی هه یه. بیژه: خودا له سه ر گزی به له زتره وه هر گزیه کی ئیوه ده یکه ن، ئه سپارده کانمان ده یوسن.

۲۲ هر خۆیه تی له ناو ده ریاو له سه ره به ژا ده تانگیڕی. هرگا له ناو که شتی دان و به بای له بار ته فگه پریانه، پیتی دلخۆشن؛ تا بای زۆر به توند هه لده کاو له گش لاوه پتیلیان بوۆدی و باش ده زانن که هه مؤده وریان گیراوه؛ به وه پری پروای پا که وه له خودا ده پارینه وه: گه ر تو له مه مان پرگاره کی، له سپاسگوزاران ده بین.

۲۳ هرگا خودا نه جاتی دان - به ناهه قی - له سه ر زه وی یاغی ده بن. خه لکینه! ئه م ناهه قیانه هه ر زیانی بوخۆتانه و بوخۆشی زیان له دنیا یه؛ پاشان دینه وه لای ئیمه وه ئه وسا ناگا دارتان ده که بین که چۆده کرد.

۲۴ هه لبه ت زیانی ئه و دنیا یه هه ره وه کۆ ئه وئاوه وایه که له حه وا ده بیارینین و ره کی جورا و جوۆری ئه م سه رزه مینه ی پی ده روۆ؛ ئه وشتانه ی که مروۆف و ئازه ل ده یخۆن. تا ئه وکاته ی زه مین ره نگا و ره نگ ده بیته و خۆ جوان ده کاو ختوی زه وی لایان وایه له ده سه لاتی واندا یه. هه تا کاتی فه رمانی ئیمه ی دیته سه ر - جا به شه و یان له روۆژیدا - ئاوا وه کۆ دره وکراوی لی ده که یین، هه ر وه ک دوینی هه ر نه بوۆبی! ئیمه ئاوا نیشانان شی ده که ینه وه بووانه ی بیرده که نه وه.

۲۵ خودا بو مالی هیمنی گازی ده کاو هه رکه سی ئه و خۆی حه زبکا، ریگه ی راستی نیشان ده دا.

۲۲- ته فگه پ: دانه سه کاو. پیتل: شه بوۆلی ده ریا. ۲۵- گازی کردن: بانگ کردن، قاو کردن.

* لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
 وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ
 اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعَانٌ مِنْ آتِلٍ مُظْلِمًا
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فزَيَّلْنَا
 بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾
 هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
 الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ
 فَمَا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ
 حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

۲۶ بۆنه وانە ی چاکه ده کەن، چاکە ی دە کە ی ن و زیاتریش؛ تۆزی رەش و سۆکایە تی نانیشتە سەر روخساریان. ئەوانە بە هەشتیەکانن؛ تاهە تايە تیادە بن.

۲۷ ئە وکە سانەش کاری خراپیان کردووە، سزایان خراپە یەکی وەکوئە وەو سۆکایە تیش سەر باریانە و کەس لە خوایان ناپارێزی؛ ئیزی رۆیان چەند بە تلیک لە تاریکە شە و دایپۆشیون. ئەمانە یاری ئاگرن؛ تا هە تايە تیادە بن.

۲۸ لە ورۆژە دا کە هە موان کۆدە کە ی نە وە، پاشان بە وکە سانە ئیزی ن کە، شە ریکیان بۆخووانی: ئیو دە گە ل شە ریکانۆ لە جی مە بزۆن! ئە وسا لیکیان هە لداوێرین. شە ریکە کان دە یاندوینن: ئیو هە رگیز ئیمە تان نە پە رستووە.

۲۹ لە نیوان ئیمە و ئیو دە دا خودامان شایەت بی بە سە؛ ئیمە هیچ ئاگان لێ نە بوە کە ئیو پە رستوانین.

۳۰ هەر لە و جێ یە هە مۆکە سیک بە ئە زمۇنا تی دە پە ری؛ هە رکاریکی کە لە پیشدا کردو یە تی دیتە وە رۆ. دە یانبە نە وە لای خودای گە ورە ی بە راستی هە مۆیان؛ هە ردرۆ ی هە لیان بە ستبۆ بە فیرۆ چۆ.

۳۱ بیژە: کئی یە لە ئاسمان و زمینە وە رۆ زیۆدە دا؟ یان خاوە نی ئە م گو ی و چاوانە تان کئی یە؟ چکە سیکیش زیندۆ لە مردۆ دە رده خا و مردۆ لە زیندۆ دە ر دینئ و کئی یە بە کاران رادە گا؟ زۆ ئیژن: خوا. بیژە: دە ی بۆ لئی ناترسن؟

۳۲ بە لئ، هەر خوا پە روە رندە ی راستیتانە؛ لە پاش راستی چ هە یە غە یرە ز گومرایی؟ دە ی چۆن لە راستی لادە درین!؟

۳۳ ئا بە م جوړە وتاری پە روە رندە ی تۆ لە سەر لە ری لادە رە کان وە راست گە را؛ کە ئە وان بر وانا هینن.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، فَإِنِّي تَوَفَّكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
 وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا الظَّنُّ إِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَارْتِبَ
 فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
 مِثْلِهِ، وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
 بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ، وَلَمَّا بَيَّنَّاهُمْ تَأْوِيلَهُ، كَذَلِكَ كَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ، وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
 أَنْتُمْ بَرِيْعُونَ مِمَّا آعَمَلْتُ وَأَنَا بَرِيْعٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الضَّمَمَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

۳۲ بیژە: ئاخۆ لە ناو ئەو شەریکانە ۋدا ئی وا هەیه که لە نوێ شتیک چنی بکاو
لە پاشان زیندوی کاتەوہ؟ بیژە: خودا پیشو بۆنەوہر چنی دەکاو دواپەش
زیندوی دەکاتەوہ. دەی چۆن لە راستی لادەدرین؟

۳۵ بیژە: ئاخۆ لە ناو شەریکەکان ۋدا ئی وا هەیه، که ریبەری راستەری بی؟
بیژە: خودا بەرەو راست شارەزادەکا. دەسا که سیک که ریبەری
راستەری یە، هیواترە شوینی کە ۋن، یان کە سیککی بۆخوی بەرینگە نازانی،
مەگین رینگە ی پی نیشان دەن؟ چیتانە، چۆن پی رادەگەن؟
۳۶ زۆرینە یان هەر لە شوین خە یال و یل دەبن؛ خۆ خە یالیش لە حاند راستی
چ ناهینتی. خودا لە ئاکارەکانیان ئاگادارە.

۳۷ ناگونجی ئەم قورئانە هی خودا نە بی و هەلبە سترایی. ئەم قورئانە
باوەردەکا بەو کتیبە ی کە وا لە پیشدا هاتوہ و ئیستا لە بەردەستی دایەو
روشنیشی دەکاتەوہ؛ هیچ گومانی تیدانیە لە لایەن پەرورینی گش
جیہان رایە.

۳۸ یا ئیژن: خوی هەلی بەستوہ. بیژە: گەر بە راستیتانە خۆتان و هەرکە سیککی
تر - کە دەتوانن غەیرەز خودا گازی بکەن - تاقە سۆرە تیککی وەک ئەم
وہ دی بینن.

۳۹ نەخیر ئەوان شتیک بە درۆدەزانن، کە هیچی لئی تی نەگە یۆن و بۆشیان
لیک نە دراوہ تەوہ. ئەوانە ی پیش ئەمانەش بۆن، بەو دەردە چۆن. سا
بروانە دوارۆژی ناھە قیکاران بە کوئی گە یشت.

۴۰ لە وانیشدا ئی وا هەیه برۆای پی یەو و هەشیانە برۆای پی نیەو پەرورەندەت
بەد فەپان باستر دەناسی.

۴۱ ئەگەر ئیژن: تۆ درۆیان دەکە ی، بیژە: ئاکاری من سەر بە منەو کردە ی
ئێوہ سەر بە خۆتان؛ ئێوہ لە کارم تەریکن و منیش تەریکم لەو کارە ی ئێوہ
دەیکەن.

۴۲ لە ناویاندا ئی واش هەیه گویت لیدەگرن؛ ئاخۆ ئەگەر هیچ تی نەگەن، تۆ
دەتوانی گوئی نە بیستان تی بگە یەنی؟

وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ وَلَوْ كَانُوا
 لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
 النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَارَتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ
 فَأَلَيْتَنَا مَرَجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
 أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ذَلِكُمْ وَعَدْتُمْ بِهِ
 تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
 هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِغُونَكَ
 أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لِحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

۲۳ تیشیاندايه لیت ده روانی؛ ئاخۆ تۆگه ره کته - کویران که چاوی دیتیان
 نیه - شاره زاکی؟

۲۲ دیاره خودا - به هیچ ئاوا - ناهه قی له مهردم ناکا؛ به لام مهردم ناهه قی
 له خۆیان ده کهن .

۲۵ رۆزی کوپان ده کاته وه - هه ره وهک تاویک له رۆژیکا مابیتنه وه - خۆ
 به یه کتر ده ناسینن . بئ گومانه زیانبارن ئه وه که سانه ی که برۆیان
 به دیداری خودا نه بوه و شاره زای رینگه ش نه بۆگن .

۲۶ ئه ر ئیمه هیندیک له مانه ی به ئینمان پیمان داوه ، شانت بدهین ، یان
 بۆخۆشت بیهینه وه ، ئه وان هه ره دینه وه لامان ؛ ئه وسا خودا شایه ته له سه ر
 ئاکاریان .

۲۷ هه رتیره یه ک له بنیاده م پیغه مبه ری خۆیان هه بۆ . کاتی پیغه مبه ره که یان
 هاته ناویان ، بئ جیاوازی کاریان بۆ به رتیره چه وه هیچ ناهه قیان
 لئ نه کراوه .

۲۸ ده لئین : ئه گه ر قسه و راستن ، که ی ئه م به لئینه به جئ دئ ؟

۲۹ بیژه : مه گین خودا چه زکا ، ده نا من خۆم له قازانج و زیانی خۆشم نازانم .
 هه ره که سئ له هه رتیره یه ک مه ودا یه کی دیارده ی بۆ دیاری کراوه ؛ ئه گه ر
 مه ودا یان تئ په ری ، بۆ ساتیکیش دوانا که فن و پیش ناکه ون .

۵۰ بیژه : ئه گه ر له شه ویک یان له رۆژیکدا به لا و له خودا وه بۆبئ ، تاوانکار
 په له ی چی ده کهن ؟

۵۱ ئه گه ر دوا جار ده ناو به لای خودا که وتن - که زۆر په له تان بۆ ده کرد -
 ئه وسا بروا به خوا دئین ؟

۵۲ ئه وسا به وانه ده بیژن که به ناهه ق جۆلانه وه : ده بچیزن ئازاری
 له بنه نه هاتو ؛ ئاخۆ جیا بۆ کارانیکی ده تانکرد ، سزاده درین ؟

۵۳ لیت ده پرسن : داخۆ راسته ؟ بیژه : به لئ ، سویند به په ره رنده که م ته واو
 راسته و ناتوانن له به ری پا کهن .

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَارَأُوا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا بَعْدَ ذَلِكَ نُنزِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّ بَنِي
 آدَمَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَاتَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَاخَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لَهُمْ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ الْآيَاتِ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلِ إِبْرٰهٖمُ الَّذِي يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 لَا يَفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَفَرُوا ﴿٧٠﴾

۶۲ با تی بگن که نه وانه ی دوستی خودان، هیچ ترسیکیان له سه رنیه و
خه میش ناخون .

۶۳ نه وانه ی خاوهن باوه رن و خو له گونا ده پارین ،

۶۴ مزده بووان که له دنیاو له قیامه تی گفتی خودا گوپانی به سه ردانایه ؛
نه مه یه ده سکه وتی مه زن .

۶۵ قسه یان خه مگینت نه کا ؛ هه مؤ ده سته لات به خویاه و هه ر خوی بیسه رو
زانایه .

۶۶ با بزانتن هه رکئی له ناو ئاسمانان و زه میندایه ، بو خودایه . که سانیکیش که
هانایان - جگه له خوا - ده به نه به رشه ریکانی ، وه دوی نه وانه نه که وتون ؛
وه دوی خه یالی خا و که وتون و له گومان نه ترازون .

۶۷ هه ر خویه تی ، شه وی بو ئیوه هیناوه که تئیدا بجه سینه وه و رونا کیشی
دابهرۆزی ؛ که له مه دا به لگه زورن بو نه وکه سانه ی نه ونه ون .

۶۸ گوتیان : خودا فرزه ندی هه لئباردوه ! خوا له وتومه تانه پاکه و بی نیازه . هی
خویه تی هه رچی له ناو ئاسمانان و زه میندایه و ئیوه هیچ به لگه تان بو نه م
قسه نیه ؛ چون شتیکی که نایزانتن ده رباره ی خودا ده بیژن ؟

۶۹ بلئی : نه وی درو بوخوا هه لده به ستن ، پرگارنابن .

۷۰ رابواردنیکئی هندکه له دنیا یه ؛ له دواییدا ده که رینه وه بو لامان له پاش
نه وه ، له سزای حاشا کردنیان به توندی نازاریان ده ده یین .

* وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
 مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيَّانَتِ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمَعُوا
 أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
 إِلَيَّ وَلَا تَنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن
 أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً
 وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدْرِبِينَ
 ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِلْيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾
 قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
 السَّحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِنَا عِوَابًا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
 وَتَكُونُ لَكُمْ أَلِكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

۷۱ تۆ به سه رهاته که ی نۆحیان بۆوه خوینه، که وا به هۆزه که ی خۆی گوت:
 که لۆا نه گهر مانه وه م و بیرهینانی نیشانانی خوا له من را لا و گران دئی،
 من خۆم به خودا سپارد و ئیوهش ده گهل شه ریکانو کاری خۆتان
 بکه نه په ک و کارسازیه کی وه ها بکه ن هیچ دودلی تیدانه بی. نه وسا
 په لامارم ده ن و ماوهم مه ده ن.

۷۲ نه گهر نه شهاتنه ره دایه، من داوای هیچ پاداشتیکم لئ نه کردۆن؛ پاداشم
 له خودارایه. من فرمانم پیدراوه مل که چی به رباره گای بم.

۷۳ ههر به درۆزنیان ده رینا، نه وسا خۆی و نه وانیه که ده گه لیا بۆن -
 له گه میه دا - نه جاتمان دان و کردمان به جئ نشین له سه رزه مین.
 نه وانیه شمان وه ژیرئاو خست که نیشانانی ئیمه یان باوه رنه کرد. ده بروانه
 نه وانیه ترسیندرا بۆن، چیان به سه رهات.

۷۴ له پاش نه ویش فریه مان له پینغه مبه ران به نیشانانی دیاریه وه نارده لای
 که لانی خۆیان؛ به لام نه هاتنه سه ربروا به وشتانه ی که له کۆن دا بروایان
 بی نه هینابۆ. ئیمه ئاوا مۆر ده خهینه سه ردلی ده سدریژیکه ران.

۷۵ له پاش نه وان مۆساو هارۆنمان به ری کرد و پرای نیشانانی خۆمان، بۆ
 فیرعه ون و سه رزله کانی دیوانی. خۆیان گه لیک به زل زانی و تاوانکار بۆن.
 ۷۶ کاتی راستیان له لای ئیمه وه بی گه یشت، گوتیان: نه مه ههر به ئاشکرا
 جادوه.

۷۷ مۆسا گوتی: وه ختی نه م راسته و بی گه یوه، ئاخۆ به مه ئیژن جادۆ؟ که
 جادوگه ر رزگار نابین.

۷۸ گوتیان: ئاخۆ ههر بۆئه وه هاتیه لامان، که له وانیه باب و کالمان له سه ری
 بۆن، وه رمان گیری و ناغایه تی نه م زه مینه بۆ ئیوه بی؟ به لام ئیمه
 باوه ریمان پیتان نیه.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ أَمِنٌ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِيَةً مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ
 ءَامِنُونَ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
 بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى وَأَخِيهِ
 أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بَيْوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
 وَأَشْدِّدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

۷۹ فیرعون گوتی: هه مؤ جادوگه ره کانی فره زانم لئی کۆوه کهن.

۸۰ که جادوگه ره کان هاتن، مؤسا گوتی: چیتان گه ره که باویژن، بیهاویژن.

۸۱ که ئاویتیان، مؤسا گوتی: هه رچی ئیوه هاوردوتانه جادوه و خوا لیتانی پۆچهل ده کا. خودا کاری خراپکاران راست ناهینتی.

۸۲ خودا هه ره وه راست گه رانی به لینه کانی شان ده دا؛ جا با تاوانبارانیش هه زی لئی نه کهن.

۸۳ به غهیره ز چهند تازه لایک له هۆزه که ی، هیچ که سی تر - له ترسی رک لئی ههستانی فیرعون و پایه بهرزانی دیوانی نه و - نه یان ویرا بر وایه به مؤسا بیینن. فیرعون له و سه رزه مینه دا جی به رزیک و له ریزی هه له رۆیان بۆ.

۸۴ مؤسا به هۆزه که ی خۆی گوت: گه لو! نه گه ر باوه ریتان به خوا هه یه و ملکه چی فه رمانی نه ون، سا پشتۆ هه ره به و بسپیرن.

۸۵ گوتیان: خۆمان به خوا سپارد. ئه ی پهروه رنده ی هه مؤمان! مه مانخه ره به ر تازارو بیگاری ناهه قیکاران.

۸۶ له سۆنگه ی به زه یی خۆت را، پرگارمان که، له کۆمه لئی خوانه ناسان.

۸۷ مؤساو برایمان تیگه یاند، که: ئیوه بۆ هۆزی خۆتان - له میسر دا - چهند مالیک بکه ن به نه نواو مالانتان بکه ن به روگه و نوویژ بکه ن و مژده ده به باوه رداران.

۸۸ مؤسا گوتی: ئه ی پهروه رنده ی گلامان اتۆ له زینی دنیا یه دا مایه ی خه مل و مالی دنیات دا به فیرعون و پیاوانی دیوه خانی. خودانی مه! هه ر تا ریگه ی تۆ وندا که ن. خودانی مه! مالیان لئی ته رت و تۆنا که و دلیان پتر ره ق و ره ش که بلا باوه ری نه هینن؛ هه تا جه زه به ی زۆر به زان به چاوی خۆیان ده بینن.

۸۰- باویژن له هاویژن: فریدان، تۆردان. ۸۸- خه مل: ۱) خشل، زه نه به ر: ۲) رازانه وه.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَان سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ * وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ
 فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
 الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَالْكَنُ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
 خَلَفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ
 ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

۸۹ گوتی: نزاتان قبۇل بۇ، ئىۋە لە مەيدان دەرمە چن و مەكە ونە شوين
ئە و كە سانەى كە نە زانن .

۹۰ ۋە چە و بەرەى ئيسرئائيلمان لە دەريايە پە پان دە ۋە . فيرعه ون و
لە شكره كە شى - بۇ ناھەقى و دەست درىۋى - شوينيان كە وتن؛ تا ئە وسا
كە ھات بخنكى، گوتى: من با ۋە ريم هينا؛ هيچ كە س بۇ پە رستن ناشى،
مە كين ئە ۋەى كە تۆرە مەى ئيسرئائيل با ۋە ريان پيئە؛ منيش لە تە سليم
بۇگانم .

۹۱ جا تازە؟ تۆيەك لە پيشدا ياغى بۇى و لە ريزەى خراپكاران بۇى؟

۹۲ ئە مېرۆ لا شت - بە زريتە ۋە - رزگار دە كە ين، تا بۇ وانەى لە پاشە تۆ دین،
پە نديك بى؛ چونكە زۆرى ئە م مە ردمە لە نيشانە كانى ئيمە ئاگادار نين .

۹۳ ئيتىر ئە وسا ئيمە بەرەى ئيسرئائيلمان لە شوينيك خۇش دامە رزان دو رۆزى
پاك و چا كمان دانئى . ھە تا زانستيان ھاتە لا، كيشە يان لى پەيدا نە بۇ؛
خودانى تۆرۆزى سە لا پى رادە گا كە لە سەر چى كيشە يان بۇ .

۹۴ گەر تۆ لە ۋەى بۇ مان ناردۇيە تە خوارى بە گومانى، سا پېرسە لە و كە سانەى
بەر لە تۆ كتبيان دە خویند . ھەر چى لە پە ر ۋە رندە ت را بۆت ھات ۋە ،
بى شك راستە و لە ريزەى دۆ دلان مە بە .

۹۵ ھەر گيز ناشى لە وانە ش بى كە نيشانانى خودايان بە درۆ دانا، ئە وسا كە
تۆش دە چيە ريزى زيانباران .

۹۶ ئە و كە سانەى گفتى پە ر ۋە رندەى تۆيان لى ھاتە دى، ئيتىر با ۋە رى ناھيتن .

۹۷ جا با ھە مۇ نيشانە يە كيشيان بۇبى، ھە تا كۆ ئازارى بە ژان بە چا ۋى خۇيان
دە بينن .

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُوسُفَ لَمَّا
 ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ
 جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ وَمَا
 كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
 عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾
 فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَا عَمَلْتُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٢٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

۹۸ بۆچی هیچ شاریک نه بؤ که خه لکه که ی بروابینن تا نه وده مه ی که برواکه یان به هره یان پی بگه یینی؛ بیوگه له هۆزه که ی یونس؟ که کاتی بروایان هینا، نازاری ئابرو به ره مان، له سه ر دنیا لی لادان و وان کرد که هه تا ماوه یه ک خوش رابویرن.

۹۹ نه گه ر خودا که یفی لی با، دیاره هه رکئی له م زه مینه ن، تیکرا باوه رپان ده هینا. ئاخۆ تۆ ده ته وی به زۆر ئه م مه ردمه بروابینن؟

۱۰۰ هیچ که س نه بوه بروابینی، مه گین هه ر به ئیزنی خودا. خوا کریتی بۆ نه وانه بریارداوه که تی ناگه ن.

۱۰۱ بیژه: به ری خۆ بده نئی له ئاسمانان و زه میندا چها هه یه؛ که چی ئه م هه مۆ نیشانه و ترساندنه کارناکاته سه ر گرو ی بروا نه هینان.

۱۰۲ ئاخۆ نه هه ر چاوه نوۆری روۆانیکن هه روک روۆانی ئه وانه که به رله وان بۆن و نه مان؟ بیژه: ده سا چاوه نوۆربن، نه وا منیش و پیرای ئیوه چاوه نوۆرم.

۱۰۳ پاشان پیغه مبه رانمان و نه وانه ی بروایان هه یه، رزگارده که یین؛ چون نه وه ئه رکی ئیمه یه که باوه رداران رزگارکه یین.

۱۰۴ بیژه: خه لکینه ا گه ر ئیوه له دینی من به گومانن، من نه وانه ی غه یره ز خودان و ئیوه ده یانپه رستن، ناپه رستم. به لام ئه من ئه و خودایه ی

ده په رستم، ده ومرینی و فه رمانیش به من دراوه له ریزه ی باوه رداران بم.

۱۰۵ رۆش هه ر بکه ره وشتی خوداپه رستی و هه رگیز نه که ی له ریزی به ته رستان بی.

۱۰۶ جگه له خوا هانا بو شتی و مه به که نه به هره ی بو تۆ هه یه و نه زیانی

لی ده یینی. نه گه ر کردت، نه وسا که له نا هه قانی.

۱۰۰- کریتی: بیسی، خرابی. ۱۰۱- بهردان: لیکۆلینه وه.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ
مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْرُجَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

سورة هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكُنْتُ أَحْكَمَتَّ أَيُّنَّهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُمَنِّعْكُمْ مِنْهُ حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
 وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
 عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخْرَنَاهُمُ الْعَذَابَ إِلَى
 أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾
 وَلَئِنْ أذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 لَيَشْكُرُ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾
 إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا أَلَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا أَوْجَاءَ
 مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 وَادْعُوا مِنْ أَسْطَعْتُمْ مَنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَن لَّا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
 ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
 مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ
 عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ
 مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
 مِنَ الْأَحْزَابِ فَإِنَّآ لَنَارٌ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
 عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
 رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
 عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَأَجْرِمَنَّكُمْ
 فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ * مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى
 وَالْأَصْبَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلِيمِ
 ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشْرًا
 مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ كَفُرُوا
 الرَّاْيَ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَذِبِينَ
 ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَٰلِي رَحْمَةً
 مِنْ عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْكُمْ مَوَاطِنَ هَاكِيهِمْ ﴿٢٨﴾

وَيَقَوْمٍ لَا اسْتَلْكُمْ عَلَيْهِ مَا لِآلِ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
 أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ
 قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢١﴾ وَيَقَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَفَهُمْ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
 لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ
 جِدْلَنَا فَاِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ
 إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
 نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
 هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
 قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾
 وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدَّ ءَامَنَ
 فَلَا يَتَّبِعِيسَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٨﴾ وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹ گه لوآ نه وه نده ش بزائن هيچ مزم له ئيوه ناوی؛ پاداشی من له سه ر
خوایه و نه وانه ی خاوه ن باوه رن ده ریان ناکه م؛ بی سوئه وان ده گه ل
پهروه رینی خویمان دیدار ده کهن. به لام من ده بینم ئیوه کومه لیکي
بی ئاوه زن.

۳۰ گه لوآ نه گه ر من له لای خۆمیان ده ریکه م، کئی له خوا رزگارم ده کا؟ ناخۆ
هیچ بیرناکه نه وه؟

۳۱ پیشوئالییم من گه نجینه داری خودام؛ به پیوارانیش نازانم؛ ناش بیژم
فرشته ییکم؛ ناشلیم نه وانه ی که ئیوه به سوگی لیان ده روانن، خوا
چاکه یان ده گه ل ناکا. خوا چاکتر ده زانی چیان له دلدايه. نه گه ر وابم،
نه وسا یه ک له ناهه قانم.

۳۲ گوتیان: نه ی نۆح! ده م به ده مه ت وهل کردین و جوا به جه نگیت فره ی
خایاند؛ گه ر راست نه که ی، هه رچی ئیژی به سه رتان دی، پین بنوینه.

۳۳ گوتی: خودا نه گه ر چه زکا، پیو ده نوینی و نا کرئی له به ری بره ون.

۳۴ هه ر ئامۆزگار یه کتان بکه م به هه ر نه دادا؛ نه گه ر خودا بریار بدا گومراوبکا. خۆی
خودانی هه مۆتانه و هه ر بۆلای نه ویش ده چنه وه.

۳۵ یان ده بیژن: خۆی هه لیبه ست. بیژه: نه ر هه لمبه ستوه، تاوانه که ی
له سه ر خۆمه؛ منیش له تاوانی ئیوه به رکه نارم.

۳۶ به نۆح راگه یه ندرابو، که: له ناو هۆزه که ی تۆدا، جگه له وانه ی تا ئیستا
باوه ریان به خوا هیناوه، که سی تر بر وانا هیننی و له وئاکاره ی که هه یانه
غه مکین مه به.

۳۷ له زیز چاوه دیری ئیمه و هانای ئیمه، گه میه سازکه و له مه ر نه وانه
مه مدوینه که ناهه ق بۆن، نه وان ده بی ژیرئاو که ون.

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
 مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
 فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورَ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَاءَ أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبْنَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
 تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 فِي مَعزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
 قَالَ سَاوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
 الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ
 أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَنْبُوحُ إِنَّهُ دَلَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلَنِ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْبُوحُ
 أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمَمٌ سَنُمِتُّهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مَنَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
 مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَى عَادِ
 أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَنْقُورِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَنْقُورِ اسْتَغْفِرُ وَأَرْبُكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مَدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

۲۶ گوتى: ئەي نۇح! ئەم كورەت كەسى تۆنيە؛ ئاكارى ناپەسندى ھەس؛ ھەرشتى چى لى نەزانى، داوامەكە؛ من ئامۇزگاريت لىدەكەم كە نە چىيە رىزەي نە زانان.

۲۷ گوتى: ئەي پەرورەندەكەم! ھەر خۇ بە تۆدە پارىزم؛ داواي شتىكت لى بىكەم كە نايزانم؛ ئەگەر بەزەت پىم دانەيە و لىم نە بۇرى، يەكىكم لەزىنباران.

۲۸ وترا: ئەي نۇح! بە سىلامەتى و بە و پىتەوہ - كە داومانە بە تۆو بە ھاوسە فەرانت - دابوہزە؛ چىن و بەرەكانى داويەش، تا ماويەك مەوداي زىانيان ئەدەينى و پاشان تۆشى نازارى بە وانيان دەكەين.

۲۹ ئەمانە لەو ھەوالانەي بەرپىوارن - كە بە تۆي رادەگەيەنين - لەمە و بەر نە تۆدەت زانين نە ھۆزەكەت. خۇراگر بە، دواروژ بۇ خودى ترسانە.

۵۰ بۇلاي عادىش ھۇد مان نارد - كە برايان بۇ - گوتى: گەلۇا پەرستندەي خوداي تاك بن؛ بە غەيرەز ئەو ئىوہ خودايەكتان نيە؛ ئىوہ تەنيا ھەر درويان دەنە خشىنين.

۵۱ گەلۇا بۇ ئەم كارە مزىكم لىو ناوى؛ پاداشى من لەسەر داھىنەرى منە. ئاخۇ بۇ دەيى تى نەگەن؟

۵۲ گەلۇا داواي لى بۇردنىش ھەر لەوبىكەن و بەرەوئە و بگەرپىنەوہ؛ كە لەوبەرزەوہ بەرپىزۇنە بارانەتان بۇ بنىرى و پىزى تر بدا بە ھىزتان. ھەروا بە تاوانبارى رۇوہ رەمەكپىرن.

۵۳ گوتيان: ئەي ھۇدا! تۆ ھىچ بەلگەت لە خوداوە بۇنە ھىتايين؛ ھەر بەقسەي تۆش، مە لە پەرستىوہ كانمان دەس بەر نادەين؛ بىروايەش بە تۆناھىنين.

۴۸-چىن و بەرە: تىرە و تايغە. ۴۹-بەرپىوار: ناديار، داپوشياگ. ۵۲-پىز: ھىز، قەوہت.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ الْهَيْئَاتِ سُبُوهُ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
 وَأَشْهَدُ وَأَنْتَ بَرِيٌّ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُ وَنِي
 جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
 مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذٌ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
 رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُمْ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
 ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
 مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ مَا جَاءَ بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأَتَّبَعُوا
 فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا
 بَعْدَ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
 يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
 ﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ
 نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾

قَالَ يَتَقَوْمِ آرَاءَ يَسْمُرَانِ كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَءَاتَنِي
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَتَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
 فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا سِوَاءَ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَنِيحِينَ
 ﴿٦٧﴾ كَانَتْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا إِنْ شِمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا
 لَشِمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا
 سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لِي بِئِنَّ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
 رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرُهُ قَائِمَةٌ
 فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

۶۳ گوتی: گهلوا ئەر من له پەرورندهم پرا به لگه ی ئاشکرام هینابئی و وه بهر به زه ی ئه و که وتبم، ئه گهر له فهرمانی دهرچم، کن هه یه به فریام بگا؟ له نگۆش هیچم نایه ته بهر غهیره زه ره ر.

۶۴ گهلوا ئه مه وشتر خوایه و نیشانه یه که بو ئیوه؛ به ره لدای که ن له زه وی خودا بچهری و به خراب دهستی بۆمه بهن؛ ده نا ئازاریکی نزیک ده تانگری.

۶۵ که چی له ت و په تیشیان کرد. گوتی: سی رۆژ له مال خۆتانا رایبویرن؛ ئه مه به لینی [خودایه و] بی درۆیه.

۶۶ هه ر که فهرمانی ئیمه هات، له به زه یی خۆمانه وه سألح و ئه و چه ند که سانه ی ده گهل ئه و هاوباوه ربۆن، له ریسوا بۆنی ئه ورۆزه نه جاتمان دان. پەرورنده ت ختیوی هیزو دهسته لاته.

۶۷ ئه وانه ش که ناهه قیان کرد، ناره ته یی وایان بۆهات، له ناو مالانی خۆیاندای ده مه ورۆهه ستیان لی پرا؛

۶۸ ده تگوت هه رله وی نه زیاون. بزائن که هۆزی سه مۆد له پەرورنده ی [مه زنیان] حاشایان کرد؛ هه ی له وه ش به ولاوه ترچن.

۶۹ راسپارده کانی ئیمه ش مۆده یان دا به ئیبراهیم؛ گوتیان: سه لام. وتی: سه لام. زۆر پی نه چۆ گۆلکیکی بریانی هاورد.

۷۰ وه ختی دیتی ده ستیانی بۆدریژونا که ن، کاره که یانی پی به لاجه وی هات و ترسی ری نیشت. گوتیان: تو ئه ندیشت نه بی؛ ئیمه بۆلای هۆزی لۆت به ری کراوین.

۷۱ زنه که ی - که هه لۆیستا بۆ - که نی هاتی. ئه وسا مرگینیمان پیدای به ئیسحاق و سه ره رای ئیسحاق به یه عقۆب.

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۗ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ
 وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
 عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَىٰ مُجْدِلًا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَتَابَعُ إِبْرَاهِيمُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا إِنَّهُ
 قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْقُومُ هَؤُلَاءِ بِنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۗ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ
 ﴿٧٨﴾ قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
 ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
 يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
 مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
 مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 وَمَاهِي مِّنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ * وَإِلَى مَدِينٍ أَخَاهُمُ
 شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 وَلَا تَنْقُضُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوْمِ
 أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
 بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيفٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 نَّتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
 إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 كُنتُمْ عَلَى بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أَخَالِفْكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَقَوْمٍ لَا يَمُوجِرُ مِنْكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ
 اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِي أَيُّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُخِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَا كَانَتْكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
 كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَآئِكَ ء فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾
وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُ نَفْسٌ
إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلْدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ
﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلْدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

۹۸ رۆزی سه لآ وه پئیش ده سته ی خۆی ده که وی و هه موان ده باته ناو ناگر.

چەند خرابه ئە و جینی ئە وانه ده یچنی!

۹۹ لەم دنیاو لە رۆزی داوایش، نه حله تیان به شوینه وه یه. ئای له و خه لاته

دزئوه!

۱۰۰ ئە مانه چەندهه والیک بۆن له و شارانه که بۆتۆی ده گئیرینه وه؛ هیندیک

له وانه هه رهه ن و هیندیکیشیان له به ین چۆگن.

۱۰۱ ناهه قیمان لئێ نه کردن؛ به لام ئە وان ناهه قیان ده رباره ی خۆ کرد. کاتی

فه رمان له په روه رنده ی تۆرا هات، ئە وانه ی په رستیویان بۆن - جگه

له خوا - هه یچ کاریکیان بۆنه کردن و - جیا له زیان - هه یچ شتیان

بۆ زیاد نه کردن.

۱۰۲ ئاواینه یه غه زه بی په روه رنده ی تۆ، کاتی شارانی داده گری که

خه لکه که یان ناحه قن. ئە و ئازاره ی خودا ده یدا، زۆر به ژان و زۆر دژواره.

۱۰۳ له مانه دا بۆ ئە وانه ی له ئازاری رۆزی په سلانی بترسن، په ندی هه یه؛ که

رۆژیکه هه مۆ مه ردم گش له وی کۆ ده کرینه وه؛ رۆژیکي دیارو به رچاوه.

۱۰۴ ئە و رۆزه وه دره نگی ناخه ین، مه گین بۆ ماوه یه کی که م.

۱۰۵ رۆژی که دی، هه یچ که س به بی ئیزنی خودا مه ق ناکا؛ له ناویاندا

قه ره به خت و به خته وه ره هه ن.

۱۰۶ سا ئە وانه ی قه ره به ختن، له ئاگران به ناخ و هه نیسک دانن.

۱۰۷ هه ره ده یدا ده مینه نه وه، هه تاکۆ ئە م عاسمانانه و زمینه هه ن؛ جا مه گین

په روه ردگارت مه یلی لئێ بی. په روه رنده ت هه رچی خۆی بیه وی ده یکا.

۱۰۸ ئە وانه ش که به خته وه رن، هه ره له به هه شتیدا ده بن، هه تا ئە م

ئاسمانانه و ئە م زه مینه هه ن؛ مه گین ئە وه ی په روه رنده ت مه یلی لئێ بی.

به خششیکه نابریته وه.

۹۹- دزئو: ناحهز، ناشیرین. ۱۰۶- هه نیسک: خیسک، نرگه ره ی به ده م گریانه وه.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 ءَابَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ﴿١٠٩﴾ نَصِيْبِهِمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
 وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
 ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلَّ لَمَّا لِيُوقِنَنَّ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِنْ
 اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ
 ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
 رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

۱۰۹ سا تۆسە بارەت بەوہی وان دەپپە رستن ، دېدۆنگ مە بە . ھەر ئەوانە دەپەرستن کہ بابو کالی پېشویان پەرستیان . ئیمەش بەین کہ مایەسی بەشی خویانیان دە دەینى .

۱۱۰ مە کتیبمان دا بە موساو کیشەى لەسەر ھەلایسا . خۆ ئەگەر پەرورەندەى تۆئەوسا بریاری نە دا ، زۇ کیشەیان دە برابەوہ ؛ کہ ئیستیکەش سە بارەت بەم ، ھەر دۆدل و بەگومان .

۱۱۱ بېگومانە پەرورەندەت قەرەبۇى کردەى ھەمۇیان بەتەواوى دە داتەوہو ھەر خۆى لە ھەرکاری دەیکەن ، ئاگادارە .

۱۱۲ وەک فەرمانت پېندراوہ ، خۆراگرە ئەوانەش کہ لەتەک تۆدا بەرەو خودا وەگەر پاون ، با ھەر پابن ؛ سەر پېچیش لە فەرمان مەکن ا ھەر چى بیکەن خوا دەبېینى .

۱۱۳ رمۇدەى ئەوانە مە بن غەدرى دەکن ؛ دەنا بە ئاگر دەسۆتین . غەیرەز خوداش ھېچکەس دۆستایە تیو ناکا و ئیتر کہ سیش پاشان یاریدەتان نادا .

۱۱۴ لە ھەردوک ئالی رۆزیداو چەن بەتلى سەرەتای شەوى ، نوۆزى بکە ؛ چونکہ چاکە خرابە یە لە بەین دەبەن . ئەمە پەندە بو ئەوانەى بەندگر بن . ھەر خۆبگرە ؛ بېسۆ خودا پاداشى چاکە کارەکان وندا ناکا .

۱۱۶ ئەم ھەمۇ بەرە وچینانەى بەرلە ئیوہ هاتن و چۆن ، چۆنە کہ سى وایان نە بۆن ، رینگانە دەن لەزە میندا خرابە بەر یوہ بچى ؟ مەگین کہ مینک لەوانەى رزگارمان کردن لە نیویانا . ناھە قیکارە کانیش ھەر کہ وتنە شوینى خۆشگوزە رانى خویان و تاوانبار بۆن .

۱۱۷ پەرورەندەت - بە ناھەقى - چجار قرانى نە خستە ئەو شارانەى ئاکار چاک بۆن .

۱۰۹- دېدۆنگ: دودل، بەگومان. ۱۱۳- رمۇدە: ئالودە، ھۆگر. رمۇدەى- یا: مەچن بەرەولای ئەوانەى
غەدرى دەکن. ۱۱۴- ئالی: تەرەف، رەخ، لا. ۱۱۷- چجار: ھېچگا، ھەرگیز.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ ۗ وَكَلَّا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ ۗ فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ ۗ وَمَوْعِظَةٌ ۗ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۗ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ ۗ وَانظُرُوا ۗ إِنَّا مُنظِرُونَ
 ﴿١٢٢﴾ ۗ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
 فَاعْبُدْهُ ۗ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ الْيُونُسَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِلْكَ ءَايَتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
 بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

۱۱۸ پهروه رندهت نهگه ر چه زی بگردایه، خه لکی دنیای گشتی ده کرده یه ک
 تاین؛ به لام به ناته بایی هر ده میننه وه؛
 ۱۱۹ [جا] مه گین پهروه رنده ی تو به زه ی پیاندا بیته وه؛ که هر بویه ی
 دروس کردون. بریاری پهروه رنده شت هر دیته جی، که: جه هه ندهم،
 له جندوکه و بنیاده م - هه مؤ - پرده که م.
 ۱۲۰ نه م چه مکه ده نگ و باسانه ی پیغه مبه رانت بو ده که یین، که دلداریت
 بده یینه وه. هر چی له مه دا بو تو هات، راستی رسته و بو گه لی
 خاوه ن باوه ران ناموزگاری و بیره وه ری تیدا هه یه.
 ۱۲۱ به و که سانه ش که باوه ریان نیه، بیژه: هر چی له ده ستودی بیکه ن؛ وا
 نیمه ش کاری خو ده که یین.

۱۲۲ چه مه راش بن، نه وا نیمه ش چاوه نورین.

۱۲۳ هه رشتیکی به ریواره - له ناسمانان و زه میندا - گش بو خودان؛
 هه مؤکاریک هر سه ربه وه. سا تو هر نه و بیه رسته و چاره نوست
 به و بسپیژه. هر کاری که نیوه ده یکه ن، پهروه رنده ت له هیچی
 بی ناگانیه.

یوسف

وئانا و فوگاکه کلاکلا و کلاو کلاو قانه

۱. ئه لیف، لام، را. نه مانه چه ندین نیشانه ن له کتیبی دیاری ده ره وه.
۲. قورنانیکه به عاره بی نیمه ناردمانه خواره وه، شایه تا نیوه تیبگه ن.
۳. نیمه ویرای نه م قورعانه ی که به تون راگه یاندوه، شیرین ترین چیروکت
 بو وه ده گیرین؛ که ده پیشدا تو هر ناگاشت لی نه بوه.
۴. وه ختی یوسف به باوکی گوت: بابوا من یازده نه ستیره و خو رو هه یغم به خه و
 دیتن، که سه ر بو من ده چه مینن.

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ٥
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٥ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
 رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَىٰ آلٍ يَعْشُرُوكَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَقْ
 إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦ * لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
 آيَاتٌ لِّلْسَائِلِينَ ٧ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
 أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٨ اقْتُلُوا
 يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخَلَ لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
 بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ٩ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
 وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ ١٠ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
 لَنَصِحُونَ ١١ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ
 لَحَافِظُونَ ١٢ قَالَ إِنِّي لِيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الدِّثْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ١٣ قَالُوا لَيْنَ
 أَكَلَهُ الدِّثْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ١٤

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ، وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَّبَتِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا
 إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا
 آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
 وَتَرَكَنا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكُلْهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ
 يَدْمٌ كَذِبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
 وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا
 وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ، قَالَ يَا بَشْرَى هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً
 وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ
 دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
 الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَاتِي - أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى
 أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
 الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
 أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
 أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَقَتْ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ، وَهَمَّ بِهَا
 لَوْلَا أَنَّ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
 الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ، مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ، قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
 الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ، قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ، قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِنْ كَيْدِكُنَّ، إِنْ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
 هَذَا وَأَسْتَغْفِرِي لِدُنْيِكُ إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنَّاها
 عَنْ نَفْسِهَا، قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

۲۳ نه ورنه وا یوسف له مالی نه وا بو، ته مای تیکرد. ده رگاکانی لئ گاله داو
گوتی: به له ز ناماده به. گوتی: نه ی په نا به خودا؛ نه و ناغامه، قه دری
گرتوم، [بئ نه مه گانی داوین پیس] که ناهه قن، ناخه له سین.

۲۴ وئ په لاماری نه می داو نه میش گه ر به لگه ی په روه رنده ی نه دیبا،
ناوقای ده بو. بئنه مه بو که خراپه و شوره یی لئ وه پرینگینین؛ نه م یه کئ بو
له عه بده دلپاکه کانمان.

۲۵ به کئ به رکئ هه ردو گه ی نه لای ده رگاکه؛ گجی یوسفی لای پشته وه
دادری و له به رده ری، توشی سه روه ری وئ هاتن. گوتی: سزای که سئ
چیه ده گه ل مال و خیزانی تو، ته ماداری شوره یی بئ؛ غه یر له زینان یا
جه زره به یه کی به ژان؟

۲۶ په رسقی دا: وئ ته مای ده من کرد بو. یه کئ له خزمه کانی وئ هه لیدایه:
گه ر گجی نه م له لای پیشه وه دراوه، وئ راست نه کاو نه م فرۆیه؛

۲۷ گه ر گجیشی له پشته وه دادراوه، وئ درۆی کرد، نه و راست ده کا.

۲۸ وه ختی دیتی کراسه که ی له پشته وه دادراوه، وتی: نه مه له هیندیک فیلی
نیوه یه؛ فیلی نیوه ش زور گه وره یه.

۲۹ یوسف اواز له م باسه بیته. حورمی ا توش بوردن له خه تات داوا بکه؛ که تو
له خه تاکارانی.

۳۰ ژنانی شار قاویان داخست: ژنا عه زیزه ز له خولامی خوده کا؛
له دلداریدا سو تاوه؛ وادیاره ته واو له رنکه ده رچوه.

۲۳- گاله دان: به ستن، داخستن (ده رگا) خه له سین: زرگار بون.

۲۴- وئ: نه ورنه. پرینگاننده وه: سرینه وه، پاکه وکردن. ۲۵- گجی: کراس.

۲۶- فرۆ: درۆزن. ۲۹- حورمی: وشه ی بان کردنی زن له لای میرده وه.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ
 كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ أَخْرِجْ عَلَيْنَ ط فَمَا رَأَيْتَهُنَّ أَكْبَرَتْهُ
 وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا أَمَلٌ
 كَرِيمٌ ﴿٢١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنِ
 نَفْسِهِ فَاَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمْرَةٍ لَّيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا
 مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
 إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٢٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٢٤﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِنَا لِيَسْجُنُنَّهُ
 حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا
 إِنِّي أَرِنِي أَخَصِرُ خَيْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِي أَحْمِلُ فَوْقَ
 رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا لَبَنًا تُكْمَا
 بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
 مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
 لَنَا اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
 النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾ يٰصَدِّجِي
 السِّجْنَ ءَا رَبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ
 وَاَبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ
 اَمْرًا اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ يٰصَدِّجِي السِّجْنَ اَمَّا اَحَدُكُمْ اَمَّا
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَاكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَاسِهِ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي
 ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكَرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسَهُ
 الشَّيْطٰنُ ذَكَرَ رَبِّهِ ؕ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ
 ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْ اَرَى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِيْمَانٍ يَّاكُلُوْنَ
 سَبْعَ عِجَافٍ وَّسَبْعَ سُنْبُلٰتٍ خُضِرٍ وَاٰخَرُ يٰاِسْتِ
 يٰاَيُّهَا الْمَلَاْ اَفْتُونِيْ فِي رُءْيَايَ اِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيٰى تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

۳۸ من شوین دینی باوانی خۆم، ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب که فتمک؛
به ره و امان نه زانیکه هیچ شتیکی به شهریکی خوا بزاینن. نه مه ش
له چاکه ی خواوه یه که ده رباره ی ئیمه و مەردمی کردگه؛ به لام به شی
زۆر له مەردم هەر ناشکورن.

۳۹ ئەری ئیوهی دۆهاوبه ندەم! ئاخۆ چەندین پەروەرنەدە و پنی باشتەرە، یا خۆ
خودای تاک و تەنیای زال بە سەر هەمۆشتیکا؟

۴۰ ئەوانە ی دەیانپەرستن، چەندشتیکی غەیرەز خودان، که خۆتان و باب و
کالتان - سەر به خۆ - ناوتان لی ناون؛ هیچ بە لگه یه کی پته ویان له خواوه
له دەستانیه. فەرمانیش هەر هی خودایه و هەر ئه ویش فەرمانی داوه که
غەیرەز ئە و مەپەرستن. دینی که راست و دروسته هەر ئە مه یه، به لام
زور به ی خەلکی دنیایه نازانن.

۴۱ ئە ی هەردوی هاوبه ندیخانەم! یه که له ئیوه دە بیته مه یگێری خییوی؛
ئە وه که ی تر له دارده درئ، ئە وسا مه لان چینه ی له سەریداده که ن.
کاریکی که ده تانه ویست له ئە نجامه که ی بپرسن، وا زاندر او هەر وه دیش
دی.

۴۲ به یه کیک له و دۆکه سانه ی بۆی دانابو پرگاردە بی، وتی: که ده چیه لای
ئاغات، باسە بکه. شهیتان نه یه یشت له بیری بی، له لای ئاغای
باسی بکا؛ تا چەند سالیکی له گرتۆخانه مایه وه.

۴۳ شا گوتی: له خه وما دیتەم، حه وگای قه له و حه وچیللی له رده یانخواردن؛
حه و گوله ده خلی شینیش و حه وتی دیکه ی وشکه لاتۆ. ئە ی دیوه خان
نشینە کان! ئە م خه ونه م بۆ لیکده نه وه، ئە گەر لیکده ره وه ی خه ونن.

قَالُوا أَضُغْتُ أَهْلَكُ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَهْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتِظَمُ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخْرَى يُاسْتَبَى لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النَّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
 مَا خَطْبُكَ إِذْ رَاوَدْتَنِّي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْتُ حَسَّ لِلَّهِ
 مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْكُنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

۲۲ گوتیان: هر خه ونه دروزنه ن؛ ئیمه له م تهرزه خه ونانه سه ر ده رناکه ن.

۲۵ له و دوگسه ئه وه ی که رزگارکرا بؤ - به دیرووزوان - تازه وه بیبری هاته وه؛
گوتی: ئه من بۆتانی لیکده ده مه وه؛ سا بمنیرن.

۲۶ یوسف! میری هه میشه راست! حه وگای قه له و حه وچیللی له جهر
ئه یانخون، حه وت وشوی هیشتا هه ر شین و حه وتی دیکه ش
وشکه لاتون. ئه م خه ونه مان بۆلیکده وه؛ که من ده چمه وه لای مه ردم،
به شکۆ ئه وانیش تی بگه ن.

۲۷ وتی: حه وسال له کشت وکال وچان ناده ن؛ هه رچیه کی درۆتانه وه -
که میک نه بی که لیبی ده خون - له وشوی خویا بیلنه وه.

۲۸ له پاش ئه مه حه وتی قاتی وقری دادی؛ هه رچی پیشو بۆ ئه مانه تان
هیشته وه، هه موی ده خون؛ مه گین که می له وه ی قایم هه لیده گرن.

۲۹ له دوا ی ئه مه ئه مجاره سالیکی وا دی، بۆ هه مۆکه س باران وروه ک
مشه یه و له ودا مل له گوشین ده نین.

۵۰ شا گوتی: بۆمی بهینن. کاتی راسپارده که هات، گوتی: وه گه ری لای
ئاغات و لیبی پرسه، ئه وژنانه ی که دهستی خویانیان بری، نیازیان چبو؟
په روه رنده م له ده هۆیان ئاگاداره.

۵۱ وتی: بۆچی گه ره کتان بۆ یوسف بۆ خوو ده سته مۆکه ن؟ گوتیان: خوا
به ورۆژه نه کا، ئیمه کاری شۆره ییمان لی نه دیوه. ژنا عه زیز هه لیدایه:
ئیسته راستی ئاشکرا بؤ؛ من ته ما حم ده و کرد بؤ؛ هه رچی ئه و گوتویه
راسته.

۵۲ [یوسف گوتی:] ئه مه ش بۆیه بۆ بزانی، پاشه مله ش غه یانه تم پی نه کردو
خودا ده هۆی ده غه لبازان ناخاته ری.

۴۶- له جهر: لاواز، دالگۆشت. وشو: گولی ده خلی. ۴۹- مشه: زۆر، فره، زه حف، بۆش.

۵۰- ده هۆ: گزی و فیل. ۵۲- پاشه مله: له پشته سه ر.

﴿٥٣﴾ وَمَا أَتَرَىٰ نَفْسِي إِلَّا نَفْسًا لَّامِرَةً ۗ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ
 رَبِّي ۗ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ ۗ أَسْتَخْلِصُهُ
 لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾ قَالَ
 اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٦﴾ وَكَذَلِكَ
 مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۗ نُصِيبُ
 بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَا جُرُ
 الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ
 يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَلَمَّا
 جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنَ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ
 أَنِي أَوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ ۗ فَلَا
 كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ
 وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦٢﴾ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٦٣﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
 فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَ نَكْتُلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ ﴿٦٤﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلٰى اَخِيهِ مِنْ
 قَبْلُ فَاَللّٰهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِمِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضِئْتِهِمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يَا بٰنَا
 مَا نَبِغِيْ هٰذِهِ بِضِئْتِنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيْرُ اَهْلِنَا وَنَحْفَظُ
 اٰخَانَ وَنَزِدَا دُكِيْلًا بَعِيْرًا ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
 اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنْ اَللّٰهِ لَتَاْتُنِيْ بِهٖ اِلَّا
 اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتُوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اَللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيلٌ
 ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَىٓ لَا تَدْخُلُوْا مِنْ بَابٍ وَّجِدٍ وَاَدْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ
 مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا اَغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنْ اَللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَلْحُكْمُ اِلَّا
 لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا
 دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اٰبُوْهُم مَّا كَانُ يُّغْنِيْ عَنْهُمْ
 مِّنْ اَللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةٌ فِىْ نَفْسٍ يَّعْقُوْبَ قَضٰهَا وَاِنَّهٗ
 لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَآ عَلَّمْنٰهٗ وَلٰكِنَّا كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُوْنَ
 ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ ءَاوَى اِلَيْهٖ اَخَاهُ قَالَ
 اِنِّىٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَسِيسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
 عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقِدُ صُوعَ الْمَلِكِ
 وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ * قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرْنكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعْنَا عِنْدَهُ إِنَّا
 إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْشَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوثِقًا مِنْ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ ابْنُكَ سَرَقَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 ﴿٨١﴾ وَسئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَى عَلَى
 يُوسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
 قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي
 وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

۷۹ گوتی: ئەى پەنابە خودا ئەگەر ئىيمە غەيرەز كەسى كالاى خۇمان لە لای

ئەو دۆزیووتەو، گل دەینەو. گەر وەبکەین، ئەوسا لەناھەقکارانین.

۸۰ کاتى كە لىنى ناھومىدبۇن، بۆستە چۆنە كەنارىك. گەرەكەيان ھەلیدایە:

بۆئىو نەتانزانىوھ كە باوكتان پەيمانىكى بەناوى خودا لى ساندن؛

لەو پىشیش خراپەو لەرادەبەدەر دەربارەى یوسف كروھ؟ سا لەم

ھەردە دەرناكەوم ھەتا بام ئىزنىم دەدا، يان خوا بپريارم بۆدەدا؛ ئەو

خۆى چاكتەر لەھەركەسى پىنرادەگا.

۸۱ ئىوھ بچنەو لای بابتان؛ بىژن: بابۇا كورەكەت دزى كروھ؛ شاىھ تىشمان

نەدا مەگەر لەسەر ئەوھى كە زانىمان؛ ئاگاشمان لەنەدىار نەبۇ.

۸۲ لەمەردمى ئەوشارە كە ئىيمەى لى بۇین لەوكاروانەش كە دەگەلىان

ھاتىنەو، پرسىاربكە؛ ئىيمە بىسۇراست دەبىژىن.

۸۳ گوتى: نەخىر، ھەواى دلتان كارەكەى لەبەرخەملاندۇن. [دیسانەكە]

خۇراگرى بى ناشكورى؛ ئەوھ خواىھ بەشكۆگشتیان بەھىنىتەو بۇلاى

من. خودا بۇخۆى ئاگادارو لەكارزانە.

۸۴ ئىتر روى لەوان وەرگىپراو گوتى: ئەى داخم بۆ یوسفو لەسوئى يانى تانە

پەرىھ سەرچاوانى و ھەروا پىشى دەخواردەوھ.

۸۵ گوتیان: بەخودا سویندەكە، تۆقەت یوسف لەبىرناكەى؛ لەوانەىھ

نەخۆشت خایان بتكوژى.

۸۶ گوتى: گازندەو دلمەندىم ھەر بۇخودا ئەدركىنىم و من لەخواوھ گەلى

شتى وا دەزانم كە ئىوھ لىنى ئاگادارانین.

۸۴-سوئى: داخ و عەزەت. ۸۶-گازندە: شكایەت. دلمەندى: خەم و كەسەر.

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّجَةٍ فَاؤْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَيْ نَكَ
لَأَنْتَ يُونُسُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَأَلَّه لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾
أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تَفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَأَلَّه إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَنَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَأَرْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
 يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ، أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُويْهِ وَقَالَ أَدْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ، ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُويْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا بَنَاتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ
 مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ
 قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
 مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
 نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
 ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

۹۶ که مرگینی دهر هاته بهر، هاویتیه سهر دم و چاوی؛ چاوه‌کانی چاک
بونه وه. گوتی: من نه واتم پیتان، نه وی من له خوی ده زانم، له زانستی
ئیوه دوره؟

۹۷ وتیان: باقوا ئیمه له ری لامان داوه، له پوره ریئت داواکه لیمان
خوش بی.

۹۸ گوتی: ههر زو داوا له پوره ریئی خوم ده که م که عافوتان بکاو ههر خوی
له گونا ده بوری و دلوفانه.

۹۹ وه ختی گه هانه جه م یوسف، داک و بابی برده نک خوو گوتی: ئیوه
وهرنه میسرو - خودا یاری بی - هیچ ناره چه تیو توش نایی.

۱۰۰ دای و بابی وه بان ته خته وه نیشانده وه مؤیان کرنوشیان بو کرد. گوتی:
باقوا نه مه خه ونه که ی پیشومه؛ پوره ریئم ناکامه که ی وه دی هیئاو
له پاش نه وه ی شهیتان له نیوانی من و براکانم به دفری کرد، زور
چاکه ی دهر باره کردوم؛ له زیندانی دهر هیئام و هنگوشی له و ساریه وه
هاورده وه. پوره ریئم، بو ههر که سیکی خوی چه زکا دلا وایه و بوخوی
زانای له کارزانه.

۱۰۱ نه ی خودانم! له م ولاته تو دهسته لاتت پیداوم و فیرت کردم چلون
خه ونان لیکده مه وه. وه دی هیئی ناسمانه کان و زه مینی! ههر توی
له دنیاو له قیامت گه وره ی منی. له سهر بر وای ته واو به خوت،
بم مرینه و بمگه ینه وه به پیاو چاکان.

۱۰۲ نه مانه نه و دنگ و باسانه ی نادیارن که به توی راده گه یینین؛ نه وسا
نه وان کاکه و براله ی خویان کرد فیئی بکن، تو ههر ناگاشت لی نه بوه.

۱۰۳ ههر چه نده زوریش پایبی، نه م مهردمه زور به یان بروا نه هیئن.

۹۹- گه هانه: گه یشتنه. جه م: لا، نک. ۱۰۰- هنگوشی: ئیوه شی. ۱۰۲- کاکه و براله: راویزو

ریکه و تن به نه پئی بومه به سیکی نابه سند. ۱۰۳- پاپا: زور به تاسه و داواکار.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
 وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
 وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ
 أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ
 سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
 اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 إِلَّا رِجَالًا لَا نُؤْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا اسْتَيْشَسَ الرَّسُولُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 نَصْرٌ نَّافِعٌ مِّنْ نَّشَأٍ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
 يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأُمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
 رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ يُغْشَى الْيَلْبَ
 النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
 قِطْعٌ مُّتَجَبِّرَاتٌ وَمُجَنَّبَاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ
 وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِّبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
 * وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ نَأْتِي خَلْقٍ
 جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ
 فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
 ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِإِمْقَادٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَرَ
 الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
 وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
 كَبْسِطٍ كَفَيْتِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَاُ الْكٰفِرِينَ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ **وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا**
وَكَرْهًا وَظَلَّلْتُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ
 نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
 الظُّلُمٰتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
 عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ **أَنْزَلَ مِنَ**
السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهَا كَذٰلِكَ
 يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
 يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾
لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوٰنُهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

۱۲ نرای هه قیش هه ر بۆ ئه وه [ته نها هاوار له خوابکه ن]. ئه وکه سانه ی گاسی
غه یره ز خودا ده که ن، که سیان به ده نکه وه نایه. وه ک که سی وان که هه ر
له دۆر دهستی بۆ ئاو رابدیری و چه زبکا بیته ده میه وه و ناشیگاتی. نرای
خودانه ناسه کان گش پۆچه و به فیرۆده چی.

۱۵ هه رچی هه که هه یه له نیوانی ئه م عاسمانانه و زه وینه - خوانه خوابی -
خویان و سینه ره کانیا ن هه مۆبه یانی و ئیواران، گشتیان سوژده
بۆ خودا ده به ن.

۱۶ بیژه: کییه راهینه ری ئه م عاسمانان و زه وینه؟ بیژه: خودا. بیژه: ئاخۆ
گه وره گه لیکنان بۆ خۆتان نه قاندوه، که قازانچ و زیانی خۆشیان به ده س
نیه؟ بیژه: ئاخۆ کوپرو بینا به رانبه رن؟ یاخۆ تاریکی و رۆناکی
سه ره سه رن؟ یان ئه وانه شتی وایان به شه ریکی خوا داناوه که وه کۆئه و
چیکراویان چی کردوه و، وه ک ئه وه یه که خودا دروستی ده کاو تیا
سه ریان لی شیواوه؟ بیژه: هه رشتیکی هه یه، گشتی ده سکاری خودایه و
هه ر ئه میش تاک و ته نیایه و به سه ر هه مۆشت دا زاله.

۱۷ له وچه وایه ئاو یکی دارژاندوه، پراوپری بارستایی نه والآن دی؛ له هی
که فیکی بلندی هاته سه ر، هه ر وه ک ئه وکه فه ی به هۆی ئاگرده ماندنی،
دیته سه ر که رسته ی خشل و ئه سپابی تر. ئا به م ته رزه خوداش باسی
راست و ده غه ل ده خاته رۆ. جا که فه که له ناو ده چی و هه ر ئه وشته ی که
بۆ مه ردم به هره ی هه س ده مینیتته وه. خودا ئاوا نمۆنه ده هینیتته وه.

۱۸ ئه و که سانه ی به ده نگی خوداوه هاتۆن، چاکه یان ده رباره ده کری. ئه و
که سانه ش که به ده نگیه وه نه هاتۆن، ئه گه ر هه رچی له م هه رده دا
هی ئه وان بی و هینده ی دیش و له باتی خویانی بده ن، زۆر به سه ختی
ده که ونه به ر پرسینه وه و هه ر جه هه نده میان جیگایه؛ که خراپترین
ئه نوایه.

۱۶- قاندين: کۆلین، که ندين، هه لکه ندين. ۱۷- نه وال: دهره، دۆل. له هی: لافاو.

* أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذُرُ
 أُولَئِكَ الْآلَتِيبِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ
 ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدِرُّونَ
 بِلِحْسَنِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عِاقِبَةُ الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
 ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ
 وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّا اللَّهُ يَصِطُّ
 مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
 قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

۱۹ ناخو که سئی بر وای وایی ئەو هی له پهروه رینته وه بو تو هاتوته خواره وه
هه مؤ راسته ، وهک ئەو هیه که له م باره کوت وکویره ؟ ئەم رامانه هه ر بو
خاوه ن ئاوه زانه .

۲۰ ئەو که سانه ی پهیمانی خوا پیک دینن و تازه لئی پاشگه زتابنه وه ؛

۲۱ ئەو که سانه ش که هه ودا ی نیوانی خو یان دهگه ل خودا - وهک خودا
فه رمانی داوه - قوت ناکه ن و له پهروه رینیان ده ترسن و له حساب
کیشانی دژوار نیگه رانن ؛

۲۲ ئەو که سانه ش که له راهی ره زای خودا خو یان گرت و - به نهینی و به
ئاشکرا - له وه به شهی ئیمه پیمان دان ، خیره ده که ن و به چاکه خراپه کانیان
ده شو نه وه ؛ دواروژی خوش بو ئەوانه .

۲۳ خو یان و باب و کالیان و ژنه کان و توره مه شیان - ئەوانه ی خودا په سندن بن
- له باغاتی دور له نه مان ، ده چنه ژورو فرشته له هه مؤ لاوه ده چنه لایان .

۲۴ هه ر له سای هیمنیدابن ، چونکه ئیوه خوړا گربون ؛ پیرۆزتان بی دواروژی
رؤن .

۲۵ ئەو که سانه که په ایمانیان دا به خودا و له پاشان پاشگه زبؤنه وه و هه ودا ی
نیوان خو و خودانی خو یان پساند - که خو ی فه رمانی پیدابون
نه ی پسینن - و له هه ردا به د فه ری ده که ن ، له به هره ی خودا بی به شن و
دواروژی دژواریان هه یه .

۲۶ هه ر خودایه - چ زور چ که م - به هه رکه سئی خو ی چه زبکا ، روژی ده دا .
ئەوان به زینی سه ر دنیا دلیان خو شه ؛ زینی دنیا ش له چاو ژبانی ئەو دنیا
رابواردنیکی هندکه .

۲۷ ئەوانه ی خودانه ناسن ، ئیژن : بوچه به لگه یه کی له خوا وه بو نه هاتگه ؟ بیژه :
خودا هه ر که سیکى خو ی چه زبکا گو مرای ئەکا و هه رکه سیکیش به ره و ئەو
بگه رپته وه ، شاره زای راسته رپتی ده کا .

۲۸ ئەو که سانه ی که باوه ریان به خوا هه یه و به یادی خوا دلیان ئارام
ده بیته وه ، باش بزنان که یادی خوا ئوقره و ئارامی دلانه .

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ
 مَتَابٍ ﴿٢٩﴾ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فِيْ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ
 لِّتَلْتَلُوْا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ
 قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣٠﴾
 وَلَوْ اَنَّ قَرْءًا نَّاسِرْتَّ بِهِ اَلْجِبَالُ اَوْ قَطِيعَةٌ بِهٖ الْاَرْضُ اَوْ كَلِمٌ
 بِهٖ الْمَوْتٰى بَلِّ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا اَفَلَمْ يَأْتِسَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
 اَنْ لَّوِىْشَآءُ اللّٰهُ لَهْدٰى النَّاسَ جَمِيْعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرْيًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَأْتِيَ
 وَعَدُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ اَسْتَهْزِئْ بِرُسُلِ
 مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمَلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْهُمْ اَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوْا
 لِلّٰهِ شُرَكَآءَ قُلْ سَمُّوْهُمْ اَمْ تَنْتَعِمُوْنَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ
 يَظْهَرُ مِنْ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ
 السَّبِيْلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ
 الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشْقٰى وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

* مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٦﴾
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾
 وَإِنْ مَا نُرِيدَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّفَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِيبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِنَا
اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

۲۳ ئەوانەى خودانە ناسن ، پىت ئىژن : تۆ پىغە مەرنىت . بىئە : خوداو كەسى
كە زانستى كتاوى لە لايە ، بۆ شاھە تى نىوان من و ئىوھ بە سە .

نبراهیم

ولاناو خوراك كە كەلەندە و كەلوانە

۱ ئە لىف ، لام ، را . كىتیبىكە بۆ تۆمان نارده خوارەوھ ، ھەتا خەلكى - بە ئىزنى
پەرورەندەيان - لە تارىكى بەرەورۇناكى وەگوپىزى ؛ رىگەى خاوەن
دەستەلاتى شايانى ھەمۇپەسنىكىيان نىشان بەدى .

۲ ئە و خوداىەى ھەرچى لە ناو ئاسمانەكان و زەمىندان ، گش ھى ئە و ن .
واوھىلا بۆ خوانەناسان لە جەزەبەى زۆر توندوتىژ .

۳ ئەوانەى زىنى دنيايان لەھىن ئە ولا پى باشترە ، دەبنە لەمپەر لە راى
خوداو گەرەكەيانە خواروخىچ بى ؛ ئەوانە لە گومراپىدا زۆر پىئە چۆن .

۴ ھىچ پىغە مەرىكمەن نەنارد ، مەگىن بەزوان گەلەكەى خۆى ؛ تاھەقيان بۆ
رۇن كاتەوھ . خودا ھەر كەسى حەزبكا گومراى دەكاو كىشى بوى شارەزاي
راستە پى دەكاو ھەر خۆى خاوەن دەستەلاتى لەكارزانە .

۵ مۇساشمان و پىراى چەند بەلگەى لە خۆمانەوھ رانەسپارد ، كە : ھۆزى خۆت
لە تارىكايى رزگار كە و بەرەورۇناكايى بەرە ؛ رۆزەكانى خوداىيان
وھىر بىئەوھ ؛ كە ئەم كارە بۆ ھەمۇ خۆراگرىكى سوپاسگوزار زۆر پەندى
باشى تىدايە .

۱- وەگوپىزى: بگۆزىتەوھ. ۲- لەمپەر: بەرگر، مانع. خواروخىچ: لاروگىز. ۳- و پىرا: دەگەل، پىرا، وھل.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 وَيُدَبِّرُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
 ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ
 رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
 عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
 بِهِءَ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٩﴾ قَالَتْ
 رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
 مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
 عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا سُلْطَانَ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

۶ ئەوسا مۇسا بەھۆزەكەى خۆى راگەياند: ئەو چاكەيەى خودا دەر بارەى ئىوى كرد، لەبىرمەكەن؛ كە لە دەستى فىرعهون و دارو دەستەكەى دەرى هىنان؛ زۆر خراپ ئازاريان دەدان، كۆرەكانيان لى سەردەبىرىن، ژەكانيان بەزىندۇى دەھىشتەو و ئەمەش ئەزمۇنى گەورەبۇ لەلايەن پەرورەندەورا.

۷ پەرورەندەتان راى گەياند: ئەگەر شوكرانەبۆىرىن، بۆۇ زياد دەكەم؛ خۆ ئەگەر سەرىپچى بكەن، جەزەبەم زۆر توند و تىزە.

۸ مۇسا گوتى: جا ئەگەر ئىو و هەركەسى لەم عەردەيە ناسوپاس بن، خوا نىازى بەكەس نىو و هەر شىاوى تارىف كردنە.

۹ ئاخۆ ئىو دەنگ و باسى ئەوانەتان نەبىستو كە بەرلە ئىو زىاۇن؟ وەك هۆزى نۇح و هۆزى عادو سەمۇدو ئەوانەى لەدوى ئەوان بۇن؛ كە خوا نەبى، هىچ كەسى تر نايانزانى. پىغەمبەرەكانى ئەوان بە بەلگەى زۆر ئاشكراو هاتنەلايان. گشتيان دەسيان خستە ناو دەمى خۆيان و گوتيان: ئىمە بەوشتانەى راسپىراون باوەر ناكەين؛ لەو ش ئىمەى بۆبانگ دەكەن، زۆر بەگومانىن.

۱۰ پىغەمبەرەكانيان وتيان: ئاخۆ ئىو لەداھىنى عەرزو عاسمانان بەشكن؟ بانگتان دەكا تا لەگوناخانۇ خۆش بى و تا ماوہيەكى دياركراو لىؤراوہستى. گوتيان: ئىو ہەر بنىادەمەخۆمانەن؛ گەرەكتانە لەوانەى كە بابو كالمان دەيانپەرست، وەرمانگىرن؟ سا ہەر بەلگەى پتەوتان لەجانئادا، پىن بنوئىن.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
 يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَّاتِيَكُمْ
 بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا اَلَّا نَتَّوَكَّلَ عَلَىٰ اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنَا سُبُلَنَا
 وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا ءَاذَيْتُمُوْنَ وَعَلَىٰ اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
 ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
 اَرْضِنَا اَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
 الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ
 ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾ وَاَسْتَفْتَحُوْا
 وَخَابَ كُلُّ جَبّٰرٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَّرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى
 مِنْ مَّآءٍ صٰدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
 وَيَاْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمَنْ
 وَّرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مِّثْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ
 اَعْمَلْتُمْ كُرْمًا دِشْتًا بِهٖ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُوْنَ
 مَعًا كَسْبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾

۱۱ يىغەمبەرەكانيان وتيان: ئارى ئىمەش بنىادەمىكىن وەك ئىوہ؛ بەلام
خودا لەھەرەبديكى خوى حەزكا، بەچاكە دەبخوئىتتەوہ؛ بۆمە ناشى
ھىچ بەلگەيەكتان بۆيىنين، مەگىن خوى ئىزنى لەسەر بى. باھەرچى
خاوەن باوەرن، خويان بدەنە دەس خودا.

۱۲ جا چۆن ئىمە خۆمان بەخودا ناسپىزىن، كەھەر بۆخوى رىگەى راستى
نیشان داوين؟ ھەرئازار ئىكشىمان بدەن، خۆرادەگىرن. بائەوانەش خوا
بەپشتىوان دەزانن، خويان بدەنە دەس خودا.

۱۳ ئەوانەى دزى خودا بۆن، بەپىغەمبەرەكانيان گوت: ئىمە ديارە لەم
سەرزەمىنەى خۆمانتان وەدەردەئىين، يان دىنەوہ سەرى ئايىنەكەى
خۆمان. پەرورەئىيان تىيگەياندن: ئىمە ناھەقىكارەكان گەرەك قىرگەين.

۱۴ لەپاش ئەوان لەم عەرزەدا ئىوہى لى دادەمەزىنن؛ ئەمەش لەمەر
كەسانىكە كە لەپايەبەرزى من و لەھەرەشەى من دەترسن.

۱۵ داوايان كرد خودا دەروئىكيان لى وەكا. ھەرەكەسىكىش كە ملھورو
لاسارىك بۇ، ناھومىدبۇ؛

۱۶ لەدواشەوہ جەھەندەمەو ئەشى زۇخاو بخواتەوہ.

۱۷ فرى دەكا بەلام بەقىزو بىزەوہو لەگىش لاوہ مەرگى بۆدى كە ناشمرى و
جەزەبەى ھەرەبەوانىش بەدوايەوہ.

۱۸ ئەوكەسانەى لەپەرورەرىنەكەى خويان حاشادەكەن، نەقلىان نەقلى
ئەوبۆلەيە كە لەرۆزى رەشەبادا باى لى ھەلكا. لەوہش بەدەسىان
ھىناوہ، ناتوانن بەھرەيەك بىەن. ئەمەيە لەرى لادانى كە زۆر لەرى
وہلاكەوتۆن.

۱۵-دەرو: دەرفەتى رىگار بۆن. لى وەكا: لى بىكاتەوہ. ۱۷-فرى: قوم لەتراودان، ھەلقوران.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
 يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١١﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
 ﴿١٢﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
 أَجْرٌ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿١٣﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
 لَمَّا قَضَى الْأَمْرَ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ
 فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
 فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
 بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا
 أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ﴿١٤﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
 فِيهَا سَلَامٌ ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿١٦﴾

۱۹ تۆ نابىنى خوداى مەزن ئاسمانەكان و زەمىنى ھەر بۇراستى چىي كىردوھ ؟
ئەگەر خۆى مەيلى لەسەربىي ، ئىوھ دەباو سەرلەنووى ئى تر چىي دەكا .
۲۰ كە ئەم كارەش لەبەر خودا گران نىھ .

۲۱ گشت لەگشتيان لەلاى خودا كۆدەبنەوھ . كەم دەستەكان بە باغرهكانيان
ئىژن : ئىمە پەيرەوى ئىوھ بوين ؛ ئاخو ئىوھ پىتان دەكرى لەسزادانى
خودامان بپارىژن ؟ ئىژن : ئەگەر خودا ئىمەى شارەزاي رىي بگردايە ،
ديارە ئىمەش ئىوھمان رەگەل خۆدەخست . ئىستا بوھەمۇلايەكمان -
لەسەر خۆبين يان بىكەين بەدادو ھاوار - ھىچ دەره تانىك نەماوھ .

۲۲ لەباش كارلەكارترازان ، شەيتان دەلىي : خوا بەلىنى راستى پىدان ، منىش
بەلىنى خۆم پىدان ؛ بەلام درۆم دەگەل كىردن . ھىچ زۆرىكىشم
بەسەرتانەوھ نەبو ؛ غەيرەز ئەوھ گازىم كىردن ، ئىوھ بەدەنگمەوھ ھاتن .
ئىوھ سەركۆنەى من مەكەن ، سەرزەنشتى خۆتان بگەن ؛ ناشتوانم
دەفرياتان بىم ؛ ھەر وەك ئىوھ ناتوانن بەفريام بگەن . لەمەش كە
لەپىشودا منتان بەشەرىكى خوا زانى ، حاشام ھەيە . بىگومانە ئەوانەى
ناھەقىكارن ، نازارى بەژانىان دەبى .

۲۳ ئەو كەسانەش كە بروايان بەخوا ھەيە و ئاكارچاك بۇن ، بەئىزنى
پەرورەندەيان دەبرىنە ناوھند باغاتىك رۇباريان بەبەردا دەروا و تاهەتايە
لەوى دەبن و ھەر بەسەلام ، خۆشى و بىشى لىكتردەكەن .

۲۴ نەودى خودا چلۆن مەسەل دىنىتەوھ ؟ قسەيەكى بەرپى و جىي ،
بەشەنگە دارىك دەشېئى ، رەگى قايم داکوتاوھ و لقى لەتەشقى ئاسمانە .

۲۱-باغره: لەخۆدەر چۆ، بەفیزوھەوا. ۲۲-سەركۆنە: لۆمە، لۆمان. ۲۴-دەشېئى: تەشېئى دەكرى.

تُوتِي أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ
الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

- ۲۵ به ئیزنی راهینه ره که ی خوی چوارف سهله میوه ی ده بی . خوا نه زیلان بو
 نه وخه لکه دینیتته وه ، به شکو په ندی لی وه رگرن .
- ۲۶ نه زیله ی قسه ی نابه جیش ، وه کو پنجیکی ناجسنه ، که له زه مین
 هه لکه نرابی و هه ر خوی نه گری .
- ۲۷ خودا له دنیا و سه لادا ، به قسه ی پته و برواداران توندوقایم ده کاته وه .
 ناهه قیکارانش له ریگه لاده دا . خودا چونی بوئ ده یکا .
- ۲۸ ئەدی نه تدی نه وکه سانه ی ناشوگریان له به رانبه ر چاکه ی خودادا
 کردوه و که لی خویان به ره وه لدیری زور هه ته ره تاندوه ،
 ۲۹ له دۆزه ها هه لده چۆقین ؛ پیسترین بنکه یان هه یه ؟
- ۳۰ هاوتاشیان بو خوا بریادا ، تا [خه لکی] له رینی کلاکه ن . بیژه : جارئ خوش
 رابویرن ! چاره نۆستان ناگرده بی .
- ۳۱ تۆ به عه بده باوه رداره کانم بیژه نۆزبکه ن و له وبژیوه ی به شمان داون -
 په نامه کی و به ناشکرا - خیری بکه ن ؛ به رله وه نه ورۆزه دابی که نه کرین و
 فروشتنی له گوری یه و نه دوستایه تی و هه والی .
- ۳۲ نه و خودایه ی ئاسمانه کان و زه مینی داهیناوه و له حه واوه ئاویکی
 دابارانده ، به روبوی بژیوی ئیوه ی پی ده روینی ؛ گه میه شی داوه ته
 ده ستۆ - که هه ر به پنی فه رمانی نه و - له زه ریادا بیته و بچی و نه م هه مۆ
 رۆبارانه شی بۆرام کردون .
- ۳۳ خۆرو هه یفی بو ئیوه خستۆته به رکار ؛ وه ستان و وچانیان نیه . نه م
 شه وکارو رۆزگاره شی هه ر بو ئیوه ده سته مۆکرد .

۲۶- نه زیله : چیرۆکی کورت ، سه رگوروشته . ۲۹- هه لچۆقین : هه لبریزان .

وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ
 قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ
 أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَلْنِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾
 رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
 الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعِدَةً مِّنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمَ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
 عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾
 رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
 دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
 الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

۳۲ ھەرچى لىتان خواستوه، پىرپەۋادىون. ئەگەر بىنە سەر ژمارى چاكەى
خودا، لە ژماردن دادەمىنن. بەراستى كە مرۆگەلى ناھەقىكارو سېلەيە.
۳۵ كاتى كە ئىبراھىم گوتى: پەرورەندەم! ھىمنايى بدە بەم شارە و من و
زارۆلەكانىشم لە بت پەرستى دۆرخەوہ.

۳۶ پەرورەندەم! ئەوبتانە خەلكى زۆريان لەرپى لاڊا؛ سا ھەركەسى شوین
من كەوت، ئەو لەخۆمە؛ ھەركەسىكىش لىمياخى بۇ، ئەوسا ئەتۆ
خەتابەخشى دلۆفانى.

۳۷ پەرورەندەى ھەمۇلامان! من لەناو شىوئى قاقر، لەپەنا مالى پىرۆزت،
يەكئى لە زارۆلەكانم جى كردهوہ. پەرورەنمان! بۆئەو كە نويزان بكەن.
دەسا تۆش كارى وابكە خەلك بەدل خۆشى بوين و لەبزوئيش بەشيان
بدە؛ شاھەتا شوكرى تۆ بكەن.

۳۸ پەرورەنمان! ھەرچى نھىنى و ناشكرى ئىمە ھەبى، تۆ دەيزانى و
ھەرچىك ھەيە - چ لەعەرز چ لەعاسمان - ھىچى لەخودا گوم نابى.

۳۹ شوكرانە بۆئەو خودايە كە - بەپىرى - ئىسماعیل و ئىسحاقى بەمن
بەخشىوہ. پەرورەندەم، نزاى نزاكار دەبىسى.

۴۰ پەرورەندەم! كارى بكە منىش و فرزەندانىشم سۆربىن لەسەر
نويزخوئىندنى. پەرورەنمان! دوعايەكەم قېۇل بكە.

۴۱ پەرورەنمان! پرۆزى ژمار كە دامەزرا، لەمنىش و دای و بابم و ھەمۇخواھن
باوهرانى دىكەش خۆش بە.

۴۲ پىت وانەبىن خودا لەكردەى زالمەن بى تاگايە؛ بەلام دەيان ھىئىتەوہ تا
ئەورۆزەى كە لەويدا ھەمۇچا و مۆلق دەوہستن.

۳۷- شىو: دۆلى تەنگ. قاقر: زەوئى كەگىاي لى ناروى.

۴۲- مۆلق: دەر بەرپوى زەق و بىن جۆلە (زىاتر بۆ چاودەيلين)

مُهْطِعِينَ مُقْنَعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
 هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
 الرَّسُولَ أَوْلَمَ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم
 مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَانٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
 لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
 مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ
 ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَى
 وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا
 بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

۲۳ له ترسانا به له ز ده چن؛ سه رو که ردنیان ره ق بوه؛ چاوه کانیان ناترو کینن و دلیان به تال و حه تاله.

۲۲ هه ره شه له و خه لکه بکه، له ورپوزه که جزیا ده درین. ناهه قکاران ئیون؛ نهی پهروه رنده مان! تو هه ره که میک مؤله تن ده هه تا به ده نگته وه بین و وه شوین پیغه مبه ران که وین. ناخر هه ره بوخوتان نه بون که له پیشو سویندوده خوارد، که هه رگیز له بهین ناچن؟

۲۵ هه ره چونه جیگه ی نه وانهش که ناهه قیان له خوده کردو تیش که یشتن که چیمان به سه روان هینا و زورنه زیله شمان بوگوتون.

۲۶ مه کری خوین ده کارهینا و مه کره که شیان له خواوه بو؛ هه ره چهنده نه و مه کره ی نه و کردیان، چیا شیان پی هه لده ته کان.

۲۷ پیت وانه بی خوا له و به لینهانی که به پیغه مبه رانی خو ی داوه، هیچگا باشکه زده بیته وه. خودا خاوه ن ده سته لاتی توله ستینه.

۲۸ روژی زه مین ده گورد ریت و ده بیته زه مینیکی تر؛ ئاسمانه کانیش ههروه ها؛ نه وسا هه مؤ دینه به رباره گای خودای تاک و ته نیا و زال به سه ره هه مؤ شتیکا.

۲۹ نهوی روژی تا و انباره کان ده بینی به زنجیر جه له کراون.

۵۰ پو شاکیان قه ترانی ره شه و روین ناگر دای پو شیوه.

۵۱ هه تا خودا هه کره سیکی - به گویره ی ناکاری کردی - جزیا بیدا. خودا - به له ز - به گش حسابان راده گا.

۵۲ نه مه جاریکه بو مه ردم تا به و بوئنه وه بترسن و بیشیزانن که نه و خوایه کی یه کتیه و تا خاوه ن ئاوه زه کانیش ئاموزگاری لی وه رگرن.

سورة الحج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رَبَّمَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا
 وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا
 مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
 أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَشْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
 إِذَا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
 رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي
 قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَدَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ
 ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

هیجر

وینا و نوک اکه کلا لکلا و کلا لوانه

- ۱ ئەلیف، لام، را. ئەمانە بەلگە و نیشانە ی ئەم کتیبەن کە قورئانە و چاک و خراب نیشان دەدا.
- ۲ هیچ دۇرنیە ئەوانە ی خودانە ناسن، رۆژی بیژن: خۆزی موسولمان بۇنایە.
- ۳ لیان گەری بخۆن و خۆش رابووین و ئارەزۆ سەرگەرمیان بکا؛ زۆر ناخایەنی دەزانن.
- ۴ ئیمە خەلکی هیچ شاریکمان تۆنانە کرد، مەگین پیشان دیاردە یەکیان بۆنۆسرای.
- ۵ هیچ تیرە یەک بەرلە رۆزی خۆی نامری و هەرگیز وە پاشیش ناخری.
- ۶ وتیشیان: کاو رای کە ئەوشی « ئەم قورعانە بۆمن بە خەلات هاتو» ، بە راستی تۆپیاوی لیوہی.
- ۷ ئەگەر قسە کانت راستن، دە ی بۆ فریشتەکان ناھینی بۆلامان؟
- ۸ ئیمە فریشتە نانیرین مەگین بە هەق؛ جا ئیتیریش قان نادرتن.
- ۹ مە خۆمان ئەم قورعانە مان ناردۆتە خوار، هەر ئیمە شین دە پاریزین.
- ۱۰ بەرلە تۆش پیغە مە رانمان ناردۆتە ناو کۆمە لەکانی پیشۆنە.
- ۱۱ هیچ پیغە مە ریک نە هات بۆ لایان مەگەر، دایانە بەر گالتە و تە شەر.
- ۱۲ ئە مەش ئیمە یین کە دە یخە یینە دلێ تاوانبارانە وە.
- ۱۳ بروایە بە مە ناھیتن و شیوہی پیشینەکانیشیان هەر وابۆگە.
- ۱۴ تە نانەت ئەگەر دەرکیکیان لەم ئاسمانە بۆبکە یینە وە و خەریکی سەرکە وتنی بن،
- ۱۵ بی شک ئیژن: ئیمە چاومان بە ستراوہ و دیارە جادۆمان لیکراوہ.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ، وَشِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا الْكُرْمَ فِيهَا
 مَعْيِشًا وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَزَقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
 خَزَائِنُهُ، وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِالْقَدْرِ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
 لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
 بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ، وَنَمِيتُهُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
 وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
 مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
 السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِنْ
 صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فِإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
 رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
 لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
 فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَچِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
 مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾
 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ
 اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ جَهِتَ لِمَوْعِدِهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٦﴾
 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُنْقَلِبِينَ ﴿٤٧﴾
 لَا يُمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
 ﴿٤٩﴾ نَبِيٌّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
 هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

- ۳۲ گوتی: ئەی ئیبلیس! تۆ چیتە، دەگەل ئەم سوژدە بەرانبە سوژدە نابە ی؟
- ۳۳ گوتی: من چون سوژدە دەبەم بۆ مەرۆیک، لە قورەرەشە ی بۆگە نیوی رەق هە لاتۆت چی کردووە؟
- ۳۴ گوتی: سا لێرە دەرکەووە، تۆ [لە لای من] دەرکراوی.
- ۳۵ نفرە ی خودا لە سەر تۆیە، تا رۆژی پێ راگە یشتن.
- ۳۶ گوتی: ئە ی پەرورە رندە ی من! مە ودام بە دە تا رۆژی زیندۆدە بنە وە.
- ۳۷ گوتی: بڕۆ، تۆ لە مۆلەت دراونای؛
- ۳۸ هە تا وە ختی دیاری کراو.
- ۳۹ گوتی: ئە ی پەرورە رندە ی من! هەر چونکە تۆ گومرات کردم، لە روی زەمین خرابە یان وە ها لە بەر دە خە ملینم، گشتیان لە رێ هە لە دە کەم؛
- ۴۰ مە گین عە بە دە دل و دە رۆن پاکە کانت.
- ۴۱ گوتی: ئە مە رینگە ی راسی بەرە و منە.
- ۴۲ عە بدانی من - جیا لە وانە ی شوین تۆکە و تۆن و گومرا بۆن - لە وانە نین تۆ بتوانی دە رۆستیان بیتی.
- ۴۳ جە حە ندە میش جی ژوانیکی هە موانی یە و،
- ۴۴ حە ودرگای هە س. بۆ هە درگایە ک لە مانە پاژیکی لێ بە ش کراو.
- ۴۵ پارێزگارن لە باغات و کانیاوان.
- ۴۶ بچنە ژۆرە و بە هیمنی و خاتر جە می.
- ۴۷ هە رکینە یە ک لە سینە یان بۆ، دان مائی. دە بنە براو لە بان تە ختان هە مۆیان هە مە بە یە کن.
- ۴۸ لە ویدا نە ماندۆبۆنە و نە هە رگیز لێ دە ر دە کە ون.
- ۴۹ خە وەر بە دە بە عە بدانم، کە هە ر خۆم لە گونا هان دە بۆرم و دلۆقانم.
- ۵۰ جە زرە بە شم زۆر بە ژانە.
- ۵۱ باس و خواسی میوانانی ئیبرا هیمشیان بۆ بیژە.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
 لَا نُوَجِّلُ إِنَّآ بُشِّرُكَ بِعِلْمٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَن
 مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ بُشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلاَّ الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلاَّ آلَ لُوطٍ
 إِنَّا الْمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلاَّ أُمَّرَأَتَهُ وَقَدَرْنَا إِنَّا هَلِمَنَ
 الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَانَ
 دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعِ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَأَنْقُوا
 اللَّهُ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

۵۲ کاتى لىي چۇنه زۇره وه و گوتيان : سه لام . گوتى مه لىتان ده ترسين .
 ۵۳ گوتيان : ترست رى نه نىشى ؛ ئىمه مرگىنىت ئە دەينى تۆ كورى زورزانت
 دە بى .

۵۴ گوتى : منىكى هينده پير ، به چيم مرگىنى دە دەنى ؟

۵۵ گوتيان : ئە و مۇده ي پىمانداي ، راسته و دە بى و له هيفى براوان مه به .

۵۶ گوتى : كى له به زه ي خودا بىن هومىده ، مه گىن له رى لاده ره كان ؟

۵۷ گوتى : ئيوه راسپارده كان ! كارتان چيه ؟

۵۸ گوتيان : ئىمه بۆ سه ر گه لىكى تاوانبار ناردراوين .

۵۹ مه گىن خاو و خىزانى لوت ، كه هه مۇيان رزگارده كه ين .

۶۰ غه يره ز زنى ، كه برپارمان داوه دە بى جى بمىنى .

۶۱ كاتى كه راسپارده كان بۇنه ميوانى مالى لوت ،

۶۲ گوتى : ئيوه كه سانىكن ناتان ناسين .

۶۳ گوتيان : به لام ئىمه شتىكمان هيناوه ، كه ئە وانه لىي دودل بۇن .

۶۴ راستيمان بۆ تۆ هيناوه و ئىمه دياره درؤناكه ين .

۶۵ كه چە ندبه تلىك له شه و بۇرى ، تۆ خاو و خىزانت به ره و خوت له دوايان

وه رى كه وه . كه سيش ئاورنه داته وه ، بۆكويتان رى نيشان ده درى ، بۆوى

بچن .

۶۶ نۆك و به دى كاره كه مان له پىش دانا ؛ كه له دە مى به يان به ربۇن ئە مانه

دوا براوده بن .

۶۷ خە لكى شارىش - وه هه لهه له كيشانه وه - په يايان بۆ .

۶۸ گوتى : ئە وانه ميوانمن ، رۇزه ردى ئە وانه م مه كەن .

۶۹ ترستان له خودا هه بى و ئابروم مه بن .

۷۰ گوتيان : ئە دى پىن نه وتوى نابى كه س تخۇنت كه وى ؟

قَالَ هَتُوْا لآءِ بَنَاتِيْ اِنْ كُنْتُمْ فَعٰلِيْنَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ
 يَعْْمَهُوْنَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ
 سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
 لَآيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لظٰلِمِيْنَ ﴿٧٨﴾
 فَاَنْقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِآءٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَاَءَايٰتِنَاهُمْ ءَايٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
 ﴿٨١﴾ وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يُوْتَا ءَامِيْنَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذْتَهُمْ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ﴿٨٣﴾ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ
 السَّاعَةَ لَآيٰةٌ فَاَصْفَحْ اَصْفَحْ الْجَمِيْلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَايٰتِنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثٰنِي وَالْقُرْءَانَ
 الْعَظِيْمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنِّيْ
 اَنَا النَّذِيْرُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٩﴾ كَمَا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِيْنَ ﴿٩٠﴾

- ۷۱ گوتى : ئەوا كىيۈە كانم ، چىتان دەۋى وەرن دەگەل ۋانى بكن .
- ۷۲ دە بەگىانى خۆت سۆيندەكە ، ئەۋانە لە بەر سەرخۆشى ، سەرگەردان بۇن .
- ۷۳ دەگەل كزىنگى ھەتاۋى شرىخە و گرمە گرتنى .
- ۷۴ ھەمۇمان ژىرورۇكردو بارانىكمان لەكەستەكى - كە ببوۋە بەرد - لەسەر ئەمانە دا باراند .
- ۷۵ بە راستى لەم رۇداۋە دا زۆر بەلگە ھەن بۇ ئەۋانە ى كە وشيارن .
- ۷۶ ئىستاش شوينە ۋارى ئەۋان لەسەر رىكى ئاۋە دانە .
- ۷۷ ئا مە دا نىشان زۆرن بۇ ئەۋانە ى بە باۋە پرن .
- ۷۸ خاۋەنانى بېشە و دارىش ھەروا لەسەر ناھەقى بۇن .
- ۷۹ تۆلەن لەۋانىش كرده ۋە ؛ كە ھەردوكيان وان لەسەر كارۋانە پرى يە .
- ۸۰ خەلكى « ھىجر » ىش پىغەمبەرەكانى خۆيان بە درۇزن لەقە لەم دا .
- ۸۱ نىشانە ى خۆشمان بۇناردن ، كە ھىچيان لى نەسە لماندن .
- ۸۲ لەكاۋاندا خانوگە لىنكيان دەتاشى ، ھەتا لىان ئارخەيان بن .
- ۸۳ تا لە بەرە بە يانىكدا شرىخە و گرمە گرتنى .
- ۸۴ ھەرچى پەيدايان كىردبۇ ھىچ بە ھەريەكى بۇنە دان .
- ۸۵ ئاسمانەكان و زەۋىن و ھەرچى لەناۋتە و دوانە يە ، بۇ راستىمان ۋەدى ھىنان . رۆزى قىامە تىش ھەر دادى ؛ سا تۆگەرەك چاۋپۆشى بكة بەپىشە و چاۋپۆشيت بى گازندە بىن .
- ۸۶ بى گومان بە ، ھەر پەرۋە رندەت ۋەدى ھىنى زانايە .
- ۸۷ ئىمە ھەننىشانەكانى فاتىحامان داۋە بەتۆۋ قورئانى گەۋرەش ھەر ۋەتر .
- ۸۸ چاۋت مەدە سەر ئەۋشە ى كە داۋمانە بە دەستەگە لى لەۋانە ۋە خەمىان مەخۇ ؛ تۆ ھەر باۋەردارەكان بخە ژىربالت .
- ۸۹ بىزە ئەمن ترسىنەرى رۇن كەرە ۋەم .
- ۹۰ ھەر ۋەك ئەۋە ى ھەناردمان بۇ بەشكەرەكان ؛

۷۴- كەستەك : كلۆ ، سىندە . ۸۲- كاۋان : ۱) شاخان ، چىايانى بەردىن : ۲) كىۋان ، چىايان : ۳) بستۇ ، شانە شاخ .

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسَأَلَنَّهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمَّا أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿١﴾ يُزِيلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَاللَّعْنَةُ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
 ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

- ۹۱ نه و که سانه ی قورثانیان دابهش دابهش کرد .
 ۹۲ سوینده که به پوره رندهت ، له هه موان ده پرسینه وه .
 ۹۳ بۆ نه و کارانه ی ده یانکرد .
 ۹۴ هه رفه رمانیک به تۆده درئ ، ئاشکرای که وه له بت په رستان وازبینه .
 ۹۵ نه و که سانه ی گالته ی خویان به تۆده کرد ، ئیمه لیخه تمان کردنه وه .
 ۹۶ نه و که سانه ی - وپرای خودا - شتی تریش ده په رستن ، له دواییدا لی تی تیده گهن .
 ۹۷ ئیمه ئاگامان لی هه یه که تۆ له گفتی نه مانه دلته نگ ده بی .
 ۹۸ سا هه ر شوکری په روره رنده ی خۆت له بیربی و له ریزه ی سوژده به ران به .
 ۹۹ په روره رندهت بپه رسته تا نه وکاته ی که شته بی گومانه کهت لی رۆده دا .

نه حل

ولانا و خودا که ده لاند و دلوانه

- ۱ نه واهه رمانی خودا هات ، په له ی مه کهن . خودا پاکه و گه لیک له وه به رزتره که بیژن هاوکاری هه یه .
 ۲ فرشته کان وپرای وه لآمه کانی نه و - به پینی فه رمانی که نهیدا - ده نیریتته خواری بۆلای هه رکه سنی له عه بده کانی که خوی حه زکا ؛ گه فان له خه لکه که بکه ن که : هه یچ شتی شیای په رستنن نیه جگه له خۆم ؛ ده بی هه ر له خۆم بترسن .
 ۳ نه م عاسمانانه و زه وینه ی هه ر بۆراستی داهیتناوه . به رزتره و دۆره له وه ی نه وان ده یکه ن به شه ریکی .
 ۴ بنیاده می له تنوکیک به رهه م هیتنا ؛ که چی بۆته دوژمنیکی به ئاشکرا .
 ۵ ولساتیشی هه ر بۆ ئیوه به رهه م هیتنا ، که گه رمایی و به هره یان بۆ ئیوه تیداو لیشیان ده خۆن .
 ۶ لاتان جوان و رازاوه ن ، کاتییک ده یانبه ن بۆ له وه رو کاتییکیش ده یانه پینه وه .

۹۵- لیخهت کردنه وه: له کۆل کردنه وه . ۹۹- مه به ست له شتی بن گومان، مه رگه؛ چون هه یچ شکی تیدانه یه .

۲- گه فان: هه ره شه . ۴- تنوک: دلۆپ، قه تره .

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِسِقِّ
 الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
 وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
 شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ
 بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
 وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
 مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
 مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاحِرَ فِيهِ
 وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ وَسْبًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتْ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
 ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أَمْثَلُ غَيْرُ
 أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ هُمْ إِلَّا وَجِدُ
 فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
 ﴿٢٢﴾ لَأَجْرَمَ أَنْ اللَّهُ يَعْلَمَ مَا تُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رِيبُكُمْ
 قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
 سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
 ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا
 مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ نُوَفِّهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
 اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ
 سَيِّئَاتٌ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ تَحْرِيصَ عَلَيَّ هَدَانَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَتَسْلُوْا اَهْلَ
 الَّذِكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمُوْنَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ
 الَّذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ
 ﴿٤٤﴾ اَفَا مِنْ اَلَّذِيْنَ مَكَرُوْا السَّيِّئَاتِ اَنْ يَّخْشِفَ اَللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
 اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقْلِيْبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوْفٍ فَاِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوْ لَعُرِيْرُوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اَللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَنْفِيُوْا ظُلْمَةَ اللّٰهِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَاٰلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ
 ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اَللّٰهُ لَا تَخْذُوا اِلٰهِيْنَ
 اٰثِنِيْنَ اِنَّمَا هُوَ اِلّٰهُ وَاَحَدٌ فَاَتٰى فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ
 وَالْاَرْضِ وَلَهُ اَلَّذِيْنَ وَاَصْبَا اَفْغِيْرَ اَللّٰهُ لَنَنْقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ
 نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْتَرِعُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
 اِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانِنْتَهُمْ فَمَتَعُوْا فِى سُوْفٍ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُوْنَ
 لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَهُمْ تَاللّٰهِ لَشَتٰنٌ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبِنْتِ سُبْحٰنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيْمٌ
 ﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنْ الْقَوْمِ مِنْ سُوْءِ مَا بُشِّرَ بِهِ اَيْمِسِكُهُ عَلٰى هُوْبٍ
 اَمْرِيْدُ سُهُ فِى التُّرَابِ اَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
 بِالْاٰخِرَةِ مِثْلُ السُّوْءِ وَلِلّٰهِ الْمِثْلُ الْاَعْلٰى وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
 ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُوَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَّلٰكِن
 يُؤَخِّرُهُمْ اِلَى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَشْخِرُوْنَ
 سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ
 وَتَصِفُ السِّنْتَهُمُ الْكٰذِبَ اَنْ لَهُمُ الْحُسْنٰى لَاجْرَمٍ اَنْ
 لَهُمُ النَّارُ وَاَنْتُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلَى اَمْرِ مِّن
 قَبْلِكَ فَرِزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ فَهُوَ وِلِيْمُهُمُ الْيَوْمَ وَهُمْ
 عَذَابُ الْاِيْمِ ﴿٦٣﴾ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
 الَّذِى اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

۵۵ هەر تا هەرچی پیمان داون حاشای لی بکهن . سا رای بویرن ، زۆر ناخیه نئی تیده گهن .

۵۶ له و بژیوهش که پیمان دان ، به شیکی ده دهن به وانه ی که هیچ قازانج و زیانیان لی نابینن . سویند به خودا ، له سهر درۆه له به ستنو لی پرسینه وه تان ده بی .

۵۷ کیژان بو خودا داده نین - که ئه وه له وشتانه پاکه - بوخوشیان چی ئاره زۆگهن .

۵۸ ههرکاتیکیش موده ی کچی بو یه کیک له مانه بچی ، روخساری رهش هه لده گه ری و له بهر خو ی پیش ده خواته وه .

۵۹ له مهینه تی ئه وه هه واله ی پییدراوه ، له هۆزی خو ی تهره ده بی ؛ ناخۆ به سوکایه تی به خیوی بکا ، یان ده ناخی ناخی راکا ؟ ئای چه ند خراب پی راده گهن !

۶۰ ئه م کرده وه خراپانه هی وانیه ، که باوه ریان به روژی سه لایه نیه . نمونه ی باشرین ئاکار ، لای خودایه وه ههر خو ی خاوه ن ده سته لاتی له کارزانه .

۶۱ ئه گه ر مه ردم له سهر ناهه قی کردنیان خودا گیربان ، له م سه ره ره ده جۆقه واریان لی برابو ؛ به لام ده یان نه یلیته وه هه تا روژی دیاری کراو ؛ ئه گه ر ئه وده مه ش وه ختی هات ، نه تاویک وه پیشیان ده خا ، نه ده شکری بمیننه وه .

۶۲ ههرشتی په سندی ناکهن ، لایان وایه هی خودایه ؛ زمانی فیره درۆشیان چاکه ی ده داته پال خو یان . بی گومانه به شی ئه مانه ئاگره و بۆلای ئه وه ش ده درینه بهر .

۶۳ سویند به خودا ، بهرله تۆش پیغه مبه رانمان بۆسه ر گه لان به ری کردن . شه ی تان کرده وه کانیانی بوخه ملاندن ؛ که وا ئه مرۆش دۆستی نزیکه ئه مانه ، ههر شه ی تانه وه به شیان ئازاری به ژانه .

۶۴ ههر بو یه ئه م کتیبه مان ئه رای تۆهه نارده به رو ، که به کیشه ی نیوان ئه مانه رابگه ی و ری شانده رو به زه یی بی بو که سانی خاوه ن باوه ر .

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا
 فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾
 وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
 أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي
 مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
 شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
 يَنْفَكُرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُنَوِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ
 الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ
 فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِي
 رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
 اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنْ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٢﴾ فَلَا تَضْرِبُوا اللَّهَ الْأَمْثَالَ
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ * ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
 مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
 فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
 أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
 مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَاللَّهُ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
 أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ
 أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مَسْخَرَتِ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
 مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمِتْعًا إِلَىٰ حِينٍ
 ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
 الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا
 وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَّكَاءَ هُمْ
 قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَا
 إِلَىٰ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّامِعَاتُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
 الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَيَّ
 هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ ﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
 وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ﴿٩١﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
 اللَّهُ بِهِ، وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَسْتَ لَنْ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

۸۸ نه‌وانه‌ی خویان نه‌ناسی و ریگه‌ی خویان به‌ر به‌ست نه‌کرد، له‌جه‌زای نه‌وبه‌د فیه‌دا که ده‌یانکرد - قات له‌بان قات - هه‌ر ئازاریان پتر ده‌که‌ین .

۸۹ رۆژی که له‌ناو هه‌رگه‌لێ یه‌ک له‌خۆیان به‌شایه‌ت راست ده‌که‌ینه‌وه، تۆ شایه‌تی ئیمه‌ی به‌سه‌ر نه‌مانه‌وه . ئه‌م کتیبه‌شمان بۆ ناردۆی، هه‌م مۆشت رۆن ده‌کاته‌وه و رێ نوێنی و دلۆقانی و مۆده‌یه‌ بۆ موسولمانان .

۹۰ خوا به‌عه‌داله‌ت و چاکه‌و به‌خشین به‌خزم و که‌س و کار، فه‌رمان ده‌دا و رێ نادا به‌ ئاکاری پیس و خراپه‌و ده‌سد رێژی . ئامۆژگاریتان لێده‌کا به‌شکو په‌ندی لێ وه‌رگرن .

۹۱ نه‌و په‌یمانه‌ش که ده‌گه‌ل خودای ده‌به‌ستن، به‌جێ بێنن . سۆنده‌کانیشه‌و مه‌شکینن؛ پاش نه‌وه‌ی که لێ براون پینکیان بێنن و خوداتان به‌ چاودیری خۆتان داناوه . دیاره‌ خودا های له‌کرده‌وه‌تان هه‌یه .

۹۲ نه‌چن وه‌ک ژنه‌که‌ بکه‌ن، که ریسه‌که‌ی - له‌پاش کرژی - خا وکرده‌وه‌و پس‌پسی کرد، سوینده‌که‌تان بکه‌نه‌ هۆی فریودانی؛ به‌و به‌هانه‌ی فلانه‌گه‌ل له‌گه‌لێ تر باو خۆشترن . دیاره‌ خودا به‌مه‌ تاقیوده‌کاته‌وه؛ تا له‌رۆژی قیامه‌تیشدا بۆتانی رۆشن بکاته‌و، له‌سه‌رچی پینک نه‌ده‌هاتن .

۹۳ نه‌گه‌ر خودا که‌یفی لێ با، گش ده‌یکردن به‌هاو ئایین؛ به‌لام که‌سی خۆی چه‌زبکا، گومرای ده‌کا و له‌کیش چه‌زکا، ده‌یخاته‌سه‌ر راسته‌رپییه . دیاریشه‌ لیتان ده‌پرسن که ئیوه‌ چیتان کردوه .

۸۸-قات: نه‌وه‌نده، له‌ئه‌ندازه، به‌رانبه‌ر . به‌ر به‌ست: له‌مبه‌ری سه‌رریگه، ریبه‌ندان .

۹۱-ها: ئاگا، خه‌په‌ر . ۹۲-پس‌پس: زۆر بچراو، کوت‌کوت . ۹۳-تاقی کردنه‌وه: ته‌جره‌به‌کردن، نه‌زمۆن .

چه‌رباندن .

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزَلَاقُمْ بَعْدَ بُيُوتِهِمْ
 وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
 هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
 وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
 أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
 أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ
 عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
 سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
 ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا يُبْرِكُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

۹۲ به سویندانؤ یه کتری له خشته مه بن ؛ نهکا پاتان پاش پته وبونئی بخلیسکی و له بهر ریگه ی به ره و خودا به ستنیستان ، تامی به لا بجیون و جه زره به ی زورؤ له سه ربئی .

۹۵ په یمانی خوا به نرخ ی هندک مه فروشن ؛ گهر تیبگن ، نهوی که له جه م خوا هه یه زور باشته .

۹۶ نهوی ئیوه له لاتانه له بهین ده چی ؛ نهوی له لای خودا هه یه ، هه ده میتی و نهوکه سانه ی خوراگر بون ، له بهرانبه ر کرده وه یان - به زیاده وه - بویان تی هه لدینیه وه .

۹۷ هه ر که سنی کرداری باشه و به باوه ره - چ نیئر ، چ می - هه تا ده زی واده که یین به خوشی بزی ؛ دیاریشه باشته ره وه ی واکردویانه ، ئیمه پاداشیان ده ده یینی .

۹۸ کاتی قورئانی ده خوینی ، هه ر په نابه خودا به ره له شه یتانی تر وکراو .

۹۹ نه و هیچ زوریک ی نیه به سه روانه وه که بونه خاوه ن باوه رو خویان به په روه رنده یان نه سپاردوه .

۱۰۰ نه و هه ر به سه ر نه وانه دا دهستی ده روا ، که خویان کردوته دوستی و شه ریک بوخوا په یداده که ن .

۱۰۱ هه رگا ئیمه به لگه یه کمان به به لگه یی تر وه گوپی - خوداش خوی چاکتر ده زانی چی ده نییری - ئیون : خوت هه لت به ستوه . نا وانیه ! نه وان زوربه یان نازانن .

۱۰۲ بیژه : گیانه پیروژه که ، به راستی له په روه رنده ت را هیناویه ؛ هه تا خاوه ن باوه ره کان دلنیاکاو ری شانده رو مزده یی بوئه وکه سانه ی موسولمانن .

۹۴- له خشته بردن : فریودان . خلیسکان : خزیان ، ره ت بردن له سه سه هؤل ، شه متین .

۹۶- تی هه لئینانه وه : قه ره بوکردنه وه ، جز یادانه وه .

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
 مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
 اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ
 ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
 فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ آتَى رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنَّا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

۱۰۳ ئیمه ئه وه باش ده زانین ئه وان ئیژن : بنیاده می فیری ده کا . ئه وکه سه ی
 ئه و نیازیانه له عاره بی دا کۆلیه و ئاشکراشه که زمانی ئه م قورئانه
 به عاره بی یه کی ره وانه .

۱۰۴ ئه و که سانه ی به به لگه کانی خودایی باوه پناکه ن ، خودا شاره زایان ناکا و
 جه زره به ی به ژانیان ده بی .

۱۰۵ هه ر ئه وانه درۆ به ده م خواوه ده که ن ، که به به لگه کانی خودا
 باوه پناکه ن . هه ر بۆخۆشیان درۆزنن .

۱۰۶ هه ر که س بر وای به خوا بۆبی و له پاشان حاشای لی بکا ، [سزاده دری]
 مه گین که سی ناچار کړی و له باوه پری دلنیا بی . به لام که سی به حاشاکه ی
 دلی خۆش بی ، به رتۆریی خوا که وتۆن و ئازاری زۆر دژوار ده درین .

۱۰۷ چون ئه مانه گوزه رانی سه ردنیایان له دواړۆ پتر خۆش ده وی ؛ دیاره
 خوداش گرو ی خودانه ناسان شاره زاناکا .

۱۰۸ ئه مانه هه ر ئه وکه سانه ن خودا مۆری به سه ردلیانه وه ناوه و چاوی بی سوو
 گوینی کپ کردون ؛ ئه مانه ن بی ناگایه کان .

۱۰۹ دیاریشه له قیامه تیدا هه ر ئه وانن زینابرن .

۱۱۰ جا ئه وسا که پهروه رنده ت ، له وانه وا پاش ئه و ئه زمونه سه ختانه ، زیدی
 خویان به جی هیشت و چۆنه خه زاو خۆراگر بۆن ، پهروه رنده ت - پاش
 ئه مانه - دیاره له وانه ده بۆری و دلۆفانه .

۱۰۳-کۆلی: ناشی، له کارنه زان.

۱۱۰-زید: ۱) نیشتمان، مه لوه ن، شویتن که مروی تیدا به سیته وه: ۲) زاگه، جیگه ی له دایک بۆن.

* يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلٍ عَنِ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
 مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
 الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ
 جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
 ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
 وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾
 إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا
 أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمْ
 الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 مِن قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

۱۱۱ له و رۆزه دا که هه ر که سیک هه ر ته نیا کیشه ی خۆیه تی و هه ر که س به پیی کرده وه ی خۆی، پاداشی ته وا و وه رده گری و هیچ ناهه قیان لئ ناگری.

۱۱۲ خوا شاریکی نه زیله هیناوه ته وه، که زۆر هیمن و بی وه ی بۆن؛ له هه مۆ ئاقاریکه وه فره بژیویان بۆده هات؛ که چی له م هه مۆ چاکه یه ی که خودا ده رباره ی کردن، حاشایان کرد. له بارته قای ئه و کرداره ی که ده یانکرد، خودا ده به رگی برسیتی و ترسی پیچان.

۱۱۳ پیغه مبه ریک هه ر له خۆیان هاته لایان، هه مۆ به درۆ زنیان زانی. جا چونکه هینده ناهه ق بۆن، هه مۆ تۆشی تۆشی هاتن.

۱۱۴ له و بژیوه ی خوا پینداون، بخۆن، چه لال و زه لال و هه ر شوکرانه بژیوی به هه ر کانی بن؛ ئه گه ر هه ر ئه و ده په رستن.

۱۱۵ خودا ته نیا هه ر پاریزی بۆداناون له مردار و گوشت به رازو خوین و هه ر چی ناوی غهیره ز خوای لئ دینن. کیش ناچار بۆ، هه ر ئه وه نده تیری بکا و ئیتر ده ست درێوی نه کا؛ ئه وسا خودا گونا به خش و دلۆقانه.

۱۱۶ به درۆ زمانۆ نه گه ری؛ که ئه م په واو ئه و نا په واس؛ هه ر بۆ ئه وه به ده م خواوه فر هه لبه ستن. ئه و که سانه ی درۆ بۆخوا هه لده به ستن رزگار نابن؛ ۱۱۷ گوزه رانیکی هندک و نازاری به ژانیان هه یه.

۱۱۸ بۆ ئه وانیه ی جۆله که شن، ئه و پاریزه مان داناوه که ده پیشدا به تۆمان گوت. ئیمه هیچ گا ناهه قیمان له وان نه کرد؛ ئه وان خۆیان ناهه قی له خۆیان ده که ن.

۱۱۲- ناقار: (۱) شوین و جیکه: (۲) ده ور و بهر: (۳) مه لبه ندو ناوچه. بارته قا: هه مبه ر، به رانبه ر، با ته قا.

۱۱۳- تۆشی: سه ختی، سه خله تی. ۱۱۶- فر: درۆ.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّرَّاءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١١٧﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمَ عَلَيْهِ أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١١٨﴾ وَمَا تِينُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 ائْتَمَرُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢١﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِّ لَهُمْ بِالتِّي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٢﴾
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِّقْتُمْ بِهِ ۗ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٣﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٢٤﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٥﴾

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِی بَرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیْهُ مِنْ اٰیٰتِنَا اِنَّهٗ
 هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ﴿١﴾ وَاَتَيْنَا مُوسٰی الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ
 هُدًى لِّبَنِيْ اِسْرٰءِیْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِیْ وَكِیْلًا ﴿٢﴾
 ذُرِّیَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ﴿٣﴾
 وَقَضَيْنَا اِلَى بَنِيْ اِسْرٰءِیْلَ فِی الْكِتٰبِ لِنُفْسِدَنَّ فِی الْاَرْضِ
 مَرَّتَیْنِ وَلِنَعْلَنَّ عَلُوًّا كَبِیْرًا ﴿٤﴾ فَاِذَا جَآءَ وَعَدُۤا لَهُمَا بَعْثُنَا
 عَلَیْكُمْ عِبَادًا لَّنَا اُوْلٰی بَاسٍ شَدِیْدٍ فَجَآسُوْا خِلَالَ الدِّيَارِ
 وَكَانَ وَعَدًا مَّفْعُوْلًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَیْهِمْ
 وَاَمَدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنِيْنَ وَجَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَنْفِیْرًا ﴿٦﴾
 اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لَآنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاۤءْتُمْ فَلَهَاۤ اِذَا جَآءَ
 وَعَدُ الْاٰخِرَةَ لَیْسْتُوْا وُجُوْهَكُمْ وَلِیَدْخُلُوْا الْمَسْجِدَ
 كَمَا دَخَلُوْهُ اُوْلَۤى مَرَّةٍ وَّلِیُسْتَبْرُوْا مَا عَلُوْا تَنْبِیْرًا ﴿٧﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ ۖ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاوَةً جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
 وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۖ فَحَوْنَاءَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۖ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ ءِ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
 إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
 يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
 ﴿١٤﴾ مَن آهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدَىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 عَلَيْهَا ۗ وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَةً ۗ وَزُرْ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
 فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ
 الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

۸ به شکو په روه رنده ی خوټان بتانخاته به ربه زه یی . نه گه ریش تی هه لچنه وه ،
ئیمه ش تی هه لده چینه وه ، دۆزه هیشمان کرده زیندان بوگرۆی
خودانه تاسان .

۹ بی گومانه ئەم قورعانه رینگایه کی پیشان ده دا له گش ریان سه رپاستره . به و
برواداران هه ش که وا ئاکار چاکن ، موژده ده دا : پاداشیکی گه وره یان
هه س .

۱۰ ئەو که سانه ش که باوه ر به دوا رۆژناکه ن ، ئازاریکی زۆر به ژانمان بو
سازکردۆن .

۱۱ مرو چۆن ده بو بخوازی چاک ی بو بی ، ئاواش ده یه وی خراپی لی بقه ومی .
مرو هه روا به له زبوه .

۱۲ شه وو رۆژمان به دۆنیشانه نیشاندان : نیشانی شه ومان داکوژاند ، نیشانی
رۆژیشمان کرده هوی دیتنی ؛ تا بگه رین به شوین رۆزی که
په روه رنده تان ده یداو له ژماری سآله کان و ژماردنی سه رو ده رچی ؛
هه مؤشتمان به وردی شی کردۆته وه .

۱۳ نامه ی ئاکاری هه ر که سمان - وه ک توق - له ئەستۆی کردوه و رۆزی
سه لا به نو سراوی سه رئاواله ، شانی ده ده ین .

۱۴ نامه ی خوټ بخوینه ره وه ! ئەمرو ئیتر هه ر خوټ چه سیوگه ری خوټی .

۱۵ که سیکی شاره زای ری بی ، شاره زایی بوخویه تی ؛ هه رکه سیکیش له ری
ده رچی ، هه له بۆن له دژی خویه . که س گرانیی که سی تر ناگریته مل . تا
پنغه مبه ریش نه نیرین ، جه زره به له مه رانه .

۱۶ هه رکه ویستمان شاریک قه که ین ، ده وله تمه نه خو شگوزه رانه کانی وان ،
دنه ده ده ین بو به دفه ری و خراپکاری و له ئاکاما ئازاریان بو واجۆده بی ؛
ئه وسا که تیکی ده هارین .

۱۷ زۆر به ره شمان له پاش نوح له ناوبردوه . بوټۆ ئه وه نده به سه که
په روه رنده ت له گوناحانی عه بدانی ئاگاداره و ده یانینی .

۱۵- له مه رانه ؛ له لای ئیمه وه . ۱۶- واجۆ: پتویست، لازم.

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن تُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَن أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُنَّ هُنَّ وَأَنْهَنَّهُنَّ مِنَ الْعَطَاءِ
 رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُم عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
 ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾
 ﴿٢٣﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
 يَبُلُغْنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أُفٍ وَلَا لِنَهْرِهِمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾ وَأَخْفِضْ
 لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
 صَغِيرًا ﴿٢٥﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَادِقِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٦﴾ وَمَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ
 وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا يُبْدِرْ بُدِيرًا ﴿٢٧﴾ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ
 كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

وَإِمَّا تَعْرِضْنَنَّهُنَّ مِنْ رَبِّكَ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهُنَّ فِقْلَ لَّهُمْ قَوْلًا
 مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
 كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ
 خِطَاءً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
 سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
 قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
 الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

۲۸ ئه رنه شتبو به شيان دهی و چاوه نۆر بۆی خودا له به زه ی خۆیه وه ده روئکت
لئى بکاته وه ، به زمانیکی نه رم و نيان بيان دوتنه .

۲۹ ده سه ته کانت ده گه ر دنت وه ر مه هینه و ته وا ویش پانیا ن مه که وه ، که
به سه رکۆنه کراوی و عه زه ته وه ده مینیه وه .

۳۰ په روه رنده ت به پانه وه وه به ده ستنده رۆزی به هه رکه سى بدا به سه ته
به مه یلی خۆیه تی ؛ هه ر خۆیه تی له عه بدانی ئاگا داره وه ده یانبینی .

۳۱ زا رۆی خۆتان له ترسی له برسان مردن له ناومه به ن . ئی مه ی ن رۆزی
ئه وانیش و ئیوه ش ده ده ی ن . کوشتنی وان ، هه له کاریه کی مه زنه .

۳۲ تخۆنی زیناح مه که ون ؛ داوین پیسی ئاکاری زۆر ناله باره و ریبازیکی
نا هه مواره .

۳۳ بنیاده مئى که کوشتنی به نا ره وا زاندراره ، مه کۆژن مه گین له سه ر هه ق .
هه رکه سیکی به نا هه قى بیته کوشتن ، ده سه لاتمان دوا ه ته ده س
خوینگره که ی ؛ ناشئ له تۆ له ساندا هه له رۆبئى و له و باره وه ئاریکاری
بۆکراوه .

۳۴ نه چن تخۆن مالى هه تیوان بکه ون ، مه گین جوړئى که با شتر بئى ؛ هه تا
بیده گاو تیده گا . په یمانیستان به رنه سه رئى ؛ په یمان ، پرسینه وه ی هه یه .

۳۵ ئه گه ر پێوانه ده پێون ، با ته کۆز بئى . کیشانه شتان به ته رازۆی به رانه ربئى ؛
وا هه م بوئیه با شتره ، هه م ئاکامی په سندرته .

۳۶ مه که وه شوین شتیکی وا که نازانی چیه و چۆنه ، چونکه گوینچکه و چاوو
دلئش ، گشتیان پرسیا ریان له سه ره .

۳۷ به فیزه وه هه نگاو به سه ر هه ردا مه نئى ؛ تۆ ناتانی ئه م زمينه بقه لئشى و
له در ئیویشدا هه رگیز ناگه یه به نده نان .

۳۸ گش ئه مانه - خراوه کانیا ن - به لای په روه رنده ی تۆوه نا په سه ندن .

۳۰- به پانه وه: به ته واوی و راشکاوی. ده ستنده: شت بیدان که م که م و به نه زمار.

۳۷- به نده ن: هه وراز، بئندی، به رزی.

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ٤٠ آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغُوا إِلَيَّ الْعَرْشَ سَبِيلًا
 ٤٢ ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوٰتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ
 لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ فَاصْنَعِ لَهُ كَرِيمًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرْتِ رَبُّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَعْلَىٰ أَدْبَرِهِمْ نُفُورًا
 ٤٦ ﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ
 إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
 وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفْنَا أَمْ نَالِ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

﴿٥٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ
 يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُ لِأَيْمَانِهِ
 وَتَتَذَكَّرُونَ إِنْ لَيْسَ إِلاَّ قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ
 أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنْ الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ
 عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُمُ أَوْ يُنْزِلُ
 بِعَذَابِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
 بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
 يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
 رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾
 وَإِنْ مِنْ قَرِيبَةٍ إِلاَّ نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

۵۰ بیژە: کوچک یان ئاسن بن،

۵۱ یان چئی بوئیک که له خەیاڵی ئیوه دا زل دەنویئیی. ئەوسا ئیژن: کئی زیندۆمان دەکاتەوہ؟ بیژە: ئەوی یەکەم جار دروستی کردن. ئەوسا سەر دە لە قینن و ئیژن: کەنگئی؟ بیژە: شایەت بەم زوانە.

۵۲ رۆژی کە بانگۆ لیدەکا و ئیوہ بە پەسن دانەوہ و سوپاسەوہ پەرسفی لی وەگەرینن و واتیدەگەن - کەمیک نەبی - لەسەر دنیا نەماونەوہ.

۵۳ تۆبە عەبدانی من بیژە چی باشتەر ئەوہ بیژن؛ چونکە شەیتان سۆدرە یۆ لەنیو دادەکا. ئەوشەیتانە بە ئاشکرا دوژمنی جسنی عینسانە.

۵۴ پەرورەندەت بە ئیوہ ئاگادارتەر. ئەگەر حەزکا بەر بەزەیی خۆیتان دەخا؛ حەزیش بکا تۆشی جەزە بەتان دەکا؛ تۆشمان نەناردۆتە لایان بریکاریی.

۵۵ پەرورەندەت بە وشتانە ی لە ئاسمانان و زمیندان، زاناتەر. لەناو پیئە مەبەرەکانیش هیندی کمان لە هیندیکی دی بەرپێترگرت، زەبۆریشمان دا بەداؤد.

۵۶ بیژە: هانا بەرن بو ئەو کەسانە وا - بە جئی خودا - بە پەرستۆتان دەزانین؛ کە ناتوانن بە لاؤ لەسەر وەلا بەرن، پیشیان ناکرئی بۆ یەکی تری بنیرن.

۵۷ ئەو کەسانە ی ئەوان هانا یان پی دەبەن، کامانیانە نزیکترن، بەدۆی هۆدا دەگەرین کە بگەن بە پەرورەینیان و هیوای بەزەیی ئەویانە و لە جەزە بەشی دەترسن. جەزە بە ی پەرورەندە ی تۆ هێژایە لیی بە پارێژین.

۵۸ پیش هاتنی رۆژی قیامەت، هیچ ئاوەدانی نامیئیی تیکی نە دەمین یان خەلکە کە ی تۆش ئازاری بە ژان نە کەین؛ کە هەر ئەمەش لەکتیبە کە دا نوسراوہ.

۵۱- چئی بۆ: درۆست کراو. ۵۲- پەرسف لی وەگەراندن: جواب دانەوہ.

۵۳- سۆدرەیی: شەرھە لخراندن.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ
 وَءَاثِنَا ثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
 إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
 جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
 فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي
 كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
 ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
 جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْرِزُّ مِنْ أَسْتَطَعْتَ
 مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
 غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
 بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْأَنْفَالَكَ
 فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

۵۹ ئیمه که نیشانه کانمان نه ده ناردن ، هه ر بویه بو پیشینه کان به درۆیان له قه له م ده دان . ئاروانیشمان به ئاشکرا دابه سه مؤد ؛ که چی ناهه قیان ده گه ل کرد . ئیمه هه ر بۆ ترس وه به رنان ، نیشانه کان به ڕی ده که یین .

۶۰ نه و حه له ش که به تۆمان وت : په روه ره یینی تۆ ده و ره ی له مه ردم داوه ؛ خه و نیکیش که پیمان دیتی و نه و داره نه حله تی به که له قورعاندا باسی کراوه ؛ گش بۆ نه زمونی مه ردم بۆ . ئیمه نه وان ده ترسینین ؛ که چی نه وان هه ر پتر مله و ڕی ده که ن .

۶۱ کاتی وتمانه فریشتان : سوژه له بهر ئاده م به زن ، سوژه ده یان برد ئیبلیس نه بی . گوئی : چۆن من سوژه ده به مه بهر که سی که له حه ریت چی کردوه ؟

۶۲ گوئی : به من بیژه ئه م ته رح و دیداره ت ، له من به زلتر زانیوه ؟ ئه گه ر هه تا رۆزی سه لا به رم بۆ به ره له بکه ی ، تۆ ره مه که ی - که میک نه بی - سه ر له به ری ، ده بی بخه مه ژیر چنگم .

۶۳ گوئی : بڕوا سا هه ر که سی له وان وه شوین توبکه و ی ، سزای هه مؤتان دۆژه هه و سزایه کی پڕ به پره .

۶۴ هه رکامی تۆ بیی ده و یری ، بانگی بکه و دنه ی بده و به سوار و پیاده ی خۆته وه بکه سه ری و ببه ها و به ش له مال و زارۆ له کانیا ن ، سۆز بده وان ؛ سۆزی شه ی تان ته نیا هه ر خه له تاندنه .

۶۵ تۆ به سه ر عه بدانی مندا هه یج ده سه ته لاتیکت نیه ؛ په روه رنده ت بڕیکاریانه ، به سیانه .

۶۶ په روه رنده و له حاند ئیوه دلۆقانه . گه میه تان له زه ریایه دا ده خاته گه رتا له سۆنگه ی ، بژیوی خۆتان ده س که و ی .

۵۹- ئاروان و شتر . ۶۰- نه و حه له : ئه و کاته ، نه و وه خته . ۶۱- هه ری : قور ، هه رگ .

۶۴- سۆز : واده ، به لین . پشی و یران : ده ره قه ت هاتن .

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ
 إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٧٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ
 بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيلًا ﴿٧٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
 لَكُمْ عَلَيْنَاهُ بَتِيعًا ﴿٧٩﴾ * وَلَقَدْ ذَكَّرْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْتَهُمْ
 فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
 كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٨٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
 بِإِمْنِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ
 كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٨١﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ
 أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٨٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
 لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِتُفْتَرَى عَلَيْنَا غَيْرُهُ
 وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٨٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَّاكَ لَقَدْ كَدَّتْ
 تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
 الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٨٥﴾

۶۷ هرگا له ناوده ریا به دا تۆشی فه رته نه یهک هاتن ، هانا بۆ هر که سیک بهرن ، به رینواره ، به غهیره ز نهو . هر که زرگاری کردن و چۆنه سه ره به ز ، ناو ریشی لی ناده نه وه ؛ مرۆ زۆر نه مهگ نه ناسه .

۶۸ ناخۆ له وه ئارخه یانن که له به زه که رو ناچن یان باهو زتان لی هه لئاکا ، نه وسا که ستان گیر نه که وئی فریا و که وئی ؟

۶۹ یاخۆ له وه ئارخه یان بۆن جار یکی تر پیتان ده وئی ناخاته وه ، نه وسا بایه کی به هیزتان لی هه لباکو له تۆ له ی پئی نه زانیتان نو قمۆ بکا ؟ له پاشانیش هیچکه ستان بۆ په یدانه بی که له به رانبه ر ئیمه وه یاریده و دا ؟

۷۰ ئیمه ریزمان له تۆ ره مه ی ئاده م گرت و له وشکانی و له زه ریا دا هه لمان گرتن ؛ رۆزی پاکرمان پیداون ؛ له چاو زۆر له کرده ی خۆ مان زۆر پتر قه درمان گرتۆن .

۷۱ له ورۆژه دا که هه رتیره یهک له مه رد - ویرای نامه ی کرده ویان - گاسی ده که یین ؛ هه رکئی نامه ی ده ده سستی راستی نراوه ، نه مانه نامه که ی خویان ده خویننه وه به قه ی داوی زراوی ناو ناو که خورماش هه قیان لی زه وت نا کړی .

۷۲ هه رکیش له م دنیا به کویره ، له دوا روژیشدا کۆ ره یه و پتریش ریگه ی لی گوم ده بی .

۷۳ هینده ی نه مابو نه مانه له وه فرمانه ی - که ئیمه پین راگه یاندوی - کلات که ن و شتیکی تریان بۆ بیینی و درۆ به زاری ئیمه وه هه ل به سستی ؛ که نه وسا ده بۆ نه دۆ ستت .

۷۴ نه گه ر خۆ مان تۆ مان توند رانه گرتایه ، له وانه بۆ که میک به لای نه واندا بیی .

۷۵ نه گه ر واش با ، سو ر بزانه هه ر له زیندا دۆ قات جه زه به مان ده دای ؛ له مه رگیشدا ئازاره که ت دۆ سه ره بۆ . نه وسا که سی واشت نه بو - ده سه ر مه را - بیته هانات .

۶۷- فه رته نه : (۱) فرتونهک ، تۆ فان ؛ (۲) بریتی له وه یشو مه و ئازا وه و بشتیوی . ۷۱- داو : هه ودا ، تال .

زه وت : (۱) زه یهت ، زه فت ، داگیر کردن ؛ (۲) بریتی له ناره وا . ۷۵- ده سه ر مه را : له به رانبه ر ئیمه وه .

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِرُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
 وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ
 أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ
 قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
 نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ
 أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
 لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
 إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
 وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا
 أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسِىَ بِنِعْمَتِنَا إِذَا مَسَّهُ الشُّرْكَانَ يَتُوسَّأُ
 ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ
 سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
 وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَيْنَ شِئْنَا لَنَدْهَبَنَّ
 بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

۷۶ هینده ی نه ما بۆ ئه وانه له و سه رزه مینه بته خه نه ته نگانه وه ، تاکۆ له وی
وه ده رت نین . ئه گه ر واش با ، به شۆن تۆدا - ده میک نه بی - [نه وانیش]
تیدا نه ده مان .

۷۷ پیدوانیکه [له ئیمه وه] ، که بۆئه و پیغه مه رانه ی به رله تۆش بۆن ،
ناردومان ؛ یاسای ئیمه گۆرانی به سه ردانایه .

۷۸ له وماوه ی خۆر کلا ده بی هه تا تاریکانی شه وی نۆژی بکه و نوێوخۆندنی
سپیده شه هه ر له سه ره . نۆزخۆندنی سپیده به هه رمه یه .

۷۹ له شه ویشدا بۆی هه سه ته وه ؛ ئه مه زیاده نوێزی تۆبی . به شکیکم
به روه رنده ی تۆ بتنیرتیه جیگایه کی په سندکراو .

۸۰ بشپارپۆه که : ئه ی به روه رنده که ی من ! رینگه م به ره وراستی به ره و
به ره وراستیم به ری بکه ؛ هیزیکي ئاریکاریشم بۆدیاری که .

۸۱ بیژه : ئه وا راستی هات و چرۆک نه ما ؛ دیاره چرۆک له نه مانه .

۸۲ ئیمه وپرای ئه م قورعانه ، شتی واو بۆبه ری ده که یین که مفاو به زه ی تیدایه
بۆ خاوه ن باوه ره کان و نا هه قانیش پترپی زیانبارده بن .

۸۳ مرۆ هه رگا ئیمه به هه ره یکی ده ده یینی ، پشت تیده کاو بادی هه وایی
ده نوینی ؛ هه رگا به لاشی به سه رهات ، تۆشی نا هومیدی ده بی .

۸۴ بیژه : ره فتاری هه رکه سه بی به بی ئاکاری خۆیه تی . به روه رنده ت زاناره ، کئی
له ئیوه له رینگه شاره زاره .

۸۵ له تۆ ده پرسن : گیان چیه ؟ بیژه : گیان هه ر له وانیه که به روه رنده م
ده یزانی ؛ ئیوه که میکتان له زانست پیدراوه .

۸۶ ئه گه ر ئیمه که یفن لی بی ، هه رچیه کمان پی راگه یاندوی ده یبه یینه وه ؛
که سه ییش نیه دژی ئیمه له مه دا ئاریکات بی .

۷۷- پیدوان: پێشوی. یاسا: دام و ده ستور، قانون.

۷۸- هه ره مه: پهبایی. ۸۲- مفا: شفا، چابۆنه وه له نه خۆشی.

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنْ فَضَلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
 لَنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ إِنْ
 لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
 صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ
 إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنْ
 الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ
 فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا
 زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِهًا وَالْمَلَكُ كَيْفَ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
 أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ
 لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا نَقْرًا مُنْقَرُوهٖ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
 كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
 الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ
 فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنزَّلْنَا عَلَيْهِمْ
 مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

- ۸۷ جا مهگين پهروه رنده ی تو به زه یی پیتا بیته وه، که زوری چاکه له سه رته .
- ۸۸ بیژه: نه گهر مروو جن، گش وه کووین، وینه ی ئه م قورثانه بینن، له شبی ئه وه داده مینن؛ با هه مؤشیان پشتیوانی یه کتری بن .
- ۸۹ ئیمه له هه باریکه وه له قورثاندا نه زیله مان بومه رد م هینا وه ته وه، به لام زوربه ی ئه م مه ردمه - حاشا نه یی - هیچ نازانن .
- ۹۰ گوتیان: پروات پی نا هینین تا له م عه رزه کانیه کمان بو هه لده قولینی؛
- ۹۱ یان باغیکی خورماو ره زت هه یی و کاریکی وابکه ی که جو باران له ناویانا فرکه یان یی؛
- ۹۲ یان - وه ک خوت خه یالت ده کرد - پاژپاژی ئه م عاسمانه مان به سه ردا دابوه رینه؛ یا خوداو چه ندفرشته یه ک بینه و روه رومان بکه؛
- ۹۳ یان مالیکت له زیر هه یی؛ یان به ئاسماندا هه لچی و سه ریش که وی، باوه رناکه یین؛ تا کتیییکمان ده گه ل خوت بودینی و ده یخوینینه وه . بیژه:
- پاکی هه ر بو پهروه رنده که مه، ئاخو من چیم بل له مرویی پیغه مبه ر؟
- ۹۴ ته نیا بیانوی ئه م مه ردمه - که شاره زاییشیان بو هات و پروایان پی نه کرد - ئه مه یه ئیژن: جا چون خودا مرویه کی به پیغه مبه ر ناودیرده کا؟
- ۹۵ بیژه: نه گهر فرشته به ئارخه یانی له م هه رده دا رویشتبان، دیاره ئیمه له ئاسمانو پیغه مبه ری فرشته مان بوده ناردن .
- ۹۶ بیژه: خودا به سه بو شایه ت له نیوان ئیمه و ئیوه؛ هه ر ئه و ده رباره ی عه بدانی ئاگاداره و ده پانبینی .

۸۸- شبی: وه کو، له ره نگی. ۹۳- بل به جگه، به غهیره، بیجگه.

۹۴- ناودیر: ناو نراو. ۹۵- نارخه یان: خاتر جه م، دلنیا.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَائًا وَبُكْمًا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
 وَرَفْتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَارِيبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٩﴾
 قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
 الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْتَلَبْنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ
 هَؤُلَاءِ إِلَارِبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَابِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 بِفِرْعَوْنٍ مُتَّبِعًا ﴿٢٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
 اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿٢٤﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
 وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾
 قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعَدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرِ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِليٌّ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَرِهَ تُكْبِيرًا ﴿١١١﴾

سورة الكهف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾
 قِيمًا لِّبُنْدٍ بِأَسَاسٍ شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّا كَثِيرٌ
 فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

۱۰۵ ئەمەمان بەراستی ناردو بەراستیش ھاتە خوارەوہ؛ ئیمە تۆمان ھەر بۆیە نارد مژدەدەر و ترسیئەربی .

۱۰۶ قورئانیکە بەجیا جیا ناردۆمانە؛ تا ھیدیکا بۆمەردمی بخوئینەوہ و بەرانبەر بەپیوستی رۆژ بەریمان کرد .

۱۰۷ بیژە؛ ئیوہ برواتان پی بی یانەبی، ئەوکەسانە ی لەپیشۆدا [لەمە] ئاگادارکراوون، ھەرگا بۆیان دەخوئیننەوہ ئەرزینگ دەخەنە سەرزەوی و سوژدەدەبەن .

۱۰۸ ئەشلین؛ پاکى بۆپەرورەندە ی ئیمەیە، بەلینى پەرورەندەمان وا وەدی ھات .

۱۰۹ دمە ورو خۆتخیل دەکەن و دەگیرن و ئەمەش خۆبەکەم زانینیان پتردەکا .

۱۱۰ بیژە؛ ھاوار لەخوابکەن یان ھانا بەرەحمان بەرن، ھەر یەکیکە؛ ئەو ناوی زۆرپیروزی ھەن . لەنۆژتدا مەقیرنەو مەش ورتینە! شیوہیەکی ناونجی بۆخۆت رەچاوکە .

۱۱۱ بیژە؛ سوپاس بۆخودایین کە ھیچ فرزەندیکی بۆخۆی ھەلنەبژاردو لەمولکیدا ھیچ برابەشیکى نەبوو و بەناچاری ھانای بەکەس نەبردو و تاريفى گەرەیی بکە؛ تاريفى کە ھىژای ئەوہ .

کەھف

وئاناونوگاکە دەگەندە و دەگەنە ئانە

۱ شوکرانە بۆئەخودایە ی ئەمکتیبە ی بۆعەبدی خۆی ناردە خواری و ھیچ نالەبارى تى نەخست . ۲ [کتیبىكى] زۆر پتەوہ، تا لەسزای توندوتیژی - کە بینوئىنى - ترسى وەبەر مەردم بنى و بەئەخواهەن باوہرانە ی ئاکارچاکن مژدە بدا کە پادشای باشیان دەبی؛ ۳ پادشای ھەتاهەتایی . ۴ ھەتائەوانەش بترسىنى کە وتیان؛ خودا فەرزەندی بۆخۆی ھەلبژاردوہ .

۱۰۶- ھیدیکا؛ بە نارامى . ۱۰۷- ئەرزینگ؛ چەناکە . ۱۰۹- تخیل؛ راست بەسەر عەرزدا درىژبوگ .

۱۱۰- ورتە؛ ورت، قسە ی لەژیر لێوانەوہ . لەنۆژتدا . . . یادە لەنۆژتدا دەنگت نەبەرزىن نەنەوی .

۱۱۱- برابەش؛ شەریک، ھاوبەش .

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَمَّا كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٦﴾ إِنَّا
 جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
 أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةٌ
 وَهِيَ لَنَا مِن أَمْرٍ نَارِشِدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي
 الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَبْلُوَ أَى الْحَزِينِ
 أَحْسَنُ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
 إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا
 عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 لَن نَدْعُوا مِن دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ أَشْطَطَّا ﴿١٤﴾ هَتُولَاءِ
 قَوْمَنَا انْخَدُوا مِن دُونِهِ إِلَهًا لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ
 بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

۵ نه خوځيان چيان لى زانيوه نه باب و باپيرانيشيان؛ قسيكى يه گجار زه لاميان له دم ده رچو. هر چى ئيژن له فرپنوه، چى تر نيه.

۶ په ننگه تو بؤ نه و كه سانه ي بروا به م كتيبه ناكه ن، خه منى وابخوى، تى بچى.
۷ هر چى له م سر زه مينه يه ئيمه كردن به زه نبرى تا بيان نه زمؤين كامه يان كار چا كتر ده بن.

۸ ئيمه نه وه ي و له روى ئه م زه مينه يه ده كه بنه بيا وانى كى وشكارو ي قافر.
۹ تو پيټ و ابو كه يارانى غارو ره قيم، له نيوانى نيشانه كانى ئيمه دا سه مه ره يه؟

۱۰ كاتى لاوه كان په نا يان بؤ غاره كه بردو گو تيان: نه ي په روه ريټنى هه مؤمان!
تو به ربه زه ي خوټمان بخه و كاره كه مان بؤ مه يسه ركه.

۱۱ له و غاره دا هه تا چه ندسال و زه مانان، گو يى هه مؤيانمان ناخنى و [ده خه و راچون].

۱۲ پاشان وه خه به رمان هيټان تا بزانيان كام له دؤلا - هه ربه هه زمار -
ساله كانى ئه م مانه وه يان له بيره.

۱۳ ئيمه سه رگوروشته ي راستى ئه مانت بؤ وه ده گيرين: چه ند خورتىك بؤن كه به راستى به هوه ريان به په روه رنده ي خوځيان هه بؤ؛ ئيمه ش پتر
شاره زاييمان دا بؤنى.

۱۴ تازاييشمان خسته دل يان، كه رابه رين. ئه وسا وتيان: په روه ريټمان،
په روه ريټنى ئاسمانه كان و زه وينه. ئه گه ر بيژگه له نه و هانا بؤ هه ر
په رستويك به رين، دياره ئيمه له راستى گوتن لانداهه.

۱۵ نه وانه ي له هو زى ئيمه ن، به غه يره ز نه و چه ند په رستوى تريشيان هه س.
ئه دى چؤنه به لگه يه كى ناشكرايان بؤنا هيټن؟ سا كى له وه ناهه قتره كه
بوختانى به خوا ده كا؟

۵-فر: درؤ ۸-وشكارو ي قافر: بياوان، زه وينى و كه هيچى لى شين نه بن. ۱۰-مه يسه ر: شياوى

ده سكه وتن به هاسانى. ۱۳-خورت: لا، و جټيل. به هوه رى: باوه ر.

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأْنَا إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا

﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آتِكََاظًا
وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

۱۶ ئەگەر ئىيۈ لەوان و لەو چتگە لەى وا - غەيرەز خوا - دەيانپە رستن ،
 ھەلبراون ، سا بەم غارە پەنابەرن ؛ پەرورە رىنۆ و بەر بەزەى خۆيتان
 دەخا و ھۆيەكى واش دەرە خسىنى بەئاواتۆ بگە ھىنى .

۱۷ كە خۆر ھەلدنى ، پروانى لەئالى راستى ئەشكە و تەكەيانى داوہ ؛ لە دەمى
 زەردە پەرىشدا ، بەرە و چەپ لىان لادەداو ئەوان لەگۆزايە كە دان .
 ھەركەس خوا شارەزای بكا ، ئەو ھە شارەزا دبىتۆ ھەر كە سىكىش گومرابكا ،
 دۆستىكى رىنماى بۆ نادوزریتە وە .

۱۸ تۆپىت وایە كە بیدارن ، كە چى خەوتۇن . ئىمە بەراستە و چۆپە دا
 ھەلگىر و ھەگىرپان پىدەكەىن . سەيەكە شىان لەلای رىسمەى دەركا كە وە
 وەركە و تىبو . تۆئەگەر چۆباى بت دىبان ، بەقاچاندن بەرە و دوا دەگە رايە وە و
 سەرتاپات ترس داى دەگرت .

۱۹ ئاواش وە خە بەرمان ھىنان تا لەگەل يەكترا بدوین . يەكيان وتى : چەند
 مانە وە ؟ گوتيان : رۆژىك يان پاژە رۆژىك ماينە وە . گوتيان : پەرورە رندەى
 ئىيۈ لەخۆتان چاتر دەزانى چەند مانە وە . دە يەككىكى بەم دراو وە بنىرنە
 شار با بىنىنى كام خوار دەمەنى پاكترە ، بۆيونىكتان لەو بۆبىنىنى و بەزىتى
 بىزوتتە وە و ھىچ كە سىش پىتان نەزانى .

۲۰ چونكۆ ئەگەر دەستيان كەون ، يا بەردە بارانۆدەكەن ، يادە تانبە نە وە
 سەردىنى خۆيان و ھەرگىز رزگار يتان نايە .

۱۶-ھۆ: سەبەب، سۆنگە. ۱۷-گۆزايى: چىگەى تەخت و راست. ۱۸-رىسمەى دەرگا: بەر دەرك،

پاى درگا. وەرگە وتن: راكشان، رازان، درىژە وە بۆن بۆخە وتن. قاچاندن: راكردن، ھە لاتن.

۱۹-دراو: پۇل، پارە.

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
 السَّاعَةَ لَأَرْيَبَ فِيهَا إِذِ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
 ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رُبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
 أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
 رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
 بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
 بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهْرًا
 وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ
 إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكُ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَآذُكَرُّ رَبِّكَ
 إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
 ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا
 ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَبْصُرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
 فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
 رَبِّكَ لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
 يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَن
 شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
 وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
 الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَن أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَئِكَ
 لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُمَجَّوْنَ فِيهَا مِن أَسَاوِرَ
 مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِنِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَأَضْرِبْ
 لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
 بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كَلِمَاتُ الْجَنَّتَيْنِ ءَأَنْتَ أَكْلَاهَا وَلَمْ
 تَظَلِمْ مِّنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
 لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

۲۸ تۆ هر ده گەل ئەوانه به که سبه ینان و ئیواران بۆ دیداری پهروه رنده یان به نزان و ته نیا ره دای ئەویان ده وی و چاو له وانه هه لمه بویزه بۆ زینی پرزه رق و به رقی ئەم دنیا به و گوئی له مستی که سی مه به که نه مانه یشت دلی یادی ئیمه بکا و هر له شوین ئاره زوی خۆیه و کاری له راده ده رچوه .

۲۹ بیژه : ئەمه به به راستی له پهروه رنده تان رایه ؛ کئی پروای پیده کا ، بیکا و کیش پروانا کا هه رنه یکا . ئیمه بۆ ناهه قیکاران کلکی وامان نیل داوه ، که بلایسه ی ههروه کۆ کۆن ده و ره ی گرتۆن ؛ تا هاواری چاره ده که ن ئاوکیان ده فریاده خه ن وه ک مسی تاواوه وایه ؛ دم و چاویان ده برژینئ و وه خواردنیکي کریتته و ژیگه یی زۆر ناله باره .

۳۰ ئەوانه ی خاوه ن باوه رن و ئا کار چاکن ، [بابزانن] ئیمه پاداشی کار چاکن وندا نا که ین .

۳۱ بۆ نشیمه ن ده یان به ینه ناو باغاتیک جۆباریان به به ردا ده روا . پارچه ی سه وزی ته نک و ستوری ئاوریشم ده به رده که ن و له ویدا به بازنه ی زیر ده خه ملین و له سه ر ته ختان پال ئەکه فن ؛ ئای چه ند پاداشیکی باشه و شوینه که یان چه ند له باره !

۳۲ تۆ نه زیله ی دۆمروقیان بۆ وه گێره ؛ دۆره زمان به یه کیکیان داو به دارخورما ده و ره ن گرتن و ناویشیانمان کرده مه زرا .

۳۳ ئەو دۆره زه به ری خۆیان به بی که مایه سی ده داو له ناو هه رکان شه فه جۆیه کمان را کیشا .

۳۴ دارایی دیکه شی زۆر بۆ ؛ کاتی ده گەل هه واله که یدا خه ریکی گفتوگۆی بۆ . گوتی : ئەمن له تۆدراوم زۆر تره و ده ست و پیوه ندیشم پتر .

۲۹- کۆن: ره شمال، چادر. کریت: خراب. کل: جیگه ی سوآله ت تیدا سۆر کردنه وه.
 ۳۲- رهز: باغی تری، باخ هه نگور. ۳۴- ده ست و پیوه ند: خزمه تکاران.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودتُ إِلَى رَبِّي
 لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
 ﴿٣٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَاقُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا
 أَقَلُّ مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ
 جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
 زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاءً وَهًا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾
 وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
 عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

۳۵ به نیتو باغه که یدا که راو بوخوی ناهه قی له خوکرد. گوتی: هه رگیز پیتم وانیه
ئه مهم له دهستی ده رچی.

۳۶ باوه رناکه م سه لاش رایئ. گهر هه ر براشمه وه بۆ لای پهروه رندهم، ده زانم
له مه چاکترم دهس ده که وی.

۳۷ هه واله که ی - که خه ریکی گفتوگو بۆ ده گه ل ئه ودا - پیگوت: ئه ری چون
تۆحاشات کرد له وکه سه ی تۆی له ئاخئ دروس کردو پاشان هه رله
دلۆپیک و دوابی کردۆتی به پیاوی؟

۳۸ به لام من هه ر [ده بیژم] که ئه و خودایه و پهروه رنده مه و کهس ناکه م به
شهریک بۆ پهروه رنده م.

۳۹ وه ختی چۆیه ناو باغه که ت، بۆچی نه تگوت: ئه مه به مه یلی خودایه ؛
توانایش هه ر به خودایه ؟ ئه گه ر ئیسته تۆ ده مبینی که به مال و زارۆله
له تۆ که مترم،

۴۰ نابی به دۆری بزانی، پهروه رنده م له باغی تۆم باشتیش بۆپه ر خسینی و
به لایه کیش له حه واهه به سه رباغه که ی تۆبینی و لیت ببیته ده شتیکی
بیرونی قاقر.

۴۱ یان ئاوه که ی به ناخی ئاخدا رۆبچی و نه توانی تازه په یدای که ی.

۴۲ هه مۆ به ر بۆی هه لوه ری و داره کانی گشتی به سه ری هه کاهاتن؛ که به یانی
هاته ناوی، هه ر دهستی خۆی ده شکانده وه بۆ ئه و ماله ی لیبی به خت کرد.
ده یگوت: بریا هیچ که سیکم به شه ریکی پهروه رنده م نه زانیبا.

۴۳ له خوابه ده ر، هیچ ده سته یه کی وا نه بۆ بیینه یاری و به بی یاریده ده ر مایه وه.
۴۴ له وینده ری یاریده ر هه ر خودای هه قه؛ پاداشی باشتر ده دات و
سه رنجامه که ش باشته ر.

۴۵ نه زیله یه کیان له زینی سه ر دنیا یه بۆ بیینه وه؛ وهک ئاوینکه له حه واهه
دامان باراند، هه مۆ ته رزه ره کیکی ته ف لهه قی به رهه م هیئا،
سه ره نجامیش بۆ به پۆش و با پۆگاندی. خوا به سه رهه مۆشاندا توانای هه یه.

۴۰- بیرون: چۆل و بیابان. قاقر: زه وینتی که گیای لئ نه رۆی.

۴۵- ته ف لهه ف: تیکه ل پیکه ل، لیکدراو.

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى
 الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا
 عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
 أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوتِلْنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابِ
 لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
 حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
 بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذًا الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
 ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاءَ الْمُجْرِمُونَ
 النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

۴۶ مال و منال زهنبه ری ژینی دنیان و ئه و کاره چاکانهش که وا ده میننه وه، پاداشه که یان له لای پهروه ریخته وه هیژاتره و بیتیش جیگه ی هومیدن .
 ۴۷ روژی که ژان ده خهینه پئی و ته ختی بنیان به ئاشکرا به ده بینی و هه مؤیان کۆده که یه وه، بئ ئه وه که سیان وه مینی .

۴۸ له به رانه به پهروه رنده ت له ریزده درین ؛ وه ک یه که مجارمان چئی کردن ، هه ر ئاوا ها تۆنه لامان ؛ لاشتان وابؤ له ژوانیکۆ وه کۆناکه یین .

۴۹ ده فته ره که دیته گۆرپی ؛ ده بینی تاوانباره کان - له بهر ئه وه ی که تیا به - ترسی زۆریان ری نیستوه ؛ ده لئین : هاواره له ئیمه ، ئه مه چتۆده فته ریگه ! هه مؤشتیک - وردودرشت - سه ره له بهر تیانؤ سراوه . ئه وسا کرده وه ی خۆیانی تیا ده بینن . پهروه رنده ت ناهه قی له هیچ که س ناکا .

۵۰ ئه وسا به فریشته کانمان گوت : سوژه وه بهر ئاده م به رن . سوژه دیان برد ئیبلیس نه بی ؛ بنه جن بو ، له فه رمانی پهروه ری نی سه ریچی کرد . ئاخۆ ئیوه توخمی شه ی تان و تۆره مه ی ، بی من ده که ن به دۆستی خۆ ، که ئاشکرا دوژمنتانن ؟ خوانه ناس له و یار به یاره پیس تی شکاون .

۵۱ ئیمه له چیکردنی ئه م ئاسمانان و زه وینه دا ، هیچ پرسیکمان به وان نه کرد ؛ ته نانه ت بو چئی کردنی خودی خۆشیان . هه رگیز ئه وه ی ریگه له مه ردم تیک ده ده ن ، نه م کردۆن به یاریده رم .

۵۲ روژی ئیژی : ده سا بانگ له وانه بکه ن که به خه یال پیتان وابؤ شه ریک منن ؛ بانگیان ده که ن ؛ که ندالیکه هه راومان کرده نیوانیان ، هه ر جوابیشیان نه دانه وه .

۵۳ تاوانباران ئاگریان به چاوی خۆدی ؛ زانیان هه ر تیی ده که ون و هیچ ده ره تانیکیان نیه .

۴۶- زهنبه ر: زه مبه ر، خشل . ۵۰- بنه جن: له تیره ی جن .

۵۲- که ندال: دادراوی زهوی له ئاویاله رۆخان . هه راو: به ربلاو، گوشاد، فره ه .

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
 الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
 إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
 لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
 إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
 وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ
 الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلُ لَهُمْ
 الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
 وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَمَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
 مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
 مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

۵۲ ئیمه له ناو ئەم قورئانه هه موجۆره نه زیله مان بۆمەردم هیناوه ته وه؛ مروش له هه رشتی پتر، وازی له گیره کردنه .

۵۵ ئەوهی نه یهیتشت که ئەو خه لکه - پاش هاتنی ری نیشاندهر - بر وایینن و داوای بۆردن له پهروه رنده یان بکهن، ئەوه بۆ که: [چاوه نۆربۆن] یا به دهردی ئەوانی پینشویان بچن، یان رۆبه رۆ جه زره به به گزیاندا بی .

۵۶ که پیغه مبه ران ده نییرین، هه ر ئەوه نده یان له سه ره مژده ده رو تر سینه ربن . خوانه ناسان هه ر به ناهه ق چه قه ده کن، تا هه قی پی له به ین به رن . ئەوان نیشانه کانی مه و ئەو کتیبه که وا ترسی وه به رناون، هه ر به گالته و گه پ ده زانن .

۵۷ کئی له وکه سه ناهه قتره چه ند نیشانه ی پهروه ری نی بۆ وه خویندراو گوئی نه دایه و ئەوه شی له بیبرده وه که ده پیشدا کردویه تی . ئیمه په رده ن به سه ردلیان هه لکیشاوه که تی نه گن ؛ گویشمان هینده گران کردۆن که نه بیسن . چه ند بکووشی شاره زای ریگه یان بکه ی ، هه رگیز بۆت ناکه ونه سه رری .

۵۸ پهروه رنده ت گوناح به خش و دلۆفانه . ئەگه ر هه رکئی کاری خرابی کردباو ئەویش بۆ لی پرسینه وه بیگرتبا، ده بوايه هه ر گوز و گوممه ت سزای دابان . به لام خستۆیه ته ده می دیاری کراو؛ که ئەو ده مه ش هات، ناتوانن خۆ خه لاس کهن .

۵۹ ئەو شارانه ش هه رگا ملیان له زولم نا، قرمان تی خستن و بۆ له به ین بردنیان، قه یرانی کمان لبۆدانان .

۶۰ جارئی مؤسا به لاوی به رده ستی خۆی گوت: من لی براوم سه فه ریکه م تا ده گه مه جه مسه ری هه ردو ده ریاکان؛ یان له ویش و یۆه تر بچم .

۶۱ وختی گه یینه ئەو جه مسه ره، ماساوه که یان له بیرکرد؛ ئەویش به هه لبزۆقینی خۆی گه یانده وه ده ریاکه .

۵۴-گیره: چه قه کردن و چه نه لیدان . ۵۸-گوز و گوممهت: له پرو ناکاو . ۵۹-قه یران: به لاین بۆکات

دیاری کردن . ۶۰-جه مسه ر: چیکه ی پیکه وه لکانی دۆشت . ۶۱-هه لبزۆقین: به زه وه بۆن و داکه وتنی له دوا یه ک و به په له، هه لته ک و داته ک .

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا غَدَاءٌ نَأْتِيهِمْ لَقِينًا مِنْ سَفَرِنَا
 هَذَا نَصَبًا ﴿٦٦﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
 الْحَوْتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
 فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٧﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَيْنَا آثَارِهِمَا
 قَصَصْنَا ﴿٦٨﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
 عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٩﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتُكَ
 عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ بِنِيءٍ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
 مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧١﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ
 سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٧٣﴾ قَالَ
 فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
 ﴿٧٤﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا
 لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
 لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
 تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٧﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
 قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٨﴾

* قَالَ أَمْ أَقُلُ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَحِّبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْبَأَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا
 أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
 وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَا الْعِلْمُ
 فَكَانَ آبَاؤُهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا
 ﴿٨١﴾ وَأَمَا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
 تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
 عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
 عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

۷۵ گوتی: نه مگوت ناتوانی ده گه ل من هه لکه ی؟

۷۶ گوتی: نه گه ر پاش نه مجاره هیچ شتی کم له تۆ برسی، ها ورینم مه به و هیچ گله بیشت لی ناکه م.

۷۷ دیسان رۆیین، هه تا گهینه خه لکی شاری. زه وادیان لی داواکردن؛ پازی نه بۆن رایانگرن. دیوارنکیان له وینده ری چاوپنی که وت، خه ریک بۆ به لاداده هات؛ راستی کرده وه. گوتی: نه گه ر بتویستبا کرای نه م کاره ت وه رده گرت.

۷۸ گوتی: نه وا له یه کتر جیاده بینه وه؛ وا ئیسته کئی نهینی نه ورۆداوانه ت بۆ باس ده که م، که نه ت ده توانی خۆ بگری.

۷۹ گه میه که بۆه ژارنیک بۆ، له ده ریا کاریان ده کرد؛ ویستم زه ده داری بکه م، که له م لایان پاشایه ک بۆ هه مۆگه میه کی زه وت ده کرد.

۸۰ کورپیزگه که ش دای و بابی باوه ردار بۆن. ترسم بۆ ناچار یان بکا له فه رمانی خوا ده رچن و کافر بین.

۸۱ ئیمه ویستن به روه رنده ی دای و بابی، به رۆله یه کی دل پاک و به زه دارتر بۆیان تی هه لینیته وه.

۸۲ دیواره که ش بۆ دو کورپیزگه ی سیوی بۆ له م باؤنیه؛ له ژیریدا گه نجی هه بۆ سه ره به وان بۆ. باوکیشیان له میزخاسان بۆ. به روه رنده ت ویستی نه م دوانه بی بگه ن و گه نجینه ی خۆیان ده رینن؛ که به زه یه ک بۆ له لای به روه رینته وه و من هیچم له خۆوه نه کرد. نه مه بۆ که تۆ نه ت تانی خۆراگری تا ده زانی.

۸۳ لیت ده پرسن: نه دی زیل قه رنه یین چۆن بوه؟ بیژه: وا ده رباره ی نه ویش شتیکتان بۆده خوینمه وه.

۷۷-زه واد: تۆشه. ۸۰-کورپیزگه: کوری بچوک.

۸۱-تی هه لینیان: قه ره بۆدانه وه. ۸۲-سیوی: هه تیو.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْبَعُ سَبَبًا
 ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّكُمْ لَأَعْمَىٰ وَمَا أَنْتُمْ بِأَعْمَىٰ
 فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جِزَاءٌ
 الْحَسَنُ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنْبَعُ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
 دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنْبَعُ
 سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
 مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبْرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
 قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا
 ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

۸۲ وامان کرد له مزه مینه دا دهستی بر واو گش هۆیه کیشمان بۆره خساند .
۸۵ سا به شوین مه به ستیدا چۆ ،

۸۶ تا گه یشته لای خۆرنشین ؛ لای وایو له ناو کانی یه کی قوره ره شه ئاواده بی .
له وئالی تۆشی هۆزیک بۆ . گوتمان : زیل قه رنه یین ! ده توانی ئازار بده ی و
بۆشت هه یه چا که یان له گه لابه کی .

۸۷ وتی : به لام هه رکه سی ناهه قی بکا - له دواروژا - ئیمه ئازاری ده ده یین و
پاشانیش ده بریته وه لای پهروه رنده ی ؛ نه وسا ئه ویش به توندی
ئازاری ده دا .

۸۸ هه رکه سیش باوه ری هیناو ئاکار چاک بۆ ، پاداشی چاک به شی ده بی و کاری
له سه ر هاسان ده که یین . ۸۹ دیسانیش رینگه ی گرته به ر .

۹۰ هه تا گه ییشته خۆره لات . دیتی تیشکی به سه ر گه لیکدا ده بارئ که جیا
له و هیچ ستارنیکمان نه دانئ .

۹۱ ئا به م جۆره هه رچی ئه و بیرى بۆی ده چۆ ، ده مانزانئ .
۹۲ دیسانیش رینگه ی گرته به ر .

۹۳ تا گه یشته ناو دۆچیا . له په نا دۆکه زه که دا هۆزیکى دى ، که له وانه نه بۆن
له هیچ زمانیکى حالئ ببن .

۹۴ دواندیان ، که : نه ی زیل قه رنه یین ! عاجوج ماجوج له م ولاته دا به دفه رن ؛
ئاخۆ باجیکت پئى بده یین که له نیوان ئیمه و نه وان به ربه ستیکمان
بۆچی بکه ی ؟

۹۵ گوتئ : نه وه ی پهروه رنده م بۆی ره خساندۆم ، هینواتره ؛ سا ئیوه به هیزلئ ی
خۆتان] یاریم بکه ن ، تا له نیو ئیوه و نه وانا به ربه ندیکى وه دئ بیتم .

۹۶ پاژه ئاسنم بۆیینن . وه ختئ هه ردو لاشانه که ی پرکرده وه ، گوتئ : ئیوه
بیده میتن ؛ هه تا وه کو کردیه ئاگر . گوتئ : نه مجا پاقرئ تواوه م بۆیینن ، تا
به سه ریا دابریژم .

۹۷ ئیتر تازه بۆیان نه لوا سه ری که ون و نه شیان ده توانئ کونئ که ن .

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
 حَقًّا ﴿١٨﴾ * وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَمِعَنَّهُمْ جَمَاعًا ﴿١٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿٢٠﴾
 الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
 سَمْعًا ﴿٢١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
 أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿٢٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ
 أَعْمَالًا ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿٢٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ
 فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ
 جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿٢٧﴾ خَالِدِينَ
 فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿٢٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَتِ رَبِّي
 لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿٢٩﴾ قُلْ
 إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿٣٠﴾

۹۸ گوتی: ئەمە بە زەبیه که له لایەن پەرورندهمرا؛ جا هەرگا پەرورندهی من بە لێنەکهی بە جێگەییشت، گشتی دەکاته گۆرایی و بە لێنی پەرورندهی من هەر وه دی دی.

۹۹ ئەوێ روژی واده که مین له ناو یه کتر پێل بدەن و ده که له شاخ ده میندری و گشتیان لیک کۆده که یه وه.

۱۰۰ هەر ئە ورۆزه دۆزه ه له بهر خوانه ناسه کان راده نین؛ چرانانی!

۱۰۱ ئەوانه ی چاویان له یادی من قوچاوبو نه شیان ده توانی بیسن.

۱۰۲ ناخو خودانه ناسه کان پێان وایه - له باتی من - عه بده کانم بکه ن به سه روه ری خۆیان [هیچ قازانجیکیان ده داتی]؟ ئیمه دۆزه همان بو پەزیرایی له و خوانه ناسانه ساز کردوه!

۱۰۳ بیژه: ناخو ده تانه وی پیتان بلیم، کین ئەوانه ی له کرده وه کانی خۆیان زۆرتر زیانیان پیده گا؟

۱۰۴ ئە وکه سانه ی ته قالا یان له ژیا نی سه ر دنیا یه دا فیرۆچوه و لاشیان وایه کارینکی چاکیان کردوه.

۱۰۵ ئەوانه که سه گه لیکن که له نیشانان و دیداری پەرورینیان حاشیان کرد، ئیتر هەر کارینکی کردیان پوچه ل بوگه و روژی سه لاش هیچ سه نگیکیان بودانانین.

۱۰۶ به هوی ئە و حاشا کردنه و گه مه یان به پیغه مبه رو نیشانانم، جه هه ندهم گۆری گیانیان بی.

۱۰۷ ئە وکه سانه ش که بونه خاوه ن باوه رو ئاکار چاک بون، جی به زیراییان باغاتی فیرده وه سه . ۱۰۸ هه میشه هەر تیاده بن و نایانه وی جی بگۆرن.

۱۰۹ بیژه: ئە گه ر بوئوسینی وتاری پەرورنده ی من ده ریا هه مؤ مه ره که ف بی، به رله دوایی پی هینانی وتاری پەرورنده ی من، بی شک ده ریا هه لده چۆری؛ ته نانه ت گه ر هینده ی دیشی ده فریا خه ین.

۱۱۰ بیژه: منیش هەر مرۆبه کم وه ک ئیوه؛ له خواوه فرمانم بودی که: خودای ئیوه هەر یه که . هه رکێ له نگۆ بودیداری پەرورنده ی به ئاواته، با کاری چاک ره چاوبکاوه له غهیره ز پەرورنده ی خوی هیچ که سیکه نه به رستی .

سُورَةُ هُرَيْرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْعَصَ ① ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ②
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ دِنْدَاءَ خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
 شَقِيًّا ④ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
 امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤ يَرِيئِي وَيَرِثُ
 مِنِّي وَإِلِي يَعْشُبُونَ وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑥ يَزَكِّرِيَا
 إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَسْمَعُ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ⑦ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑧ قَالَ كَذَلِكَ
 قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ⑨ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ إِلَّا
 تَكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑩ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ
 مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بِكُرَّةٍ وَعَشِيًّا ⑪

يَبْعِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَّمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَأذْكَرٌ فِي الْكِتَابِ مَرِيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيُّ هَيْئًا وَلِنَجْعِلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ * فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادَى مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

۱۲ ئەي يه حيا! كتيب توندبگره. هر له زاروكايه تيشدا له كارزانيمان
پي به خشي.

۱۳ ده گهل دلسوزي و بي گهردي - له لايه ني خومانه وه - كه سيكي
خوپاريزيش بو.

۱۴ له يهل داي و بابيشيدا خوشره فتاربو؛ سه ربزيوي و لاساري نه بوبه پيشه ي.

۱۵ سلامي لي بي، رويي كه له دايك بوه و رويي ده مري و رويي
زيندوده كرئته وه.

۱۶ له م كتيبه ياسي مهريه ميش بينه گور؛ كاتي دور له كه س و كاري، شوينيكي
خوره لاتي بوخوي هه لبارد.

۱۷ له نيوان خوي و نه ماندا په رده يه كي راهه نكاوت. ئيمه روحى خومان
بونارد؛ بنياده ميكي ته واوي هاته بهر چاو.

۱۸ وي گوت: نه من په ناده به مه بهر خودا له ده ستي تو [سا] نه گهر تو
خوپاريزي [ليم مه يه پيش].

۱۹ نه و گوت: نه من له پهروه رنده ي تووه راسپيراوم فرزه نديكي پاك و خاويت
پي به خشم.

۲۰ وي گوت: چون منالم ده بي، كه هيچ مرويه ك له پيشدا مني به ده ست
نه گرتوه و هرگيز داوين ته ريش نه بوم.

۲۱ گوتي: فهрман هر نه مه يه و پهروه رنده ي تو وتويه. نه وه له لاي من
هاسانه و ده مانه وي چاكه يه ك بي له ئيمه وه و نيشانه يه ك بي بو مه رد م.

نه م فه رمانه ش هر ديتته جي.

۲۲ ده ناوتولي ويدا گوراو به وزگه وه خوي گه يانده شوينيكي دور.

۲۳ زاني زاني، وي برده لاي دارخورمايي. گوتي: خوزيا هر بهرله ئيستا
ده مردم و يه كجي له بيبرده چومه وه.

۲۴ له خواروي ويرا بانگي كرد: خه مت نه بي، پهروه رنده ت له زيرتورا
جوگه ئاويكي پيك هينا.

۲۵ كوتره ي نه و دارخورمايه ش بهه زينه، خورماي تازه پي گه يشتوت به سه ردا
داده وه ريني.

۱۷- راهه نكاوتن: زايل كردن، راسته و راست دريژكردني شتيك به سه ر بوشاييدا.

۲۲- گوران: دروست بوني بيچو له ناو رگا. ۲۵- بهه زينه: راته كينه، راوه شينه، بيته كنه.

فَكُلِّي وَأَشْرِبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَتُ هَهُنَا مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَاتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

۲۶ به چاوی رُون بخوو وه خو؛ هه رکه سیکیشته له مرۆ چاوی که وت بیژه پینی : له خۆم گرتوه له رای خودا له ناخافتن بته کمه وه و ئیتر نه مرۆ هیچ مرۆیه کی نه دوینم .

۲۷ هاته وه ناوکه س و کاری و منالیک به باوه شه وه . گوتیان : مریه م ا قه ت ده تۆمان وا رانه دیت ته م سه مه ره ت لی رۆیدا .

۲۸ خوشکی هارۆن اتۆ نه باوکت پیاو خراو بو، نه دایکیشته داوین ته ر بو .

۲۹ هیمای بۆمناله که کرد . وتیان : جاچۆن ده گه ل ساوای سه ربیشه دا بناختوین .

۳۰ [منداله که] وتی : من خولامی خودام ؛ کتیبی به خه لات دامنی و منی کردۆته پیغه مبه ر .

۳۱ له هه رکویش بم ، پیوقه ده مم پیروزده کاو رای سپاردۆم - هه تا زیندۆم - نوێژبکه م و زه کات بده م .

۳۲ گوئی له مستی دایکیشم بم ؛ نه شی کردۆم به مله وریکی سه ربزیو .

۳۳ سلامم لی بی رۆژی که له دایک بۆم و ئه وی رۆژی که ده مرم و ئه وی رۆژی که زیندۆ راده کریمه وه .

۳۴ قسه ی دروست له مه ر عیسی کورپی مهریه م ، هه ر ئه مه یه ؛ که ئه مان تیا دۆدن .

۳۵ له خودا ناوه شیته وه زارۆی هه بی ؛ پاکی و بی عیبی بۆئه وه . هه رگا ویستی کاریک بی ، هه ر پینی بیژی ؛ به ا ده بی .

۳۶ هه ر خودایه په روه رنده ی من و ئیوه ؛ سا هه ر ده بی بیپه رستن ؛ ئه مه را که یکی سه رراسته .

۳۷ هیندی له وده سه ته و به ستانه له ناو خودا ، ده ستیان کرده کیشه و هه را . جا واوه یلا بۆئه و خودانه ناسانه ، له کاتی دینتی رۆزه دژواره که .

۳۸ رۆژی که دینه لای ئیمه گه لیک چاوزیت و گوئی سوگن ؛ به لام ئه ورۆ ناهه قه کان به ناشکرا له ریگه ی راست لاینداوه .

۲۶- وه خو؛ بنۆشه، بخۆره وه . له خوگرتن: نه زکردن . ناخافتن: قسه کردن .

۲۹- بناختوین: قسه بکه یین . ۳۲- سه ربزیو: بریتی له پاخی .

وَأَذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٣٦﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾ وَأَذْكُرُ
 فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
 لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ
 إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
 سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
 فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ هِيتِي
 يَا إِبْرَاهِيمُ لِمَ لَمْ تَتَنَّهُ لَآرْجَمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ
 سَلَّمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
 وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
 أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْجُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾
 وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

- ۳۹ له ورؤزی داخ و كه سهريان بترسيينه؛ كاتى كار له كار ده ترازى؛ كه چى نه وان هه ر به خوڤان نه زانيوه و خوڤان له باوه ر بواردوه.
- ۴۰ ئەم زه مينه و هه ر چى وا به سه ريه وهيه له دوا جارد ا هه ر بو ئيمه نه مينيت و سه ر له بهريان ده هيننه وه بؤلاى خو مان.
- ۴۱ له م كتييه باسى ئيبرا هيميش بكه، كه [له كار و وتاريدا] هه ر راست و پينغه مبه ريش بؤ.
- ۴۲ ئە و چاخه به ئاپى خو ي گوت: ئاپؤ! تۆ بو شتيكى وا ده په رستى، نه ده بيسي و نه ده بينى و هيچ به هره به ك به تۆ نادا.
- ۴۳ ئاپؤ! ئە وهى من ده يزانه تۆ ناي زانى؛ شوينم كه وى، شاره زاي راسته ر يت ده كه م.
- ۴۴ ئاپؤ! شه يتان په رست مه به. شه يتان له فه رمانى خودا سه ر پينچى كرد.
- ۴۵ ئاپؤ! من له وه ده ترسم، له خوا وه تۆ شى نازار بى و ببى به دؤ ستى شه يتانى.
- ۴۶ [گوتى:] ئاخؤ ئە ي ئيبرا هيم! تۆ به بيزى له وانەى ده يان په رستم؟ ئە گه ر ده ست له مه هه لئه گرى، به رده بارانت ده كه م و تا ما وه يه كى در ئيزيش له لام برؤ.
- ۴۷ گوتى: سلام له سه ر تۆ بى؛ له په روه رينتم ده خوا زم ليت ببورى و ئە و ده گه له من به فيانه.
- ۴۸ من له ئيو وه له وانەش به غه يره ز خودا له به ريان ده پارينه وه، دؤر ئه گرم و گازى په روه رنده م ده كه م؛ به شكؤ له گازى كردنى په روه رنده م، تۆ شى قه ره به ختى نه بم.
- ۴۹ جا كه ئە وانەى وه لانا و وازى له وش تانه هينا كه ئە وان - به غه يره ز خودا - ده يان په رست، ئيسحاق و ياقؤ بمان دا به و گشمان كردن به پينغه مبه ر.
- ۵۰ وه به ربه زه ي خو شمان خستن و واشمان كرد كه زؤر به چاكه ناويان ده ر چى.
- ۵۱ باسى مۇساش هه ر له م كتييه دا بكه؛ كه بى سو هه ليزار ده و راسپارده يه كى پينغه مبه ر بؤ.

۴۲- ئە و چاخه: ئە و كاته، ئە وه خته. ئاپ: مام. ئاپؤ: مامه. ۴۶- به بيز: وه رز، چارز، چارس، بيزار.

۴۷- به فيان: مبه ر وهان.

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
 رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
 صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ
 إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
 وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ انْتَلَى عَلَيْهِمُ
 آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
 بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
 وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
 عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِينَا وَمَا خَلْفُنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

۵۲ له لای راستی چيای تۆریش گازیمان کرد، له خوشمان نزیک کرده وه که به نهیننی حالی که ين .

۵۳ هەر له چاکه ی خوشمانه وه هارۆنی برایمان پی به خشی؛ که نه ویش هەر پیغه مبه ربؤ .

۵۴ له مکتیبه باسی ئیسماعیلیش بکه؛ نه و راست بؤ له به لینی داو پیغه مبه ربؤ راستی .

۵۵ که س وکاری بؤ نوێ کردن و خیر کردن هه لده پیچاو جیگه ی په زامه ندی په روه رینی خوی بؤ .

۵۶ هه روه ها له مکتیبه دا له مه ر ئیدریسیش باخیوه؛ که نه و هه ره راست بیویکی پیغه مبه ربؤ؛

۵۷ به پایه ی به رزیشمان گه یاند .

۵۸ نه وانه له و پیغه مبه رانه ن که بهر چاکه ی خواکه وتن؛ له په گه زی بابه ده م بؤن و له وانه ش ده گه ل نوحا هه لن گرتن و له توره مه ی ئیبراهیم و ئیسرا ئیل و له وکه سانه ی خۆمان شاره زان کردن و بۆخۆمان هه لمان بژاردن . هه رگا نیشانانی جوایان به سه ردا ده خوینرایه وه، ده مه ورؤ ده که وتنه زه وی بۆسۆده و به کۆل ده گریان .

۵۹ له داوی نه وان که سانی بۆنه جیگریان، به لای نوێواندا نه چۆن و شوین ئاره زوی خۆیان که وتن؛ نه وانه به م زوانه تۆشی ئازار و خوسار ده بن؛

۶۰ مه گین نه وی بروابینی و له گوناها به برینگیته وه و ئاکار چاک بی؛ نه وانه ده چنه به هه شت و هه یج ناهه قی یان لی ناکری .

۶۱ باغاتی هه میشه خۆشه و له نه دیته خوا به لینی به عه بده کانی خوی داوه و به لینی نه و هه ر دیته جی .

۶۲ چه لته ی لابه لا نابیسن و هه ر سلأوه و هه مۆبه یانی و ئیواران زه میان هه یه .

۶۳ ئانه مه یه نه و به هه شته ی که ده یبه خشین به عه بدانی خۆپاریزمان .

۶۴ به فه رمانی په روه رنده ی تۆنه بی ئیمه هه ر داناوه زینه خوار، هه رچی ئیستا له لاما نه و هه رچی له دوامانه وه به و هه رچی له م ناوه دا هه یه هه ر بۆنه وه و په روه رنده ی تۆه یج شتی له بیرنه چوه .

۶۰- به برینگیته وه؛ باشگه زبیته وه. ۶۲- چه لته ی لابه لا: قسه ی قۆرو خوار و خنج.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَيْ ذَا مَامِتٌ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَّيْكَ لِنَحْشَرَنَّهُمْ وَالشَّيْطَانِ ثُمَّ
لِنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ
شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عُنِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ
هُمُ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِئِيًّا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ
كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

۶۵ راهینه ری عاسمانه کان و زه مینه و هر چی له ناویاندا هه یه . سا تۆش هر
ئه و بپه رسته و ده بی بوپه رستنی ئه و خۆراگری بی . ئاخۆ ئاگات لیبه
هاوناویکی هه بی ؟

۶۶ مرۆ ئیژی : ئه گهر مردم ، ئاخۆ وهک زیند و بۆم به ری ، هه روا
ده م هیننه وه ده ری ؟

۶۷ ئه ومرویه بۆ هه یچ بیریک ناکاته وه ، که سه ره تا ئیمه ئه و مان دروس کردو
هه یچیش نه بو ؟

۶۸ سوینده که به په ره رینت ، هه ر ده بی ده گه ل شه یاتین پیکه وه کۆیان
که یه وه و ده و رانده ور له جه هه نده م چۆک دابده ن .

۶۹ پاشان له ناو هه ر گرۆیه ک ، ئه وی پتر دژی خودای ره حمان بۆگن ، ئیمه
جویان ده که یه وه .

۷۰ دوا جار دیاره هه ر خۆمان باشترده زانین کامه یان بۆ چۆنه دۆزه ه هه یژاترن .

۷۱ هه مۆکه ستان - ئیللاوبیللا - هه ر ده بی بچنه جه حه نده م ، بریاریکه
په ره رنده ی تۆ داویه تی و هه ر ده بی جی به جی بی .

۷۲ پاشان له خوداترسه کان رزگارده که یین . ناهه قانیش - ده سته وئه وئۆ -
له ناویدا دیلینه وه .

۷۳ هه رکاتیکی نیشانانی دیاریده ری ئیمه یان بۆوه خویندری ، خوانه ناسان
به خاوه ن باوه ران ئیژن : کامه لا مالی خۆشتره و دیوه خانی له بارتره ؟

۷۴ ئای که چه ندبه ره ن پێش ئه وان له ناو بردۆن ، که له وانه که ل په لی ناوما ل
ریکترو به دیمه ن له مان جوانتریون .

۷۵ بیژه : که سی له گومراییدا تل ده دا ، با خوا په تی بۆشل بکاو ویلی بکا ؛ تا
ئه وساته که ده بینن قه یرانی بۆیان داناون سه ره و ختی هات ؛ یان
نازاردانه یان سه لا . له وه به ولا وه تیده گه ن کئی ماله که ی ناخۆشتره و کئی
یاریده ری که متره .

۷۶ ئه وکه سانه ی خودا شاره زای کردگن پتر شاره زایان ده کا ؛ په ره رنده ت
بۆخیری ده مینیتته وه پاداشی باشتری هه یه و سه ره نجامیشی باشتره .

أفرءيت الذي كفر بآياتنا وقال لأؤتيتن ما لأولاداً
 ﴿٧٧﴾ أطلع الغيب أو اتخذ عند الرحمن عهداً ﴿٧٨﴾ كلاً
 سنكتب ما يقول ونعد له من العذاب مداً ﴿٧٩﴾ ونرثه
 ما يقول ويأيننا فرداً ﴿٨٠﴾ واتخذوا من دواب الله الهة
 ليكونوا لهم عزاً ﴿٨١﴾ كلاً سيكفرون بعبادتهم ويكونون
 عليهم ضدداً ﴿٨٢﴾ ألم تر أننا أرسلنا الشياطين على الكافرين
 تؤذهم أزاً ﴿٨٣﴾ فلا تعجل عليهم إنا نعد لهم عدداً ﴿٨٤﴾
 يوم نحشر المتقين إلى الرحمن وفداً ﴿٨٥﴾ ونسوق المجرمين
 إلى جهنم ورداً ﴿٨٦﴾ لا يملكون الشفاعة إلا من اتخذ عند
 الرحمن عهداً ﴿٨٧﴾ وقالوا اتخذ الرحمن ولداً ﴿٨٨﴾ لقد
 جئتم شيئاً إداً ﴿٨٩﴾ تكاد السموات ينفطرن منه
 وتنشق الأرض وتخر الجبال هداً ﴿٩٠﴾ أن دعوا للرحمن ولداً
 ﴿٩١﴾ وما ينبغي للرحمن أن يتخذ ولداً ﴿٩٢﴾ إن كل من في
 السموات والأرض إلا آتى الرحمن عبداً ﴿٩٣﴾ لقد أحصاهم
 وعدهم عدداً ﴿٩٤﴾ وكلهم آتية يوم القيمة فرداً ﴿٩٥﴾

۷۷ کا وراکه ت دی ، حاشای هه بو له نیشانانمان و گوتی : لیم رونه مال و منالم
هه رده ده نی ؟

۷۸ ناخو نهینی ده زانی یان له خواوه به لینیکی پیدراوه ؟
۷۹ ته خیر ، هه رچی نه وده یلی ئیمه دهینوسین و ماوه ی جه زره به دانی
پترده که یین .

۸۰ هه رچی ئیژی لای ئیمه ده مینیتته وه و خوی به ته نیا دیتته لامان .
۸۱ به ده ره له خوا ، نه وان په ره ستیوانیکی تریان په رست ، تابینه هوی
سه ره رزیان .

۸۲ نه خیر ، حاشا له په رستیان ده که ن و له دزیشیان راده وه ستن .
۸۳ تۆ نه تزانی ئیمه شه یاتینیه کانمان ناردۆته سه رخوانه ناسان ختۆکه و
هانە یان ده ده ن ؟

۸۴ هیچ په له به کیان لی مه که ، نه وا ئیمه به ژماردن له سه ره نه وانی ده ژمیرین .
۸۵ له ورۆژه دا که ئیمه خو پارێزه کان به پانه وه ده به یینه دیداری خودا .
۸۶ تاوانبارانیش بو دۆزه ق [وه کو گاهه ل بو سه راوا] ، ده م تینگ
ره پیچه که ده ده یین .

۸۷ نه وانه ده سه ته لاتی تکایان نیه ، مه گین نه وی له خوا په یمانی ساندینی .
۸۸ وتۆشیانه : خودا بویتته خاوه ن فرزه ند .

۸۹ ئای که قسه ی ره قتان به ده مداهاتوه !
۹۰ له وانه یه له و [قسه یه] ناسمانه کان هه لته کیتن و زه مین شه قباو کتیه کان
له به ریه ک بچن ؛

۹۱ له به ره وه گوتیان خودا فرزه ندی هه س .
۹۲ له خودا ناوه شیتته وه که هیچ فرزه ندیکی هه یین .
۹۳ هه رچی له ناو نه م عاسمانان و زه مینهن - گش له گشتی - به خولامه تی
دینه لای خوا .

۹۴ سه رحیسایی هه مؤیانه و هه ر به هه ژمار ژماردۆنی .
۹۵ سه ره له به ریان روژی سه لا ، تاک وته نیا ، دینه لای نه و .

۸۶- ره پیچه که دان : خرکردنه وه دانه بهر ، به خوشی و ناخوشی بردن . ۹۴- سه ره حساب : ناگادار .

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
 الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
 الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿١٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
 مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحْسِبُ مِنْهُمْ مَّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾

سورة طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا نَذْكِرَةً
 لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
 الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِن تَجَهَّرَ بِالقَوْلِ
 فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
 فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا الْعُلَى ءَأَنبِكُمْ مِنْهَا يَبْسُ
 أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ يَمْوَسَى ﴿١١﴾
 إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

۹۶ ئەوانەى باوەريان ھەيەو ئاكارچاكن ، خوا دەيانكاتە خوڤشەويست .
 ۹۷ ئيمە بۆيە ئەم قورئانەن بەزوانى خۆتى ھيسانى رەوانەکرد ، تا تۆ بەوى
 پاريزگارەن دلخۆشكەى و گەلى دوژمنى سەرسەخت ، بترسىنى .
 ۹۸ چەندين بەرەن بەرلەمانەش قرتى خستون ؛ ناخۆھەست
 بەھيجان دەكەى ، يان نۆزەشيان لى دەبيسى ؟

تاها

ولاناو نووگاگە دلائەندەو دلوئانە

- ۱ طا، ھا، ۲ ئەم قورعانەن بۆنەناردى كە تۆشى چەوسانەوہبى .
- ۳ تەنھا بىرھيتانەوہيە بۆكەسى كە ترسى ھەيە .
- ۴ لەلايەنى داھينەرى ئەم زەمىن و ئاسمانە بلندانەوہ ھاتۆتەخوار .
- ۵ ئەوخودايەى لەسەر تەختى خۆى دامەزرا .
- ۶ ھەرچى ھەيە لەئاسمانان و زەمىنداو ھەرچيەكيان لەنيواندايە ، گش
 بۆتەوہ و ھەرچى لەژىرخا كيشدايە .
- ۷ ئەگەر دەنگىشت ھەلبرى ، ئەو بەرازو ھيدىكاتريش دەزانى .
- ۸ خودايىكە لەغەيرەزئەو كەس بۆپەرستنى نابى ؛ ناوہەرەپىرۆزەكان ھەر
 بۆتەون .
- ۹ ناخۆسەرگوروشتەى مۇسات بۆھاتوہ ؟
- ۱۰ ئەوكتە ئاگرىكى دى و بەمال و خيزانەكەى گوت : ليرە مەبزۇن ، من
 ئاگرىكم بەدى كرد ؛ بەشكۆ لەوى خەتيرەيەكتان بۆبىترم ؛ يان كەسىكم -
 بۆشارەزا - ھەرلەوى وە دەس بكەوى .
- ۱۱ دەمى گەيشتە بەرئىگر ، گاسى لىكرا : ئەى مۇسا !
- ۱۲ من ، منم پەرورەندەى تۆم . شەكالەكانت باوئۆہ . تۆواى لەناو شيوى
 پىرۆزى «توا» دا .

۹۷- ھيسانى: ناسانى. ۷- ھيدىكاتر: ھيدى تر، نزم تر. ۱۰- خەتيرە: چلۆسكە

۱۱- گاسى: بانگ. ۱۲- شەكال: جۆرى كەوش. باوئۆہ: دەريئە، فرى دە.

وَأَنَا آخَرْتَكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ ءَانِيَةٌ
 أَكَادُ أُخْفِيهَا لِلَّذِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
 عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾ وَمَاتِلَكَ
 يَمِينِكَ يَمْوَسَى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا
 وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَى ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا
 يَمْوَسَى ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
 وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمْ يَدَكَ
 إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ءَايَةٌ أُخْرَى ﴿٢٢﴾ لِرَبِّكَ
 مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾ قَالَ
 رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِن
 لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَازِنُونَ
 أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ تَسْبِحَكَ
 كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
 أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

۱۳ هەر خۆمم تۆم دەس نیشان کرد؛ سا گویدیری راسپیری به .

۱۴ ئەمن خودام، جگه له من خوای ترنیه؛ سا تۆ هەر من بیه رسته و نویژی بکه تا وه بیرخۆتم خه یته وه . ۱۵ رۆزی سه لا ها له ریدا؛ من ده مه وی که جاری ئاشکرانه بی و بیشیره وه، تا هه رکه سی به ره ی کۆششی ده س که وی .

۱۶ ئەوی باوه ری پیی نیه و شوین ئاره زوی خو ی که وتوه، نه کا توی لی وه پرینگینی و به لای به لاتت تۆش بو ی .

۱۷ ئە ی مۇسا ئە ی ئە مه چه که له ده ستی راستت دایه ؟

۱۸ گوتی : ئە مه عاساکه مه، وه به رپشتی خو ی ده ده م و گه لای پی داده وه رینم بۆ رانه که م، چه ندئیشی دیشی پیده که م . ۱۹ گوتی : مۇسا بیهاویژه !

۲۰ که هاویشتی، له پر دیتی وا ماریکه و دشیله هی . ۲۱ گوتی : بیگروه و تزیست نه بی؛ هه ر ئیستا که ده یخه ی نه وه تهرحی پینشوی .

۲۲ ده ستیشت بخه باخه لت - به بی ئازار - دیته ده ری وه ک چۆری شیر؛ [ئه میش] نیشانکی تره . ۲۳ تا ئیمه له نیشانانی هه ره گرینگی

خۆمانت نیشان بده ین . ۲۴ ریکه وه بۆ لای فییره ون، یه کجار شوی لی هه لکیشاوه . ۲۵ گوتی : ئە ی به ره ونده ی من ! پشودریژترم بکه .

۲۶ کاریشم لی سانابکه . ۲۷ گیریه کم له زماندایه، بۆم ره ها که . ۲۸ تا ده ئاخافتنم بگه ن . ۲۹ له خزمانم ئاریکاریکم بۆ دانسی .

۳۰ [مه به ست] هارونی برامه . ۳۱ پشستی منی پی پته وکه . ۳۲ بیشیکه شه ریک له کارم . ۳۳ تا ئیمه، زیده په سنی پاک ی تۆ بده ین .

۳۴ گه لیکیش یادی تۆ بکه ین . ۳۵ تۆ چاوه دیریت لی کردوین . ۳۶ گوتی : مۇسا ! هه رچی تۆ ویستت پیت درا . ۳۷ جاری تریش تۆ مان وه به رچاکه ی

خۆخست .

۱۸-دیشی: تریشی. ۲۰-ده شیله هی: ده خزی. ۲۴-شۆ: ئە نندازه و زمار.

شۆی لی هه لکیشاوه: له ئە نندازه لا یداوه.

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٢٨﴾ أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ
 فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوُّوهُ وَالْقَيْتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٢٩﴾ إِذْ تَسُوَّىٰ أَخْتَاكَ
 فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
 عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَلَلْتَ نَفْسًا فَجَجَيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتْنَاكَ فَنُونَا
 فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ﴿٤٠﴾
 وَأَصْطَنَعْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نُنِيَا
 فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لِنَا
 لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا
 أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
 ﴿٤٦﴾ فَأَنبَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ
 الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
 وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿٥٦﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّاكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٧﴾ كَلُوا
 وَأَرَعُوا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ﴿٥٨﴾ مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٩﴾ وَلَقَدْ
 أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٦٠﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
 مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكِ يَا مُوسَى ﴿٦١﴾ فَلَمَّا آتَيْنَاكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ
 فَأَجَعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سُوًى ﴿٦٢﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى
 ﴿٦٣﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٤﴾ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا فَيسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ
 وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرِي ﴿٦٥﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
 النَّجْوَى ﴿٦٦﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى ﴿٦٧﴾ فَاجْمَعُوا
 كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ﴿٦٨﴾

۵۲ گوتی : له ده فته ریکدایه له لای په روه رنده مه وه و نه و دهیزانی . په روه رنده نه هیچ شتی لی گوم ده بی و نه هیچیشی له بیرده چی .

۵۳ که سیکه زه وی بؤکردن به رایه خو و ریبازگه لیکي بؤ ئیوه تی هه لکیشاو ، ئاویکشی له وحه وایه وه داباراند ، که زور جۆته ی جؤراو جؤری روه کانمان پی ده رهینا . ۵۲ بخون و ولساته که شتان بچه ریتن ؛ که له مه دا زورنیشانه بؤ خاوه ن ئاوه زان هیه . ۵۵ له زه ویمان به ره م هیئان ؛ دیسان ده تانخه یینه ناوی و جاریکی تر له ویتان ده رده خه یینه وه .

۵۶ ئیمه هه مؤنیشانه کانمان نیشان دا ؛ نه و هر بر وای پی نه کردو گویی پی نه دا .

۵۷ گوتی : نه ی مؤسا ! ئاخو تۆ هاتیه لامان ، تا به جادوت له عرزی خومان ده رمانکه ی ؟

۵۸ مەرجه ئیمه ش جادوی وهک ئەمەت بۆبیتین . سا خوت بؤ ئیمه و بؤ خوستان جی ئوانیکی له ته ختانی ره چاوبکه ؛ نه مه و نه تۆ ، هیچمان ته نه خی لی نه کین .

۵۹ گوتی : جی ژوان له روژی رازانه وه بی ، له وه ختی چیشته نگا ویدا که مردم خرده کرینه وه .

۶۰ فیرعه ون [جقاتی] جی هینشت و فیلی خوی [گشت] کوکرده وه و گه رایه وه .

۶۱ مؤسا به فیلبازانی گوت : نه چن به دهم خوداوه درؤ هه لبه ستن ؛ به جه زره به گشتو تهرت وتؤنا ده کا . کئی بوختانی به خوابکا ، دهم له پؤشه .

۶۲ لی یان بؤ به مقومقوو ملیان له سرته کردن نا .

۶۳ گوتیان : دیاره ئه وانه دؤ جادوگرن ، ده یانه وی به جادویان له ههردی خوتان ده رکه ن و نه ریته هه ره باشه که و له ناوبه رن .

۶۴ فیلی خوتان کوکه نه وه و پاشان هه مؤ به ریز وه رن . ئه مرؤ هه ر که سنی سه رکه وی ، رزگاردی بی .

۵۳-رایه خ: راخه . روهک: هه رچی له زه وین شین ده بی . ۵۸-ته نه خی کردن: خولی بواردن .

۵۹-چیشته نگاو: بهرله نیوه رۆ، قاوه لتؤن . ۶۰-جقات: کۆبؤنه وه . ۶۱-دەم لە پۆش: ره نهج به با ،

ناهمی . ۶۳-نه ریت: خده و ناکار . مه به ست ری وشوئنه .

قَالُوا يَمْؤُوسِ إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ
 بَلِ الْقَوَامُ إِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيئُهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَاتَسَعَى
 ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَالْقَ مَا فِي يَمِينِكَ نَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
 كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَ سُجْدًا
 قَالُوا أَمْ نَأْتِي هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ
 لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ
 وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
 أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْتِيكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنْ
 الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا أَمْنَابِرُ بِنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
 عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
 فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
 عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۖ ﴿٧٧﴾ فَأَتَتْهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۗ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَاهَدَىٰ ۖ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَاءِيلَ قَدْ أَبْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَدَعْنَا لَكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۗ ﴿٨٠﴾ كُلُوا
 مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۗ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۗ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ
 قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ۗ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَيَّ أُثْرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۗ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ۗ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
 يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنَ أَفْطَالٍ عَلَيْكُمْ
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
 مَوْعِدِي ۗ ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۗ ﴿٨٧﴾

۷۷ ئیتر به مؤسان راگه یاند، که ویزای عهده‌کانی من به شه و برۆ، رییه‌کی
 وشک و برینگیان له ده‌ریا بۆره چاوبکه؛ نه نیگه رانی گرتن به و نه بترسه.
 ۷۸ فیرعه ون به خوۆ له شکره وه که وته دۆیان. پیلی ده‌ریا هاته سه‌ریان و
 دای پۆشین.

۷۹ فیرعه ونیش رپی له گه له که ی هه له کردو نه یگرا شاره زایان کا.

۸۰ ئە ی وه چ و به ره ی ئیسرائیل! له بهر چه‌نگی دوژمنۆ پرگاران کردن؛
 بۆشمان دانان - له لای راستی چیا ی تۆرئ - بگه نه لام؛ گه زۆو مه‌لی
 شیتلاقه شمان بۆنارد نه خوار.

۸۱ له و بۆیوه پاکانه ی پیمان دان، بخۆن؛ به لام هه له رۆیی مه‌که ن؛ نه وه کا
 لیتان تۆره بم. هه رکه س تۆشی تۆره بیم بی، هه لدراره؛

۸۲ هه رکه سیکیش تۆبه کارو باوه‌ردارو ئاکار چاک و شاره‌زای راسته‌رینگه بی،
 من ده‌یبه خشم.

۸۳ ئە رئ مؤسا! ئە وه چۆنه له هۆزه‌که ت به له زتر بۆی؟

۸۴ گوتی: ئە ی په‌روه‌رنده ی من! په له م بۆ زۆ بگه م به تۆ، هه تا وه کۆلیم رازی
 بی؛ وائە وانیش هان له دوی من. ۸۵ گوتی: پاش تۆ ئیمه
 هۆزه‌که تمان ئە زمۆ. سامری له رپی ده‌رکردن. ۸۶ ئە وسما مؤسا -

به تۆ ره‌یی و داخ له دلئ -- هاته وه بۆناو هۆزه‌که ی. گوتی: گه لۆ! ئاخۆ
 په‌روه‌رئنی ئیوه به لئنی باشی پئ نه‌دان؟ بۆچی من زۆرم پئ چوه، یان
 هه ر ویستۆ به رتۆره‌یی په‌روه‌رنده‌تان بکه ون، وا په‌یمانی منتان شکاند؟

۸۷ گوتیان: ئیمه به خوۆشی خو به‌یمان‌که ی تۆمان نه شکاند. چه‌ند بار خشلئ
 گه له که یان له کۆل نابۆین، ناچار ئاویتنه ناو بۆته؛ هه روا سامریش
 تئیی هاویشت.

۷۷- نه نیگه رانی ... یا: بی، ئە وه ی که نیگه رانی گرتنی بی، یان بترسی.

۸۵- ئە زمۆ: تاقی کردنه وه. ۸۷- بۆته: ده‌فرئ که کانه‌زای تئیدا ده‌تاوئینه وه.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا آلِهَةً خُورُوا بِهَا فَأَقَالُوا هَذَا إِلَاهُهُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مِمَّا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَا تَتَّبِعَنِ
أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَومٌ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِعِي ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
إِلَاهُهُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

۸۸ ئىتر كۆتەلى گۆلكىكى بۆدەرخستن كه ئەببۇراند . ئەوسا وتيان : ئەمەيە خوداي ئىوھە و خواى مۇساشە : [جا مۇسا ئەمەي] لەبىر چۇ .

۸۹ ئاخۇ ئەمانە نايىنن ، نە جوابىنكىان دەداتەوہ و نە زىانىكى بۇيان ھەيە و نە قازانجى ؟

۹۰ ھارۇنىش بەرى پىي وتن : گەلۇا ھۇن بىنى گۆلكى خاپىنراون ؛ پەرورە رىنتان دەھندەكەى رۇزىتانە . دەوہرن و دەدۇى من كەون و فەرمانى من بە جى بىنن .

۹۱ گوتيان : لىي وە لاناكەوين ، ھەتا مۇسا دەگەرپتەوہ بۇلامان .

۹۲ گوتى : ھارۇن ! ئەگەر دىتت ئەوانە لەرى لاکەوتن ، چى نەھىشت تۇ ،

۹۳ شوئىم كەوى ؟ ئاخۇ تۇش لە فەرمانى من سەرپىچىت كىرد ؟

۹۴ گوتى : ئەى داىك براكەم ! رىشم بەردە و قۇم مەگرە . من لەوہ ترسام كە بىزى : تۇ جودايىت خستە نىوان من و بەرەى ئىسپرائىل و لەسەر قسەم رانە وەستاي . ۹۵ گوتى : سامرى ! ئەم كارە چبۇ كىردت ؟

۹۶ گوتى : شتىكم بەدى كىرد ، كە ئەوانى دى نەياندى : لەدەوسى راسپاردەكەدا لاوئىچە خۇلىكم ھەلگرت ، ئەوئىشم ھاوئىشتە ناوى . ناوہاينە نەفسم ئەوہى بۇخە ملاندم .

۹۷ گوتى : دەسا برۇگوم بە ! ئەشى ھەتا زىنت ماوہ ، ھەر بىزى توخنم مەكەون ؛ چارە نۇسىكىشت ھەيە ھەر دىتە رىت . دەبش نۇرە ، ئەوشتەى تۇ دەت پەرىست و دەت گوت : قەت بە جىي ناھىلم ، چتۇ ئاگرى دەدەين و خۇلەكەشى لە دەرياە دەپرۇننن ، بەپرۇاندن .

۹۸ بەرستىوۇ ھەر خودايە كە ھەمۇشتىك دەزانى و ھىچ شتى تر - لەغەيرەز ئەو - ھىزاي پەرىستنى نىە .

۸۸-كۆتەل: بەيكەر، ھەيكەل. ۹۰-ھۇن بىن گۆلكىن خاپىنراون: ئىوہ بەم گۆبەرەكە ھەلخە تاون.

۹۴-رىشم بەردەو: يا: تۇرۇن و قۇم مەگرە. ۹۶-دەوس: جى بىن. ۹۷-بىش نۇرە: بىر وانە، چاوى لىكە.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ﴿١١١﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا
 ﴿١١٢﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١١٣﴾ يَوْمَ يُفْخِخُ
 فِي الصُّورِ وَيُحْشِرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١١٤﴾ يَتَخَفَتُونَ
 بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١١٥﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
 أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١١٦﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١١٧﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١١٨﴾
 لَا تَبْقَى فِيهَا جَبَلٌ وَلَا أَمْتًا ﴿١١٩﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
 لَعُوجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 ﴿١٢٠﴾ يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
 قَوْلًا ﴿١٢١﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
 عِلْمًا ﴿١٢٢﴾ وَعَنْتِ الْأَوْجُهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
 حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
 يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١٢٤﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١٢٥﴾

۹۹ تا بهم جوړه سه رگوروشته ی پيشينه کانت بوئيزين . هه روه ها هم
قورعانه شمان له خو مانرا داوه به تو .

۱۰۰ هه رکه سئ خوی لی نه بان کا، روژی سه لا باریکی گران هه لده گری .

۱۰۱ هه رگیز له زیری دهرناچی . ئای که له روژی قیامه تا بوئه وانه چه ند باریکی
ناله باره .

۱۰۲ نه وروژه وا فوبه که له شاخ داده کری ، نه وی روژی تاوانباران کوډه کهینه و ؛
کوړن و شین هه لکه راون .

۱۰۳ هیډیکا به یه کترده لین : دهر وژ نه بی ، نه ماونه وه .

۱۰۴ له وشته ی نه وان لپی ده دوین ، نیمه پتر ئاگادارین . له گشتیان هیژا تر
ئیزی : ته نیا هه ر روژیک ماونه وه .

۱۰۵ له مه ر کیوان لیت ده پرسن . بیژه : په روه رنده که ی من هه ر به هارین
ده یانهارئ ؛ ۱۰۶ ده یانکاته ده شتیکی کاکي به کاکي ؛

۱۰۷ نه هیچ کهندی تیا ده بیني و نه هیچ کو سپی .

۱۰۸ له وروژه دا وه دهنگ که سیکه وه ده چن ، که به هیچ بارا خوارنیه . له به ر
خودا هه مؤده نگی که نه وی ده بی ؛ چه چپ نه بی نابییی .

۱۰۹ نه وی روژی تکا [بوکه س] به هره نادا ، مه گین که سئ خودا ئیزنی تکای
بداو قسه که شی به سنبکا .

۱۱۰ نه و ده زانی چیان به سه رهات یان به سه ردی ؛ هه ر نه مانن که له مه رنه و
هیچ نازانن .

۱۱۱ هه مؤمه ردم لاره ملی نه وکه سه ن که هه ر نامری و پایه داره ؛ کئ
ناهه قیکی کردوه ، ناهومیده .

۱۱۲ هه رکه سیش خاوه ن باوه ره و ئاکار چاکه ، ناترسی که پاداشه که ی
زه وت کری یا که متری .

۱۱۳ هه ر به م ته رزه ش قورئانی به عه ریمان نارده خواری ؛ که لیک مایه ی
ترساندین تی خستوه ، به شکو پیی بیرنگینه وه یان خو یان وه بیر بیننه وه .

۱۰۰- نه بان: گوی نه ده ره، بی مبالا ت. ۱۰۳- کوړه: کویر، هیچ نه بین. ۱۰۶- کاکي به کاکي: ده شتی

زور راست و ته خت. ۱۱۳- ناخر ئایه: یاخو په ندیکیان بو بیئی.

فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا
إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ
﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّكَمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا يَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾
وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ
الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
لَا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وُرْقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾
ثُمَّ اجْنَبْهُ رَبُّهُ فَقَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا
جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن
ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَد كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

۱۱۲ پایه به رزه نه و خودایه که پاوشای راسته قینه یه . توش به رله وهی ئیمه پیتی راگه یینین ، دبو [خویندنی] نه م قورثانه په له ت نه بی و بیژه : نهی په روه رنده ی من اگه شه به زانستم بده .

۱۱۵ به رله ئیستاش ده گه ل ئاده م په یمانن به ست ؛ له بیرى کرد و پیتی نه کرا پیتی یینی .

۱۱۶ نه وساش به فرشتانمان وت : سوژده له بهر ئاده م به رن . هه مؤیان سوژده یان بؤبرد مه گین ئیبلیس ؛ نه و له فه رمان سه ریچی کرد .

۱۱۷ گوتمان : ئاده م ! نه مه هه م نه یاری تویه ، هه م نه یاری ژنه که ته ؛ له م به هه شته تان دهر نه کاو توشی قهره به ختی بیی .

۱۱۸ [هه تا لیره ی] نه قه ت روتی روت تیده کا ، نه برسیتی ؛

۱۱۹ نه قه ت تیدا تونی ده بی ، نه تاوان گاز .

۱۲۰ شه ی تان دنه ی خراپه ی دا . گوتی : ئاده م اگه ره کته دارى هه رمانت پی بلیم و نه وی هه ته دواپی نه یه ؟

۱۲۱ نه وسا هه ردوک له بهری داره که یان خوارد . شه رمی خویمان بؤده رکه وت ؛ خه ریک بون به گه لای به هه شت خوډاپوشن . ئاده م له فه رمانی په روه رنده ی لای داو ، له ری دهر چو .

۱۲۲ پاشان په روه رنده ی ، نه وی هه لېژاردو په ژیوانی قبول کرد و ری نیشاندا .

۱۲۳ گوتی : هه رتکو سه ره ره ژیر داخوژنه ژیر ؛ سه رله بهر دژی به کترین ؛ نه ر له من را رینوینیتان هاته لا ، نه وسا هه رکه س ریگه ی منی گرته به ری ، ئیتر نه ری هه له ده کا ، نه توشی نه گبه تی ده بی .

۱۲۴ هه رکه سیکیش به ئاموزگاری من نه کا ، زینی له ته ننگانه دایه و رژی سه لاش کوره له گوری ده رده خه ین .

۱۲۵ ئیوی : نهی په روه رنده ی من ! بوچی منت به کویری زیند و کرده وه ؟ خو من نه وسا چاوم ساغ بون .

۱۱۷- نه یار: دشمن، دوزمن. ۱۱۹- تاوان گاز: تاو بردو.

۱۲۰- داری هه رمانت... یا: گه ره کته دارى هه رمان و ملک و مالی پی برانه وت پی بلیم؟

۱۲۴- زینی له ته ننگانه دایه یا: زینیکی دژواری ده بی. کوره: به کویری.

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْدُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِي ۖ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۗ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
 وَأَبْقَى ۗ ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
 فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ۗ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ ﴿١٢٩﴾ فَأَصْبَرَ عَلَى
 مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
 وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ۗ ﴿١٣٠﴾ وَلَا
 تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۗ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
 وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۗ ﴿١٣٢﴾
 وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۗ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي
 الصُّحُفِ الْأُولَى ۗ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
 لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ۗ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۗ ﴿١٣٥﴾

۱۲۶ ئىيى: ھەر وەك تۆ نیشانگەل ئىمەت بۆھات و لەبىرە خۆت بىردە وە،
ئەمروش تۆ لەبىردە چىيە وە.

۱۲۷ ھەر كەسىكى بە نیشانگەل پەرورەندەى بىروانەكاو لەئەندازەى خۆى
لابدا، ئەشى ئەم دەردەى بدەينى. ديارە جەرزە بەى دوارۆزىش توندترو
بە مە و داترە.

۱۲۸ مەگەر بۆيان دەرنەكە و تۆھ - بەرلەوان - ھەر لە وشوینەى ئەوان پىا
دین و دە چن، چەند بەرەمان لە ناو بىردن. ھەر لە مەدا بۆ ئەوانەى
بە ئاوەزن، زۆر بە لگە ھەن.

۱۲۹ گەر بە لىنىك بەرلە ئىستا لە پەرورەندەت را نەبا، وە ختتىكىش
ديارى نە كرابا، جەرزە بەيان بە سەردەھات.

۱۳۰ لە سەر ھەر چى ئەوان ئىيىن، خۆراگر بە. [ھەمۇدەمان] - پىش
تاوھەلات، پىش خۆراوا - ھەر پەسنى پاكى ئە و بدەو لە بە تلەكانى
شە ویداو لە ھەردونالى رۆزىدا سەرگەرمى سوپاسى ئە و بە، بە شكۆ
بە ئاوات بگەى.

۱۳۱ چاوت مەدە سەر ئە و شتەى كە داومانە بە دەستەگەلى لە وانە؛ كە ئە مە
ھەر خۆشى ژيانى دنيايە و ھەر ويستۇمانە بيان ئە زمۇين. بژيوى
پەرورەندەى تۆ چاترو بەردە و امترە. ۱۳۲ بە كەس و كارى خۆت بىزە
نويزان بگەن؛ خۆشت وازى لى مەھىنە. ئىمە رۆزىن لە تۆناوى؛ خۆمان
بژيو بە تۆدە دەين. لە داو ايىشدا پارىزگارى بە ھەردەدا.

۱۳۳ وتيان: ئەى بۆچ بە لگە يەكى پەرورەندەن بۆ ناھىنى؟ ئەدى بە لگەى
ئاشكرىيان لە نوسراوانى پىشودا نەھاتە لا؟

۱۳۴ ئەگەر ئىمە بەرلەم قورئانە ئە وانمان بە ئازارىك لە ناو بىردبا، دەيانگوت:
ئەى پەرورەن ئىمان! تۆ بەر لە وە و ابىچارەو رىسوابىين، بۆ چى
پىنغە مەرىكى خۆت بۆنە ناردىن، تا بە گوپرەى نىشانەكانى تۆ بگەين؟

۱۳۵ بىزە: ھەمۇ چاوە نۆرن، سا ئىيەش ھەر چاوە نۆرن؛ ھەربىنا
لىتان حالى بۆ: كئى رىگەى راستى لە بەرەو بۆ شارەزايى لە سەرە.

۱۳۰- بە تلە: بە شىك لە شەو. نالى: تەرەف، لا. ۱۳۴- گوپرە: گۆرە، بەرانبە بە.

۱۳۵- با: كە رىزەوانى رىگەى راست، كامانەن و كئى لەرى شارەزا بۆ.

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَاسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ
 تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمِ بَلْ
 افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ
 ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
 لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

نه نبیاء

و دنا و نوک اکه کلا نکه و نوک لوقانه

- ۱ خه لک ناگایان لی نیه، روژی ژماریان نزیکه و ههر باوه ریش ناکه ن هه بی.
- ۲ ههر په نندیکی تازه یان له په وه رینیانه وه بوئی، دهی بیسن و گور جی دهیکه نه گالته جار؛
- ۳ دل خافلن. نه وانه ش ناهه قیان کرد، به سرته سرته وه گوتیان: ناخو ئه مه ش مرویهک وهک خو تان نیه؟ دهی چون ئیوه به جادو ده سخه رو ده بن که به چاوی خو ده بینن؟
- ۴ گوتی: پهروه رنده که ی من، له ههر قسی له عه رزو عاسمانان بکری، ناگاداره و ههر خو ی بیسه روزانیه.
- ۵ گوتیان: خه ونه دروزه به؛ نه خیر خو ی هه لی به ستوه؛ ده شبی ههر خو ی شاعریک بی. ده سا با نیشانه یتکمان نیشان بدا، وهک پیغه مبه رانی پیشو.
- ۶ به رله وانیش نه وشارانه ی قرمان کردن، ههر بر وایان نه هینا بو؛ ناخو ئه مان بر واده که ن؟
- ۷ نه و میرانه ی به رله توش رمان سپاردون - ههر وه کو تو - ئیمه ولا ممان بو ناردن. سا نه گهر ئیوه نازانن، له خاوه ن کتیبان پرسن.
- ۸ هیچ له شی و اشن پی نه دان که هیچ نه خون و نه مرین.
- ۹ پاشان هه موبه لینیکی - که پین دابون - به جین هینا؛ که نه وانیش و ههر که سیش خو مان ویستمان نه جاتن دان؛ هه له رو شمان قران تی خست.
- ۱۰ نه و ئیمه کتیبیکمان بو ئیوه ناردو ته خواری، باسی ئیوه شی تیدایه. چیتانه که ههر تی ناگه ن؟

۳- ده سخه رو: فریودراو، خه له تاو. ۷- ولام: په یام، راسپیری.

۸- «نه مرین» یا: ته مه نی بی برانه وه شیان هه رنه بو.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِيْنَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّ بِنَانًا إِذْ أَهَمُّ مِنْهَا تَرْكُضُوْنَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تُسْئَلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيْدًا خَمِيْدِيْنَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعِيْنِ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا
 لَّأَتَّخِذْتَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِيْنَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُوْنَ
 ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُوْنَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا أَلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْسِرُوْنَ
 ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيْهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسَبِّحْنَا اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يُصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَعِيَ
 وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِيْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾

- ۱۱ چهند باژیریشمان ویران کرد؛ چونکه نه وانه ی تیا بون، سته مکار بون؛ له پاش نه وان خه لکی ترمان لئی دامه زراند.
- ۱۲ هه ر پئی حه سیان که ئیمه به گزیان دادیین، له پریکدا له ئاواپی رایان ده کرد.
- ۱۳ ئیوه رامه که ن و بگه ریته وه سه ر خوشگوزهرانی خوتان و ماله کانتان؛ به لکؤ پرسیارتان لئی بکری.
- ۱۴ وتیان: هه ی مال ویران خومان! دیاره که ئیمه ناهه ق بون.
- ۱۵ هه ر دهر باره ی ئه مه ده دوان، تا به دهر دی ساقه ته ی دؤراومان بردن و دان مرکاندن.
- ۱۶ ئیمه ئاسمان و زه وین و هه رچی له ناو ئه واندایه بؤ له یستۆک دروس نه کرد.
- ۱۷ ئه گه ر ئیمه گه ره کمان با له یستۆکیک هه لبژیرین، هه ر لای خومان هه لمان ده بژارد. ئه گه ر بمانویستایه ئه وکاره بکه یین [هه ر ده مانکرد].
- ۱۸ نه خیر، ئیمه گه ره کمانه پروپوچ له به یین بچیت و راستی جیگه ی بگریته وه. واوه یلا هه ر بؤ ئیوه یه له وباسی خودا کردنه و.
- ۱۹ هه رچی له عاسمانه کان و زه وی دایه، سه ره به خواجه؛ نه وانه ش که له لای نه ون، له په رستنی به فیزنین؛ فلیش نابن. ۲۰ به شه وو روژ هه ر پاکانه ی خواده که ن؛ سستی نازانن. ۲۱ ئاخۆ نه وان خواگه لیکیان له م سه ره ره ده ده سکه وتوه، مریان له گۆران وه ژیه نین؟ ۲۲ ئه ر له ئاسمان و زه ویدا - بیژگه له خوا - خواگه لیکی تربونایا، بی شک هه ردۆکیان تیک ده چۆن. خودای پهروه ریینی ته خت، زۆر پاکتره له هه رچی نه وان بوی ده لین. ۲۳ چی ئه و بیکا ناشی پرسیاری لئی بکری و نه وان که بهر پرسیارن. ۲۴ ئاخۆ نه وان - له غهیره زخوا - خوداگه لیکیان بوخۆیان دیوه ته وه؟ بیژه: به لگه ی خوتان بیئن؛ ئه مه په نده بوئه وانه ی ده گه ل مندان؛ بوئه وانه ش که پیش من بون. به لام نه وان - زوربه ی زوریان - له راستی سه ریان ده رناچی و لئی نه بانن.

۱۵- دؤراو: دروینه کراو. ۱۶- له یستۆک: له یزتۆک، ئامرازی گه مه. ۱۸- یا: نه خیر، راستی به ره و ناهه ق ده هاوین، هه تاتیکی بشکینیت و له به یین بچن. ۱۹- فل: ماندؤ. ۲۱- وه ژیه نین: زیندو بکه نه وه. ۲۲- هه ردۆکیان، یانی ئاسمان و زه وی.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
 بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
 بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
 ﴿٢٨﴾ * وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتَا نَارًا تَقَافِنِقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا
 مِنْ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
 رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
 آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخَلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبَلُّوكُمْ بِالْأَسْرِ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

۲۵ بهرله توش ئیمه هر پیغه مبه ریگمان نارد، رمان سپارد، که: هیچ بهرستیویک به غهیره ز من نیه و هر ته نیا من بهرستن .

۲۶ وتیشیان: خودا رۆله ی ههس . نه خیر؛ نه وانه عه بدانی ریزگیراون، خودا له وشتانه پاکه .

۲۷ له قسه بیسی ناکه ون و هر به بی فه رمانی ئه ویش ده جوئنه وه .

۲۸ له وه ی که ئیستا ده یکه ن و له وهش که وا کردویانه، ئاگاداره و هر که سنی خۆی رازی نه بی، ناتوانن تکای بۆیکه ن؛ وای لی ده ترسن، ده له رزن .

۲۹ هه رکئی له وان بیژی: منیش خودایه کم به غهیره ز ئه و؛ سزای ئه وکه سه دۆژه هه و هر به م جوژه ش خوانه ناسان سزاده ده یین .

۳۰ ئاخۆ خودانه ناسان ئه مه نازانن، که عاسمانه کان و زه مین یه کپارچه بۆن، ئیمه لیگمان هه لوه شانندن . هه رجان هه ریکیش هه یه، له ئاومان به ره م هیناوه؟ ئاخۆ هینشا باوه رناکه ن؟

۳۱ له سه ر زه ویش که ژوکۆمان وه دی هینا، نه وه کا وه یان له رزینئ و چه ند ریبازمان لی پیک هینا به لکو ئه وان شاره زاین .

۳۲ ئاسمانیشمان کرده میچیکی پاریزراو؛ که چی ئه وان له وگش نیشانانه ی تئیدان، خۆده بویرن .

۳۳ هه ر خۆبه تی شه وو رۆزو خۆرو هه یفی دروست کردو هه ربه ک له شوینی خۆیاندا مه له ده که ن .

۳۴ وامان نه کرد هیچ مرویه ک بهرله تۆ هه بی و نه مری بی . ئاخو چون ئه گه ر تۆ بمری، ئه وانه تاسه ر ده مینن؟

۳۵ هه مۆگیانیک تامی مردن هه ر ده چیژی . به خراپه و به چاکه بی، به تاقیتان ده که ینه وه و هر ده وهیننه وه لای خۆمان .

وَإِذْ أَرَأَىٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
 أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ
 هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُوفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ
 بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
 لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَنَعَنَا هُتُوًا
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

۳۶ هه ركاتی خوانه ناسه كان تۆ ده بینن، گالته ی خویان به تۆده کهن: ناخۆ
 ئەمه باسی بته كانۆ ده کا؟ که چی خوشیان له یادی [خودای] ده هنده
 حاشاده کهن.

۳۷ مرۆ له په له چی بوه. هه ربینا زۆ نیشانانی خۆم نیشان دان؛ ئیتر هیچ په له م
 لئ مه کهن.

۳۸ ئیژن: ئەگەر به راستانه، ده ی که ی ئەم به لئنه و پیک دی؟

۳۹ ئەگەر ئەهه خوانه ناسانه ئاگاداربان له ورۆژه ی که قهت ناتوانن ئاگر له سه ر
 سه رو چاویان و له پشتیان وه لادهن و که سیش ده هانایان نایه، [ئیتیر
 ئاویان نه ده کرد].

۴۰ له پرتییان هه لده گه ری و تۆشی واق و پرمانیان ده کا؛ ناتوانن خۆی
 لئ لادهن و هیچ مۆله تیشیان پئ نادهن.

۴۱ ئەهه گالته به بیغه مبه رانی به ره تۆش هه ر کراوه. جا ئەهه وسا گالته جاربه کان،
 سزای ئەهه گالته ی ده یانکرد، ده وری گرتن.

۴۲ بیژه: کئ به - به شه و ورۆژ - ئیوه له [ئازاری] خودا بپاریزی؟ نه خیر،
 ئەوان له یادی په روه رنده یان خۆده بویرن.

۴۳ یاخۆ ئەوان - غهیره زئیمه - خواگه لئکی تریان هه یه، له به لایان
 بپاریزن؟! [ئەهه خواگه له] یاریده ی خوشیان پئ نادری و ئیمه ش په نایان
 پئ نادهن.

۴۴ به لکو ئیمه کاریکمان کرد که ئەوان و باب و بپیرانی وانیش رای ببویرن،
 هه تاوه کو ته مه نی زۆریان برده سه ر. ئەدی ئەهه نده نازانن ئیمه دیین و
 ئەمزه مینه - له هه مۆلا - هه روا لئیی که مده که یه وه؟ ناخۆ هه ر خویان
 له سه رن؟

۳۷- چی بوه: دروس بوه. هه ربینا: به وزوانه؛ له نه کاو. ۴۰- واق و پرمان: گئزومه نگ بوون.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
 مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ يَنْوِيلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
 الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ
 ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا
 لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنْ
 السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
 بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
 أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾
 قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا
 أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
 ﴿٥٦﴾ وَقَالَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِهِ لِيُعَذِّبَهُنَّ لِيُعَذِّبَهُنَّ اللَّهُ بِمَا كَفَرُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٧﴾

۲۵ بیژه: من هه ر به و فه رمانه ی بۆم هاتوه، ده وترسینم. به لام بانگ به گوئی
که رانداو ترساندنیان به هره ی نیه؟

۲۶ خۆنه گه ر هه ر سۆزه یه کیان له نازاری پهروه رنده ت وه له ش که وی، ئیژن:
ئه ی هاواره له مه، ئیمه هه ر له سه ر نا هه ق بۆین.

۲۷ رۆزی قیامه ت چه ندین ته رازوی به رانبه ر وه کارده خه ین. ئه وسا به قه د
سه نگه ی تۆمی وردیله ی دانه خه رده لیش ده خه ینه رۆو نا هه قی له که س
نا کرئ. ئه وسا به سه که هه ر خۆمان پێ راده گه ین.

۲۸ دیاره ئیمه هۆی هه لا وار دنمان دا به مۆساو هارۆن؛ که رۆشنی و
بیره وه ری تیدایه بۆخۆ پارێزان.

۲۹ ئه وکه سانه ی که به نه یئنی له پهروه رنده ی خۆیان ده ترسن و له سه لا رابۆن
ده له رزن.

۵۰ ئه مه ش په ندیکه ی پیروژه که نار دومانه ته خواری. ئاخۆ ئیوه خۆتانی
لێ نه بان ده که ن؟

۵۱ له مه و به ریش ئیبرا هیم مان له کاران شاره زا کردو هه میسه لئی به ناگا بۆین.

۵۲ له وده مه دا که به ئایه ی و هۆزه که ی گوت: ئه م کۆته لانه چکاره ن که ئیوه
ده یان په رستن؟

۵۳ گوتیان: باف و کالی ئیمه ش هه ر ئه مانه یان ده په رست.

۵۴ گوتی: ئه گه ر راستوده وی، دیاره باب و کالی ئیوه ش هه ر وه کو خۆتان
گومرا بۆن.

۵۵ گوتیان: ئاخۆ راستیکت بۆها وردگین، یان هه ر گالته مان پیده که ی؟

۵۶ گوتی: پهروه رنده ی ئیوه، پهروه رنده ی ناسمانه کان و زه مینه؛ که خۆی
دروستی کردون و منیش وێرای شایه تانم.

۵۷ سویند به خودا، هه ر ئیوه پشت بکه نه وه و لیره لا چن، ده بی گه ریک
ده وبتانه و بهال ئینم.

۵۲- کۆته ل: په یکه، هه یکه ل. ۵۷- گه رتی هالاندن: ته شقه له بیکردن، شه ربی فرۆشتن.

فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كِبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
 ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتُوا بِهِ
 عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأنتَ فَعَلْتَ
 هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا ابْنَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
 هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى
 رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ لَكُمْ وَلِمَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾
 وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَبَيَّعْنَاهُ
 وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

۵۸ گشتی تیکه تیکه کردن ، بته مه زنه که یان نه بی ؛ به شکو بیته وه بو لای نه و .
 ۵۹ گوتیان : ناخو کئی نه م کاره ی به سه رخوا کانمان هیتاوه ؟ دیاره له ناهه قان بوه .
 ۶۰ گوتیان : ئیمه بیستومانه لاویک ده باره یان ده دوا ؛ که ناویشی
 ئیپراهیمه .

۶۱ گوتیان : بیهینن با خه لکیش چاویان لی بی ، شایه ت نه وانیش شایه ت بن .
 ۶۲ گوتیان : ناخو ئه ی ئیپراهیم ! تو نه م کاره ت ده باره ی بته کانمان کرد ؟
 ۶۳ گوتی : نه خیر ، گه و ره که یان نه م کاره ی کرد ؛ ده نه وه تانی لی پرسی ، نه گه ر
 ده توانن په رسقتان بده نه وه .

۶۴ زور به خوداشکانه وه و نه وسا گوتیان : دیاره خوتان سته مکارن .
 ۶۵ پاشان سه ری خویان داخست : خوت ده تزانن که نه مانه قسه ناکن .
 ۶۶ گوتی : ناخو - غهیره زخودا - ئیوه شتی ده په رستن که نه هیچ به هره و
 پیده دهن ، نه زیانیشولنی ده دهن ؟
 ۶۷ بیزم له ئیوه هه ستاوه و له وشتانه ش که به غهیره زخودان و ده یانپه رستن . بو
 تی ناگه ن ؟

۶۸ گوتیان : نه گه ر له ده ستودی ، بیسوتینن و خودا کانو یاری بده ن .
 ۶۹ گوتمان : ناگر ! ده بی ساردو بی زیان بی بو ئیپراهیم .
 ۷۰ ویستیان ته شقه لئیکی پی بکن ، زور زیانبارترمان کردن .
 ۷۱ ئیمه نه ویش و لوتیشمان به ره و نه وعه رزه نه جات دا که بو هه مو خه لکی
 دنیا بیت و پیروزیمان پئدا .
 ۷۲ ئیسحاقیشمان هه ر پی به خشی و به عقوبیش زیده به شی بی و هه مؤمان
 کردن به میرخاس .

وَجَعَلْنَاهُمْ اٰيَةً يَهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِعْلَ
 الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلَاةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَكَانُوْا لَنَا
 عٰبِدِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
 الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيْثَ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا سُوْءَ
 فَسِيْقِيْنَ ﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهٗ مِنْ الصّٰلِحِيْنَ
 ﴿٧٥﴾ وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاَسْتَجَبْنَا لَهٗ فَجَعَلْنَاهُ
 وَاَهْلَهٗ مِنْ اَلْكُرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
 الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا سُوْءَ فَاَعْرَقْنَاهُمْ
 اَجْمَعِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَاَسْلَمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ اِذْ
 نَفَسَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿٧٨﴾
 فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمٰنَ وَكُلَّآءِ اَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
 مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِيْنَ ﴿٧٩﴾
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لِّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ اَبْسِكُمْ
 فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَاَسْلَمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ
 اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمِيْنَ ﴿٨١﴾

٧٣ کرديشمانن به پيشه وا - كه هه ر به فه رمانى ئيمه - شاره زايى مه ردم بكنه و به هه مؤشيانمان راگه ياند له كارى چاك نه ويستن و نويز بكنه و زهكات بدنه و، گشتيان ئيمه يان ده په رست .

٧٤ لوتيشمان فيرى كارزانى و زانستى كرد. رزگار يشمان كرد له وشاره ي بى ناموسى تيداده كرا. خه لكى ئه وى كومه ليكى خرابى له رى لاده ربون .

٧٥ وه بهر به زه يى خوشمان خست . ئه ويه كى له پيا و چاكان بو .

٧٦ نوحيش هه ر وه بيبه رينه وه كه له وه پيش گازى كردين ، ئيمه به ده نكيه وه هاتين ؛ خووى و كه س و كاره كه يمان له به لاي گه وره نه جات دا .

٧٧ له به رانه ر هوزه كه يدا - كه نيشانانى ئيمه يان به دروژمارد - فرىاى كه وتين . گه ليكى گه ليك به دفه ربون ؛ هه مؤمان به ئاو خنكاندن .

٧٨ له داؤدو سوله يمانيش باسيك بكه ، كه به سه ر كيشه ي كينگه يه ك راگه يشتن ، ئه وسا كه ئازه لى گه ليك - كاتى شه وى - پى وه ربون . ئيمه ئاگان له پى راگه ينه كه يان بو .

٧٩ سوله يمانمان تينگه ياند كه ده بى چبكا ؛ به هه ردوكان كارزانى و زانستيمان داو كينه كان و مه لانيشمان كه وى كرد كه وى پراى داوود ، هه ر په سندی خودا بدنه ؛ ئه مكاره ش له ئيمه رابو .

٨٠ فير يشمان كرد زريتان بو دروس بكا ، تا له شه ردا بو پاريزى . ئاخو ئيوه شوكرى ده كه ن ؟

٨١ بو سوله يمان باى به هيزمان ده سته مو كرد ، كه به فه رمانى بگاته ئه و زه مينه ي ئيمه پيمان تى خستوه و ئيمه له مه ر هه مؤستىك ئاگادار بوين .

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغُضُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَجِّئُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَذِكْرَىٰ
 إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
 ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

۸۲ لە شاھە تىنىش بازىكىان بۆتە و دە چۆنە بن ئاوى و كارى تىرشىيان بۆدە كەرد .
ھە ر ئىمە ش دە مانپاراستن .

۸۳ يادى ئە ئە يىو بىش بگە ؛ كاتى كە گازى لە پەرورە رندە ي خۆى كەرد ، كە : تۆشى
مە ينە تى ھاتۆم ، ئە تۆش لە ھەمۇد لىسۆزان د لىسۆز تىرى .

۸۴ نزامان لى قىبۇل كەرد و ھەزە نمان لە سەر لا بىرد و خىزانە كە يمان پىدا ۋە و
ھىندە ي تىرىش و پىراى ئە وان . بەزە يى بى ئە ئىمە ۋە و بە ندىكىش بى
بۆتە وانە ي كە ھەر ئىمە دە پەرستن .

۸۵ [يادىش بگە لە] ئىسماعىل و [لە] ئىدىرىس و زە لكىفل ؛ كە ھەمۇيان
لە دەستە ي خۇراگران بۇن .

۸۶ ۋە بەر بەزە ي خۇمان خىستن ، كە ئە وان لە پىيا ۋ چاكان بۇن .

۸۷ ماخۆى ماسىش بىنە ۋە بىر ؛ ئە وسا بە تۆرە يى رۆى و ھەر پىيى ۋابۇ ئىمە
دەرۆستى ئە و ناھە يىن ؛ تا لە نا ۋ تارىكىيىدا ھاۋارى كەرد ؛ لە غە يرە ز تۆ
ھىچ خۇدا يە كى شك نا بە م ، پاكى و بى غە يىبى بۆتۆيە ، من لە رىزە ي
نا ھە قان بۇم .

۸۸ سا دە ھاناي ئە وىش ھاتىن ، لە خە مە كە مان رىگار كەرد . ئىمە ئاۋا
باۋە رداران رىگار دە كە يىن .

۸۹ باسىكى زە كە رىاش بگە ، كە ھاۋارى بىردە بە رىپەرورە رندە ي خۆى :
پەرورە رندە م ! ھەر بە تە نىم مە ھىلە ۋە و تۆ باشتىرىن كە سىكى كە ھەر
دە مىنى .

۹۰ نزامان لى قىبۇل كەرد و يە حىيامان بە بە خىش دا يە و ئە كە يمان چاك كەردە ۋە .
ئە مان لە كارى چاكە دا بە ھە لپە بۇن ؛ بە ھومىد و بە ترسە ۋە لە بەرمان
دە پارانە ۋە و لە حاند ئىمە لارە مل بۇن .

وَالَّتِي أَحْصَيْتَ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
 وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ إِنَّ هَذِهِ
 أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿١٢﴾
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنِ
 الْمَسَارِقِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُؤْمِنُوا إِنَّهُمْ
 كَرِهُوا عِلْمَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ
 بِإِيمَانِهِ إِنَّهُ كَانَ مُعْتَدًا لِلْعَذَابِ وَأَنْتَ
 تَكْتُبُ الْعَمَلُومَ ﴿١٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ
 أَنْ يَقُولَ أَفٍّ أَنْهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٥﴾ حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ
 يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١٦﴾
 وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا أَيُّونَ بِلَنَّا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
 ظَالِمِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿١٨﴾ لَوْ كَانَتْ
 هَتُولَاءَ آلِهَةً مَا وَرَدُوا هَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٩﴾
 لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿٢١﴾

۹۱ نه وپیره که ش که وا شهرمی خوی ده پاراست ، ئیمه به هوی رُوحی خومان
فومان تیکرد ؛ خوی و کوره که ی نه ویشمان کرده نیشانه ی ناشکرا بو هه مۇ
خه لکی دنیا یه .

۹۲ نه مه ئایینی ئیوه یه و یه ک ئایینه . منیش په روه رنده ی ئیوه م ، نه شی هه ر
من بپه رستن .

۹۳ نه مانه کاره که ی خویان له ناو خویاندا به ش به ش کرد . سه رله به ریشیان
بۆلای مه وه ده گه رین .

۹۴ هه رکه سیکی له کاری چاکه خه ریک بی و به باوه رپی ، ته قالای به
فیر و ناچی و دیاره ئیمه بوی ده نوسین .

۹۵ هه رشاری که قرمان تی خست ، تازه ناشی به ره و دوا بگه رینه وه .

۹۶ هه تا نه وسا درگا له ئا جوج با جوجان ده کریته وه و له هه موشوینی به رزه وه
داده گه رین .

۹۷ به لینه راسته که ش نزیک بیته وه ، نه وسا - له پر - چاوی خودانه ناسه کان
ده رده په ری و ئیژن : واوه یلا له خومان ، ئیمه له وه بی ناگابوین ؛ نه خیر
[ناگاشیان پیدا بوین] به لام خومان ناهه قیمان له خومان کرد .

۹۸ ئیوه و پرای نه وانه ی - له غهیره خودا - ده و په رستن ، گش ئیژنگی
جه هه نده من و هه ر ده بی بچنه ناویه وه .

۹۹ نه گه ر نه و په رستیوانه [وهک خویان ئیژن] خوابونا ، دیاره نه ده چونه ناوی .
ئیستا هه مۇ - تاهه تایه - هه ر له ویدان .

۱۰۰ له وی هه نیسکان ده ده ن و هیچ نایسن .

۱۰۱ نه وکه سانه ی له پیشودا بریارن دا که چاکه یان ده گه ل ده که یین ، نه وان
له دۆزه ه به دۆرن .

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
 بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
 ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
 يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا بَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَاكِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَوَحْدٌ
 فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ
 عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
 إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
 ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ
 رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْحَجِّ

۱۰۲ كَلْبِي كَلْبِي جەھەندەمیان گوئی لئی نابی و ھەرچی ئارەزوی دلیانە -
ھەتاھەتا - ھەر ھەیانە .

۱۰۳ ترسە ھەرگەورەگە خەمباریان ناكا . فرشتانیش تۇشیان دەبن : ئەوا
ئەمرۆ ئەورۆزە یە کە بەلینتان پیدرا بو .

۱۰۴ رۆژی کە ئیمە ئاسمانی لەچەشنى تۆماری قاقەز بۆنۇسینی ،
ھەلدەپپچین . ھەر وەك پېشۇ دروسمان کرد ، دیسان سازی دەکەینەوہ .
بەلینیکە لە ئیمەوہ و ھەر دەشی کەین .

۱۰۵ لەزەبۇردا ، - کە لەپاش تەورات بۇ - نۇسین : ئەمزەمینە ھەر بۇ
عەبدەھیزاکانی مە دەمینى .

۱۰۶ دیارە لەمانەدا بانگەوازیک ھەیە بوگەلی خوداپەرستان .

۱۰۷ ئیمە ھەر بۆیە تۆمان نارد کە بەزەیی و چاکەیەک بی بۆ ھەمۆخەلکی
دنیا یە .

۱۰۸ بیژە : من ھەر پېمرا دەگە یە نری بیژم : خواتان یە کە . ئاخۆ ئیوہ
دە ی سەلمینن ؟

۱۰۹ ئەگەر رۆیان لئی وەرگیترای ، بیژە : وا من بەگشتانم راگە یاند ،
بەبی جیاوازی ؛ ناشیزانم ئەوی بەلینۆ پیدراوہ ، زۆ دیتە جی یان ماوہ یە کە
دە خایە نی .

۱۱۰ ھەر قسیتی بە ئاشکرا بیدرکینن یا وەیشیرن ، ئەو دەیزانی .

۱۱۱ ناشیزانم ، شایەت ئەمە لەمەر ئیوہ ئەزمۆنیک بی و ھەتا ماوہ ی دیاری
کراو رای ببویرن .

۱۱۲ گوتی : ئەی پەرورەندە ی من ! تۆ چۆن راستە [بەکاری ئیمە] رابگەو ،
پەرورەنتمان خودای رۆزی دەھندە یە و دەربارە ی وتاری ئیوہ ش ھەر
لەو یارمەتی دەخووزین .

ع.ع

۱۰۵-نۇسین: نۇسیمان.

۱۰۶-لەمانەدا: ھێمایە بۆ ئەو پەندو فەرمانانە کە لەم سۆرە تەدان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلَّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كَتَبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَآنَهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوهُنَّ أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ
 فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ
 الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
 وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا مَنْ
 ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِيَلْبَسَ الْمَوْلَى وَلِيَلْبَسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ
 يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَبْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

- ۶ نه مه به لگه س که به راستی خودا هه قه و هه ر نه میشه مریان زیندو ده کاته وه و هه ر نه ویشه له سه ر هه رشتی توانایه .
- ۷ رۆزی قیامه تیش بی گومان هه روه دی دی و هه ر خودا خوئی نه وکه سانه ی له گلکۆدان - هه مؤیان - ده رده خاته وه .
- ۸ له ناوخه لکا هی وا هه یه ، له مه ر خودا کیشه ده کا ، بی نه وه ی چی لی بزانی ؛ نه هیچ شاره زایی هه یه و نه کتیبی که بۆی رۆشن بکاته وه .
- ۹ به فیز مل به لاوه ده نی ، تاخه لکی له ریگه ی خودا کلا بکا . له دنیا دا به شی هه ر سوکایه تیه و رۆزی سه لاش له ئیمه وه وانی سۆتانی ده چیژی .
- ۱۰ نه مه سزای ئاکارو کرداره که ته ؛ خوداش هه رگیز ناهه قی له عه بدان ناکا .
- ۱۱ هه ر له م خه لکه دانی وا هه ن ، به دودلی خواپه رسته ؛ نه گه ر چاکه یه کی تۆش هات ، به وه له خوا دلنیا یه ؛ نه گه ر به لاشی به سه ردی ، به ره وپاش ده گه ریته وه . دنیا ش و قیامه تیشی چۆ ، دۆسه ره زه ره نه مه یه .
- ۱۲ له غه یه زخوا ، هانا بۆشتی واده با ، که نه زیانی لیده دا نه قازانجیشی پنده دا . نه وه یه له ری هه تله بۆن .
- ۱۳ هانا بۆکه سی واده با ، زیانه که ی له قازانجی نزیکتره . ئای چیاریکی به دکاره و چه اوده می ناله باره .
- ۱۴ نه وانه ی خاوه ن باوه رو ئاکار چاکن ، خوا ده یانباته باغاتیک جۆباریان به به رده ده روا . دیاره خودا هه ر چونیکی بوی ده یکا .
- ۱۵ کنی پیتی وایه که خوا له دنیا و قیامه تیش ده هانای [پینغه مبه ر] نایه ، با به په تیک خوئی هه لواسی تا ده خنکی ؛ ده بابزانی به م فیله ئوخه ی دلی دی ؟

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
 ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصْرِيَّةَ
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
 وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَا نَحْصَانٌ أَخْصَمُوا
 فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
 مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

۱۶ به وئاوایه ش ئه و قورئانه مان ناردده خوار، که نیشانه گه لیکی روئن که ره وه ن .

هه رکه سیکیش خوا بیه وی، شاره زای به ره وخوی ده کا .

۱۷ ئه وانه ی بروایان هیناو ئه وانه ی بونه جوله که و سوببی و مه سیحی و

مه جوسی و ئه و که سانه ش شه ریک بوخودا ده ناسن، دیاره خودا پروژی

سه لا به کاری هه موان راده گا . دیاره خودا له هه مؤشت ئاگاداره .

۱۸ تو نابیئی ئه وکه سانه ی وا له ناو عاسمانه کان و ئه وانه ی له زمه میندان و خورو

هه یف و ئه ستیره کان و کوسارو دره ختان و جانه وه رو زور له مه ردم سوژده

هه ربوخودا ده بن؟ زوریکیش ئازاریان بو بریار دراوه . خودا هه رکئی توشی

سوکایه تی بکا، تازه که س ریزی لی نانی . دیاره خودا هه رچی ئاره زوی بی

ده یکا .

۱۹ ئه م دوانه له سه ر پهروه رنده ی خویمان کیشه یانه : ئه وانه ی بونه

خوانه ناس، کراسیکی ئاگریان به به ئنی برا؛ ئاوی گه رمی داتولینیان

له سه ر را به سه ر داده کری .

۲۰ هه ر به وئاوه قزکولا وه، هه ناویان به پیستیانه وه داده به لؤخی .

۲۱ به رگورزی ئاسنیش ده درین .

۲۲ تا گه ره کیان بی له مه ینته رزگار ببن، هه س ده درینه وه بو ناوی : ده ی

زانی ئاگر بیچین!

۲۳ ئه وی باوه ریان هیناوه و ئاگر چاکن، خوا ده یانباته باغاتیک جوباریان

به به ر داده روا . خشلیان بازنه ی له زیرومرواریه و به رگی به ریان

هه وره میشه .

۱۹- داتولین له تولا نه وه: له به ر زورکولین له به ریه ک چون . ۲۰- قزکولاو: کولا تو . داده بلؤخی:

ده سوتن و لاده چی . ۲۲- هه س دان: گه رانه وه ی گا له سه ر خه ت . ۲۳- هه وره میش: هه وریشم .

وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُظَلِّمِ نَفْسَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾
 وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
 شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تُوكِ رَجَا أَوْ عَلَيَّ
 كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا
 الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
 نُدُورَهُمْ وَلِيَطَّوَفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
 يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
 لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

۲۲ به ره و وتاری پاکزو به ره ورینگه ی خودا په سند، رینگه یان نیشان دراوه.

۲۵ نه وانه ی خودانه ناسن و ده بنه له مپه ر له رای خودا و نه و
«مَسْجِدَ الْحَرَامِ» ه ی که کرد و مانه ته [به رسکه] بوهه مؤخه لک -
چ نیشته جی و چ غه واره - [توشی سزای دژوار ده بن]. هه رکه سیکیش
له وی ده سد ریژی بکا و له ری لادا، نازاریکی زور به ژانی پی ده چیژین.

۲۶ نه وحانه که ئیبراھیم مان له جی نه م ماله نه نوادا، که: نه که ی که س
بکه ی به شهریکی من و مالی من خاوین که ره وه، بو ده وره ده رو ویستاوو
کرنوشکه رو سوژده به ران.

۲۷ بانگه وازی خه لک بکه بینه زیاره ت؛ با به پیاده یی و به سواری، ته نانه ت
له سه ر چاره وینی له جه ریش را، له ری دؤرود ریژی شرا، به توبگه ن.

۲۸ با بینه به هره بردنی بوخویان و له چه ندریژی دیاری کراو، له سه ر ولساتی
پیداون، یادی ناوی خودا بکه ن. خوتان له گوشتیان بخون و با
نه وکه سانه ش لئی بخون که تامه زرؤن و هه ژارن.

۲۹ له پاش نه وه گه مار له خو دورخه نه وه و نه دره کانیا ن پیک بینن و
باخول بخون به ده وری مالی که ونارا.

۳۰ ئا به م جوړه و هه رکه س ده ستوراتی خودا به ریژبگری، له لای
په روه رنده به وه بوی چاتره. پاتالیستان بوړه وایه؛ مه گین نه وی که پیتان
را ده گه یه نری. له گه ماری بته کان دؤره په ریژبن؛ له دروش خو پباریزن.

۲۶- حان: وهخت، دم، کات. نه نوادان: جی کرد نه وه، په نادان.

۲۷- له جه ر: لاواز، دالگوشت. ۲۸- ولسات: نازه ل، مالات.

۲۹- گه مار: چلک. نه در: نه زر. که ونارا: له میژینه، قه دیمی. ۳۰- پاتال: نازه ل، ولسات، مالات.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ، وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
 السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ
 ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعْبِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
 ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ
 الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ
 اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْتَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ
 فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
 قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعْبِيرٍ
 لِلَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ
 جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
 لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ نَبْنِيَنَّ اللَّهُ لَكُمْ لُحُومَهَا وَلَا دِمَائَهَا
 وَلَكِنْ بِنَالِ النُّقُوعِ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبُرُوا
 اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
 يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

۳۱ به دلی پاک بوخودابن؛ شهریکی بویه یدامه کهن؛ هه رکه سیکي شهریک بوخودا بناسی، وهک ئه وه یه له حه واوه هه لدر اووه مه ل تیی رۆبیین، یان بایهک هه لیداشتیی بوشوینیکی دۆری چه په ک.

۳۲ دپاره هه رکه س ئه وپیودانه ی خودا دیناوه ریزلی بگری، نیشانه یه، که به دل له خواده ترسی.

۳۳ تا ماوه یی ناودیرکراو به هره ی ولساتو پیده گا، ئه وسا جیی سه رژی کردنیان لای ماله که ونا راکه یه.

۳۴ بۆه مۆخاوه ن ئینان یاسای قوربانی کردنمان دیاری کرد؛ تاوه کۆ له سه ر ولساتی که بورۆزی پیمان داو، ئه وان ناوی خودا بینن. خوی ئیوه تاک و ته نیایه؛ خۆتان بده نه ده ست ئه م و مژه به و که سانه بده که خویان به که م ده زانی.

۳۵ ئه وکه سانه ی هه تا ناوی خودا ده بیه ن، دلپان ترسی ری ده نیشی و هه رگا به لایان به سه ردی، خۆراگرن و نوێده که ن و له ورۆزی ئیمه پین داو، له رای خودای به خت ده که ن.

۳۶ بۆمان دانان، که وشتری قوربانی له وانیه که به ریاسای خودا ده که وی؛ ئیوه ش به هه ریه یان لئ ده بن. تا به پیوه ن، ناوی خویان له سه ربینن. هه رگا له سه رته نیشته که وتن و سه رژی کران، لیپان بخۆن؛ تامه زرۆی شه رمیونیش و پارسه کی لئ بی به ش مه که ن. ئیمه ئه وانن بۆئیوه ده سه ته مۆ کرد، به شکۆ شوکرانه بۆیر بن.

۳۷ گوشت و خوینی ئه وانن بوخودا ناچی؛ ته نیا هه سته ترسو له خوییه به و ده گا. ئه وانن ئه وه هاینه بۆئیوه رام کرد؛ هه تا باسی مه زنایه تی و سوپاسی خودای خۆبکه ن؛ که ئه م رینگه ی نیشان داو. مژه ش به کار چاکان بده.

۳۸ خودا له سه ر ئه وکه سانه ده کاته وه که باوه رپان پی هیناوه؛ چونکه خودا گش خه یانی پی نه زانی ناخۆشده وین.

۳۱- هه لداستن: له به رزه فریدان. چه په ک: دۆرله ریبازی گشتی. ۳۲- پیودان: نری وشوین و ده ستور. ۳۳- سه رژی کردن: سه ربپین، هیمایه بوقوربانی کردن. ۳۴- خه یان: غه یان، خاین.

أذن للذين يفتلون بأنهم ظلموا وإن الله على نصرهم
 لقدير ﴿٣٩﴾ الذين أخرجوا من ديارهم بغير حق إلا أن
 يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت
 صوامع وبيع وصلوات ومسجد يذكرفيها اسم الله
 كثيراً ولينصرت الله من ينصرة ربك الله لقوى
 عزيز ﴿٤٠﴾ الذين إن مكنتهم في الأرض أقاموا الصلوة
 وآتوا الزكاة وأمرؤا بالمعروف ونهوا عن المنكر
 والله عاقبة الأمور ﴿٤١﴾ وإن يكذبوك فقد كذبت
 قبلهم قوم نوح وعاد وثمود ﴿٤٢﴾ وقوم إبراهيم وقوم لوط ﴿٤٣﴾
 وأصحاب مدين وكذب موسى فأمليت للكافرين ثم
 أخذتهم فكيف كان نكير ﴿٤٤﴾ فكأين من قرية
 أهلكناها وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها
 وبئر معطلة وقصر مشيد ﴿٤٥﴾ أفلم يسروا في الأرض
 فتكون لهم قلوب يعقلون بها أو آذان يسمعون بها فإنها
 لا تعى الأبصر ولكن تعى القلوب التي في الصدور ﴿٤٦﴾

۳۹ نه وکه سانه ی شه ریان به سه ردا سه پاندون ، چونکه ناهه قیان لیکراوه ،

ده توانن تۆله ی خوۆه که ن . خوداش ده توانی سه ریان خا .

۴۰ نه وانه ی هه ر له ناهه قی له زیدی خوۆیان ده رکران ، گونا هیان هه ر

نه وه نده بو که ده یانوت : خودا پهروه رنده مانه . نه گه ر خودا هیندیکانی به

هیندیکان راونه نابا ، دیرو کلیساو که نشت و مرگه وته کان - که له واندا فره

ناوی خودا ده بری - ویران ده کران . خوا ده هانای شه وانه دی که

یاریده ی خودا ده دن ؛ دیاریشه خوا زۆر به هیزو ده سته لاته .

۴۱ نه وانه ی وا نه گه ر له م زه وینه دا دایانمه زرینین ، نمیزکه رو زه کات ده رن و

فرمان به چاکه ده دن و به رله کاری خراب ده گرن . سه رنه نجامی هه مؤ

کاریش هه ر بو خوا به .

۴۲ گه ر نه مانه شه تۆ به درۆزن ده زانن ، پیش نه مانه ش هۆزی نوح و عادو

سه مؤد ، هه ر نه مه پیشه یان بوه .

۴۳ دیسان هۆزی ئیبراهیم و هۆزی لوتیش .

۴۴ خه لکی مه دیه نیش ههروه ها . مؤساش به درۆزن زاندرآ . نه وسا تاماوه بهک

وازمان له و خوانه ناسانه هینا ، پاشان غه زه بم لی گرتن ، به لام چۆن

غه زه ب گرتنیک !

۴۵ ئای که قرمان ده چه نده شاری ناهه قان خست ؛ داریان به سه ره ردادرا ؛

ده وری چالاویان چۆن کرا ؛ کۆشکی پته ویان تینکدرا .

۴۶ ناخۆ هیشتا به زه ویدا نه گه راون ، تابینه خاوه ن دلان و گوپچکه گه لی که پی

تیبگه ن و بیسن ؟ له راستیدا چاو کۆرنابن ؛ نه و دلانه کویره بن که

جیان له ناوستینه کانه .

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
 قَرْيَةٍ أَمَلْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُمُوهَا وَاللَّيْلُ الْمَصِيرُ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ يَتَّبِعُهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُرْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
 وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
 ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا إِذَا تَمَتَّى
 أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
 ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ
 قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
 فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَّةٍ مِنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

۲۷ بۆ ئازارێت لێ بە پە لەن؛ خوداش ھەرگیز لە بە لێنی پاشگەزنا بێ .
ناقەرۆژیک لە کەن پەرورە نرەدەت، بە قەد ھەزار سالە کە ئیوہ
حیسابی دە کەن .

۲۸ بە زۆر شاران - کە ناھەق بۆن - مۆلەتم داو لە پاشانا وە بەرتۆرە بێ خۆم
خستن .

۲۹ بیژە: مەردم! ئە من بۆ ئیوہ تەنیا ھەر ترسینەرێکی ئاشکرام .
۵۰ ئە وانە بێ پروایان ھینا و ئاکاری چاکیان رە چا و کرد، لێ خۆشبۆن و بژیوکی
باشیان دە بێ .

۵۱ ئە و کە سانەش کۆششیان کرد کە نیشانەکانی ئیمە گە شەنە کەن، پینشیان
وا بۆ کە دەتوانن دەستە لاتمان لێ بستینن، ئە وانە یاری دۆژە ھن .

۵۲ لە پێش تۆشدا ئیمە ھەر چەند پێغەمبەر و راسپاردە مان ناردو وە
لە نیشانەکانی ئیمە بێ مەردم راگە یاندو وە - ئیللا و بیللان - شەیتان [بە
ھەلی زانیو وە لە خۆبە وە] شتیکی دە پال ئاخنیو وە . ئە و سا خودا
فەند و فیلە کە ی شەیتانی پۆچ کردو وە؛ لە دو و جاردا نیشانەکانی خۆی پتە و
کردۆتە وە . خودا زانای لە کارزانە .

۵۳ ھەتا وە بکا ئە وە ی شەیتان ھاویشتۆیە تە ناویە وە، ببتە میمل بۆ ئە وانە ی
دلی دە غەزداریان ھە یە و دلیان رە قە . ناھەقان بۆ دژایە تی زۆر
چۆنە پینش .

۵۴ تا زاناکانی بزانن، ئە مە راستە [و] لە پەرورە نرەدە ی تۆرایە؛ ئیتر برۆی
بێ بکەن و دلنشیان بێ دابمە رزی . ھەر کێ باو و بریان پتی ھە یە، بێ سو
خودا شارە زای راستە رتی کردۆن .

۵۵ ئە وانە ی خودانە ناسن ھە تائێستاش لێ دۆدڵن، تا - گوزو گوممەت -
سە لایان لێ رادە بێ؛ یان بە رۆژیکێ ھومید بەر دە کە ونە نا و ئازارە وە .

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾
 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
 لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
 الرَّزُقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ * ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 مَا عُوِّقَ بِهِ، ثُمَّ بَغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي
 النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
 ﴿٦١﴾ ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ، هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
 مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

۵۶ ئەوی رۆژی ھەر خودا فەرمانرەوایە و بەکاری گشتان رادەگا. ئەوسا ئەوی
خاوەن پروا و ئاكارچاک بۆن، لەباغاتی پرخیروبیتر دادەمەزرتین.

۵۷ ئەوانە ی خاوەنەناس بۆن و نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆزانی، بەشیان
جەزەر بە دانئیکی ئاورۆبەرە.

۵۸ ئەو کەسانەش لەرای خودا ئاوارە بۆن، پاشان کوژراون یان مردۆن،
خودی رۆزیکە گەلەک پند دەداتە وان. دیارە خودا دلآواتر لە ھەمۆ رۆزی
دەریکە.

۵۹ ھەر دەیانباتە ئەوشوینە ی کە خۆیان حەزی لێ کەن. خودا زانای
لەسەر خۆیە.

۶۰ ئەگەر ناھەقی لیکراویک بۆتۆلە ی خۆی دەس بیزیوی و دیسان ناھەقی
لێ بکری، بێگومانە خودا کۆمەکی پێدەگا. خوا لێ بوردە و گونابە خشە.

۶۱ چونکە خودا شەو دەرۆژی ھەلدەکیشی و رۆژیش دخاتە ناوشەوی و ھەر
خۆی ئەبینی و ئەژنەوی.

۶۲ چونکۆ ھەر خودایە راستەو، ھەرشتیکی بە دەرلە و ھانای بۆدەبەن،
لەپروبوچ بە دەرنیە و بالادەستی ھەر مەزن ھەر خودایە.

۶۳ ئە ی نەت دیوہ خوا بارانی لەوحەوایەوہ باراندو زەوی پئی کەسک
ھەلگێرا؟ دیارە خودا لە ھەمۆ وردە کاریەک ئاگادارە.

۶۴ ھەرچی لەو عاسمانانە یە و ھەرچی لە زەمیندا ھە یە، مالی ئەوہ و خودا
بۆخۆی بێ نیازە و ھەر دە بێ تاریدی بکری.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
 بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ
 اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
 ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾
 وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يُحْكَمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَّا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَلِكَ
 فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
 اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
 بِالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ
 ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُبْسِ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

۶۵ ئەى نەت دىو، ھەر چى لەزەمىندا ھەيە بۆئىوھى كەوى كىردوھو
كەمىھ ش ھەر بەفەرمانى ئەو [لەدور] دەريادا پەوانەو، ئەم عاسمانەى
پاگرتوھ كە بەسەر عەرزا نەكەوى، مەگىن خۆى ئىزنى لەسەربى؟
بى سۆخودا بۆئەم خەلكە، زۆر دلسۆزو دلوقانە.

۶۶ ھەر ئەوئىشە ئى پىدان و لەپاشان دەتان مەرىنى، پاشان ئىو پىدەداتەوھ.
راستى مەو ناسپاسە.

۶۷ ھەر كۆمەلىك رىو شوئىنىكمەن بۆداناوھ، كە ھەر بەو پىدوانە برەو. سا نابى
لەسەر ئەم كارە ئەوان كىشەت دەگەل بكەن. تۆ ھەر بەرەو پەروە رندەت
گازى بكەو سۆر بزەنە كە تۆ لەسەر رىگەى راستى.

۶۸ ئەگەر كىشە شىان پىكردى، بىئە: خودا ئاگادارترە لەوكارەى ئىوھ
دەيكەن.

۶۹ خودا لەرۆزى قىامەتا، ئەوشتانەو بۆيە كالا دەكاتەوھ كە لەسەريان
كىشەتان بۆ.

۷۰ مەرتۆ نەت زانىوھ ھەر چى لە ئاسمان و زەویدايە خوا دەيزانى؟ ئەمە گش
لەدەفترە دايەو ئەم كارە بۆ خوا ھاسانە.

۷۱ شتى وەھى غەيرە زخودا دەپەرستن كە بەلگەيەكى پتەوى بۆ نەئاردۆتە
خوارەوھو، خۆشيان ھىچى لى نازانن و ناھەقانىش ھىچ
يارىدە دەريان نىھ.

۷۲ كاتى نىشانە ئاشكرىكانى مەشيان بەسەردا دەخوئىرئىتەوھ، لەچروچاوى
خودانە ناسەكاندا، نىشانەى حاشادەبىنى و لەوانەيە ھىرش بەرنە
سەرئەوانەى كە نىشانانى ئىمەيان بەسەردا خوئىندۆنەتەوھ. بىئە: ئاخۆ
پىتان بىئۆم كە چى لەمە خراترە؟ ئەوتاورەى كە خوا بەلىنى داوھ بە
بى باوھران؛ پەك لەوئاكامە خراوھ!

۶۷- پىدوان: رىوشوئىن، دەستۆر. ۶۹- يە كالا كىردنەوھ: پەك لا كىردنەوھى تىكە لاو.

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ يَا الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٦﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنْ
اللَّهُ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٦﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ يَا الَّذِينَ اسْمِعُوا بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً أَيْكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة الحج

۷۳ هۆ خه لکنؤ! مه سه لیک هینراوه ته وه گوی بۆبگرن: له خوابه دهر، نه وانهی هانای پی ده بن، نه گهر هه مؤیان وه کوپن، ناتانن میشی سازبدهن. نه گهر میشیش شتیکیان لی بقاپینی، ناتانن لینی بستینه وه. داواکارو داواکارو چه ند زه بۆن!

۷۴ خوابان - وهک هیژای ناسین بی - نه ناسیوه. خودا یه کجار تواناو به ده سه لاته.

۷۵ خودا له ناو فرشته کان په یام نیری هه لده بزیری و له نیو مروشدا هه ره وهر. خودا بیسه رو بینایه.

۷۶ له وهی که ئیستا ده بکه ن و له وهش که وا کردو یانه، ناگاداره وه هه مؤکاریش هه ره ده چنه وه به رده ستی خوا.

۷۷ نهی گه لی خاوهن باوه ران! په ره رنده وه بپه رستن، کړنوش و سوژدهی بۆبه رن، چاکه ش بکه ن: له وانیه پرگار بین.

۷۸ به دل وداو - وهک پیویسته - له رای خودا بچنه خه زا. نه وه ره خوی ئیوهی هه لبارد؛ له م دینه شدا توشی زه حمه تی نه کردون؛ هه ره ئاینی ئیبراهیمی باوه تانه؛ له پیشداو له م قورئانه شدا، هه ره و ناوی نان موسولمان؛ تا پیغه مبه ره به شایه ت بی له سه ره ئیوه و ئیوه ش شایه ت بن له سه ره خه لک. سا نوێزکه ن و زه کات به ن و پشتو هه ره به خوابه ستن؛ ئای چه ن گه وره و یاریده ریکی هیژایه.

مومنین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
 فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

ولاناو ئوكا كه كالا نكلا و ك لوانه

- ۱ بى گومانه باورداران ، زرگاران .
- ۲ ئە و كە سانەى لە نوێژياندا خۆيان بە گە و رە نازان ؛
- ۳ ئە وانەش كە لە قسەى پوچ دۇرى دە كەن ؛
- ۴ ئە وانەش كە زە كات دە دەن ؛
- ۵ ھەر ئە وانەش كە شەرمى خۆ دە پارێزن ؛
- ۶ مەگىن لە ھاوسەرى خۆيان ، يان ئە وى ملىكى خۆيانن ؛ كە نابى سەركۆنە بكرين .
- ۷ ھەركيش جيا لە مانەى بوى ، ئە و لە ئە ندا زە لادەرە .
- ۸ ئە وانەش [لە زرگاران] كە ئامانەت و بە ئىنيان دە پارێزن ؛
- ۹ ئە وانەش كە لە سەر نووژوندنى سۇرن ؛
- ۱۰ ئە مانە گشتيان بە شەرن .
- ۱۱ ئە و كە سانەى كە بە شەرى بە ھەشتن و تا ھەتا ھەر تيا دە بن .
- ۱۲ ئىمەين مرۆن لە قورپىكى خۆشكراو دروست كردوھ .
- ۱۳ ئە وسا كردمانە تنۆكەك ، لە بنكە يە كى پتە ودا .
- ۱۴ پاشان ھەر لە وتنۆكە وە خوينى پندerman پىك ھىناو لە وخوينە وە پلە گۆشتىكمان سازكردو ئە وسا لە پلە گۆشتە كە ھەستىن چىكرد ؛ ھەستىە كە شمان خستە ناو پۆشەنى لە گۆشت . لە پاشانا كرمانە چى كراو پىكى تر . دەس رەنگىنى ھەر بوخوايە ؛ كە ھىچ وە ستايە پىنى ناگا .
- ۱۵ لە ئاكامدا ھەمۆ تۆشى مردن دە بن .
- ۱۶ رۆژى سە لاش سەر لە نووى زىندۆ دە بنە وە .
- ۱۷ ئىمەين كە ئەم حەوت نھۆمەن لە ژور ئىيوەرا پىك ھىناو لە ھەر چى دروستى دە كە ين ئاگادارين .

۱۴- پندر: توندو وە بوى شل . ھەستى: ئىسك ، پىشە . چىكردن: دروست كردن .

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُقَدِّرُ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ
 بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ
 لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
 طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
 الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
 وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَهُم مِّنْ إِلَهِ
 غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
 إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
 مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
 رَجُلٌ مِّثْلُكُمْ جَاءَ فَتَرَ تَصْوَافِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحَيْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

- ۱۸ له وحه وایه بهئه ندازه ئاومان [بۆتان] دابارانو جیگه مان له زه مین پێداو
هه ر ئیمه شین که ده توانین له بهین به رین .
- ۱۹ سا به وئاوه هه ر بۆئیوه باغاتیکمان له دارخورماو له ره زان به ره هم هیناوه ،
زۆر میوه جاتۆ ده داتی و لیان ده خۆن .
- ۲۰ دارنیکش هه ر [له سۆنگه ی ئه و] له تۆری سینایه ده روێ ، که روئی
به ره هم دینیت و پینخۆریشه بۆ خۆزایان .
- ۲۱ دیاره ولساتیش بۆ ئیوه هه ر ده رسیکه : له وه ی که وا له ده رونیاندایه ،
پنتان ده نۆشینین . لیان ده خۆن و زۆریش به هره یان بۆوه یه ؛
- ۲۲ له سه ریان و له سه ر گه می هه لده گیرین .
- ۲۳ هه ره ها نۆحیشمان نارده لای هۆزه که ی . گوئی : گه لۆ! ته نیا
خودا پهرستن ؛ به غهیره ز ئه و هه یج شت بۆ په رستن ناشی ؛ ده سا بۆ هه یج
ترسۆنیه ؟
- ۲۴ گره گره ی هۆزه که ی ئه و - که خودایان نه ده ناسی - گوئیان : ئه مه هه ر
بنیاده مه خۆمانه س ؛ نیازی وایه خۆتان به سه ردا زل بکا . گه ر خودا
مه یلی لی بوایه ، فرشتیکی ده نارده خوار ؛ ئیمه له باب و کالانیش
شتی وامان نه بیستوه .
- ۲۵ ئه م پیاوه دیاره لیتویه ، تا ماوه یه ک و اباشه جاویری بکری .
- ۲۶ گوئی : ئه ی پهروه رنده ی خۆم ! وا به درۆزئم ده زانن ، هه ر بۆ خۆت
ده هانام وه ره .
- ۲۷ ئیتر خۆمان تیمان گه یاند ، که : له زۆر چاوه دیری و فه رمانی ئیمه ، گه میه
سازده . جا کاتی فه رمانمان هات و ئاو له ته ندۆردا زایه وه ؛ له هه ر جسنه ی
جۆته یه کی بخه ناوی . وپرای خیزانه که ی خۆست ؛ مه گین ئه وی بریاری
له سه ر دراوه و له مه ر ئه وانهم مه دوینه که ناهه قه یان کردوه ؛ چونکه
له خنکاوه کانن .

۲۰- خۆزایان: ئه وانێ ده خۆن، ئه وانه وانه خوهن. ۲۴- گره گره: پیاوماقۆلان.

۲۷- زایه وه: هه له قوئی؛ له زانه وه: هه له قوئین.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاعِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
﴿٣٤﴾ أَعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا إِنَّكُمْ تُخْرَجُونَ
﴿٣٥﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُشَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَفْزِحُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
 كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ رُسُلُهُمْ كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بِعَضْمِهِمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا اتُّؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَبِيدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
 ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَةَ هَارِيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّ عَوَاظُهُمْ يَلِيْنَهُمْ زَبْرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرُّهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا
 نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

۲۳ هه رکۆمه لێ له بنیاده م - که دیتته وه ختی مردنیان - نه وه پینش ده خرین نه وه پاش . ۲۲ بۆ هه رکۆمه لیک له وانه پینغه مبه رمان به یری کردۆن ، که باوه ریان پێ نه کردۆن ؛ به شوین یه کا به ده ردیکی وامان بردۆن که به چیرۆک بیانگیر نه وه . با دۆرکه ون نه وانه ی بر وانا هیئن .

۲۵ له پاش نه وان ، مۆسا هارۆنی بر ایمان و یرای نیشانه کانمان و به لگه یه کی ناشکرا نارد ،

۲۶ بۆ لای فیرعه ون و سه رزلانی هۆزه که ی ؛ [به لام] خۆیان به زل زانی و کۆمه لیککی به ده عیه بۆن . ۲۷ گو تیان ؛ جا چۆن به دۆمرو ی وه که خۆن بر واده که یین و هۆزه که یان [به گشتی] کۆیله ی خۆمانن ؟ ۲۸ هه ر به درۆزیان زانین و بۆ به مایه ی له نا و چۆنیان . ۲۹ کتیییشمان دابه مۆسا ، به شکینکم شاره زا بین . ۵۰ کوری مریه م و دایکیشی له ئیمه وه کران به نیشانه یه ک و لای گردیک دامان مه زانندن ؛ که جی حه سانه وه و کانیاویکی لێ بو . ۵۱ نه ی کۆمه لێ پینغه مبه ران ! بزوی پاکز بخۆن و ئاکار چاک بن ؛ له هه رکاری ئیوه ده یکه ن ئاگادارم . ۵۲ دیاره نه مه دینی وه یه وه هه ردینیکی یه کپار چه یه و نه من په روه رینی ئیوه م ؛ سا هه ر له خۆم ترسۆهه بی . ۵۳ دینه که یان له نا و خۆدا له ت و پار کرد . هه رکۆمه لیکیش له وانه ، به و پشکه ی ئیستا هه یانه ، دلی خۆشه .

۵۴ لێیان گه ری تا ماوه یه ک له زه لکاوی نه زانی خۆدا رۆبچن . ۵۵ ئاخۆ نه وان بیان وایه ئیمه که به مال و کوران یارمه تیان ده ده یین ، هه ر بۆته وه یه که :

۵۶ په له مانه له چاکه ده گه ل کردنیان ؟ نه خیر ، نه مانه نه زانن .

۵۷ نه وانه که له ترسی په روه رنده یان تۆشی لێوه له رزی ده بن ،

۵۸ نه وانه ش که به هه مۆ نیشانه کانی په روه رینیان باوه رده که ن ،

۵۹ نه وانه ش که هیچ شه ریکێ په یدا نا که ن بۆ په روه رنده که ی خۆیان ،

۴۴-یا: نه وسا پینغه مبه ره کانمان - یه ک له دوا ی یه ک - به ری کردن . هه ر جاره که پینغه مبه ریک چه لای کۆمه له که ی خۆی ، قسه کانیان به درۆژمارد . به شوین یه کا قرمان کردن و کار تیکمان کرد که به چیرۆک بیانگیر نه وه . ۵۲-وه: ئیوه ، نه نگۆ . ۵۳-پشک: باز ، به ش .

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاوًا قُلُوبُهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٥﴾
 أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَا تَكْفُلُ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٧﴾
 بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
 عَامِلُونَ ﴿٦٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
 ﴿٦٩﴾ لَا يُجْتَرُوا الْيَوْمَ إِنَّا كَرِيمٌ ﴿٧٠﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي
 نُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ﴿٧١﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
 بِهِ سَمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٧٢﴾ أَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 آبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٣﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 ﴿٧٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ
 كَارِهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ
 ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِيكٌ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّزْقِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٨﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّا كِبُونَ ﴿٧٩﴾

- ۶۰ ئەوانەش كە ھە چى لە راي خودا داويانە، ھەر دەبدەن؛ كە چى لە سامى
 كە رانەوھەيان بۆلاى پەروەرىنيان، دلەكوتەيان تۆش دەبى؛
- ۶۱ ئەوانەن كە لە چاكەدا لەز دەكەن و بۆناكارى چاك لەپيشن.
- ۶۲ ئەركى پتر لەتوانا ناخەينە سەر كەس. كتيبيكيشمان لەلايە، ھەر چى
 دەويدايە راستەو ھيچ ناھەقيان لى ناكري.
- ۶۳ بەلام ئەمان دلپان ناگاي لەمە نيه و خجلى كارگەلى ترن.
- ۶۴ تا ئەودەمەى كە خۆشگوزەرانەكانيان گرفتارى نازاردەكەين؛ لەپر دەست
 دەكەن بەھاوار.
- ۶۵ ئەمروئيتەر ھاوارودادى پى ناوى؛ ئيمە دەفرياتان نايەين.
- ۶۶ نيشانەكاني ئيمەتان بەسەردا دەخويندرايەو، ھەمۇتان پى دزەتان بۇ.
- ۶۷ خۆتان زۆر بەزل دەزانى و لەشەونشيني خۆتاندا، ھاتەران پاتەراتان بۇ.
- ۶۸ ناخۆئەوان لەموتەيە رانەماون، يان ئەوى بۆوان ھاتو، بۆباب و كالى
 پيشويان نەھاتبۇ.
- ۶۹ يان پىغەمبەرەكەى خۆيان نەناسيبو، كە واحاشايان ليدەكرد؟
- ۷۰ يان دەبيژن: جن دەستى لى وەشاندو. نەخير، كە ئەو راستى بۆئەوان
 ھيتاوه؛ كە چى زۆر بەيان خۆشيان لەراستى نايە.
- ۷۱ ئەگەر راستى شوين ئارەزوى وان كەوتبا، بىن گومانە ئاسمانەكان و زەمىن و
 ھەر چى دەناوئەواندايە، خرا دەبۇن. بەلكۆ ئيمە ئامۆزگاريمان بۆناردن؛
 ئەوان لە ئامۆزگارى خۆ دەتەكنەو.
- ۷۲ يان تۆمزت لەوان دەوى؟ خۆمزی پەروەرنەدى خۆت زۆر باشتەرە و
 باشتەين رۆزى دەر ئەو.
- ۷۳ تۆ ھەر گەرەكتە بيانخەيە سەر راستەرى.
- ۷۴ ئەوكەسانەش كە باوهرپان بە رۆزى سەلايە نيە، ھەر لەراستەرى
 لادەدەن.

۶۰- ھيژ: ھيشتا، بەحوالەشرا. ۶۱- لەز: پەلە. ۶۳- خجلى: خەرىك، سەرگەرم.

۶۶- پىن دزە: خۆكشانەوھى كەم كەم. ۶۷- ھاتەران پاتەران: قسەى بىن مانا و ھيچ و بۆج. ۷۲- مز: باداش.

* وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَافِي طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَنْضَعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَدِينُ
 مَلَائِكَةُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
 وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذَّاهُ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
 إِمَّا تُرِيبِي مَا يُوْعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾
 أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
 رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
 هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاذْنُقْ
 فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
 فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُم نَارُهَا وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْءَ آيَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
 رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا
 أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ أَخْسَوْا فِيهَا
 وَلَا تَكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
 ءَامَنَّا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَأَخَذْتُمُوهُمْ
 سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوَكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
 إِنِّي جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ
 كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا الْبَيْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
 يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِن لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
 إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ الْبُرْجِ الْقَاتِلِ

۱۰۵ مه ر نیشانانی مه تان به سه ردا نه ده خوئیرایه وه هه ر به درۆتان ده ماردن ؟
 ۱۰۶ ئیژن : ئه ی پهروه رنده مان ! نه گبه ت برستی برین و ئیمه خه لکیکی گومرا
 بۆین .

۱۰۷ ئه ی پهروه رنده ی گلامان ! لیژه مان بهینه ده ری ؛ نه گه ر نه مجاریش هه ر
 وابۆین ، دیاره له ناهه قان ده بین .

۱۰۸ ئیژی : ناشی من بدوینن ، تا له ویشدان نابی هه ر فزه تان لی بی .
 ۱۰۹ هیندیکیش له عه بده کانم هه ر ده یانگوت : پهروه رینمان ! ئیمه باوه ریمان
 هینا ، تۆش به زه ییت پیماندا بی و له گونا هه کانمان ببۆره ؛ تۆ له گش که س
 دلسووتری .

۱۱۰ ئیوه هه ر گالته وپیده کرد ؛ هه تا نه وان یادی منیان له بیری ئیوه برده وه و
 ئیوه به وان پیده که نین .

۱۱۱ وا من ئه مرۆ پاداش نه وخوړاگرته م بی به خشیون ؛ که هه ر نه وان رزگار
 ده بن .

۱۱۲ پینان ئیژی : چه ندسال له زه مین مانه وه ؟

۱۱۳ ئیژن : ئیمه هه ر رۆژیک یان هیندیگ له رۆژی ماینه وه ؛ له حیسابگه ران
 بیرسه .

۱۱۴ ئیژی : نه گه ر بۆزانیبا ، که میک نه بی نه مانه وه .

۱۱۵ ئاخۆ ئیوه پیتان وابو به گه مه دروستن کردون ، ناشوهیننه وه لای
 خوومان ؟

۱۱۶ پایه به رزی بوخودایه ، که پاشای راسته قینه یه ؛ هیچ په رستیویکیش بیژگه
 له نه و نیه ؛ هه ر خو په تی پهروه رینی ته ختی هیژا .

۱۱۷ هه رکه سیکیش - وپرای خودا - هانا بو که سی تر به ری و به لگه شی
 له ده ستانه بی ، پهروه رنده ی ده یکیشیتته پای حه ساب و نه و پین نه زانانه
 هه رگیز رزگار نابن .

۱۱۸ بیژه : ئه ی پهروه رنده که م ! تۆ بم به خشه و به زه ییت پیمدا بیته وه ؛ تۆ
 چاکترین دلۆقانی .

نور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ١ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
 بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِيَشْهَدَ
 عَذَابُهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
 مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ ٣ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
 فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ٤ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
 فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٦
 وَالْخَمِيسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٧ وَيَدْرَأُ
 عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
 ٨ وَالْخَمِيسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠

وئاو نوو کاکه دلا هئد کلاو کلاو ئه ئانه

۱ سوڤه تیکه ناردومانه ته ته خواره وه و [مه به سته کانمان] کردوته نه رکی پنیوست؛ چن نیشانه ی ئاشکراشمان تیدا ناردوته خواره وه، به شکیکو په ندای بی [بگرن .

۲ ئەگەر ئیوه باوه پیتان به خواو روژی سه لا ههیه، داوین بیسانی میرو ژن - هه ریه که یان - به لیدانی سه دتازیانه ته می که ن. له ئایینی سه ره به خودا، به زهیی هاتن بی جی یه. با چه ندکه سیس له وانیه ی خاوه ن باوه پرن، له و لیدانه ئاگادار بن.

۳ میری داوین پیس هه ر ده بی ژنی داوین ته ر بخوازی؛ یان ژنی بت په رستی بی. ژنی داوین ته ریش هه روا: یان میرد به داوین پیس بکا، یان میری بت په رستی بی و له بو خاوه ن باوه رانیس ئەم کاره به ره به ست کراوه.

۴ ئەو که سانه ش که بوختانی بو ژنی داوین پاک ده که ن، چوار شایه تیش ناهینن، هه شتاشه لاقیان لی بدن. هه رگیز نابی به شایه تیان قبول بکه ن؛ ئەوانه ن که له رپی خودا لاینداوه.

۵ مه گین ئەوی پاش ئەم کاره په زیوانی ده رده پرن و ئاکاری خویان چاک ده که ن. دیاریشه که خوا لی بورده ی دلۆقانه.

۶ ئەو که سانه ش که بوختانی داوین ته ری به ژنانی خوده که ن و غهیری خویان چن شایه تی [تریان] نیه، هه رکامیکیان ده بی چوار جار خودای لی به شایه ت بگری که له م باره درو ئا کا.

۷ با بو جاری پینجه م بیژی: ئەگەر ئەم قسه م درو یه، به رنه فرینی خودا که وم.

۸ ژنه که ش له ئازاردانی رزگاردیه بی، که ئەویش هه تا چوار که ره ت خوا به شایه ت بینیتته وه که میرده که ی درو ده کا.

۹ بو جاری پینجه مین بیژی: ئەگەر قسه ی کابرا راست بی، به ر غه زه بی خودا که وم.

۱۰ ئەگەر چاکه و دلۆقانی و له کارزانی و تۆبه به ژیری خوداتان نه بو بایه، [ئیوه چتان به سه رده هات ؟].

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ
 خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
 كِبْرَهُ مِّنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
 وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى
 جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ فَأَوَّلَتْكَ
 عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَتَوَلَّى فَضَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِمْ وَتَقُولُونَ بَأْفَوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
 وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَتَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
 قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ
 ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
 وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَتَوَلَّى
 فَضَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

۱۱ ئەوانەي ئەوبوختانەيان ھەلبەستىو، دەستەيەك ھەر لەخۆتان بۇن .
پىتان وانەين بۇئيوە خراب دەين، بەلكو قازانجە بۇئيوە ھەركىش لەوان
چەند لەم تاوانە بەشدارە، تاوانى لەسەر نۇسراوہ . ئەوكەسەش كە بەشى
زۆرى ئەو گوناھەي وەئەستوگرت، جەزەرەبەي دزوارى ھەيە .

۱۲ زن و پياگى خاوەن باوەر، بۆچى ھەرگا ئەم دەنگۆيەو بەگوى گەيشت،
بەچاكيان ليك نەدايەوہ بۇخۆيان و نەيانگوت كە ئاشكرايە ئەمە درۆي
ھەلبەستەيە ؟

۱۳ ئەدى بۆچى چوارشاھەتيان بۇنەھينا؟ كە ھەر شاھەتيان نەھينان؛ ئەوانە
بەلاي خوداوە درۆزنن .

۱۴ ئەگەر خودا بەزى پىتاندا نەھاتباو چاكەي دەربارە نەكردبان، ئيوە
لەدنياو قيامەتى لەسەر درۆيە سازتان كرد - سۇربزانن - ئازاريكى
يەكجار گەورەتان تۇش دەبۇ .

۱۵ كاتى لەيەكتان دەبيست و ھىچيشۇلئى نەدەزانى، ھەر بەدەمۇدا دەھات و
بە زمانۇدەتانقۇرتەوہ و لاتان وابو زۆر ھاسانە؛ كە ئەم كارە لجم خودا
زۆرگەورەبۇ .

۱۶ بۆچى وەختى ئەوہەتان بيست، نەتانگوت كە: ئيمە چيمان بەسەر ئەم
قسانەداوہ؛ پاكى و بىنەبىي بۇئيوە؛ ئەمە تۆمەتى گەورەيە .

۱۷ خودا نسيحەتۇدەكا؛ ئەگەر برواتان پىي ھەيە، جاريكى تر بوختانى وا
ھەلنەبەستن .

۱۸ خودا نيشانەكانى خۇي بۇئيوە رۇن دەكاتەوہ؛ خودا زاناي لەكارزانە .
۱۹ ئەوكەسانەي ھەزى دەكەن باسى كارى بىن نامۇسى لەناو باوەردارەكاندا
بىتتە قاو، لەدنياو لەقيامەتیشا جەزەرەبەي بەزانيان دەبىن و خوا
دەيزانى و ئيوە ئاگاتان لئى نپە .

۲۰ ئەگەر چاكەو بەزى خودا و مېھرەوانى و دلۇفانى ئەوتان نەبا، [ديارە
تۇشى ئازار دەبۇن] .

۱۲-دەنگۆ: شاھە . ۱۵-قۇرتنەوہ: لەھەواگرتنەوہ .

﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطُوتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 وَالسَّعَةِ أَنْ يُوتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
 يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ
 وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ
 مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۱ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! مەدەنە سەر شۆبى شەيتان. هەرکەسى گاف لە جى گافى شەيتان دانى، با بزانی شەيتان هەر فەرمان بە کارى ناشيرين و کریت دەدا. ئەگەر چاکە و بەزەى خوداو لە سەر نەبا، هىچ کە سىکتان هەرگیز پاک نە دەبوئەوه؛ بەلام خودا - لە هەرکە سىکتى حەزبکا - گەماری لە سەر لادەباو خودا بيسەر و زانايە.

۲۲ با ئەوانەى لە ناوتاندا دەولە مەندن، سویندى نەخون کە خرمان و هەزاران و ئاوارەکانى راي خودا بى بەش دەکەن. بلا چاويان لى بپوشن و لە هەلەکانيان ببورن؛ مەگەر ئیو حەزناکەن خوا لە گوناھانو ببورى؟ خودا لە گونا دەبورى و دلوقانە.

۲۳ ئەوکە سانەى بۆزنانى باوەردارى داوین پاکى دۆرە ئاگا [سەر بەخۆ] بوختان ریک دەخەن، لە دنياش و لە سەلاشا، بەرنە حەلتەن؛ جەزە بە شیان زۆر دژوارە.

۲۴ رۆزى دەبى کە زمان و دەست و پايان، لە سەر هەرکارى دەیانکرد دەبنە شايەت.

۲۵ ئەوى رۆزى چى لىان دەوە شىتەوه، خودا دەگەلایانى دەکا. سا دەزانن خودا هەقى ئاشکرايە.

۲۶ کى ناپاکن بۆ ناپاکان، یا پاکيشن بۆ پاکانن. ئەمانە دۆرن لەوانەى قسەيان بۆ هەلبەستەن؛ [خودا] ئەوانەى بە خشیووه و بزیوى باشیان دەداتنى.

۲۷ ئەى گەلى خاوەن باوەرەن! جیالەوه مالى خۆتان بى، سەر بە هىچ مالاندا مەکەن هەتا ئیزنى نەخوازن و سلا و بۆخەلکە کەى دانەخەن. ئەمە بۆ ئیو باشتەرە و شايەت پەندى لى وەر بگرن.

۲۱- شۆب: شوین یا. گاف: هەنگاو. کریت: بيس و خراب. گەمار: چلک، بيساتى.

۲۵- لى وەشانەوه: شیانى کارىک یا چلکىک بۆکەسى. ۲۶- مەبەست زن و پياوى پاک و ناپاکە.

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِن
 قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾
 قُلِ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُونَ أَرْوَاجَهُمْ
 ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلِ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
 آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
 أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
 أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ
 الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا
 إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

۲۸ ئەگەر كه سۆ تیدانه دیت، مه چنه زۆرئ تا خاوه نی ئیزنۆده دا. ئەگەر
گوتیشیان: وه گهرین، پنیوسته بگه رینه وه. ئەمه بۆ ئیوه باستره. خودا
له هه رکارئ ده یکه ن ئاگاداره.

۲۹ هیچ سه رکۆنه و له سه رنیه بچنه مائیک که هیچ که سی تیدانیه و که ل په لی
ئیه ی تیدایه. هه رچی ئیوه ده یشیرنه وه و خۆبای ده که ن خوا ده یزانئ.
۳۰ تۆ به باوه رداران بیژه؛ چاوداخه ن و شۆره یی خۆ بپاریزن. ئەمه بۆ ئەوان
باستره و خوداش ئاگای له هه مۆ ئاکیان هه یه.

۳۱ به ژنانی باوه رداریش بیژه با چاویان داخه ن و شه رمی خۆیان بپاریزن و
خشلئ خۆیان وه ده رنه خه ن؛ مه گین ئەوانه ی له ده رین. با سه ریوشیان
تا سه ر پیسیر دابپۆشی و خه ملی خۆیان نیشان نه ده ن، مه گین به میرد،
یان بابۆیان، یا خه زۆریان، یان فرزه ندی نیری خۆیان، یان زرکوریان،
یان برا، یان برازیان، یان کورانی خوشکه کانیان، یان ژنانی
هاو باوه ریان، یان ئەونیری خولامیان، یان ئەوپیاوی سه ره وانن و هه ر
نیازیان به ژن نیه، یان مندا لانی نه گه یونه ئە و ته مه نه ی وازیان بچیته
میونیه. پاشیان به زه ویدانه ده ن، که بزانی چۆن خشلئکیان وه شارده و.
هه مولاتان بگه رینه وه لای خودا، ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران! به شکۆ
گشتۆ رزگار بین.

۲۹- سه رکۆنه: سه رکۆ، سه رزه نشت، لۆمه. که ل په ل: (۱) جلک، لیاس: (۲) شتی ناومال.

خۆیا: دیاره، ئاشکرا، له بهر چاو. ۳۱- پیسیر: په خه، به روک.

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ
 يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
 وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
 وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِنَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
 عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
 تُكْرَهُوا فَتْيَتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبَنَاتِنَا أَعْرَضَ الْحَيَوةَ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
 مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤﴾ * اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ ۚ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
 الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَّكَةٍ زَيْتُونَةٍ
 لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ۖ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
 نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
 لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ فِي بُيُوتِ الَّذِينَ تُرْفَعُ
 وَيُذَكَّرُ فِيهَا أَسْمُهُمْ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٢٦﴾

۳۲ مېۋىنەي بى مىردى خۇتان بەشۇبدەن . عەبدو كەنيزى ھىزاستان
بزو جىنن . ئەگەر لەھەزارانىش بن ، خودا بەدللاۋايى خۇي ھەمۇلا
بى نياز دەكا . بەخشىنى خودا ھەراۋە ئاگادارە .

۳۳ با ئەوانەي تواناي زەماۋەندىان نىيە ، خۇرابگرن ھەتا خودا - لەچاكەي
خۇي - دەروىكىان لى دەكاتەۋە [و كارەكەيان مەيسەردەكا] . ئەوانەش
مالى ئىۋەن و دەيانەۋى پىسۇلەيان بۇبنوسرى ، ئەگەر خىرىكتان تىدا
دىن ، با پىسۇلە لەناۋدابى و شتىكىشىان لەومالەي خودا پىيداۋن ،
پى بىبەخىن . نەچن كە نىزەكانىستان - كە گەركىانە پاك بىزىن - ناچار
بكەن خۇ بفرۇشنى ؛ ھەر ھەتا مالى دنيا تان ۋە دەس كەۋى . ھەر كە سىش
ناچارىان بكا ، خوداپاش ناچار كىردىان ، گونابەخىش و دلۇفانە .

۳۴ ئەۋا ئىمە چەندنىشانەي نىشان دەرمان بۇ ئىۋە نارد ، وپىراي چەندىن
سەرگوروشتەي رابردۋەكانى پىش ئىۋە پەندىكىش بۇ پارىزگاران .

۳۵ خوا رۇناكى ئاسمانەكان و زەمىنە . رۇناكى ئەۋەك تاقىكە چىراي تىدا
ھەلكرابى ، چىراكە لەجامىكدابى ، جامەكە ۋەك ئەستىرەيەك تروسكەي
بى و ماكى چىرا لەزەيتۇنىكى مېبارەك دەس كەۋتېنى ؛ كە دارەكەي نە
ھەمىشە بەرەۋرۋۆزە نە ھەمىشە لەنزارە . تۆ ئىزى رۇنى چىراكە - بەبى
ئاگرتخۇن كەۋتن - تىشك دەۋە ؛ رۇناكى لەبان رۇناكى . خودا ھەر كە سى
حەزبكا ، رۇناكى خۇي نىشان دەۋە . خودا بۇ مەردم نەزىلان دىنىتەۋە .
خو بە ھەمۇشت دەزانى .

۳۶ لەناۋ مالانىكدا خودا ئىزنى داۋە ، كە دەستى رىزىان لەسەرىي و ناۋى
ئەۋيان تىا بىرى ، ھەمۇ بەيانى و ئىۋاران ھەر پەسنى پاكى ئەۋدە دەن :

۲۲- بزو جىنن : زىيان بۇ بىنن و بىاندەنە شۇ . ۳۳- پىسۇلە : نامە ، كاغەز .

۳۷ پیاوانی که نه بازرگانی نه سه ودا، یادی خوداو نوێکردن و زهکات دانیان، له بیرنابا؛ ترسی ئه ورۆژه یان هه یه، که له ویدا دل و چاو گش وهرده چه رخین.

۳۸ بۆته وهی خوا له بارت ه قای کرده وه یان باشتەر پاداشیان بداتی و به چاکه ی خۆی لیشیان زیادکا. خودا هه رکه سی حه زبکا، به بی هه ژمار رۆزی ده دا.

۳۹ ئه وانه ی خودانه ناس بۆن، کرده وه یان وه ک ئه و تراویلکه وایه که له بیاواندا هه یه؛ تینو واده زانی ئاوه و که ده یگاتی، ئه وسا ده زانی هه یه. به لام خودا له نزیکه ی خۆی ده بیننی و حیسایی ئه نیتته مستی. خوا زو به حساب راده گا.

۴۰ یان وه ک له تاریکستانی، له زه ریایه کی بی په یدا، پیل له سه ر پیل دای پۆشن و له لای ژورۆشی هه ورینی؛ تاریکایی باره له سه ر تاریکایی و هه رگا ده ستی خۆی ده ربا، له وان ه یه هه ر نه ی بیننی. هه رکه سیکی خوا رۆنایکی نیشان نه دا، هه یه رۆنایکی شک نابا.

۴۱ تۆ نه ت دیوه که هه رشتی له ئاسمانان و زه میندان، ئه ومه لانه ش که له حه وا له نگه رده گرن، په سنی پاکه ی خودا ده دن؟ گشتیان نزاو په سنی خۆیان ده زانن و خوا له کاریان ئاگا داره.

۴۲ مولکایه تی عاسمانان و زه مینیش هه ر هی خودایه و گه رانه وه ش بۆلای خوداس.

۴۳ ئه تۆ نه ت دیوه خودا هه ورینک له سه ره خۆ ده ئاژووی؛ پاشان چه ند پارچه ی لیک ده دا و ده یانکا به هه ورینکی پر؟ ئه وسا تۆ ده بیننی دلۆپه ی بارانی لی دیته ده ر؛ [هه ر خوداشه] له وحه وایه و له وکیوانه - که له ویدان - ته یروکان داده باریننی؛ هه رکه سی ئه و مه یلی لی بی، به ری ده دا و کیش حه زکا به ری ناکه وئی؛ بروسکه که ی له وان ه یه سو ما له چاوان برفیننی.

۴۰- زه ریایه: ده ریایه، به حر. پیل: شه بۆلی ئاو، مه وچ.

۴۳- ته یروک: ته رزه. به ری ده دا: به هره ی پیده دا.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْمَقْدُ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُدْعِينَ ﴿٤٩﴾ أْفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ أُرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ أَلَّا يَكُونَ لَهُمُ الْفَالِقُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ الَّذِي يَتَّقُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أُمِّرَتِ الْبَنُو لِيَخْرُجُنَّ قُلُوبُهُمْ
لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۲۲ ئالوگۆری شه وورۆزان خودا ده یکا. که له مه شدا په ندیک هه به بو هه رکئی
خاوه ن ئاوه زه .

۲۵ خودا هه موجانه وه ری هه ر له ئاو به ره هم هیناوه . هه به زگه خشکی ده کاو ،
هه به له سه ر دۆبێ ده رواو هه به له سه ر چواربه لانه . خوا هه رشتی حه زئی
بکا سازی ئه دا . خودا به سه ر هه مۆشتدا توانای هه به .

۲۶ دیاره ئیمه چهن نیشانه ی نیشاندهرمان نارده خواری . خودا هه رکه سیکی
حه زکا ، شاره زای راسته پرسی ده کا .

۲۷ ئه شلین : ئیمه باوه ریمان به خواو پیغه مبه ر هیناوه و به ر فه رمانین .
له دوای ئه مه ش بریکیان رۆوه رده گپرن ؛ ئه وانه هه ر بروادارن .

۲۸ هه رگایه کیش به ره و خوداو راسپارده ی بانگیان ده که ن ، که خۆی به کاریان
رابگا ؛ که چی ده سه ته یه کیان هه ر خۆی لی ده بوپرن .

۲۹ ئه که ر له قازانجی وان بێ ، دینه لای و ده ی سه لمیتن .

۵۰ ئاخۆ ئه مانه ده غه زیان له دلدایه ، یان دودلن ، یان ده ترسن خوداو
پیغه مبه ری خودا ناهه قیه کیان لی بکه ن ؟ نا ، ئه وان خۆیان ناهه قن .

۵۱ به لام ئه وی باوه ردارن ، هه رکاتی بانگ ده کرین که بێن به ره و خوداو
راسپارده ی ، هه تا به کاریان رابگا ؛ گورجی ده لین : بیستمان و
به رفه رمانین . ئه وانه دیاره رزگارن .

۵۲ هه رکه سیکی به رفه رمانی خوداو پیغه مبه ره که ی بێ و ترس و شه رمی له خوا
هه بێ ، ئه وان بر دو یانه ته وه .

۵۳ به سویندان ره ش بۆنه ته وه ، که : به خودا ، هه رگا فه رمانیان پێ بده ی
بچه خه زا ، خۆناگرن . بیژه : هیچ سویندی پێ ناوی ؛ فه رمانبه رداریکی
خاس بن . هه رکاریکی ئیوه ده یکه ن ، خوا ده یزانی .

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
 وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
 شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَلِبَئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَيَسْتَغْفِرَنَّ لَكُمْ أُمَّكُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُغْفَرُ الْحُلْمُ مِّنكُمْ
 ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ
 وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
 بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

۵۲ بېئۇ: بەرفەرمانى خوداۋ بەرفەرمانى پېئەمبەربىن. جا كە ھەر خۇشيان
وہ پاش دا، ئە و ھەر ئەركى خۇى لەسەرە و ئىوہ ش ئەركى خۇتان ھە يە. خۇ
ئەگەر بەقسەى ئە و بگەن، شارەزايىيە كە بۇخۇتان. پېئەمبەرىش
لە راگە ياندن بە و لا وە ھىچى تىرى لەسەرنىيە.

۵۵ خوا بەوانەى لە ئىوہ بروايان ھە يە و ئاكارچاكن، بەلىنى دا: لەم زەمىنە
دە يانكاتە جىگە نشىن؛ ھەر وەكۇ چۇن ئەوانەى بەر لەوانى كىردە
جى نشىن. دىنە كە شىيان - كە خۇى پەسندى كىردوہ - ھەر بۇيان
دادە مەزىنى و ترسە كە شىيان بۇدە كاتە دلىيى [تا] تەنيا من بپەرستىن؛
ھىچ شتىكىش بە شەرىكى من نەزانن. ھەر كە سىكىش لە مە بە و لا
سپلە يى بكاتە پىشە، لەرئزەى سەرچە و تەكانە.

۵۶ نوئۇكە تانىش بخوئىنن و زەكات بەن و بەر فەرمانى پېئەمبەربىن؛ بە شكۇ
بە ر بەزەى خواكە و ن.

۵۷ وامەزانن ئە و كە سانەى خوانە ناسن، دەتوانن لەم زەمىنە لە دەستىن
راكەن؛ جىگەى ئەوانە ئاگرە و سەرئەنجاميان زۇر خراپە.

۵۸ ئەى گەلى خاوەن باەرآن! با ئەوانەى خولام و كە نىزى ئىوہن،
ئە و كە سانەش لە ئىوہ كە بلۇق نە بۇن، سى جار ئىزنۇلى بخوازن: لە پىش
نوئۇى بە يانى داۋ نىمەرۇيان، كاتى شمەكان دادە نىن و لە پاش نوئۇى
خە و تنانىش؛ كە ئەم سى كاتە وەختى تەنىيى ئىوہس. لە پاش ئەوہ، نە
بۇ ئىوہ قەيدى دەكا، نە بۇ ئەوان، كە بە دەو رو بەرتاندا بىن؛ ئىوہ بىكە وە
تىكەلن. ئا بەم جۇرە خودا نىشانەكانى خۇى بۇ ئىوہ ئاشكرادەكا. خودا
زانانى لەكارزانە.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
 نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
 غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
 حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
 مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ أَيْمَانُهُمْ
 أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
 جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

۵۹ ھەركاتى مندالەكانۇ بلۇقيان بۇ - ئەويش ۋەك ئەوانى بەرى - گەرەكە ئىزن بخوازن. ئا بەم جۆرە خودا نىشانەكانى خۆى بۇ ئىۋە ئاشكرادەكا. خودا زانای لەكارزانه.

۶۰ ئەۋزانەى ۋەختى شۇيان بەسەرچوۋە، ھىچ تاۋانيان لەسەرنىەكە سەرىپۇش لەسەرفرى دەن؛ بەلام نابى خىشلى خۇيان نىشان بەدەن. بۇئەۋان ۋەھا باشتەرەپاك ۋەشەرمىيون بمىنن. خودا ئەزەنەۋى و زانايە.

۶۱ شەل ۋەكوپران، لەش بەبارو بناۋبوپران، خودى خۇشتان، ھىچ تاۋانۇ لەسەرنىە لەمال خۇتان يان باۋكانتان، يان دايكانتان، يان لەمالى براپانتان، يان مالى سەربەخوشكانۇ، يامالى ئاپ ۋەپلكانۇ، يان لەمالانى خالانۇ، يان ميمانۇ، يان ئەۋمالەى كليلەكەى لای ئىۋەيە، يان لەمالى دۇستى چاكۇ، خواردن بخۇن. ھىچ گوناھىشتان ناگاتى ھەمۇتان پىنكەۋە بخۇن؛ يان ھەركەس بەتەنيا بخوا. ھەرگاش دەچنە مالانەۋە، سلامى يەكترى بكەن؛ سلامىكى پاك ۋەپىرۇز لەلای خواۋە. ئا بەم جۆرە خودا نىشانەكانى خۆى بۇ ئىۋە رۇن دەكاتەۋە، شايبە تا ئىۋە تى بگەن.

۵۹-گەرەكە: پىۋىستە. ۶۰-يا: ئەۋزەنە لەكاركەۋتانهش كە بە ھىۋاى شۇكردن نىن.

۶۱-بناۋبوپران: نەخۇش، دەغەزدار. ئاپ: مامۇ، مام. پلك: خوشكى باۋك، پور.

مىم: خوشكى دايك، مىمكە

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
 عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمْ
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
 بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
 يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
 أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
 يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
 ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا ﴿٢﴾

۶۲ باوه پدار هه ر نه وکه سانه ن که باوه پریان به خواو پیغه مبه ری هیناو هه رکاتیکی بۆکاریکی به کۆمه ل ره گه لی که ون ، لانا که ون ، هه تا ئیزنی لی ده خوازن . نه وکه سانه لیت ده خوازن ئیزنیان بده ی ، نه وکه سانه ن که باوه پریان به خوداو پیغه مبه ره که ی هاوردوه . هه رگا بۆکاریکی خۆیان هاتن ئیزنت لی بخوازن ، هه رکامیکیان ئیزن ده ده ی ، که یفی خۆته و بۆیان له خوا داوای لی بوردنی بکه . که خوا له گونا ده بۆری و دلوقانه .

۶۳ گازی له پیغه مبه رکردن وه ک گازی کردن له خۆتان چه سیب مه که ن . هه رکه سیش خۆی په ناده داو پی دزه ی ده رباز بۆنیه تی ، خوا ده یزانی . با نه وانه ی که خۆیان له فه رمانی نه و ده دزنه وه ، ترسیان هه بی که به لایه کیان به سه ربی ؛ یان وه بهر جه زره به یه کی به ژان که ون .

۶۴ باش بزانی ، هه رچی له ناو عاسمانان و زه ویدایه ، بۆخودایه . خودا هه م له ئیسته ی ئیوه و هه م له ورۆزه ش که ده برینه وه بۆلای نه و ، ناگاداره . نه وساش ناگاداریان ده کا له وشته ی وا کردۆیانه و خودا هه مؤشت ده زانی .

فورقان

ولانا و خۆدا که کله لاند و کله لوقانه

۱ مه زنا به تی بۆخودایی نه م فورقانه ی بۆعه بدی خۆی نارده خوارئ ، تا بیته هۆی ترسانی بۆهه موخه لکی جیهانی .

۲ نه و خودایه ی فه رمانه ای ئاسمانه کان و زه مینه و که سی نه کرده رۆله ی خۆی ؛ له فه رمانه واییشدا شه ریکی نه بوه و هه مؤشتی له راده ی خۆی دروست کردو نه ندازه ی گرت .

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِهْلًا هَاهُنَا إِلَهًا لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا هَذَا إِلَّا آفَاكُ
 أَفْتَرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
 ﴿٤﴾ وَقَالُوا اسْطِيرُ الْأَوْلِينَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى
 عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا
 مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
 لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلَقَى
 إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكْوِينٌ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
 الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ انظُرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
 كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

۳ به جیگه ی نه و چتگه لیکیان کرده خودا، که ناتوانن شتیک چی کهن؛ بۆ خوشیان هه ر چی کراون. ته نانه تی قازانج و زهره ری خوشیان به ده س نیه؛ نه مردنیشیان به ده سته و نه زیان و نه زینه وه ی له پاش مردن.

۲ خودانه ناسه کان وتیان: ئەمه هه مؤی درۆی هه لبه سته ی خۆیه سی و که سانی تر له مه دا یاریان داوه. ئاشکرایه هه ر چی وتیان درۆیه و ناهه قی ده کهن.

۵ گوتیان: ئەمانه چیرۆکی پیشینانن؛ هه مؤ به یانی و ئیواران بۆی ده لێن و له به ری ده نۆسیتته وه.

۶ بیژه: که سیکه نار دویه، له نهینی عاسمانه کان و زه مینی ئاگاداره؛ ئەویش له گوناح ده بۆری و دلۆقانه.

۷ گوتوشیانه: ئەمه چۆن پیغه مبه ریکه خۆراک ده خواو به بازاراندا ده گه ری؟ ئەدی چۆنه فرشتیکی ده گه ل نه هات، که وێرای ئە و ترس وه به ر مه ردم بیئی.

۸ یان گه نجیکی بۆهاو یژرابایه خوارێ، یان باغیکی هه بوایه لینی بخواردایه. ناهه قیکارانیش گوتیان: ئیوه هه ر شوین پیاوی که وتۆن سיעرو جادوی لیکراوه.

۹ ده بروانه چلۆن نه زیله یان بۆ تۆ هیناوه و له ری لایان داو هه ر چی ده کهن ری ده رناکهن.

۱۰ مه زنایه تی هه ر بۆکه سی ئەگه ر چه زکا له وه چاترت ده داتی. باغاتیکت بی ده به خشی جۆباریان به به ردا ده رواو چه ندکۆشکیشت بۆ داده نئی.

۱۱ دیاره ئەوان قیامه تیان به درۆژمارد؛ ئیمه ش کلی جه هه نده ممان سازداوه بۆ هه ر که سی که قیامه ت به درۆ ده زانی؛

۹- نه زیله: نه زیره، مه زمۆده، چیرۆکی کورت بۆ گالت.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا
 أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
 لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ
 أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ؕ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ؕ أَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
 كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
 نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ؕ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

۱۲ که له شونیکى دۆره وه ده یانیینی ، لرفه و نیله ی کلی ئاگریان دیتته گوی .

۱۳ هه رگایه کیش شه تهک دراو داوئۆرتینه ناو جینگه ی ته نگه به رایى دۆزه وه ،
منه بۆمردنى ده که ن .

۱۴ نه مرو ئیتر هه ر مردنى داوامه که ن ؛ داواى گه لى مردن بکه ن .

۱۵ بیژه : ئاخۆ ئه مه باشه ، یان به هه شتى هه میشه یى ؛ که به لیینی
به خودی ترسان دراوه ، که : پاداش و دوا رۆزیانه ؟

۱۶ چى بخوازن له وى هه یه وه هه ره هه ر تیدا ده مینن . ئه م به لیینه
له په ره رنده ی تۆرایه وه هه ر دیتته جى .

۱۷ له ورۆژه دا که ئه مانه و ئه وانه ی - له غه یره ز خودا - ده یان په رست ،
له جى یه ک کۆده کاته وه ، ده پرسى : ئاخۆ ئیوه بۆن ئه م عه بدانه مۆ لاری
کرد ، یان خۆیان له پرى کلابۆن ؟

۱۸ ئیژن : پاکانه ی تۆده که یین ؛ ئیمه که ی ریمان ده که وى - به ده ره له تۆ -
که سى بکه یینه دۆستى خو ؛ به لام هه رخۆت بۆ ئه وان و باب و کالانى
ئه وانیش ئه وه نده ت به ره ره لدا کرد ، که یادی تۆیان له بیره چۆ ، بۆنه
گه لیکی وا بى خیر .

۱۹ ئه وا بۆ ئه و قسانه تان ، ئیوه یان وه درۆ خسته وه . خو ئیستا ئیتر ناتانن
[ئازار له خۆتان] لابه دن ؛ یان هاناده رى په یاکه ن ؛ هه رکامیشتان
ناهه قى کا ، ئیمه ئازاردانى گه وره ی پى ده چیژین .

۲۰ له پیش تۆشا هه ر که سیکمان بۆ پیغه مبه رى ناردوه ، هه مۆ خواردنیان
خواردوه و له ناو بازاران گه راون ؛ هیندی یکیشتانمان کردۆته مایه ی
ئه زمۆنى هیندی تر . ئاخۆ ئیوه خۆرا ده گرن ؟ وا په ره رنده ت ده بیینی .

* وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُوتُ
 أَوْ نُرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا
 ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
 هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
 فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
 يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

۲۱ ئەوانەى كە بە ھىوانىن بە دیدارى ئىمە بگەن ، گوتیان : بۆچى فرشته مان نە ھاتە لا ؟ يان پەرورە رندەى خۆن نەدى ؟ ئەوانە لە پال خۆياندا خۆيان بەزل دەزانن و سەربزىوى و فيزيكيان لى پەيدا بوە كە ئەوسەرى ديارى نەبى .

۲۲ ئەورۆژەى ئەوان فرشتان بە چاوى خۆيان دەبينن ، كە فرشته دەنگيان دەدەن : ھەيدى گوم بن ! ھىچ مۆدە يە كمان لانىە كە بىدەين بە تاوانباران ؛ پىشيان دەلين : مۆدە لە ئىوہ ھەرامە .

۲۳ ھەر كارىكى كردۇيانە راي دەنين و ھەر وەكۆ تۆزى بابردە لەى پىدە كەين .

۲۴ ئەوى رۆژى ئەنوا و جىگەى ھەسانە وەى بە ھەشتىە كان باشتريئە .

۲۵ ئەوى رۆژىش ئەزمان بە ھەور دەقە لەشى و فرىشتە كان - بە ھەرە مە - بەرە و زەمىن بەرئى دەكرين .

۲۶ ئەوى رۆژى فەرمانرە وایى بە راستى بۆخودايە و بۆگەلى خودانە ناسان ، رۆژىكى پرتەنگانە يە .

۲۷ لەورۆژشدا كە ناھە فكار بە دەستى خۆيدادە نۆسى و ئىزئى : ئەى كاشكايە منىش وەل پىغە مەبر چۆبامە رى .

۲۸ ئەى مخابن ، خۆزى ھەرگىز نە بوبام بە دۆستى فلان .

۲۹ لە پاش ئەوہى كە ئەم قورعانەم پىگە يشت ، ھەر ئەم منى لى كلا كرد ؛ شەيتان ھەمىشە مرو بەرە لا دەكا .

۳۰ پىغە مەرىش ئىزئى : ئەى پەرورە رندە كەم ! ھۆزە كەم ئەم قورئانە يان وە پىشت گوى خست .

۳۱ ھەر واش بوە ؛ ئىمە بۆ ھەر پىغە مەرىك دۆمىنىكمان - لە تاوانباران - بۆدانان . پەرورە رندەت بۆشارە زابى كردن و ھارىكارى بەسى تۆپە .

۳۲ خوا نە ناسە كان دىبىژن : بۆچى خودا بە تىكرابى ئەم قورئانەى بۆ نە ناردۆتە خوارە وە ؟ ھەر بۆئە مە بۆ كە ئىمە دلتي پى دامە زرىنىن و بە تەكۆزى و ھىدىكا بۆتى وە خوينىن .

۲۱- پال: ئەندەرون (لە پال خۆيدا تۆرە يە) ۲۲- ھەيدى: بېرۆ لا چۆ. ۲۷- بە دەسدا نۆسان: بىرىتى

لە پەشىمانى كىشانى زۆر. ۲۸- مخابن: ھەيف، بە داخەوہ. ۳۱- ھارىكارى: كۆمەك، يارمەتى.

۳۲- تەكۆزى: زىك و پىكى. ھىدىكا: بە نارامى.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
 الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُورُ
 مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
 الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمِ
 نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
 آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
 وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
 لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَنْوَأْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ
 الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا أَفَكُم يَكُونُونَ أَمْ لَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ
 كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَارَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ
 إِلَّا هُزُوعًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
 لِيُضِلَّنَا عَنْ هَاتِهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
 مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

۳۳ ئەگەر ئەوان نەزىلانت بۆدیننەو، ئیمە راستیت بۆدینین و [نەزىلە يەكى] پرماتر لە ئى وان .

۳۴ كەسگەلى كە دەمە ورۇرادە كیشرىن بۆجە هەندەم و هەرلەوى كۆدە كرىنەو، خراپترین جىيان هە يەو بەتە واوى لەرى كلان .

۳۵ كىبىشمان دا بە مۇساو هارۇنى براشيمان كرد بە وه زىرى .

۳۶ ئەوسا گوتمان : برۆن بۆلاى ئەو هۆزە كە نىشانەكانى ئیمەيان بە درۆ ژمارد؛ فىگافى تىكمان شكاندن .

۳۷ هۆزى نۇحىش - كاتى بە پىغەمبەران باوه پريان نەكرد - نوقمى بناومان كردن و كردمانن بە نىشانە بۆمەردم و ئازارىكى بە وانىشمان سازداوه بۆناھە قەكان .

۳۸ عادو سەمۇدو خاوهنى چالاوه كانىش و گەلى بەرە و چىنى نىوانيان [هەر بەودەردە چۆن] .

۳۹ بۆهە موانيان چەندنەزىلەمان هیناوه و لە ئاكامدا و نجر بە و نجرمان كردن .

۴۰ خو ئەوانە بە وشارەدا رابردۆن كە بارانەى بە لامان بۆباراندۆن؛ مەگەر بە چاوى خۆيان ئەو هەيان نەدى؟ بەلام بە هىواى زىندۆبۇنەو نەبۆن .

۴۱ هەر كە تۆيان چاوپىكەوت، دەتكەنە گەپجارى خۆيان: هەر ئەمە يە كە خودا راى سپاردو؟!

۴۲ لەوانە بو لە پەرسىيوەكانى خۆن لامان بدا، ئەگەر خۆمان لە سەريان رانەگرتايە . دوا جار - كە ئازاردە بىنن - پىدەزانن كە كى پتر لەرىگەى راست هەلە بوە .

۴۳ تو ئەوكە سەت دى كە هەرچى خوى حەزبكا دەيكاتە پەرسىيوى خۆى؟ ئاخۆ ئەتۆبۆنەمىش هەر دەستە بەرى؟!

۳۶- فىگافى: ئەوجار، ئانجا، نىمجا. ۳۹- و نجر بە و نجر: شر و شىتال، تەواو دراو.

۴۳- دەستە بەر: زامن.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
 الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا سَيْرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
 وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ
 مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِم
 لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطْعَمُ الْكَاْفِرِينَ
 وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَّ
 الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَتَّجِرًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

۲۲ يان پیت وایه که زوربه یان گوئی شل ده کهن و تیده گهن؟ نه وانه وینه ی
ولساتن، بگره له ویش گومراترن.

۲۵ بۆنه ت دیوه پهروه رنده ت در یژه به سیبه رده دا؟ نه گهر خوی حه زی کردبا،
وای ده کرد له جی نه بزوی. خوریشمان کردۆته به لگه ی.

۲۶ له ئاکامدا - که مه که مه - به ره و خوئی ده به ینه وه.

۲۷ هه ر خۆیه تی که بوئیوه شه وی کردۆته پۆشاک و خه وی بۆسانه وه [تان] و
رۆژی شی بۆه لسانه وه [تان] داناوه.

۲۸ هه ر نه ویشه باکانی نارد، که مرگینی به زه بی نه وتان بۆیینن؛ جا نه وسا
له وحه وایه وه بارانیکی پاک و خاوینمان نارد ه خوار؛

۲۹ تا زه مینی هیزلی براو - به هوی نه م - زیندۆکه ینه وه و لسات و زۆر
له و خه لکانه ی - که خۆمان دروستن کردۆن - تیراوبکه یین.

۵۰ نه وه شمان هه ر جۆره جۆره له نیوانیانا دابه ش کرد، تا په ند بگرن؛ به لام
زوربه ی نه م مه ردمه هه ر فیرن ناشکوری بکه ن.

۵۱ نه گهر بۆخۆن که یفن لی با بۆهه ر شارئ که سیکی وامان راده سپارد
بیان ترستی.

۵۲ سا تۆهه رگیز به قسه ی خوانه ناسان مه که و به هه مۆه یزو تواناوه هه ر
به گزیانداوه ره وه.

۵۳ خوا که سیکه که دۆزه ریای به یه ک گه یاند؛ یه کئ شیرن، یه کئ شۆری
ئامال تاله و له مپه ریک و به رگریکی زۆر نه ستۆری له نیوانیان به دی هیئا
[که تخۆنی یه کترنه بن].

۵۴ هه ر خۆیه تی له [تنۆکی] ئاو، مرۆیه کی وه دی هیئاو کردیه ماکی تۆره مه و
خزم په یدا بۆن. پهروه رنده ت هه مۆکاریکی پیده کری.

۵۵ غه یزه خودا شتی وه ها ده په رستن که نه به هره یان پیده دا، نه زیانیشیان
لیده دا. خوانه ناسان خۆده که نه پشتیوانی دژی پهروه رنده ی خۆیان.

۴۴- ولسات: نازول، مالآت. ۵۰- نه وه شمان: نیاز له نه وه ش، ده کری باران یی و ده شکری قورئان و وه حی
یین؛ خاوه نی «که ششاف» مانای دوه می به دلّه.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ
 عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ
 خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
 أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ
 فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ
 الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
 شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
 هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ
 يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجْدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
 ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
 لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

۵۶ ئىمە تۆمان تەنيا بۆتەو ناردو، مۇدەدەر ترسینەربى .

۵۷ بىزە : من بوئەو کارە هیچ پاداشىكىم لەنگۇناوئى ، غەيرەز ئەوہ : كى
بى خوش بى ، بەرەو لای پەرورندەى خۆى رى دەربكا .

۵۸ سا تۆخۆت بدەدەس كەسى كە ھەر زىندوہ و نامرى و بۆشوكرانەى ،
پىئى ھەلبلى و ھەر ئەو بەسە كە لەگوناهى عەبدانى ئاگادارە .

۵۹ ئەو خودايەى عاسمانەكان و زەمىن و ھەرچى لەناو ياندا ھەيە ، بەشەش
رۆزى داھىناوہ . پاشان لەسەر تەختى فەرمانپرەوايى خۆى دامەزراوہ ؛
ھەر ئەويشە خوداي پەرمان ، سا تۆ لەوانەش بىرسە كە چازانن .

۶۰ ھەرگا پىيان بۆترى كە : بەرەورە حمان سوژدەبەرن ، ئىژن : پەرمان
چكەسىكە ؟ دەتەوئى ھەركى تۆبىزى ، ئىمە كىرئۆشى بۆبەرىن ؟ سل
بۇنىشيان پتردەكا .

۶۱ سەرورەى بۆتەوكەسەيە چەندقۇناغى لەعاسمانا دامەزراندو لەناو ئەمدا
چرايەك و ھەيئىكى تريفەدارى جى كىرەوہ .

۶۲ ھەر ئەويشە نۆرە بەشەوورۆژ دەكا ، ھەتا كەسى گەرەكى بى بىركاتەوہ يان
بىەوئى سوپاسكار بى .

۶۳ عەبدەراستەكانى پەرمان ئەوكەسانەن كە بى دەعيە دەچنەرىئوہ و ھەر
كاتىكىش نەزانەكان بىاندوئىنن ، پەرسقى نەرمونىانيان دەدەنەوہ .

۶۴ ئەوانەشن كە شەو تارۆژ ، رۆو پەرورەندەى خۆيان سوژدە دەبەن و
ويستاون .

۶۵ ئەوانەشن كە وا ئىژن : ئەى پەرورەندەى ھەمۇمان ! جەزرە بەدانى
دۆزەخمان لى دۆرخەوہ ؛ چونكە جەزرەبەى جەھەندەم دوايى نايە .

۶۶ كە بەراستى زۆر شوئىكى نالەبارو زۆر ئەنوايەكى خراپە .

۶۷ ئەوانەشن كە لەكاتى مال بەخشىنا ، نەيەكجارى دەس بلاون ، نە
تەوايش دەس قۇچاون ؛ ھەر لەوناوئەندەدا ، ماون .

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
 الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
 أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
 مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
 فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
 مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
 مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
 لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
 لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
 صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا نَجْوَةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ
 فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُكُمْ رَبِّي
 لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الْبُرْجَانِ

۶۸ ئەوانەشن كە وىپراي خوا، هيچ شتى تر ناپەرستن؛ كە سىكىش ناگوژن
كە خوا رۇتسى خوينى بە نارەوا زانيوہ؛ مەگىن بە ھەق؛ تۇشى
داوین پىسىش نابن. ھەركى ئەمكارانەبكا، تاوانى خۇي دىتەوہ رېنى .

۶۹ رۇزى سە لا دوچەندانە ئازاردەدرى و بە سۇكايەتى ھەر لەویدا دەمىنى؛
۷۰ مەگىن ئەوى تۆبەدەكاو باوہر دىنى و ئاكارى چاك رەچاودەكا؛ كە خودا
خراپەكانيان بە چاكە بۆوہدەگۆرى و خوا لى بوردەى دلۇفانە .

۷۱ ھەر كە سىكى تۆبەبكاو ئاكارى چاك رەچاوبكا، بەراستى دەگەرپتەوہ
بۇلاي خودا .

۷۲ ئەوانەشن كە بە درۆ، شايبەتى نادەن و ھەرگا بەلاي كارى نالەباردا
رادەبۇرن، مەردانە خۇي لى لادەدەن .

۷۳ ئەوانەشن كە ھەركاتى نىشانەكانى پەرورەندەيان وەبىردەخرىتەوہ، وەك
كەروكوپر ناويستن [و گوئى پىندەدەن] .

۷۴ ئەوانەشن كە ئىژن: ئەى پەرورەنيمان! زن و منالانى وامان پىبەخشە،
بىنەمايەى چاورۇنيمان؛ بشمانكە پىشەوا بۇخۇبارىزەكان .

۷۵ جانەوانە لە پاداشى خۇراگرتنيان، ئۆدە [كانى بەھەشت] يان
پىدەدرىت و لەویدا ھەر بە درود و سەلامەوہ تەكيانا رۇبەرودەبن .

۷۶ ھەر لەویدا دەمىننەوہ؛ كە زۆر بىنكەيەكى باشە و زۆر نشىمەنىكى خۇشە .
۷۷ ئەتۆبىزە: پەرورەندەم هيچ ھەالتان لى ناپرسى، ئەر لەبرى نەپارىنەوہ و

نەپىەرستن . ئەوا ئىوہش باوہرىتان بە و نەھىناو بەم زوانە گرفتارى
سزادەبن و ھەر لىتان جوئى نابىتەوہ .

سۇعەرە

۷۰- لى بوردە: گوناہەخش. ۷۷- لەبرى: لەبەرى، لەدەرگای.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ۝١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝٢ لَعَلَّكَ بَلِغٌ نَفْسَكَ
 أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝٣ إِن نَّشَأُنُنْزِلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝٤ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ
 إِلَّا كَانُوا عَنْتَهُ مُعْرِضِينَ ۝٥ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٦ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زوجٍ
 كَرِيمٍ ۝٧ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٨ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝٩ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ۝١٠ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَنَّبَهُونَ ۝١١ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝١٢ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَىٰ هَرُونَ ۝١٣ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝١٤ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝١٥ فَأَتِيَافِرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٦ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 ۝١٧ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝١٨
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝١٩

ولانا و نوکاکه کلا لاند و نوک لوفانه

- ۱ ط، سین، ميم.
- ۲ نه مانه نيشانه کانی نه مکتیبه دیاری دهرن.
- ۳ له وانه یه به وخمه خۆت له بهین بهری، که نه وانه نایانه وی پروایینن.
- ۴ نه گهر ئیمه چه زئی بکه یین نیشانیکیان له چه واهه بۆده نیرین، که ملیانی له بهر که چ که ن.
- ۵ هه رقسیکی تازه بابهت له ره حمانه وه بۆیان دی، رویانی لی وه رده گپرن.
- ۶ [نه وان] باوه رپان نه هینا؛ به م زوانه ش هه ر ده نگ وباسی نه وه یان پنده گه یی، که گالته و گه بیان پنده کرد.
- ۷ ناخۆزه مینیان نه دیوه، که چه ند جۆته ی روه کی پرله به هره مان تیدار واند.
- ۸ له مه دا دهرسی [باش] هه یه؛ به لام به شی هه ره زۆریان به پرواینن.
- ۹ خۆ دیاره په روه رندهت هه ر خۆی خاوهن دهسته لات و دلوفانه.
- ۱۰ [بینه وه بیر] نه وکاته که په روه رندهت بانگاوازی له مۆساکرد، که: به چۆلای کۆمه له ی ناهه قیکاران؛
- ۱۱ بۆلای داروده سه ی فیرعه ون. ناخۆ نه وانه ناترسن؟
- ۱۲ گوتی: نه ی په روه رنده ی من! ترسم هه یه که به فریژم بزائن.
- ۱۳ دلّم ته نگ ده بیّت و زمانم گۆ ناکا؛ راسپیره بۆلای هارۆن.
- ۱۴ نه وانه تاوانیکیان له سه ر من هه یه، ده ترسم هه ر بشم کوزن.
- ۱۵ گوتی: نه خیر، قهت وانیه. سائیوه نیشانه کانی ئیمه به زن؛ ئیمه ش ده گه ل ئیوه دا هه یین و ده بیسین.
- ۱۶ سا بگه نه نک فیرعه ون و بیژن: ئیمه پیغه مبه ری په روه رنده ی گش جیهانین.
- ۱۷ تۆره مه ی ئیسرا ئیلیمان ره گه ل بخه.
- ۱۸ [فیرعه ون] گوتی: تۆ هه ر منداله که نه بوی که ئیمه په روه رده ن کردی و چه ند سالیکیش له ناومان مای؟
- ۱۹ نه وکاره شت کرد که کردت؛ دیاره نه تۆ له ریزه ی ناسوپاسانی.

قَالَ فَعَلْنَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ
 فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا
 عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
 قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ
 لَئِن أُتِّخِذتَ إِلَّاهَا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ
 أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرُ
 عَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ
 ﴿٣٦﴾ يَا تَأُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجَمَعَ السَّحْرَةَ
 لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

- ۲۰ گوتی: نه و هم له ده س قه و ما و نه و سا که له گومرایان بۆم .
- ۲۱ له ترسی ئیوه باز م دا؛ دوا یه پهروه رنده ی من، له کارزانی یی به خشییم و منی خسته ریزه ی پیغه مبه رانه وه .
- ۲۲ تۆ منه تی نه و چاکه یه م له سه رده نی، که تۆر مه ی ئیسرا ئیلت - هه مۆ - کردۆته عه بدی خۆت ؟!
- ۲۳ فی رعه ون گوتی: پهروه رنده ی هه موجیهان وه چه ئیژن ؟
- ۲۴ گوتی: نه گهر بیسه لمینن، راهینه ری ئاسمانه کان و زه مینه و هه رچی له ناویاندا هه یه .
- ۲۵ له ده ورو به ری خۆی پرسی: گوتیان لئیه ؟
- ۲۶ گوتی: پهروه رنده ی ئیوه و پهروه رنده ی باب و کالی پیشوتانه .
- ۲۷ گوتی: دیاره پیغه مبه ری که بۆ ئیوه ناردراوه، جن دهستی لئیه و شانده .
- ۲۸ گوتی: گهر ئاوه زتان هه یی، راهینه ری خۆر ه لآت و خۆراوا و نیوانی وانه .
- ۲۹ گوتی: نه گهر به ده ر له من بیه رستی، خاتر جه م ده به ندیت ده که م .
- ۳۰ گوتی: نه گهر نیشانیکی به ئاشکرام بۆهینایی ؟
- ۳۱ گوتی: نه گهر له راستانی، کوا؟ بیهینه .
- ۳۲ عاساکه ی دهستی فریدا؛ ئاشکرا بۆبه حه زیابه ک .
- ۳۳ ده ستیشی ده رخست، بۆوانه ی لییان روانی سپی ده چو .
- ۳۴ به سه رگه وره کانی ده ورو بهر خۆی گوت: دیاره ئه مه جادوگه ریکی زانایه .
- ۳۵ گه ره کیه تی به جاددوی خۆی، له زیدی خۆتان ده رتان کا؛ ئیوه له و باره ده لئین چی ؟
- ۳۶ گوتیان: خۆی و براکه ی لی ره بمینن؛ تۆ بنیره له شاران خه لکی وه کۆکه ن .
- ۳۷ هه مۆ جادوگه ری زانات بهیننه لا .
- ۳۸ نه و سا که جادوگه ره کان له رۆژیکی دیاری کراو کۆکرانه وه .
- ۳۹ به مه ردمیشیان را که یاند: ئاخۆ ئیوه ش کۆده بنه وه ؟

۲۱- بازدان: له ترسا هه لاتن .

۳۲- هه زیاه: هه زدیها، حه فی .

۳۵- زید: جن به دنیا هاتن، سه رزه ی .

لَعَلْنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ
قَالُوا فِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَالْقَوَا جِبَاهَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بَعْزَةُ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ أَمْسِرْ لَهُ وَقَبْلَ أَنْ أَعِزَّ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعْمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَاضِرِّبْنَا
إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ
مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنْ هَؤُلَاءِ
لَسِرْدَمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

- ۲۰ ئەگەر ئەم جادوگەر ئانە بېبەنەو، لەوانە يە ئيمەش وە شوپين ئەوان کە وين .
- ۲۱ جادوگەر ان - کە هاتن - بە فيرعه ونيان گوت : ئەگەر ئيمە بېبەينه وە چين دەدە يە ي ؟
- ۲۲ گوتی : دياره ئەوسا ئيوه لە نزیکانی خۆم دەبن .
- ۲۳ مۇسا بە وانی راگە ياند : چیتان ئامادە کردوہ بۇھاويشتن ، بېھاويژن .
- ۲۴ جا ئەوساکە پەت و داردە سته کانيان فری داو گوتيان : سویندا بەگە ورە يی فيرعه ون ، هەر بۇخۆمان دە بېبەينه وە .
- ۲۵ ئەوسا مۇساش داردە سته کە ي خۆی فری دا . گوزوگوممەت ، هە مۇ فيلی جادوگەرانی چنیه وە .
- ۲۶ جادوگەر ان [بە پانە وە] کړنۇشيان برد .
- ۲۷ گوتيان : ئيمە بروامان کرد بە پەرورە رندە ي جيهانی .
- ۲۸ پەرورە رندە ي مۇسا و هارۇن .
- ۲۹ گوتی : بەرلە وە ريو بده م ، ئيوه بروتان پي هينا ؟ دياره هەر ئە و گە ورە تانە و خۆی فيری جادوی کردگن . دوایی تیتان دەگە يە نم ؛ دە ستولا قو بە پيچە وانە دە برم و سەرلە بە رو لە دار دە دە م .
- ۵۰ گوتيان : منەتت بە پۇشیک ؛ ئەوسا بەرە و پەرورە رينمان دە چينه وە .
- ۵۱ هیوان وایه پەرورە رندە ن لە گونا هە کانن بئوری ؛ کە بەرلە گش ئيمە باوهریمان هينا . ۵۲ ئيمە مۇسامان تیکە ياند : عە بدە کانم لە شه ویدا وە ری بخە ، کە دياره بە دۇتاندا دین . ۵۳ فيرعه ون وە کۆگەرانی نارد بۇ شاره کان . ۵۴ [وتی] : ئەوان کۆمە لە يە کی هیندکن . ۵۵ بە راستی کە ئيمە يان تۆرە کردوہ . ۵۶ ئيمە هە مۇ وریا يانين . ۵۷ ئيتر باغات و کانیاون پي جی هينشتن . ۵۸ وپرای هە مو گە نجينه و خانوہ خۆشه کان .
- ۵۹ هەر بە و جۆرە ئە م هە موە شمان دابە تۆرە مە ي ئيسرائيل .
- ۶۰ هەر گزينگ لە سەرانی دا ، دوايان کە وتن .

فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
 بَعْصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ
 نَبَأَ ابْنِهِمَ الْكَاذِبِ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنفِطَلُ لَهَا عَظِيمِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ
 تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
 كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ
 وَءَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِيَ الْآرَبِ الْعَلَمِينَ ﴿٧٧﴾
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾
 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

- ۶۱ ئەو كاتە كە ھەردوكۆمەل يەكتريان دى؛ ھاورياني مۇسا گوتيان: پيس
پتوھ بوين .
- ۶۲ گوتى: نابى ھىچ بترسن، چۇن پەروەرنەم دەگە لەو بەم زوانە دەروىكم
لى دەكاتە وە .
- ۶۳ ئەوسا مۇسامان تيگە ياند: بەعاساكەت لەزەريادە؛ زەريا قەلشى و
ھەرلايەكى وەك چيايەكى مەزن بۇ .
- ۶۴ وامان كرد ئەواني ترپش ھەر لەوى نزيك بنەوہ .
- ۶۵ مۇساو ھەركى دەگە لى بۇن، نە جاتن دان .
- ۶۶ پاشان ئەواني ديكە مان بە خنكان دا .
- ۶۷ ئەم روداوہ بەلگە يەك بو؛ زوربەي زۆرپش ھىشتا باوہريان نە ھيتنا .
- ۶۸ خۆ دياريشە پەروەرنەت ھەر خۆي خاوەن دەستەلات و دلۇفانە .
- ۶۹ رۇداوى ئىبراھىمىشيان بۆوہ خويتە .
- ۷۰ ئەوسەردەمەي كە بەئاپ و ھۆزى خۆي گوت: ئەمە چيە دەپەرستن؟
- ۷۱ گوتيان: ئيمە بتانىك دەپەرستين و ھەر وازيشيان لى ناھينين .
- ۷۲ گوتى: ئاخۆ ئەگەر ھانايان بۆدەبەن، ليتودەبيسن؟
- ۷۳ ياخۆ ھىچ بەھرە و پىدەدەن؟ يان ھىچ زيانۆلئيدەدەن؟
- ۷۴ گوتيان: نە خيەر، بەلكو باب و كالى ئيمەش ھەر ئەمانەيان دەپەرست .
- ۷۵ گوتى: ئاخۆ زانيوتانە چۆدەپەرست؟
- ۷۶ خۆتان و پراي باب و كالانى پيشۆتان؟
- ۷۷ ھەمويان دوژمنى منن؛ جگە لەراھينەرى حەمۇ دنيايە .
- ۷۸ ئەوى منى دروس كرد و ھەر ئەويش شارەزام دەكا .
- ۷۹ ھەر ئەويشە خواردەمەنيم پىدەدات و ئاويشم دەفريادە خا .
- ۸۰ ئەگەر تۆشى نەساغيش بىم، ھەر خۆي چاكم دەكاتە وە .
- ۸۱ ھەر ئەويشە دەم مريتنى و پاشان زيندوم دەكاتە وە .
- ۸۲ ئەوكەسەيە كە بەھيوام روژى سەل لەھەلەكانم ببۇرى .
- ۸۳ پەروەرنەم! خۆت فيرى كارزانيم بگە و بمگەينە بە پياوچاكان .

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
 النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لَأبي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخزِنِي يَوْمَ
 يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
 سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَرْزَلْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
 ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
 أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبِكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إبْلِيسَ
 أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نَسُوبِكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
 إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
 فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لآيَةٌ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَبَتْ
 قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾ * قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنَّا وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿١١١﴾

۸۲ وه بکه له ناو چینه دوایینه کانیشا ناوم به چاکه ده ربچی . ۸۵ وابکه من
 له به شبه رانی به هه شتی پرله خوشی بم . ۸۶ له ئاپی منیش بیوره ؛ که
 ریگهی هه له کردبؤ . ۸۷ له روژی زیندوبونه وه ش ریسوام مه که .
 ۸۸ ئه ورۆزه که مال و منال به کارنايه . ۸۹ مه کین ئه وه ی وه ل دلئی پاک ،
 بچیته باره گای خودا . ۹۰ که به هه شتیش بوخو پاریزان نزیکه .
 ۹۱ جه هه نده میش ده خریته رۆ بوگومرپان . ۹۲ [که ئه ورۆزه] پتان ئیژن ؛
 له کوین ئه وی ده وه پرستن ، ۹۳ له غه ی ره زخوا ؟ ئاخو ئه و دینه هانانان ،
 یان ئه وان هاناده خوازن ؟ ۹۴ سا ده مه ورو ئه وانیش و گومراکانیش
 ده وی ده خرین . ۹۵ له شکره کانی شه ی تانیس - به تیکرایبی - ۹۶ هه ر
 له ویدا - به کیشه - دین و دبیزن : ۹۷ سویند به خودا ئیمه ئاشکرا لاری
 بوین ؛ ۹۸ که ئیوه مان ده گه ل دا هینه ری جیهان به رانه رکرد ؛
 ۹۹ تاوانبارانیس ئیمه یان له ری لادا ؛ ۱۰۰ ئیستاش نه تکا کارمان هه ن ،
 ۱۰۱ نه هه والیکي دلسو زیش . ۱۰۲ خوژی جاری وه گه راباین ، ئه وسا
 باوه ریمان دینا . ۱۰۳ ئاله مه دا نیشانیکی [به هیز] هه یه و به شی زوریان
 بی باوه ربون . ۱۰۴ دیاریشه په روه رنده ی تو هه ر خو ی خاوه ن
 ده سه لاته و دلوقانه . ۱۰۵ هۆزی نوحیش به وته ی پیغه مبه رانیان پروا
 نه کرد . ۱۰۶ کاتی نوحی برای خو یان گوتی : ئیوه مه ر ناترسن ؟
 ۱۰۷ من بو تان پیغه مبه ریکی جی باوه ریم . ۱۰۸ ده سا له خوا بترسن و
 به فهرمانی منیش بکه ن . ۱۰۹ پاداشیکم - بو ئه م کاره - لی تان ناوی ؛
 پاداشی من په وه رنده ی جیهان ده یدا . ۱۱۰ ئیتر هه ر ترسو له خوابی و
 به گویم بکه ن . ۱۱۱ گوتیان : چۆن پروات پیده که یین ؟ تو هه ر رۆته و پۆته ت
 له دۆن !

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي
 لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
 ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَه يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَبُونَ ﴿١١٧﴾ فَأَفْخِ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَاوَجِّنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجِنْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٢٢﴾ كَذَبَتْ
 عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
 وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾
 وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾
 وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

۱۱۲ گوتى: ئەمەن چۆزانم كە ئەوان بەرى چيان دەكرد؟ ۱۱۳ نەر تى بگەن، بەرورەرىنم دەبى بەكارىيان رابگا. ۱۱۴ لەوانەنىم - بەهيج ئاوا - باوەرداران و دەربىنىم. ۱۱۵ مەن ھەر تەنيا ترسىنەرىكى ئاشكرام. ۱۱۶ گوتيان: ئەى نۇح! ئەگەر لەم كارەت بەس نەكەى، ئەشى سەنگە سارت بگەين. ۱۱۷ گوتى: ئەى پەرورەرنەدى مەن! ھۆزەكەى مەن ھەر برىوايان پى نەكردم. ۱۱۸ سا تۆ لەنىومەن و ئەوان رىنگەيە كمان بۆبگەو و مەن و ئەو باوەردارانەى دەگەل مەن، رزگار بگە.

۱۱۹ ئەوسا خۆى و ئەوكە سانەى دەگەلى بۆن، لە كەشتىە تۆى كە دا نە جاتن دا. ۱۲۰ ئەوانى تىرىش لە پاشان ئاوە و ئا و چۆن و تونابۆن. ۱۲۱ لە مەشدا بەلكەيەك ھەيە: [بەلام] زور بەيان ھەر برىوايان نە ھىنا. ۱۲۲ پەرورەرنەت ھەر خۆى خاوەن دەستەلەت و دلۆقانە. ۱۲۳ ھۆزى عادىش بە پىغەمبەرەكان برىوايان نە ھىنا. ۱۲۴ كاتى كە ھۆدى برايان پىانى گوت: چۆنە ھىچ ترسىكۆنىيە؟ ۱۲۵ مەن بۆئىو پىغەمبەرى جى باوەرەم. ۱۲۶ ترسۆ لە خودا ھەبىت و لە فەرمانى مەن دەرمە چىن. ۱۲۷ [بۆئەم كارە] مەن ھىچ پاداشم لىوناوى؛ پاداشى مەن پەرورەرنەدى جىھان دەيدا. ۱۲۸ ئاخۆ ئىو ھەر جىگايەكى بەرز، كۆشكى تەرز دروس دەكەن، كە ھەر خەرىكى كارگەلى پىرو پۆچ بىن؟ ۱۲۹ كۆشك و قەلەى زۆر پتە وىش دادەرىن، لاتان واىە ھەر دەمىن؟ ۱۳۰ ھەرگا بەلامارىش دەدەن، مەھورانە ھىرش دەبەن. ۱۳۱ سا لە خودا بترسەن و بەگويم بگەن. ۱۳۲ با ترسۆ لەوكە سە ھەبى كە لەوشتانەى دەيزانن، يارى كردۆن. ۱۳۳ ولسات و كورگەلى داونى.

۱۳۲ دەگەل باغات و كانباووش. ۱۳۵ ئەمەن ھەر لىو نىگەرەنم، بۆئازارى رۆزى مەزن. ۱۳۶ گوتيان: ئەگەر ئامۆزگاريمان بگەى و ھىچ ئامۆزگاريمان نەكەى، لای ئىمە ھەرورەكۆبەكە.

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلِقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتُنْقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا حُضِيمٌ ﴿١٤٨﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿١٥٠﴾ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 سَوْءًا فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُومٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

۱۳۷ ئەمانە گش پرېوېۇچى پېشىنيانە . ۱۳۸ كەس ئازارى ئيمە نادا .
 ۱۳۹ ئەو ھەر برۈايان پىي نەكرد؛ ئەوسا ئيمەش قىرمان كردن . لەمە شىدا
 بەلگە يەك ھەبۇ؛ [بەلام] زۆرى ئەوانە برۈايان نەبۇ . ۱۴۰ پەروە رندەت
 ھەر خۆى خاوەن دەستەلآت و دلۇفانە . ۱۴۱ ھۆزى سەمۇد برۈايان
 بە پېغە مېرەكان نەھىنا . ۱۴۲ وەختى سالىھى برۈايان پىئانى گوت : چۆنە
 ھىچ ترسىكتان نىيە ؟ ۱۴۳ مەن بۆئىيۈە پېغە مېرەى جى باوەرم .
 ۱۴۴ سا لەخودا بترسن و بەگويم بکەن . ۱۴۵ مەن پاداشى كارى خۆم لە ئىيۈە
 ناوى؛ پەروە رندەى ھەمۇ جىھان ، بۆخۆى پاداشى مەن دەدا . ۱۴۶ ئاخۆ
 ھەرۈا لىۋدەگە رېن ، ھەر لىرە دلنبا رېن ؟ ۱۴۷ لەباغات و لەكانياۋان ؟
 ۱۴۸ كىلگەكان و دارە خورماى خاوەن شكۆفەى نەرم و نۆل ؟ ۱۴۹ ھەر بە
 خۆشى و شادمانى مالان لەكاۋان دەتاشن . ۱۵۰ سا لەخودا بترسن و
 بەگويم بکەن . ۱۵۱ گويم مەدەنە فەرمانى ھەلەرۆيەكان ؛
 ۱۵۲ ئەوانەى لەم زەمىنەدا ھەر خەرىكى خراپەن و كارى چاكيان لەدەس
 نايە . ۱۵۳ گوتيان : ببى ونەبى ، جادوت لىكراۋە .
 ۱۵۴ تۆش ھەر مروى ۋەكۆ خۆمان . سا ئەگەر تۆبە راستىتە ، دە نىشانىكىمان
 نىشان دە . ۱۵۵ گوتى : ئەمە و شترىكە ، كە نۆرە ئاۋىكى ھەيە و ئىيۈەش
 نۆرە ئاۋىكتان ھەس ؛ لەرۆۋىكى دىيارى كراۋا . ۱۵۶ ھىچ ۋەزە نىشتان
 بۆى نەبى ، دەنا تۆشى جەزەبەى رۆۋى مەزن دىن . ۱۵۷ پەيان كردو
 سەريان برى و دوايە پەشىمان بۆنەۋە . ۱۵۸ ئازار ھەمۇلاى لى گرتن .
 لەمەدا نىشانە ھەبۇ ؛ كەچى زۆريان بى باوەر بۆن . ۱۵۹ پەروە رندەت خۆى
 خاۋەنى دەستەلآت و دلۇفانە .

كَذَبَتْ قَوْمٌ لوطِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
 ﴿١٦٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عِوَانِ ﴿١٦٦﴾ وَمَا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٦﴾
 أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَيْن لَمْ تَنْتَهَ بِلُوطِ
 لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
 رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا فَسَاءً مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عِوَانِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا
 تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْوَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
 وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

- ۱۶۰ ھۆزی لۆتیش قسه ی پیغه مبه ره کانیان ، به درۆ ژمارد .
- ۱۶۱ کاتی که لۆتی برایان بیانی گوت : ئیوه بو هیچ ترسو نیه ؟
- ۱۶۲ من بو ئیوه پیغه مبه ری جی باوه ڤم .
- ۱۶۳ سا ترسو له خودا هه بی و به گویم بکه ن .
- ۱۶۴ بو ئه م کاره من هیچ پاداشم لیوناوی ؛ پاداشی من پهروه رنده ی جیهان ده یدا .
- ۱۶۵ ئیوه بو چی له ناو هه مؤخه لکی دنیا په لاماری نیران ده ده ن ؟
- ۱۶۶ له ژنه کانیشو واز دینن ، که خوا بو ئیوه ی چی کردون ؟ ئیوه ھۆزیکی له نه ندازه لاده ن .
- ۱۶۷ گوتیان : ئه ی لۆت ! گهر له م قسانه به س نه که ی ، سۆر بزانه ده رت ده که ی ن .
- ۱۶۸ گوتی : له و ئاکاره ی ئیوه یه کجار قه لسم .
- ۱۶۹ پهروه رنده م ! له م کارانه ی ئه وان ده یکه ن ، من و خیزانم ڤرگار که .
- ۱۷۰ سا ئه ویش و هه مو خاوو خیزانیشیمان ڤرگار کرد .
- ۱۷۱ مه گین تاقه پیریژنیک له ناو ئه وانا مایه وه .
- ۱۷۲ پاشان ئه وه کانی ترمان ڤران تی خست .
- ۱۷۳ بارانیکی [به لا] مان بو دابارانن . چه ند به زه ڤ بو بارانی ترسینراوه کان .
- ۱۷۴ ئا له مه شدا به لکه هه بو ؛ که چی زۆریان بی باوه ڤ بۆن .
- ۱۷۵ پهروه رندت هه ر خاوه نی ده سته لاته و دلوفانه .
- ۱۷۶ خاوه ن ده حلان قسه ی پیغه مبه ره کانیان به درۆ ژمارد .
- ۱۷۷ کاتی شوعه یب بیانی گوت : چۆنه هیچ ترسیکۆنیه ؟
- ۱۷۸ من بو ئیوه پیغه مبه ری جی باوه ڤم .
- ۱۷۹ سا له خودا ترسو هه بی و به گویم بکه ن .
- ۱۸۰ بو ئه م کاره من پاداشیکم لیوناوی ؛ پاداشی من پهروه رنده ی دنیا ده یدا .
- ۱۸۱ راست بن له پیوانه پیوان و زیان به که س مه که یه ن .
- ۱۸۲ کیشانه شتان به ته رازوی به رانبه ری .
- ۱۸۳ شت له مه ردم مه دزنه وه و پادامه گرن له سه ر به دفه ری له هه ردا .

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
 مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
 الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
 الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ
 مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ
 عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾
 فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
 هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
 إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

۱۸۲ دە بئى بترسن له و كه سه ي ئيوه و كۆمه لانی پيشوى به دى هيتنا .

۱۸۵ گوتيان : بئى ونه بئى ، جادوت ليكراوه .

۱۸۶ توش هه رنه وا مرويه كى وه كى ئيمه و پيمان وايه توش هه ر له فربئوه كانى .

۱۸۷ دە سا ئه گه ر تو راست ئيژى ، چه نديپاژيكمان - له ئاسمان - به سه ردا باويژه خواري .

۱۸۸ گوتى : به وه رنده م پتر ئاگاي له ئاكارو هه يه .

۱۸۹ ئيتر باوه ريان نه هيتنا ، تا له روژيكي هه وردا ، گرهبامان لي هه لكردن ؛ له و روژه دا ئه و به لايه زورمه زن بو .

۱۹۰ له مه شدا نيشانه هه بو ، كه چى زوربان بئى باوه ربون .

۱۹۱ په روه رنده ت هه ر خاوه نى ده سته لاته و دلوفانه .

۱۹۲ راهينه رى گش جيھانه ؛ ئه م قورئانه ي ناردوته خوار .

۱۹۳ «روح الامين» هيتنايه خوار ،

۱۹۴ بو سه ردلت ؛ تا تو له ترسيته ران بى .

۱۹۵ به زوانيكي عه ره بى ره وان و هاسان .

۱۹۶ له كتيبه كانى پيشوشدا باسى هه يه .

۱۹۷ داخو ئه مه بوئه وان به لگه يه ك نيه ؟ كه زاناکانى توره مه ي ئيسرائيليش ، هه ر له وه ئاگايان هه يه .

۱۹۸ خو ئه گه ر بمان ناردايه بولاى عاره بى نه زانيك ،

۱۹۹ بو ئه وانى وه خوئيندا ، قه ت باوه ريان بئى نه دينا .

۲۰۰ هه روه هايه نه قورئانيشمان خسته دلى تاوانباران .

۲۰۱ هه ر برواشى بئى ناهيئن ، هه تا تازارى زور به زان به چاوى خويان بيينن .

۲۰۲ له نه كاويش ديته لايان ، كه هه ر هه ستيشى بئى ناكه ن .

۲۰۳ ئه وساش ئيژن : ئاخو مؤله تمان پنده درى ؟

۲۰۴ بو له تازاردانى ئيمه ، په له ده كه ن ؟

۲۰۵ تو بيم بيژه ئه ر بيلين چه ن سال رابويئن ،

۲۰۶ ئه مجار ئه و تازاره ي كه لي ترسينرابون ، بيته لايان ؛

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا
 لِمَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذَكَرْنَا وَمَا كُنَّا نَظْلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
 الشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ
 عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
 مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَأَخْفِضْ
 جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي
 بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي
 يَرِيْكَ حِيْنَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَنْتُمْ كُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ
 كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾
 وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

- ۲۰۷ ئەوماووی که رای ده بوئرن ، چ به هره یه کیان بۆده دا ؟
- ۲۰۸ هه رشارنکمان قه کردیی ، سۆر بزانه ترسیته رانیکی بوه ؛
- ۲۰۹ که ئامۆزگاری وه رگرن و ، ناهه قیمان نه کردوه .
- ۲۱۰ شایه تینیش نه یان هیناوه ته خواری .
- ۲۱۱ نه لییان ده وه شیته وه و نه ده شتوان .
- ۲۱۲ دیاره ئەوان له بیستن بی به ش کراون .
- ۲۱۳ تۆ و پرای خوا ، هیچ شتی تر مه پرسته ؛ ده نا له وانه ده بی که ئازارده درین .
- ۲۱۴ نزیکترین خزمی خوشت بترسیته .
- ۲۱۵ بالت شوپکه بو ئە و پروادارانە ی که شوپنت که وتۆن .
- ۲۱۶ جا ئه ر به گوئیان نه کردی ، بیژه : من بیتارم له وه ی ئیوه ده یکه ن .
- ۲۱۷ هه ر خوشت به خاوه ن ده سه لاتی دلۆفان بسپیته ؛
- ۲۱۸ ئە و که سه ی که تۆ ده بینیی ، وا به پیوه هه لده وه ستی .
- ۲۱۹ هاتو چۆشت ده گه ل سوژده به ره کاندان [له به ر چاوبه] .
- ۲۲۰ بیسه رو زاناش هه ر ئە وه .
- ۲۲۱ ده وە وئی ئاگادارۆ که م شایه تینی دینه لای کئی ؟
- ۲۲۲ ئە وان له لای درۆنه خشیینی تاوانبار داده به زن .
- ۲۲۳ گوئی ده گرن و زۆر به زۆریان درۆزنن .
- ۲۲۴ شاعیرانیش ، کئی له دۆیان ده چی گومران .
- ۲۲۵ مه ر نه ت دیوه - به شیواوی - سه ره به هه ر شیونکدا ده که ن ؟
- ۲۲۶ ئە وان شتی ده بیژن که خویمان نایکه ن .
- ۲۲۷ مه گین ئە وانه ی باوه ریان به خواهه یه و ئاکارچاکن و زۆر یادی خویان کردوه و پاش ئە وه ی چه وسینرانه وه ، هه ر تۆ له ی خویمان کرده وه .
- ناهه قانیش زۆر پی ناچی ده وه ده گه ن که سه ره نجام کیوه ده چن .

نه مل

۲۱۱- لئ وه شانوه : شیواوی کاریک بۆن .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَالْقُرْآنُ أَنْوَاعٌ مُبِينٌ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتُهُمْ
 أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَلنَّاقِ الْقُرْآنِ مِنَ
 لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِ كُفْرًا
 مِنْهَا بَخْبَرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا
 جَاءَهُ نُورٌ قَالَ أَنَا نُورٌ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسِي آتِيَهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ
 فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسِي لَا تَخَفْ
 إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ
 سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا
 مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
 ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

وَحَدِّثْ بِهَا وَأَسْتَيْقِنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
 وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
 وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ
 وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ
 لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
 حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَعَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
 مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١٨﴾ فَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
 نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ وَأُدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
 وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ هَذَا أَمْ كَانَ مِنَ
 الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أُولَٰئِكَ أَزْجَارُهُ
 أَوْلِيَائِي نَبِيِّ بَسْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
 أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

۱۲ هه رچهند له دلی خویندا هه مؤیان به راست ده زانی، خو به زل زانی و ناهه قی، بونه هۆی حاشا کردنیان. جا بېروانه پاشه رۆزی به دغه ره کان به کوئی گه یشت!

۱۵ هه ر ئیمه ش بۆین که زانستمان دا به سوله یمان و داوود. گوتیان: شوکور بو خودایی ئیمه ی له چاو زۆری له عه بده باوه رداره کانی خوئی، به ریزترگرت.

۱۶ له پاش داوود، سوله یمان بۆبه جی نشین. بانگه وازی کرد: خه لگینه! ئیمه فیری زمانی مه لان کراوین؛ هه مؤشتیکیان پیداوین؛ دیاره ئەمه ش چاکه یه کی ئاشکرایه.

۱۷ سوپای سوله یمان - تیکه لاو له جندوکه و مروو مه لان - دهنگ درابۆن، هه مؤ به ریز ده رۆیشتن؛

۱۸ تا گه یینه بو هلی میرولان. مرووچه یه ک دهنگی میرو له کانی دا: بچنه وه ناو کونه کانۆ! تا سوله یمان و له شکری - به بی ئەوه پی بچه سین - ده به ر پی یانودا نه به ن.

۱۹ ئیتر که ئەو ئەمانه ی گوت، بزه ی هاتی. گوتی: ئەی پهروه رنده ی من! وام رابینه سوپاسی چاکه ی تۆبکه م که ده رباره ی من و داک و بامت کرد؛ ئاکاری چاک و واشم بی، په سندی که ی؛ هه ر له به زه یی خو شته وه بمخه ریزی عه بده کار چاکه کانتته وه.

۲۰ چاوی به مه لاند اگیرا، گوتی: چۆنه په پوسیمان ه نابینم، ئاخۆ خوئی دزیوه ته وه؟

۲۱ له سه ر ئەمه ئەشی سزای زۆری بده م؛ یان ملی هه لده قرتینم، یان به لگه یه کی ئاشکرا بۆمن بیئنی.

۲۲ ماوه یی زۆری نه خایاند، هات و وتی: من شتیکم ده س که وتوه که ده سته تۆ نه که وتبو؛ وا من له سه باوه هاتۆم، دهنگ و باسیکی دروستم بۆهیناوی.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
 عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنُنْظِرُ
 أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
 فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُؤِ إِلَى الْقِي إِلَى كَيْدٍ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ
 تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
 فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمِ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

۲۳ من لە وێ ژنیکم دیوێ پاشایە بەسەریانەووە و خاوەنی هەمۆشتیکە و
تەختیکی زۆرگەورە ی هەیه .

۲۴ دیتم کە خۆی و هۆزەکە ی - بە جێ خودا - سووژە دەبەنە بەرخۆرو
شەیتان کردەووەکانی بۆخەمڵاندوون و ڕینگە ی هەلە ی نیشان داوون و ڕی
دەرناکەن .

۲۵ [وێ کردوێ] سووژە بۆ خودایە ک نەبەن کە پێواری ناو ئاسمانەکان و
زەوی خۆیادەکاو، چی وەیشیڕن و هەرچیکی ئاشکرای بکەن، ئەو
دەیزانی .

۲۶ ئەو خودایە ی کە لەو بەدەر هیچ شت بۆپەرستن نابێ و ئەو پەرورینی
تەختی هەرەمەزەندە .

۲۷ گوتی: بەم زوانە دەروانین تابزانین بەراستت بۆ، یان تۆش هەر لە
فریژانی .

۲۸ ئەم نامە یەم بۆ بەرەو بۆیان باویژەو ئەوسا تۆزیک دۆرەو کەووە و بناوڕە
پەرسفیان چیه ؟

۲۹ وێ گوت: ئە ی پیاوماقۆلەکان! نامە یەکیان بۆهاویشتۆم زۆرگینگە؛
کە لەسولە یمانەو یەو بە ناوی خودای دەهەندەو دلۆقانە .

۳۱ نابێ خۆتان لەمن بەزلتربزانن، وەر نەلام و خۆتان بە دەستەو بەدەن .

۳۲ وێ گوت: ئە ی پیاوماقۆلەکان! ئیوێ دەربارە ی ئەم کارەم، بیژن چبکەم؟
هەتا ئیوێ کۆنەبنەو، بڕیاری هیچ کارێ نادەم .

۳۳ گوتیان: ئیمە هەم بەهیزین هەم زۆر بویر، فەرمانیش هەر بە دەس
خۆتە، تۆ بۆخۆت بڕوانە چفەرمانیک دەدە ی؟

۳۴ وێ گوت: گەلی پادشایان بچنە ناو هەرشاریکەو، تیکێ دەدەن؛
خەلکەکە ی - هەرکام بەگەورە ناوی هەبێ - سوکایەتی بەسەردینن و
ئەوتەرزەکارانە دەکەن .

۳۵ ئەوا من دیار بەکیان بۆ دەنیرم؛ چاوەرێم کە پاسپاردەکان بە چیهو
دەگەرینەو .

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا
 آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِعِدَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَهُمْ
 بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَدْلَةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
 يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَا تَبِي بَعْرَشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوَنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
 قَالَ عِزْرِيْتُ مِمَّنَّ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ ءَقْبَلُ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي
 عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ
 بِهِ ءَقْبَلُ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
 مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
 لِنَفْسِهِ ءَوْمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكَرُوا لَهَا عَرْشَهَا
 نَنْظُرَ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
 أَهَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوَيْبِنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
 ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ
 ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
 سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
 ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

۳۶ وه ختی هاته لای سوله یمان؛ گوتی: ئیوه ده تانه وی به مال یارمه تی من بکه ن؟ نه وی خودا داویه به من، له وه ی که به ئیوه ی داوه هیواتره؛ به لام وادیاره که ئیوه به دیاری خوتان دلخوشن.

۳۷ وه گهری بچوو لایان، واه به له شکریکه وه دینه سه ریان؛ که ئه وان ده روستی نایه ن. به زه لیلی و سوکایه تیش له وینده ری ده ریان ده که یه ن.

۳۸ گوتی: ئه ی گه لی دیوانی! - به رله وه بینه ئامانی - کیوده توانی ته ختی ئه وژنه م بۆینی؟

۳۹ لۆزهنده ریک له جنه کان گوتی: ئه من به رله وه له جیی خوت ههستی بۆتی دینم؛ توانام به سه ریداهه یه وه ده سپاکیشم.

۴۰ نه وی که له کتیب شتیکی ده زانی، هه لیدایه: هینده ی چاوت بتروکینی بۆتی دینم. که لی مه یزاند، واه لایه تی، گوتی: ئه مه ش چاکه ی پهروه رنده ی منه، ویستی تاقیم بکاته وه؛ ئاخو شوکرانه بۆیرم یان بی نه زان. هه رکه سینکی شوکرکا بۆخوی ده کاو کیش سپله بی، ئه وسایه پهروه رنده ی من بی نیازو دلواویه.

۴۱ گوتی: ته خته که ی بگۆرن؛ تابزانین ده توانی بیناسیته وه یان به سه ری ناکاته وه.

۴۲ کاتی گه ییشته به ره وه، وتیان: ته خته که ی تو وابو؟ گوتی: هه ر ئیوی خۆیه سی؛ له به ریشه وه ده ترانی و ئیمه هه ر گوی به فه رمان بۆین.

۴۳ نه وه ی که وی - غه یره له خودایه - ده یپه رست، نه وی [له باوه ری هینان] گێراپوه وه؛ چونکه پینشو له ریزه ی خوانه ناسان بو.

۴۴ پیی وترا: وه ره ناو کۆشک. که لیی روانی، هه ر پیی وابو ئاوکی زۆرو زه به نده و [داوه ستاوه و] لنگی هه لکرد. پیی وت: ئه م کۆشکه له شو شه ی رۆن و حولی دارزاوه. گوتی: خودانی زیانم! من تائیسنا نه هه قیم له خۆم کرده و له ئیستاوه - وه ل سوله یمان - خۆم ده ده مه ده س راهینه ری کش جیهان.

۳۹- لۆزهنده ر: زه به لایه ته زه، زلخۆرت. ۴۰- مه یزاندن: تماشا کردن، روانین.

۴۴- حولی: بی گری و زبری، ساف. هه موی ناوه. . . یا: ئاوکی زۆرو زه به نده.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا
 هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
 بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِيزَانَا بِكَ وَيَمْنُ مَعَكَ قَالَ طَبِّئْكُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ
 رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا
 تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا
 مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا
 وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ
 ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِيَّاكَ فِي ذَلِكَ
 لآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَآءِذًا لَقَوْمِهِمْ
 أَتَانُوكَ الْفَدْحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُمْ لَتَاتُونَ
 الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

۲۵ سألحیشمان راسپارده هۆزی سه مؤد؛ که هاوره گەزی خۆیان بۇ. که:
دەبی خوداپەرست بن. که چی ئەوان بۇنەدۆدەستە ی دژی یەک.

۲۶ وتی: گەلوا بەرلەوہ تۆشی چاکە بن بۆ بەرەو خرابە دە چن؟ بۆ لە خودا
داواناکەن عافوتان کا؟ بە لکو بەزە ی پیتاندا بی.

۲۷ وتیان: ئیمە تۆش و ئەوی لە گەل تۆشن، بە شۆم و بی فەر دە زانین. گوتی:
چارە نۆسی ئیوہ بە دەس خوایە؛ بە لام ئیوہ هۆزیکن که که وتۆنە بەر
ئەزمۆنەوہ.

۲۸ لە وشارە دا نۆدەستە ی [نەگونجاو] هە بۆن، که ولاتە که یان تیک دە داو بۆ
لابردنی بە دە فەری هیچ تە قالایان نە دە دا.

۲۹ گوتیان: ئیوہ سویند بخۆن، ئیمە ئەمشەو خۆی و مال و مندالیشی
لە ناودە بە یین؛ بە خوینگرانیشی ئیژین: که ئە وخیزانە کوژراون، ئیمە
ئاگامان لی نە بوہ و راستیش دە که یین.

۵۰ خەریک بۆن که تنی بگین؛ ئیمە ش که تنی خۆن پیکردن، بی ئەوہ
هەستی پینکەن.

۵۱ سا بنۆرە، سەرەنجامی که تە که یان بە کوئی گە یشت: بە وانەوہ کۆمە لە که ی
ئەوانیشمان لە بە یین برد.

۵۲ ئیستا [جی] مالە کانیاوان - لە سەر ناھەقی کردنیان - چۆل و هۆلەو
دەرسیکیشە بو ئەوانە ی که دە زانن.

۵۳ ئەو که سانە شمان رزگار کرد که بیۆنە خوداناس و لی دە ترسان.

۵۴ لۆتیشیان وە بیربخەوہ، که وا بە هۆزە که ی خۆی وت: ئیوہ چلۆن کاری
بی نامۆسی دە کهن، که چی دە سزانن خرابە؟

۵۵ لە ئنان وازو هیتناوہ و بە لاماری پیاوان دە دەن؛ دیارە ئیوہ زۆر کۆمە لیکی
نە زانن.

﴿٥٦﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوآءَ آلَ
 لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ^{مُط} إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنطَهُرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا مِنْهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
 عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ^ط ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يَشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
 أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حُدَايِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
 أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ^ط ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِمَعَالِمِ قَوْمٍ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
 أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
 رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ^ط ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِمَعَالِمِ قَوْمٍ يَعْدِلُونَ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
 وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ^ط ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ
 مَعَكُمْ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ ^ط ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

۵۶ ته نیاوه رامی هۆزه که ی هەر ئه مه بۆ: خیزانی لوت له شاری خوتان ده ربکه ن؛ چونکه ئه وان چاویان له داوین پاکیه .

۵۷ سا ئه ویش و خیزانی شیمان رزگار کرد؛ مه رزئه که ی، که بریارمان دا بمینی .

۵۸ بارانی کمان بۆ باراندن ئه م ما باران؛ بارانی ترسینراوه کان چهن خرابوا!

۵۹ بیژه: شوکرانه بۆ خودا و درۆد له سه ر عه بده هه لبارده کانی. ناخۆ خودا چاتره یا ئه وی ده یکه نه شه ریکی؟

۶۰ یا ئه وکه سه ی چاتره که عاسمانه کان و زه مینی وه دی هیناو له حه واوه ئاوی بۆ ئیوه ناردوه؟ گه لیک باخچه ی به دیمه نمان به ئاوه که ی شین کردوه، که خوتان نه تانده توانی داره کانی به رهه م بینن؛ ناخۆ هیچ په رستیویکی وه ل خوا هه یه؟ نه خیر دیا ره گه لیک له هه ق لاده رن.

۶۱ یا ئه وکه سه ی چاتره که زه وی کرده جیی سانه وه و ئه وگش جو بارو رۆباره ی تیدا کیشاو که ژوکۆی لی به رهه م هیناو له نیوان دۆده ریادا به رزه کی دانا؟ ناخۆ هیچ په رستیویکی وه ل خوا هه یه؟ نه خیر دیا ره زور به ی ئه وانه نازانن.

۶۲ یا ئه وکه سه ی چاتره که هه ر وه ختی هومید براو یک له به ری بپارێته وه، ده هانای دی و له چۆرتم رزگار [ی] ده کاو ده تانکاته جی نشین له م سه رزه مینه؟ ناخۆ هیچ په رستیویکی وه ل خوا هه یه؟ ئه مانه که م به ند وه رده گرن.

۶۳ یا ئه وکه سه ی چاتره که له تاریکی به ژو ده ریا، له رپی شاره زاتانده کاو هه ر ئه ویشه ئه وبایانه به رپی ده کا که مرگینی خیر و پیری ئه ویان پینی؟ ناخۆ هیچ په رستیویکی وه ل خوا هه یه؟ خوا زۆر له وه ی به رزتره که ده یکه نه شه ریکی ئه و.

۵۸- خرا: ناله بار. گه ف: ترساندن به قسه، هه ره شه.

۶۱- به رزه ک: بلندایی نیوان ته ختایی. ۶۳- به ژو: وشکانی، به ر.

أَمْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَيْ لَهُ مَعَ اللَّهِ قُلُّ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
 فِي شَكِّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءِذَا بَابُونَ آبِنَا الْمُرْجُوتِ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
 هَذَا نَحْنُ وَءِذَا بَابُونَ مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ
 يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

۶۲ یا ئەو كەسەى چاتره كه بۇنەوهر وه دى دىنیت و له دواییدا ده بیاته وه ؟
ئە دى كى به له ئاسمان و زه مینه وه بزیوتان بۆ به رى دكا ؟ ئاخۆ هیچ
به رستىوكى وهل خوا هه یه ؟ سا ئە گهر پىو وایه راستن ، به لگه ی خوتان
نیشان به دن .

۶۵ بیژه : ئەوانه وا له ئاسمانه كان و زه میندا هه ن - له خوا به دهر - له به رپیوار
بى خه به رن . هه ستیش ناكهن كه نگی زیندۇده كرىنه وه .

۶۶ زانسته كه یان برناكا سه لارابى ، دودلن ده بى یان نابى ؟ ئەم چاوى
دینه یان نیه .

۶۷ خودا نه ناسه كان وتیان : ئاخۆ وه ختى ئیمه و باب و باپیرانمان بۇینه
خۆلیك [به زیندوىی له گۆر] ده مانه یینه ده رى ؟

۶۸ ئە وه لینه ی به مه ی ده دن ، له وه پیشیش به باب و كان دراوه ؛ ئە مانه
گش چىروكى پیشینه كانن .

۶۹ بیژه : گه شتى به م سه رزه مینه دابكهن ، تاببین سه ره نجامى تاوانباران
به كوى گه یوه .

۷۰ خه میان مه خوه و له به ر گزىكارى ئە وان دلته نگ مه به !

۷۱ ئیژن : ده سا ئە گهر راستن ، ئەم به لینه و كه ی دیته جى ؟

۷۲ بیژه : ره نگه ئە وه لینه ی - كه ئیوه په له ی لیده كه ن - زۆرلیتانه وه
نزیك بى .

۷۳ په روه رنده ت چاكه ی زۆرى به سه ر ئە و خه لكه وه هه یه ؛ به لام زوره یان
ناشكورن .

۷۴ په روه رنده ت له هه رشتى له دلیانداو نه یینه و له هه رشتى ده یدركینن ،
ئاگاداره .

۷۵ هه ر پیوارى له عاسمان و زه میندا یه - گش له گشتى - له كتیبىكى
رۆن كه ره وه دا نۆسراوه .

۷۶ ئەم قورئانه بۆ تۆرمه ی ئیسراىلی - له مه ر زوره ی ئە وشتانه كه
له سه ریان هه رایانه - قسه ده كا .

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 بِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ
 الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمُتَوَكِّلِينَ وَلَا تَسْمَعُ الدَّعَاءَ
 إِذَا وَلَوْ أُمَّدِيرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۗ إِنْ
 تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ ۖ وَإِذَا
 وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
 النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 فَوْجًا مَّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ
 قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا لَّمْ تَعْمَلُوا
 ۗ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٤﴾ أَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنْ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٥﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
 دَاخِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرٌّ مَّرَّ السَّحَابِ
 صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَفْعَلُونَ ﴿٨٧﴾

- ۷۷ بی سو بو خاوهن باوران، ری شانده رو به زهویه.
- ۷۸ بیگومانه پهروه رندهت به رانه به به فرمانی خوی، به نیو نه وانه راده گا.
کول نه دهره هره زاناش هر خویه تی.
- ۷۹ ده سا خوت به خوا بسپیره؛ به راستی تو و له سر حقی ناشکرای.
- ۸۰ بانگه وازت بوئه وانهی که رؤل ته تو ورده گپین، وهک نه وه یه مردوی
گورستان بدوینی؛ یان به گوینی که ردا بخوینی؛ که له وزهی تو دانیه.
- ۸۱ تو ناتکری کویران له گومراییه که یان رزگار که ی و بیانخه یه سر راسته ری یه.
تو هر ده توانی دهنگی خوت به نه وانه بگه یه نی که به نیشانی نیمه
به پروان و ملکه چی فرمانی خودان.
- ۸۲ هر ده میکیش به لین [مان] بو یان هاته جی، ده حباه کیان له م زه مینه
بو دهره خه یین، که ده گه لیان قسه ده کا و پیمان نیژی: [مهر دم به دل
نیشانه کانی نیمه یان نه ده سه لماند.
- ۸۳ نه وی روژی مه له ناو هه رتیره یه کدا، تا قمیک له وکه سانه وا باوه ریان به
نیشانانمان نه ده هینا کوده که ینه و؛ جا نه وکاته ریزده کرین و به ری ده کرین.
- ۸۴ هه تا ده گه نه به ره وه، نیژی: نیوه نیشانه کانی نیمه تان - بی نه وه چیان
لی بزنان - به درو زانی؟ راستی نیوه چیتان ده کرد؟
- ۸۵ هر به سزای نه وه که ناهه قیکار بون، وه بهر به لینه که که وتن، هر
مته قیشیان لی نایه.
- ۸۶ بو نه وانه نه یان ده دی نیمه شه ومان داهیناوه، نه وانی تیداوه حه سین؛
روژیش هه مؤشت بینن؟ له مه سدا زور نیشانه هه ن بو نه وانه ی پروادینن.
- ۸۷ نه وی روژی ده که له شاخ ده میندری، هه رکه س له عاسمانه کان و
زه میندایه - گلا - ترسیان ری ده نیشی و به زه لیلی دینه به رباره گای
خودا؛ مه کین که سی که به رمه یلی خودا که وی.
- ۸۸ کیویشت وادینه به رچاو، که هر نابزون؛ که چی وهک ره وینه وه ی هه ور
ده ره ونه وه. نه مه ش کری خودا یکه هه مؤشتی زور به چاکي چی کردوه.
هه رنه ویشه له کرده تان شاره زایه.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِمَّنْ فَزَعِ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨١﴾
 وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي التَّارِهِلِ يُجْزَوْنَ
 إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ عَبَّدَ رَبَّ هَذِهِ
 الْبَلَدَةَ الَّتِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ أَنْ فَمِنْ أِهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدَى
 لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ سِيرِكُمْ ءَايَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
 مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
 طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

۸۹ ھەرکەسنى چاکە يەك بکا، لە وچاترى دېتتە وەرپى و لەمە ترسى ئەوئى رۆزى ئارخە يانن .

۹۰ ھەرکەسنى كارى خرابى لى رۇدا، لە پە و رۇ دە خرېتتە ئاگر . ئاخۇ زياتر لە قەرە بۇى كارەكە تان ئازارۇ بۇدە بېرېتتە وە ؟

۹۱ بە من ھەر فەرمان دراوہ كە خودانى ئەم باژېرە - كە بۇخۇى رېزى لى ناوہ - بپەرستم . ھەمۇشتىكىش لە ورايە و فەرمانىشم بېدراوہ لە رېزەى موسولمانان بىم ؛

۹۲ ھەروا، قورعانىش بخوئىنم . جا كئى شارەزاي رېگە بۇ، ھەر بەقازانجى خۇبەتى و ھەر كەش لە رېگە كلا بۇ، بېژە : من ھەر يەكېم لە ترسىنە ران .
 ۹۳ بېژە : سوپاس بۇخودايە و بەم زوانە ئە و نىشانەكانى خۇيتان نىشان دەدا و دەيان ناسن . پەر وە رندەت ئاگادارى ھەمۇ كرده وە يەكتانە .

تەسەس

وئاو ئوكا كە كەلا ئوكا لو قانە

۱ طا، سىن، مىم .

۲ ئەمانە نىشانەكانى كئىبى رۇشن كەرە وەن .

۳ ئىمە بوئو، بۇ [ئاگادارى] ئەوانەى بىروادىنن، باسى مۇساو فىرە و ن دە خوئىنە وە .

۴ بئى سو فىرە و ن لە و زە مىنا بالادەس بۇ؛ خەلكى ئەوئى كىر دۇنە چەند دەستە يەك؛ ھىندىكى ھەر زەبۇن دەكرد، كورەكانى سەردە بېرىن و ژنەكانى رادەگرتن . لە بەد فەر و بەزە پان بۇ .

۵ بېرىن دا ئەوانەى لە و زە مىنە دا زەبۇن كران، بە چاكە وەيان خوئىنن و بىان كەينە پىشە و اى خەلك؛ لە دا و ايشدا بۇخۇيان بىمىنئە وە .

۹۰- لە پە و رو: دەمە و رو. ۹۱- باژېر: شار. ۴- زەر: زەرەد، زەرە.

۵- بىمىنئە وە: يانئى زەمىن بۇخۇيان بىمىنئە وە.

وَنُمَكِّن لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
 أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
 وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
 فَالْقَطْعَةُ ۗ أَل فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
 وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
 أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ
 فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
 رَبَّنَا عَلَّىٰ قَلْبَهَا لَتَكُونُ مِنَ الْمُنْهَكِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ
 لِأُخْتِهِ ۗ قُصِّبِيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ ۗ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١١﴾ * وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
 عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
 فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
 أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

۶ لە وعەرزه دا جیگیان بو خوش بکهین و به فیرعه ون و هامان و له شکره کانیان نه وستانه نیشان بدهین، که نه وان لئیان ده ترسان.

۷ به دایه مۇسان راگه یاند: شیرى ده یه و، ههروه ختی لئی نیگه ران بوی، بیهاوێژه ناو ده ریاوه و هیچ مه ترسه و خه میش مه خو؛ ئیمه بوئی دیتینه وه و ده شی کهینه یه کئی له پیغه مبه ره کان.

۸ ده سته و به سته ی فیرعه ون نه ویان هه لگرته وه، تا بیته دوزمیان و هوئی مهینه تیان. دیاره فیرعه ون و هامان و ده س و پیوه نده کانیشیان به خه له ت چون.

۹ پیره کا فیرعه ون گوئی: بو من وتو ده بیته مایه ی چا ورۆنی؛ وازله کوشتنی بهینن، به شکو سودی بو مان هه بی، یان بیکه ینه کورپی خو مان. که چی هیچ ناگاشیان نه بو.

۱۰ ئیتر نه وسا دایکی مۇسا هیچ هوئی له دلدا نه ماو له وانه بو که نه ورازه بدرکینی؛ که هه ر ئیمه ش دلئى نه ومان واپته وکرد تاله خاوه ن باوه ران بی. ۱۱ به خووشکی گوت: شوینی که وه! بی نه وه ی هه سته ی پی بکه ن، کاریکی کرد دؤراودور چاوی پی بکه وی.

۱۲ هه ر له پیشدا وان بو دانا مه مکى هیچ تايه نییک نه مژی. وی گو: ناخو ده تانه وی مالیکتان بو بدوزمه وه که بو تانی به خیوبکا و زور باشیشی پی رابگا؟

۱۳ ناردمانه وه لای دایکی، تا چاوی پی رۆن بیته وه و خه می نه خوا؛ تا بشزانئى که به لئینی خودا راسته؛ به لام زور به یان نازانن.

۹- پیره ک: زنی پیاو. پیره کا: زنه که ی. ۱۲- تايه ن: تايه، دايه ن. وی گو: نه و گوئی.

وی: بیته ی نیشاره ت بو مئینه: (وی گوت: زنه که گوئی).

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعِنِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَعْتَنَهُ الَّذِي مِنْ شِيعِنِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ
 فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ
 ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
 يَمْوَسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
 وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ ابْنَ الْمَلَأِ
 يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 فَجَرَحَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

۱۲ وه ختی گه ییه تافی جوانی و پیاوی ته وای لی دهر چو، زانست و کارزانین دایه و نیمه ناوا پاداشی کارچاکان ده دهن .

۱۵ [جاری] روی کرده شاره وه، بی نه وهی خه لکه که ی ناگیان لی بیی . له وی توشی دو پیاوان هات، پیکه وه مشت و مریان بو؛ یه کیان له ره گزی خوی و نه وی تریان سه ره به دوژمنه کانی بو. نه وی ها وره گزی خوی بو، دژی کاورا نه یاره که هانای پی برد؛ مؤسا مستیکی تی سره واند، مرخه ی بری . گوتی: دیاره نه مکاره شه ییتان پیمی کرد؛ که ناشکرا دوژمنه و رینگا ده گوری .

۱۶ گوتی: نهی پهروه رنده ی من! نه من ناهه قیم له خوم کرد، عافوم بکه . نیتر خودا خه تای به خشی؛ که نه و له خه تاده بوری و دلوفانه .

۱۷ گوتی: نهی پهروه رنده ی من! له به رانبر نه و چاکه ی ده گهل منت کرد، بریار نه ده م هه رگیزنه بمه پشتیوانی تاوانباران .

۱۸ له وشاره دا به ترسه وه شه وی بوری و چاوه نوربو. هه ره نه وکه سه ی دوینی هانای پی بردبو، دیسان هاواری بو هینا . مؤسا گوتی: دیاره تو له رینگه دهر چوی .

۱۹ کاتی به ره و نه وکه سه چو که دوژمنی هه ردوکیان بو، گوتی: مؤسا! هه ره وه دوینی یه کیکت کوشت، ده ته وی منیش بکوزی؟ تو گه ره کته له م هه رده بییه مله پورو ناته وی له وانه بی وا کاروباران سامان ده دهن .

۲۰ پیاویک له وپه ری شاره وه به هه له داوان گه یشتی، وات: نهی مؤسا! سه ر گه وره کان دهر باره ی تو راویژده کن؛ گه ره کیانه تو بکوزن . زو دهر که وه، نه مه ت به چاکه پی ده لیم .

۲۱ به ترسه وه له وی رویی و به نیگه رانی ده پروانی . گوتی: نهی پهروه رنده ی من! له م کومه له سته مکاره رزگارم که .

۱۴- کارزانین دایه: کارزانیمان ییدا. ۱۵- مرخه ی بری: نه فه سی چنی. ۲۰- وات: گوتی.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
 السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
 النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
 قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
 شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
 رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
 تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
 أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ
 لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
 يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
 ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ وَإِنِّي هَتَمْتُ عَلَى أَنْ
 تَأْجُرَنِي ثُمَّ نِنِّي جَجَجٌ فَإِنِ اتَّمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْقَى عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلِينَ
 قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بَأَقْيَسِ الْكَيْدِ ﴿٢٨﴾

۲۲ کاتى بەرەومەدین دە چۇ، گوتى: بەشكۆ بەرەورندەم شارەزای راستەرىم بكا.

۲۳ كە ھاتەسەر ئاوى مەدین، كۆمەلى لە خەلكەكەى دیت ئاوه لدینجن. لەولای ئەوان دۇزنى دین [پەزى خۇ] دۇردە خەنەوہ. گوتى: ئیوہ خەرىكى چن؟ گوتیان: ھەتا شقانەكان پەزەكانیان لە ئاودانى نەھیننەوہ، ئیمە پەزى خۇ ئاوانادەین؛ باوكى ئیمەش ئیختیارىكى زورھانە.

۲۴ ئەوسا ئاوى بۆھلینجان؛ پاشان خۆى گەیاندەسىبەر. گوتى: ئەى بەرورندەى من! من ئاتاجى ئەوخیرەم كە بۆم دەنیری.

۲۵ یەك لەودوانە - كە بەشەرمەوہ رى دە چۇ - ھاتەلای و گوتى: باوكم بانگت دەكا تا بۆئاوى كە بۆ ئیمەت ھەلینجاوہ، كریت داتى. وەختى ھاتو رۇداوہكەى بۆ گىراوہ، گوتى: ئیتەر ترست نەبى، لەكۆمەلى ستەمكاران رزگارت بۇ.

۲۶ یەكنى لەوان گوتى: باوہ! بەكرى بگرە؛ چاترین رنجبەر ئەوہیە بەتاقەت و جیناوەرى.

۲۷ گوتى: من خەيالم واہ یەكنى لەودۆكیزانەى خۆم بدەم بەتۆ؛ بەو مەرجه ھەتا ھەشت سالان رەنجبەرم بى. ئەگەر دەسالت بردەسەر، كەیفى خۆتەو نامەوى زۆریت بۆبىنم. گەر خوا خەزكا زۆدەزانى كە لەپیاوہ باشەكانم.

۲۸ گوتى: ئەمە بریارىك بى لەنیوانى من و تۆدا؛ ھەركام لەو دو ماوہم بەراند، نایى ناھەقىم لى بكرى؛ خوداش لەسەر ھەرچى ئیژین، برىكارە.

۲۳- ھەلدینجن: ھەلدەگۆزن؛ لە: ھەلینجان: ھەلگۆزان. ئیختیار: پىرو كۆنەسال.

زورھان: پىرى لەكار كەوتە. ۲۶- بەتاقەت: خاوەن ھىز، توانا.

﴿٢٠﴾ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
 الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
 ﴿٢١﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسْوَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
 جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسْوَ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
 مِنَ الْأَمِينِ ﴿٢٣﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
 غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
 بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
 أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٥﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٢٦﴾
 قَالَ سَنَنْشُدُ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَنَا فَلَا
 يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّنَّا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٢٧﴾

۲۹ مۇسا كە ماۋەكەى پەپاندو خىزانى بردو رۇبى، ئاگرىكى لەئالى تۇرى بەدى كىرد. بەمال و مندالى خۇى گوت: رابوۋەستىن، من ئاگرىكىم بەدى كىرد؛ بەشكۇ لەوى خە بەرىكوبۇ بەيىنم؛ يان چۇلىكۇ لەئوئاگرە بۇ بېنمە ۋە؛ بەلكۇ خۇگەر م كەنە ۋە.

۳۰ ۋەختى گەيشتە لای ئاگر، لای دەستى راستى دۇلە ۋە - لە شوینە پىرۋزەكەدا - لە دارەكە ۋە بان كرا: ئەى مۇسا! من ھەر خودى خۇم، ئە خوداىم كە راھىنەرى جىھانم.

۳۱ عاساكەشت فرى بدە! ۋەختى دىتى لە چەشنى مارى دەبزوى، ھەلات و ھىچ ئاورىكى نەدايە ۋە. ئەى مۇسا لىي ۋە رەپىش و ترشت نەبى، ھىچ زىانىكت پى ناگا.

۳۲ دەستىشت بخە باخەلت، چەرمۇى بى زەرەر دىتەدەر؛ بۇئە ۋەش ترست نەمىنى، دستت بنە زىرى بالت. ئەم دوانە دۇبەلگەى رۇن، لە پەرورەندت را بۇلای فىرەون و دارودەستەكەى؛ ئەوان گەلى نافەرمانن.

۳۳ گوتى: ئەى پەرورەندەى من! من يەكم لەوان كوشتوۋ؛ لە ۋە دەترسم بىمكوزن.

۳۴ بىرام ھارۇن، لەمن زوان رەوانترە؛ سا ئەۋىشم دەگەل كل كە، ياۋەرم بى و قسەكانم بسەلمىنى. من ترسم ھەس پىم بىژن: تۇ درۇزنى.

۳۵ گوتى: ۋادەكەىن براكەت پشتت بگرى؛ بەنیشانەكانى خۇشمان دەستە لاتىكۇ دەدەينى، دەستيان بەئىۋە رانەگا؛ ئىۋە دوان و ئەۋانى لەدوى ئىۋەبن سەردەكەون.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَل لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى
إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَسْتَكْبِرُ
هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَانَا
لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْيَمِّ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

۳۶ کاتی مؤسا وهل به لگه ئاشکراکانمان هاته لایان ، گوتیان : ئەمه بل ژ جادؤ شتی نیه و له خووه ریکی خستوه ؛ که له باوانی پیشوشمان ئەم شته مان نه بیستوه .

۳۷ مؤسا گوتی : بهر وهرندهم له ههر کهس چاترده زانی کئی لجه م ئەو ریتوینی هاوردوه و کئی پاشه رۆژ تۆشی به خته وهری ده بی . بی سؤ ناهه قیکاره کان رزگار نابن .

۳۸ فیرعه ون گوتی : ئە ی دیوه خان نشینه کان ! وانا زانم غهیر له من خوایه کتان هه بی ؛ سا هامان ! تۆ خشتی کالم له کلدا بۆبخارینه ، قه لایه کم بۆ دروس که ، تا له وێرا بروانمه خودا که ی مؤسا ؛ که من ته واو له فربیزانی ده زانم .

۳۹ فیرعه ون و له شکره کانی له وزه مینه ، هه ر به ناهه ق خۆیان به زلترده زانی و لایان وابۆ ناگه رینه وه لای ئیمه .

۴۰ سا فیرعه ون و له شکریمان وه گیرهینا وه هه لمانداشته ده ریا وه . ده سا بروانه ئاکامی ناهه قیکاران چلون بۆ .

۴۱ کردیشمانن به پیشه وایانیک که وا بانگ بۆ ئاگر راده هیلن و رۆژی سه لاش هیچ کهس ده هانا یان نایه .

۴۲ هه ر له م دنیا یه نه حله تمان وه شوین خستن و رۆژی سه لاش [رۆره ش و] بیچم کریتن .

۴۳ له پاش ئە وه ی چین و به ره کانی پیشون قرتیخستن ، ئە و کتیبه ن دابه مؤسا که بۆمه ردم بیته هۆی رۆشن بینی و به زه یی و شاره زای ری بون ؛ به شکؤ بیر له خوکه نه وه .

۳۶- بل: به جگه، به غهیر له. ۳۸- بخارینه: سۆر بکه ره وه. خاواندن: سۆر کردنه وه ی هه ری.

فربیز: درۆزن. ۴۰- هه لداشتن: فریدان. کریت: بی بهش له جوانی.

۴۳- پیشون: پیشومان.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
 الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
 رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 لَوْلَا أَوْتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأَتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

۲۲ ئەو سەردەمەى كە ئىمە ئەمكارەى خۆمان بەئەركىك دانا بۆ مۇسا، نە تۆ لە لای خۆراواكەى [تۆر] ەو ەبۆى، نە هىچ ئاگاشت لى بۆه .

۲۵ بەلام ئىمە زۆر بەرەمان هىنايەرۆ؛ تەمەنىشان زۆر درىژ بۆ. تۆئەوكاتە لە ناوخەلكى مەدەيەن نەبۆى، كە نىشانەكانى مەيان بۆو ەخوینى؛ بەلام ئىمە ەەر پىنغەمبەرن دەناردن .

۲۶ لەودەمەشدا كە ئىمە گازى مۇسان كرد، تۆ لەنزىك تۆرى نەبۆى؛ بەلام ئەمە بەزەبىەكە لەلايەن پەروەرنەدەت را، كە ئەوانەى بەرلەتۆكەسى وا نەبۆه ترسىكىان ەو بەر بەهینى؛ ئەتۆ ترسیان ەو بەر بىنى، شایەت بىرلەخۆكە نەو ە .

۲۷ ئەگەر لەبەر ئەو ەنەبا كە كاتىكى - لە سۆنگەى ئاكارەكانیان - تۆشى بەلايە بن، بىژن: پەروەرىنمان! تۆبۆچى پىنغەمبەرىكت بۆنەناردىن، تا پەپرەوى لەنىشانانى تۆبكەين ەو لەرىژى بەباو ەران بىن، [سزادانمان پىش دەخستن].

۲۸ بەلام ەوختى ئەمراستەيان لەلايەن ئىمەو ەبۆهات، گوتیان: بۆچى ئەوى بۆمۇسەھاتو ەبۆ ئەم نەهات؟ ئەدى ئەوى لەو ەپىش بەمۇسەدارا، ئەمان حاشایان لى نەكرد؟ گوتیان: ئەمە دۇجادۇن كە پىشتى يەكتریان گرتو ە گوتىشيان: ئىمە لەهەركان حاشامانە .

۲۹ بىژە: ئەگەر ئىو ەراستن، نۆسراوىك لەخواو ەبىنن كە لە ەردوكانیان پتر راستەرىگە نىشان بدا؛ ەهتا من شوینى بكەوم .

۵۰ گەر پەرسەیان نەدايەو ە، سا بزانه كە ئەوانە پەپرەوى ئارەزۇيانن؛ كىش خودا شارهزای نەكاو پەپرەوى ئەلەهى دللى بى، كەسى لى گومپرانىە .
خواش ناھەقان لەرىگە شارهزا ناكا .

* وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 ءَايَنْتَهُمُ الْكِنَابَ مِنْ قَبْلِهِ ءَهُمْ بِهِ ءَيُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ أَيْنَأْتَى عَلَيْهِمْ
 قَالُوا ءَأَمْنَابِهِ ءِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ءِ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ ءِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ أَسْمِعُوا اللَّغْوَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ
 لَا نَبْنِغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ءَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
 تَبِعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ءِ أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ
 حَرَمًا ءِ آمِنًا يُجَبِّي إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ ءِ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ
 بَطِرْتْ مَعِيشَتَهَا فَنِلَّكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُوْلًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءِ آيَاتِنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ ءِ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

۵۱ له په ستا نه و وتاره مان بو ه ناردن ، به شکو په ند [ی لی] او ه بگرن .

۵۲ نه و که سانه ی که به رله هانتی قورعان ، ئیمه کتیمان پیداون ، باوه ریان به قورعان هه یه .

۵۳ هه تا بویان وده ده خوینن ، ئیژن : برومان پی هیناو بی سو راسته و له په روه رنده مان رایه . به رله وهش بیته خواره وه ئیمه قبولن کردبو .

۵۴ نه وانه چوون خوراگر بوون ، دوجار پاداشیان پی ده درئ . کاری خرابیش به چاکه ده سر نه وه و له و بژیوه ی پیمان داوون ، خیران ده کهن .

۵۵ هه ر که وتاری هه رزه شیان به گوئی دهگا ، له گوئی خوینی دهرداوین و ئیژن که : ئیمه کاری خووده که یین و ئیوهش ئاکاری خووه یه ، له ئیمه وه بی وه زهنن ؛ که یفن به نه زانان نایه .

۵۶ توناتانی که سئ بوخوت خوشت بوئی شاره زای که ی ؛ به لام خودا کنی بخوازی رینگه ی راستی نیشان ده دا . هه رخوشی چاترده زانی کنی هیژای نه م ریبازه یه .

۵۷ ئیژن : نه ر ده گهل تو بین و په پیره وی دینه که ی تو بین ، له زیدی خون ته رهن ده کهن . نه دی ئیمه له شوینیکی هیمنمان دانه مه زراندون ، که هه موجوره به رو بوئی بو ده نیرن و نه م بژیوه له مه رایه ؟ به لام زور به یان نه زانن .

۵۸ چه نده شاریشمان قرکردن [که خه لکه که ی] به خوشگوزهرانی خویان سه رخوش ببوون . نه مه ش ماله کانیا نه که له دوا ی نه وان - که میک نه بی - که سیان لی نیشته جئ نه بو وه هه ر بوخومان ماونه ته وه .

۵۹ په روه رنده ت نه وشارانه ی قرنه کردن ، تا له ناو ون دی نه وانا پیغه مبه ری بو هه ناردن ، نیشانه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینیته وه . هه رگیز ئیمه هیچ شاریکمان به قرنه دا ، مه ر خه لکه که ی نا هه ق بوون .

۵۱- له په ستا: یک له دوی یهک. ۵۵- دهرداوین: فری دهن. له: هاویشتن: فری دان.

وهزن: نازار. ۵۷- زید: زاگه، جیگه ی له دایک بوون. تهرهن ده کهن: ده مانکه نه دهره وه.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا
 فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِى الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
 الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
 يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
 فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعِمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
 يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

۶۰ ئەوی بە ئیوہ دراوہ هەر مایه ی گوزەرانتانہ لە دنیا داو زە مبه ریه تی .
ئەو هس که لجه م خودایه ، چاتره و زۆرتەر ده مینئێ ؛ ئاخۆ له وه نده ش
تێ ناگهن ؟

۶۱ ئاخۆ که سێ به لئینی باشمان پیداوه و بۆشی پیک دێ ، ده گهل که سێ هەر
له دنیا زیاندۆمانه ، وه کویه کن ؟ که ئەمه شیان رۆزی سه لا ده هینن بۆ
جابدا نه وه ؟

۶۲ ئەوی رۆژی بانگیان ده کاو ، ئیژی : کوا شه ریکه کانم ، وه ک ئیوہ خه یالتان
ده کرد ؟

۶۳ ئەوانه ی وه به رباری ئیمه که وتۆن ، ئیژن : ئە ی په ره رنده مان ! ئەمانه
هەر ئەوانه ن که ئیمه له ریکه مان لادان ؛ بۆیه ش له ریکه مان لادان که
بۆخۆن رین لێ تیکچۆبو . وا له لای خۆت ئیمه حاشایان لیده که یین . ئەوانه
هه رگیز ئیمه یان نه ده په رست .

۶۴ پیشیان ئیژن : شه ریکه کانتان بانگ بکه ن . بانگیان ده که ن ؛ هه یج
وه رامیان ناده نه وه . هه ست به جه زره به دان ده که ن ، ئیژن : خوزیا
له شاره زایان بوینایه .

۶۵ هه رئه ورۆزه بانگیان ئەکاو پیا ن ئیژی : چلۆن وه ده نگ
په یغه مبه ره کانه وه چۆن ؟

۶۶ ئەوی رۆژی له هه والان زه یین کویرده یین . له ورۆزه دا نایانکری پرسئ
به یه کتریش بکه ن .

۶۷ به لام ئەوی که په زیوان بوته وه و بروای به خودا هیناوه و روی ده کاری
چاک کردوه ، له وانیه له ده سته ی رزگاره کان بن .

۶۸ په ره رنده ت هه رشتیکی مه یلی لێ بێ وه دی دینئێ وه له ده بزیری [به لام]
ئەوان هه قی بۆاردنیان نیه . له وشه ریک بۆدۆزینه وه شیان ، خودا پاکه و
به رزتره . ۶۹ هەر په ره رنده ت ده زانی چیان له دلدا به ناداوه و چیش
ئاشکرا ئەدرکینن . ۷۰ خوا هه رئه وه وه له غه یه زئه وه هیژای په رستنیک نیه .
له دنیا شو له قیامه تیش سوپاس هه رتایبه تی ئەوه ؛ فه رمان هەر فه رمانی
ئەوه و بۆ لای ئەویش ده برینه وه .

۵۹- زه مبه ر: خشل. ۶۴- شه ریکه کانتان: یانئ: ئەو بنگه له - که به خه یال - به شه ریکی منتان ده زانین.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
 فِيهَا أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ * إِنْ قَرُّونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعَثْنَا
 عَلَيْهِمْ وَعَائِنَهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُودًا بِالْعَصْبَةِ
 أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
 ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
 نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

۷۱ بیژه: چۆن بیرده که نه وه ئه ر خوا شه وتان هینده لئ درئوکاته وه، که
تاقیامه ت نه برئته وه؟ غهیره زخودا کام شیاو ی په رستنئ هه س
روناکاییتان بۆیینئ؟ مه ر ناییسن!؟

۷۲ بیژه: ئیوه چۆن بیرده به ن ئه ر خوا رۆژتان هینده لئ درئوکاته وه هه تا
قیامه ت بخایه نی؟ غهیره زخودا چه رستیوی ده توانئ شه ویکتان بۆ
دابینئ که ئیوه تییدا هه دابده ن؟ مه ر نابینن!؟

۷۳ له به زه یی خودا وه یه، که شه وی بۆ هه دادان و رۆژی بۆ په یدا کردنی ئه و
رۆژی یه ی ئه و ده تانداتئ بۆدانان؛ به شکه م ئیوه شوکری بکه ن.

۷۴ ئه و رۆژه که بانگیان ده کاو ئیژی: کوا شه ریکه کانم که به خه یالودا
ده هات؟

۷۵ وه ختی له ناو هه ر کۆمه لیک یه کیان لئ ده که ینه شایه ت، ئه وسا ئیژین:
کوانئ؟ به لگه ی خۆتان بینن؛ جا تیده گه ن راست هه ر ئه وه یه لای
خوایه و هه ر چی که هه لیان ده به ست له ده سیان ده چی.

۷۶ قارۆن له هۆزی مۆسابو، که ده ستی کرد به ناهه قی کردن لیان. هیندن
که نه جینه دابویه، هه ر ته نیا کليله کانیان گرویه کی زۆر به هیزی شه که ت
ده کرد. کاتی هۆزه که ی پینان گوت: غلۆرمه به! خودا پیاوی له خۆده ر چۆگی
خۆش ناوین!

۷۷ به وه ی خودا به تۆی داوه، به شوین مالی سه لاهه به! به شی خۆشت له م
دنیا یه له بیرمه که! وه ک خوا چاکه ی ده گه ل کردوی، چاکه ی بکه و له م
عه رزه شدا مه که وه شوینی به دفه ری! خودا به دفه ری خوش ناوین.

۷۲- هه دادان: ئوقره گرتن، ئارام گرتن. ۷۶- غلۆر: بادی هه واو فیزن له به ر ده وه له مه ندی.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِنْ قَبْلِهِ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
 وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلَتٌ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُورُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ
 وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا
 بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَنَصِّرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَابُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
 وَيَكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا
 لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

۷۸ گوتی: ئەو هی که من هه مه، گشت له زانستی خۆم رایه. بۆچ ئەوه ندهی نه زانیبو که پیش ئەویش خودا چه ن چینی به قردا؛ که له ویش زۆر به هیزتر و به دهست و پتوه ندریش بۆن؟ له و تاوانبارانه - له مه ر تاوانگه لیان - ناپرسنه وه.

۷۹ به تهنه نه و سه نسه نه وه [رۆژی] هاته ناوهۆزه که ی. ئەوانه ی هه ر به ئاره زوی زینی دنیان، گوتیان: خۆزی مه ش وه ک قارۆن ده وله مه ن باین؛ ئای له و به خته ی ئەوه هیه تی!

۸۰ هۆزانه کانیش ده یانگوت: هه ی مال ویران! هه رکه سی باوه ری به خودا هه بیته و ئاکار چاک بی، ئەو خه لاتی خوا ده یداتی، زۆر چاکتره و ئەوه خه لاته ش هه ر به شی خۆراگرانه.

۸۱ سا قارۆنمان به ماله وه رۆبرد به ناخی زه میندا. هه یچ دهسته یه کیشی نه بۆ که له خودای بیاریزی و خۆشی یاریده ی خۆی نه دا.

۸۲ ئەوه که سانه ی دوینی خۆزگه یان پی ده خواست، رۆژی دوایی ده یانگوت: په کۆ له وسه یه ره! وادیاره که رۆزی عه بدان - زۆربتی یان که م - به سه به مه یلی خودایه و ئه ر خوا چاکه ی بۆنه کرد باین، ئیمه شی هه ر له ناخی زه مین رۆده برد. وا دیاره خودانه ناسان زرگار نابن.

۸۳ ئیمه ماله که ی دوا رۆژن هه ر بۆته وانه داده نین، که له م عه رزه نایانه وی خۆ به زلتر بزنان و به دفه ری که ن. پاشه رۆزیش هه ر بۆ خۆپاریزه کانه.

۸۴ هه رکێ کارێکی چاک بکا، چاکتر له وی دیته وه پێ؛ هه رکیش ئاکاری خرابن، هه ر به رانبه ر به کرده خراپه کانیان جزیا ده درتین.

۷۸- له و تاوانبارانه...: بائێ خودا له گوناگه گیان ئاگاداره و نیازی به پرسینه وه له وان نیه.

۷۹- تهنه نه و سه نسه نه: جه لال و شکۆ.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادِ قُلُوبِ رَبِّي
 أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْمُهْدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
 تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
 فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
 اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَجْعَلِ الْإِنْسَانَ أَحْسِبَ النَّاسِ أَنْ يُتْرَكَوَأَنْ يَقُولُوا أَمْنَا وَهُمْ لَا
 يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ
 جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾

۸۵ نه وکسه سی که نه م قورئانه ی کرده ئه رکی سه رسانی تو، خاترجه م به دتباته وه نه وشوینه ی به ئینی پیدای . بیوه : هه ر په روه رنده ی من زاناتره که کئی له راسته ری دهر او و کئی به ناشکرا له ناو گومرایی دایه .

۸۶ خو ئه ر به زه یی په روه ریئت نه بویه ، تو هه ر به هیوا نه بوئی که نه م کتیبه ت بو کل کری ؛ سا تو ش هه رگیز پشتیوانی له خودانه ناسان مه که !

۸۷ له دوای نه وه ش که نیشانه کانی خودات بو کل کرا ، هه رگیز نابئی تو له وانه هه له بکه ن . هه ر به ره و په روه رنده ی خو گازی بکه و هیچ گا ده گه ل نه و بت په رستانه مه به .

۸۸ ده گه ل خودا هانا بو هیچ په رستیویکی تر مه به . به غه یره ز نه و په رستیویکی تر نیه . به غه یره ز نه و هه مؤشتی له به ین ده چی . فه رمان هه ر فه رمانی نه وه و هه ر بو لای نه و ده برینه وه .

عه نکه بو ت

و د نا و خو و ک ا که د د ل ه ن د ل و د ل و ت ا ن ه

۱ ئه لیف ، لام ، میم . ۲ ناخو مه ردم لایان وایه هه ر که بیژن : ئیمه باوه رمان هیناوه ، ئیتر وازیان لی ده هینری و تو شی هیچ نه زمونی نابن ؟
۳ ئیمه نه وانه ی به رله مانیشمان به تاقی کرده وه . بن گومانه خوا نه وانه ی که راسیان گوت ، نه وانه ش که دروژنن ، دیاری ده کا .

۴ ناخو نه وانه ی به دکارن ، واده زانن ناکه ونه به رقه مچی ئیمه ؟ خراپیان لیکداوه ته وه .

۵ هه رکه سی هومیدی وایه بگا به دیداری خودا ، وه ختنی که خودا دایناوه ، هه ربینا هات . بیسه روزاناش هه ر نه وه .

۶ هه رکه س ده چیته خه زایه ، خه باتییکه بوخوی ده کا . دیاره خودا له هه مؤکه س بن نیازه .

۵- هه ربینا: به م زوانه، له ناکاو.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
 ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
 إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ
 ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
 وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ
 شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا
 مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

٧ ئەوانەى خاوەن باوەڕن و ئاكارچاکن ، خراپەکانیان دەسپینەووە و باشتەر لەوى کردۆیانە ، ئیمە پاداشیان پێدەدەین .

٨ ئیمە مرۆمان راسپارد کە دەگەڵ داک و باوکی خۆی چاکەبکا . هەرگا ئەوان هەلیان پینچای ، هەر لەروى نەزانیتەووە شەریک بۆمن بریاربەدەى ، تۆ نابێ بەقسەیان بکەى . هەمۆلاتان هەر دەگەرینەووە لای خۆم ؛ ئەوسا خۆم حالیان دەکەم ، ئیوە چکاریکتان دەکرد .

٩ ئەوانەى خاوەن باوەڕن و ئاكارچاکن ، رەگەڵ پیاوچاکیان دەخەین .
١٠ لەمەردمدا ئى واش هەیه ، ئیۆی : ئیمە باوەریمان بەخوا هەیه ؛ هەرگاش لەسەر خوداناسین ئازاردرا ، وادەزانى ئازارى خەلک وەکو سزای خودا وایە . ئەگەریش لەپەرورەندەت یارییک بێ ، ئیۆن : ئیمەشتان دەگەڵ بۆین . مەر خوا لەوہى کە لەسینەى خەلکى دنیا داہیە ، ئاگادارتر نیە ؟
١١ خودا بروادارەکان باش دەناسیت و دۆرازانیش باش دەناسی .

١٢ خوانەناسان بەخاوەن باوەڕان دەلین : کەونە شوینی رینگای ئیمە ، ئوبالی گوناھەکانتان وەمل دەگرین ؛ کە ناشکرئ هیچ ئوبالی گوناھانیان وەستۆبگرن ؛ بئى گومانە کە ئەوانە درۆزن .

١٣ بارى گرانی خۆیان و بارى گرانی خەلکى دیش - وەل بارى گرانی خۆیان - هەل دەگرن و رۆزى قیامت لەسەر ئەو بوختان کردنە ، دەکەونە بەرپرسيارەوہ .

١٤ ئیمە نۆحمان راسپاردە لای ھۆزەکەى ؛ ھەزارسالى پەنجاسال کە میان لەناوما ؛ چونکە هەر لەسەر ناھەق بۆن ، تۆفان ئەوانى رامالى .

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
﴿١٥﴾ وَإِذْ هَمِمَّا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَوثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَئِكَ يَسُؤُونَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

۱۵ ئىمە خۆى و ھەركىى لە گەمىھە كە دابۇن ، نە جاتن دان . ئەمە شمان كرده بەلگە بەك بۆ ھەمۇ خەلكى دنيايە .

۱۶ ئىبراھىمىش وە بىرىننە ؛ كاتى بە ھۆزە كەى خۆى گوت : ئىوھ خواپپە رستن و لە و بترسن ؛ ئەگەر بىزانن ئەم كارە ھەر بە قازانجى خۆتانە .

۱۷ لە برى ئەوھى ئىوھ خۇداپپە رستن ، بتگە لىك دە پەرستن و درۆى گە و رەش ھەلدە بە ستن . ئەوى دە يانپە رستن و غەيرە زخودان ، خۆ ناتوانن . رۆزىوبدەن . رۆزى لە خوا داوا كەن و بىپەرستن و شوكرى بكەن . ھەمۇلاتان بۆلاى ئەو دەگەر ئىننە وە .

۱۸ ئەگەر باوھ پەمەن نەكەن ، كۆمە لانى بەرلە ئىوھش ھەبۇن كە باوھ پريان نەكرد . پاسپاردە جگە لە راگە ياندنى پەيامە كەى - بە ئاشكرا - ھىچى ترى لە سەرنىە .

۱۹ ئاخۆ ھىندە رانە ماون كە بزائن خۇدا چۆن شت وەدى دىنى و پاش نە مان دە بھىنننە وە ؟ ئەمە لای خۇدا ھاسانە .

۲۰ بىئۆھ : گەشتى لەم سەرزەمىنە بدن و تماشاكەن ، چىكرنى چۆن دەس پىكرد ؟ پاشان [ھەر] خوا ئافراندى ؛ پاشىنىش وەدى دە ھىننى . خۇدا تواناى بە سەر ھەمۇشتدا ھەيە .

۲۱ بە مەبلى خۆى ، ھەركى ئازارېدا دە ىداو ، ھەركە سىكىش خۆى حەزبكا وە بەر بەزەبى خۆى دە خاو ، ھەر دە وھىننە وە بۆلاى خۆى .

۲۲ لە عەرزو لە عاسمانى بن ، ناتوانن خۆر زگار بکەن ؛ غەيرە زخوداش ھىچ ھانا و يارىكارۇنن .

۲۳ ئەو كە سانەى باوھ پريان نەكرد بە نىشانانى خۇداو بە دیدارى ، ناھومىد بۇن لە بەزەم و جەزەبەى بە ژان بە شىانە .

۱۵- گەمىھە كەشتى . ۲۰- چىكرن : دروس كردن ، سازدان .

ئافراندىن : بەدى ھىتان ، خولقاندن . پاشىن : دوابىن .

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ * فَمَا مَن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَأَيَّدْنَاهُ بِآجُرِهِ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأنتونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
أَيُّكُمْ لَأنتونَ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ
فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

۲۲ تەنیاوەرامی ھۆزەکە ی ھەر ئەمە بۆ، کە: بەکوشتن بیکوژن یان بیسووتینن. خودا لە ئاگری پاراست. ئەم رۆداوە بۆتەوانە ی خواوەن بپروان، زۆرنیشانە ی تێدا ھە یە.

۲۵ گوتی: ئێو لەبری خودا بۆیە بوتان دە پەرستن، کە لە زینی دنیایدا ئێو یە کترتان خۆش دەوی؛ پاشان لە پۆزی قیامە تا حاشا لە یە کتر دە کەن و نەفرین بۆ یە کتر دە نێرن؛ جیشتان لە ئاگردا دە بی و کە سیش یاری دە تان نادا.

۲۶ ئیتر لۆت بپروای پێ ھینا. گوتی: ئەوا من کۆچ دە کەم بەرە ولای پەروە رندە ی خۆم. ھەر ئەو خواوەن دە ستە لاتە و لە کارزانە.

۲۷ ئیمە ئیسحاق و یە عقۇبمان بە وی بە خشی و پێغە مبری و کتیبی شمان کردە بە شی نە تە وە ی ئەو؛ لە دنیا دا پاداشی ئیمە ی پێ گە یشت و لە قیامە تیش ئەو لە پیاوہ چاکە کانە.

۲۸ باسی لۆتیشیان بۆ بکە، ئەو سا کە بە ھۆزە کە ی گوت: ئێو کاری ئەو وە ندە شو رە یی دە کەن، لە دنیا دا کە س بەر لە ئێو وای نە کرد.

۲۹ ئێو سواری پیاوان دە بن و رینگریو کردۆتە پیشە و لە دیوہ خانی خۆ تاندا ئا کاری ناشیرین دە کەن؟ تە نیا وە رامی ھۆزە کە ی ھەر ئەمە بۆ: ئە گەر قسە کانت راستن، ئازاری خوامان بۆ یینە.

۳۰ گوتی: ئە ی پەروە رندە ی من! لە سەر ئەو ھۆزە بە دفەرە، یاری دە لە تۆ دە خوازم.

۲۵- لەبری: لە جیات، لە باتی. ۲۷- «پاداشی ئیمە ی پێ گە ییشت» یا: ئیمە پاداشیمان پێدا.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
 أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِوَىٰ بِهِمْ وَضَافِكُ بِهِمْ ذُرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكُ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
 كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
 اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
 دَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَثُمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّ
 لَكُمْ مِنْ مَسْكَانِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

۳۱ نه وساش که راسپارده کانمان مژده یان برد بؤ ئیبراهیم، گوتیان: ده بی
خه لکی نه م شماره قریکه یین، چونکه خه لکه که ی ناهه قن.

۳۲ گوتی: لؤتیش هه رله ویه. گوتیان: ئیمه باشتر ده زانین کئی لیه، خوی و
خاوخیزانی - جگه له ژنه که ی - رزگارد که یین؛ که نه و له به جی ماوانه.

۳۳ وه ختی که راسپارده کانمان چؤنه جه م لؤت، به دیتنیان شله ژاو ته نگانه ی
هاتی. گوتیان: مه ترسه و خه م مه خو؛ ئیمه توش و خیزانه که ت - غه یری
ژنت - رزگارد که یین، که نه و له به جی ماوانه.

۳۴ ئیمه بؤسه ر خه لکی نه م شماره به لایه ک - له حه واوه - ده بارینین، سزای
له ری لادانیان بی.

۳۵ نیشانیکی ناشکرمان لی به جی هیشت؛ بؤ نه وانه ی راده میتن.

۳۶ بؤ مه دیه نیش شوعه بیی برای نه وانمان نارد له لایان. گوتی: گه لؤ! نه شی
خودا بیه رستن؛ به ته ماش بن روژی سه لا و لی راده بی؛ له م عه رزه شدا
مل له خراپکاری مه نین.

۳۷ نه وان بروایان پی نه کرد. نه وسا له رزه وای داگرتن، که له مالی خویاندا
هه ستیان لی برا.

۳۸ هؤزی عادو سه مؤدیشمان هه ر به قردان؛ که له شوینه واره کانیان
نه مه تان بؤ ده رکه وتوه. شه یتان کاره کانیا نی جوان نیشان دان و ری
لی گرتن، ده شیانزانی [هه ق له ناهه ق هه لا ویرن].

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
 بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
 ﴿٣٦﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ۗ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ
 وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ
 اتَّخَذَتْ بِئْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِن
 دُونِهِ مِن شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
 ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتَى مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

۳۹ قارۋنیش و فیرعه ونیش و هامانیش [هه ره وده رده چۆن]. دياره مۇسا
گەلئ نیشانهی ئاشکرای بۆیان هینا؛ به لام خۆیان - له م زه مینه -
له خەلکی به زلتزانئ. نه شیانتوانئ به دەس ئیمه وه ده ربچن .

۴۰ ئیمه هه ریهک له وانه مان به تاوانه که ی خۆیان گرت. جا هیندیکیان بای
زۆرتوندی پرله چه ومان نارد هه سهریان؛ هیندیکیشان ناره ته ی زل
دای گرتن و هیندیکیشان به ناخی زه ویدار پۆبرد؛ هیندیکیشانمان
له ئاودا نوقم کردن. خوا ناهه قئ لئ نه کردن؛ به لام خۆیان ناهه قیان له
خۆیان کرد.

۴۱ ئە وکه سانه ی غهیره زخودا دۆسگه لیکیان بۆ خۆیان به یدا کردوه -
گه ربزانن - وه کو کاکله مۆشانیان به سه رها توه، که خانوی بۆخۆئ ته نیوه.
دياره خانوی کاکله مۆشان له هه مۆمالان سس تره .

۴۲ خوا ده زانئ چين ئە وانه ی غهیره زخۆئ؛ که ئە وان هانایان بئ ده به ن.
هه رخۆئ خاوه ن ده سته لات و له کارزانه .

۴۳ ئە ونه زیلانه بۆ خەلک دینینه وه و زانایان نه بئ، تئئ ناگه ن .

۴۴ خوا ئاسمانان و زه مینئ به هه قانه ت چئ کردۆن . بئ گومانه ئە مه په نده بۆ
ئە وانه ی پروادارن .

۴۵ ئە وه ی بۆت به رپئ کراوه - له م کتیبه - بیخوینه وه و نوپۆئ بکه ؛
نمیخویندن [مرۆ] له کاری ناشیرین و ناره وا ده پاریزئ. یادی خودا
هیتواتره و خودا له هه رکارئ ده یکه ن ئاگاداره .

❖ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
 إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
 وَلَا تَخْطُهَا بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
 آيَاتٌ يَبَيِّنُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
 بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ
 آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 يُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتٌ فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

۲۶ ئەگەر دەگەل ئەهلی کتیب دەگە ونه وتووێژه وه، به وپه ڕی نه رم و نیانی قسه یان له ته کابکه ن؛ مه گین له ته ک ئەوانه یان که ناهه قی یان کردوه. ئیوه بیژن: به وقورعانه که بۆ ئیمه هاته خوارو به وکتیبه ی بۆ ئیوه هاتۆته خوارێ، برواده که یین؛ خودای ئیمه و خودای ئیوه هه ڕه یه کیکه، ئیمه خۆمان به و ده سپیرین.

۲۷ هه روه ها ئەم کتیبه شمان هه نارد بۆتۆ؛ جا که سانی ئیمه کتیبمان پیداون، ده یسه لمینن. له وانیشدا [خه لکی مه ککه] ئی وا هه ن برۆای بێ دینن. غه یره ز خودانه ناسانیش، هه یچ که س نیه به نیشانه کانی ئیمه برۆای نه بێ.

۲۸ تۆ به رله وه قورعانت بۆ بیته خوارێ، نه ت ده توانی هه یچ کتیبیکی وه خوینی یان به ده ستی خۆت بینوسی؛ ئەگەر و ابا، دل چه په لان گومان یان لێ په یداده بۆ.

۲۹ به لکۆ قورعان نیشانه گه لێ ئاشکراس له سینه ی ئەو که سانه دا، که زانستی یان پیدراوه. غه یره ناهه قیکارانیش، هه یچ که س نیه به نیشانه کانی ئیمه برۆای نه بێ.

۵۰ گو تیشیان: بۆ له په ره رنده ی خۆ به وه نیشان گه لی [تایبه تی] بۆ نایه ته خوار؟ بیژه: نیشانه گه لی وا لای خودایه، من هه ڕه ته نیا تر سینه ڕی نیشانه رم، نه هه یچی تر.

۵۱ بۆ یان ئەوه نده به س نیه که ئیمه ئەم کتیبه مان بۆتۆ ناردۆته خواره وه که بۆ یان ده خوینرتیه وه؟ بێ گومانه که له مه دا- بۆ ئەوانه ی برۆادینن - بزێ و ئامۆژگاری هه یه.

۵۲ بیژه: که خوا ئاگاداره له من و له ئیوه، به سه. هه رچی هه یه له ناو ئاسمانان و زه مین، ئەو ده یره زانی؛ ئەوانه ی برۆایان به پرۆوچ هیناو، له خودایه حاشایان کرد، هه ڕه زیانیان له خۆداوه.

وَاسْتَعِجَلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٥٥﴾ يَعْجَبُونَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ
 ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِنَّا نَرْجِعُهُمْ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلِئِنْ
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

۵۳ داوات لیدەكەن كە زۆر زۇۋابكەى بەلایان بەسەربى . ئەگەر وەخت و سەحاتى دىارى نەكرابا ، ئازارىيان بۇداده بارى . ھەربىنا لەنەكاوېكدا تۇشيان ھات و پىش ناھەسن .

۵۴ وا بەپەلە ئازاردانت لى دەخوازن ، كەچى بى سۇدۇۋەھ دەورەى لە خودانەناسان داوہ .

۵۵ ئەوى رۇزى لەبان سەرو لەزىرپاۋە ئازار داىان دەپۇشیت و پىان ئىزى : دەسا سزای كرده وەى خۇتان بچىۋن .

۵۶ ئەى ئەوانەى خاۋەن بىروان و خۇبەعەبدم دەزانن ! زەمىنى من بەرفرەھە ، ھەر تەنیا من بپەرستن .

۵۷ ھەمۇكەسىك [تالایى] مەرگ دەچىزى ؛ لەپاشانا دەتان ھىننەوہ لای خۇمان .

۵۸ ئەوى خاۋەن باۋەرۋا ئاكارچاك بۇبن ، لەبەھەشتا دەیانبەینە ناو زۇرگەلىك جۇبارىيان بەبەردادەپرواۋ تاھەتا ھەر لەوى دەبن . ئای چەن چاكە پاداشى خەباتكارەكان !

۵۹ ئەوانەى خۇراگرېۋن و تەواۋ خۇيان داوہتەدەس پەرورەنىيان .
۶۰ ئای كە زۆرن تىرەى ئەو جانەوہرانە ، بىۋو بۇخۇپەنانادەن . خودا بەوان و بەئىۋەش رۇزى دەدا ؛ بۇخۇى بىسەروزانايە .

۶۱ ئەگەر تۆلەمانەپرسى : كى غاسمانان و زەمىنى وەدى ھىناۋ خۇرو ھەيفى دەستەمۇكرد ؟ بىگومان دەبىۋن : خودا . دەسا چلۇن [لەرىگەى ھەق] كلا دەكرىن ؟

۶۲ خودا ھەر چۇنى گەرەك بى ، رۇزى ھەركام لەعەبدەكانى خۇى كەموزىاد دەكا . خوا بۇھەمۇشت زانايە .

۶۳ ئەگەر لەمانەپرسى : كىيە وا لەۋحەوايەوہ بارانە دادەبارىنى و ھەر بەو ئاۋە زەوى زىندۇدەكاتەوہ پاش مردنى ؟ بىگومان دەبىۋن : خودا . بىزە : شوكرانە بۇخودا . بەلام زوربەى ئەمانە دەوانە ناگەن .

۵۶- بەرفرەھ : بەرگوشاد ، ھەرۋا . ۵۸- زۇر : ئوتاق ، تۇدە . ۶۱- دەستەمۇ : رام ، كەوى .

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
 الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
 هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّعُوا فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَاءً آمِنًا وَيُنْخَطِفُ
 النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفْيَابَ الْبَطْلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
 ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
 لَمَّا جَاءَهُ ؕ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
 جَاهَدُوا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِمْ آيَةً سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
 غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ
 مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفِرُّ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾
 يَنْصُرُهُمُ اللَّهُ بِنَصْرٍ كَثِيرٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

٦٢ ئەم ژیانهی سهردنیايه، هه مۆ هه رگه پ و گالتهيه و چی تر نیه؛ ژیانی راسته قینه هه ر له و دنیايه؛ ئەگەر ئەوانه بیزانن.

٦٥ هه رگا سواری گه میه ده بن، به دلی پاک له به رخا ده پارینه وه. ئەگەر خوا نه جاتی دان و گه یاندنیه سه روشکانی، ده لێن: خودا شه ریکی هه ن.

٦٦ با له و چاکه ی ئیمه ده ر باره مان کردۆن، حاشا بکه ن؛ با رای ببویرن و خوش بۆین، له پاشه روژا تیده گه ن.

٦٧ ئاخۆ نابینن مه که مان بو کردۆنه شوینی هیمن، که خه لکی ده و روبه ریشیان ده ر فیندرین؟ چۆن ئەوانه به پوچ بر وایان هیناوه و چاکه ی خودا له بیر ده که ن؟

٦٨ کئی له و که سه ناهه قتره درو بو خوا هه لده به ستی، یان ئەگەر راستیشی بو دی پیتی درو یه؟ ئاخۆ بو خودانه ناسان چی له جه هه نده م نه ماوه؟

٦٩ ئەوانه ی له رای ئیمه دا چۆنه خه زا، ئیمه ش ئەوان به رینگه ری خۆماندا ده به ین. دیاره خودا لایه نگری کار چاکانه.

رۆم

و دانا و فو و کاکه کە هاندە و ک د ل و فانه

١ ئەلیف، لام، میم. ٢ رۆمی شکان.

٣ له نزیکتر که وشه نی ئەم سه رزه مینه. له دوا ی ئەم ژیرکه وتنه یان جاری تر سه رده که ونه وه؛

٤ له ماوه ی که متر له ده سال. پیش نه وشکانه و له دوا یه ش، هه مۆ کار کاری خودایه و ئەوی رۆژی باوه رداران که یفی ده که ن،

٥ به یاریده له خودا وه. خودا چه زکا یاریده به هه ر که سه ده دا. هه رخۆی خاوه ن ده سه لاته و دلوفانه.

٦٥- گه میه: که شتی.

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ
 ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
 وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
 أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أُسْتُوا السُّوَايَ
 أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ
 شُفَعَاءُ ۖ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ
 تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ بِنَفَرٍ قُوتٍ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

- ۶ خودایه به لینی داوه و لی په شیمان نابیته وه، به لام زوربه ی خه لک نازان .
- ۷ له رواله تی ژینی دنیا ناگادارن و هیچ ناگاشیان له پاشه روزه که نیه .
- ۸ ناخوئه وانه تاوینستا خویمان به بیراندا نه هات که ئاسمانان و زه مین و هر چی له ناوئه واندایه ، هر به راستی خودا به ره می هیئان و ئاکامی بو دیاری کردون ؟ که چی زوربه ی ئه م مه ردمه باوه رناکه ن که ده گه ل په ورنده یان هر ر روزه روه ده کرینه وه .
- ۹ ناخو هیچ گه شت وگوزاریان له م زه مینه نه کرده ، تا پروانن پیشینه کانی رابردو - که له مان توانا تریون و زه ویان کیلا و ئاوه دان تریشیان کردو پیغه مبه رانیشیان به نیشانه گه لی ئاشکراوه هاتنه لایان - چیان به سه رهات ؟ خودا غه دری لی نه کردن ؛ به لام خویمان هر غه دریان له خویمان کرد .
- ۱۰ له ئاکاما ئه وانه ی خرابه یان کرد ، خراتریان توش هاته وه ؛ که نیشانه کانی خوایان به دروزانی و حه نه کی خویمان پیده کرد .
- ۱۱ خوا ئه و خه لکه دروس ده کاو دوا جاریش ده یهینیتته وه . سه ره نجمیش هه موان بولای ئه و دیننه وه .
- ۱۲ ئه و روزه سه لاراده بی ، تاوانباران دودامان و مته قیان له بهر ده رنایه .
- ۱۳ ئه و شتانه ش به شه ریکی خوایان زانین ، نایه ن تکایان بو بکه ن ؛ له و شه ریکانه شیان هر حاشایه ده که ن .
- ۱۴ رۆژی که قیامت هاته رۆ ، ئه و روزه به ش به ش ده بنه وه .
- ۱۵ جا ئه وانه ی ئه وسا خاوه ن برابون و ئاکاری په سندیان بوبی ، جیگه یان له ناو باخچه یه و که یف سازن .

۱۱- هه نه ک: گالته و گه پ ۱۲- دژدامان: کزومات دانیشتن.

مته ق له بهر دهرنه هاتن: دهنگ لی دهرنه هاتن، کړ و کپ بون.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ
 فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
 ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ السِّنْدِ كُمْ وَالْوَنُكُمُ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

۱۶ ئەوی خواشیان نه ناسیوه و به نیشانه کانی ئیمه و روبه رۆبۆنی قیامت
بێ برۆبۆن، ده یانه ئینه پیش بۆتازار .

۱۷ هه مۆ به ره به یانان و سه ر له نگۆریش په سنی پاکی خودا بدهن .

۱۸ سوپاس بۆته و له ئاسمانان و له زه مین، شه وانه ش و ده می نیوه رۆش هه ر
وه تر .

۱۹ زیندی له مردۆ ده رده خاو مردۆ له زیندۆ ده ردینی؛ زه ویش دوای ئەوه ی
مردوه، گیانی وه به ردینتته وه، ئیوه ش هه روا دیننه ده ری .

۲۰ له نیشانه کانی ئەوه، که ئیوه ی له خۆل چنی کردو ئه وسا ناکاو بۆنه مروو
له دنیا بلا و بۆنه وه .

۲۱ هه ر له نیشانی ئەوه که له خۆتان، ئاو جۆتی بۆ به ره م هینان؛ که بیان
بچه سینه وه و خۆشه وستی و ئه وینی خستۆته ناوتان . له مه دا بۆ که سانی
که به وردی سه رنجه بدهن، به لگه زۆرن .

۲۲ هه ر له نیشانی ئەوه دا هینانی ئەم عاسمانان و زه مینه و یک نه چۆنی
زمانی بێ ئاخافتن و ره نگ و رۆتان؛ که له مه دا به لگه زۆرن بۆ زانایان .

۲۳ هه ر له نیشانه کانیه تی: خه وی شه وان و رۆزانتان، که رانتان بۆ
ده س خستنی رسق و رۆزی؛ که هه ر له سایه ی ئەه ورايه . له مه دا به لگه ی
زۆر هه یه بۆ ئه وکه سانه ی ده بیسن .

۲۴ هه ر له نیشانه کانیه تی: بروسکه تان پیشان ده دا ترس و هومیدی پتیه یه؛
له وحه وایه ش بارانو بۆ به ری ده کا، تا زه مینی مردوی بێ زیندۆ کاته وه .
له مه دا نیشانه زۆرن بۆ ئه وکه سانه ی تیده که ن .

۱۷- سه ر له نگۆر: دوای نیوه رۆ، عه سر.

۲۰- چنی کردن: دروس کردن، سازدان.

۲۱- ئاو جۆت: هام جۆت، هاوسه ر.

۲۲- ویک نه چون: له یه ک نه چۆن. ئاخافتن: قسه کردن.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ
 ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ
 أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي
 مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾
 بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ
 أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ
 اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينَ الْقَيِّمَ وَلَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

۲۵ هەر له نیشانه کانیه تی که ئەم عاسمان وزه مینه، به فه رمانی راهه ستاون . پاشان هەرگا - ته نیا یه کجار - له م زه مینه بانگۆده کا، ئیوه له پڕ ده رده که ون .

۲۶ هەرکێ هه یه له ئاسمانان و زه میندا، کری ئه ون ؛ گشتی بۆئه و به رفه رمانه .
 ۲۷ خۆی ئه وخه لکه وه دی دینێ و دوا جاریش ده یهینیته وه، که بۆئه و هاسانتریشه . له ئاسمانان و زه میندا نمۆنه ی باشتین ئاکار لای خودایه . هه رخۆی خاوه ن ده سته لات و له کارزانه .

۲۸ مه سه لیکی له خۆتان بۆ هیناونه وه : ئاخۆ ئیوه له وبزیوه ی له ئیمه وه پنیوکه ییوه، به نیه کانۆ ده که نه هاوبه شی خۆتان ؟ هه ردولا وه کو یه ک ده بن ؟ هه ر وه ک ئیوه ترستان له یه کتر هه یه، ئاواش ترسۆ له مان هه یه ؟ ئیمه ئاوا نیشانه کان - بوخت و پاراو - بۆ ئه وکه سانه ی تیده گه ن، ده خه یه رۆ .

۲۹ به لام ئه وانه ی ناهه قن، هه رچی ئاره زوی خۆیانه له دوی ده چن ؛ چش نازانن . هه رکه سیکیش خودا ریگه ی لێ بگۆرێ، کێ ده توانی شاره زای کا ؟ که سیشیان ده هانا نایه .

۳۰ تۆ هه ر رۆ له م دینه بکه و هه ر به ره وهه ق هه نکاو بنی ؛ دینیکی بنه ره تی وه له سروشتا خوا ئه وخه لکه ی هه ر بۆیه کتاپه رستی وه دی هیناوه . کاری خوداش گۆرانی به سه ردا نایه . دینی پته وو پایه دار هه ر ئه مه یه ؛ به لام زوربه ی ئاپۆره ی مه ردم نه زانن .

۳۱ بگه رینه وه بۆلای و لیتی بترسن و نوێژبکه ن و له ریزه ی ئه وانه مه بن شه ریکی بۆ په یدا ده که ن .

۳۲ ئه وانه که دینی خۆیان له یه ک جودا کردۆته وه و ده سته ده سته بۆنه ته وه، هه رده سته یه ک به بیرو باوه ری خۆیان دلایان خۆشه .

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا آذَقْنَا
 النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيْئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَتَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ
 حَقَّهُ، وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
 وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَاءٌ آتَيْنَاهُ مِنْ رَبِّا
 لِيَرْبُؤَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءٌ آتَيْنَاهُ مِنْ زَكْوٰٓءِ
 تَرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

۳۳ ئەم مەردمە گەر بە لایەکیان بە سەردی، هانادە بەن بۆ پەرورە رندە ی خۆیان و بەرەوئە و دەگەرینەو. ئەگەر دوایە تۆشی بە ختەوهری کردن، ناکاو هیندیک [لەو خۆشیەدا] شەریک بۆ پەرورە رندەیان پەیدادە کەن.

۳۴ دەبا ئەو چاکە ی لەبیرکەن کە ئیمە دەربارەن کردوون. بە ئارەزۆ رای ببوین، زۆر ناخیه نی دەزانن.

۳۵ ئاخۆ ئیمە بە لگە یه کمان بۆ ئەمانە ناردۆتە خوار کە دەربارە ی ئەو شتانە ی ئەوان دەیکە نە شەریکم، قسە بکا؟

۳۶ هەرگا ئیمە بە مەردمە تامی بە ختەوهریمان چەشت، پیتی شاد دەبن. ئەگەر لەسزای کرداری خراپیاندا تۆشی نالەباری هاتن، هیچ هومیدیکیان نامیتنی.

۳۷ ئاخۆ ئەوانە نازانن کە ناردنی بۆیو بە مەیلی خودایە؛ بۆیه کئی زۆر بەرێ دەکا و بۆیه کئی کەم؟ بۆ ئەوانە ی بە باوەرین، لە مەدا زۆر نیشانە هەن. ۳۸ کە وایە تۆ بەشی خزم و هەزارو رینواری ئاتاج، وە لابنی و هەر کەس بەشی خۆی بدەیه. ئەم ئاکارە پەسن ترە بۆ ئەوانە ی رەزای خودایان گەرە کە و ئەوانە رزگارە کانن.

۳۹ ئەو ی بە ناوی سۆ ئەیدەن کە لە ناو مائی خە لکدا زیدە بیی، لجه م خودا زیدە نابئی. [بە لام] ئەو مائی کە بە زە کات دەیدەن و دە تانە وی خودا لە خۆتان رازی کەن، زۆر تر تان پئی دە گاتە وە.

۴۰ خودا هەر ئەو کە سە یه کە ئیوهری دروس کردو ئەو سا رۆزی پیدان؛ لە پاشان دە تان مرینئو دیسان دە تان خاتە وە زین. ئاخۆ ئەوانە ی کە ئیوهر کردوتانن بە شەریکی، ئەو کارانە یان پیدە کری؟ خوا بی عەیبە و لەوە پایە بەر زترە کە بلین: شەریکی هەیه.

۴۱ گەندە کاری ئەم مەردمە - لە بە ژو دەریا - خۆی نواند. دەبا سزای هیندیک لە ئاکارە کانیان پئی بچیژی؛ شایە تا بگەرینە وە.

۳۹- «زۆر تر تان پئی دە گاتە وە»: هەر واکە دیارە پاچە ی ئەم پازە تۆزی ئازادە و دۆر لە لە فزە: هۆی ئەمەش «التفات» ی کە لە نایە تە کە دا هە یه و «التفات» یش - واکە لە زمانی عەرەبیدا هە یه - لە زمانی کوردی و فارسیدا نیه.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾ فَأَقْرَعُوا وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٢﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٣﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْأَنْفُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَوَّكْنَا حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُحْمَلُ السَّحَابَ بِسُطَّةٍ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَيُرِي الْوُدُقَ يُخْرَجُ مِنْ
 خَلْقِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 ﴿٤٧﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْسِلِينَ
 ﴿٤٨﴾ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٩﴾

۲۲ بیژه: به عه زابگه رین، ساپروان؛ نه وانه ی به رله ئیوه بؤن، چیان به سه ر هات؟ به شی زؤریان شه ریکیان بؤخواده زانی.

۲۳ ده سا تورؤکه له و دینه پایه داره، به رله ورؤژه ی که خودا برپاری داوه و هه ر وه دی دی. نه وی رؤژی بلاوه ی ده که ن.

۲۴ هه رکئی خودای نه ناسیوه، هه رزیانی له خوی داوه؛ کیش ئاکاری چاکی بوه، جینگه ی خویان خوش کرده.

۲۵ هه تاوه کؤله چاکه ی خوی، پاداشی بر واداران و ئاکار چاکان بداته وه. خودا خوشی له ناشکوری که ران نایه.

۲۶ یه کیک له نیشانه کانی نه و نه مه یه که بایانی مرگینی دهر به ری ده کا تا له بزى خوی به ئیوه بجیونی. گه میه ش هه ر به فه رمانی نه و بین و بچن و له سایه ی ده هنده یی نه و، رۆزی خوتان په یدابکه ن؛ به شکو شوکرانه بؤیرین.

۲۷ به رله توش زؤربینغه مبه رمان نارده سه رگه لانی خویان و گه لئی به لگه ی پته ویان برده لایان. جا نه وانه ی دزیان ویستان، وه به ر تۆله ی ئیمه که وتن؛ نه وی بر واشیان پیکردن، هه رخومان یارمه تیمان دان.

۲۸ هه ر خودایه نه و بایانه به ری ده کا، نه وانیش هه ور ده بزوینن؛ نه وسا هه ر چۆنی گه ره ک بی، نه و هه ورانه له نه زمانا پرزوبلاو ده کاته وه و گه وال گه والیشیان ده کا. که ده بیینی له وانه وه دلۆپه دیتته خواره وه؛ مه یلی بیینی و بۆه رکامی له عه بدانی خوی بنیری، دلخوش ده بن.

۲۹ که چی به رله وه بارانیان بؤباری، ناهومید بؤن.
۵۰ ده بر وانه به زه ی خودا چی کرده ا زه وی مردؤ له نوئی زیندؤده کاته وه. زیندؤکر نه وه ی مرانیس کاری نه وه. هه ر خوی توانای به سه ر هه مؤشتدا هه یه.

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
 ٥١ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّعَمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ٥٢ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا
 مِنْ يَوْمِنَ بِنَايِنِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ٥٣ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ٥٤
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
 كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ٥٥ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
 لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمَ الْبَعْثِ
 وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٦ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ٥٧ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ
 لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ٥٨ كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٥٩ فَاصْبِرْ إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠

۵۱ خۆ ئەگەر باهک بنیرین به ره میان زهرد هه لڭگیری، به شوینیدا گازنده و ناشکوری ده کهن.

۵۲ تۆ ناتانی کاریک بکه ی ئەم مریانه گویت پی بدەن. ئەگەر خۆ له تۆ که ر بکه ن، هەر چه نده بانگیشیان بکه ی، لیت نایسن.

۵۳ ری شانده ری کویرانیش نیت، له گومرایی وه یانگیری. هەر ئەوانه لیت ده بیسن، به نیشانی ئیمه برواده کهن و چیان پی بلئی لاره ملن.

۵۴ خودا که ئیوه ی دروس کرد، له سه ره تادا بی هیژبۆن؛ پاش بی هیژی، گوری پیدان؛ له پاشانا هیژوگوری لی ستاندن و پیری کردن. به مه یلی خۆی ده ئافرینی، زانا و تانا هه رخۆیه تی.

۵۵ رۆژی که سه لآ راده بی، تاوانباران سویندی ده خۆن جیا له ساتیک نه مانه وه. ئاوا هەر شوین درۆکه وتن.

۵۶ ئە وکه سانه به زانست و باوه ردارین، بیان ئیژن: هەر وه کۆ خودا نۆسیویه، تا رۆژی سه لآ ماونه وه؛ سا ئە مه رۆژی سه لآ یه؛ به لآ م ئیوه نه ژانیوه.

۵۷ له و رۆژه دا ئە وکه سانه ی که وا غه دریان کردوه، به هانه یان قازانجیان پی ناگه یه نی و ریشیان نادری داوا ی لی خۆشبۆنی بکه ن.

۵۸ وانیمه له م قورئانه دا هه مۆ جۆره نه زیله مان بۆ ئە وخه لکه هینایه وه. که چی هه رگا نیشانه یه کیان بۆبیتی، بی سو خودانه ناسه کان، ئیژن: ئیوه له قسه ی پۆج به ولاره چیترتان نیه.

۵۹ ئاوا خودا مۆرده خاته سه ردلی ئە وکه سانه وه که نایانه وی بزائن.

۶۰ سا خۆت بگه ره، به لئینی خودا دیته جی؛ نه کا ئە وانه ی دردۆنگن، تۆ له ری هه ق بترازینن.

سُورَةُ الْقُسْطَمَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
 لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَى مُسْتَكْبِرًا
 كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾
 إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِيًا أَنْ تَمِيدَ
 بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَأْنَا فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
 خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

لوقمان

و لانا و فو کاکه کلاکند لا و کلا و فو کلا و فو کلا

- ۱ نه لیف ، لام ، میم .
- ۲ نه مانه نیشانه کانی کتیبی پر له کار زانین ؛
- ۳ ری شانده رو به زه بین بو نه وکه سانه ی چاکه ده کهن ؛
- ۴ نه وانه ی نوپوده کهن و زه کات ده دهن و روژی سه لا ده سه لمینن ؛
- ۵ نه وانه پهروه رنده یان ریگه ی راستی وه به رنانون ؛ پرگارانن .
- ۶ له م خه لکه دانی واهیه کرباری قسه ی بیتامه و له نه زانی ، ده یه وی خه لک له ریگه ی خوا کلابکاو ده یکاته گالته جاری خو ی . نه وانه ی نه وکاره ده کهن ، نه شی زور به سوکایه تی نازار بدرین .
- ۷ هرگا نیشانه کانمانی له رو دا ده خوینرینه وه ، به فیزه وه پشتی نه کاته نه و لا وه له گوین که سی که هر دو گوینی گران بو بن ، وه کؤ نه ی بیستی وایه . سا تو مزده ی نازاریکی ژانوی به وکه سه بده .
- ۸ نه وانه ی بروایان هینا و ناکاری چاکیان ره چاو کرد ، به شی نه وان باغاتی پر خیر و بیتره .
- ۹ هه تاسه ر هر له وی دهن . به لینی خوا هر دیته جی ؛ هر خو ی خاوه ن ده سته لات و له کار زانه .
- ۱۰ ناسمانه کانی له و به رزه وه دی هینا ، به بی نه مه ی هیچ نه ستونده کی بینن . کیواتی خسته سه رزه مین که له رزه به ئیوه نه کا ؛ هه مؤجوره جان وه ری ده ویدا بلا و کرده وه . ناویکیشمان له حه واوه بو ژانندن ، که له ویدا جۆته ی گش جۆره روه کی به به هرمان شین کرده وه .
- ۱۱ نه مه کاره کانی خودا ؛ ده سا ئیوه نیشانم دهن غهیره خودا چیان کرده وه . نه وانه ی له دوی ناهه قین ، به ناکسکرا ری له خو یان هه له ده کهن .

۷- له گوین: هه روه کؤ

وَلَقَدْءَايِنَا لَقْمَنَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
 يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ
 لَقْمَنُ لِأَبْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَبْنِي لِأَشْرِكٍ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
 لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
 وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
 إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ
 وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثَمَرًا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنْتَبَئُكُم
 بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنِي إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ
 بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَلِكَ
 مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
 مَرْحًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
 وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۖ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

۱۲ لوقمانیشمان له کارزانیدا راهینا، که: له سهرته هر شوکرانه ی خودابکه ی؛ هرکه سیکی شوکری دهکا، شوکرکه ی هر بوخوی دهکا؛ هرکه سیکیش پی نه زان بی [با بزانی] خودا له بی نیازیدا شایانی تاریف کردنه.

۱۳ کاتی لوقمان - که خهریکی ناموژگاری کوره که ی بو - پنگوت: روله م! که س مه که شهریک بوخودا، شهریک بوخودا بریاردان، ناهه قیه کی زورمه زنه.

۱۴ ناموژگاری مرومان کرد سه بارت به دای و بایی. دایکی که به و ناوس بوه، چه ندی کویره وه ری دیوه؛ له مه مک برینه وه شی دوسال وه ختی خایاندوه. که: تو سپاسی من بکه و سوپاسی دایکوبابت که، دوا جار دینه وه بۆلای من.

۱۵ نه گهریش دنه ی تویمان دا، شتی بکه ی به شهریکم - که خوت هیچی لی نازانی - فرمانیان به چی مه هیته؛ له دنیا دا به خوشی ده گه لیان بزی و هر له شوین نه وانه برۆ که به ره و من گه راونه وه. له ناکاما هر ده گه رینه وه لای من، نه وسا تیتان ده گه یه نم چۆکردوه.

۱۶ کورپوگه ی خوم! کرده ی به قاس تومی خه ردهل له سه رزه مین له ناو به ردیک، یان له ته شقی عاسمانان بی، خودا ده یه یئیتته گۆری. خوا هه مؤستی لی دیاره و ناگاداره.

۱۷ کورپوگه ی خوم! نویژی بکه و هانه ی کاری چاکه بده و به رله کاری خراب بگره و چت به سه رهات، خوراگره؛ نه مه له وکارنه یه خوا ویستویه تی.

۱۸ به فیزه وه رۆ له خه لک وه رمه گیره؛ به لوت به رزی له ری مه رۆ. خودا نه وانه ی خوش ناوی له ریگه خویمان باده دن؛ شایی به خون.

۱۹ شینه یی به ری دابرو و به دنگی نزم بیه یوه؛ چونکه دهنگی هه ره ناخوش له که رانه وه ده رده چی.

۱۶- قاس: نه نذاره. ۱۸- خویمان باده دن: به لاروله نجه وه نه رۆن. شایی به خو بۆن: به حالی خو

که یف ساز بۆن. ۱۹- شینه یی: له سه ر خو بی. بیه یوه: قسه بکه؛ له په یوین یا په یقین: قسه کردن.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَآ فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلِ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ
 الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ * وَمَن يُسَلِّمْ
 وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٢٣﴾ نُمْنِعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾
 وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَآ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةَ أَبْحُرٍ
 مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كُنْفُسًا وَّاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

۲۰ ناخو ئیوه نه تان دیوه خوا هه رشتی له ئاسمانان و زه میندان ، بو ئیوه ی که وی کردوه و به ئاشکرا و به نهینی به هه رگه لی به سه رتانا رزاندوه ؟ هه ر له وخه لکه ش که سی وا هه ن له سه رخودا کیشه ده کهن ، بی ئه وه ی چی لی بزائن ، یان خو یان شاره زا بۆن ، یان کتیییک بۆیان رۆشن بکاته وه .

۲۱ ئه گه ر به وانه بگوتری : ئه وی خودا ناردیه خواری ئیوه په یره وی لیبکه ن ؛ ئیژن : ئیمه هه ر په یره وی ئه وشتانه یین که باوانمانی له سه ربۆن . باشه بتانیش بانگیان بکا بۆسه ر ئازاری به ئاگر .

۲۲ هه رکه سیک به دلێکی پاک روی له خوابی و ئاکار چاک بی ، دیاره ئالفه ی هه ره پته و ئه وگرتۆیه و ئاکامی هه مۆ کاریکیش به ره و خوا به .

۲۳ ئه وکه سانه ی حاشاده کهن ، حاشایان غه مبارت نه کا . هه مۆ دینه وه لای خو مان ؛ ئه وسا خه به ریان پینده ده یین که چیان ده کرد . خودا له رازی دلانیش ئاگای هه یه .

۲۴ واده که یین که می رای بو ئیرن ، پاشان ناچار به ره و ئازاری دژواریان راده کیشین .

۲۵ ئه گه ر له وانه بیرسی : کنی عاسمانان و زه مینی وه دی هینا ؟ ئیژن : خودا . تۆ بیۆه : شوکر بو خودا ؛ به لام زور به یان نه زانن .

۲۶ هه رشتیکی له عاسمانان و زه میندان ، گش هی خودان . خوا له گشتان بی نیازه و شایانی تاریف کردنه .

۲۷ هه رچی دار له م زه مینه هه ن بینه قه له م ، مه ره که فیان له به حربی و حه وت به حری دیش بینه پالی ، هیشتا قسه کانی خودا دوایی نایه . خودا خاوه ن ده سه لاتی له کارزانه .

۲۸ ئافراندن و مراندن و ژياندن ئان له یه ک نه فه ر بترنیه ، خودا ده بیسی و ده بینن .

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدَّعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
 كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
 ﴿٢٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ اتِّقَارًا بِكُمْ وَأَخْشَاءُ يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
 عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ ۚ شَيْءَاتٍ وَعَدَّ اللَّهُ
 حَقًّا فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا
 وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْقِسْمَانِ

۲۹ بۆنه تدیوه خوا شه و ده رۆژ هه لده کیشی و رۆژیش ده شه و هه لده کیشی؛
خۆرو هه یفشیی که وی کرد؟ هه ریه که یان تاماوه یی دیاری کراو
له ته فگه ردان. خودا له هه رکاری بیکن ناگاداره.

۳۰ هه رده یی به مه بزانی خودا راسته و هانا بۆه رشتی بهرن - له غهیره زئه و
- کاری بۆچه. پایه به رزی هه ره مه زن، هه ر خودایه.

۳۱ تۆنه تدیوه له سۆنگه ی چاکه ی خوداوه گهمیه له دورده ریادا له گه راندایه؛
تا نیشانه کانی خۆیتان نیشان بدا؟ هه ر له مه دا زۆر به لگه هه ن بۆ هه مۆ
خۆراگرانی شوکر بۆتیر.

۳۲ هه ر کاتیکیش پیللی زلی وه ک هه وری پر، خۆیان به سه ره لده کیشن،
به دلپاکیی و بروای بی غه ش له بهر خوا ده پارینه وه. وه ختی رزگاری
کردن و گه ینه سه ره به ژ، هیندی له وان مام ناونجین. هه یج که س
له نیشانه کانمان حاشای نیه، مه گین گه لی فریوبازانی یی نه زان.

۳۳ ئه ی خه لکینه! ده یی له پهروه رنده تان ترسۆ هه یی؛ ترسی ئه و رۆژه شتان
هه بی که هه یج باوکیک ئوبالی فرزند ی خۆشی له سه ر نیه و هه یج
فرزندیکیش بۆ بایی سودی نایب. به لینی خودا هه ر راسته و نایب هه رگیز
ژینی دنیا فریوتاندا. نه شچن شه یتان به به خشنده یی خودا فریوتان بدا.

۳۴ زانستی رۆژی سه لایه لای خودایه؛ بارانه ش ئه و ده یبارینی و ده شزانی
تۆلی زگ پیران چی تیدایه. که س نازانی کاری سه به ی رۆژی چیه و که س
نازانی له کامه سه رزه مین ده مرئ. خودا زاناو ناگاداره.

سه جده

۳۲- پیل: شه بۆلی ناو. به ژ: وشکی، وشکانی. مام ناونجی: به ینی زۆرو که م؛ یانئ: دلپاکیی ناو
که میه که یان نه ماوه و به ته وایش له بیریان نه چوه ته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأرِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ۲ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ۴ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذَلِكَ
 عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَوَبَدَّ أَخْلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
 مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَا تَشْكُرُونَ ۹ وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۱۰ قُلْ يَتُوقَكُمُ
 مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۱۱

ولاناو خوکا که کاهند خوکا لوفانه

- ۱ نه لیف، لام، میم.
- ۲ ثم کتیبه له پراهینه ری دنیاوه ناردراوه و بین گومانه.
- ۳ ناخو ئیژن: ههر له خووه ثم درویه ی هه لبه ستوه؟ به لکواراسته و له پوره رنده ی توپرایه؛ تا به هوی ثم، ترس وه به رهوژنک بینی، که بهرله تو که س ترسی وه بهر نه ناؤن؛ به شکو بهرینی راست بزنان.
- ۴ نه و خودایه ی ئاسمانه کان و زه مین و ههرچی له ناو نه و دوه دا به شه ش روژ وه دی هیناوه؛ پاشان له سه ر ته ختی فهرمانپه وایی خوئی دامه زراوه. غهیره ز نه و، گه وره و تکا کار بکتان نیه. ده سا بو بیرناکه نه وه؟
- ۵ ههرچی کاره له م ئاسمان و زه مینه دا پیکی دیننی و له روژنیکدا هه لده کشیته وه بولای؛ که به پینی ژماره ی ئیوه هه زار ساله.
- ۶ نه وه زانا به نادیارو دیاران و ههر خوئی خاوهن ده سته لات و دلوفانه.
- ۷ نه و که سیکه هه مؤشتی - به وپه ری ریکی و له باری - دروس کردو مروشی - له سه ره تادا - له ماکی قور وه دی هینا.
- ۸ له پاشان نه ته وه ی ئه می له پالاته ی چوره ناویکی که م بایه خ وه دی هینا.
- ۹ نه وسا راسته و پاسته ی کردو له گیانی خوئی فوی پیدا کرد؛ گویچکه و چاوو دلیشی داوه به ئیوه. که متان شوکرانه بوژرن.
- ۱۰ گوتیشیان: نه گهر له ناخی ههر دا گوم بوین، ناخو دیسان ده ژینه وه و له نوئی دبینه وه مرو؟ دیاره ئه وان له رۇبه رۇبونه وه یان ده گهل پوره رنده ی خوئیان حاشاده کهن.
- ۱۱ بیژه: نه وفرشته ی پیمیرد - که ئیوه ی دراوه ته ده ست - ده و مریننی و پاشان ده برینه وه بولای پوره رنده و.

۷-ماک: ههر په گه زو بنجینه یین که شتی لئ بیک هاتۆم. ۱۱-پیمیرد: ئیزراییل، مه لکه موت.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
 وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ
 مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾
 فَذُوقُوا يَمَانِسِيَّتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ نَتَجَاوَىٰ جُنُوبَهُمْ
 عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
 لَا يَسْتَوِينَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
 لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

۱۲ کاتی تو تا وانباره کان به سه رشوری ببینه وه، که لای پهروه رنده یانن: نه ی پهروه رنده ی گلامان! دیتمان و بیستمان و ته واو باوه رمان هیناوه؛ سا تو بمانگه رینه وه؛ نه مجاره کاری چاک ده که یین.

۱۳ نه گه ره زمان بگردایه، هه مۆکه سمان به ره و خوؤ شاره زا ده کرد؛ به لام من به لَینم داوه که جه هه نده م - له خِیَلی جنۆکه و مرو - توی ده که م.

۱۴ ده بجیژن! له بیرتان چۆ که توؤسی نه م روژه ده بن؛ ئیمه ش ئیوه له بیرده که یین و له سوئنگه ی نه و کارانه دا ده تانکرد، تاسه ره هه رتازار بجیژن.

۱۵ هه رته وانه به نیشانه کانی ئیمه برواده که ن، که هه رگا نه و نیشانه گه لیانه وه بیر بهیننه وه، خوؤ ده خه نه سه ره سوژده وه و به سوپاسه وه په سنی پاک ی پهروه رنده ی خوْیان نه ده ن و خوْیان به زل نازانن؛

۱۶ برکیان له پین خه فه کانیا ن جارژده بی و به ترس و به هومیده وه هانا وه به ره پهروه رنده ی خوؤ ده به ن و، له و بژیوه ی پیمان داون خیری ده که ن.

۱۷ که س نازانی له بارته قای نه و کارانه ی کردوْیانه چ پاداشیکی جاوړوْشنه و که ریان بو تاقه ت کراوه.

۱۸ چۆن که سی بروای هیناوه، وه که نه وه یه که له رای خودا لای داوه؟ وه که یه کترین.

۱۹ به لام نه وانه ی وا خاوه ن باوه رو ئاکار چاک بوگن، له پاداشی نه و کارانه ی کردوْیانه، نه نوایان له دور باغاته.

۲۰ نه و که سانه ش که له رینگه لاینداوه، بلیسه ی ئاگر شوینیا نه و تا بخوازن لیتی ده ر بجن، ده یان نهیننه وه ناوئاگر. پیشیان ئیژن: ده بجیژن زانی به ئاگر سوْتانی، که ئیوه به دروْوتان زانی.

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
 أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ
 بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿٢٥﴾ أَوْلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
 ﴿٢٦﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
 بِهِ زُرْعَاتًا كُلٌّ مِنْهُ أَنْعَمُ لَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
 ﴿٢٩﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

۲۱ بی گومانه ئیمه به جگه ئازاره هه ره گه وره که، ئازاری ئەم دنیا به شیان
بئ ده چیزین؛ شایه تا بگه رینه وه.

۲۲ کئی له وکسه ناهه قتره، که نیشانه کانی په روه رنده ی وه بیر بهیننه وه،
پاشان وازی لی بهیننی؟ تۆله له و تاوانبارانه ده که ینه وه.

۲۳ کتیبمان به مؤساش داوه؛ کردیشمانه ری نیشاندەر بۆ زاروژیچی
ئیسرائیل. سا تۆش له روبه پروبونی ئەم [قورئانه] بی گومان به.

۲۴ له وانیشدا چه ندکه سیکمان کرده ریبەر، که هه ر به فرمانی خۆمان
رینویتی مه ردم بکه ن؛ چونکه توانی خۆراگرتنیان تیدابو؛ به ته واوی
باوه ریشیان به نیشانانمان هیتابو.

۲۵ دیاریشه په روه رنده ی تۆ - روژی سه لا - خۆی به وکارانه راده گا که ئەوانه
له سه ریان پیک نه ده هاتن.

۲۶ ئەو چه ندین به ره ی مرۆیه ی که له ناو ماله کانیاندا ده خولانه وه و ئیمه
هه مۆمان قکرکردن، ئاخۆ راسته قینه ی بۆ ئەوان ده رنه خست؟ له مه دا زۆر
نیشانه هه ن، مه ر ناییسن!

۲۷ ئاخۆ ئەمانه نابینن که ئیمه بۆزه وی قاقر ئاو ده نیڕین، روه کی وای
بی شین ده که یین، تیره خۆره ی خۆیان و مالا تیشیانه؟ مه ر نابینن!

۲۸ ئیزن: ئەگه ر قسه وراسته، ئەو سه رکه وتنه که ی ده بی؟

۲۹ بیژه: روژی سه رکه وتنی، خوانه ناسان بروا که یان قازانجیکی بۆیان نابئ؛
هیچ مۆله تیشیان نادرئ.

۳۰ سا تۆواز له وانه بیته و چاوه نۆربه؛ ئەوانیشه چاوه نۆرن.

ئەحزاب

۲۷- قاقر: زه وینتی که گیای لئ سه وز نابئ. روهک: هه رچی له زه وی شین ده بی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ
 رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي
 جَوْفِهِ ۗ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ
 وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
 يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ
 هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ
 فِي الدِّينِ وَمَوَالِكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
 بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
 ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۗ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ
 وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ
 مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

وئاو غوئا که دئا نه دئاوئا نه

۱ نهی پیغه مبه را توترست هر له خودابین و مه چو سه رقه سی نه وانهی
خوانا ناسن و نه وانهی دؤرؤوی ده کن. خودا زاناو له کارزانه.

۲ هر نه و فرمانه پیک بینه، که لجه م پهروه رینه وه بؤت دیته خوار. خودا
له هرکاری ده یکن، ئاگاداره.

۳ هر خوت به خودا بسپیژه، خوا بریکارت یی، به سه.

۴ خوا بو هه ناوی هیچ پیاوی، جوئی دلی دانه ناوه. وئانیشتان،
که بانگ ده کن: «نه تو وه کو دایکی خومی» نه یکردؤن به دایکی ئیوه. نه و
زرکوره کانیشتانی نه کردؤته کورپی ئیوه و نه مه هر قسه ی خوتانه و هر
له زاری خوتانه وه داکه وتؤه. خودا نه وی راسته ده یلی و هر خوی ریگه
نیشان ده دا.

۵ هر به ناوی باوکی خویان بانگیان بکن؛ وا له بارتیه لای خودا. نه گهر
بابیشیان ناسن، برای دینی و دوستی ئیوه. نه گهر پیشوش له مه دا
به هه له چوبن، گونا هیکتان له سه ر نابیی. به لام نه گهر له دل وه و به
ئانقه س یی، [به رپرس نه بن]. خودا له گونا ده بؤری و دلؤفانه.

۶ پیغه مبه ر بو موسولمانان له خویانیش فهرزتره و؛ نه کانی پیغه مبه ریش
دایکی موسولمانه کانن. وهک له نؤسراوی خودا دیه، خویش و خزمان [بو
میرات بردن له یه کتر] شیاوترن له وانهی خاوه ن باوه رن و له وانه ش که
ئاواره بؤن؛ جا مه گین هر بتانه وی چاکه ده گهل یه کن له دؤستانؤ
بکن. نه مه ش له نؤسراوه که دا خه ت دراوه.

۴- مه به ست له زرکوره، لیزه ده نه و کوره یه که زن و میزد نه یه یئنه مالی خویان و ناوی کوری خویانی لن ده نیئن.

۶- خه ت دان: شت نؤسین.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
 لِيَسْئَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
 ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
 جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
 وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
 زِلْزَالَآ شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ
 مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
 مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
 فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
 لَأَنزَلْنَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
 اللَّهَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُولَئِكَ بِأَدْبُرِهِمْ وَأَنَّ عَهْدَ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

۷ [بینه وه بیر] نه وی کاتی که په یمانمان له پیغه مبه ره کان نه ستاند. له توو نوح و ئیپراهیم و موسا و عیسی کوری مریه م و له هه مؤیان په یمانی زور پته و مان ساند.

۸ تاله راستان - سه بارهت به راسیه که یان - پرسیار بکا؛ بو خودانه ناسه کانیش نازاریکی زور به زانی ساز کرده.

۹ نه ی گه لی خاوهن باوه پان ا له بیرمه که ن چون چاکه یه ک خودا دهر باره ی ئیوه ی کرد؛ له شکرگه لیکتان هاته سهر؛ ئیمه بامان و پرای چه ن له شکر بو ناردن؛ که ئیوه نه تان ده دیتن. هه رچی ئیوه ده یکه ن، خودا باش ده بیینی.

۱۰ له وده مه دا که له زورو له ویره وه بو تان هاتن، چاوتان ره شکه و پیشکه ی ده کرد؛ دل تان [وه ته په ته پ که وت و] گه ییشته قورقورا گه تان؛ زورخه یالی جورا و جور تان له خودا به دل داده هات.

۱۱ له وشوینه دا نه زمونی خاوهن باوه پان هاته گوری و به له رزینیکی زور به هیز، دلی هه موان که وته له رزه.

۱۲ له وعانه شدا نه وکه سانه ی دؤر بو ون و نه وانه ش که ده غه زکیان له دلدا بو، هه ر ده یانگوت: نه و به لیته ی خودا و پیغه مبه ره ده یاندا هه ر بو فریوی ئیمه بو.

۱۳ هیندیک له وان گازی ده کرد: نه ی دانیشتوانی مه دینه ا ئیره جیکای ئیوه نیه، ده ی وه گه رین. هیندیکیشیان ده هاتن ئیزنیان له پیغه مبه ره ده خواست: که سمان له سه ر ماله کانمان دانه ناوه ئاگای لی بی. مالیان بی پاریزگار نه بو، هه ر نیازی را کردنیان بو.

۱۴ نه گه ر ده وری ماله کانیان لی گیرابا و بیانگوتایه: له دین په زیوان بینه وه؛ هینده زوری نه ده خایاند، له دین پاشکه زده بو نه وه.

۱۵ نه وان پیشتی په یمانیان دا بو به خودا، که له به ردوومن نابهن؛ دیاره په یمان به خودا دان لی پرسینه وه شی هه یه.

۱۰- ره شکه و پیشکه: ته موره شایی هاتنه بهر چا و له به رترس و...

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا
 لَا تَمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ
 أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَحِذُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ * قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
 لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
 عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
 كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
 بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
 اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ
 لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ
 فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
 مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾
 وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

۱۶ بیژه: راکردن له مردن یان له کوشتن، هیچ دادیکی ئیوه نادا؛ نه وساکه ش
هر که میکی تر له دنیا دا رایده بویرن.

۱۷ بیژه: گهر خودا بخوازی به لایه کتان به سه ریینی، یان چاکه و ده رباره بکا،
کئی دهستی وه به رده هیینی و ده و پاریزی؟ غهیرهز خودا نه سه روه ریان
دهس ده که وی و نه که س یاریده یان ده دا.

۱۸ دیاره خودا خوئی ده زانی چکه سانی له نگۆ ده بۆنه له مپه رو کیش بۆن
دهنگی براکانی خویمان ده ده: «وه رنه لاما ن». که متریشیان له م شه ربه دا
به شدار ده بۆن.

۱۹ له حاند ئیوه چاو چنۆکن؛ هه رگا ترسی دیته پیسی، ده یانبینی هه ر زه ق
له تۆ ده روانن و چاویان سپی هه لده گهری؛ وه ک یه کئی له ترسی مردن
بی هوش بویی. وه ختی ترسیش به سه رده چی، که زاره تان لی ده کیشن؛
ده ست به زمان شری ده که ن و چاونه زیری تالانه که ن. نه وانه هه رگیز
باوه ریان نه هیناوه؛ هه مو کاریان لای خودا به فیرو چوه و نه مه ش لای
خودا هاسانه.

۲۰ وانه زانن که دوژمنه ها و ده سه کان نه رو یشتون. خو ئه گه ریش
نه وها و ده سانه بیینه وه، نه مانه ئاوات نه خوازان وه ل عاره وه
چۆل نشینه کاندایان و هه ر ده نگو باسی ئیوه یان بپرسیبا. نه گه ر
له نا و تانیش مابان - که میان نه بی - له شه ردا به شدار نه ده بۆن.

۲۱ بی سو پیغه مبه ری خودا سه رمه شقی چاکه بو ئیوه و بو هه ر که سی که به
خودا و روژی سه لا هیواداره و هه ر خه ریکی یادی خوا به.

۲۲ کاتی که خاوه ن باوه ران چاویان که وته نه و دژمنه ها و ده سانه، گو تیان:
نه مه هه ره مانه که خودا پیغه مبه ره که ی به لینیان به ئیمه دا وه و
هه ر به لینی خودا و پیغه مبه ری بیده ن، راست ده رده چی و ئیتر پروا و
ههستی فه رمان بردنیان پتر که شه ی کرد.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن
 قَضَىٰ نَجْبَهُ، وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِينَ إِن شَاءَ
 أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمِنَ الْأَخْيَارِ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ
 أَهْلَ الْكِتَابِ مِنْ صِيَّاصِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوُّوها وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ أَرْوِيكُمُ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَالِينَ أُمْتِعْكُمْ وَأَسْرِحْكُمْ
 سَرَّاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
 الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
 يَنْسَاءَ النَّبِيُّ مِنْ يَدَاتِ مِنْكُمُ الْبَغْيَ حَشَةً مُّبِينَةً يُضْعَفُ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

۲۳ پیاوی واهن له ناوخواهون باوه راندا، نه و په یمانی به خوا یاندا، پیکیان هینا؛ جا له وانه هه یانه گیانی به خشیوه و هیندیکیشیان چاوه نوږن و تۆزقالتیکیش [سۆزی خوین] نه گۆریوه.

۲۴ تاکو خودا چاکه ی نه وکه سانه ی راست بۆن بداته وه؛ نه وکه سانه ش که دۆرؤ بۆن - گهر چه زبکا - نازاریاندا، یان تۆبه یان لی قبولکا. خودا له گونا ده بۆری و دلوقانه.

۲۵ خودا دین دوژمنه کانی - ویرای نه ورکه ی که بۆیان - کشانده وه و هیچ به هره شیان ده س نه که وت. له جه نگدا خواهون باوه ران خودایان لایه، به سیانه. خوا توانای به دهسته لاته.

۲۶ نه هلی کتیبیش، نه وانه ی پشتیوانی دوژمنان بۆن، له قه لای هینانه خواری و ترسی خسته دلپانه وه و هیندی له وان به دهستی ئیوه کوژران و هیندیکیشان به دلیل گرتن.

۲۷ زهویه کان و خانوه کان و سامانیان و نه وزه مینه ش که پاتان پیدانه نابؤ، خودا گشتی دابه ئیوه. خودا توانای به سه ره هه مؤشتدا هه یه.

۲۸ نه ی پیغه مبه را ژنه کانی خۆت بدوینه: نه گهر ژین و زه مبه ری دنیا تان ده وی، ده سا وهرن تا هه قی خۆتان بده می و به بی گازنده و به خویشی راهیتان که م.

۲۹ نه گهریش خواو پیغه مبه رو مالی دوارؤوتان گهره که، خودا بؤ کار چاکه کانتان پاداشی گه و ره ی داناوه.

۳۰ نه ی هاوسه رانی پیغه مبه را هه رکه س له نگۆ خرابه یه کی ناشکرای لی رۆبدا، دۆسه ره جه زه به ی ده درئ؛ نه مه ش لای خودا هاسانه.

۲۳-سۆز: گف، په یمان. ۲۸-زه مبه ر: خشل، زیوه. راهی کردن: برتی له ته لاق دان.

۳۰-له نگۆ: له نه نگۆ، له ئیوه.

۳۱ هه رکا میشتان به رفه رمانی خوداو پیغه مبه ره که ی بی و ئاکار چاک بی ،
 پاداشه که ی به دۆچه ندان پینده دهین و بژیویکی هه ره باشمان بۆ داناوه .

۳۲ ئه ی هاوسه رانی پیغه مبه را ئیوه وه ک ژنانی ترنین ؛ ئه گه ر خۆتان
 ئه پاریزن ، زۆر به خاوی قسه مه که ن ؛ نه وه ک که سئ غه ره زیکی
 له دلدایی ، قرمی خۆش کا ؛ هه ر چۆن په سنده ببه یفن .

۳۳ له مال خۆتان ده رمه که ون و وه ک ده ورانی زه مانی نه زانی پیشو ، خه ملی
 خۆتان نیشان مه ده ن . نوژی بکه ن و زه کات بدهن ؛ له فه رمانی خوداو
 پیغه مبه ر ده رمه چن . ئیوه که خه لکی ئه م ماله ن ، خوا گه ره که یه
 چه په لیتان له سه ر لا با و پاک و خاوینتان را گری .

۳۴ هه رچی له نیشانی خوا و له کارزانی له مالتاندا بۆ ئیوه ده خویتریته وه ،
 فیری بن و بیلینه وه . خوا هه مؤستی لی دیاره و ئاگاداره .

۳۵ پیاک و ژنی موسولمان و میرو پیره کی به باوه ر ، پیاک و ژنی فه رمانبه رو
 پیاو و ژنی قسه راست و پیاو و ژنی خۆراگرو پیاو و ژنی بی فیزو
 خۆبه زل نه زان ، پیاو و ژنی سه ده قه ده رو پیاو و ژنی رۆچه وان و پیاو و ژنی
 ناموس پاریزو ژن و پیاوی که زۆر یادی خودا ده که ن ، له خودا وه
 لیخۆشبۆن و پاداشیکی گه وره یان بۆ داندراوه .

۳۲- قرم: ناره زو، ئیشتیا. ببه یفن: قسه بکه ن. له په یغین: قسه کردن.

۳۳- خه مل: (۱) خشل، زه نه ر: (۲) رازانه وم. ۳۵- میرو: پیاو. پیره ک: زن. رۆچه وان: به رۆژو.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
 لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
 مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ
 مِنْهَا وَطَرَازَ وَحَنَّكَهَا لِئَلَّا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
 أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَازًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
 ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ
 يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى
 بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ
 رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
 وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم
 مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

۳۶ نه گهر خواو پیغه مبه ره که ی فرمانیان به هر کاریک دا، هیچ پیاوینک و هیچ ژینکی خاوه ن باوه ناتوانن په سندی نه کن. هر که سینکیش له فرمانی خودا و پیغه مبه ری دهر چئی، رینگه ی زور هه له کرده.

۳۷ نه وسا نه وی خودا چاکه ی ده گهل کردو توش چاکه ت ده گهل کرده، تو بیت نهوت: دهس له ژنی خو به رمه دهو ده بی له خودا بترسی. شتیکیش له دلئی خودا ده شارده وه، که خوا هر ناشکرای ده کرد. هر له مہر دمیش ده ترسای؛ که چی خودا شیوا تر بولئی بترسی. جا کانی زهید له هاو جوته که ی خوئی به ئاره زو گه بیشت، نه ومان کرده هاو جوئی تو؛ هه تا خاوه ن باوه ره کان له خواستنی ژنی زرکورانی خوین - له دواى نه وه ته لاقیان دان - لومه نه کرین، هر فرمانی خودا بیدا، ده بی پیک بی.

۳۸ بو پیغه مبه ره قهیدی نیه کاریک بکا که خوا بوئی بریاری داوه. ره فتاری خودا ده گهل پیغه مبه رانی رابرد و شدا هه روا بوه. خوا به هه رچی فرمان بدا - بی زیاد و کم - ده بی بکری.

۳۹ نه وکه سانه ی هر فرمانه کانی خودا ده گه یینن و له و ده ترسن؛ غهیره ز خوداش له هیچ که سی تر ناترسن. خودا حه سیبگه رین، به سه.

۴۰ محه ممه د بابی هیچ پیاوینک له پیاوانی ئیوه نیه. به لام راسپارده ی خوايه و ئاخری پیغه مبه رانه و خودا هه مؤشت ده زانی.

۴۱ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! فره یادی خوا بکن [و له یادی نه و رامه وهستن].

۴۲ هه مؤ به یانی و ئیواران له پاکی و بی عیبی خودا تاريف بکن.

۴۳ نه و که سیکه درود بوئیوه ده نیرئی؛ ههروه هاش فرشته کانی؛ هه تاوه کو له تاریکی ده رتانبینن و به ره ور و ناکیان به ری. خودا بو خاوه ن باوه ران دلوفانه.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ، سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ، وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَتَمْتِعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا ءَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

۲۲ ئەوئى رۆژئى كە دىنەبەر بارەگارى ئەو، وە سەلام بە خىريان دىنى و پاداشىكى پربايە خى بۆداناون .

۲۵ ئەى پىغەمبەر! ئىمە بۆيە ناردۇمانى، شايبەت و مرگىنى دەرو ترسىنەربى .

۲۶ بەئىزنى ئەو، خەلك بۆخوداپەرستى گازى بكەى و چرايەكى تىشكدەربى .

۲۷ بەوانەى خاوەن باوەرن مۇدەش بەدە، كە لە لای خواوە بەچاكەى زورگەرە ئەخوئىرنىنەو .

۲۸ ئەوى خودانەناسان و دۇرازەكان گەرەكيانە بيكەى، مەيكە؛ گوئى بە ئازاريشيان مەدە. ھەر خۆت بە خودا بسپىزەو خودا بربىكاربى بەسە .

۲۹ ئەى گەلى خاوەن باوەران! ئەگەر زنى باوەردارتان مارەكردو بەرلەوہى دەگەليان بنۇن تەلاقتان دان، نابى تا ماوہيەكى ديارى كراو قەتيسىان كەن؛ بەشەكەى خۆيان بەدەنى و بە رۇخۆشى ئازاديان كەن .

۵۰ ئەى پىغەمبەر! ئىمە ئەو زنانەتمان بۆرەوادىوى، كە مارەيبىت پىنگەياندون؛ ئەوانەش كە لەتالانى دەسكەوتۇن و خودا كەردۇنيە پشكى تۆ. ھەر وەھا دۆت مامەكانت و دۆت پلكانت و دۆت خالانت و كيژەكانى خوشكى خالت، كە دەگەل تۆئاوارەبۇن، بەتۆدەشىن . ھەر زنىكى باوەردارىش - بەومەر جە خۆى ببەخشى بە پىغەمبەر و پىغەمبەرىش گەرەكى بى مارەى بىكا - ئەمەش ھەرتايبەتى تۆيە؛ نەك بۆ باوەردارانى تر . ئىمە خۆمان زانىومانە كە دەربارەى ئەو زنانەى بەوان رەوان و ئەوانەى دەبنە كەنيزيان، چلۆن بربارىكمان داوہ، تا ھىچ كىر وگرفتىك بۆتۆرۇنەدا . خودا لەگونا دەبۇرى و دلۇفانە .

۴۴-وہ: ئەو. وەسەلام بەخىريان دىنى: ئەو بەخىرھانبيان پىن ئىزئى. ۵۰-پشك: بەش، باز، پار.

* تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُعْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمِنْ ابْتِغَايَتِ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ عَيْنَهُنَّ
 وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
 الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَيْنَ مَنْ مِنْ أَزْوَاجِكَ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
 ﴿٥٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
 يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ لِإِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
 فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ
 ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
 يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
 وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
 لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ
 تَبَدَّلُوا شَيْئًا أَوْ خَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

۵۱ تۆ سه رجئی یی هر کامیان وه دووا بخه ی و کامیان بانگ بکه به لای خۆت ، که یفی خۆته . ژنی ته خسیرکراویشته ناشت که یه وه ، گونا هیکت نایه ته سه ر . ئەم کاره باستر ده بیته هۆی ئە وه که دلخۆش بن و خەم نه خۆن و هه مؤیان رازی بن به وه ی که پیت داؤن . خوا ده زانی ئیوه چیتان به دلدادی . خودا زانا و له سه ر خۆیه .

۵۲ دوا ی ئە مانه ی - که خودا پیتی ره وادیوی - ژنانی ترت پی ناشین ؛ بوشت نیه ئە و ژنانه ت به ژنی تر بگۆریه وه ؛ با ده لالی و جوانیه که شیان دلی تۆی بوخۆی کیشابی ؛ مه گین ئە وانه ی له تالان به رتۆ که وتۆن . خودا به سه ر هه مؤشتدا چاوه دیڤه .

۵۳ ئە ی گه لی خاوهن باوه ران ! له ماله کانی پیغه مبه ر مه چنه ژۆری ، مه گین بو جه میکی خواردن بان کرابن ؛ ئە گه ر چۆشن ، نابئی وه ختیکی وا بچن که ئە و جه مه خۆراکه ئاماده نه بوه . هه ر که ژه مه نانه که و خوارد ، بلا وه که ن و خۆ به قسه وه خه ریک مه که ن . ئە م کاره تان پیغه مبه ری ئازار ده دا و له به ر ئیوه شه رم ده کا ده نگۆیدا . خودا له قسه ی راست گوتن شه رم ناکا . هه ر کاتیکیش داوا ی شتیکی له ژنه کانی ناوما ل ده که ن ، له پشت په رده وه بخوازن ؛ ئە م کاره له دلپاکی ئیوه و ئە وانیش نزیکتره . نابئی پیغه مبه ری خودا له ئیوه ئازار بیینی ؛ ناشبی دوا ی ئە و - تاهه تایه - ژنه کانی ماره بکه ن ؛ که ئە م کاره له لای خودا گونا هیکتی ژۆر گه وره یه .

۵۴ هه رشتی ئاشکرای بکه ن ، یان وه یشیرن ، خوا ده یزانی .

۵۱- ته خسیر: ژنی که میرد سه رجئی یی ناکا . ۵۲- ده لالی: جوانی و دلرفیتی .

۵۳- جه م: ژه م، هه لی نان خواردن .

۵۵ ئەگەر زنان لەرۆی باوک و کورانیان و براو برازایەکان و خوشکەزاکانی خۆیان و لەدیتنی ئەوژنانە ی که لەسەردینی خۆیان و ھەر وەھا کە نێزەکانیان رۆنە پۆشن، قەیدی نیە. ئەشی لەخودا بترسن، خودا بۆخۆی لە ھەمۆشت ئاگادارە.

۵۶ خودا و فرشتەکانی خوا، پەسنی پیغەمبەری دەدەن؛ ئە ی گەلی خاوەن باوەران! سا ئیوێش پەسنی بدەن و بەدل و گیان سلای خودای لی بکەن.

۵۷ ئە وکە سانە ی خودا و پیغەمبەری خودا ئازاردە دەن، بەرنە حەلەتی خودا کە وتۆن، لە دنیا ش و لە قیامە تی، ئازاری پرسۆکیە تی بۆ داناون.

۵۸ کە سانیکی پیاووژنی خاوەن باوەر - بە بی ئە وە ی کاریکی خراپیان کردی - دەرەنجین، بی سۆتۆشی بوختان و تاوانیکی ئاشکرا بۆگن.

۵۹ ئە ی پیغەمبەر! ژنە کانت و کچە کانت و خیزانی خاوەن باوەران حالی بکە، با خۆیان بە چارشیوێەکانیان دا پۆشن؛ ئە مکارە باشتر دەبیته ھۆی ئە وە کە بناسرین و ئازار نە درین. خودا لە خەتا دە بۆری و دلۆقانە.

۶۰ خۆ ئەگەر دۆرازەکان و ئە وکە سانە ش غەرەزیکیان لە دلدا یە و ئە کە سانە ی لە ناوشاری مەدینە دا [لە دژی دین] دەنگۆ بلا و دەکە نە وە، دەس ھە لئەگرن، دەیانخەینە بەر دەستی تۆ و لە ئاکامدا - بیجگە ماو یەکی ھندک - لە وشارە دا ناتوانن بین بە ھاوسات.

۶۱ نە حەلە ت لە وائە کراو و لە ھەر کویکا وە گیر کە ون، دەگیرین و ھەر بە یە کجاری دە کوژرین.

۶۲ شیوێ ی کاری خوا لە ناو پیشینەکانی رابردو ش ھەر و ابو وە شیوێ ی کار و باری خودا گۆرانی بە سەردا نایە.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللَّهَ
وَاطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا
فَاضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا اتَّخَذْتَهُمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاٰمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِيْنَ
وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيْمًا ﴿٧٣﴾

۶۳ مهردم دهرباره ی قیامتت لی ده پرسن؛ بیژه: هر خودا دهیزانی. تو چوزانی؟ ویده چی به م زوانه بی.

۶۴ خودا نه حلهت له و دین دوژمنانه دهکاو نازاری له جه هه ندمدا بوڈاناون.

۶۵ تاهه تا له ویدا ده بن و که سیش نابی به دوست و یارمه تی ده ریان.

۶۶ ئه وی رۆزی دم و چاویان له ئاگردا ئه م دیو ئه ویدیوی پیده کری، ئیشن:

خۆزی به فەرمانی خوامان کرباو به رفه رمانی پیغه مبه ریان.

۶۷ ده شلین: ئه ی په روه رنده مان! ئیمه وه دوی ئاگان و گه وره کانی خۆمان

که وتین؛ ئه وان ئیمه یان گومرا کرد.

۶۸ ئه ی په روه رینی هه مؤمان! دۆسه ره نازاریان بده و فره به نه حله تیان بکه.

۶۹ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران! ئیوه وه ک ئه وانه مه بن که نازاری مؤسیان دا؛

ئه وسا خودا له و بوختانه ی بۆیان ده کرد، پاکانه ی کرد؛ لای خوداش

پیاوی له رۆبۆ.

۷۰ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران! هه ر له خودا بترسن و قسه ی راست و

پته و بکه ن؛

۷۱ تا خودا کارو راست بیننی و له گونا هانتان بیوری. هه ر که سیکي به رفه رمانی

خودا و پیغه مبه ری خوا بی، به سه رکه وتینکی گه وره گه ییشته و.

۷۲ ئیمه ئه م ئامانه تیه مان له به رانه ر ئاسمانه کان و زه مین و ئه و هه موکیوانه

رانا، هیچیان ده خۆیان رانه دی بجه ئیری و لیبی ده ترسان. پاشان مرۆ

وه ستوی خۆی گرت، که نه یزانی و سه باره ت به خۆی غه دری کرد.

۷۳ هه تا خودا پیاگ و ژنه دۆرازه کان و ئه وانه ی شه ریکان بوخوا ده ناسن -

نیرومیویان - نازاردا و په زیوانی هه مؤ که سی باوه رداریش - پیاوبن یان

ژن - قبول بکا. خودا له گونا ده بۆری و دلۆقانه.

سُورَةُ الشُّرُوحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغُرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنَّا لَمُنَّبِئِينَ لَكُمْ لِمَن لَّمْ يَكُنْ
 عَلَيْكُمْ فَتْرَةٌ وَلَا يَكُنْ لِلَّهِ جَنْدٌ وَلَا نُؤْتِي السَّاعَةَ نَجْمًا

سه بهه

ولاناو فو داکه کلاکند لوک لوقانه

۱ به سن وسوپاس بو خودایین که هرچی له ناسمانه کان و زه میندان هر بو
 نه وه و له ودنیاش سپاس و په سن هر له خوئی ده وه شیتته وه. هر بو
 خوئی له کارزان و ناگاداره.

۲ هرچی ده چیته ناوزه وی و هرچی له زه وی ده رکه وی و هرچی
 له عاسمان داکه وی و هرچی لییه وه سه رکه وی، نه و ده یزانی و هر بو
 خوئی دلوقانه و خه تابه خشه.

۳ نه وانه ی خودا ناسن، گوتیان: هرگیز روژی سه لا بومه نایه. بیژه:
 سویندم به و خودایه ی که و ا منی راهیناوه و زانای هم مؤ نهینیه که،
 بی شک سه لا و لی راده بی. هر رشتیکی به قورسای میرو له وردیله یه ک
 بی، یان له و چوکتان یان مه نتر له نیوانی نه م عاسمانانه و زه میندان، تاقی
 له لای نه و گوم ناین؛ گشتی له ناو نوسراوه یکی رو ن که ره وه هه لگیراوه.

۴ تا هرکنی خاوه ن باوه رو نا کارچاک بو ن، پاداشیان بو دیاری بکا. بو نه وانه
 لی خوشبو ن و رسق و روژی پاکو ده بی.

۵ نه وانه ی که تیده کوشن به نیشانه کانی ئیمه باوه رنه کروی و خو یان له ئیمه
 ببویرن، به شی نه وان جه زره به دانن به وانه.

۶ نه وکه سانه ش که له زانین به ش دراو ن، سو رده زانن نه وی بو تو ناردراوه
 راسته و ریگه ی به ره و خاوه ن ده سه لاتی په سن دراو نیشان ده دا.

۷ خوانه ناسه کانیش ئین: ناخو ئیوه گه ره کتانه پایاو یکتان بو
 ده س نیشان که ی ن، پیتان ئیژی: نه گه ر ئیسک و پروسکیستان به ربا دبی،
 سه ر له نوی زیند و ده بنه وه؟

۱- ده وه شیتته وه له وه شان وه: بیکه فتن. ۴- پاکو: جیی ته رخان کراو.

أَفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَاءُ نَحْضِفْ بِهِمُ
 الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
 يَجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ، وَالطَّيْرُ وَالنَّالَةُ الْحَدِيدِ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ
 سَبِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صِلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدُوًّا شَرُّرًا وَوَاخِهَا شَهْرٌ
 وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمَنْ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
 يَعْمَلُونَ لَهُ، مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِن سَاتِهِ، فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
 أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

۸ تاخو دروی به دم خواوه هه لیه ستوه، یان شیت بوه؟ نه خیر، نه وان که بر وایان به روژی قیامه تی نیه، له نازاردا ده تلینه وه و زور له ری دۆرکه و تۆنه وه.

۹ تاخو ئەمان له پیشه وه و پاشه وه ی خویمان نه روانی، له م عاسمان و زه مینه دا؟ ئەگەر ئیمه بمانه وی واده که یین زمین قوتیاندا، یان چه ندکوتیکی ئاسمانیان به سه ردا ده خه یینه خواری. له مه دا به لگه یه ک هه یه بو هه رعه بدی ده خواری بگه ریته وه.

۱۰ ئیمه زیده به شیکمان دا بو به داوود: ئەی کتیه کان و بالداران! ئیوه ش وه ل نه و په سنی پاکی خودا بدن. ئاسنیشان بو نه رم کرد.

۱۱ که تو بالا پۆش له ئاسن دروس بکه؛ گه وچن له نه اندازه دابن، با کاره کاتنان هیتابن؛ خوُم کاری ئیوه ده بینم.

۱۲ سوله یمانیش بامان بۆکه وی کرد بو؛ ته نیا له دانی به یانی سی رۆزه ری و سه رله نگۆره ش سی رۆزه ری ریگه ی ده بری. بو نه و، کانی مسیشمان تاواند بووه. چه ند جنۆکه ش - به فه رمانی په روه رنده ی - له به رده سته کاریان ده کرد، هه رکئی له وان خو ی بوارد با و له فه رمانی مه ده رچو با، ئیمه نازاری ناگرمان پی ده چه شان.

۱۳ چی ده ویست نه وه یان ده کرد. هه ر له کۆشک و ته لاره وه، تا کۆته ل و بو تی زلی وینه چه وزو چه ندین تیانی دابه ستر او. ئەی مال و خیزانی داوود! شوکری بکن؛ له عه بده کانم که متریان شوکری ده که ن.

۱۴ له وکاته شدا که مردنمان بو بریارد، ئەگه ر مۆرانه نه بوایه و دارعه ساکه ی نه خواردایه، که س به مه رگی نه ده زانی. کاتی ره تی بر دو که وت، بو جنۆکه کان ده رکه وت، گه ر پیواریان بزانیبا، له م نازاره پرسوگایه تیه ده رچو بون.

۱۱- گه وچن: هه رچی به نالقه چندرابن. ۱۲- سه رله نگۆره: سه رله ئیواره. ۱۳- کۆته ل: په یکه ر، هه یکه ل. بو ت: ده فر، کاسه. تیان: تیانه، مه نجه لی گه وره ی گوشاد. ۱۴- مۆرانه: مۆریانه، جانه وه ری دارخۆر. رته بردن: ته کان خواردن له پیر. پیوار: نادیار، نه له به رچاو.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
 كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَأَشْكُرُوا لَهُ، بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
 ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
 جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
 ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ ﴿١٧﴾
 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً
 وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
 فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
 شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنبِيُّ ظَنَّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
 فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ
 إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ
 اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

۱۵ جیگا و شوینی خه‌لکی سه‌با نمۆنه بۆن؛ دۆرئزه باغ له‌لای راست و لای
چه‌به‌وه. له‌م بژیوه‌ی په‌روه‌رنده‌تان پیداون، به‌شوکرانه‌وه لینی بخۆن؛
ولاتیکی هینده‌خۆش و په‌روه‌رنده‌ی وا خه‌تاپۆش!

۱۶ نافه‌رمانی خودایان کرد؛ ئەوسا ئیمه‌ش لافاوی ئاوی به‌ندیمان به‌ردا
سه‌ریان؛ له‌جیی دۆرئزه‌باخه‌کان، میوه‌ی داری دارسیواک و گه‌زیچارو
که‌می کنارمان بۆه‌یشتن.

۱۷ ئەوان سپله‌ی پیننه‌زان بۆن، ئەم به‌لایه‌مان بۆناردن؛ ئاخۆ ئیمه‌ بۆ
که‌سانی سپله‌نه‌بن، هیچ به‌لایان به‌سه‌ردیتین؟

۱۸ له‌ناو ئەوان و گوندانی پیتی خۆمان تی‌خستبۆن، چهند دێیه‌کمان له‌پال
یه‌کتر ئاواکردو مه‌ودای نیوانیانمان به‌ئەندازه‌ دانا. دەسا به‌شه‌وان و
رۆزان - به‌بی‌ترس - به‌ناویاندا ده‌ربازبین.

۱۹ گوتیان: ئە‌ی په‌روه‌رنده‌مان! مه‌ودای مزڵ تا مزلمان - له‌سه‌فه‌ردا - بۆ
دۆرتکه؛ که‌غه‌دریک بۆله‌خویان کرد. ئەوسا گشتمان وه‌ها
له‌یه‌کتهدابری، بۆنه‌په‌ندی رۆی زه‌مانه؛ که‌ئەمه‌ش چهند به‌لگه‌یه‌ک بۆ
بۆه‌ه‌مۆ خۆراگریکی سوپاسگوزار.

۲۰ شه‌یتان دی که‌گومانی سه‌باره‌ت به‌وان وه‌پراست گه‌را، شوینی که‌وتن؛
هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک له‌باوه‌رداره‌کانیان مان.

۲۱ نه‌یده‌توانی شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال‌بی؛ ته‌نیا بۆیه‌بۆ بزانی کئی برۆای
به‌قیامه‌ت هه‌یه‌و کیش له‌واندا لینی دۆدله‌. په‌روه‌رنده‌ت له‌هه‌مۆشت
چاوه‌دیره‌.

۲۲ بیژه؛ ئیوه‌هاوار له‌وشتانه‌ی غه‌یره‌ز خودا بکه‌ن که‌به‌خه‌یال به
په‌رستۆتان ده‌زانین؛ ئەوانه‌سه‌نگی میروله‌وردیله‌یه‌ک، ده‌ستیان نارواو
له‌سازدانی ئەم عاسمانانه‌و زه‌مینه‌به‌شیان نه‌بۆه‌و یارمه‌تی خویان
نه‌داوه‌.

۱۶- به‌ندی: سه‌ده‌به‌ره‌به‌ندی ئاو. گه‌زیچار: داری گه‌ز. کنار: داری نه‌بگ.

وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ
 قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 ﴿٢٢﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
 وَإِنَّا أَوْيَاءُكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ قُلْ
 لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 ﴿٢٥﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعْرِفُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
 بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

۲۳ نکاش لای ئه و به‌هره‌نادا؛ مهر بۆ که سیک ئیزنی بدا. جا ئه و ده‌مه‌ی ترسی دلیان داده‌مرکی، پنیان ئیژن: په‌روه‌رنده‌ی ئیوه چی وت؟ ئیژن: راستی و هه‌ر ئه‌ویشه هه‌ره‌پایه‌به‌رزی مه‌زن.

۲۴ بیژه: ئه‌ی کئی له‌ ئاسمانان و عه‌رزوه‌ بژیو به‌ ئیوه ئه‌گه‌ینی؟ بیژه: خودا؛ ئیمه و ئیوه‌ش یان به‌ره‌و خودا شاره‌زاین، یان ئاشکرا له‌ پئی خودا لامان داوه.

۲۵ بیژه: هه‌رگوناچی بیکه‌ین، که‌س له‌نگۆ ناپرسیته‌وه؛ ئیوه‌ش هه‌رکاریکی ده‌یکه‌ن، که‌س له‌ مه‌ ناپرسیته‌وه.

۲۶ تۆ بیژه: په‌روه‌رنده‌مان لیکترمان کۆده‌کاته‌وه؛ پاشان هه‌رچلۆنی راسته‌، ئاوا به‌ناومان راده‌گا. خۆی زانایه‌و هه‌رئه‌و به‌کاران راده‌گا.

۲۷ بیژه: ئه‌وانه‌م نیشانده‌ن که‌ به‌ شه‌ریکیان زانی، هه‌رگیز خوا شه‌ریکی نه‌بوه؛ به‌لکو هه‌ر خوا خۆی خاوه‌نی ده‌سته‌لات و له‌کارزانه.

۲۸ ئیمه‌ تۆمان هه‌ر بۆیه‌ نارد که‌ بۆگش خه‌لکی سه‌رزه‌مین مژده‌ده‌رو ترسینه‌ربی؛ به‌لام زوربه‌ی ئاپۆره‌ی مه‌ردم نازان.

۲۹ ده‌شلین: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ راستن، ئه‌م به‌لینه‌ که‌ی دیته‌جی.

۳۰ بیژه: پۆژی که‌ برباره‌ له‌ویدا به‌یه‌کتر بگه‌ن، نه‌ تاویکتان وه‌دواوه‌خه‌ن، نه‌ تاویکتان زۆترده‌به‌ن.

۳۱ خودانه‌ناسه‌کان وتیان: ئیمه‌ نه‌ به‌م قورعانه‌ برواده‌که‌ین و نه‌ به‌وانه‌ که‌ به‌رله‌و به‌رپی کراون. گه‌ر تۆ ئه‌و ناهه‌ق‌پیشانه‌ت بدیتایه‌ که‌ له‌ هه‌مبه‌ر په‌روه‌رنده‌ی خۆیان وه‌ راگیراون، هیندی ئاور وه‌ هیندیکیان ده‌ده‌نه‌وه‌و ده‌ئاخیون. ئه‌وانه‌ی بی ده‌سته‌لات بۆن، به‌ده‌سته‌لات داره‌کانی خۆیان ئیژن: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ نه‌بۆنایه‌ ئیمه‌ بروامان ده‌هینا.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْحُنُّ صَدَدًا نَكْمًا
 عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ اِذَا
 تَامُرُوْنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسْرُوْنَا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَاوَا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَلَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا
 هَلْ يُحْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
 مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالُ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا اَرْسَلْتُمْ بِهِءِ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾
 وَقَالُوْا اَنْحُنُّ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَاَمَّا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٥﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
 زُلْفٰى اِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُوْلٰئِكَ لَهُمْ جَزَاؤُ الضَّعِيفِ
 بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ ءَامِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِي
 ءَايٰتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُوْلٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ
 اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِءِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
 اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُؕ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ ﴿٣٩﴾

۳۲ خاوهن ده‌سته لاته‌کانیش به‌بی ده‌سته لاتان ئیزن: ئاخو ئیمه‌بوین نه‌مانه‌پشت ئیوه به‌رینی راستا برۆن، پاش نه‌وه‌ی که ری‌نیشانده‌رتان هاته‌لا؟ هه‌ر بوخوتان تاوانباربۆن.

۳۳ نه‌وسا بی‌ده‌سته لاته‌کان له‌وه‌رامی نه‌وانه‌دا - که خاوهن ده‌سته لات بوگن - ئیزن: ئیوه به‌شه‌وو‌رۆژ هه‌ر گه‌رتان تی‌ده‌هالاندین که ده‌بی خوانه‌ناسین و چه‌ندین هاوتای بو‌به‌یداکه‌ین. کاتی دیتیان بو‌ئازاردان، ئیمه‌خودانه‌ناسه‌کان - زنجیر له‌مل - راده‌کیشینه پای حه‌ساو، به‌دل په‌شیمان ده‌بنه‌وه. دیاره‌هه‌رکه‌س هه‌ر به‌رانبه‌ر کرده‌وه‌ی خوی سزا ده‌دری.

۳۴ هه‌تا ئیستا هه‌ر که‌سیکمان له‌په‌غه‌مبه‌رانی خو‌مان ناردوته هه‌ر ئاوه‌دانیه‌ک، له‌ئیمه‌یان بترسینی، هه‌ر نه‌وانه‌ی له‌وپه‌ری خوشیدا ژیاون، گو‌تویانه: به‌وستانه‌ی ئیوه پیتی راسپیراون باوه‌رناکه‌ین.

۳۵ گو‌توشیانه: ئیمه‌له‌مه‌رمالی دنیاو عه‌ولاده‌وه له‌ئیوه پترمان هه‌یه‌و هه‌رگیز تۆشی ئازار نابین.

۳۶ بیژه: رۆزی، په‌روه‌رنده‌ی من ده‌ینیری؛ زۆروکه‌می به‌سته به‌مه‌یلی خویه‌تی؛ به‌لام زوربه‌ی ئەم خه‌لکه ئەمه‌نازان.

۳۷ سامانیش و عه‌ولادی زۆر له‌وانه‌نین له‌ئیمه‌و نزیك کاته‌وه، مه‌گین که‌سی بروای به‌ئیمه‌هینابی و ئاکاری چاک ره‌چاوبکا؛ که له‌به‌رانبه‌ر کرده‌یان دۆسه‌ره‌پاداش ئەگرن و بی‌ده‌غده‌غه له‌ئۆده‌کانی به‌هه‌شتا ده‌سینه‌وه.

۳۸ ئەو که‌سانه‌ش که بو‌بی‌بایه‌خ‌کردنی نیشانه‌کانی ئیمه‌کۆشش ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وی به‌ده‌س ئیمه‌وه‌ده‌ربچن، ئەشی له‌ناو جه‌ززه‌به‌دا بتلینه‌وه.

۳۹ تۆبیژه: په‌روه‌رنده‌ی من بزویو عه‌بدانی ده‌دا، زۆروکه‌می به‌سته به‌مه‌یلی خویه‌تی و هه‌رچی لیشی به‌خیربده‌ن، بو‌تان تی‌هه‌لدینیته‌وه‌و چاکترین رۆزی ده‌ر ئەوه.

۳۳- تی‌ده‌هالاندین: تی‌ده‌بیچاین. ۳۵- ئاپۆره: کۆمای خه‌لکه.

۳۷- ده‌سینه‌وه: ده‌حه‌سینه‌وه. ۳۹- تی‌هه‌لینانه‌وه: تۆله‌کردنه‌وه، پاداشی چاکه‌دانه‌وه.

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْوُلَايَ أَيَاكُمْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ
 وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكٌ مُفْتَرَى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُؤُنَا بِسِحْرٍ مُبِينٍ ﴿٤٣﴾ وَمَاءَ آيَاتِنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ
 يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آيَاتِنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
 فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدَةٍ أَنْ
 تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْفَىٰ وَفِرْدَىٰ ثُمَّ تَنفَكُّوْا مَا بِصَاحِبِكُمْ
 مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ ﴿٤٦﴾
 قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفِ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

۲۰ له و رۆزه دا که هه موان کۆده کاته وه، نه وسا به فریشتان ئیژی: ناخۆ ئه مانه
ئیه بیان په رستوه؟

۲۱ ئیژن: هه رتۆی هیچ که مایه سیهکت نه بی؛ هه رخۆت گه وره ی هه مؤمانی؛
ئیمه ئه وانه نانسین؛ به لکۆ ئه وان جندۆ که یان ده به رست و به شی زۆریان
باوه ریان به مان هینابۆ.

۲۲ جا ئه ورۆزه ئیه ده رباره ی یه کتری نه هیچ به هره یه کتان هه یه وه نه هیچ
زیانیک. به وانه ش که غه دریان کردوه، ئیژین: بچیژن ئازاری ئاگر، که
به درۆتان ده زانی.

۲۳ که نیشانه ی ئاشکرمان بۆ ئه وان ده خوینرایه وه، هه ر ده یانگوت:
بی و نه بی ئه م بیاوه گه ره کیه تی له وشتانه ی باب وکالتان ده یان په رست
پیشتان بگری؛ گوتیشیان ئه مه درۆیه و ریک خراوه. ئه وکه سانه ی که
خودایان نه ناسیوه، وه ختی ئه م راسته یان بۆهات، وتیان: ئه مه -
بی و نه بی - جادوینکی ئاشکرایه.

۲۴ ئیمه کتیبگه لیکیشمان نه دا بۆنی بیان خوینن؛ به رله تۆش هیچ
پیغه مبه رمان بۆ نه ناردۆن که ترسینکیان وه به ربینتی.

۲۵ پیشینه کانی ئه مانه ش - وهک ئه مانه - بی باوه ربۆن؛ ده یه کی
ئه وشتانه شیان پی نه گه یوه که ئه وسا به وانمان دا بۆ. به لی، حاشایان کرد
له پیغه مبه رانم. سا من چۆن ده ردیکم پیدان!

۲۶ بیژه: من هه ر ئامۆژگاریه کتان ده که م: له بهر خودا یه که یه که وه دوان دوان
راوه ستن و پیکه وه بیربکه نه وه؛ هه واله که تان هیچ شیتی تیدا نیه؛ ئه و
هه رته نیا گه ره کیه تی له هاتنی ئازاریکی زۆر به و اتان بترسینتی.

۲۷ بیژه: من هیچ پاداشیکم لیتان ناوی؛ ئه وی ده بۆ بیده ن به منیش
بۆخۆتان؛ پاداشی من له سه رخوایه وه هه ر ئه و - بۆخۆی - له هه مۆشت
ئاگاداره.

۲۸ بیژه: بی سو پهروه رنده م هه ق ده نیری. [هه ر بۆخۆشی] چازانی
نه پینه کانه.

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٦﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
 فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
 سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَافُونَ وَأُخَذُوا مِنْ
 مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا أَمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاقُوشُ مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
 بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ الْفُطُوحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ تَكَةً رَسُولًا أُولَىٰ
 أَجْنَحَةٍ مَّنْثَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
 عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
 فَإِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورٌ
 ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ وَمَا يَعْمُرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
 وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

۲ نه گهر به تۆ بړوانا کهن ، پیغه مبه رانی به رله تۆش هر به درۆزن دانران .
 هر مۆکاریش هر بۆلای خوا ده برینه وه .

۵ نه ی خه لکینه ا بی سو به لینی خوا راسته ؛ ویانی دنیا نه کا بتانخه له تینی و
 نه کا شه یتان به به خشنده یی خوداتان فریوبدا .

۶ شه یتان دوژمنی ئیوه یه ، سا ئیوه ش بینه دوژمنی ؛ نه وه هر بویه
 داروده سته ی گازی ده کا ، تا له یارانی ناگر بن .

۷ نه وانده ی خودانه ناس بون ، نازاریکی توندیان ده بی . نه وی باوه پریشیان
 هینا و ناکاری چاکیان ره چا و کرد ، له گونا ه عافو ده کرین و پاداشی هیژایان
 هه یه .

۸ ناخو که سی خراپه ی بوجوان کراوه و بوخوی په سندی کردوه [وه کو که سیکه
 وانه بی ؟] خوا چه زبکا ، هه رکه سی گومرا ده کات و چه زیش بکا ، شاره زای
 به ره و خوی ده کا . نه کا له بهر خه می نه وان ، تیدابچی ؛ خوا ده زانی نه وان
 چکاریک ده کهن .

۹ هه ر خودایه نه و بایانه به ری ده کا و نه وانیش هه ور ده بزوینن ؛ نه وسا هه ور
 ده نازوین به ره و سه رزه مینیکی مردو ؛ زه وی مردو به وه زیندو ده که بینه وه ؛
 وه ژباندنی پاشه روژیش هه رئاوایه .

۱۰ که سی قه درو ریژی ده وی ، ریژو قه در گشتی له ده ست خودادایه . وته ی
 باش هه ر به ره و نه و به ره ژور ده چی و ناکاری چاکیش هه ر به رزی
 ده کاته وه . نه و که سانه ش که فیل بوخراپه ده کهن ، به توندی سزا ده درین و
 فیله کانیان به هیچ ده چی .

۱۱ خودا ئیوه ی هه وه ل له گل ، پاشانیش له تنوکه یه ک وه دی هینا ؛ پاشان
 جوته ی لی پیک هینان . چی له تولی میوینه داو هه ر چی له میوینه ده زی ،
 نه و ده زانی . کنی عومری دریزی ده بی و کنی ته مهنی کورتی ده بی ، هه مو
 له ده فته ر نوسراوه ؛ نه مه بوخودا هاسانه .

۹- نازوتن: به ری کردن، هه ناردن. وه ژباندن: ژباندنه وه.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
 مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لِحَمَاطٍ رِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
 حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لَتَبَنَّوْا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
 لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
 تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يُسْمَعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
 ﴿١٤﴾ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
 وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
 تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

۱۲ دۆده ریا هەن وە کویەک نین: ئەم شیرینە و تینوایەتی دەشکنیت و
 ڤە خاڕنی گۆرایە، ئەو شوژیکی تال و تفتە؛ لە هەڕکانیش گۆشتی تازە
 بوخاڕنی بەیدادە کەن؛ زەمبە ریشیان لی دەردینن کە بیان برازینە وە.
 دەشبینی گەمیە دەریایان دە قەلینن تا ئیوہ لە سایە ی ئەودا رۆزی بوخۆ
 بەیدا کەن و شوکرانە ی لە سەر بیژین.

۱۳ شە و دە خاتە ناو رۆژە وەو رۆژی ش دە شەوی رادەکا؛ خۆرو هە یفیشی
 کەوی کرد؛ هە رکامی تاکاتی دیاردە دین و دە چن. ئیوہ ی پەرورە دە
 کردو و پادشاھیش هەر لە ئەو دەوہ شیتە وە. ئەو شتانە ی -
 غەیرە زخودا - ئیوہ هانایان پیدە بەن، تەنانەتی توخلی تەنکی دەنکی
 خورمایە شک نابەن.

۱۴ گەر هاواریشیان بو بە زن، هاوارە کە تان نابیسن؛ بیشی بیسن، ناشین
 بە دەنگتانە وە بین؛ رۆزی سە لاش حاشادە کەن کە ئیوہ پەرستوتانن.
 غەیرە زخودا - کە هە مۆشتیک دە زانی - کە س ناتانی [لە وانە]
 ناگادارت کا.

۱۵ ئە ی خەلکینە! ئیوہ بە خودا ئاتاجن؛ هەر خودایە بی نیازە و هیژایە
 پەسندی بدری.

۱۶ ئە گەر حەزکا، هە مۆتان لە بەین دە بات و سەر لە نووی، دەستە یەکی تر
 بەیدادە کا؛ ۱۷ ئە مەش لای خوا دژوارنیه.

۱۸ هیچ کەس باری گوناھی کەس وە ستۆناگری. ئە گەر بیتو گران باریک
 لە بەریەکی تر و پارێ؛ شان بداتە بەر بارە کە ی - با خزمی نزیکیشی بی -
 خۆ ناخاتە ژیرباری ئەو. تۆ هەر ئەو و نە دەت لە سەرە ئەو کە سانە بترسینی
 کە نە دیتە لە پەرورە رندە کە ی خۆیان دە ترسن و نمێودە کەن. کیش
 دە یەوی بە پاکۆی بژی، هەر خۆی لە و پاکیه بە هەر دە با و چارە نووسی
 هە مۆشیان هەر لای خودایە.

۱۲- ڤە خاڕن: خواردنە وە. خاڕن: خواردن. زەمبەر: خشل. ۱۳- توخل: توکل.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ﴿١١﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
 ﴿١٢﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿١٣﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
 إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿١٤﴾ إِنَّ
 أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ
 أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿١٦﴾ وَإِن يَكذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
 الْمُنِيرِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
 وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿١٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ
 مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢١﴾ لِيُؤْفِقَهُمُ أَجُورَهُمْ
 وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٢﴾

- ۱۹ کوئرو چاوساغ وه کؤیهک نین .
- ۲۰ تاریکایی و رۇناکایش وه کؤیهک نین .
- ۲۱ به رسیته رو گه رمای تاویش وه کؤیهک نین .
- ۲۲ گیان له به ران و بی گیانیش هاووینه نین . خودا چه زکا، واده کا هه رکه س بیسی . تۆ ناتانی ده نگت به وانه رابگا که خراونه ناوگوره وه .
- ۲۳ تۆ هه ر ته وه نده ت له سه ره تزس وه به ر خه لکی بینی .
- ۲۴ ئیتمه به راستی تۆمان نارد مزده ده رو ترسینه ربی . هیچ کۆمه لته به کیش نه بوه که تزس وه به رهینه ریان بۆ نه چۆبی .
- ۲۵ گه ر نه مانه تۆ وه درۆده خه نه وه ، پیشینه کانی نه مانه ش پیغه مبه رانی خویانیان هه ر به درۆزن ژمیرا ؛ گه رچی نه وان به نیشانه گه ل پته وو به سپپاره و کتییی روناکی ده ره وه هاتنه لایان .
- ۲۶ نه وسا خودانه ناسانم به غه زه ب گرت . ده سا سزای من چلون بۆ ؟
- ۲۷ ئاخۆ نه ت دی ، خودا ئاوی له وه به رزه وه بارانده وه ، میوه جاتی هه مه ره نگه مان پی رواند ؟ له کیوانیش ریگه وبانی سپی وسۆری جۆراو جۆری به ره نگ جیای وه دی هیان ؟ ره شی وه ک قه له ره شه شیان تیدا هه یه .
- ۲۸ له مه ردم و جانه وه رو پاتالیشدا ، هه روه هایه ؛ ره نگیان له یه کتر جودایه . له ناو عه بدانی خودادا هه ر نه وانیه فره زانان لینی ده ترسن . خودا خاوه ن ده سته لاتی خه تاپۆشه .
- ۲۹ نه وکه سانه ی کتییی خوا ده خویننه وه و نوپۆده که ن و له وبژیوه ی بیمان داون - به نه یینی و به ئاشکراییی - خیرده که ن ، به هومیدی سه ودایه کن هه رگیز له بره و ناکه وی .
- ۳۰ تا به رانه ر به کۆششیان پاداشی خویان پیداو له چاکه ی خۆی زنده شیان بۆوه سه ربخا . بی گومانه نه و خه تاپۆش و پی زانه .

۲۴- کۆمه لته: کۆمه ل . ۲۵- سپپاره: نامیلکه ی گچکه ، نۆسراوه ی چکۆله ،

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
 الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
 مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلِّتُونَ
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
 شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
 عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ
 فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَدَقَاتٍ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ
 فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

۳۱ هه رچی له ناو ئه م کتیبه به تۆمان راگه یاندوه، راسته و برّوای به و کتیبانه ش هه یه که له خوداوه ناردراون. خودا له عه بده کانی خوی ناگادارو چاوه دیزه.

۳۲ جا ئه وسا ئه م کتیبه مان کرده میرات بو ئه وعه بدانه مان که هه لمان بۆاردن. له ناو ئه وانیشدا که سانیک هه ن غه درئ له خو ده که ن؛ بریکیشیان مام ناو نجین. هه ر له وانیش که سانیک هه ن - به ئیزنی خوا - سه بارت به کاری چاکه پیشه برئ له هه والآن ده برنه وه؛ که ئه مه زنده به شیکی زۆر هئزایه.

۳۳ ده چنه ناو باغاتیکه وه که نافه وتین؛ له وئ ده یانرا زیننه وه و بازو به ندیان له زپرو مرواری ده بی و پوشاکیشیان له ویدا له هه فره میشه.

۳۴ ئه وسا ئیزن: شوکرانه بو ئه و خودایه ی که سه ری له سه ر نه هیشتین؛ به راستی پهروه رنده مان زۆر خه تاپۆش و پی زانه.

۳۵ ئه و خودایه له چاکه ی خوی ئیمه ی له مالی هه رمان دا نیشته جئ کرد. نه رهنجئ لیرا ده کیشین، نه تۆشی ماندویی ده بین.

۳۶ بو ئه وانه ش که له خودا حاشایان کرد، ئاگری جه هه نده م هه یه؛ نه ریئ مردنیان پئیده ده ن، نه جه زره به ی دۆزه هیان له سه ر سوک ده کری. هه رکه سانی به چاکه ی خودا نه زانن، ئیمه وایان سزاده ده بین.

۳۷ به زۆره زۆر له ویدا ده پارینه وه: پهروه ریئمان! له دۆزه هه بمانهینه ده ر؛ له ئاکاری پیشو به شیمان بۆینه وه؛ ئه م جاره کاری چاک ده که یین. نه دی ئیمه ته مه نی وادریژمان به ئیوه نه دا که هه رکه سی بیویستایه، ده یئوانی په ندی لی بگری؟ ترسینه ریشتان هاته لا! ده ئه م ئازاره بچیژن. هه رکه سی که ناهه قی کرد، هیچ که سی ده هانا نایه.

۳۸ خوا نهینی ئه رزو ئاسمانان ئه زانی و له رازی دلئ هه مۆکه س ناگاداره.

۳۲- هه فره میش: هه وریشم. ۳۴- که سه ر: خه م و خه فه ت.

۳۵- هه رمان: نه فه وتان، هه میشه بۆن. ۳۷- زۆره: ده نگی شیوه و هاوار.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
 يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
 كُفْرَهُمْ إِلَّا خُسَارًا ﴿٤١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
 أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٢﴾ إِنْ اللَّهُ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
 إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
 جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
 مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٤﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
 وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
 الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
 ﴿٤٥﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
 فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٦﴾

۳۹ هەر ئەو ئیوهی له جینگهی پیشینه کانتان - له م زه مینه - جئ کرده وه .
ناسوپاسی ناسپاسان ، هەر توره یی پهروه رینیان پتر ده کاو بی ئەمه گی
بی ئەمه گان ، هەر زیانیان زیده ده کا .

۴۰ بیژه : ئەوانه - له جیی خوا - پیتان ، شهریکی خودابون ، نیشانم ده ن ؛
له م زه مینه کامه شتیان وه دی هینا ؟ یان له وه دی هینانی عاسمانه کاند ،
که نگئ هه مکاری خودابون ؟ یا خود ئەمانه کتیبیان لای ئیمه وه
بۆهاتوه و به لگه یه به ده ستیانه وه ؟ نه خیر ، ئەوانه ی ناهه قن هەر به لینی
خله تاندن به یه ک ده ده ن .

۴۱ خودایه که ئەم عاسمانان و زه وینه ی راگرتوه که ناکه ون ؛ ئەگه ر که وتن -
له و به ده ر - که سی وانیه راگیریان کا . ئەو کاری به شینه یین و
خه تاپۆشه .

۴۲ به توندی سوئندیان ده خواردن ، که : به خودا سوئنده که مان ، ئەگه ر ئیمه
ترسینه ریک له خودا وه بیته لامان ، پتر له هەر کۆمه لی تر رینگه ی خودا
ده گرینه به ر . که چی وه ختی ترسینه ریک هاته لایان ، فره تر له خوا
دۆره وکه فتن ؛

۴۳ هەر له بهر خۆبه زل زانین له زه مین داو بۆفرو فیل ؛ فروفیلیش هەر
یه خه ی خاوه نی ده گری . ناخۆ بیژگه چاره نویسی پیشینه کان ، چاوه نووری
شتیک تر هه ن ؟ ئەمه رینگه وشوینی خوایه و قهت نابینی ری وشوینی خوا
بگۆردری و جئ به جئ بی .

۴۴ ناخۆ ئەوان له زمیندا نه گه راون ، تاببینن پیشینه کان - که له وانه ش
به هیزتر بون - چیان به سه رهات ؟ هیچ که س له ناو عاسمانه کان و
زه میندا په یدانابی که هیز له خودا بستینی ؛ زاناو توانا هەر خۆبه تی .

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَأَبْكَ اللَّهُ كَأَن بَعْبَادِهِ بِبَصِيرَةٍ ﴿٤٥﴾

سورة يس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ١ وَالْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا
أُنذِرُوا أَبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى
الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا نُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

۲۵ ئەگەر خودا ئەم مەردمەى - بە ھۆى ئەوکارانەى دەیکەن - بگرتبا، لەسەر پشتى ئەم زەمینە جوڤە وارێکیش نە دەما؛ بە لام خودا مەوداى داوہ تاماوەیى دىارى کراو بمیننەو؛ کەنگى ئەوماوہ بەسەرچۆ، خۆى دەزانى عەبدەکانى چیان کردوہ.

یاسین

وہناو خەو کا کە دەلاو کە لۆقائە

- ۱ یا، سین ۲. سویند بە قورئان، کە سەرلەبەر کارزانیه.
- ۳ تۆیەک لە پیغەمبەرانى ۲. کە وتۆیە سەر راستەریگە.
- ۵ ئەم قورعانە ھەرە خاوەن دەستەلاتى دلۆقان ناردۆیەتە خوار.
- ۶ تا بە ھۆى ئەو تزیس وەبەر گەلیک بینى کە باب وکالى پيشویمان کەس لە خواى نەترساندون و بى ئاگابون.
- ۷ بەلینى خوا زۆرىنەیان دەگریتەوہ؛ سا ئەوان برواناھینن.
- ۸ نئیمە ملیان دەخەینە ناو زنجیرەوہ و تاجەنە شەتەکیان دەدەین، کە ناتوانن بۆھیچ لایەک سەر بېزیون؛ چاوەگە لیشیان داشۆریاکە.
- ۹ لەمپەریکمان لە پیشیانەوہ داناووہ لەمپەریک لە پشتیانەوہ؛ تارمايشمان ھاویشتە سەرگلیتەیان کە نابینن.
- ۱۰ بۆ ئەوانە چ ترسیان وەبەر بەھینى، چ نەھینى، وەکۆبەکە. ھەزناپن بەخاوەن باوہر.
- ۱۱ تزیس وەبەرھینانەکەت ھەر بۆکەسیک باوى ھەيە، بەپرەوى ئەم قورعانەيەو لە نەدیتە ترسى خوداى لەدلدايە. سا تۆ مرگینى پیندە عافۆ دەکرى و پاداشى باشیشى ھەيە.
- ۱۲ نئیمە خۆمان مریان زیندۆ دەکەینەوہ و ھەرکارێکی بەزیندۆیى کردۆیانەو شوینە واریان، گش دەنوسین. ھەمۆشتمان لە کتیبیکى رۆن کەرەوہ - ھەر بە ھەژمار - ھەر ژماردوہ.

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
 إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
 الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
 إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
 قَالُوا إِنَّا نَطِيرُنَا بِكُمْ لَيْنٍ لَمَّا تَنْتَهُوْا الزَّجْمُكُمْ وَلِيَمَسَّنْكُمْ
 مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
 يَّسْعَى قَالَ يَنْقُومِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
 يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَأَمِنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

۱۳ به سه رهای خه لکی ناو ئاوا ییه که یان بووینه بو بگیره وه ، که پیغه مبه ر
چونه لایان .

۱۴ نه و ده مه ی که دۆکه سمان بو به ری کردن ، که سیان بروای پی نه کردن .
پیغه مبه ری سیته میسمان نارده لایان ، یارمه تی نه و دوانه بدا . گوتیان :
ئیمه بی گومانه ، بۆلای ئیوه ناردراوین .

۱۵ گوتیان : ئیوه هر مرویه کن وه ک خو مان ؛ خوا هیچی نه ناردۆته خوار ؛ ئیوه
کارتان درۆدانه .

۱۶ گوتیان : په روه رنده ی ئیمه خو ی ده زانی که ئیمه بۆلای ئیوه
راسپیراوین .

۱۷ گوتیان : ئیمه هر ره وه نده مان له سه ره ، په یامی نه و - به ئاشکرا - به نگۆ
بلیین ؛ نه هیچی تر .

۱۸ گوتیان : پیوقه ده می ئیوه بو مه شو مه ؛ ده س هه لنه گرن ، به رده بارانتان
ده که ین و سه خت جه زره به تان ده ده ین .

۱۹ گوتیان : شو میو له خو تانه ، ئاخۆ ته گه ر ئیوه ناموزگاری بکرین
[ئاوا ده کن] ؟ به لکو ئیوه کومه لیکن له نه ندازه ی خو ده رکه وتۆن .

۲۰ پیاکیک له وسه ری شاره وه به غارده هات ، گوتی : گه لو ! بده نه شوین
نه وکه سانه راسپیراوین .

۲۱ په یره وی نه مانه بکه ن که بو خو بان شاره زای ریگه ی خودان و هیچ
پاداشیان لیتان ناوی .

۲۲ من بۆده بی نه وکه سه ی منی دروس کرد ، نه یپه رستم ؛ گشتۆ بۆلای نه و
ده چنه وه ؟

۲۳ چون من ده چم - غه یره زخودا - نه وشتانه ده په رستم ، هه رگا خودا
گه ره کی بی به لایه کم به سه ر بینی ، تکای نه وان هیچ به هره یه کم بۆناداو
ناتوانن رزگارم بکه ن ؟

۲۴ ته گه ر وایی ، نه وسا که من به ئاشکرا گومرا بوگم .

۲۵ من به په روه رنده ی ئیوه بروام هیئا ؛ سا بۆنه ون .

۲۶ وترا ؛ وه ره به هه شته وه . گوتی : بریا هۆزه که شم بیزانیا ،

۲۷ که نه وکه سه ی منی په روه رده کردوه ، لیم خو ش بوه و خستومیه ریزی
به ریزان .

* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ
 ﴿٢٩﴾ يَحْسَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ الْمُرِيرُوا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَءَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
 فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ وَفَجْرَانًا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
 وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي
 خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَءَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
 فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيمِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
 الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

۲۸ دواى ئەو ئىمە ھىچ لەشكرمان - لەعاسمان را- نەئارده سەر ھۆزەكەى ئەو، [بەرلەمەش] ھەر نەمان دەئارد.

۲۹ ھەر تەنیا نەعرەتەيەك بۆ، كە لە ناكاو گش دامرگان .

۳۰ مخابن بۆ ئەوعەبدانە، ھەر پىغەمبەرىكیان بۆھات، ھەر گالتەو گەپیان پىكردۆن .

۳۱ چۆن ئەمانە نەياندیوہ كە چەندین چىن لەمرۆمان - لەپىش ئەمان - قركردوہ و تازە نایەنەوہ لایان ؟

۳۲ بى گومانە ھەمۆلاشيان ھەردەھىننەوہ لای خۆمان .

۳۳ ھەر لەزەوى رابمىنن، نىشانەى بۆ ئەوان تىدا؛ بەمردۆى ئىمە زىندۆمان كردهوہ و دەنكمان لى بەرھەم ھىنا؛ كە خۆراكە بۆئەمانە .

۳۴ ھەر لەزەویش چەندىن باغى خورماين و رەزى زۆرمان وەدى ھىناو چەند كانياومان لى ھەلقولاند .

۳۵ ھەتاكو لەميوہى خوداو لە دەسپەنجى خۆيان بخۆن . ناخۆ ھىشتا شوكرناكەن ؟

۳۶ ھەر خودا پاك و بىعەيبە، كە جۆتەى ھەمۆشتىكى وەدى ھىنا؛ چ لەوانەى لەم سەرزەمىنە دەروپىن و چ لەخۆيان، چ لەوانەش كە نازانن .

۳۷ بۆئەوانە، شەویش يەك لە نىشانانە؛ ئىمە رۆزى لى دادەرنىن و لە ناكاو تارىكانيان بەسەردادى .

۳۸ خۆرىش بەرەوبىنەى خۆى لەگەراندایە؛ كە لە خاوەن دەستەلاتى زاناوہ، ئەو فەرمانەى پىندراوہ .

۳۹ ھەبغىش ئىمە بۆمان دانا بەچەند قۇناغاتى بەرى؛ تا واى لىدى، وەك پەلى كەونى وشكەلى دارى خورما، دىتەبەرچاو .

۴۰ نە خۆر تواناى ھىندەى ھەيە بگا بەمانگ، نە شەو وەپىش رۆز دەكەوى . سەرلەبەرىش لە ئاسمانىك مەلەدەكەن .

۳۰-مخابن: بەداخوہ، حەيف. ۳۸-بنە: بنكە، مەقەر. ۳۹-ھەيف: مانگ. كەون: كۆنە.

وَعَايَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
 لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَاءُ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
 ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 ﴿٥١﴾ قَالُوا ابْنُوا لَنَا مِنْ بَعْثِنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا الصَّيْحَةُ
 وَحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تظَلَمُ
 نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

۲۱ ئەمەش بۆيان نيشانە يە: ھاوړەگە زانی ئەوانمان لەگەمبە ي تزی کراودا
هه لگرتۆه .

۲۲ وینه ي ئەویشمان داھینا، که دەتوانن سواری ببین .

۲۳ ئەگەر حەزکەین نوقمی بن ئاویان دەکەین و ئەوسا که هیچ فریارە سیکیان
نابیت و زرگار ناکرین .

۲۴ مەگین بەزەبی ئیمەیان دەفریایی و تاماوەیک بەرخوردارین .

۲۵ هه کاتیکیش پێان بگوتری: لەوی لە رو بەر و تانە و لەوش لە پشته سەرتانە،
خۆپاریزین، بەشکو بەر بەزە ي خواکەون، [خۆدە بویرن] .

۲۶ هه رنیشانە يەکیان بۆی لەلای پەرۆه رنیشانە وه، ئیلا دەبی
روی تی نەکەن .

۲۷ کاتیکیش پێان بۆتری: لەو بزیوی خاوپیداون، خیری بکەن؛ خوانە ناسان
بەخاوەن باوەران ئیژن: ئاخۆ ئیمە خۆراک بەکەسی بێخشین ئەگەر
خودا مەیلی لی با بزیوی بۆدایین دەکرد؟ ئیو هەر لە گومراھی دان .

۲۸ دەشلین: ئەگەر قسە راستن، ئەو بەلینە، کە ی بەجی دی؟

۲۹ ئەوانە هەر چاوەنۆری یەک نەعرەتەن که لەکاتیکدا خەریکی
هه راوکیشە ي ناوخویان، دەیانگری .

۵۰ ناتوانن وه سیه تیش بکەن؛ ریشیان نابی بچنە وه ناو کەس و کاریان .

۵۱ فۆش بەکە لەشادا دەکری؛ ناگا گشت لە گۆرانه وه دینە دەرو بەرەو
پەرۆه رندە ي خویان بەلەز دەرۆن .

۵۲ ئیژن: ئە ی ھاوار بەمالمان! کئی لەناو پێخە فەکەمان رای پەراندین؟ ئەمە
هەر ئەو بەلینە يە خودادای و پێغەمبەرەکان راستیان گوت .

۵۳ تەنیا هەر یەک نەعرەتە يەو ناکاو هه مۆلای ئیمە کۆدە کرینە وه .

۵۴ ئەوی رۆژی ناھەقی لەکەس ناکری و هەر بەرانبەر بەو کردە وه ي
کردۆتانە، سزادە درین .

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ
 مَائِدَعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ
 أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَئِءَ آدَمَ أَنْ لَا
 تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ أَعْبُدُونِي
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
 أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
 الصِّرَاطَ فَأَنْى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
 ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

- ۵۵ نه وانه ی نه هلی به هه شتن ، نه وی رۆژی سه ریان گه رمه و له خوشیدان .
- ۵۶ خۆیان ده گه ل ژه کانیان ، له بهر سینه ر ، له سه ر ته ختان ، پال که فتگن .
- ۵۷ له به هه شتا هر میوه یه ک و هه رشتی داوای بکه ن ، ناماده یه .
- ۵۸ پهروه رنده ی دلوفانیش - به له بزى خۆی - سلأویکیان بۆده نیری .
- ۵۹ ئه ی نه وانه ی تاوانبارن ! ئیوه ش نه مرۆ ، نه شی خۆتان جیاکه نه وه .
- ۶۰ ئاخه ئه ی تۆرهمه ی ئاده م ! من له پێشدا په یمانم ده گه ل نه به ستن که شه ی تانی نه په رستن ؟ نه و ئاشکرا دوژمن تانه .
- ۶۱ هه ر ته نیا خۆم بپه رستن ؛ که ریگه ی راست هه ر نه مه یه .
- ۶۲ گه لیکی زۆری له ئیوه ی له ری لادا ؛ ئاخۆ هیشتا هه ر تی ناگه ن ؟
- ۶۳ نه مه ئه م جه هه نده مه یه ، که وا به لێنتان پیده درا .
- ۶۴ به هو ی بی نه زانیه که تان ، نه مرۆ ده بی بچه ناوی .
- ۶۵ نه مرۆ ئیمه مۆر ده خه ینه سه رده میان و ده ستیان ده گه لمان ده په یون ؛ پاکانیشیان ده بنه شایه ت که کرده وه کانیان چبوه .
- ۶۶ ئه گه ر چه زکه یین ، چاوه کانیشیان کوێرده که یین ؛ به ره ورپگا مله ده که ن . سا کوا سو مای دینیان هه یه ؟
- ۶۷ ئه گه ر چه زیشمان کردبا - هه ر له جیگه که ی خۆیاندا - ده مانکردنه شتیکی تر ؛ نه وسا که نه یان توانیا بی نه پیش و به ره وداش نه گه رینه وه .
- ۶۸ هه رکه سینکیش ته مه نی زۆری بده یینی ، ته رح و بیجمیشی ده گۆرین . بۆچ ناتانه وی تی بگه ن ؟
- ۶۹ ئیمه نه ومان فیزی شیعر نه کردوه و هیچ پیوستیشی بی نیه . نه مه ته نیا بۆ یاد له خودا کردنه و قورئانیکه شیوه یان نیشان ده دا .
- ۷۰ تا نه وانه ی به دل زیندۆن ، له خودایان بترسینی و قسه ی خودا ده رباره ی خودانه ناسان به جی بگا .

۵۸- له بز: فه رمایشت، قسه ی پیاوی گه وره . ۶۵- ۵۵ په یون: قسه ده که ن. له: په یوین یا په یقین: قسه کردن.

أَوْلَعِيرُوا أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 مَلَائِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
 وَهُمْ فِيهَا مَنَّعُ وَمَشَارِبٌ أَفْلايَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَأَتَّخِذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوْلَعِيرِ الْإِنْسَانَ إِنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسُبْحٰنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

۷۱ تاخۇ ھېشتا نە باندیوھ ئېمە بە دەستی توانامان پاتالمان بۇ بەرھەم ھېنان،
ئەوان بۇنەتە خاوەنیان؟

۷۲ وا بۆشمان دەستە مۆکردۇن، كە دەتوانن سواریان بن و لیان بخۇن .

۷۳ ھەر لە وانیش گەلیك جۆرە بە ھەردەبەن؛ زۆرشتی قە خارنیشیان
لی وەردەگرن . ھېشتا ھەر شوكرانه ناكەن .

۷۴ غەیرە زخودا شتگە لینی تریان پەرست؛ شایەتا دەھانایان بین .

۷۵ ناشتوانن دەھانایان بین؛ بەلام ئەمان لە خزمەتیان، بۆ پیشمەرگەیی
ئامادەن .

۷۶ وتاریان دلته نگت نەکا؛ ھەرشتیکی بیشتیرنەوہ و ھەرشتیکی بیدرکینن،
ئیمە لیان ئاگادارین .

۷۷ مرو چۆن ھیندە نازانی، كە ئیمە لە تنۆکیکمان ئافراندوہ؛ كە چی ئیستا
دوومینیکی ئاشکرایە .

۷۸ ئەو مەسەلینکی بۆ ئیمە ھینایەوہ و ئافراندنی خوی لە بیرکرد؛ ئیژی : ئیشك
لە پاش پۇان، كنی زیندۇیان دەكاتهوہ؟

۷۹ بیژوہ : كەسێ ھەوہل جار دروستی کردۇن، ئەو زیندۇیان دەكاتهوہ؛ بۆ
ھەمۆ دروست کردنیك خوی زانیە .

۸۰ ئەو كەسێكە لە داری شین، ئاگری بۆ پەیدا کردۇن؛ ئیوہش ھەر لەم
[دەستە چیلە] ئار پیدەكەن .

۸۱ تاخۇ كەسێ توانای ھەبێ ئەم ئاسمانان و زەمینەى داھیتایی، توانای نیە
وینەیان دروسكاتهوہ؟ ئاری لە وزەیدا ھەیەو وەدی ھینی فرەزانا
ھەر خۆیەتی .

۸۲ ھەرگا ھەرشتیکی بوئ پەیدا بیتی، بە فەرمان پیتی ئیژی : ببە! ھەر
دەس بە جی پەیدا دەبێ .

۸۳ پاکی و بیعی بیی بۆ كەسێ كە ھەمۆشت لە ژیر فەرمانی ئەودایەو، ھەر
بۆلای ئەو دوھیننەوہ .

سافات

۷۱- پاتال: نازال، مەر مالات. ۷۳- قە خارنی: شتی خواردنەوہ. قە خارن: خواردنەوہ.

۸۰- شین: سەوزی تۆخ، رەنگی گیا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ۝١ فَالزَّجْرَتِ زَجْرًا ۝٢ فَالتَّلِيَّتِ ذِكْرًا ۝٣
 إِنَّ إِلَهَهُمْ لَوَاحِدٌ ۝٤ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
 الْمَشْرِقِ ۝٥ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّنَا أَلْكُوكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝٧ لَا يَسْتَمِعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ
 مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝٨ دُحُورًا وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ۝٩ إِلَّا مَنْ خَطِفَ
 الْخَطِيفَةَ فَنَابَعَهُ، شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠ فَاسْتَفِيهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا
 أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝١١ بَلْ عَجِبْتَ
 وَيَسْخَرُونَ ۝١٢ وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝١٣ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ
 ۝١٤ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ مُبِينٌ ۝١٥ أءِذَا مَنَّا وَكُنَّا رِابًا وَعَظْمًا
 أءِذَا نَالِمْبَعُوثُونَ ۝١٦ أَوءِ أَبَاؤُنَا الْأَوْلُونَ ۝١٧ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
 ۝١٨ فَاتِمَاهِي زَجْرَةٌ وَحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝١٩ وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا
 يَوْمُ الدِّينِ ۝٢٠ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُتِبَ بِهِ تَكْذِيبُوكَ ۝٢١
 ✽ أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝٢٢ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝٢٣ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝٢٤

و دنا و خوکا که دلا اند و دلا و تان

- ۱ سویند به وانه ی بۆرژ به ستن له لای یه کتر راده وه ستن ،
- ۲ سویند به وانه ی له ناره وا پیشی ده گرن ،
- ۳ سویند به وانه ی قورعان خوینن ، ۲ خودای ئیوه ههر به یه کیکه .
- ۵ په روه ریتی ئاسمانه کان و زه مینه و ههر چی له ناویاندا هه یه و په روه رینی رۆژلاتان . ۶ ئیمه عاسمانی نزیکمان به ئه ستیران رازانده وه .
- ۷ له گش شه ی تانی نافه رمانیشمان پاراست . ۸ [ئیترا] له بالانشینان کۆله ناکه و له گش لاهه راده نرین . ۹ هه تا دۆریان بخه نه وه و هه میشه ش ئازاریان هه یه . ۱۰ مه گین ئه وه ی - ههر له پر - شتی بریفینی ؛ ئه ویش بلیسه ی گرپکی شوین ده که وی . ۱۱ سا تۆ له وانه بپرسه : ئاخۆ ئافراندنی ئه وان گرینگتره ، یان ئه وانه ی ئیمه وه دیمان هیناون ؟ ئیمه ماکی ئه وانیشمان له قورپکی پندری پیکه وه لکاو دارژتوه .
- ۱۲ تۆ له وه دا سه یرماوی و ئه وان چه نه کئی خۆده که ن . ۱۳ ئه گه ر نه سیحه تیش بکرتین ، نه سیحه ت ده گوئی ناگرن . ۱۴ ههر نیشانه یه که ده بینن ، ده خوازن که مه ی پی بدری . ۱۵ ئیژن : ئه مه جادوه و هه چی تر نیه .
- ۱۶ ئاخۆ ئیمه - که مردین و بۆینه خۆل و چه ند پیشه یه که - ژنۆ زیندۆ ده کرینه وه ؟ ۱۷ و پرای باب و باپیرانمان ؟
- ۱۸ بیژه : ئاری و ، ئیوه ملکه چ و زه بۆنن . ۱۹ ته نیا تی راخوړینیکه و ئه وسا ههر خویان ده روانن . ۲۰ ئیژن : هه ی مال و یران خۆمان ! ئه مه رۆژه که ی سه لایه . ۲۱ به لی ، ئه مه ئه و رۆژه یه که پاک و پیس هه لداویرن و ئیوه برواتان نه ده کرد . ۲۲ ئه وانه لیک کۆکه نه وه که ناهه قی پیشه بۆن و لفی وان و ئه وانه ش که ده یان به رست ، ۲۳ غه یره زخودا . ئه وسا رینگه ی جه هه نده میان پی نیشان ده ن ! ۲۴ راشیان بگرن اده بی پرساریان لی بکری .

۱- یا: سویند به وانه ی به ته کۆزی ریزده به ستن . ۸- کۆله گردن: کۆله گرتن، گوی له قسه ی مه ردم راگرتن .

۱۱- پندر: کزر، نیوه وشکه . ۱۲- هه نه ک: چه فه نگ، قسه ی گالته و گه ب .

۱۶- ژنۆ: سه رله نوئی، دوباره . ۲۱- هه لداویرن: لیک جیاده که نه وه .

مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسَامُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
 قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰئِقُونَ ﴿٣١﴾
 فَأَعْوَبْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِبِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
 ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوَاءِ الْهَتِنَا
 لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّا كُنَّا
 لَذَٰئِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُحْزِنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٣٩﴾ الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
 فَوَٰكِهِ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بِيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرِبِينَ
 ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

۲۵ چیتانه، بۆچی ده هانای یه کترنایه ن ۱؟ ۲۶ نه مرو هه مؤ بیده نگ و مل که ج
 ویستاو ن. ۲۷ هیندی له وان رۆ له هیندیکان ده که ن و لیک ده پرسن.
 ۲۸ ئیژن: به نیوی خیرخوازی، ئیمه تان له رینگه لادا. ۲۹ ئیژن: نه خیر، هه ر
 خوتان برواتان نه بو. ۳۰ زوریکمان له سه رتان نه بوه، به لکو خوتان
 کومه لیکه سه ر بزیو بون. ۳۱ وا گفتی په ره ورنده مان له سه ر ئیمه
 وه راست گه را؛ دیاره ده بین بیسی چیژین. ۳۲ ئیمه ئیوه مان گومرا کرد؛
 خوشمان هه ر نه وسا گومرا بۆین. ۳۳ گش نه مانه - له ورۆزه دا - بۆ
 جه زره به دان هاوبه شن. ۳۴ ئیمه ئاوا جزبای تاوانباران ده ده یین.
 ۳۵ نه گه ر به وانه ده وترا: غهیره خودا هیچ شت بۆ په رستن ناشی، خو یان زور
 به زل ده زانی. ۳۶ ده شیان درکاند: ئیمه بۆ شاعیریکه شیت چۆن
 وازدینین له وانیه ی په رستومانن ۱؟ ۳۷ به لکو هه رچی نه و هاوردی،
 هه موی راسته و برواشی کرد به پیغه مبه رانی خودا. ۳۸ ئیوه بی شک
 نازاری به ژان ده چیژن. ۳۹ هه ر له باتی کاری خوتان سزاده درین.
 ۴۰ مه گین عه بده راست و پا که کانی خودا؛ ۴۱ بویوی باش بوئه وان دیاری
 کراوه؛ ۴۲ میوه جاته و زوریشیان ریزلی ده گیری. ۴۳ له باغاتی پر له هه مۆ
 خیر و بیتریک. ۴۴ له هه مبه ریه ک له سه ر ته ختان رۆده نیشن. ۴۵ له و
 باده یه ی که له چاوه ی ره وان رادی، پیاله یان پیداده گیرن.
 ۴۶ وه رهنگ چه رمگ، هه ر که یفه بۆ وه خۆره وان. ۴۷ هیچ سه ریشه ی
 تیدانیه و ئاوه زیشیان له بهر مهستی له دهس ناده ن. ۴۸ ژنگه لیکه
 چاوگه وره یان له لاهه یه، له حاند نامۆ، چاوداده خه ن. ۴۹ لۆس و پاکز
 وه کو هیکی ناوه یلینن. ۵۰ بۆ وتووێژ رۆیان ده که نه یه کتری. ۵۱ یه کئی
 له و ناوه دا ئیژن: نه من هه مده میکم هه بۆ.

۳۰- سه ر بزیو: باخی، نه شقی. ۴۴- رۆده نیشن: داده نیشن. ۴۹- هیکه: هیلکه. هیلین: هیلانه.

يَقُولُ أَهَيْئَةً لِمَنِ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَمْ دَامِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَمْ نَا
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَمْ أَنْحُنُّ بِمَيْتَتَيْنِ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْنَنَا
الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةٌ
الزَّقُومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْ تَنَاوَنُوا مِنَ الْبُطُونِ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْبَانًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ الْفَوَاءُ أَبَاءُ هُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

- ۵۲ لئی ده پرسیم : توش له وانه ی که باوه ریان به خواهه یه ؟
- ۵۳ ناخو نه گهر ئیمه مردین ، بؤینه ناخ و چهند ههستی بهک ، ههر حیسابمان لیده کیشن ؟
- ۵۴ پرسى : ناخو هیج ناگایه کتان لئی هه یه ؟
- ۵۵ نه وسا خووشی چاوی گپرا ، له دور جه هه نده مدا دیتی .
- ۵۶ گوتی : به خوا ، ههر وهخت بؤ له به ینم بهری .
- ۵۷ نه گهر چاکه ی پهروه رنده ی من نه بوایه ، ئیستا منیش وپرای تۆبوم .
- ۵۸ تۆ بزانه که ئیمه تازه نامرین ؛
- ۵۹ جیا له مردنی پیشومان . هیج نازاردانیشمان نیه .
- ۶۰ که نه مهش به خته وه ره که ی زور مه زنه .
- ۶۱ نه شی بؤ پاداشی وه ها خه بات بکه ن ، نه و که سانه ی خه باتکارن .
- ۶۲ ناخو نه م په زیراییه هیواتره ، یاخو داره که ی وه قنه موت ؟!
- ۶۳ نه ومان کردۆته به لایهک ، بؤ گرووی ناهه قیکاران .
- ۶۴ نه و داریکه له دور ته ختی دۆزه هه وه دیته ده ری .
- ۶۵ به ریک ده دا ، له بیچمی که له سه رانی شه یاتین .
- ۶۶ دۆزه هیه کان له وده خوون و عۆریانی بی ده ماسینن .
- ۶۷ پاشان له سه ر نه و خوورا که لیخناویکی هه ره گهرم ده خوئه وه .
- ۶۸ پاشان ههر گرپه خوئه وه بؤ ناو دۆزه ه .
- ۶۹ نه وان دیتیان که باو باپیرانیان گومران ؛
- ۷۰ بویه وا - به هه له داوان - به شوین نه واندا په له ده بن .
- ۷۱ بهر له وانیش زور به ی زوری پیشینه کانیان گومرابون .
- ۷۲ زوریشمان تزس وه به رهین نارده ناویان .
- ۷۳ ده پروانه - له دوا جاردا - نه وانه ی ترسیند رابون ، چیان به سه رهات .
- ۷۴ جیا له وانه ی به دلپاکی خویایان په رست .
- ۷۵ نوحیش هاواری بوهیناین ؛ زورباشی ده فریا که وتین .
- ۷۶ خوئی و کهس و کاره که یمان له خه می گه وره رزگار کرد .

۵۳- ناخ: خاک. ههستی: نيسک، پيشه. ۵۵- دور: نيوه راست، ناوهند. ۵۸- یا: ناخو ئیمه تازه نامرین؟ ۶۶- عۆر: ورگ، سک. ۶۷- لیخناو: لیل، شلوی. ۷۰- په له ده بن: به په له ده جن.

وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمًّا الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ
 عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ مِنْ
 شِيعِنِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفِكَاءُ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
 ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمُ
 فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
 بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
 ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا اتَّبُوا اللَّهَ، بُنِينًا فَالْقُوهُ
 فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ
 يَبْنِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾ قَالَ
 يَبَأْتِ أَفْعَلٌ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾

۷۷ ته نیا به ره و توره مه ی نه ومان هیشته وه. ۷۸ وامان کرد به ره ی دوای
 نه ویش، هه ر ناوی به چاکه به زن. ۷۹ سلا و له نوح له سه رانسه ری
 دنیا دا. ۸۰ ئیمه ناوا پاداشی کار چاکان ده ده یین. ۸۱ نه ویه کی بو
 له وعه بدانه م که بر وایان پی هیناوم. ۸۲ پاشان نه وه کانی ترمان وه بن
 ناودا. ۸۳ ئیبراهیمیش له شوین که وتوانی نه و بو. ۸۴ نه وسا به دلی
 پاکه وه هاته لای پهروه رنده ی خو ی. ۸۵ به ئایی و هوزه که ی خو ی گوت:
 نه وه چین ده یان په رستن؟ ۸۶ گه ره کتانه له بری خودا په رستن،
 نه وشتانه بپه رستن!؟ ۸۷ ناخو ئیوه سه باره ت به پهروه ری نی هه مؤ دنیا
 بیرو برو اتان چلونه؟ ۸۸ نه وسا هه ر خو ی ده نه ستیرانی هه لر وانی.
 ۸۹ گوتی: بی سو من نه خوشم. ۹۰ سا نه وان لینی ته کینه وه و پشتیان تیکرد.
 ۹۱ په نامه کی خو ی گه یانده به کانیان؛ لینی پرسین: ئیوه بو ناخون!؟
 ۹۲ چیتانه، بو قسان ناکه ن!؟ ۹۳ په نامه کی به دهستی راست مستیکی
 تی سره واندن. ۹۴ هوزه که ی به هه له داوان لینی وه کو بون. ۹۵ گوتی: ناخو
 ئیوه شتی ده په رستن، که هه ر خو تان دای ده تاشن؟ ۹۶ که هه ر خوییه،
 ئیوه ش و کرده وه تانی وه دی هینا. ۹۷ گوتیان: شوره دیوار یکی بو
 هه لچن؛ نه وسا ده ناگری باوین. ۹۸ گه ره کیان بو گه ریگی تی بهالینن،
 ئیمه پتر زیرمان خستن. ۹۹ گوتی: وا من روده که مه پهروه رنده م؛ به م
 زوانه به ره و خو ی شاره زام ده کا. ۱۰۰ پهروه رنده م! فرزه ندیکی نا کار چاکم
 پی ببه خشه. ۱۰۱ نه وسا ئیمه به لایکی له سه رخو موده مان پیدایا.
 ۱۰۲ کاتی گه ییشته ته مه نیک که ویزای نه و خه بات بکا، گوتی: نه ی
 کوریز که که ی خو م! من له خه ونم دا وام دیوه تو سه رده برم؛ خو ت چونی
 لیک ده ده یه وه؟ گوتی: بابوا! هه رشتی بیت سپیزاوه به جیتی بیته؛ خوا
 چه زبکا، به م زوانه تیده که ی که منیش له خو را گرانم.

۹۷- شوره: سؤره، دیواری دهوری مال و حه سارو شار. باوین: بخه ن. له: هاویستن: خستن.

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٢﴾ وَنَدَيْتُهُ أَنْ يَتَابِرْ هَيْمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
 صَدَقْتَ الرَّبُّ يَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
 الْبَلَتُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْتُهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
 الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
 مُوسَىٰ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مِيقَاتُ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ
 وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَبَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ
 ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْعَالِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَايَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
 الْمُسْتَيِّنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا
 عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
 ﴿١٢٠﴾ إِنَّكَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِّنَ
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا لَأَنفَقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

۱۰۳ وهختی ههردو بریاری خویان سه لماندو له سه ره نه نی تخیلی کرد،
 ۱۰۴ گازین کردی: نه ی ئیبراهیم! ۱۰۵ نه وا خه ونه که ت وه دی هات؛ ئیمه
 ئاوا پاداشی کارچاکان ده دهین. ۱۰۶ دیاره نه مه نه زمونیکه ئاشکرا بؤ.
 ۱۰۷ ئیمه نه ومان به قوربانیه کی هه ره گه وره کپیه وه. ۱۰۸ وه شمان کرد
 به ره ی دوای ته ویش، هه ره ناوی به چاکه بهرن. ۱۰۹ سلّاو له سه ره
 ئیبراهیم بی. ۱۱۰ ئیمه ئاوا پاداشی کارچاکان ده دهین. ۱۱۱ به راستی
 نه و یه کنی بؤ له عه بده پرواداره کانمان. ۱۱۲ مژده ی ئیسحاقیشمان پیتا،
 که ده بیته پیغه مبه ریکی ژیهاتی. ۱۱۳ به ره که تمان دا به خوی و
 به ئیسحاقیش. له ناو توره مه که یاندا هیندیکیان ئاکارچاک بونو تیشیاندا
 بون به ئاشکرا غه دریان له خویان ده کرد. ۱۱۴ ده رباره ی مؤساو هارونیش
 چاکه مان کرد. ۱۱۵ خویان و هۆزه که یانمان له چۆرتمی زل رزگار کرد.
 ۱۱۶ بۆخومان یاریده مان دان که سه ره که وتن. ۱۱۷ نه وکتیبه شمان به وان دا،
 که هه مؤست دیاری ده کا. ۱۱۸ رینگه ی راستیشمان نیشان دان.
 ۱۱۹ وامان کرد له دواروژیشدا هه ره ناویان به چاکه بیری. ۱۲۰ سلّاو له سه ره
 مؤساو هارون. ۱۲۱ ئیمه ئاوا چاکه کاران پاداش ده دهین.
 ۱۲۲ هه ردوکیان له وعه بدانه م بون که باوه ریان پی هیناوم. ۱۲۳ بی گومانه که
 نه لیاسیش یه کنی له پیغه مبه رانه. ۱۲۴ نه وسا به هۆزه که ی خوی گوت:
 بۆچ شه رم له خوداناکه ن؟ ۱۲۵ «به عل» [بته] ده بیه رستن؛ له چاکترین
 وه دی هینه ره ده ته کنه وه؟ ۱۲۶ له خواکه په روه رینستانه و په روه رینی
 باقه کانی پی شوستانه.

۱۰۳- نه نی: هه نیه، توئی. تخیل کردن: درتزه وه کردن به سه ره نه رزلا. ۱۰۴- گازین کردی: بانگمان

لیکرد. ۱۰۷- کپینه وه: بریه تیه له رزگار کردن له چۆرتم. ۱۱۲- ژیهاتی: هیزا، شیاو، لایق.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
 وَتَرَكَنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا
 لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا
 فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ
 مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْيَلِيلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
 مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ
 كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
 ﴿١٤٥﴾ فَبَدَّنْهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً
 مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ زَيْدُونَ ﴿١٤٧﴾
 فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمَ الرِّبِّكَ الْبَنَاتُ
 وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ
 شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَوَلَدَ
 اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

- ۱۲۷ سا باوه‌ریان پئی نه‌کردو دینه به‌رلی پرسینه وه .
- ۱۲۸ مه‌گین عه‌بده راست و پاکه‌کانی خودا .
- ۱۲۹ وامان کرد له دواروژیشدا هه‌رناوی به چاکه ببری .
- ۱۳۰ سلّوی مه له‌سه‌ر نه‌لیاس .
- ۱۳۱ ئیمه ناوا پاداشی کارچاکان ده‌ده‌ین .
- ۱۳۲ نه و یه‌کتی بؤ له‌وعه‌بدانه‌م که باوه‌ری پئی هیناوم .
- ۱۳۳ لؤتیش له پیغه‌مبه‌ران بؤ .
- ۱۳۴ خوی و که‌س و کاریشین ویکرا رزگارکرد .
- ۱۳۵ مه‌گین ته‌نیا پیریژنیک که لای به‌جی ماوه‌کان ما .
- ۱۳۶ پاشان هه‌مؤمان قکرکردن .
- ۱۳۷ بی سو ئیوه لای به‌یانی ، به‌لایاندا راده‌بۆرن ؛
- ۱۳۸ یان شه‌وانه . چون له‌وروداوه تی‌ناگه‌ن ؟!
- ۱۳۹ یونسیش هه‌ر یه‌کیک بؤ له پیغه‌مبه‌ران ؛
- ۱۴۰ که رای‌کرده ناوگه‌می پر .
- ۱۴۱ له‌پشک خستن به‌شداربؤ ؛ نه‌و دؤراندی .
- ۱۴۲ نه‌وسا ماسیه‌کی زه‌لام ، هه‌لی لؤشی و بوخوی سه‌رکۆنه‌ی خوی ده‌کرد .
- ۱۴۳ سا نه‌گه‌ر نه‌و پاکی خودای نه‌گوتبایه ،
- ۱۴۴ تا رۆژی سه‌لا راده‌بؤ ، له‌ورگی دا ده‌مایه‌وه .
- ۱۴۵ فریمان دایه ده‌شتیکی چۆل و قافر ؛ نه‌خوشیش بؤ .
- ۱۴۶ نه‌وسا برکه‌ی کوندریکمان له‌لاشین کرد .
- ۱۴۷ ناردمانه ناو سه‌ده‌ه‌زاران یان زیده‌تر .
- ۱۴۸ هه‌مؤبروایان پئی هیناوا تا ماوه‌یه‌ک ویانیکی خوشمان پیدان .
- ۱۴۹ ده‌سا تو له‌وانه‌پرسه : توبیژی په‌روه‌رنده‌ی تو کیزی هه‌ن و ئی وان کورن ؟!
- ۱۵۰ یان له‌وی بؤن که ئیمه فرشته‌کانمان می دروس کرد ؟
- ۱۵۱ باش بزانه ، هه‌رچی ده‌یلین هه‌ر درویان هه‌لده‌به‌ستن ؛
- ۱۵۲ که : خودا منالی بوه . بی‌گومانه درۆزنن .
- ۱۵۳ ناخۆ نه‌و به‌جی کور ، کچی بژاردوه ؟

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ
 ﴿١٥٦﴾ فَأَتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ
 نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
 يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
 مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنَيْنِ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا
 لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ
 ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَو أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا
 عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ
 سَبَقَتْ لِكُمْنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ
 جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرْتُمْ فَسَوْفَ
 يَبْصُرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِئِهِمْ فَسَاءَ
 صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصَرْتُمْ فَسَوْفَ
 يَبْصُرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ الصَّافَاتِ

۱۵۲ چیتانه، چۆن پی راده گهن؟ ۱۵۵ ئاخۆ هیچ بیرناکه نه وه؟
 ۱۵۶ یان به لگه یه کی پته وتان له لاهه یه؟ ۱۵۷ ئەگەر قسه ی ئیوه راسته، سا
 کتیبی خۆتان بێنن. ۱۵۸ جنۆکه یان ده گهل خودا کرده خزم؛ جنۆکانیش
 باش ده زانن ئەوانه ده هیننه به ری. ۱۵۹ خودا دۆره له وباسانه ی ئەوان
 ده یکه ن. ۱۶۰ مه گین ئەوی به دلپاکی عه بدایه تی خوداده گهن.
 ۱۶۱ سا وا ئیوه و ئەوانه ی ده یانپه رستن، ۱۶۲ که ستان بۆت به فریو ناچی؛
 ۱۶۳ مه گین ئەوی ده چیته نیو دۆزه قه وه. ۱۶۴ له ئیمه دا هه رکامیکمان
 چیگه ی بۆ دیاری کراوه. ۱۶۵ ئیمه ین که بۆخواپه رستی ریژده به ستین.
 ۱۶۶ ئیمه ین هه رگیز له تاریفی راناوستین. ۱۶۷ ئەوانیش خۆ هه ر ده یانگوت:
 ۱۶۸ ئەگەر ئیمه ش له لایه ن پیشینانه وه، کتیبی خۆمان بۆ مابا،
 ۱۶۹ ئیستا له عه بدە دلپاکه کانی خوا بۆین. ۱۷۰ له کتیبی خوا حاشایان کرد؛
 زۆر ناخایه نی ده زانن. ۱۷۱ بی گومانه به ریش قسه کانی ئیمه - سه باره ت
 به عه بده ناردراوه کانمان - به مه ردم راگه به نراوه:
 ۱۷۲ که هه ر ئەوان یاری ده درین. ۱۷۳ دیاریشه هه ر سوپای ئیمه
 سه رده که وی. ۱۷۴ سا تۆ وازیان لی بینه هه تا ماوه یه ک. ۱۷۵ جا بیانینه؛
 ئەوانیش خۆده بیننه وه. ۱۷۶ ده یانه وی که زۆتر نازاریان بده ین؟
 ۱۷۷ هه رکاتیکی بینه خوارو به ری ده رگایان لی بگری، سپیده ی ترسیندراوان،
 ئەوسا گه لی خراب ده بی. ۱۷۸ تۆ له وانه ش هه تا ماوه یه ک وازیینه.
 ۱۷۹ جا ببینه، ئەوانیش خۆده بیننه و. ۱۸۰ پاک ی بۆ په روه رنده ی تۆ؛ هه رخوی
 خاوه ن ده سه لاته و له وقسانه ی که ئەوان ده رباره ی ده گهن، گه لی
 دۆره. ۱۸۱ سلّویش له پینغه مبه ران. ۱۸۲ سوپاسیش بۆ راهینه ری هه مۆ
 دنیا.

صا د

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرَّاءِ إِن ذِي الذِّكْرِ ① بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ②
 كَرَاهِلِكُنَّا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأَوْلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ③ وَعَجِبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ ④ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑤
 أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ⑥ وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأُ
 مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑦
 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا آخِنَلِقُ ⑧ أَمْ نَزَلُ
 عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوفُوا عَذَابٍ
 ⑨ أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑩ أَمْ لَهُمْ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑪
 جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑫ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ⑬ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ⑭ إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ
 فَحَقَّ عِقَابٌ ⑮ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صِيحَةً وَاحِدَةً مَالَهَا
 مِنْ فَوَاقٍ ⑯ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑰

و نا و نو کا که ک ل ل ک و ک ل و نا نه

۱. صاد. به م قورعانه که پرله نامۆزگاری به [و ده بی په ندی لی وه رگیری].
۲. به لام خودانه ناسه کان، خو یان به زل ده زانن و هر خر یکی دژایه تین.
۳. پیش نه مانه ش زور به ره مان له ناو بردن؛ جا نه وانه هاواریان کرد؛ به لام ده رفه ت له ده س چو بؤ. ۴. نه مه یان پی سه یربوه که پیغه مبه ریکیان له خو یان بؤهاتوه و ترسی خویان وه به رده نی؛ خودانه ناسه کان گوتیان؛ بی نه بی، نه م کابرایه جا دو گهری درو زنه. ۵. چون ده به وی له جیی نه و هه موبتانه ی ده تانپه رست، هر خودایه ک بیه رستن؟ نه مه زور شتیکی سه یره. ۶. که له پیاوانیان که وتنه ری [وتیان بیان:] برؤن و له سه ر نه وانه ی تائیس تا په رستوتانن، لا مه که ون و خو را گرین؛ بی سو نه مه ویستی مه یه. ۷. نیمه له دینه که ی تر دا شتی و امان نه بیستوه؛ نه مه راستی تیدانیه و هه لبه سته یه. ۸. چونه له ناو هه مؤماندا، قورئان هر بوئه و هاتوه؟ دودلیشن که قورئان من نارد بیتم. هیمان نازاری نیمه یان نه چه شتوه. ۹. نا خو نه وان گه نجینه کانی به زه یی په روه رنده ی به ده سته لات و دلاوی تو یان لایه؟ ۱۰. یان ئاسمانان و زه مین و هر چی له ناو یاندا هه یه، ده به رده ستی نه واندا یه؟ ده سا با به یزه دانین و بینه سه ری. ۱۱. نه وانه له شکر یکن له کومه له کان که له وینده ری تیده شکیئن. ۱۲. به رله مانه ش هوزی نوح و هوزی عاد و فیرعه ونی چوارنیکه کیشیس هر بر وایان به پیغه مبه ران نه هیتنا. ۱۳. هوزی سه مؤد، هوزی لؤت و خه لکی ناو لی ره واره که ش، هر له و بی با وهرانه بؤن.
۱۴. گش نه وانه پیغه مبه ره کانی خو یان به لا وه درو زن بوه و هیژای توله لی ساندن بؤن. ۱۵. نه وانه هر چا وه نو رن تا له نه کا و گرمینی وا په یداده بی، که ته نانه ت به شی هه نیشک دانیکیش و چان نادا.
۱۶. هر ده لین: نه ی په روه رینمان! به رله وه روژی قیامه ت بی، پسوله ی خو مان بده یه.

۱- یا: صاد به قورعانی خاوهن شکو. ۱۳- لیره وار: جه نگه ل، دارستان. ۱۶- پسوله: بهش، به هره. هیمان: هیستان، هیتنا.

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٧﴾
 إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مُحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثِنَهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ * وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْمِ إِذْ سُورُوا
 الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
 خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً
 وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى تَجَاجِهِ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
 ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ
 ﴿٢٥﴾ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
 بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

۱۷ هر چی ده یلین بابیلین، تو خوراگر به و داوود وه بیرخوت بینه وه؛ که
عه بدیکی به ده سته لاتى ئیمه بؤ؛ له هرکاری په شیمانی روی تیده کرد،
هر په نای به ئیمه دینا.

۱۸ کیواتیشمان فیژکردبو، که ویرای ئه و سه رله نگویره وه له کاتی تا وه لاتندا،
هر تاریفی خودابکه ن.

۱۹ مه لانیش کۆمه ل ده بؤن و گشتیان به ره و ئه و ده هاتن.

۲۰ ئیمه فه زمانره واییمان بۆپته وکرد؛ له کارزانیندا به شمان داو به قسه ی ئه و،
هه مۆکیشه کۆتاده بؤن.

۲۱ ئه تۆ ده نگ و باسی ئه و دادبه رانه ت بیست، که له شۆره ی نوژیگه که یه وه
سه رکه وتن؟

۲۲ که له داوود وه زۆرکه وتن، لیان ترسا. گوتیان: نیگه رانیت نه بی، دؤ
دادبه رین؛ یه ک له ئیمه غه دری له وی تر کرده؛ چۆن ره وایه ئاوا
به ناومان رابگه و له ده ستوری خوا لامه ده و راسته ریمان نیشان بده.

۲۳ ئه م برایه م نه وه دونۆ په زی هه یه و من ته نیا په زیکم هه یه. گوتی: به منی
بسپیره و، له کیشه دا من ده رۆستی ئه و نه هاتم.

۲۴ گوتی: ئه و که په زه که ی تۆ ده خاته ناو په زه کانی، غه دری ده کا. زۆر
شه ریکه مالی تریش فیلتی له یه کتری ده که ن؛ مه گین ئه وی باوه ریان
به خودا هه یه و ئاکار چاکن؛ ئه ویش که من. داوود زانی ئه زمۇمانه؛ ئیتر
تۆش په شیمانی هات؛ سوژده ی بردو له په روه رنده ی پاراوه که
بیبه خشی. ۲۵ ئیمه له وه له ی به خشیمان؛ له نزیکانی خۆمانه و
گه رانه وه ی چاکى هه یه. ۲۶ ئه ی داوودا جئى نشینیمان له سه رزه مین
داوه به تۆ؛ به ته رزیکی خودا په سندن، به کاری مه ردم رابگه و شوین ئاره زوی
خوت مه که وه؛ که له رپی خودا لات بدا. ئه و که سانه ی له رپی خودا
ده رده که ون، چونکه قیامه تیان له بیر چۆ، جه زره به ی توند و تیژیان هه س.

۱۸- کیوات: کۆساران. سه رله نگویره: سه ر ئیواره. ۲۱- شۆره: سۆر، دیواری مال و باغو چه سار.

دادبه ر: دادخوا. ۲۴- ئه زمۇمانه: تا قیمان کردۆته وه.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
 ﴿٢٨﴾ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِيَذَّبَ رُءُوسَ الَّذِينَ ءَابَتْهُمُ
 الْأَلْبَابُ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ رَءُوفٌ
 ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصَّغِيرَتِ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي
 أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾
 رُدُّوهَا عَلَيَّ فِطْفِقًا مَسْحَابًا الشُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
 سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
 لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
 فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ
 كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا
 عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
 مَنَاقِبٍ ﴿٤٠﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
 بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

۲۷ ئیمه ئاسمان و زویمان - نه وەش که له بهیناندايه - به خۆرایي دروس نه کرد؛ نه و که سانه ی وا بیرده بن، خوانه ناسن. های له وانه ی خوانه ناسن، بۆ ئه و ئاگره ی ده یچنی! ۲۸ ئاخۆ ئیمه نه وانه ی خاوه ن باوه رن و ئا کار چاکن، ههروهک ئه مانه داده نیین که له م هه رده دا به دفه رن؟ یاخۆ ئیمه خۆپاریزان وهک گونا هباران ده زمیرین؟

۲۹ ئه م قورعانه پرله پیت و پیروزه مان به خه لات بۆتۆ نارده خوار، تا له سه ر نیشانه کانی رابمیین و خاوه ن دلان ئامۆژگاری لی وه رگرن.

۳۰ سوله یمانمان به خه لات به خشی به داوود. ئای که چه ند عه بدیکی باش بۆ! هه میشه هه ر روی ده مه بۆ. ۳۱ سه رله نگۆری وه ختی ئه سپانی ره سه نیان له بهر چاوانی رادنا، ۳۲ گوئی: ئه وینی ره وه که م یادی خودای له بیر بردم؛ تا خۆر له ئاسۆ نه دیو بۆ. ۳۳ بیان گیر نه وه. ئه وسا به تیخ، مچۆن و ملیان په راندن [و کرانه خیر]. ۳۴ ئیمه سوله یمانیشمان تا قی کرده وه و لاشه یه کمان هاویشته بان کورسیه که ی و دیسان هه ر روی کرده ئیمه. ۳۵ گوئی: ئه ی پهروه رنده که م! عافۆم بکه و سامانیکی وام بده یه که له دوا ی من گیر هیچ که سی تر نه که وی؛ به خشنده ی هه رگه و ره تۆی.

۳۶ ئیمه ش بامان بۆ که وی کرد؛ به فه رمانی ئه و - به نه رمی - بۆ هه رکۆی یه ک بیوستایه ده که وته ری.

۳۷ هه مۆ جسنه شه یاتینی پاله له قوره کاریدا و بینه کیشیش،

۳۸ هیندی تریش - که تۆق له مل - هاتبۆ نه به رفه رمانی.

۳۹ سامانی کمان پی به خشیوی که له زماره ده رچوه؛ سا تۆیان چاکه ی لی بکه، یان رای بگره. ۴۰ سوله یمانیش له نزیکانی خۆمانه و گه رانه وه ی چاکه ی هه یه. ۴۱ له ئه ییو بییش - که له عه بدانی ئیمه بۆ - بیر بکه وه.

له و کاته دا که هاواری بۆ پهروه رنده ی خۆی هینا؛ ئه و شه یتان منی تۆشی ئازارو له ش به باری کرد. ۴۲ پای خۆت بوکته به زه مینا، که ئه مه سه رچاویه که بۆ مه له کردن ده ست ده دا و چایگیشه، ده شکری لی بخۆیه وه.

۳۰- روی ده مه بۆ: روی له ئیمه بۆ. ۳۱- سه رله نگۆری: سه ر له ئیواره. ۳۲- ره وه: کۆمه لی له سه پو ماین. ۳۳- مچۆن: په ل، ده ست وین حه یوان. ۳۴- که وی: رام. ۳۷- پاله: کرێکار، فه عله. بینه کیش: مه له وانێ که بتوانێ بچێته بن ئاو.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ
 ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِب بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
 نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى
 الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفِينَ الْآخِيَارِ ﴿٤٧﴾ وَأَذْكُرْ
 إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْآخِيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ
 وَإِنَ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَثَابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عِدْنٍ مُمْنَحَةٍ لَهُمْ فِيهَا الْأَنْبُوبُ
 ﴿٥٠﴾ مُتَكِينِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾
 * وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الطَّرْفِ الْأَنْبَابُ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ
 الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا الرِّزْقَ مَا لَهُ مِنْ تَفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَابَاتٌ
 لِلطَّاغِينَ لَشَرِّ مَثَابٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُ اللَّهُ إِلَيْهَا هَذَا
 فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴿٥٦﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾
 هَذَا فَوْجٌ مُقْتَنِحٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمَّوْهُ لَنَا فَيَنْسِفُ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِّدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

۲۳ له به زبی خۆمانه وه، وردو درشتی خیزانی و هینده ی تریشمان
 پی به خشی؛ تا بیته بیره وه ری بۆ هه مۆ خاوه ن ئاوه زان .
 ۲۴ قولی تۆلی وردو زراو بگره ده ستت و پی لیده؛ با سوینده که ت لی نه که وی .
 ئیمه ئه ومان به پیاویکی به حه وه سه له هاته به رچاو؛ عه بدی چاک بۆ؛
 به راستی ئه و تۆبه کاربۆ . ۲۵ عه بده کانمان؛ ئیبراهیم و ئیسحاق و
 یه عقووبیش وه بیربیرانه وه؛ که هه مۆیان خاوه ن ده ست و دل رۆشن بۆن .
 ۲۶ چونکه هه میشه قیامه تیان وه بیرخه لک دینایه وه، بۆنه دۆستی
 تایبه تیمان . ۲۷ ئه وان به لای ئیمه وه له هه لبژارده چاکه کانن .
 ۲۸ ئیسماعیل و زه لکیفل و ئه لیه سه عیشت له بیر نه چی؛ هه مۆیان
 له پیاوچاکانن . ۲۹ ئه مه بۆ بیره وه ری که وه؛ ئه وانه ی خودی ترس بۆن،
 له ودنیا جیگه یان خۆشه . ۵۰ باغاتیکه نه مانی به سه ردانایه وه ده رگیان بۆ
 کراوه ته وه . ۵۱ له وی پالیان داوه ته وه؛ هه رمیوه وه قه خارنیکی ئاره زۆکه ن،
 داوای ده که ن .
 ۵۲ زۆرمیوینه ی هاوته مه نیان له لاهیه یه، له روی نامۆ چاوداده خه ن .
 ۵۳ ئه مانه هه ر ئه وشتانه ن که به لێنتان پیدرا بۆ؛ رۆژی قیامه تی ده وده نی .
 ۵۴ ئه مه بۆیوی ئیمه یه وه هه رگیز وشکاویشی نایه . ۵۵ ئه مه ئاوا . ئه وکه سانه ش
 که له ربی ئیمه لاده دن، دینه وه شوینی زۆر خراپ .
 ۵۶ دوردۆزه قه و شوینیکی زۆر ناله باره . ۵۷ با ده ویدا ئاوا که لی و کیم و زۆخاو
 بخۆنه وه . ۵۸ هه ر له م ته رزه جه زره بانه، چه ندین وینه ی تریش هه یه .
 ۵۹ ئه م گرویه ش که هه ره به زۆر ده گه ل ئیوه دینه ناوی؛ ئای به خیرنه یه ن!
 ئه وانیش ئه شی هه ر له ئاگردابن . ۶۰ ئیژن؛ خۆتان به خیرنه یه ن! ئیوه ن
 ئه م شوینه خراپه و پیتشه کی بۆمه ره چا وکرد . ئه نوایه کی زۆر خراپه!
 ۶۱ ئیژن؛ ئه ی په روه رنده مان! کئی پیتشه کی ئه مه ی بۆئیمه سازداوه، تۆ
 دۆسه ره به ئاگر جه زره به ی بده .

۴۴- زراو: لقی تازه لک ده کردگ . ۵۶- دور: ئیوه راست .

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَخَذْنَاهُمْ
 سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
 النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبْوًا
 عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى
 إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاذْأَسْوَيْتُهُ، وَفَخَسَتْ فِيهِ
 مِنْ رُوحِي فَفَعُوا إِلَهُ سَجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
 يَبَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 ﴿٧٦﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
 لَا غُورِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

۶۲ ده شلین: ناخو ئه و پیاوانه ی به پیاو خرابمان ده ژماردن، بوچ نابینین؟
 ۶۳ که گالته مان پیده کردن؛ یان چاو له دیتنیان کوله؟ ۶۲ نه م کیشه ی
 نه هلی دۆزه هه راسته و نه شی هه ره وه دی بی. ۶۵ بیژه: من خوّم هه ر
 ته نیا ترسینه ریکم؛ غه یره ز خودای تاک و ته نیای زال به سه ر
 هه مؤشتیکدا، هیچ شت بو به رستن ناشی. ۶۶ په روه رینی ئاسمانه کان و
 زه مینه و هه رچی له نیوانیاندایه، کۆل نه ده رو لی بۆرده یه. ۶۷ بیژه: نه مه
 خه به ریکی زۆر گرینگه؛ ۶۸ که ئیوه خو ی لی ده بویرن. ۶۹ کاتی
 بالانشینه کان بناشتیان له ناو په یدا بو، من هیچم لی نه زانیوه. ۷۰ بۆیه
 پیتم راده گه به نری، چونکه ده بی ترس وه به ر ئیوه بیتم. ۷۱ کاتی که
 په روه رینی تو به فریشته کانی راگه یاند: واخه ریکم مرویه ک له قور
 چی بکه م؛ ۷۲ هه رگا له شیم ته واوکردو له گیانی خوّم فؤم پیداکرد،
 هه مؤتان سوژده ی بو به رن. ۷۳ نه وسا فریشته کان گشتیان سوژده یان
 برد؛ ۷۴ ئییلیس نه بی. خو ی به زل دی و سپله یی کرد. ۷۵ گوتی: نه ی
 ئییلیس اچی نه یه ئیشت سوژده به ریه به رته وه ی ده ستردی خوّمه؟ ناخو
 فیزت رینگه ی نه دای، یان له پایه به رزه کانی؟ ۷۶ گوتی: دیاره من خوّم
 له و چاکترده زانم، من له ناگر، نه و ت له قور وه دی هیئا. ۷۷ گوتی: لییره
 برۆده ری، له ئیسته وه ده رکراوی؛ ۷۸ نه فرینی منت له سه ربی، تا
 روژی سه لا راده بی. ۷۹ گوتی: نه ی په روه رنده ی من اقام بده تا
 روژه که ی که هه مؤزیند و ده بنه وه. ۸۰ گوتی: تو یه کئی له وانه ی که
 مه و دایان پیدراوه؛ ۸۱ هه تا نه ورۆژه و نه و کاته ی دیاری کراو. ۸۲ گوتی:
 ده سا سویند به ده سته لاتی تو، سه رله به ریان گومراده که م؛ ۸۳ مه گین
 نه وانه ی به پاکی ده تپه رستن.

۶۶- لیبۆرده: گونا به خش. ۶۹- بناشت: ده مه قاله، کیشه. ۷۹- قان: ده رفه ت.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ
 مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
 ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا
 لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
 كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾
 خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
 وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

- ۸۲ گوتی: سا راست هه رته مه یه و هه رچی من ده بیژم راسته .
 ۸۵ دلنیا به ، تۆش و هه مۆ ئه وکه سانه ی شوین تۆ که وتۆن ، جه هه نده متان لی پرده که م .
 ۸۶ بیژه : من هیچ پاداشیکم لیتان ناوی ؛ له وانه ش نیم که درۆ به ده م خودا وه هله ده به ستن .
 ۸۷ ئه مه بیره وه ری و په نده بۆ هه مۆ خه لکی دنیا به .
 ۸۸ بن گومانه پاش ماوه یه ک ده نگ و باسی راستی ئه وتان به لاوه رۆن ده بیته وه .

زومەر

و دنا و خودا که کله کله کرد و کله کله کرد

- ۱ ئه م کتیبه له خوای خاوه ن ده سته لات و له کار زانه و هاتۆته خوار .
- ۲ مه ئه م کتیبه مان به راستی بۆتۆ نارد . سا تۆ هه ر خوا به رسته و به دلپاکی هه ر له سه ر دینه که ی ئه وه .
- ۳ تۆ بزانه دینی پاکژ هه ر هی خوا یه و ئه و که سانه ی که به جئ ئه و که وره که لیکیان بۆخۆیان دیوه ته وه ، ئیژن : ئیمه هه ر بۆیه ده یان په رستین ، له خوا نزیکمان که نه وه . خودا به و دو به ره کایه تیه راده گا ، که له ناو ئه واندا هه یه . دیاره خودا مروی درۆزنی سه پله ، به ره و خۆی شاره زا ناکا .
- ۴ ئه گه ر خودا بیویستایه فرزه ندئ بۆ خۆ په یدا کا ، له و خه لکه ی دروستیان ده کا به مه یلی خۆی هه لی ده بژارد . پاکی و بی عه یبی بۆ ئه وه . هه رته وه خوای تاک و ته نیای زال به سه ر هه مۆشتیکا .
- ۵ عاسمانه کان و زه مینی به راست ئه و وه دی هینا وه و شه ویی ده رۆژی ده پیچئ و رۆژ ده شه ویی ؛ خۆرو هه یقیشی که وی کرد ؛ هه رکامی تا کاتی دیارده دین و ده چن . باش بزائن ! به ده سته لات و خه تا پۆش هه ر خۆیه تی .

۵- هه یف: مانگ . که وی: رام .

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
 مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
 الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
 اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
 ✽ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
 نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
 لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ ﴿٨﴾ أَمْ هُوَ قَوْنٌ ؕ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
 الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَعْبادِ الَّذِينَ
 ؕ أَمِنُوا أَنْقَارِ يَوْمِكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
 وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

۶ ئیوهی هەر له تاقه که سیک هینایه دی و ونه که شی هەر له ماکی نه و دروس کرد. ههشت و لفیسی له پاتان بۆ وه دی هینان. ئیوهش ئاوا دروس ده کا، که له زگی دایکانودا - جار له دو جار - له سنی قونای تاریکدا، هه لگپر وه رگپرتان پیده کا. نه وه خودای پهروه رینتان؛ فه رمان هەر له دهستی نه وداو له غهیره ز نه و هیچ شت بۆ په رستن نابێ. جا که وایه به ره و کویتان وه رده گیرن؟

۷ نه گه ر به چاکه نازانن، خوا له ئیوه بێ نیازه و به پێ نه زانی عه بدانی رازی نابێ. نه گه ر چاکه و ده چاودابێ، لێو رازی به. که سیش باری گرانی که س وه ستونگرێ. له مه و لاوه هه مولاتان بۆ لای پهروه رنده ی خۆتان ده هیننه وه و پیتان ئیوی چیتان ده کرد. له نهینتی ناود لانیس ئاگاداره.

۸ نه م مرۆیه که ته نگانیکی ده گاتی، رۆ هەر له خودا ده کات و له بهری ده پارێته وه. هه ر کاتیکیش له خۆ به ورا به هره یه کی به نه و گه یاند، له بیرده کا که ده پیشدا له بهری پاراوه ته وه و شه ریکانیک بۆ خودا ده دۆزێته وه، تا خه لکی بێ گومرا بکا. بێزه: به وسپله ییته وه، که میکی تریس رابویره؛ بێ گومانه تۆ له یارانی ئاگری.

۹ ئاخۆ نه مه وهل که سیکا که شه و کاران رۆ به خودا راوه ستاوه و سوژده ده باو به رفه رمانه و له رۆژی سه لا ده ترسێ و هیوای وایه به ره به زه یی پهروه رنده ی خۆی بکه وێ، وه کۆیه که؟ بێزه: ئاخۆ زاناو نه زان به رانه رن؟ هەر نه وانه ی به دل زیندۆن، ده توانن بیر بکه نه وه.

۱۰ بێزه: نه ی عه بده کانی من! نه ی نه وانه ی خاوه ن پروان! له پهروه رنده و بترسن؛ بۆ نه وانه ی له زیانی نه م دنیا به دا چاکه یان کرد، چاکه هه یه و زه مینی خودا فره هه. بێ گومانه نه و که سانه ی خۆ را گرن، به ته واوی و به بێ حیساب پاداشی خۆیان وه رده گرن.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْهُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ
 قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا
 ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
 وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُونَ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾
 وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ ﴿١٨﴾
 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾
 لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْقَرُوا بِهَمِّهِمْ لَهُمْ عُرْفٌ مِنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مُبِينَةٌ تُجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 يَجْعَلُهُ حُطْلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

۱۱ بیژه: من پیم سپی‌راوه هه‌ر یه‌ک خودا بیه‌رستم و به‌پاکژی هه‌ر له‌سه‌ر دینه‌که‌ی ئه‌و بم .

۱۲ فه‌رمانیشم بیدراوه که‌ی هه‌که‌مین موسولمان بم .

۱۳ بیژه: ئه‌گه‌ر له‌فه‌رمانی په‌روه‌رنده‌ی خۆم ده‌ر بجم، له‌جه‌زه‌به‌ی روژیکی گه‌وره‌ ده‌ترسم .

۱۴ بیژه: هه‌ر خودا په‌رستم و به‌پاکژی له‌سه‌ر دینه‌که‌ی ئه‌و ده‌بم .

۱۵ ئه‌وسا ئیوه‌ش - غه‌یره‌ز خودا - چیتان به‌رست، به‌ئاره‌زو‌ی خۆتان بکه‌ن . ئه‌تۆ بیژه: هه‌ر ئه‌وانه‌ زیانبارن که‌ له‌روژی قیامه‌تیدا، خۆشیان و که‌س و کاریشیان ده‌دو‌رینن؛ دیاره‌ ئه‌مه‌ زیانیکی ئاشکرایه .

۱۶ تۆی له‌سه‌رتۆی کلپه‌ی ئاگر - وینه‌ی چه‌تر - له‌سه‌ر ئه‌مان داو‌یستاوه؛ له‌ژی‌ریشیان هه‌ر به‌م ته‌رزه‌ . خودا به‌مه‌ عه‌بدانی خۆی ده‌ترسینن . ئه‌ی عه‌بدانم! لیم بترسن .

۱۷ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌په‌رستنی به‌ته‌کان ته‌کیونه‌وه‌و، به‌ره‌و خودا گه‌راونه‌وه‌، خۆشی له‌وان . سا تۆش به‌عه‌به‌دانه‌کانی من مۆده‌به‌ .

۱۸ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی گوی له‌قسان راده‌دینن و به‌شوین چاکتریاندا ده‌چن، ئه‌وان خودا ریی به‌ره‌وخۆی نیشان داون؛ ئه‌وانه‌ خاوه‌ن ئاوه‌زن .

۱۹ ئاخۆ که‌سێ ئازاری بۆ بریار درا، تۆ ده‌توانی - که‌سێ له‌ناو ئاگر دا‌بی - رزگاری که‌ی؟

۲۰ به‌لام ئه‌وی مه‌ترسی په‌روه‌رنده‌یان له‌دلدایه‌، وان له‌ناو چه‌ند تۆده‌یه‌که‌دا، چین له‌سه‌ر چین سازکراون، جۆباریان به‌به‌رداده‌روا . ئه‌مه‌ به‌لینن خودایه‌؛ خودا هه‌ر به‌لینن بیدا، لینی په‌شیمان نابیته‌وه‌ .

۲۱ ئه‌دی نه‌تدی، خودا له‌و بلندایه‌وه‌ ئاو ده‌نی‌رئ و له‌زه‌میندا له‌سه‌ر چاوه‌کانه‌وه‌ په‌وانی ده‌کاو کشت و کالی هه‌مه‌ره‌نگه‌ی پێ ده‌روینن و پاش ماوه‌یه‌ک زه‌ردو و شک هه‌لده‌گه‌رئ و ئه‌وسا ده‌یکاته‌ پۆش و پار؟ ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن ئاوه‌زن، دیاره‌ له‌مه‌ په‌ند وه‌رده‌گرن .

أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ
 لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾
 اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي نَقَشَ مِنْهُ
 جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
 يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَمَّنْ يَبْقَى بِوَجْهِهِ سَوْءَ
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ
 الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
 هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانَا عَرَبِيًّا
 غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
 ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

۲۲ ناخۆ که سئی خودا دلئی بوئیسلام گوشادکردوه و دیاره به رتیشکی به زهیی به روه رندهی خۆی که وتوه، که ی ده بی وهک نه وانه بی که دلره قن؟ هاواره بوئه وکه سانه دلره قن له یادی خودا؛ که نه مانه به ئاشکرا رینگه ی خۆیان گوم کردوه.

۲۳ خوا چاکترین قسه ی هه ناردۆته خواری: کتیبی که [قسه کانی له جوانیا] وه کوپه کن و هه ر دوپاته ش ده کرینه وه. نه وکه سانه ی ترسی به روه رنده ی خۆیان له دلدایه، له بیستنی مچورکیان به له شیدادی و پاشان دل و که له خیان - به یادی خودا - ئوقره ده گری. نه مه رینوینی خواجه. کئی پینخوش بی، به ره و خۆی شاره زای ده کا؛ هه ر که سیش خوا گومرای بکا، که سی تر شاره زای ناکا.

۲۴ ناخۆ که سئی ناچارده بی سزای به ژانی په سلانی، به چاره ی خۆی له خۆ لادا، ده بی چۆن بی؟ به ناهه قانیس ده وتری: ده بچیژن سزای کرده وه که ی خۆتان!

۲۵ پیشینه کانی نه مانیش بریایان به خوا نه هینا؛ له شوینیکه وه ئازاریان بوداباری که هه ر هه ستیشیان پی نه کرد.

۲۶ خودا ده ردی سوکایه تی له م دنیا دا پی چه شاندن؛ که برزانن، دیاره ئازاری نه و دنیا مه زن تره.

۲۷ وا ئیمه له م قورئانه دا بوئه م خه لکه هه مۆ جوړه نه زیله مان هینایه وه؛ شایه ت په ندی لی وه رگرن.

۲۸ قورئانیکه به عاره بی و خیج و خواری تیدانیه؛ به شکۆ له خودا بترسن.

۲۹ خوا دۆمرو به نمونه دینیتته وه: یه ک خولامی چه ندکه سی دژبه یه کتره، نه وی تریان خولامی تاقه که سیکه؛ ناخۆ نه م دوانه وهک یه کن؟ سوپاس بو خواس. به لام زور به یان نه زانن. ۳۰ تۆش ده مری و نه وانیش ده مرن.

۳۱ پاشان له روژی قیامه تا کیشه ی ئیوه دیتته وه لای په روه رنده وه.

﴿٢١﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
 إِذْ جَاءَهُ^{٢١} الْيَسْرَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۖ وَالَّذِي
 جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^{٢٢} أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٢٢﴾
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٥﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٢٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
 أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ يَاقَوْمِ اعْمَلُوا
 عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٢٩﴾

- ۳۲ سا کئی له وه ناهه قتره درۆ بوخوا هه لبه ستی و ئەم راسته‌ی که بۆی هاتوه، نه‌ی سه‌لمینی؟ ناخۆ بوخودانه ناسان له دۆژه هدا جینگه‌نیه؟
- ۳۳ ئەو که سه‌ی راسته‌که‌ی هینا و راستی سه‌لماند، ئەوانه له خوا ده‌ترسن.
- ۳۴ هه‌ر چی خۆیان ئاره‌زۆکه‌ن، په‌روه‌رینیان ده‌یان داتی؛ پاداشی هه‌مۆ کارچاکان هه‌روا ده‌بی.
- ۳۵ هه‌تا خودا خراترین کاری که‌وا کردویه‌انه بیه‌خشیت و باشت‌تر له‌وه‌ی کاری چاکیان پینک هیناوه، پاداشی خۆیان بداتی.
- ۳۶ تۆ به‌وانه‌ی غه‌یره‌ز خودان، ده‌ترسینن؛ مه‌گه‌ر هه‌ر خودا به‌س‌نیه‌که‌ ناگای له‌عه‌بدی خۆی بی؟ هه‌ر که‌سینکی خودا رینگه‌ی لی‌بگۆرێ، که‌س ناتوانی ربه‌ری بی.
- ۳۷ هه‌ر که‌سینکیش خودا شاره‌زای کردبی، که‌س ناتوانی له‌رینگه‌ی خودا کلی‌کا. بۆچ نازانن خودا خاوه‌ن ده‌سته‌لات و تۆله‌سینه‌؟
- ۳۸ ئەگه‌ر تۆ له‌وانه‌پرسی: کئی ئەم عاسمانانه‌و هه‌رده‌ی وه‌دی هینا؟ بینگومان هه‌ر ئیژن: خودا. بیژه: ئیوه‌ئه‌وشتانه‌ی - غه‌یره‌ز خودا - دیپه‌رستن، چۆن ده‌بینن؟ ئەگه‌ر خودا گه‌ره‌کی بی، تۆشی به‌لایه‌کم بکا، ناخۆ ئەوان به‌لای له‌سه‌رم‌ن لاده‌به‌ن؟ یان ئەگه‌ر خوا به‌ربه‌زه‌یی خۆیم بخا، ئەوان بی‌ش له‌وبه‌زه‌ده‌گرن؟ بیژه: من هه‌ر خودام به‌سه‌و خۆسپیران، خۆیان هه‌ر به‌ئو ده‌سپیرن.
- ۳۹ بیژه: گه‌لوا ئیوه‌کاری خۆتان بکه‌ن، منیش وا کاری خۆم ده‌که‌م؛ ئابه‌م زوانه‌ش تیده‌گه‌ن:
- ۴۰ کیه‌ تۆشی نازاری ئابروبه‌ره‌دی و جه‌زه‌به‌ی له‌بنه‌نه‌ها تۆی به‌سه‌ردا دی.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يُتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ
 قُلْ أَوْلُو كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾
 قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

۲۱ ئیمەین کە ئەم کتیبەمان بە راستەکی بۆتۆرەوانە کردووە؛ کە مەردم لە سۆنگە ی ئەوا شارەزابن. ھەر کە سیکى شارەزابى، قازانجى ھەر بە خۆی دەگا و ھەر کە سیکش لەرێ لادا، دزی خۆی جۆلاو تەووە؛ تۆ بریکاری ئەوان نی.

۲۲ ئەوانە ی کە دینە مردن، ئەوانەش کە دەخە و راجون و نە مردون، خودایە گیانیان رادەگری. جا ئەو گیانانە - وا مەرگی بریارداون - ھەر رادەگری؛ ئەوی دیکەش تاوەختیکی دباری کراو دینلێتەووە. لەمەدا زۆر نیشانە ھەن بۆ ئەوانە ی رادەمیتن.

۲۳ ئاخو غەیرەز خودا تەکا کارگە لیکیان بۆ خۆیان پەیدا کردووە؟ بیژە: گەرچی نە ھیچ شتیکیان بە دەستەو نە تیش دەگەن؟

۲۲ بیژە: تەکا - سەرلەبەر - ھەر بۆ خودایە؛ عاسمانەکان و زەمینیش ھەر سەر بە ون. لە ئاکامدا ھەر بۆلای ئەو دە برینەووە.

۲۵ ھەرگا ناوی خودای یەکتا بە یاد بکری، ئەو کە سانە ی باوەریان بەو دنیانە، دلێان بە و ناو دەشیوی؛ ئەگەر باسی غەیرەز خودایان لادەلێن، وە کە یف دین.

۲۴ تۆ بیژە: ئە ی خودای مەزن! ئە ی داھینەری عاسمانەکان و زەمین! زانا بە نە دیار و دیاران! تۆ ی بە کاری عەبدانی خۆت رادەگە ی و ئەو کیشە ی لە ناویاندا بۆ، کۆتای دەکە ی.

۲۷ ئەو کە سانە ی پیشەیان ناھەقی بوە، ئەگەر ھەرچی لەم سەر زەمینەدا ھە یە و ھیندە ی تریش ھ ی ئەوان بى، ئەیکە نە بارتە قای خۆیان، لە جەزە بە ی خرابی رۆژی سە لایە رزگار یان کا؛ ئەوسا شتیکی وە ھایان - لە خوداوە - دیتە بەر چاوە، کە ھەر بیریشیان بۆ ی نە چووە.

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ
 نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
 وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
 وَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوْلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
 * قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
 رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
 الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
 إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتِي
 عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

۲۸ ئەمەشیان بۆ ئاشکرا بۇ که چەند خراپەیان دەکرد؛ ئەوستانەى ئەوان گالتەیان پیدەکرد، دەوری گرتۆن .

۲۹ سا ھەر وەختى مرۆ تۆشى بە لایەک دى، لە بەرمان دە پارێتەو؛ پاشان ئەگەر بە ھەرەبە کەمان پینگەیاندن، ئیژن : ھونەرى خۆمانە . ھىچ نازانن ئەمە ئەزمۇنە بۆئەوان؛ بە لام ديارە زور بەیان لە نەزانانن .

۵۰ ئەوانەى پيش ئەوانیش بۆن ھەر ئەو قسەگە لیانە کرد؛ بە لام ھەرچى ئەوان کردیان، ھىچ بە ھەرەبە کى بۆ نەدان .

۵۱ ئەوسا سزای کارى خراپى خۆیان دى . ئەو کەسانەش کە لەناو ئەم مەردمەدا غەدر دەکەن، پاداشى خراپەى خۆیان دەدریتەو و ناتوانن خۆر زگارىبکەن .

۵۲ چۆن ھیشتا نەیانزانىوہ کە بزىو بە دەست خودایە؛ بە ھىندىکان زۆر دەداو بە ھىندىکان کەم؟ زور نیشانە لەمەدا ھەن بۆ گەلى کە بروای ھەبى .

۵۳ بێژە : ئەى عەبدەکانى من ! ئەى ئەوانەى کە بە لادان لە ئەندازە، ناھەقىو لە خۆ کردوہ ! نابى ئىوہ لە بەزەى خوا ناھومىدبن، چۆنکە لە ھەمۇ گوناھىک چاو دەپۆشى؛ ئەو لىبۆردەو دلوقانە .

۵۴ وەگەریتەلای پەرورەندەى خۆتان و خۆتان ھەر بەوى بسپىرن، بەرلەوہ ئازارتان بۆبى و کەسش دەھاناتان نەبە .

۵۵ بکە ونە شوین ئەو دەستۆرەى پەرورەندەو بۆتانى ناردو لە ھەمۇشت باشتەرە؛ بەر لەوہ ئازارتان بۆبى - لەنەکاویک - کە ھەر ھەستیشى بى ناکن .

۵۶ نەکا ئەوسا کەسى بلئى : ئەى مخابن، من لە فەرمانبەرى خودا درىغىم کرد؛ رەگەل گەپ پیدەران کە وتم .

۵۳- لىبۆردەو: بەخشندە. ۵۶- مخابن: حەيف، بەداخەوہ.

أَوْ تَقُولُ لَوَأَنَّهُ اللَّهُ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
 أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوَأَنِّي كُنتَ لِي كَرَّةً فَأَكُونُ
 مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَءَايَاتِي فَاكْذَبْتُ بِهَا
 وَأَسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
 جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْيِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
 الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن
 أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ
 فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّىٰ قَدَرِهِ
 وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

۵۷ یان بیژی: ته گهر خودا به ره و خوی ریی نیشان دابام، منیش له پاریزگاران بوم.

۵۸ یان وه ختی که نازارده بینی، بیژی: بریا بگه رابامه وه و بجومایه ریزی ناکار چاکانه وه.

۵۹ خو گه لیک له نیشانی منت بوهات؛ باوهریت پیان نه هات و له خو به زل زانینی خوت، چویه ریزه ی بی نه زانان.

۶۰ روژی قیامت توده بینی نه و که سانه ی درویان بو خوا ه لده به ست، رویان ره شه. ناخو بو خو به زل زانان شوینیک له دوزه هدا نیه؟

۶۱ نه و که سانه ی خو یان پاراست - له بهر نه وه به ریگه ی رزگاریدا چون - خودا خوی رزگاریان ده کا؛ نه توشی ناخوشی ده بن، نه خه م ده خون.

۶۲ هه رچی هه یه هه موده سکاری خودایه و ناگای له هه مومت هه یه.

۶۳ کللی گه لی ناسمانه کان و زه مینی به ده ست نه وه. هه ر نه وانه زیانبارن که له نیشانه کانی خوا حاشایان کرد.

۶۴ بیژه: ناخوتیوه له منتان گه ره که غهیره ز خودا شتیکی تر بیه رستم؟ نه ی نه زانان!

۶۵ نیمه به توو به وانه ش که به ره له توبون، ریمان گه یاند؛ هه رکه سی تر بیه رستی، بی گومانه کاره که ت لی پو جهل ده بی و له ریزه ی زیانبارانی.

۶۶ ته نه خودا بیه رسته و ده گه ل شوکر بوزیران به.

۶۷ خودایان - وه کو پیویسته - نه ناسیوه. روژی سه لا زه مین هه مؤوا له ناو مشتی نه و دایه و ناسمانانیش به دهستی نه و پیچراونه وه. خودا پاک و به رزتره له و شتانه ی نه وان ده یکه نه شه ریکی.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 ٦٨ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ
 بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ٦٩ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۗ
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّاحًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا
 فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
 يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ٧٠ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى
 لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۗ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ
 الْجَنَّةِ زُرَّاحًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
 خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۗ
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدُوهٗ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
 نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۗ

۶۸ ده که له شاخ ده میندرا؛ نه وسا هر کئی له عاسمانان و زه مینن، بی هوش
ده بن؛ مه گین که سئی خوا حه زبکا. جاری تر فؤی پیدا کرا، که چی له پیر
هه مؤیان راسته وه ده بن و به چاوی خویمان ده بیینن.

۶۹ ئەم زه مینه ش به تیشکی پهروه ریننی خوئی رونا کایی تی ده گه ری و کتیبی
خوا دیته گۆر و پیغه مبه رو ناگاداران دینه به ری و چۆن راسته، به کاری
هه موان راده گن و غه در له هیچ که س ناکری.

۷۰ هه رکه سئی هه رچی کرده - به ته واوی - باداشی بی ده گاته وه. خودا هه ر
خوئی له هه مؤ کرده وه کانیا ن ناگاداره.

۷۱ ئەو که سانه ی حاشایان له خوا کرده، بۆ جه هه نده م به کۆمه ل ره پیچه ک
ده درین. هه ر که لینی نزیک بۆنه وه، ده رگا کانیا ن بۆ فه ده که ن؛ گزیره کانی
جه هه نده م پیا ن ئیژن؛ ناخۆ ئیوه پیغه مبه رتان - له خۆتان - بۆ نه هاتبۆ،
نیشانانی پهروه رینتان بۆ وه خوینن و ترسی تۆشبونی ئە مرۆتان
وه به رینن؟ ئیژن؛ به لئی، به لام به لینی نازاردان بۆ ئیمه که خوانه ناس
بۆین، جیتی خۆیه تی.

۷۲ ئیژن؛ له ده رگای جه هه نده م بچنه ژۆری و تاهه تا هه ر له ویدا بن؛ جیگه ی
ئه وانه ی به فیزن، چه ند خراپه!

۷۳ ئەو که سانه ش که هه ر له پهروه رنده یان ترسیان بوه، ده سته ده سته
به ره و به هه شت به ری ده کرین و ده رگایان بۆ ده کرینه وه و کار به ده ستانی
به هه شتی پیا ن ئیژن؛ دروود له نگۆ، به خیره اتن، بچنه ژۆری و
ههروه ر، هه ر له ویدا بن.

۷۴ ئیژن؛ شوکرانه بۆ خودا، که به لینی به ئیمه ی دا، وه راست که را و ئەو
زه مینه ی دا به ئیمه و له و به هه شتا، کوئی ئاره زۆکه ی لیتی ده بین. ئەو
پاداشه ی دراوه به خه باتکاران چه نده باشه!

۷۱- په پیچه ک دان؛ خه رکه نه وه و دانه بهر، بردن به خووشی و ناخۆشی. بۆ فه ده که ن؛ بۆیانی ده که نه وه.

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ الْعَزِيزِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرٍ
الَّذِي وَقَّابِلُ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يَجْدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبَلَدِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَجْمَلُونَ الْعَرْشَ
وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

۷۵ فرشته کانش ده بینی، له ده وری ته خت خول ده خۆن و په سنی پاکي
په روه رنده ی خۆیان ده دن. هه رچۆن راسته، وا به ناویان راگه یشتۆن و
ئێژن: سوپاس بۆ په روه رنده ی گش جیهان.

غافیر

وئاو فوئا که د یه ده سوک لوتانه

۱ حا، میم.

۲ ئەم کتیبه له لایه ن خوای خاوه ن ده سته لات ی چازانه وه ناردراوه؛

۳ که له گونا هان ده بۆری و په شیمانی قبۆل ده کاو له جه زره به توند و تیزه.
چاکه هه ر به ده س خۆیه تی و جگه له خۆی هیچ شت بۆ په رستن نایئ و
هه مۆشت دیته وه لای ئەو.

۴ غه یره ز خودانه ناسه کان، هیچ که سنی له سه ر نیشانه کانی خودا کی شه ناکا.
گه رو خولیان به شاراندا، نه کا تۆ هه ل خه له تینئ.

۵ هۆزی نۆحیش پێش ئە مانه و چه ند کۆمه لیش له دوای ئە وان، بر وایان
به خوانه هینا. هه ر کۆمه لئ په لاماری پێغه مبه ره که ی خۆی داوه تا
بیگرن و [نازاری ده ن]؛ به قسه ی هیچیش ویستۆیا نه جئ بۆ راستی
نه هیلنه وه. ئیتر به غه زه ب گرتۆمن؛ ده سا سزای من چلۆن بۆ.

۶ به لینی په روه رنده ی تۆ له سه ر هه مۆ ئە وانه ی خودانه ناس بۆن، وا هاته جئ
که ئە وانه جه هه نده مین.

۷ ئە وکه سانه ی ته ختی خوایان هه لگرتوه و ئە وانه ی به ده وری ئە ودان،
به سوپاسی په روه رنده یان خه ریکن و بر وایان هه ر به وی هه یه و داوای
بۆردن بۆ خاوه ن باوه ران ده کن: ئە ی په روه رندی هه مۆمان! دیاره
به زه یی و زانینت هه مۆشتی داگرتوه؛ ئە وانه ی ده گه رینه وه و په یره وی
رینگه ی تۆ ده بن، له گونا هه کانیان بیۆره و له نازاری به ناگریان بپاریزه.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَاكَ أَتَيْنَا أَتَيْنَا فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
اللَّهُ وَحْدَهُ، كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكُ بِهِ، تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُونَ لَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

۸ ئەى پەروەرنەدى ھەمۇمان! بېشىيان نېرە ناوباغاتى ھەمىشەيى، كە خۆت بەلېنت پىداون؛ ئەوكەسانەش كە لەباوانى ئەوان و ھاولفیانن و بەرەو تۆرەمەى ئەوانىش - كە ئاكارى چاكىيان بۆە - وەل ئەوان بن؛ ھەر خۆت خاوەن دەستەلات و لەكارزانى.

۹ لەخراپەش بيانپاريزە. ھەر كەسىكى لەخراپە بىپاريزى، لەو رۆزەدا بەربەزەيى تۆدەكەوى؛ كە ئەمەش سەر كەوتنىكى زۆرمەزە.

۱۰ ھاوار لەوكەسانە دەكرى كە خوداىيان نەناسىوہ: بىگومان تۆرەيى خودا لەوركەى خۆتان ھەتانه، گەورەترە؛ چونكە ئىوہ بانگتان دەكەن باوہ رىو بەخودا ھەيى، كە چى ئىوہ حاشادەكەن.

۱۱ ئىژن: ئەى پەروەرنەمان! تۆدۇجاران مراندوتىن؛ دۇجارانىش زىانت بەبەردا كر دۇين؛ پى لەگوناهى خۆدەنن؛ ئاخۆ دەرە تانىك ھەيە؟

۱۲ ئەمەتان بۆيە بەسەردى، چونكە ھەرگا مەردم خواىيان دەپەرست و ھىچى ترنا، حاشاودەكرد؛ بەلام كاتى شەرىكىيان بۆئە و دادەنا، ئىوہ باوہرتان دەھىتا. فەرمان تەنيا بۆ خوداى بەرزو مەزە.

۱۳ ھەر ئەو نىشانانى خۆيتان بۆدە نوئىنى و لەوحە وايە بۆيوتان بۆ بەرى دەكا. تەنيا كەسى لەو ئامۆزگارە تىدەگا، كە روى ھەر بەرەو خودايى.

۱۴ دەسا ئىوہ بەدلپاكى ھەر ھانا بۆخودا بەرن و دىنى پاكزتان بۆئەوبى؛ جا با خودانە ناسانىش پى تۆرەبن.

۱۵ پلەى بەرزو والى ئەون، خاوەن تەختە؛ بەفرشتەى تايبەتى دا ولاىمى خۆى بۆ ھەر كەسى لەعەبدانى خۆى حەزبكا، بەرى دەكا؛ تالە رۆزى - كە تۆشيان دى - بيانترسىنى.

۱۶ ئەوى رۆزى - كە ھەمۇيان دىنەوہ دەر - ھىچ شتىكىيان لەخودا نەيىنى نىە. لەو رۆزەدا فەرمانرەوايى بۆكىيە؟ ھەر بۆ خوداى تاك و تەنياى بەسەر ھەمۇشتدا زالە.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينٌ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ * أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَقَرُونَ
 فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

- ۱۷ له و رۆزه دا هه ر کهس هه ر چی کردۆیه تی، سزای کاری خۆی ده بینتی؛
 ئەم رۆزه هیچ غه دریک نیه. خودا به له ز به کار و باران راده گا.
- ۱۸ تۆ له و رۆزه بیانترسینه که له نه کاو تۆشی ده بن. له و ده مه ی که هه مۆ
 دلێک له قورگان نزیک ده بنه وه و هه مۆ هه ر پیش ده خۆنه وه. ئەوانه ی
 ناهه قیکارن نه هیچ دۆستیان ده س ده که وێ، نه که سێ تکای بگیری.
- ۱۹ خواش ده زانی کێ چاوی غه یانی هه یه و جیان له دلدا شار دۆته وه.
- ۲۰ خوا به راستی پێ راده گا. ئەوانه ی ئەوان هانایان ده به نه بهر - غه یره ز
 خودا - هیچ کارێکیان له ده س نایه. هه ر خودایه که بیسه ریش و بینایه.
- ۲۱ ناخۆ ئەوان به زه میندا نه گه راون، تا بزانی چاره نۆسی پیشینه کانی ئەوانه
 چتۆبوه؟ له وانه به هیزتر بۆن و له و زه مینه شوینه واریشیان زۆتره؛
 له تۆله ی گونا هه کانیان خوا گرتنی و کهس له خودای نه پاراستن.
- ۲۲ که ئەوانه پیغه مبه ریان به نیشانه ی ئاشکراوه هاتبۆنه لا و برۆایان
 پێ نه کرد بۆن؛ ئەوێ چاخێ خوا گرتنی. خوا توانایه و سزادانی توند و تیزه.
- ۲۳ [له و باره وه] به چه ندیشانه ی خۆمان و به به لگه به ک ئاشکراوه، مۆسامان
 نارد،
- ۲۴ بۆلای فیرعه ون و هامان و بۆلای قارۆن. هه مۆ گوتیان: جادۆگه ری
 درۆزنه.
- ۲۵ وه ختی له لایه ن ئیمه وه دینی راستی بۆ ده رخستن، گوتیان: کورانی
 ئەوانه ی وه ل ئەو برۆایان هیناوه، له ناو بهرن و ژنه کانیان به زیندوی
 به یلنه وه؛ به لام فیلێ خوانه ناسان هه رگیز سه ری نه گرتوه.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
 لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمُ
 لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ
 بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
 أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَتَقَوْمِ إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
 وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
 وَيَتَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلُّونَ مَدْرِينَ
 مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

- ۲۶ فیرعون وتی: لیم که رین مؤسا بکوژم؛ با ئه و هاوار بو پهروه رنده ی خو ی به ری؛ من ده ترسم دینه که تان بگو ریت و پشویونی له مزه مینه بنیته وه.
- ۲۷ مؤسا گوتی: هاناده به مه بهر که سی - که منیش و ئیوه شی پهروه راندوه - بمپاریزی له هم مؤ خوبه زل زانی که باوه ری به رژی قیامه تی نیه.
- ۲۸ پیاوی له خزمانی فیرعون - که باوه ری به خوا هه بو، به لام باوه ره که ی خو ی ئه شارده و - گوتی: ئیوه چلون پیاوی وه ها ده کوزن، ئیوی: خوا پهروه رنده مه و له پهروه رنده ی خو شی را، چند نیشانه ی زورثا شکرای بو هاوردون؟ ئه گه ده لین: درۆده کا، وه بال دروی به ئه ستوی خو ی. ئه گه ریش قسه ی راست ده کا، له وانه ی ئه و پیتان ده لی، هیندیکیانؤ هه به سه ردی؛ چونکه خودا مرو ی له راده لاده ری دروزن شاره زا ناکا.
- ۲۹ گه لو! ئه مرو فه رمانره وای بو ئیوه س؛ له م هه رده شا ئیوه زالن؛ ئه گه ر خوا به گزماندا بی، ئه وسا کنی یاریمان ده کا؟ فیرعون گوتی: چی خو م به چاکی ده بینم، هه ر ئه وه تان پیش ده که وم و هه ر ئه و ریگه ی که من نیشانتانی ده دم، راسته رییه.
- ۳۰ کا ورای خاوه ن بر و ا گوتی: گه لو! من له وه دلخورتم ئه و به لایه ی به سه ر خه لکی تره اتوه، به سه رتان بی؛
- ۳۱ وه ک ر و داوی هوزی نوح و عادو سه مؤدو ئه وانه ی پاش ئه وان بون. خوا نایه وی ناهه قی له عه بدان بکا.
- ۳۲ گه لو! لیتان نیگه رانم له و رۆده دا لیوبقه ومی که ده بیته هاوارهاوار.
- ۳۳ ئه وی رژی که هه مۆتان به ره و پاش ده گه ریته وه وه هه راده کن؛ که س ناتوانی له خودا رزگارتان بکا. هه ر که سیکیش خودا ریگه ی لی بگو ری، هیچ که س نایخاته وه سه ری.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي سَكِّ
 مَعَا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُرْتَابٌ ﴿٢٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَنٍ
 أَتَاهُمْ كِبُرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٢٦﴾ أَسْبَابَ
 السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَذِبًا
 وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
 وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ الَّذِي
 ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٨﴾
 يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
 دَارُ الْقَرَارِ ﴿٢٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
 وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٠﴾

۳۲ له مه و پیشیش یوسف به چه ندین به لگه وه هاته ناوتان؛ که چی ئیوه
له به لگه کانی دؤدل بون، باوه ریتان بی نه هینا. وه ختی که مرد، گوتتان:
ئیتیر پاش نه و خودا هیچ پیغه مبه ری نانی ری. ده سا ئاوا هه رکه سینک
دؤدلی بکاو له نه ندازه ی خوی دهر بچی، خودا رینگه ی لی ده گوری.

۳۵ نه و که سانه ی که بی نه وه به لگه یه کیان بو هاتبی، له مه ر نیشانه کانی خوا
کیشه ده که ن، له لای خودا و باوه رداران کاری زور نابه جی ده که ن. خوا
دلی هه ر خۆ به زل زانیکی زوردار، وا مۆرده کا.

۳۶ فیرعه ون گوتی: نه ی هامان ا بچۆ که لایه ک بۆمن سازکه، به شکۆ بگم به و
ئاسۆ دۆره ده ستانه؛

۳۷ ئاسۆ کانی ئاسمانه کان؛ بروانمه خودا که ی مۆسا. منیش ده لیم درۆده کا؛
ئابه م جزره فیرعه ون کاری گهندی خوی به جوان زانی و بۆبه له مبه ری
سه ر رینگه ی. هه ر فیلیکی فیرعه ون بۆخوی دۆزیه وه، به فیرۆچۆ.

۳۸ نه و که سه ی خاوه ن باوه ر بو، گوتی: که لۆا شوینم که ون، من راسته ریتان
شان ده ده م.

۳۹ که لۆا نه م زینی دنیا به هه ر سه ر ریکه و ده بر پته وه؛ مالی نه ولا یه کجاری به.

۴۰ هه ر که سه ی خراپه بکا، هه ر به نه ندازه ی خراپه ی سزاده دری.

هه رکه سیش ئاکاری چاک بن - چ نییر، چ می - و باوه ری به خودا هه بی،

نه وانه ده چنه به هه شت و بی ژماره هه مۆ بزیوکیان هه به.

* وَيَقَوْمٍ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى
 النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
 لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَاجِرَمَ
 أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
 وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
 ﴿٤٣﴾ فَسَتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
 مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِثَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ
 يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
 آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي
 النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
 لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ
 ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
 قَدَّحَكَم بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
 جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

۲۱ گه لؤا چیمه، من دهمه وی رزگارتان کم، ئیوه له منتان گهره که بچمه ناگر؟

۲۲ ده تانه وی له خودا حاشابکه م و شتی وا بپه رستم و بیانکه م به شهریکی خوا، که هیچ زانستیم پی نیه؛ که چی من گهره کمه ئیوه رۆبکه نه لای ههره به ده سه لاتی گوناھ به خش.

۲۳ بنگومان ئیوه ده خوازن من شتی وا بپه رستم که له دنیاو له قیامه تی هیچ کاریکی له دهس نایه. هه مؤمان ده گهرینه وه بۆلای خودا و ئه وانیه له قاس ده رده چن، ههر تۆشی جه هه ندهم ده بن.

۲۴ جا ئه وده مه قسه ی منتان دیته وه بیر. کاری خۆم به خوا ده سپیرم؛ خودا چاوی له عه بده کانی خۆی هه یه.

۲۵ خوا ئه وی له ئاکامی خراپی ئه و فیله ی ده یانکرد، رزگار کردو ههر چی سهر به فیرعه ونی بۆن، به لا ده ناوه خۆی گرتن.

۲۶ هه مؤ سپیده و ئیواران ده یانبه نه سهر ئاورو رۆژی که سه لا راده بی [فه رمان ده درئ]: سا ده سه و به سه که ی فیرعه ون، زۆر به توندی نازار بده ن.

۲۷ که ئه وسا له ناو ئاگردا کیشه ده گه له یه کترده که ن. بی هیزه کان به خاوه ن هیزه کان ئیژن: ئیمه شوین ئیوه که وتبۆین، ئاخۆ ئیوه پیتان ده کری به جی ئیمه له و ئاگره، به شیک بۆخۆتان هه لگرن؟

۲۸ به هیزه له خۆ باییه کان ئیژن: هه مؤ له ئاگرداین. خودا به کاری عه بدانی وا راده گا.

۲۹ ئه وکه سانه ش که چۆنه ناو ئاگره وه، له گزیره کانی ئاگر دا واده که ن: له بهر په روه رنده ی خۆتان بۆن وه پارین، رۆژیکمان له و نازاره بۆ که م کاته وه.

قَالُوا أَوْلَمَ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
 بَلَىٰ قَالُوا فَاذْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ
 وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ
 الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدَىٰ
 وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ إِن وَعَدَ اللَّهُ
 حَقًّا وَأَسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ
 وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ
 اللَّهِ يَغْيِرُ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
 مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
 وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

۵۰ ئیژن : ئاخۆ ئیوه پیغه مبه ره کانتان به نیشانه ی ئاشکراوه نه هاته لا ؟ ئیژن : به لئی . ئیژن : ده ی خۆتان وه پارین ؛ دياره نزا ی خوانه ناسان ، به شی هه ر به فیرو چۆنه .

۵۱ بی گومانه ئیمه پیغه مبه رانمان و ئه وکه سانه ی که وا بر وایان هیناوه ، له زیانی ئهم دنیا یه داو له و روژه ش دا که شایه تان راس ده بنه وه ، یاری ده که یین .

۵۲ ئه وی روژی که ناهه قان پاکانه یان سودیکیان بی ناگه یه نی و گشتیان به نه حله ت کراون و ناله بارترمالیان هه یه .

۵۳ ئیمه هۆی رینۆینیمان دابه مۆساو کاریکمان کرد کتیبه که - به که له پۆر - بۆ تۆره مه ی ئیسرائیل بمینیتته وه .

۵۴ که پریگه یان نیشان ده داو بیروه وه ره بۆ که سانی خاوه ن ئاوه ز .

۵۵ خۆرابگره ، به لینی خودا دیتته جی . بۆگونا هت داوای لی بوردنی بکه وه هه مۆ به یانی و ئیواران - به شوکره وه - هه ر په سنی پاکی په روه رنده ی خۆت بده .

۵۶ ئه و که سانه ی له مه ر نیشانانی خودا کیشه ده که ن - به بی ئه وه ی هیج به لگه یان بۆ هاتبی - جگه له فیز ، هیج شتیان له دلدا نیه وه هه رگیز به ئاره زۆ ناگه ن . سا تۆ : په نا به خوا ببه ؛ هه ر خۆی بیسه رو زانایه .

۵۷ داهینانی ئهم عاسمانان و زه مینه ، له وه دی هینانی مه ردم گرینگتره ؛ به لام مه ردم زور به یان ئه مه نازانن .

۵۸ کۆرو چاوساغ وه کویه ک نین ؛ ئه و که سانه ش که بۆنه خاوه ن باوه رو ئاکار چاکن ، ده گه ل خرابکاره کاندانا بن به یه ک . چ هه ندکن ئه وانه ی بیرده که نه وه .

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّبَةٌ لَّارِيْبٍ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَيْلَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ كُمْ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تُوْفَكُونَ
 ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يَتَّبِعُونَ اللَّهَ يَجْحَدُونَ
 ﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيْبَاتِ ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ
 إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
 الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

۵۹ هانتی رۆزی سه لایه، هیچ گومانی تیدانیه؛ به لام زۆرینهی ئەم خەلکە برواناکەن.

۶۰ پەرورەنەدان گوتۆیه: لە بەرم بپارێنەوه، ئەوسا بە دەنگتانهوه دینم. ئەو کەسانەى - هەرلە بەر خۆبەزل زانین - نایانەوی بپەرستن، بەزەبۆنى دە چنە دور جەهەندەمهوه.

۶۱ هەر خودایە شەوی بۆ ئیوه پەیدا کرد، کە تێیدا بحە سینەوه و پۆژیشى بۆ دیتن دانا. خودا چاکەى دەربارەى مەردم کردوه؛ بە لام زوربەى ئەم مەردمە ناسپاسن.

۶۲ ئەم خودایە ئیوهى پەرورە دە کردوه و دەدی هینی هەمۆشته؛ لە غەیرەز ئەو هیچ شت بۆ پەرستن نابێ. دەى چۆن لە هەق کلا دە کرین؟
۶۳ هەر بەم تەرزە ئەو کەسانەى لە نیشانەکانى خودا حاشادە کەن، لە وهى راستە کلا دە کرین.

۶۴ ئەو خودایە سەرزە مینى بۆ ئیوه کردە نشیمەن؛ ئاسمانیشى لە سەر بەرز کردۆنهوه. ئەو بیچمى بە ئیوهى داوه، لە هەمۆبیچمیک جوانتره. بژیوی باشى پێداون. هەر ئەوه خۆای پەرورە رینتان. بە رزی و پیرۆزى بۆ خودا، کە پەرورە رینی دنیاىه.

۶۵ هەر زیندوه و لە غەیرەز ئەو هیچ پەرستۆیه کى نیه. دەسا ئیوه بە دلپاکى هەر هانا بۆ خودا بەرن و دینی پاکژتان بۆ ئەوبی. سوپاس بۆ خۆای راهینەرى هەمۆ جیهان.

۶۶ بیژە: من پاش ئەو بە لگانەى لە لایەن پەرورە نەدمرا بۆم هاتوه، رینم نە دراوه ئەو شتانه بپەرستم کە [خوانین و] ئیوه هانایان پێدەبەن؛ هەر فەرمانم پێدراوه خۆم بسپێرم بە راهینەرى گش جیهان.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
 يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكونُوا
 شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَبلُغُوا أَجْلًا مُسَمًّى
 وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
 قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا
 بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 ﴿٧٠﴾ إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْنَقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
 فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ
 مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
 نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
 ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَآمَّا
 نُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

۶۷ هر نه وه ئیوهی دروس کرد له قورپک و له پاشان له تنۆکیک و پاشان له خونینکی جه لته و پاشان ده تانهیتته ده ر به ساوایی و پاشان به خودادین هه تا ده بن به خورتیکی خورت و پاشان به پیری ده گه ن و هیندیکیشان به رله وه پیربسن ده مرن . هه تا ده گه ن به نه و کاته ی که بۆتان دیاری کراوه ، شایهت [له خۆتان] رامینن .

۶۸ هر خۆیه تی ژینی ده داو ده ش مرینن . هه رکاریکی گه ره کی بن ، هه ر پیتی ئیژی : ببه و ، ده بی .

۶۹ ناخو ئه وانه ت نه دیوه که له نیشانانی خودا کیشه ده گه ن ، چلۆن ری له خو ده گۆرن ؟

۷۰ نه وکه سانه ی که هه ر بر وایان نه هیئا به م قورعانه و به وشانه ی پیغه مبه رانمان بۆ ناردۆن ، زۆر ناخایه نی تیده گه ن .

۷۱ نه وسا که هه ریه ک چه ند توقی ده ملدایه و به زنجیر رایان ده کیشن ،

۷۲ بۆناو ئاویکی زۆرگه رم و له دوای نه وه له ناو ناگردا گر ده گرن .

۷۳ نه م جاره لیان ده پرسن : کوان نه وانه ده تانگوت : شه ریکی خودان ؛

۷۴ غهیره ز خودا . ئیژن : له بهر چاومان ونن ؛ خو ئیمه له سه ر دنیا ش بۆین ، غهیره ز خوامان نه ده په رست . خودا ئاوا خوانه ناسان گومرا ده کا .

۷۵ سا نه مه گۆری گیانتان بنی ! چونکه ئیوه له سه رزه مین به نا په وا که یفۆده کرد ؛ بادی هه واییتان ده نواند .

۷۶ له ده رگا کانی جه هه نده م بچه نه و دیوو تاهه تابه له ویدا بمیننه وه . جیگه ی خۆبه زل زانه کان چه ند ناخۆشه ا

۷۷ سا بوسته ، چونکه به لینی خوا راسته ؛ یان هیندیکت له و به لینه ی پتان ده ده یین ، نیشان نه ده یین ، یان مه رگت به سه ردا دینین . [هه ر چۆنیک

بنی] هه مۆ لایه ک هه ر ده هیننه وه لای خۆمان .

۶۷-تنۆک: دلۆپ: جه لته: خۆیتی به سیاگ. خۆرت: لاو، جیئل. خورت: به هیز، به قه وه ت.

۷۵-گۆر: سز.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَمَ
 لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْأَفْئِكِ تُمْحَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ
 اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرٍ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
 قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
 مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
 رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
 اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

۷۸ له پیش تۆشدا گه لی پیغه مبرمان ناردن . سه ره بوردی هیندیگانمان بوباس کردوی ؛ هه یشن که باسمان نه کردون . هیچ پیغه مبرئی ناتوانی هه تا خودا ئیزنی نه دا ، هیچ نیشانیک نیشان بدا . هه رگا فه رمانی خودا هات ، ده بی راستی به کاری مه رد م رابگاو ؛ هه رکی له سه ر پر و بوچن ، تیداده چن .

۷۹ هه ر خودایه ولساتی بو پهیدا کردن ، هه تا ئیوه سواریان بن و لیان بخون .

۸۰ گه لیک به هره ی تریشیان بو ئیوه هه یه ؛ نه و نیازی له دلتاندا ، له سه ریان پیکی ده هینن و له سه ریان و له سه رگه میه ش هه لده گیرین .

۸۱ زوریک له نیشانانی خوئی ، ده خاته به رچاوی ئیوه . ئیوه حاشا له کام نیشانه ی خوا ده که ن .

۸۲ ئاخو هه رگیز به زه میندا نه که راون که بزنان ئاکامی پیشینه کانیان به کوی گه یشت ؟ که له مانه زورتر و به هیزتریش بون ؛ شوینه واریشیان له هه ردا پترماوه . سا هه رچی کوئیان کرده وه ، هیچ به هره یه کی بونه دان .

۸۳ که پیغه مبرانی ئیمه به نیشانه ی ئاشکراوه چونه لایان ، به و هویه که زور ده زانن ، دلایان خو ش بو ؛ که چی نه وه ی نه وان گه مه یان پیده کرد ، ده وری لیدان .

۸۴ کاتی دیتیان به لای ئیمه یان دیته سه ر ، گوتیان : ئیتر خوا ی تاقانه ده ناسین و له وستانه ی ده مانگوت : شه ریکی خودان ، حاشاده که یین .

۸۵ پاش دیتنی سزای ئیمه ، بر واهینان قازانجی پی نه که یاندن . نه مه ری وشوینی خودایه ؛ ده رباره ی هه مو عه بدانی هه ر وابوه . له وکاته دا هه ر نه وانه ی خوانه ناس بون ، زه ره ریان کرد .

سُورَةُ فَصَّلَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ❶ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ❷ كِتَابٌ فُصِّلَتْ
 آيَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ❸ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ
 أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ❹ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ
 مِمَّا نَدْعُونَكَ إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
 فَأَعْمَلْ إِنَّا نَعْمَلُونَ ❺ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ
 أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ
 لِلْمُشْرِكِينَ ❻ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَافِرُونَ ❼ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ❽ قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
 الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ ءُتَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ❾
 وَجَعَلَ فِيهَا رُوسًا مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرْنَا فِيهَا أَقْوَامًا فِي
 أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلْسَّالِبِينَ ❿ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
 فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ❿

فوسسیلهت

ولانا و غولدا که دلا ندلا و دلوانه

۱. حا، میم.

۲. هاتوته خوار له وکسه وه که ده هنده ی دلوانه.

۳. کتیبیکه نیشانانی به رونی شی کراونه ته وه؛ به زمانی عه ره بیه؛ بؤ گروی مروی ده یزانن.

۴. مزده ده ره و ترسینه ره و زور به یان خو یان لئی بواردو ناماده نین که بیبسن.

۵. گوتیان؛ له وه ی که توبؤ نه ومان بانگ ده که ی، دلمان پؤششی له سه ره و گویمان که ره و په رده یه ک هه س له نیوانی ئیمه و تودا. تۆ خه ریکی کاری خۆت به و، ئیمه ش کاری خۆمان ده که یین.

۶. بیژه: منیش مرویه کم وه کو ئیوه؛ خودا فه رمانم پینده دا پیتان بلیم: ته نیا خودایه کتان هه یه؛ رۆتان هه ر به ره و ئه م بکه ن و داوای بؤردنی لئی بکه ن. واوه یلا بؤ ئه و که سانه ی خودا به ته نیا نازانن؛

۷. ئه وانه نه زه کات ده ده ن، نه بر وایان به رۆزی قیامه تی هه یه.

۸. ئه وانه ی خاوه ن بر وان و ئاکار چاکن، هه رو هه ر پاداشیان هه یه.

۹. ناخۆ ئیوه له که سیککی که به دؤ رۆژ ئه م زه مینه ی وه دی هینا، حاشا ده که ن و هاوتای بؤ په ی داده که ن؟ ئه وه که راهینه ری هه مۆ جیهانه.

۱۰. که ژو کۆشی له زه مین به رز کرده وه و پیتی تی خست؛ هه ر له ماوه ی چوار رۆژاندا، بؤ هه رکتی بژیوی ده وئی - به یه کسانی - بژیوی بؤدایین کردن.

۱۱. پاشان روی نا له به رزایی، که ئه وساهه ر تاریکان بؤ. به وان و به زه مینه ی گوت: خۆش یا ناخۆش، ده بی بینه به ر فه رمانم. گوتیان: وا به خۆشی هاتین.

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
 وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
 عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
 فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَقَامَةً^ط أَوْلَعَبْرُوا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً^ط وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
 ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَبْجُوسَاتٍ لِنذيقَهُمْ
 عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
 لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
 الْهُدَىٰ فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
 أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ هَاشِدٌ
 عَلَيْهِمْ سَمِعَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ وَجَلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

۱۲ ئەوساکە حەوت ئاسمانی لە دۆرۆژدا وەدی هینا؛ هەر عاسمانە ی
 فرمانی کاری خۆی بۆنارد. نزیکتەر ئاسمانیشمان بە چرایان رازاندە وەو
 پارازتمان. خاوەن دەستەلاتی زانا برباری ئەوکارە ی داوہ.

۱۳ ئەگەر هەر قبۆلیان نەکرد، بیژە: بەو هەورە تریشقە و دەترسینم کە
 ھۆزەکە ی عادو سەمۆدی وە بەردا.

۱۴ ئەوسا کە پیغە مەبرەکان - چ پوبەرۆ، چ پاشملە - لییان نزیک دەبۆنە وە
 کە: غەیرەز خوا مە پەرستن؛ وتیان: ئەگەر پەرورە رینمان مەیلی لیبا،
 فریشتە ی دادە بە زانندن. ئیمە لە وە ی کە ئیوہ ی پئی ناردراون،
 حاشادە کە یین.

۱۵ جا ھۆزی عاد لە نارە وا خۆیان لەو سەر زەمینە دا بە زل زانی. دە یانگوت:
 کوا؟ کئی لە ئیمە بە ھیزترە؟ نە یاندیبو ئەو خودایە ی ئەوانی دروس کردوہ
 کە لیک لە وان بە ھیزترە؟ ھەروا بە نیشانە کانمان بی بروا بۆن.

۱۶ ئەوسا ئیمە پەشە با یەکی بە ھیزمان - لە و رۆژانە دا کە شۆمن - نارە
 سەریان؛ تا نازاری ئابرو بەریان - لە ژبانی ئەم دنیا یە دا - پئی بچیزین.
 بی گومانە سوکایە تی نازاری ئەولاش زۆرتەر و کە سیش دە ھانایان نایە.

۱۷ ئیمە ریگە ی بەرە و خۆمان شانی ھۆزی سەمۆدیش دا. لە باتی شارە زا بۆنی
 حەزیان کرد ھەر نابینابن. ئەوسا لە سۆنگە ی ئەوکاری کە دە یانکرد،
 ھەورە تریشقە گرتنی و نازاری ئابرو بەریان لئ ھاتە دی.

۱۸ ئەو کە سانە شمان رزگار کرد کە ببۆنە خوداناس و لە گوناھ خۆیان
 دە پاراست.

۱۹ لە و رۆژە دا کە نە یارە کانی خودا بەرە و ئاگر ھەمۆیان کۆدە کرینە وەو
 دەستە دەستە بەرئ دە کرین،

۲۰ وەختی دەگەنە لای ئاگر، لە ھەر کاری کردۆیانە، گوینچکە و چەم و ھەمۆ
 پارچە پیستی لە شیان، لە دۆیان شاہە تی دە دەن.

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي
 أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ
 وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ
 يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ * وَقِيضْنَا لَهُمْ
 قُرْنَاءَ فَرَزَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
 كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
 وَالْغَوَافِ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
 شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ
 أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْحَدُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضِلْنَا مِنْ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَاتَّ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

- ۲۱ [به گله ییه وه] پیستانی خویان ده دوینین: چون دومان شایه تیتان دا؟
 ئیون: خوا وه زمانی هیناین، که ده توانی هه مؤشت بینیته قسه؛ هه ر
 نه ویشه هه وه لجار ئیوهی دروس کرد، ده شوکه ریینه وه لای نه و.
 ۲۲ له وباره وه که گوئی و چاوو گش پیستی نه ندامه کانتان شایه تیتان
 له سه ربدن، هیچ خوتان حاشارنه ده ده؛ به لام ئیوه پیتان وابو خوا له
 زوری له وکارانه ی ئیوه ده یکن، بی ناگایه.
 ۲۳ ده باره ی پهروه رنده تان ئیوه واتان گومان ده برد، که ته رت وتونای
 کردن و چونه ریژه ی زیانباران.
 ۲۴ نه گه ره وان خوراگرن، نه وه ناگر جیگه یانه. نه ر داوای لی بوردنیش
 که ن، هه رگیز لیان قبول ناکری.
 ۲۵ دوستی واشمان [له دنیا] بو په یداکردن، کاری ئیسته و ئاینده یان
 بوخه ملاندن. بو نه مان و نه و جنوکه و مروقانه ی به رله وان بون، به لینی
 خودا هاته جی؛ له به ره وه ی زیانبار بون.
 ۲۶ خودانه ناسه کان گوتیان: گوئی بو نه م قورئانه مه گزن؛ قسه ی بیتمای
 خوتانی تیکه ل بکه ن؛ به شکو به سه ریا سه رکه ون.
 ۲۷ سا مه زج بی نه وکه سانه ی خوانه ناس بون، له ئیمه وه جه زره به ی دژوار
 بچیون؛ له وه ی ده یانکرد، خراپتر نازاریان ده یین.
 ۲۸ سزای دوومنانی خودا هه ره نه مه یه؛ له سونگه ی حاشاگردنیان
 له نیشانه کانی ئیمه، ناگری له بنه نه هاتو نه نوایانه.
 ۲۹ خودانه ناسه کان گوتیان: نه ی پهروه رنده ی گلامان! نه و دوکه سه
 له جنوکه و مرویه مان نیشان بده، که رییان له ئیمه گوری؛ وه ژیربای
 خومانیان ده ده یین با له ژیری ژیره وه بن.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
 الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
 وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
 وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
 إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
 ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
 وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
 إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
 إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

- ۳۰ ئەوانەش كە گوتۆيانە: پەرورەندەمان خودايەو لەگفتیان لايان نەداوہ؛
فرشتە دینە لايان و پيان ئيژن: نە بترسن، نە خەم بخۆن؛ مۆدەتان بئ
گەيشتۆنە ئەو بەهەشتەي كە بەلپنتان پيدراوہ.
- ۳۱ ئيمە - لەدنياو لەقيامەت - دۆستی ئيوەين؛ لەبەهەشتا هەرشتي
ئارەزۆي كەن و چي بخوازن، ئامادەيە.
- ۳۲ پەزيرايي لەلايەني گوناھ بەخشي دلۆقانە.
- ۳۳ كئ لەوكەسە قسەي بەري و جي ترە، كە بەرەوخوا گازی دەكاو خووشي
ئاكاري پەسندەو ئيژي: منيش يەكئ لە موسولمانانم؟
- ۳۴ چاكەو خرابە هەمبەرينين؛ تۆهەميشە وەرامي چاكتر بدەوہ، ئەوسا
كەسئ كە لەگەل تۆدا دوزمەن، دەبيتتە دۆستی نزىكت.
- ۳۵ ئەم ئاكارەش هەر تۆشي كەسانىك دەبي كە بتوانن خۆراگربن؛ هەركيش
ئەو ئاكارەي تۆش بي، ديارە فرە بەختەوہرە.
- ۳۶ هەر وەختئ لەشەيتانەوہ دوچارى خەيالآتىك بۆي، گور جي پەنا
بەخوابەرە؛ كە خۆي بيسەر و زانايە.
- ۳۷ شەوو رۆژو خۆرو مانگيش لەنیشانەكانى ئەون. نە بەرەوخۆر سوژدە
بەرن، نە بەرەومانگ؛ سوژدە بۆ خودايەك بەرن كە ئەوانى وەدى هينا؛
ئەگەر هەر ئەو دەپەرستن.
- ۳۸ ئەگەر ئەوان فيزيان نواند، ئەوى لاي پەرورەندەتن - بەشەوو رۆژ -
هەر پەسندى ئەو دەدەن و وەرەزناين.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنْ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾ إِنْ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَنْ
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيءَ آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدِ قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنْ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجْمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَفِيئَةً عَجْمِيًّا
 وَعَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
 يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَأَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

۳۹ له نیشانه کانی نه وه زهوی ده بیینی مات بوه و ههستی ده بهردا نه ماوه. هه رگا بارانمان لئ باراند، راده زوی و ده بوژیته وه. نه وی زیندوی ده کاته وه، گیان به بهر مردوش دا ده کا. خودا توانای به سه ره هه مؤشتدا هه یه.

۴۰ نه وانه ی که سه بارهت به نیشانانمان له وه ی راسته، کلا ده بن، خو له ئیمه ناشیرنه وه. ناخو کئی له کئی چاتره؟ نه و که سه ی ده خریتته ناگر، یان نه و که سه ی روژی قیامت بی ترس دی؟ چی خو تان چه زده که ن بیکه ن؛ نه و له هه رچی ئیوه ده بیکه ن، چاوه دیره.

۴۱ نه و که سانه ی نه و کاته قورنانیان بو هات، دزی ویستان و بروایان بی نه هیتنا؛ که کتیبیکی زور به رزو. جینگه ی ریزه.

۴۲ پروبوچ له روی ناوه ستی - چ رو به رو، چ پاشمله - نه مه کارزانیک ناردویه که هه ر ده بی په سنی بدری.

۴۳ نه وانه ی که به توی ئیژن، به پیغه مبه رانی پیش توش هه ر و تراوه. په روه رندهت بیگومانه که ده توانی گونا هکاران عافوبکاو بو شی هه یه نازاری به ژانیان بدا.

۴۴ گه ر ئیمه نه م قورعانه مان به عه جه می بناردا یه، ده یانگوت: چون نیشانی به رونی شی نه کراونه ته وه؟ خو ی عه ره به و نیشانه کانی عه جه مین؟! بیژه: نه مه بو که سانی که باوه ریان بی هیتناوه، ریه رو چاره ی دهردانه؛ نه وی پرواشی بی ناکه ن، گوی گرانن له بیستن و چاویان له دیتنی کویره؛ هه ر ئیژی له جینی دوره وه گازی ده کرین.

۴۵ کتیبیشمان دا به مؤسا، که له سه ری کیشه کرا. خو نه گه ر په روه رنده ی تو بیشتوتر گفتی نه دابا، به کاریان راده که یشتن. بی سو نه وان لئی دودلن و به دگومانن.

۴۶ هه رکه سنی کاری چاک ده کا بوخوی ده کاو که سیکیش خراپه ده کا، له دزی خو ی کردویه تی. په روه رندهت غه در له عه بدانی ناکا.

۳۹- راژان: دریزبون، کیش هاتن. بوژانه وه: وه که یف که وتن پاش له ری و که ساسی.

﴿٤٦﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آتِنَا
 سُكَّاءَ ي قَالُوا أَأُذُنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿٤٨﴾
 لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْأَلُ
 قَنُوطًا ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
 لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
 رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنُدَيِّقُنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
 أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
 ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
 بِهِ ۖ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَأُرِيهِمْ
 آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ
 أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ إِلَّا إِنْهَمُ
 فِي مَرِيَّةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

۲۷ رۆزی قیامتئ کی ده بی، ئەو دهیزانی. به روبروی هه مۆروه کینک که له شکۆفه دینه ده رو هه ر مۆینه یه ک ئاوسه و چی له زگداو چی لی ده بی، ئەو دهیزانی. ئەوئی رۆژی که خودا بانگیان لیده کا: شه ریکه کانی من له کوین؟ ئیژن: لای تۆ نه یدرکینین؛ که سمان ئاگامان لی نیه.

۲۸ ئەو شتانه ی له پیشۆدا جیگه ی هاناوها واریان بۆن، لییان گوم بۆن و تیگه یشتۆن که هیچ ده رتانیان نیه.

۲۹ مرۆ هه رچه ند نزا بۆستی باش بکا، وه ره ز نابی. هه رگا خراپه شی تۆش هات، هیچ ئاواتیکی نامینی و ناھومیده.

۵۰ ئەگه ر له پاش ده ردو مه ینه تئ تۆشی دی، تامی خۆشیمان پی چه شاندا، ئیژی: ئەمه له خۆم رایه و باوه رناکه م قیامت رایی؛ خۆ ئەگه ر بشمبه نه وه بۆنزیگ په روه رنده ی خۆم، سۆر ده زانم پتر چاکه م ده گه ل ده کا. جا ئەوانه ی دژی ئیمه ن، له هه رکاری کردۆیانه، خۆمان ئاگاداریان ده که ین و جه زره به ی زۆر دژواریان پی ده چیژین.

۵۱ وه ختی ئیمه ده گه ل مرۆ چاکه ده که ین، پی نازانی و فیزده نوینی و من منیه تی؛ هه رگاش خراپه ی تۆش بیی، به پانه وه مل ده نی له پارانه وه. ۵۲ بیژه: ئیوه به من بیژن، ئەگه ر ئەمه له خواوه بی و ئیوه باوری پی نه که ن، ده ی کئ له وه گومراتره هه تاسه ر لاساری بکا؟

۵۳ هاکا وامان کرد ئەوانه له ئاسۆکانی زه مین و عاسمانداو له خۆشیاندا نیشانه کانمان ببینن؛ هه تا لیان رۆن بیته وه که ئەو راسته. ئاخۆ

هینده یان به س نیه، په روه رنده ت له هه مۆشت ئاگاداره؟

۵۴ باش بزانه که ئەوانه له دیداری په روه رنده یان دۆد لئ. باش بزانه خۆی ده وری له هه رشت داوه.

۴۷- «که سمان ئاگامان لی نیه» یا: ئیمه هیچ شاهه تیکمان له ناودا نیه.

سُورَةُ الشُّبُرَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝١ عَسَقٌ ۝٢ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٣ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝٤ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝٥ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ۝٦ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ۝٧ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
 مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝٨
 أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٩ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝١٠

سُورَا

وَدَاوُدَ نُوْحًا كَذَلِكُمْ كُنَّا نُلَوِّقُهَا

- ۱ حَا ، مِیْم . ۲ عَیْن ، سَیْن ، قَاف .
- ۳ خُودَایِ خَاوَهَن دَه سَتَه لَاتِی زَانَالَه کَار ، فِه رِمَانِی خُوْی نَاوَا بُوْتُوْو
پِیْنَه مَبِه رَانِی بَه رَلَه تُوْش بَه رِیْ دَه کَا .
- ۴ هِر چِی لَه نَاو نَاسْمَانَان و هِر چِی لَه زَه مِیْنْدَا هِه یَه ، گِش بُوْنَه و هِه
خُوْی جِی بَه رَزُو مَه زَنَه .
- ۵ لَه وَا نَه یَه نَاسْمَانَه کَان دَه رَز بَه رَن و بَه سَه ر یَه کَدَا خِرْمَه بَکَه ن . فَرِیْشْتَانِیْش
بَه سُو پَاسَه و هِه پَه سَنِی پَه رُو ه رِیْنْتَان دَه دَه ن ؛ دَاوَا ی بَه خَشِیْن بُوْ خَه لَکِی
سَه رَزَه مِیْن دَه کَه ن . بَاش بَزَانَنْ نَه و هِه لَه گُوْنَاه دَه بُوْرِی و دَلُوْقَانَه .
- ۶ نَه و کَه سَانَه ی نَه و شْتَانَه ی غَه یِرَه ز نَه و ن ، بَه دُوْ سْتِی خُوْیَان زَانِیوْن و خَه رِیْکِی
پَه رَسْتِیَانَنْ ، خُوَا نَکَا ی لَه کَارِیَان هِه یَه و تُوْبَالِیَان لَه سَتُوْی تُوْ نَه یَه .
- ۷ هِه رُو ه هَا یِنَه قُوْر نَانِیْکِی عَه رَه بِیْمَان بُوْتُوْ هِه نَارَد ، هِه تَا تُوْبَه و ، تِرَس
وَه بَه رَخَه لَکِی مَه کَکَه و خَه لَکِی دَه و رُو بَه رِی بِیْنِی و لَه رُوْزِی کُوْبُوْنَه و هِه شِیَان
بِتِرَسِیْنِی ؛ کَه بِیْگُوْمَان هِه ر و هِ دِی دِی . نَه و سَا بَه شِیْک بَه هِه شْتِیْن و
بَه شِیْکِیَان دَه چِنَه جَه هِه نَدَه م .
- ۸ نَه گَه ر خُودَا مَه یِلِی لَیْ بَا ، گِشْتِی دَه کَرْدَه بَه رَه یَه ک لَه نَایِیْنْدَا ؛ بَه لَام هِه ر
کَه سِیْ خُوْی حَه رْکَا ، و هِه ر بَه زَه یِی خُوْی دَه خَا . نَاهَه قَانِیْش دُوْ سْت و
یَارِیْکَارِیَان نَه یَه .
- ۹ نَاخُوْ کَه سِیَان غَه یِرَه ز خُودَا دِیُوْه تَه و هِه کَه دُوْ سْتِیَان بِیْ ؟ دُوْ سْتِی رَاسْتِی
هِه ر خُوْیَه تِی و نَه و دَه تَوَانِیْ مَرِیَان زِیْنْدُوْ بَکَا تَه و هِه تَوَانَا ی هِه مَوْشْتِی
هِه یَه .
- ۱۰ لَه سَه ر هِه ر چِی پِیْک نَه هَاتَنْ ، خُودَا بَه نَاو تَان رَادَه گَا . نَه و خُودَا یَه مَنِی
پَه رُو ه رَدَه کَرْدَه ؛ مَن خُوْم هِه ر بَه و سِپَار دُوْ هِه ر رُوْدَه کَه مَه و هِه لَا ی نَه و .

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۗ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا
تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾
فَلِذَلِكَ فَادَعُ وَاَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

۱۱ وەدى ھىنى عاسمانەكان و زەمىنە و ھەر لە خۆتان جۆتەى لى
بەرھەم ھىنان و لە مالاتىش ولفى يەكتى دەرس کرد تا زۆرتر بەرە و
پىدا. ھىچ شتى وىنەى ئەونىە؛ ھەر خۆى بىسەر و بىنايە.

۱۲ كىلانى عاسمانان و ئەم زەمىنە لجم ئەوہ. رۆزىش ھەر بەمەىلى ئەوہ
بۆيەكى فرەدە نىرئى و بۆيەكى كەم. ناگای لە ھەمۇشت ھەيە.

۱۳ رىگەيەكى لە دىندارى بۆنگۆكىشا، كە ئەسپاردى نۇحىش ھەر لە و رىگە
بروا. ھەر ئەمەشمان بە فرمان بە تۆراگە ياند؛ ئىبراھىم و مۇسا و
عيساشمان رائەسپارد، كە ھەر لەسەر ئەم دىنەبن و مەشى كەن بە
چەند بەرەكى. ئەوہى ئىوہ بە خەلكى رادەگە بىنن، بۆ ئەوانەى شەرىك بۆ
خوابە يدادە كەن، زۆردزوارە. خودا ھەركى خۆى بخوازى، لەناو خەلكا
دەبىزىرئى و ھەركە سىكىش بەرە و ئەو بگەرپتەوہ، بەرە و خۆى شارەزای
دەكا.

۱۴ نەش ببونە دەستە دەستە، مەگىن وەختى باسى ئەم دىنەيان زانى.
ئىرەيى لەناو خۆياندا لە بەرەيەكى ھەلۆە شاندىن. خۆ ئەگەر بەرە رندەى تۆ
زۆتر ماوہى بۆ ديارى نە کردنايە، دەمىك بۆ كارىان كرابۆ. ئەوانەى
كتىبە كەشيان لە باش ئەوان بۆبە جى ما، لىي كە وتنە بى باوہرى و
گومانەوہ.

۱۵ سا بۆئەمە، تۆگازى لە مەردم بگە و ھەر وەك فرمانت پىدراوہ، ھەر
سۆربە لەسەر ئەم كارە و شوپن ئارەزۇيان مەكەوہ. بىئە: من بە
ھەر كتیبى خودا ناردۆيە تە خوارى، بروام ھەيە؛ فرمانىشم پىدراوہ، بە
يەكسانى بە كاروبارتان رابگەم؛ ئىمە و ئىوہ خودا بەرە رندە مانە؛
كردەوہى خۆمان بۆخۆمان، كردەوہى خۆتان بۆخۆتان؛ لەنيوان ئىمە و
ئىوہدا جى بۆبە ھانە نە ماوہ؛ خوا ھەمۇمان لە يەكتەر كۆدە كاتەوہ و
چارە نۇسىش ھەر لای ئەوہ.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ، مَجْهُومٌ
 دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ، يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ، فِي حَرْثِهِ، وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ، مِنْهَا وَمَا لَهُ، فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
 لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَبِمَحْ أَلَّ اللَّهُ الْبَطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
 بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
 عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾
 وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
 وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَوْ سَظَّ اللَّهُ الرِّزْقَ
 لِعِبَادِهِ لَبَغَوْنَا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
 خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا
 وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾ وَمِن آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
 إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٨﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
 كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٠﴾

۲۳ به مه خودا موزده به وعه بدانه ی ده دا، که بؤنه خاوه ن باوه رو ئاکار چاک بؤن . بیژه : نه من مزه یه کم له نگوئناوی ، مه گین خوش ویستنی خزمه نزیکه کان . هه رکه سیش چاکه یه ک بکا ، پتر چاکه ی ده گه ل ده که یین . خودا له گونا ده بؤری و به چاکه ی عه بدان ده زانی .

۲۴ یان ده بیژن : درؤبو خوا هه لده به ستی . ئه گه ر خودا مه یلی لی بی ، مۆر به سه ر دلته وه ده نی . خودا - هه ر به فه رمانی خوی - پوچ له ئارادا ناهیلئی و راستی له جی ، جیئدارده کا ؛ ئه و له هه رچی به ناو دلاندا ده بؤری ، ئاگاداره .

۲۵ هه ر ئه ویشه په ژیوانی له عه بدانی قبؤل ده کاو له کاره خرابه کانیا ن چاوده پۆشی و له هه مۆ کرده وه کانتان ئاگاداره .

۲۶ ئه وانه ی خاوه ن باوه رن و ئاکار چاکن ، نزیان لی قبؤل ده کاو له چاکه ی خوی به شی زۆرتریان ده داتی . بؤخودانه ناسه کانیش ، جه زره به ی زۆردؤوار هه یه .

۲۷ ئه گه ر خودا - بی سه روبه ر - بژیوی بؤعه بدانی خوی بنارده با ، له زه میندا یاغی ده بؤن ؛ به لام هه ر به مه یلی خوی و به ئه ندازه ی به پری ده کا ، که خوی له عه بده کانی خوی ئاگادارو چاوه دیره .

۲۸ هه ر ئه ویشه پاش ناهومی دبؤن له باران ، بارانه داده باریتی و دلوقانی خوشی بلاوده کاته وه . هه ر ئه وه بؤمه زنایه تی ئه شی هه ر په سندی بدری .

۲۹ هه ر له نیشانانی ئه و ن : داهینانی ئه م ئاسمانانه و زه مینه و ئه و هه مۆ جانه وه رانه ی - که له نیوان ئه و دوانه دا - بلاوی کردونه ته وه . هه رگاش بؤخوی مه یلی لی بی ، توانای هه یه هه مۆیان کۆبکاته وه .

۳۰ هه رگا تۆشی به لایه ک بؤن ، به هوی کرده وه ی خۆتانه ؛ له زۆر گونا هه کانیشان چاوده پۆشی .

۳۱ ناشتانن له م سه رزه مینه ، خۆ له خودا بدزنه وه . غهیره خوداش ، نه هیج گه وره یه کتان هه یه ، نه که سیش ده هانانان دی .

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ
 فَيُظِلِّلَنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 ﴿٣٧﴾ أَوْ يُوقِقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٨﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٩﴾ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمُنِّعُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
 غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٤٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَبُونَ ﴿٤٣﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
 وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَمَنْ أَنْصَرَ
 بَعْدَ ظَلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٥﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
 يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٦﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
 ﴿٤٧﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَنْ بَعْدَهُ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٨﴾

۳۲ هەر له نیشانانی ئە وُن: ئە وگه میانە ی - که چیا ئاسا - له ناو دەریا دین و دە چن. ۳۳ ئە گەر حە زکا، با رادە گری و له سەر دەریا بە قە تیزی دە میننە وه؛ که له مە دا بۆ ئە وانه ی خۆرا گرو سوپاسکارن، بە لگه فرەن. ۳۴ یان له سزای کردە وه یان تۆشی نوqm بۆ نیان بکا. له زۆری له گونا هانی شیان دە بۆری. ۳۵ تا ئە وه وانه ش دە ربارە ی نیشانه کانمان کیشە دە کهن، بزانی که هیچ دە ره تانیکیان نیه. ۳۶ هەر چی بە ئیوه دراوه، هۆی ژیا نه له دنیا یه. ئە وشته ش که لای خودایه، بۆ ئە وخواه ن با وه رانه ی هەر به پهروه رنده ی خۆیان پشت ئە ستۆرن، با شتره و به پیژتریشه. ۳۷ ئە وانه شن له تاوانی گه وره دۆرن و له کرده وه ی شۆره یی ده پرینگینه وه و له جه نگی ی تۆره بۆ نیاندا عه فۆده کهن. ۳۸ ئە وکه سانه ش که به ده نگی پهروه رینیانه وه چۆن و نو یۆده کهن و کارگه لیشیان به راویژه و له و بزیه ی پیمان به خشیون، ده به خشن. ۳۹ ئە وکه سانه ش ئە گەر زۆریکیان لئ بکری، تۆله ی خۆیان ده که نه وه. ۴۰ سزا بۆ هەر خراپه یه ک، خراپه یه کی وه ک ئە وه. کیش له تۆله چا و بپۆشی و کۆشش بۆ ئاشتی بکا، پاداشی له سەر خودایه. بی سۆ خودا ناهه قکارانی خۆش ناوین. ۴۱ ئە وکه سانه ی له پاش ناهه قی لیکردن، تۆله ی خۆیان ده ستیننه وه، خه تابارنن. ۴۲ خه تا هەر له وکه سانه یه - نارەوا - ناهه قی له مەردم ده کهن و ئا کاریان له ولاتدا به ملهوریه. ئە وانه ئازاریکی به ژانیان ده بی. ۴۳ بۆ که سیک ی خۆرا گری و له تۆله چا و بپۆشی بکا، ئە مه به کئی له کاره به سنده کانه. ۴۴ هەر که سی خوا لئ گۆریبی، ئیتر که سی به شوین ئە وا، نابیی به دوست. تۆ ده بیینی ئە وانه ی ناهه قیکارن، وه ختی جه زره به ده بینن، ئیژن: ئاخۆ هیچ ده ره تانی کمان هه یه ؟

۴۶- پشت ئە ستۆر: خاتر جه م، بی نیکه رانی. ۳۷- ده پرینگینه وه: دۆری ده گرن. له پرینگانه وه: دۆری گرتن. «ئە وانه شن ...» یا: ئە وانه ش که له گونا هه گه وره کان و له کرده وه شۆره یه کان، دۆر ئە گرن و له جه نگی-

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الَّذِينَ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِلَّا أَلْبَلَعُ وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً
 وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنشَاءً
 وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

۲۵ که ده یانبه نه سه رئاگر، ده یانبینی زؤر به سه رکزی داماون و له بنه وه
چاوه چاویانه. خاوهن باوه رانیش ئیژن: زیانباران ئه وکه سانهن که
خویان و کهس و کاریان، رۆزی سه لا دؤرانده. باش بزائن که ئه و
ناهه قی که رانه، هه تاسه ر هه ر له تازاردان.

۲۶ غه یره زخودا هیچ کهس ده هانا یان نایه. هه رکهس خودا گومرای بکا، هیچ
رینه کی بؤنامینی.

۲۷ به رله وه رۆزی بی که له لای خودا وه هیچ گه رانه وی بؤنیه، به فه رمانی
به روه رنده ی خۆتان بکه ن. ئه وی رۆزی هیچ په ناتان ده س ناکه وی و هیچ
حاشاتان بی ناکری.

۲۸ سا ئه گه ر هه ر خویان بوارد، ئیمه تۆمان بؤیه نه نارد له سه ر ئه وانه
پاسداربی؛ ته نیا ئه وه نده ت له سه ره، مه به سه ته که رابگه یینی. ئیمه هه رگا
کاریک ده که یین مرو تومی به زه بی ئیمه بجیزی، خۆشیان لی دی و ئه گه ر
به هۆی کرده وه خرابه کانیان ده که ونه چۆرتمیکه وه، هه ر ده زانن
پینه زان بن.

۲۹ له وئا سمانانه و زه مینه فه رمانه وا هه ر خودایه و چی بخوازی دروس ده کا؛
به یه کتی کچ ده به خشیت و به یه کتی کور؛ ئیتر به مه یلی خۆیه تی.

۵۰ یان جفیکی کورو کچانیان ده داتی و مه یلی لی بی، هیندیکانیش نه زۆک
ده کا. هه ر خۆی زانایه و توانایه.

۵۱ هه رگیز خودا هیچ که سیکی له رۆبه رۆ، نه دوانده. یان فه رمانی له رای
دلیه وه ناردوه، یان له پشت په رده وه بوه، یان قاسیدیکی ناردوه و
ئیزنی داوه چی ده خوازی به دللی رابگه یینی. هه ر ئه و جی به رزو کارزانه.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
 وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الْخُرُوفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينًا
 لَعَلِّي حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا
 أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي
 الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ
 خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

۵۲ هر به م جوره ش ، ئیمه له فهرمانی خومان ، گیانیکمان نارده لای دلت .
 توده پیشدا نه تده زانی کتیب کامه و پروا چیه ؟ به لام ئیمه نه وه مان کرده
 مه شخه لیک که عه بدانمان - نه وانه ی خومان بخوازین - به وه
 ده خهینه سهر ریگا . توش له راسته ری ، ریبه ری .
 ۵۳ ریگه به ره و نه و خودایه ی ، هرچی له عاسمانه کان و هرچی له
 زه مینیشدا یه ، هر بؤ نه وه . باش بزانی ا هه مؤکارنیک هر بؤ لای نه و
 ده چیته وه .

زوخروف

و دنا و خودا که دهنده و دلوانه

- ۱ حا ، میم .
- ۲ به م کتیبه که هه مؤشت نیشان ده دا .
- ۳ بریارمان دا نه م قورعانه عه ره بی بی ؛ به شکو بتوانن تی بگن .
- ۴ نه مه ش له ماکی کتیبدا - له لای ئیمه - گه لی پایه به رزه و پره له کارزانی .
- ۵ هر چه ند ئیوه کومه لی بله وه زیش بن ، ناخو ئیمه له م بیروه ره وازدینین .
- ۶ ئیمه فره پیغه مبه رمان نارده تله لای کومه لانی به ره لئوه .
- ۷ هه رکه سیشمان به پیغه مبه ری بوناردن ، هه ر گالته یان پیکردوه .
- ۸ ئیمه زوردارتر له وانمان قرقردوه ؛ سهر بهوردی پینشینه کان رابردوه .
- ۹ نه گه ر تو له وانه پرسى : کئی عاسمانان و زه مینی وه دی هینا ؟ ئیژن : بی شک
 خودای خاوه ن ده سته لاتى زانا دروستی کردون .
- ۱۰ نه و که سیکه نه م زه مینه ی بؤئیوه کرده رایه خ و ریگه ی بؤپیدا کیشاون ؛
 شایه تا شاره زا بین .

۴- مه به ست له ماکی کتیب: «لوح محفوظ»ه، که سهر جاوه به بؤ هه مؤزانی و ناگاداریه که سه بهارت به جیهان.
 ۵- بله وه ز: لاسارو گوئی نه بیس.

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا
 كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ❶ ❷ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
 لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ❸ ❹ لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ
 ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
 الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ❺ ❻ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
 لَمُنْقَلِبُونَ ❼ ❽ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانَ
 لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ❾ ❿ أَمْ آتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
 بِالْبَنِينَ ⓫ ⓬ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
 ضَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ⓭ ⓮ أَوْ مَنْ يَنْشُؤُافِ
 الْحَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ⓯ ⓰ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
 الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ
 شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ⓱ ⓲ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
 مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ⓳ ⓴ أَمْ آتَيْنَاهُمْ
 كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ⓵ ⓶ بَلْ قَالُوا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ⓷ ⓸

۱۱ هەر ئه ویشه له ئه ندازه ئاوی بارانی نارده خوار؛ سه رزه مینی مریمان
پئی بۆژانده وه. ئیوه ش وا ده خرینه ده ری.

۱۲ هەر ئه ویشه ئه م هه مو جفته ی دروس کرد؛ گه می و پاتالی وه هاشی
بۆئیوه وه دی هیتاوه، سواریان ده بن.

۱۳ ئه شی هه رگا له سه رپشتیان هه سانه وه، ئه وسا چاکه ی به روه رنده تان
له بیربئی و بیژن: پاکی و بئی عه یبئی بۆئه وکه سه یه که ئه مه ی پامی
ئیمه کرد؛ ده نا بۆمان رام نه ده بۆن.

۱۴ ئیمه ش گشمان به ره و په روه رنده ی خۆمان ده چینه وه.

۱۵ فرزندیان له به نده کانی خۆی بۆدانا! راستی مرو به ئاشکرا پئی نه زانه.

۱۶ ئاخۆ له ناو ئه وانهدا - که هه رخۆی دروستیان ده کا - کچانی داوه
به خۆی و کورانیشی کردۆته تایبه تی ئیوه؟!

۱۷ که چی هه رگا، یه کئی له وان مۆده ی ئه وه ی پئی بدری وا خۆی پئی وایه بۆ
خودایه، روخساری ره ش داده گه ری و له رگان پیش ده خواته وه.

۱۸ ئاخۆ که سئی له خشلآ به خیو کرابی و له شه ریشا نه خۆیابی، بۆخواده بی؟

۱۹ ئه و فریشتانه ی هه مۆیان به نده ی خودان، به میوینه یان داناون. ده بی
خۆیان له وی بۆبن که ئیمه وه دیمان هینان! شایه تیه که یان ده نۆسری و
لیان ده پرسریته وه.

۲۰ ئیژن: ئه ر خوا چه زی کربا، ئیمه نه مانده په رستن. له مه شدا
دۆره زانستن؛ هه ر درۆیان هه لده به ستن.

۲۱ ئاخۆ ئیمه - به ر له قورئان - کتیبیکمان به وان داوه، که ئیستا بیکه نه به لکه؟

۲۲ به لکه ئیژن: باب و کالمان له سه ر ئاینیک رویشتون، ئیمه ش پهیره وی
ئه وانین.

۱۲- گه می: که شتی. پاتان: ئازال، مالات، ولسات. ۱۵- باجفه ی «جُزء»، «پاژ» ه: که بریتیه له

فرزند - ۱۷- «مۆده ی ئه وه ی» مه به ست ئه وه یه مژده ی به دنیا هانتی میوینه ی پئی بدری.

۱۸- نه خۆیا: نادیار. ۲۲- کال یا کال: بابیر.

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾
 ﴿٢٣﴾ قُلْ أَوْ لَوْ حِثُّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا
 إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
 إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
 مَتَّعْتُ هَهُنَا وَلَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
 وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهْمُ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
 أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لَبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

۲۳ هر به م ترزه بهرله توش هر پیغه مبه ریگمان ناردوته هر ناوه دانیهک که له ئیمه وه ترسیان وه بهرنی، هم مؤ خوشگوزهرانه کانی نه وانه، گوتویانه: باب وکالمان له سهر ئاینیک رویشتون، ئیمه ش پهیره وی نه وانین.

۲۴ گوتویه تی: نه دی نه گهر من ریپه کتان نشان بدهم که له رپی باب و باپیرتان دروس تر بی؟ گوتویانه: ئیمه به وه ی ئیوه بوی به ری کران، باوه رناکهین.

۲۵ نه وسا ئیمه توله مان لی کردونه وه. سا پروانه ئاکامی بی باوه ره کان به کوی گه بیشت.

۲۶ ئیبراهیمیش به ئاپ و هوزه که ی خوی گوت: من بیزارم له وه ی ئیوه ده په رستن؛

۲۷ مه گین له که سنی منی دروس کردوه؛ که خوی ریگم نشان ده دا.

۲۸ کاریکی کرد نه م وتاره ی له پاشه خوی بو نه ته وه ی هر بمینی؛ شایه تا بیرینگینه وه.

۲۹ نه وانیش و باب و کالی نه وانیشم له زیان هر به هره وه رکرد، تا نه م راسته و پیغه مبه ری ری نیشاندهریان هاته لا.

۳۰ وه ختی راسته که یان بو هات، گوتیان: نه مه جادویکه و ئیمه پروامان پی نیه.

۳۱ گوتیشیان: بو نه م قورعانه، بو پیاویکی به وه جی نه م دوباژئیوه نه هاته خوار؟

۳۲ ناخو نه وان به زهیی پهروه رنده ی تو دابه ش ده که ن؟ ئیمه بژیوی نه وانمان له سهر دنیا بو به ش کردون. هیندیگمان له چا و هیندیگان پایه به رترکردوه، تا هیندیگیان رازه به هیندیگان بکه ن. به زهیی پهروه رنده ی تو له وشته ی کوی ده که نه وه، هینواتره.

۳۳ خو نه گهر بریار وانه با، نابی مه ردم یهک تیره بن، وامان ده کرد میچ و بان و پله کانی ماله کانی نه وانه ی خودانه ناسن، له زبو بوایه و به ریزه پله کانا ندا سه ریان که ون؛

۳۱- به وه ج: بیایوی به نرخ و قه در. باژیو: شار. ۳۲- رازه: خزمهت، کاربوکردن. ۳۳- بازی نه وه لی نه م نایه ته ناواش ده بن: «نه گهر له بهر نه وه نه بوایه که مه ردم گش به ره و خودانه ناسی بچن و بینه کومه لیک یه یکباره، وامانده کرد.»

وَبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ
 كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا
 فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
 أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ نَاقَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَتَسَّأَلُ الْقَرِيبُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
 إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
 الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾
 فَإِنَّمَا نَذَرْنَا بِكَ فَإِنَّمَا مِنْهُمْ مَنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْزُرِنَا الَّذِي
 وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْئَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
 أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

۳۲ هه مؤ درگای ماله کانیشیان له زیوباو ته ختی زیوینم ده دانن، که له سه ریان پال ده نه وه؛

۳۵ شتی تری هه مه په نگه ش. گشت ئه مانه هه ر بو خوشگوزهرانی زینی ئه م دنیان؛ مالی ئه ولاش پهروه رندهت هه ر بو ئه وانه ی داناوه که له خوای خویمان ده ترسن. ۳۶ هه رکه س له راست یادی خودا حه زده کا کویرایی دایی، هه مده میکی شهیتانی لی په یداده که یین.

۳۷ ئیتر هه ر ئه و هاوده مانه له ریگه هه له یان ده که ن؛ لاشیان وایه راسته ری یان دیوه ته وه.

۳۸ تا ئه وکاته ی دیته لامان؛ ئیژی؛ خوژی مه ودا ی نیوانی من وتو، به قه د نیوان خو ره لات و خو رنشین له یه کتر دؤربا؛ چه ند هه مده می ناله بار بوی.

۳۹ ئیتر ئه مرو [ئهم قسانه] دادؤنادا؛ چونکو ئیوه غه درتان [له خو] کردوه. ئه شی گشتو پیکه وه جه زره به بدرین.

۴۰ ئاخو گه ره کته گوئی کپان لیت بیسن؟ یاخو کویران و ئه وانه ی ئاشکرا له گومر اییدان شاره زای راسته ری بکه ی؟

۴۱ ئه گه ر تو له م ناوه لابه یین، ئیمه دیاره تو له یان لی ده که یینه وه.

۴۲ یان ئه وشته ی به لئیمان به وانه داوه، واده که یین بوخوت بیبینی. ئیمه باشیان له سه رزالین.

۴۳ له سه ر ئه وه ی به تورا گه یه ندراره پین دابگره؛ که تو له سه ر ریگه ی راستی.

۴۲ ئه م قورئانه بو توش و بو هوزه که شت ده بیته هوی بیره وه ری و له پاشانیش ده رباره ی ئه م، لیو ده پرسن.

۴۵ له و پیغه مبه رانه ش پرسه که به ر له تو ناردراون؛ ئاخو مه بریارمان داوه - غه یره زخودا - هیچ شتی تر په رستوبی؟

۴۶ مؤساشمان وهل نیشانه کانمان هه نارده لای فیرعه ون و پیاوه کار به ده سته کانی؛ گوتی؛ من له راهینه ری گش دنیاوه ناردراوم.

۴۷ کاتی نیشانه کانی مه ی له به ر رانان، له پر هه مؤ له تریقه ی پیکه نییان دا.

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا تَأْيِهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
 الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن
 تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
 وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
 مَعَهُ الْمَلَكُ بِكَفَّةٍ مُّقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
 فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا
 انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ * وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
 مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا أَلَيْسَ هَذَا
 خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِجْدَالًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
 إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ
 ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

- ۲۸ هه نیشانه یه کی خو مان نیشانی ته وانه ده دا، له نیشانه که ی پیشه وه گرینگتر بو. تو شی نازار یشمان کردن، به شکمه می بگه رینه وه.
- ۲۹ وتیان: نه ی کاکی جادو گه را له پهروه رنده ت بخوازه، نه وه په یمانی به تو ی داوه پیکی بیینی؛ نه وسا باوه رت پی دینین.
- ۵۰ له پاش نه وه ی به لاشمان له سه ر لابر دن، نه وان په یمان شکینیان کرد.
- ۵۱ فیعه ون بو ژیرده سته کانی جاری کیشاو گوتی: گه لو! ناخو هه مؤ هه ردی میسرو نه و چۆمانه ی به به رمن دا فرکه یانه، مولکی من نین؟ ئیوه خو تان نه تاندیوه؟
- ۵۲ من چاکتر نیم له م کاو رایه که هیچ نمودیکی نیه و باش نازانی قسه ش به ره وانی بکا؟
- ۵۳ نه دی بوچی گه وی زیبری له حه واوه به سه ردا فری نه دراوه، یان فریشته به گه ل ده گه لی نه هاتون؟
- ۵۴ زانی کاری ژیرده سته کانی شکه؛ گش به فه رمانی نه ویان کرد. نه وه هوزیک بون له ری لاده ر.
- ۵۵ که هه ر ئیمه یان رک هه ستاند، توله ی خو مان لئ کردنه وه و سه ر له به رمان به خنکان دان.
- ۵۶ کار یکمان کرد بینه چیروک و نمونه بوئه وانی له دوایی دین.
- ۵۷ نه وده مه ش که سه ر بهوردی کوری مریه م هاته گور ی، هوزه که ی توله خوشیان کردیان به هه را.
- ۵۸ گوتیان: ناخو ته وانه ی په رستومانن له و چاکترین؟ نه مه یان هه ر بو گینچه لئ هینایه پیش، چون نه مانه کومه لیکن شه ر ده فروشن.
- ۵۹ نه وه هیچ نه بو عه بدیک نه بی؛ ئیمه چاکه مان ده گه ل کردو کردمان به نمونه یه ک بووه چو به ره ی ئیسرا ئیل.
- ۶۰ خو ته گه ر مه یلمان لئ بایه، چه ند فرشته یه کمان له ئیوه وه دی دینا و ده مانکردن به جئ نشین له سه رزه مین.

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
 ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
 وَلَا بَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ
 ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَعْبَادِ لَا خَوْفٌ
 عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
 وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

۶۱ ئەو یەکیگە لە نیشانه کانی قیامەت . شکت لە هاتنی نەبی و پەیره وی هەر
لە من بکەن ؛ ئەمە ڕینگە یەکی راستە .

۶۲ شەیتانی ش ڕینگاوی نەگری ؛ ئەو ئاشکرا دووژمنا تە .

۶۳ ئەو ساش عیسا بە چە ندبە لگی دیاری دەرەو هاتبو ، گوتی : من وا ڕینگە و
شوینی لە کار زانیم بو هینا ون ؛ تا بڕیکیش لە وە تان بو رۆن کە مەو ه کە
لە سەری کیشە تانە ؛ سا لە خودا ترسو هە بی و شوین من کە و ن .

۶۴ پەر وە رندە ی من و ئیو هەر خودایە ؛ بیپەرستن ؛ ئەمە ڕینگە یەکی راستە .

۶۵ جا کۆمە لان کیشە یان لە ناو پەیدا بو . بو ئە وانە ی غەدری دە کە ن واو یلایە
لە ئازاری رۆژیکی تۆش .

۶۶ ئاخو غەیره ز رۆژی قیامەت چاوە نوۆری چی تر دە کە ن ؛ کە لە پڕ لیان
رۆدە داو پیش نا حە سن ؟

۶۷ ئەوی رۆژی یاران هەمۆ دە بنە نە یاری یە کتری ؛ جامە گین خۆ پارێزە کان .

۶۸ ئە ی ئە وانە ی کە هەر خۆمنا ن بە رستۆ ه ! ئەوی رۆژی نە ترسیکتان لە سەر
هە یە ، نە خە م دە خۆن .

۶۹ ئەوی بر وایان هینا وە بە نیشانه کانی ئیمە و هەر بە رفە رمانی خۆمان بۆن ،

۷۰ بچنە بە هە شت ؛ لە ئیو هە و لە هاوسە رانو خۆش رادە بری .

۷۱ بە سینی و زەرکی زیوینە لە دەوریا نا دین و دە چن . هەر چی دل ئارە زوی
دە کاو چا و لە زە تی لێ دە بینن ، تیدا هە یە و ئیو ش لە ویدا نامرن .

۷۲ ئەمە هەر ئەو بە هە شتە یە کە بە هۆی کردە وە کانتان ، وا بو ئیو ماو ه تە وە .

۷۳ میو ه ی زۆری تیدا هە یە و بو ئیو هە و لیا ن دە خۆن .

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
 فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
 وَنَادَوْا بِمَمْلِكٍ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَنكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
 جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرْتُمْ لِحَقِّ كَذِبِهِمْ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ
 وَرُسُلْنَا لَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
 الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ رَبِّ العَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فذَرَهُمْ يَبْخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الأَرْضِ
 إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
 وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾
 وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَن
 شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ اللهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ بَرِّبِ إِنْ هُوَ لَأَوْلَءِ قَوْمٌ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

- ۷۲ تاوانبارانیش هه تاسهر له تازاری جه هه ندم دان و ده رناچن .
- ۷۵ هه رگیز و چانیان پی نادری و ههر له ویدا به ناهومیدی داماون .
- ۷۶ هیج غه دریکمان لئ نه کردن ؛ به لام خویان غه دریان له خویان ده کرد .
- ۷۷ هانا ده بن بوگزیری جه هه نده می ؛ پهروه رنده تهم ژینه
چهرمه سه ره مان بو نه هیلئ . ئیژی ؛ ههر لیره ده میتن .
- ۷۸ ئیمه راستیمان بوهیتان ؛ به لام زوربه ی زور له ئیوه راستیو ده دزا .
- ۷۹ نه گهر نه وان له سه رکاری خویان سؤربون ، نه وائیمه ش له سه رکاری
خومان سؤربن .
- ۸۰ ناخو نه وان پیان وابو ئیمه نهینئ و سرته یان لئ نایسین ؟ ده بیسین و
چه ندیکیشان راستیو دان وان له لایان و ده نوسن .
- ۸۱ بیژه ؛ نهر خوا فرزندئ بی ، من یه که مین که سیکم که ده یه رستم .
- ۸۲ پهروه رینئ ئاسمانان و زه مین و عهرش ، هیج که مایه سیه کی نیه و ، به دؤره
له و تۆمه تانه ی نه وانه بوی هه لده به ستن .
- ۸۳ لیان گهرئ با ههر پرپوچ بوژن و خهریکی گالته کردن بن ؛ هه تا تۆشی نه و
رۆژه دین که به لینیان پیدراوه .
- ۸۴ ههر نه ویشه له عاسمانئیدا خودایه و له زمینییدا خودایه و ههر نه ویشه
له کارزانه و زور زانایه .
- ۸۵ پاکئ و گه وره یی بوکه سئ که ئاسمانان و زه مین و چی له ناوئهم دوانه دایه ،
گش بوئه وه ؛ نه و ده زانی چهو ختی سه لاراده بی و ده تانه یینه وه بؤلای
نه و .
- ۸۶ نه وشتانه ی غهیره زخوان و نه وانه ده یان په رستن ، نکارن ببنه تکاکار ؛
مه رکه سانی که به راستئ و زانینه وه شایه تی به ن .
- ۸۷ نه گهر له خویان بپرسی ، کنئ نه وانی وه دی هینا ، ئیژن ؛ خودا . ده ی چون
له هه ق کلاده بن ؟
- ۸۸ نزای نه ویش که ؛ نه ی پهروه رنده که ی من ! نه مانه ده سته خه لکیکن
ناماده نین بر وایینن .
- ۸۹ سا تو له وانه وازیینه و بیژه ؛ ئیستا بی تزس بن ، له مه و به و لاوه ده زانن .

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
 مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٤
 أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٥ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ٧ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ٨ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ
 ٩ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ ١٠ يَغْشَى
 النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١١ رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
 إِنَّا مُؤْمِنُونَ ١٢ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ١٣
 ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ١٤ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
 إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ
 ١٦ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
 كَرِيمٌ ١٧ أَنْ أَدَّوْا إِلَى عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٨

دوخان

و دنا و خود کاکه دله د بودک لوفانه

- ۱ ح، میم . ۲ به م کتیبه ی همه مؤشت رُون ده کاته وه ،
- ۳ ده شه ویکی پرله پیت و پیروزیدا ئیمه ناردؤمانه ته خوار . ئیمه ویستمان ترس وه بهر مهردم بنین .
- ۴ ههر له ویتشدا ههر کاریکی سه باره ته به کار زانی ، هاویرکرا .
- ۵ فه رمانه وه له ئیمه رایه و ئیمه راسپارده ده نئیرین .
- ۶ به زه بییه که له ئالی پهروه رنده ت را . ههر خوی بیسه رو زانایه .
- ۷ پهروه رینی ئاسمانه کان و زه مینه و ههر چی که له ناویاندا یه ؛ ئه گهر باوه ریتان هه یه .
- ۸ له غه یره ز ئه و هیچ شت بؤ په رستن ناشی . گیان وه بهر بیونه وه ردینی و ده شمرینی . ئه و ئیوه ی پهروه رده کردو پهروه رنده ی باوانی پیشینه شتانه .
- ۹ که چی هیشتا ههر له ناو دؤد لیدان و گه مه ده که ن .
- ۱۰ چاوه نۆری ئه و ورؤزه به که ئاسمان دؤکه لیککی ئاشکرای لی په یداده بی .
- ۱۱ نازاریکی زؤر به ژانه وه مؤخه لکی داده پؤشی .
- ۱۲ ئه ی پهروه رینی گلامان ! ئه وه تایه ن له سه ر لابه ؛ ئیمه باوه ریمان هیتا .
- ۱۳ کوا ئه وانه گوئی له ئامؤوگاری ده گرن ؟ پیغه مبه ری هاته لایان ، هه مؤشتی تینگه یانندن .
- ۱۴ پاشان رۇیان لی وه رگیرا و گوتیان : فیئرکراوه ، شیته .
- ۱۵ ئیمه تاماوه به کی کم ، ئه م په تایه وه لاده به یین ؛ ئیوه ده گه رینه وه [سه ر رینی پیشوتان] .
- ۱۶ ئه وی رۆژی هه لمه ته گه وره که ده که یین ، ئیمه تۆله ده که یینه وه .
- ۱۷ ئیمه هۆزی فییره ونیشمان بهرله مان تا قی کرده وه و پیغه مبه ریکی به ریز [مان] هاته لایان .
- ۱۸ که ئه م به نده خودایانه م پی بسپیرن ؛ من بوئیوه پیغه مبه ری جی باوه رم .

۴- هاویر کردن: لیک جیا کردنه وه . ۶- نال: لا، ته رف .

۱۲- ئه وه تایه ن: ئه و نازاره مان .

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَإِنِّي عُدْتُ
 بِرَبِّي وَإِيَّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزُّ لَوْحِي ﴿١٣﴾ فَدَعَا
 رَبَّهُ أَنْ هَتُوْا لَآءِ قَوْمِ مُجْرِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَسْرِعِبَادِي لِيَلَّا إِنَّكُمْ
 مُتَّبِعُونَ ﴿١٥﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿١٦﴾ كَمْ
 تَرَكُوا مِنْ جَنَّةٍ وَعَيْوُنٍ ﴿١٧﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٨﴾ وَنَعْمَةً
 كَانُوا فِيهَا فَكَفَاهِمْ ﴿١٩﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿٢٠﴾
 فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٢٢﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾ وَعَايَنْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاغٌ مُّبِينٌ
 ﴿٢٥﴾ إِنَّ هَتُوْا لَآءِ لَيَقُولُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا
 نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَأَتُوا بَابَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ أَهْمُ
 خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِيعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
 ﴿٢٩﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْبِ ﴿٣٠﴾
 مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

۱۹ له حاند خودا خوتان به زلترمه بینن؛ من بوئیوه نیشانه یه کی ئاشکرام
هاوردوه.

۲۰ من به پهروه ریئی خۆم و ئیوه په ناده بهم له وه که بمکوژن.

۲۱ ئه ر باوه ریشم پی ناکه ن، خوتانم لی دۆرخه نه وه.

۲۲ دوا جار هانای بو پهروه رنده ی خۆی هیئا، که: ئه وانه کۆمه لیکی تاوانبارن.

۲۳ سا تو وه ل ئه م عه بدانه ی من به شه و برۆ؛ چون ئه وان دواتان ده که ون.

۲۴ به ئارامی له ده ریا که بیه ره وه؛ که ئه و له شکره خنکاون.

۲۵ گه لی کانی و باغاتیان له پاش به چی مان.

۲۶ فره کیلگه و کۆشک و سه رسه رای به نرخیش.

۲۷ خیره و بیتریکیش که تیدا له و په ری خۆشیدا ده ژیان.

۲۸ ئه م جوړه و؛ دامان به گه لیکی دیکه.

۲۹ نه ئاسمان شینی بوگیران، نه زمینیش. هه ر مۆله تیشیان پی نه درا.

۳۰ توره مه ی ئیسرا ئیلیشمان له و ئازاری پرسوکایه تی رزگار کرد:

۳۱ له فیرعه ونی؛ که خۆی زۆر به زل ده زانی و له وانه بو که له ئه ندازه
ده رده چن.

۳۲ ئه وانیشمان به دانسته - له چاو خه لکی هه مۆ دنیا - به ریزترگرت.

۳۳ هیئده شمان نیشانه دانی که ئاشکرا، بین به مایه ی ئه زمونی.

۳۴ وا ئیستا ئه مانه ئیژن:

۳۵ هه ر بو یه که مجار که ده مرین، تازه زیندؤنابینه وه.

۳۶ سا ئه گه ر به راستیتانه، باوانه کانمان بو بینن.

۳۷ ئاخو ئه مانه باشرن، یاخو گه لی «توبه ع» و پیشینه کانیان؟ که قرانمان
تی خستون؛ چون تاوانبار بون.

۳۸ ئیمه ئه م ئاسمانانه و زمینه و هه ر چی له ناو ئه ودوانه دا، بو گه مه مان
سازنه داوه؛

۳۹ هه ر بو راستی هه مۆمان وه دی هیئاون؛ به لام زور به بیان نازانن.

۱۹- هاند: حه نا، به رامه ر. ۲۷- توبه ع: سه رناوی بریک له پادشایانی باشوری عه ره بستان بو.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾
 طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلِي
 الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَاَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
 صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوبٍ
 ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
 كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
 إِلَّا الْمَوْتَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلًا
 مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْبُرُوقِ الْخَاتِمَةُ

- ۴۰ زوانی هه مویان رۆزی هه لاواردنه .
- ۴۱ نه ورۆژه دۆست له مهر دۆستی هیچ کاریکی له دهس نایه و که سیش ده هانا یان نایه .
- ۴۲ مه گین که سنی وه بهر به زهی خودا که وی ؛ که هه رخوی به دهسته لات و دلۆفانه .
- ۴۳ بهری داره که ی زه قنه مۆت ،
- ۴۴ خواردنی گونا هبارانه .
- ۴۵ که چه شنی خلتی رۆن زه يتۆن ، له ناو سکاندا دیته کول ؛
- ۴۶ وهک کولینی ناوی گهرم .
- ۴۷ سا بیگرن و رای بکیشن بۆناوه راستی جه هه ندهم .
- ۴۸ نه وساکه ش ههر بۆنازاردان ، ئاڤاکه لی به سهرداکه ن .
- ۴۹ ده بچیزه ! تۆیه کی که له دنیا دا هیژای خاوه ن دهسته لات بۆی .
- ۵۰ نه وه نه وشته هاته دی که ئیوه لینی به گومان بۆن .
- ۵۱ نه وا خۆپاریزه کانیش وان له شوینیکی هیمندا .
- ۵۲ له نیوانی کانیا وان و باغاتاندا ،
- ۵۳ پارچه ی ناسک و نه ستوری له هه قهره میش له خۆده که ن ؛ هه مۆ به رانه به یه کن .
- ۵۴ زۆریش کیژی چاوه والی سپی و سۆلمان بۆهاوسه ری پی به خشیون .
- ۵۵ له ویدا هه رمیویه کی به دلایانه ، به ئارخه یانی ده خوازن .
- ۵۶ جگه له مه رگی هه وه لی ، له وشوینه دا تامی مردنی ناچیزن و له ئازاری دۆژه هیشی پارازتگن .
- ۵۷ چاکه یه و پهروه رنده ی تۆ کردۆیه تی . نه مه ش به خته وه ریه کی زۆرگرینگه .
- ۵۸ ههر بۆیه وا به هاسانی به زمانی تۆمان به ری کرد ، که شایهت بیربکه نه وه .
- ۵۹ سا تۆ چاوه نۆری بکه ، نه وانیش وا چاوه نۆرن .

جاسیه

۴۰- هه لاواردن: لیک جیا کردنه وم . ۴۸- ئاڤاکه لی: ئاره کول . ۵۳- هه قهره میش: هه وریشم . ۵۵- ئارخه یانی: خاترجمی، ئاسوده یی .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حَمَّ ۝۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۲ اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّمُؤْمِنِيْنَ ۝۳ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّهٖ ءَايٰتٌ
 لِّقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ۝۴ وَاخْتَلَفِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
 مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ءَايٰتٌ لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُوْنَ ۝۵ تِلْكَ ءَايٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَبٰى حٰدِثٍ بَعْدَ
 اللّٰهِ وءَايٰتِيْهِ يُوْمِنُوْنَ ۝۶ وَيَلِكُلُّ اَفَاكٌ اٰسِيْرٌ ۝۷ يَسْمَعُ ءَايٰتِ
 اللّٰهِ تُنٰلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ
 ۝۸ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَٰهْهُنَّ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ ۝۹ مِّنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۙ وَلَا يَغْنِيْ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوْا شَيْئًا
 وَلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَاۗءَ ۙ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝۱۰ هٰذَا
 هُدًى وَّالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ۝۱۱
 * اللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُّ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيْهِ بِاَمْرِهِ وَّلِيْلَتِنَا مِنْ
 فَضْلِهٖ ۙ وَّلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۱۲ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى
 الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۳

وینا و نوکا که کله کله بوک لوفانه

- ۱ ح، میم.
- ۲ ئەم کتیبه خاوەن دەستە لاتنی کارزان ناردۆیه تی.
- ۳ لە ئاسمانان و زەمیندا، بە لگە زۆرن بۆکە سانی خاوەن باوەر.
- ۴ لە ئافراندنی خۆتان و بلای بۆنی جانە وەران، چە ندبە لگە هەن بۆ ئەوانە ی لە بروادا بی گومانن.
- ۵ لە هاتوچوی شەوو رۆژو لەو رۆژی یە ی که خودا لەو حە وایە وە بە ریتی دەکا و زەوی مردۆی بە و هۆیە زیندوگر دە وەو لە هە لکردنی بایە کان، نیشانە هەن بۆ ئەو کە سانە ی تیدە گەن.
- ۶ ئەمانە نیشانە ی خودان کە بۆتی دە خۆینینە وەو هە مۆی راستە. دە ی سا لە پاش باسی خودا و باسی نیشانە کانی ئەو، بە کام قسە بروادە کەن؟
- ۷ های لە وکە سە ی بوختان کە رو تا و انبارە!
- ۸ هەرگا نیشانە کانی خۆای بە سەردا دە خۆینریتە وە، خۆی دە بیسی. کە چی دوا یە - بە هۆی لە خۆبایی بۆنی - پنی دادە گری و ئیزی هەر نە شی بیستو ه. سا تو مرگینی پێیدە کە ئازاریکی بە ژانی بە رده کە وی.
- ۹ نەر شتیکیش لە نیشانە کانی ئیمە، فیر بیی گالته ی پیدە کا. ئازاریک بە شی ئەمانە کە تە و او ئابرویان دە با.
- ۱۰ دۆزە هیشیان وابە دوا وە. نە ئە و شتە ی لە دنیا دا گیریان هینا، نە دۆستانیک - غە ی رە زخوا - هە لیان بژارد، بە هەر یان پیدە گە یینن. ئازاریکی زۆر سە ختیش چا وە نو پریانە.
- ۱۱ ئە مە ری نیشاندە ریکە. ئە وکە سانە ش حاشا لە نیشانە کانی بە روه رندە ی خۆیان دە کەن، ئازاریکی زۆر دژوارو بە ژانیا ن هە س.
- ۱۲ خوا کە سیکە دە ریای بۆ ئیو ه کە وی کرد، کە لە گو ی رە ی فەرمانی ئە و، گە می لە نا ودا بگە ری و بۆ چاکە ی ئە و تی بکۆشن؛ بە شکە شوکرانە بژیر بن.
- ۱۳ هەر چی لە نا و عاسمانە کان و زە میندان، گش هی ئە ون؛ ئە و بۆ ئیو ه ی کە وی کردۆن. کە لە مە دا نیشان زۆرن بۆ ئە وانە ی رادە مینن.

۱۲- کەوی: رام. ۱۳- رادە مینن: تیدە فکرن.

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۗ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ بِلَآئِكُنَا وَالْحُكْمَ وَالتَّوْبَةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَعَآئِنَهُمْ يَبِيْنَتٍ مِنَ الْأَمْرِ ۗ
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ
 رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيْعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 ﴿١٩﴾ هَذَا بَصِيْرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ
 ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

- ۱۲ تۆبه باوهرداران بیژه: بائه وکسانه ببه خشن که بۆرۆزه کانی خودا به هیوانین؛ تا به هر گرۆیهک - به یی کرده و هیان - پاداش بدا.
- ۱۵ هرکه س کاریکی باش دهکا، بۆ خۆیه تی؛ هرکه سیش خرابه دهکا، دزی خۆی کرد. پاشان ئیوه هر بۆلای پهروه رنده تان ده برینه وه.
- ۱۶ ئیمه کتیب و کارزانی و پله ی پیغه مبه رایه تیمان دابه توره مه ی ئیسرا ئیل؛ بویوی پاک و چاکیشمان پیگه یانندن. له چاو هه مۆ خه لکی دنیاش سه رمان خستن.
- ۱۷ سه باره ت به دینه که شیان زۆر نیشانه ی دیاری ده رمان پی سپاردن. له ناوه خۆش گرفتاری کیشه نه بون، مه گین وه ختی که له م دینه ناگادار بۆن؛ نه ویش هر له بهر ئیره یی نیوان خۆیان. پهروه رنده ت رۆزی سه لا به وکارانه یان راده گا، که له سه ری پیک نه هاتۆن.
- ۱۸ دوچار نه تۆمان خسته سه ر ریگه وشوینیک له م ئایینه؛ شوینی که وه و شوین ئاره زوی نه ونه زانانه مه که وه.
- ۱۹ نه وان ناتوانن له خودات بی نیازکه ن. ناهه قان دۆستی یه کترن؛ خواش دۆستی خۆپاریزانه.
- ۲۰ نه م قورئانه سۆمای چاوه بۆ مه ردم و به زه یی و ری نیشانده ره بۆ نه وانه ی له بر وادا بی گومانن.
- ۲۱ ناخۆ نه وانه ی به دکارن، واده زانن ئیمه له ژی و مه رگیاندا وهک نه وانه یان داده نیین که بۆنه خاوهن باوهرو ئاکار چاک بۆن؟ زۆر خرابی تیگه یشنۆن.
- ۲۲ خوا به راستی نه م عاسمانانه و زه مینه ی وه دی هیئا، تا هه رکه سی چه ی کرده، پاداشی وه هرگریته وه و ناهه قیشیان لی ناگری.

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
 وَقَلْبِهِ، وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
 إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ
 عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَوْنَا أَبَاءَنَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ لَارِيبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُوسِّدُ بِحَسْرِ الْمُبْطِلُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ءَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَارِيبَ فِيهَا قُلْتُمْ
 مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

۲۳ ئاخۆتۆ ئه وکسه ت دیوه که ئاره زۆی خۆی ده په رست ؟ خودا - که ئاگای لئی هه بۆ - ریی لئی گۆرئی و گوینچه که و دلشی مۆر کردو لیلایی خسته سه رچاوی . سا کئی هه یه له پاش خودا ، ریی نیشان دا ؟ ده ی بۆچی بیرناکه نه وه ؟

۲۴ هه روا گوتیان : بیژگه له ژینی دنیامان چیترنیه . هه ر ده مرین و ده ژینه وه و هه ر سه روست ده مان مرینی . هه یچ شتی له مه ش نازانن ؛ هه ر له خۆوه گومان ده به ن .

۲۵ هه رگاش نیشانه ئاشکراکانی مه یان بۆوه خوینن ، به رو بیانو ده هیننه وه و ئیژن : ئه گه ر قسه و راستن ، باب و کالمان بۆیننه وه .

۲۶ بیژه : خودا ژیه پیده داو له پاشان ده تان مرینی و پاشان له رۆزی قیامه تا - که بی گومانه هه ر دادی - هه مۆتان کۆده کاته وه . به لام زوربه ی ئه م مه ردمه های لئی نیه .

۲۷ ده سه ته لاتی ئه م ئاسمانان و زه مینه هه ر به خوایه . رۆژی که سه لا راده بی ، ئه م ته رزه هه رزه و ئیژانه زه ره رده که ن .

۲۸ ده شبینی هه مۆتیره یه ک به ریز به سه ر چۆکدا هاتۆن ؛ هه رتیره کیش بانگ ده کری ، بۆدیتنی سیایی کرده وه که ی خۆی . ئه وا ئه مرۆ پاداشی کرده وه کانتان ئه دریته وه .

۲۹ ئه مه کتییی ئیمه یه ، که به راستی و به زه ره دی ئیه ده دوی . هه رچی کرده وه ی ئیه وش بۆ ، ئیمه هه مۆمان ده نۆسین .

۳۰ سا ئه وانهی به باوه رو ئاکارچاک بۆن ، په روه رینیان ده یانخاته به ره به زه یی ؛ که ئه مه به خته وه ره یه کی زۆر گرینگه .

۳۱ به لام خودانه ناسه کان [پێان ئه وتری :] ئاخۆ نیشانه کانی منتان بۆ نه ده خوینرا به وه که خۆتان به زل ده زانی و کۆمه لیککی تاوانبار بۆن ؟

۳۲ هه رگاش وترا ، که به لئینی خودا راسته و سه لارابۆن هه یچ گومانی تیدانیه ، ئیه وتتان : هه رنازانین قیامه ت چیه ؟ لامان خه یالیککی خاوه و دلمان قنیاتی پێ نایه .

۲۴- «هه رده مرین و ...» مه به ست ئه وه یه که : ئیمه ده مرین و منداله کانمان ده میننه وه . یا : بزیک ده مرین و بزیک دینه دنیاوه . ۲۶- ها : خه به ر ، ناگا . ۲۹- زه ره د : زبان ، زه ره ر .

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٣﴾
 وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِنَكُمْ النَّارُ وَمَا
 لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٢٤﴾ ذَلِكَ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَعَرَّكْتُمْ
 الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٢٥﴾
 فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٦﴾ وَ لَهُ
 الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

سُورَةُ الْاِحْقَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
 أَتُنُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
 لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
 نُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
 سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَبَهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
 لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
 وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ
 وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَنبِئُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
 وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
 فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ
 إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّنذِرِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
 اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

۶ هرگا مهردم هه مؤیان کۆده کرىنه وه، نه وان ده بنه دوژمیان و حاشاده که ن له وانەى به رستۆيانن .

۷ هرگا نيشانه ئاشکراکانى مهيان بۆ وه خوینن - نه وانە وا کاتى قورئانيان بۆهات حاشايان لىکرد - ئیژن : نه مه هه ر به ئاشکرا جادوه .

۸ يان دبێژن : هه ر بۆخۆى هه لى به ستوه . بێژه : نه گه ر هه ر بۆخۆم هه لم به سبى ، پیتان ناکرى لای خودا هيج بۆمن بکه ن ؛ خوداش پتر ئاگاداره له و توانجه ی که ده قورعانه که ی ده گرن ؛ هه ر نه و به سه بۆ شایه تى له نىوان من و ئیوه دا ؛ هه ر نه ویشه گوناهبه خشى دلۆقانه .

۹ بێژه : له ناو نه وه هه مۆ پىغه مبه رانه ، من يه کى نا ئاسایى نیم ؛ ناشزانم له من يا له نگۆ چده قه ومى . من هه ر نه وه نده م له سه ره به پیره وى نه و فه رمانه بم که پىم راده گه به ندرى . من هه ر ته نيا به ئاشکرا ترسىنه رم و چى تریش نیم .

۱۰ بێژه : ئاخۆچ ده لىن نه ر [نه م قورعانه] له خواوه بى و ئیوه حاشای لى بکه ن و يه ک له تۆره مه ی ئیسرا ئیلیش شایه تى بدا له سه ر وینه که ی و بر وایى و ئیوه هه ر خۆبه زل زان بن ؟ خودا خىلى غه درکه ران به ره وخۆى شاره زاناکا .

۱۱ نه وانەى خودانه ناسن ، بۆخواوه ن باوه ران ئیژن : نه گه ر هيج شتىکى باشى تیدا هه با ، به رله ئیمه ی بۆنه ده چۆن . ئیستا که نه یگه بىشتۆنى ، ئیژن : نه مه درۆبه کى که ونارایه .

۱۲ له پىش نه مپش کتیبى مۇسا پىشه واو به زه یى بۆ . نه م قورئانه نه ویشى به راست زانیوه به نه زمانى عه ره بى یه ؛ تا نا هه قان بترسىنى و مۆده بى بۆ ئاکار چاکان .

۱۳ نه و که سانه ی وتۆيانه : په روه رنده مان خودایه و له دوایىشدا هه ر له سه ر قسه ی خۆيان مان ، نه ترسىکیان له سه ر هه یه ، نه خه م ده خۆن .

۱۴ نه و که سانه له قه ره بۆى کاره کانيان به هه شتىن و هه تاسه ر هه ر تىداده بن .

۸-توانج: تانه و ته شه ر ۱۰-مه به ست له وینه ی قورئان، ته وراته. ۱۱-که وناوا؛ له میژینه، زۆر کۆنه.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي
 ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنَيْتُ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 نَنْقِبِلُهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لَوْلَا إِلَهِي لَمَّا آتَيْتَنِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلِكُ الْعَمَلُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمُورِهِمْ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ
 مِمَّا عَمِلُوا وَإِلَىٰ ذَاتِ الْعَرْشِ الْمُبِينِ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَىٰ النَّارِ أَلَيْسَ
 فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَالْيَوْمَ يُحْزَنُونَ عَذَابَ الْهُونِ
 بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

۱۵ ئیمه به مرومان نه سپارد که ده گهل دایک و بابی خوئی چاکه بکا. دایکی به تۆلی هه لی گرت، ره نجی کیشا؛ که داشی نا، ره نجی کیشا. هه لگرتن و له مه مک برینه وه شی سی هه یفی برد؛ هه تا گه یشته خورتانی و ته مه نی که بیشته چل سال؛ گوتی: ئه ی پهروه رنده ی من! خۆت رام هیینه، سپاسی ئه و چاکه بکه م که ده رباره ی من و دایک و باوکمت کرد؛ کاری وا هیوام فیربکه تۆرازی کا؛ تۆره مه شم له کاری چاکه رابینه؛ وا به ره وتۆ که رامه وه و خۆم هه ر به تۆ نه سپارد وه.

۱۶ هه رکه سیش وه ک ئه وانه بن، ئیمه کاره باشه کانیان لئی وه رده گرین و له گونا هیشیان خۆش ده بین و وه ل به هه شتیه کان ده بن. ئه وه لئینه ی که بییان دراوه، راسته.

۱۷ ئه و مرویه ش که به باب و داکی ده گوت: لام لئی لاده ن! ئاخۆ به لئیم پیده ده ن جارئ تر زیندۆده بمه وه و له گۆر ده رم ده هیسنه وه؟ چه ند به ره و چین له پیش مندا هاتۆن و چۆن. داک و بابیش هه ر په نایان به خوا ده برد [وده یانگوت]: هه ی مال ویران بره وایینه! به لئینی خودایه و راسته. ئه ویش ده یگوت: ئه و شتانه هه ر چیره وکی پیشینانه و چی تر نیه.

۱۸ ئه وکه سانه ش هه ر به ده ردی کۆمه لانیک - له جندۆکه و مرویان - چۆن، که به ره وان فه وتان و تۆش جه زره به ی ئیمه هاتن و زیانبار بۆن.

۱۹ ئیمه بۆ هه ریه ک له وانه پله و پایه مان داناوه. تا خوا به هه رکه س به گۆزیه ی کارو کرده وه ی پاداش بات. ناهه قیشیان لئی ناگرئ

۲۰ رۆژی به ره ی خوانه ناسان به رانه ر ناگر راده نین [پیان ده لئین]: خۆشی دنیاو ده رباز کردو به باشی به هه رته تان لئی برد؛ ئه مرۆش زۆر به سوکایه تی نازار ده درین؛ چونکه ئیوه له سه رزه مین - به خۆراییی - خۆتان زۆر به زل ده زانی و له رپنکه ی راستۆ لادا بۆ.

* وَاذْكُرْ اِخَاعَادِ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۚ اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّىْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْا اِحْتَنَّا لِنَا فِ كُنَا عَنْ ءالِهَتِنَا فَاِنَّا
 بِمَا تَعَدُّنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ
 وَاُبَلِّغُكُمْ مَا اُرْسَلْتُ بِهٖ وَلَكِنِّىْ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
 فَلَمَّا رَاوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اُوْدِيْنِهِمْ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمِطْرُنَا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ رِيْحٌ فِىْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِى
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنْتَهُمْ فِىْمَا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِىْهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصٰرًا وَاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا اَبْصٰرُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ
 بِآيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
 اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيٰى وَصَرَّفْنَا الْآيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ
 ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ الَّذِيْنَ اَتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبٰنًا ؕ اَلِهَةً
 بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۱ برای عادیش وه بیر بینه، که له ئه حقاف ترسی وه بهر هۆزه که ی نا: ئیوه نایی غهیره زخودا بهرستن؛ من له ئیوه نیگه رانم که له روژی گه وره دا ئازار بیین. بهر له ئه وو له پاش ئه ویش ترسینه ران هاتن و چون.

۲۲ گوتیان: ئاخۆ ههر بویه هاتویه لامان، لامان بدهی له وانیه ده یانیه رستین؟ ئه گهر له قسه راستانی، ئه وه ره شه ی له ئیمهت کرد، به جیتی بینه.

۲۳ گوتی: ئه ویش خوا ده یزانی؛ من به چی راسپیراوم، به ئیوه ی راده گه یه نم؛ به لام وهک من ده تانبینم، ئیوه کۆمه لئی نه زانن.

۲۴ کاتی له لای شیوه کانیان هه ورئیکیان دی، گوتیان: ئه مه بارانمان بۆده بارینتی. به لکۆ ئه مه هه ره مانه که ئیوه بۆی به په له بۆن؛ هه وری بایه و جه زره به دانی به ژانی له گه لدایه؛

۲۵ به فه رمانی په روه رنده ی، هه مؤشت تیک و پیک ده دا. ئیتر کارئیکیان به سه رهات ته نیا هه ره جی ماله کانیان ده بیندرا. ئیمه پاداشی کۆمه لئی تاوانباران ئاواده ده ین.

۲۶ له وشوینه دا گوزه رانی کمان دا بۆنی، که به ئیوه مان نه داوه. گوئی و چاوو دلشمان به وانیش دا بۆ؛ ئه وان له گوئی و چاوو دلیان هیچ به هره یان دهس نه کهوت؛ که نرخیکیان بۆ نیشانه کانی خودا دانه ده ناو ئه وه ی حه نه کیان پیده کرد، ده وری لیدان.

۲۷ فره له و باژیرانه مان قرتی خستۆن که هه ره له ده وری ئیوه بۆن. هه مؤ جۆره نیشانه مان بۆراناون، که به شکۆ بگه رپنه وه.

۲۸ ئه دی بۆچی ئه وشتانه ی غهیره ز خودا ده یانیه رست تا به وه ویه له خویان نزیک که نه وه، هیچ ده هانا یان نه هاتن؟ به لکۆ ئه وان له ده سیان چون؛ ئه مه ش له و درۆیانه بۆ که بۆخویان هه لیان به ستۆن.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا
 حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ
 ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
 مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
 ﴿٢٢﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن
 ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٣﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
 فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
 إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَىٰ النَّارِ
 أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
 وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلُغْ فَعَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

سورة اخفان

۲۹ هیندیکیش لە جند و کانمان ناردە لای تۆ، که گوئی لەم قورئانە بگرن؛ کاتی هاتن، گوئیان: مات بن و گوئی بدەن. وەختی بیستیان، هاتنە وە ناو خێلە که یان و ترسی خویان وە بەرئان.

۳۰ گوئیان: گەلۆا ناوەرۆکی کتیبیکیان بۆووە خۆیندۆین، که پاش مۇسا ناردراو؛ بە کتیبەکانی پیشۆشی برۆا هەیه؛ هانە بۆراستی دەدات و شارەزای راستەپێ دەکا.

۳۱ گەلۆا وەرن بە دەنگ ئەم کەسە وە بچن که گازی بۆ خودا دەکا و برۆای پینکەن. لەگوناھانۆ خوش دەپێ و لە نازاردانی بەژانتان دەپاریزی.

۳۲ هەرکە سیکیش بە دەنگ ئەو کەسە وە نه چنی - که بەرە و خودا بانگ دەکا - لەم زەمینە دەره تانی دەس ناکەوێ و غەیرە زخودا هیچ کەسی دەهانا نایە. کیش ئاوابن، دیارە پێ یان لێ گۆراو.

۳۳ ئاخۆ ئەوان نە یانزانی ئە و خودایە که زەمین و ئاسمانانی وەدی هینا و لە وەدی هینانیشیاندا تۆشی ناتەوانی نەبۆ، دەتوانی زیندۆش کاتە وە وەش مرینی؟ ئاری ئە و لەسەر هەمۆشت توانای هەیه.

۳۴ ئەوێ رۆژی که ئەوانە ی خوانەناس بۆن، لای ئاگر رایان دەنین [و پینان دەلین]: ئاخۆ ئەم شتە راست نیە؟ ئین: راستە، سویند بە پەرورندە مان. ئیژی: چونکە ئیو هەر حاشاتان لیکرد، سا ئە و ئازارە بچین.

۳۵ تۆش هەر وەکو پیغە مبه ره لێ برۆاو نە بە زەکان، سۆر بە لەسەر کارە کەت و خۆراگرە؛ وەک ئە وانیش خۆراگر بۆن. بۆ ئەوانەش پە لەت نەبێ؛ ئە و رۆژی بریار دراو بەینە لامان، وادە زانن مانە وە یان هەر سەعاتی لە رۆژیکی خایاندو. ئەمەش بەندیکی تەواو. ئاخۆ کەسیک - بیژگە لە ری لادەرەکان - بە جەزەبە لە بەین دە چنی؟

سۆرە کەد

۳۵- لێ برۆاو: مرۆی خاوەن ئیرادە. ئەوێ رۆژی - یانە وێ رۆژی، ئەوێ بیینن و بریاریان پین دەدری، وادە زانن -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ❶ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ❷ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
 اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ❸ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّىٰ
 إِذَا انْخَسَمْتُمْ وَأُفْسِدُوا وَالتُّوْقَاقَ فَمَا مَتَابَعِدُوا مَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
 أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ أَبْعَضَكُمْ
 بَعْضٌ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ ❹ سَيِّدِيهِمْ
 وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ❺ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ❻ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ❼ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 فَتَعَسَّأَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ❽ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ❾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ❿
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ❶

وئاناو خوڭوڭا که کله و کولونان

- ۱ نه وانه ی دوی خوا بون و له مپه ریک بون له رتی خودا، هم مؤ کرده وه کانیا نی لی بوجه ل کرد.
- ۲ نه وانه یش که خوداناس و ئاکار چاک بون و به م قورئانه ش - که راسته و له به رورنده یانه وه بؤ محه ممد به خه لات هاتوته خواری - باوه ریان کرد، خودا هم مگونا هه کانیا نی پۆشی و کاروباری و یانیا نی بؤ سامان دان.
- ۳ چونکه هه رچی دزایه تی خودایان کرد، شوین کاری ناره واکه وتن. نه وی خاوه ن باوه ریشن له دوی نه و فرمانه ده چن؛ که به راستی له به رورنده یان رایه. ئاوا خودا چهند نمونه بؤئمه خه لکه دینیتته وه.
- ۴ ئیتر هه رگا تۆشی نه و بی دینانه بون، له ملیان دهن؛ پاش ونجر و نجر کردنیان شه ته کیان دهن. نه وسایان هه ر به چاکه نازادیان بکن، یا به ر خونیا نی لی بستین؛ هه تا شه ر کوتایی پی دی. نه گه ر خودا بیویستبا، بؤخوی تۆله ی لی ده ستاندن؛ به لام ویستی به یه کتریتان بئه زموی. نه وکه سانه ش که له رای خودا کوژراون، کرده یان به فیروندا.
- ۵ به م زوانه ریگه یان پی نیشان ده داو کاروباری و یانیا نی بؤ تکز ده کا.
- ۶ ده شیانباته نه و به هه شته ی که پی شه کی بوی باس کردون.
- ۷ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران ا نه گه ر یاری خودا بکن، خوداش یاریده تان ده داو له به ر نه یاران نابه زن.
- ۸ نه وانه ش که دین دوژمنن، به شیان هه ر نه گبه تی ده بی و کاره کانی لی بؤچ کردون.
- ۹ چونکه نه وان له مه ی که خودا ناردویه، خو شیان نایه؛ نه وسایان نیش کاره کانی لی تیک داون.
- ۱۰ ئاخو نه وان به زه میندا نه گه راون، تا برانن پی شینه کانی نه وانه چیان به سه رهات؟ خودا ته رت و توانی کردن؛ بؤ له دین لاده ره کانیش هه رشتیکی ئاوا هه یه.
- ۱۱ چونکه خودا سه روه ری نه و که سانه یه که باوه ریان پی هیناوه و نه وانه ی خودانه ناسن، بی سه روه رن.

۴- ونجر و نجر کردن: شرو له ت و بهت کردن. به ر خونین: فیدیه. ۵- ته کوز کردن: سامان دان.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
 وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيبَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِينِكَ
 الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَنَّهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَةٍ
 مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
 الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
 يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى
 وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
 وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
 حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ
 أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَءَانَّهُمْ وَقَّوْبَهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
 السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
 ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذُنُوبِكُمْ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

۱۲ خدا خاوهن باوه پانی ئاكار به سند، ده نیریتته ناو باغاتیک جوباریان به به ردا ده پروا. ئه وانه ی نه شیان ناسیوه، له دنیا دا رای ده بویرن و ده له وه رین؛ وهک له وه پانی ئاژه ل و جیکه یان له ئاگردایه.

۱۳ فره بازیری واهه بوه له خه لکی بازیره که ی تو - ئه وه ی تو یان لی وه ده رنا - که لیک به هیز و گوپ تر بون، قرمان کردون؛ که سیش ده هانا یان نه هات.

۱۴ ئاخو که سی له پهروه رنده ی خو یه وه به لگه ی رو نی بو هاتسی، وهک که سیکه کرده وه خراپه که ی خو ی بو خه ملاوه و شوین ئاره زوی خو یان که وتون؟

۱۵ ئه و به هه شته ی خدا به پاریزگاران ی به لین داوه، چون چونی ه؟ چه ندین روبراری وای تیدا، ئاوه که یان شلوی نابی. چه ندروبراری شیر ی تیدا، هه رگیز تامی نه گوپراوه. چه ندین روبراری شه رابی پیداده روا، تا وه یخون که یفی پیده که ن. چه ندروبراریش له هه نگفی پالافته هه ن. هه رمیوه یه کیش بخوازان، تیدا هه یه؛ خوشبونی پهروه رنده شیان. چون ئه مانه ده بنه لنگه ی ئه وکه سانه که تا هه تا هه ر ده بی له ئاگردابن و له سه ر یانه ئا فاکه لاندی وه خون و ریخوله یان له ت و په ت کا.

۱۶ هیندیکیان دین گویت لیده گرن؛ وه ختی له لای تو ده رده چن، له زانیاره کان ده پرسن؛ ئیسته چی وت؟ خودا موری به سه ر دل یانه وه ناوه و شوین ئاره زوی خو یان که وتون.

۱۷ ئه وکه سانه ش که هاتونه سه ر راسته ری، پتر شاره زایان ده کاو ترسی خوا یان پتر ده خاته دله وه.

۱۸ ئاخو ئه وان چاوه نوړن گوز و گوممه ت ئیسته سه لایان لی رابی؟ ئه و ئیستا نیشانه کانی په یدا بون؛ وه ختی سه لاشیان لی رابو، په ندی ئه وان سودی چیه؟

۱۹ سا بزانه غه یره زخودا هیچ شت بو په رستن نابی. بو هه له ی خوت و پیاوان و زنه کانی خاوهن باوه ر، داوای لی خوشبونی بکه. خوا له هه لگیرو ه رگیرتان و له شوینی هه میشه بی تان ئاگاداره.

۱۵- شلوی: لیل. هه نگف: هه نگوبن. ئا فاکه لاندی: ئاوه کول. ۱۸- گوز و گوممه ت: کتوپر، ناخلاف.

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
 مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
 يُنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُم
 ٢٠ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَو صدَقُوا اللَّهَ
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ٢١ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ٢٢ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
 فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ٢٣ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ
 أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ٢٤ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ
 لَهُمْ ٢٥ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
 اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ
 ٢٦ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
 وَآدْبَارَهُمْ ٢٧ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ٢٨ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ٢٩

۲۰. ئەوانەى خاوەن باوەرێن ئیژن: بۆچە سۆرەتیک نایتە خوارەوہ؟ ئەمجارە
کە سۆرەتیکى پتەو هات و لەمەر خەزاوہ باسى کرد، تۆ ئەوانەى
دەغەزیکیان لەدلدایە دەبینى وات لى دەروانن، وەک کەسى لەترسى
مردن تۆشى فیدارى هاتبى. بۆ ئەوانە واباشترە.

۲۱. [بۆ ئەوانە] بەرفەرمانى و پەیهینى بەجى و پىیە [هێژاترە]. هەرگاش خەزا
بریاردارا، ئەگەر ئەوسا بەرانبەر بەخودا راست بن، هەر بەقازانجى خۆیانە.
۲۲. ناخۆ ئەگەر دەستەلاتو و دەس کەوت، لەم زەمینە خراپە رێو دەبەن و
پەيوەندى خزمایەتیتان دەچرینن؟

۲۳. سا ئەوانە خودا بەر نەحەتەى خستون؛ گوێیان کەر و چاوەکانى لى
کۆرکردون.

۲۴. ناخۆ ئەوان لەوقورئانە رانامینن، یان دلایان گالە دراوہ؟

۲۵. ئەو کەسانەى لەپاش لەدین شارەزابون وەرگەراون، ديارە شەیتان دنەى
داون و کارەکانى بۆخە ملاندون.

۲۶. چون ئەوانە بەو کەسانەى کە حەزبان لەوشتەنیە کە خوا
ناردۆیەتە خواری، و تۆیانە: ئیمە لەبازە کاریکدا بەقسە و دەکەین. خوداش
لەوہى دەیشارنەوہ ناگادارە.

۲۷. دەبى چون بن ئەوسەر دەمەى فرشتە گیانیان دەکیشى و دەروخسارو
پشتەوہیان دەسەر وینى؟

۲۸. چونکە ئەوان وەشوین شتیکى وا کە و تۆن کە خودای تۆرە کردوہ و بەرەزای
ئەو رازى نەبۆن؛ ئەوسا ئەویش کاربانى لى پوچ کردون.

۲۹. ناخۆ ئەوانەى غەرەزبان لەدلدایە، لایان وایە خودا پرک و کینەیان
ناشکراناکا؟

۲۱- پەیهین: قسە کردن. ۲۴- گالەدان: داخستنى درگا و پەنجەرە.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
 الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
 لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوهُ وَاللَّهُ شَيْءًا وَسِيحِبُطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾
 ✽ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
 أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
 وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ
 وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتْرُكَنَّكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِن تَوَّمنُوا وَتَنَقَّوْا يُوتِكُمْ أَجُورَكُمْ
 وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِن يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ
 تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَنْتَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ
 لِنُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنكُمْ مَّن يَبْخُلُ وَمَن يَبْخُلْ
 فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن
 تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

۳۰. ئەگەر حەزەمان بکردایە، دەمانهینانە بەرچاوت و ئیتر ھەر بە وردبۆنەو ھە لە بیچمیان، باش دەوناسین. بئگومانە بەراویژی ئاخافتنیش دەیانناسی. خواش ھەموکارە کانتانی ئاگالییە.

۳۱. بەتاقیتان دەکەینەو ھە تا بزائین، کئی لە ئیو ھە تیکوشاوە و کیتان خۆراگرتیو ھە. بەراوردی دەنگ و باسی ئیو ھە دەکەین.

۳۲. ئەوانە ی خوانە ناس بۆن و بۆنە لەمبەر لەرای خودا و لەدوای ئەو ھە زانیویشیان رینگە ی رزگار بۆن کامە ی ھە، ھەر دژی پیغەمبەر و ھەستان، ھەرگیز ئەوانە ناتانن زیان بە خۆباگە ی ھەن و بەمزوانە کارەکانیان پۆچەل دەکا.

۳۳. ئە ی گەلی خاوەن باوەرانی! لە فەرمانی خودا و پیغەمبەر دەرمە چن و کارتانی پۆچەل مەکە ھەو ھە.

۳۴. ئەوانە ی لەدین لایاندا و بۆنە لەمبەر لەرای خودا و دوایی بەبیدینی مردن، ھەرگیز خۆ لیان خۆش نابیی.

۳۵. سس مەبە ھەو داوای شەر و بیستانی مەکەن؛ ھەر ئیو ھە بەسەر ئەواندان؛ ئیو خوداتان دەگە ھە و ھەرگیز پاداشی خەباتە کەتان لئە کەم ناکاتە ھەو ھە.

۳۶. ھەرچی ژبانی دنیا ی ھە، ھەمو ھەر گالتە و گە پیکە. ئەگەر ئیو ھە برەو ھە بی و خۆپاریژین، پاداشی خۆتان دەداتئ و ھیچ مایشتان لئە ناخواری.

۳۷. ھەر چەند زۆر بە قیرسیچمە ییش داوای مایکتان لئە بکا، رۆدی دەکەن و رکوئیتان دەردە خا.

۳۸. باھە مۆتان ئاگادار بن؛ بانگتان دەکەن کە مال لەرای خوا بەخت کەن. ئی و اشتان دەناودا ھە ی رۆدی دەکا؛ ھەرکە سیکیش رۆدی دەکا، رۆدی دەربارە ی خۆی دەکا. خوا لەگش کەس بی نیازە؛ ئیو ھە ژارو بە لەنگازن؛ ئەگەر بشتیشی تئ بکەن، چینیکی تر بە ئیو دەگۆریتە ھە، کە ھەرگیز ھەک ئیو ھە چن.

۳۰-راویژ: دەرەوی دەم. ۲۷-بە قیرسیچمە یی: بە بئ داگرتنە ھە، بە چەقی. رکوئیی: قین و رک.

۳۸-ژار: نەدار، ھەزار. بە لەنگاز: بە سەتە زمان، بیچارە.

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
 وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
 بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَاللَّهُ جُنُودُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

فتهح

ولانا و نوکاکه کله کله و کولوفانه

۱ نئیمه یین که وه سه رمان خستی، به و سه رخستنه بهر چاوه.
 ۲ هه تا خودا له هه له کانی پیشوت و له و هه لانه ی له وه به و لاوه توشیان دئی،
 عافوت بکا و چاکه ی دؤرله که مایه سیت ده گه ل بکا و ریگه ی راست
 نیشان بدا.

۳ تا خودا یارمه تیت بدا، به ته رزی واکه بیبه خاوه ن دهسته لات.
 ۴ هه رته ویشه ئوقره و هه دای دابه دلی ئه وانه ی خاوه ن باوه ربون؛ تا وئرای
 بروای هه یانه، بروایان به قه وه ت تربی. له شکرگه لی ئاسمانه کان و
 زه مینیش، هه مؤ به رفه رمانی خوان و خودا زانای له کارزانه.
 ۵ هه روه ها پیاوو زنانی خاوه ن باوه ربه ری کاته ناو باغاتیک، جو باریان
 به به رداده پرواو هه تاسه ر هه ر له وی ده بن و خه تاو ناله باره کانیان عافو
 بکا. لجه م خودا، ئه م رؤداوه سه رکه و تنیکی مه زن بو.

۶ هه تا وه کؤ رۇبینانی پیاوو زن و شه ریک بو خودا ناسه کان، نیرومئویان - که
 سه با به خوا گومانی خراپیان ده برد - ئازار بدا. زور خراپیان لی قه و ماوه و
 خوا غه زبی لی گرتون و نه حله ت له هه و مؤیان ده کاو جه هه نده می
 بو دانان و دوارؤژیکی ره شیان هه یه.

۷ له شکره کان - له ئاسمانه کان و زه مین - هه مؤ به رفه رمانی خوان و خودا
 خاوه ن دهسته لاتی له کارزانه.

۸ نئیمه تۆمان کل کرده، ئاگادارو مؤده ده رو ترسینه ربی.

۹ ئه شی ئیوه بروابینن به خوا و پیغه مبه ری خودا و له یاریده ی دریغ نه که ن و
 ریزی شایانی لیگرن و هه مؤ به یانی و ئیواران به سنی بده ن.

۴- هه دا؛ ئارام، سه که نین. ۶- سه با؛ سه باره ت، له مه ر، ده رباره ی. ۸- کل کردن؛ ناردن، هه ناردن.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
 فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
 اللَّهُ فَمَسِيئَتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
 مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
 بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
 أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنِّ السَّوْءِ
 وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
 مَغَانِمٍ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
 كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
 فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

۱۰ ئەو كەسانەى پەيمان لەگەڵ تۆ دەبەستن ، بابزائن پەيمان دەگەڵ خوا دەبەستن . دەستى خوا دەسەردەستى ئەوان رايە . سا ھەركەسى پەيمانى بە جى نەھىنى ، ھەر خۆى لە پەيمان شكتىنى زەرەردەكا ؛ ھەر كەسنىكىش ئەو پەيمانەى - كە دەگەڵ خوا بەستۆيە - بە جى بينى ، لە دوا رۆژا پاداشى گەورەى دەداتى .

۱۱ ئەو ەەرە بە كۆچەرانەى دواكە وتبۆن ، وە تۆ ئىزن : دارايى و مال و خىزانمان نەيانھىشت بگەينە ئيوە ؛ داواى بە خشىنمان بۆكە . سەرزارەكى شتى ئىزن ، كە لە دلپانە وە نايە . بىزە : ئەگەر خوا زيانىك لە ئيوە با ، يان بە ھەر يەكتان پى بدا ، كى دەتوانى دەس دەكارى خودا بدا ؟ بە لكە خوا لە ھەركردە وە پى دەيكەن ، ئاگادارە .

۱۲ نە خىر ئيوە پىتان وابو پىغە مەرو باوەرداران ھەرگىز تازە نايە نە وە ناوماڵ و خىزانى خويان . ھەر بە دلپىش ئەم خەيالە و بە شتىكى باش دەزانى . گومانىكى بىجا و دەبرد ؛ ديارە ئيوە كۆمە لىكى زۆر بى خىر بۆن .

۱۳ ھەركە سىكىش برۆاى نە پى بە خوا و پىغە مەرى خودا ، ئىمە بۆ ئەو بىدىنانە ، كلى ئاگرمان نىل داوہ .

۱۴ دەستە لاتى ئەم عاسمانان و زمينە بە دەس خوايە ؛ كى حەزىكا عەفوى دەكا و كىش حەزكا جەزە بەى دەدا و خوداش لە گوناھ دە بۆرى و دلوقانە .

۱۵ ھەر ئەوانەى دواكە وتبۆن ، ئىستا ئىزن : ھەرگا بەرە وتا لانيك چۆن ، ليمان گەرىن ئىمەش بە شوين ئيوە دا بىين . گەرە كيانە قسە كەى خودا بگۆرن . بىزە : ھەرگىز ئيوە لە شوين ئىمە نايەن ؛ خودا پىشەكى گوتۆيە . ئەوسا ئىزن : نە خىر ديارە لە حاند ئىمە چا و چنۆكن . نە خىر ئەوان كەم تىدە گەن .

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَى قَوْمِ آبَائِهِمْ أُولَىٰ بِأَسِيْدٍ
 نُقِنِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
 كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
 مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِي
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لَوْأَلَّادِبْرَثُمْ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

۱۶ به و عه ره به کۆچه رانه ی - که پیشو خویان دزیه وه - بیژه: هر له م به ینا نه دا بانگتان ده که ن، بچنه سه رگه لیکه گه رناس؛ یان هر شه رتان ده گه ل ده که ن، یان خو به ده سه وه ده ده ن. جا نهر ئیوه به رفه رمان بن، له خوداوه پاداشیکه باش وه رده گرن؛ نه گه ر خوشتان بدزیه وه - وه ک پیشو خو تان دزیه وه - ده تانخاته بهر جه زره به یه کی به ژان.

۱۷ گازنده له کۆر ناکری؛ گله ییش له سه ر شه ل نیه؛ له ش به باریش قه یدی ناکا. هر که سیکیش به فه رمانی خواو پیغه مبه ری ئه وبکا، ده ینی ریته ناو باغاتیک جو باریان به به ردا ده روا. هر که سیکیش خو بو یی ری، جه زره به ی به ژانی ده دا.

۱۸ ئه و ده سه خاوه ن باوه ره ی که وا له ژیرداره که دا ده گه لئا بونه هاو په یمان، خودایان لی رازی بوه؛ ده یزانی چیان له دلدا یه. سا ئوقره و دلنیا یی نارده سه ریان و به سه رکه وتنیکی نریک پاداشی دان؛

۱۹ مالی تالانی زوریشیان ده س ده که وی. خودا خاوه ن ده سه لاتی له کارزانه.

۲۰ خوا به لینی گه لی تالوی پیتان داوه که ده یگرن. به لام زوتر ئه مه ی دا پیتان و نه یه یشت ده ستی خه لکی تان بگاتی و هه تا نیشانه یه کیش بی بو خاوه ن باوه ره کان و بو راسته ری زوتر شاره زاتان بکا.

۲۱ تالانیکی تریش هه یه، هیشتا ده ستان بی نه گه بوه و خودا باشی ناگالییه و خوا هه مو کاری پی ده کرین.

۲۲ نه گه ر ئه و دین دو زمانه شه ریشیان وه ل بکردبان، سو ربزنان پشتیان ده کرده مه یدان و رایان ده کرد. له پاشانیس نه دو ستیکیان ده س ده که وت و نه که س ده هانایان ده هات.

۲۳ یاسایه که له خوداوه له پیشو شدا هر وابوه له و یاسای خودا دایناوه، هه رگیز گو زانیک نایینی.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٤﴾ هُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
 لَمَّ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فُتُصِيبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بِيغَيْرِ عِلْمٍ
 لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿١٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُءَ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٨﴾

۲۴ ھەر ئەویش بۇ لە دەست ئەوانی پارازتن و ئەوانیشی لە دەس ئیوہ؛
وہ ختی لە ئاقاری مەککە خودا کردی و ئیوہ بە سەریاندا زال بۇن . ئیوہ
ھەر کاریکودە کرد، خودا دەیدیت .

۲۵ ھەر ئەوان بۇن کہ لە ڕیگای دین لاینداو بۇنە لە مەرو نەیانەہیشت بچنە
کابە؛ ریشیان نەدا قوربانیە کە تان - کە گلیان دابوہ وە - بگاتە شوینی
خوی . [ئەگەر ئیزنمان بدایە لە مەککە دەگزیان راجن] لە وانە بۆ زۆر
میزونی باوەردار - کە ئیوہ نە تان ناسیبون - دە بەر پی یانودا بچن و
بی ئەوہ خۆتان بزائن، ببنە موشکولوزمە ی ئەوان . خودا ھەرکی خوی حەز
دەکا، دە یخاتە بەر بە زەیی خوی . ئەگەر لە وشوینە لاچۆبان، بی سو
دین دوژمنە کانمان بە تازاریکی بە وان دوچار دەکردن .

۲۶ ئەوسا کہ دین دوژمنە کان، بەدی ھەوایی نە زانانە یان دنواند، خودا ئۆقرە و
ھیمناہی تە ناردە خواری بۆ ناودلی پیغە مەبری و باوەردارانی [یارانی] و
وای کرد کہ خۆ پاریزبن و بۆ ئەم کارەش لە ھەمۆ کەس شیائو تر و ھیزاتر بون .
خوای بۆ ھەمۆشت زانایە .

۲۷ خوا ئەو خەونە ی کہ پیغە مەبرە کە ی دیبوی، وە راست گیترا: خوا حەزکا
بە بی ھیچ ترسیک دە چنە ناو مالی کابە وە و پۆری خۆ کورت دە کە نە وە، یان
دەیتاشن . ئەوشتانە ی نە و زانیبو، ئەو دە یزانی . جگە لە مەش بە وزوانە
تۆشی سەرکە و تینیک دە بن .

۲۸ ھەر خودایە کہ پیغە مەبری خوی ناردو رینوینی و دینی راستیشی
رەگەل خست؛ تا بە سەر ھەمۆ دینیکا زالی بکا . خواش بۆ ئاگالیبون بە سە .

تُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
 تَرْتَهُمُ رُكَعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
 فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ
 فِي الْإِنْجِيلِ كَرَرِعَ أَخْرَجَ شَطَطَهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
 عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢١﴾

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَانْقُوا لِلَّهِ
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
 فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
 قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَى لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ جَاءَ كُمْ فَاسِقٌ بِنِيءٍ فَتَيَّنُوا
 أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ ﴿٦﴾
 وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
 الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
 فَضَلَا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِنْ طَآئِفَتَانِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ائْتَتَاكَ فَاصْلِحْهُمَا بِمَا بَيْنَهُمَا فِإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا
 عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ
 فَاصْلِحْهُمَا بِمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِّن قَوْمٍ
 عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءِ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
 مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِهَا لِأَلْقَابٍ بِئْسَ الْأَسْمُ
 الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

۵ ئەگەر خۇيان راگرتايە ھەتا دەردە چۇى بۇلايان، بى شىك بۇئەوان باشتربۇ.
خوادە شىبۇرى و دلۇفانە.

۶ ئەى گەلى خاوەن باوەران! ھەرگا لەفەرمان لادەرىك دەنگ و باسىكتان
بۇدىنى، بەوردى لىي وردىنەو؛ نەکا لەروى نەزانىەو گەلىكان تۇشى
زىان كەن و لەكردەتان پەزىوان بن.

۷ پىيۇستە ئەمەش بزىانن كە پىغەمبەرى خوداتان لەناودايە. ئەگەر لە
زۆركاراندا شويتان كەوتبا، تۇشى نارەحتى دەبۇن؛ بەلام خودا ئەقىنى
بروابة دىنى دابە ئىو و ئەو ەى لە دلتانا خەملاند. بى باوەرى و
لەرى لادان و سەرىپىچى لەلاتان دزىوكردو. لەرى شارەزا ئەوانەن.

۸ ئەمەش بەخشش و چاكەيە لەخوداوەو؛ خودا زانای لەكارزانە.

۹ ھەرگا لەناو باوەرداران دۆگرو دەگزیەك راچۇن، ئىو ئەشتيان بكەنەو؛
ئەگەر يەكيان گەرەكى بۇناھقى لەوى تىركا، ئىو دەگز ئەو ەراچن كە ھەر
دەيەوئى شەرىكا؛ ھەتا بۇفەرمانى خودا مل كەچ دەكا. ئەوسا -
بەبى لايەنگىرى - پىكيان بىنن و بەيەكسانى بەكىشەكەيان رابگەن. لەو
كەسانەى بەيەكسانى پىن رادەگەن، خوا خۇشى دى.

۱۰ خاوەن باوەر ھەمۇيان ھەر براى يەكن؛ براكانتان پىكەو ئەشت بكەنەو.
ئەشى لەخودا بىرسن؛ بەشىكو بەر بەزەبى كەون.

۱۱ ئەى گەلى خاوەن باوەران! با ھىندىكتان گالتە بە ھىندىكان نەكەن؛
لەوانەيە ئەوانەى گەپيان پىدەدەن، لەگەپ دەرەكان باشتربىن. زنىش
ھەروا؛ لەوانەيە ئەوانەى دەبنەگالتە جار، لەوى گالتەيان پىدەكەن،
پەسندترىن. لەسىلەى چاوداگرتن و تەشەر دەيەكترگرتن و ناوو ناتۆرە
لىك ھەلدان، دەس ھەلگرن؛ چونكە لەپاش برواھىنان، لەرى لادان،
بەدنىو و ناپەسەندە. كىش بەزىوان نەبىتەو، لەرىزەى ناھەقەكانە.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَبِنُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١١٣﴾ ﴿١١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٤﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿١١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿١١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُم بَلِ اللَّهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَن هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

۱۲ ئەى گەلى خاوەن باوەران! لە زۆرىك لە گومانان خۆبپارىزن. چونكە هيندىك گومانى واھەن گوناھن. لەكاروبارى يەكتريش مەكۆنلەو. پاشەملەش خراپەى يەكتەر مەبيژن. ئاخۆ كەستان وازى لىيە كە گۆشتى براى خۆى بە مردوبى بخوا؟ ديارە قيزتان لى دىتەو. ئەشئى لەخودا بترسن. خوا پەريوانى قبۆلە و دلۆقانه.

۱۳ ئەى خەلكينه! ھەر لە نىروميويكەو ە ئىوھ مان وەدى ھىناو و كر دۇمانن بە چەنگە ليك و چەند ھۆزىك ھەتا يەكترى بناسن. بەر يىز تيرىنتان لاي خدا، پاريزگار ترەكانتانب. خوا زانايە و ئاگادارە.

۱۴ ەرە بەكانى دەشتەكى گوتيان: باوەر يمان ھىنا. بيژە: ھىشتا باوەر يتان نە ھىناو؛ بەلام بيژن: خۇمان بە دەستەو ە داو؛ ھىمان بر واي ئىسلامەتى نە چۆتە ناو دلئانەو. ئەگەر ئىوھ بەرفەرمانى خوداو پىغەمبەرى ئەوبن، لە پاداشى كردهو ە تان ھىچ شتى كەم ناكاتەو. خدا لە گونا دەبۆرى و دلۆقانه.

۱۵ خاوەن باوەر ئەوكە سانەن كە بر وايان بە خواو پىغەمبەرى ھەيە و تۆشى دۆدلى نەبۇنو بە گيان و مال لەر پىي خدا تىكۆشاو و ھەر ئەمانە بەراستيانە.

۱۶ بيژە: ئاخۆ گەرەكتانە خدا لەودىنەى ھەتانە، ئاگادار كەن؟ كە چى خوداش لە ھەر شتى لە ئاسمانان و زەمىندان، ئاگادارە و خوا بۆ ھەمۇشت زانايە.

۱۷ ھەر چونكە بۇنە موسولمان، منەت بەسەر تۆدەدەكەن. بيژە: ئەگەر راست ئەكەن خاوەن باوەر، لە موسولمان بۆنى خۆتان، منەت بەسەر مندەمەكەن؛ بەلام خودا منەت لەسەر ئىوھ دەكا، كە رىنگاى بر و ھىنانى نىشان داون.

۱۸ ھەر نھىنى لە عاسمانان و زەمىندان، خوا دەيزانى و ھەر چى دەيكەن ئەو دەبيىنى.

سُورَةُ قُوفٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ١ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢ أءِ ذٰمِنَا وَكُنَّا نُرَابًا ذٰلِكَ
رَجَعُ مُبَعِدٌ ٣ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ
حَفِیْظٌ ٤ بَلْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْحٍ
٥ اَفَا تَنْظُرُوْا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَا وَرِزْنَهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ٦ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوٰسِی
وَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ٧ تَبٰصِرَةٌ وَاذْكُرْ لِي لِكُلِّ عٰبِدٍ
مُنِیْبٍ ٨ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبْرَكًا فَاَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّٰتٍ
وَحَبَّ الْحَصِیْدِ ٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقٰتٍ لَهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ ١٠
رِزْقًا لِّلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّیْمَةً كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ١١ كَذَبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَشَمُوْدُ ١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ
لُوطٍ ١٣ وَاَصْحَابُ الْاٰیٰتِ كَقَوْمِ ثٰوِیْحُ كُلٌّ كَذَبَ الرَّسُلَ لِحَقِّ وَعِیْدٍ
١٤ اَفَعِیْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِی لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِیْدٍ ١٥

قاف

و نا و نو و کا که کلا که لا که لا و کلا و نا و نا

۱ قاف، سویند به م قورئانه به پیزه، ۲ دیاره سه ریان له وه سورما که ترس وه به رهینیکیان له خویان بویه یدابوه؛ نه وانهی خودانه ناس بون، گوتیان: نه مه شتی سهیره. ۳ ناخو نه که ر مردین و بوینه مشتی خول، [ده زینه وه؟] نه م گه رانه وه یه دوره. ۴ ئیمه هه رزؤ زانیومانه زه وی چه ندیان لی که م ده کا؛ کتیبیکیشمان له لایه هه مؤشتیکی تیدایه.

۵ به لکو نه وان که نه م راسته یان هاته لا، هه ر باوه ریان پی نه کردو کاره که یان لی ئالؤزا. ۶ ناخو نه وان بو عاسمانیان نه روانیوه، که به سه ر سه ریان وه یه، چتو وه دیمان هیناوه و چلونمان رازاندو ته وه و هیچ که لینی تیدانیه؟ ۷ نه م هه رده شمان راخستوه و کیوپارمان تی خستوه و جۆته ی هه مؤروه کیکی به ردلمان ده ناودا رواند؛ ۸ تا چاوی دل روشن کات و بیته هوی بیره وه ری بو هه رعه بدیک چه زیکا بگه ریته وه.

۹ له و به رزه وه ئاوی به پیت و به هره مان به ره ویر نارد؛ فره باغاتمان پی رواند؛ نه و لبه ش که دره و ده کری؛ ۱۰ داره خورمای به رزه بالاش به هیشوی بزمار کوته وه؛ ۱۱ بزیوه بو عه بده کان و سه رزه مینی مریشمان پی بوژانده وه؛ ده رکه وتنیش هه روه هایه. ۱۲ به رله وانه ش، هۆزی نوح و خودانی ئاوی بیره که و سه مؤدیش هه ر بی پروابون. ۱۳ هۆزی عادو ده سته و دایه ری فیرعه ون و هۆزی لؤتیش، ۱۴ گروی خاوه ن ده حله کان و ویرده سته کانی توبیه عیش، هیچیان به پیغه مبه رانیان باوه رنه کرد؛ نه وسا هه ره شه کانی من وه راست گه را. ۱۵ ناخو ئیمه له وه دیهینانی پیشین ماندو بیوین؟ به لکو نه وان به گومان بون که ده توانین سه رله نوئی وه دی بهینین.

۴- «هه مؤسه» یا: هه مؤشتیکی راده کری. ۹- لپ: دانه، دهنک. ۱۰- بزمار کوته: جۆریک هۆشه.

۱۴- ده هل: پیشه، دارستان. ۱۱- مه به ست له «ده رکه وتن» زیانه وه ی پاش مردنه.

وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ، وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
 مِنْ جَبَلٍ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يُلْقَى الْمَتَلْقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
 ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
 عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَّنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ
 وَلَكِنْ كَانِ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ اَلَّذِي وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُرُلِفَتِ
 الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
 ﴿٣٢﴾ مِّنْ خَشْيِ الرَّحْمَنِ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ أَدْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

۱۶ دیاره ئیمه مرومان دروس کردوه و ده سزانین چون خه یالاتی به دلدادی .
 ئیمه بۆنه و له شاده ماری لاملی نزیکتین . ۱۷ ئەوی کاتی له لای راست و
 چه پیشه وه جۆتی فرشته روئیشتون [بۆی ده نۆسن] . ۱۸ هەر ورته ی
 له دەم دەر بچنی ، چاوه دیریکی لاهه یه . ۱۹ بۆرانه وه ی ناویلکه دان ،
 وادیاری دا ؛ هەر ئەمه شه که تۆنه ت ده ویست تۆشی بی .
 ۲۰ فۆبه که له شاخاده کری ؛ ئەوی رۆژی ؛ ده بی هه پشه وه دی بی .
 ۲۱ هه رکه سی دی ، یه کییک وه پییشه خۆی داوه و یه کیکیش شایه تی ده دا .
 ۲۲ تۆ له مانه بی هه وال بۆی ؛ وا سه رپۆشمان له سه ر لادای ؛ چاوت ئە مرۆ
 زۆر برده کا . ۲۳ فرشته که ی هاوړینی ئیژی ؛ وا له لای من ناماده یه .
 ۲۴ به هه ردوکتان ، هه مۆسه له یه کی لاسار ، باویژنه ناو دۆزه هه وه .
 ۲۵ که به ری له چاکه گرت و له پتی لاداو خه لکیشی وه گومان ده خست .
 ۲۶ که سی بۆ که وپرای خودا ، شتی دیکه شی ده په رست . سا به توندی
 بیانخه نه بهر جه زره به وه . ۲۷ ئەوی هاوړیبه تی ئیژی ؛ ئەی په روه رنده ی
 گلامان ! دنه ی سه رپیچیم نه داوه ؛ به لام هه رخۆی له وه پهری
 گومرا ییدا بۆ . ۲۸ ئیژی ؛ لای من کیشه مه کهن ؛ من پیشه کی هه ره شه م
 بی راگه یاندۆن . ۲۹ به لینی من گۆرانی به سه ردا نایه و ناهه قی له عه بدان
 ناکه م . ۳۰ رۆژی ده بی که به جه هه نده می ئیژین ؛ ناخۆ پر بۆی ؟ ئیژی ؛
 ناخۆ پتریش هه یه ؟ ۳۱ به هه شتیش له خۆ پاریزان نزیک بۆته وه و دۆرنیه .
 ۳۲ که ئەمه بۆ ئەو که سانه ی به ره و خودا گه راونه وه و خۆ پاریزبۆن ، سۆزدراوه .
 ۳۳ ئەوانه ی که به نه یینی له خودای خۆیان ترساون و به دلێکی پاکه وه
 ها تۆنه وه لای . ۳۴ هه مۆتان بچنه ژۆره وه و بی ترس بن ؛ ئەمه یه رۆژی
 هه رمانی . ۳۵ هه رچی ئاره زۆشی بکه ن تییدا هه یه و زیده له ویشمان
 لاهه یه .

۱۶- شاده مار: شارهگ. ۱۹- ناویلکه دان: گیانه لا، گیان که نشت. بۆرانه وه: له سه رخۆچۆن.

۳۲- یا: که ئەمه هه ر ئه یه وابه ئیوه به لێن دراوه. بۆ هه ر تۆبه کاریکه و سنۆری خوی پاراستوه.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
 الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ
 لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
 مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَأَدْبَرَ الشُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ
 ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
 عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَبِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُورًا ﴿١﴾ فَأَلْحَمِلَتِ وَقْرًا ﴿٢﴾ فَأَلْجَرِيَتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
 فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

۳۶ ئیمه گه لیک چین و به رهن - که ده پیش نه وانه دابون - قرتی خستون ، له مانه ش به هیزتر بون و زور ولاتیان پشکنیون ؛ ناخو نه وان هیچ ده رته تانیان بوره خسا ؟

۳۷ ئەم وتاره بۆ هه رکه سی دل زیندوه ، یان باشی گوئی لی ده دیری و بیریشی هه ر له لای نه وه ، ده بیته هوئی په ندرگرتن و بیرکردنه وه .

۳۸ ئەم ئاسمانان و زمینه و هه رچی له ناویاندا هه یه ، به شه ش روژ وه دیمان هینا و هیچ ماندگیشمان توش نه هات .

۳۹ سا خوبگره له به رانه ر نه و شتانه ی نه وان ئیژن . هه ر په سنی پاکی په روه رنده ی خو ت بده ؛ له پیش گزینگی هه تاودا و به ر له ده می روژا و ابون .

۴۰ له شه ویشدا هه ر په سنی پاکی نه و بده و دوا ی هه مۆ سوژده بردنیش .

۴۱ هه ر ده میکیش بانگ راهی لیک له جیگایه کی نزیک را گازی ده کا ، گوئی بۆگره .

۴۲ له ورۆژه دا که نه عه رته راسته که یان گوئی لی ده بی ، ئەمه روژی ده رکه وتنه .

۴۳ ئیمه خو مان زی ده به خشین و ده مرینین ؛ وه گه ریش بۆ لای ئیمه یه .

۴۴ ئەوی روژی که زه مین ده قه لشیته وه و به له ز ده ریان ده هاویۆی ، ئەمه بۆ وه کو کردنی ، لامان شتیکی هاسانه .

۴۵ ئیمه باستر ده زانین نه وان چ ئیژن ؛ تۆ زۆرداریک نی له سه ریان ؛ هه ر که سیتی له هه ره شه ترسی هه یه ، به م قورئانه تۆ وه بیری بخه ره وه .

زاریات

ولاناو نوکا که کله کله نوکا نوکانه

- ۱ به ویاپانه ی ده توانن بلا وکه نه وه ، ۲ به وه و رانه ی گرانبارن ،
- ۳ به وانه ی که به هاسانی ری ده پینون ، ۴ به وانه ی کاردا به ش که رن ،
- ۵ هه ر به لینی که پیتانی ده دن ، راسته ۶ روژی جه زا هه ر روژه دا .

۲۸-ماندگی: ماندویی، شه که تی. ۴۲-وه گه ر: گه رانه وه. ۴۴-«ئه مه بۆوه کو کورنن»-یا: نه مه وه کو کردنیکه، که بۆ ئیمه هاسان ده بی.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
 أُفِكَ ﴿٩﴾ قِيلَ الْخَرَاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
 يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
 فَنَّتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِهِ سَعْتَكُمْ بِهِ سَعْتَكُمْ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ آخِذِينَ مَاءً انْتَهَمَ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾
 كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
 لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 نَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَنَّكَ حَدِيثٌ ضَلِيفٌ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ سَلِّمٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ
 أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾
 فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرِهُ بِعِلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٢٨﴾
 فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾
 قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

۷ به وئاسمانه ی رپی رپی به [و شه پۆلان ده دا] ، ۸ قسه ویه کتر ناگریته وه .
 ۹ له قورئان ده ته کیتته وه ، هه رکئی ته کینراوه ته وه . ۱۰ دهک به کوشته چن
 نه وانه ی درۆنه خشینن . ۱۱ نه وانه که وتۆنه گیتواوی نه زانی و ئاگیان له
 هیجیک نیه . ۱۲ یزس ده که ن : که نگئی رۆژی جه زایه دی ؟ ۱۳ نه وی رۆژی
 که ده یانخه نه سه رئاگر . ۱۴ بچیون نه وئازاره تان که ئیوه بۆی به په له بۆن .
 ۱۵ نه و که سانه ی خۆپاریزن ، شوینیان باغات و کانیاون . ۱۶ هه رچی
 پهروه رنده ی نه وان بۆی داناون ، وه ری ده گرن ؛ نه وان پیشو ئا کار چاک
 بۆن . ۱۷ شه وانه که متر ده خه وتن . ۱۸ به ری به یان ، داوا ی لی بۆردنیان
 ده کرد . ۱۹ له مالیاندا به شی هه بۆ بۆ پارسه کان و بی به شان . ۲۰ له زه میندا
 به لگه زۆرن بۆ شه وانه ی له بروادا بی گومانن . ۲۱ ههروه ها له ناو
 خۆشتاندا ؛ ئاخۆ له خۆتان ناروانن ؟ ۲۲ رۆزیتان و هه رچی به ئینتان
 پیده درئ ، له عاسمانه . ۲۳ سا سویند به پهروه رینی نه زمان و زه مین ،
 نه مه راسته ؛ ههروهک بۆخۆتان داخیون . ۲۴ ئاخۆ باسی
 میوانه به ریزه کانی ئیبراهیمت بۆهاتوه ؟ ۲۵ کاتی که لیبی وه ژۆرکه وتن ،
 گوتیان : سه لام . گوتی : سه لام ؛ دهسته یه کی نه ناسراون . ۲۶ به نامه کی
 خۆی گه یانده خاو خیزانی و گویره که تی چاقی هاورد . ۲۷ وه ختی که لیبی
 نزیک کردن ، گوتی : له بهر چه ناخۆن ؟ ۲۸ نه وساکه ترسیکی رپی نیشت .
 گوتیان : تۆنیگه ران مه به و بۆنی لاویکی زانایان مۆده پیدئا . ۲۹ و نه که ی
 به هاواره وه هات و پۆکیکی له خۆی ناو گوتی : من پیریژنیکم بی زک و زا .
 ۳۰ گوتیان : پهروه رنده ی تۆ ئاوینه ی گوتوه ، نه و خۆی کارزان و زانایه .

۱۰- درۆنه خشین: درۆباز، درۆزن . ۱۹- پارسهک: گه دا، خوازه لۆک .

۲۳- داخیون: قسه بکن . ۲۹- پۆک: جه مۆله، پۆکاول .

* قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
 لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
 فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْبِهِ يَكْفُورًا ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْتَهُ وَجُودَهُ
 فَنَبَذْتَهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
 الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ آتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّمِيمِ ﴿٤٢﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ
 وَمَا كَانُوا مُنْصَرِّينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمِ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِتْمَمَ كَانُوا قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَسْنَاهَا فَنِعَمَ الْمَهْدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَيَقُولُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

۳۱ گوتی: ئە ی راسپاردەکان! کارتان چیه؟ ۳۲ گوتیان: ئیمه کل کراوین
 بۆسەر هۆزی تاوانباران. ۳۳ تا گزمۆله قووری رەق بۆی وهک بهردیان
 لئێ ببارینین. ۳۴ پهروه رندهت هه مۆنیشانه ی لیداون، بۆ ئەوانه ی له
 ئەندازه لاینداوه. ۳۵ ئەوسا باوه رداره کانمان لئێ وهدهرنا. ۳۶ ئیمه غهیرهز
 ته نیا مالتیک، خوداناسمان دهس نه کهوت. ۳۷ له وشوینه شدا
 نیشانه یه کمان به جئ هیشت، بۆ ئەوانه ی که له ئازاردانی به ژان ترسیان
 هه به. ۳۸ له به سه ر هاتی موساشدا، که به به لگه ی ئاشکراوه
 به ریمان کرده لای فیرعه ون. ۳۹ به نیازه که خاوه نی هیزوبیژه، بایه خی
 به مۆسانه داو گوتی: جادوگه ریکه یان لیوه بوه. ۴۰ ئەوساکه خۆی و
 له شکره که یمان گرت و فریمان دانه ناو ده ریاوه و گله ییش له خۆی کرا.
 ۴۱ له مه رعادیش، گرهبامان نارده سه ریان. ۴۲ هه رشتی که هاته به ری،
 وهک پیشه ی پواوی لیکرد. ۴۳ ده رباره ی هۆزی سه مۆدیش، که
 پینان راگه یه ندرا: هه تا ماوه یه ک رایبویرن. ۴۴ له فه رمانی پهروه رنده یان
 لایندا؛ هه تا دیتیان وه بهر هه و ره تریشقه یی که وتن. ۴۵ نه یانکرا
 راست بنه وه و که سیش ده هانایان نه هات. ۴۶ هۆزی نۆحیش -
 له پینشورا - [به رغه زه بی ئیمه که وتن] که گه لیککی نافه رمان بۆن. ۴۷ ئەم
 ئاسمانه شمان به هیزی خودی خۆمان وه دی هینا و بی سو په ره شی
 پیده ده یین. ۴۸ زه مینیش ئیمه ریمان خست؛ ئای که چه ند راخه ری
 باشین. ۴۹ له هه رشتی جۆتیکمان وه دی هیناوه؛ به شکۆبیری
 لئێ بکه نه وه. ۵۰ سا هه مۆتان به راکردن به ره و خوابن، که له ورا من
 به ئاشکرا ترس وه بهر ئیوه دینم. ۵۱ وێرای خوداش هیج شتی تر
 مه په رستن؛ ئەو به منی سپاردوه، به ئاشکرا ترسی ئەوتان وه به رینم.

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
 اتَّوَصَّوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَنُؤَلِّفُ لَهُمْ وَاوْثَانَ
 فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا فِي الذِّكْرِ نَتْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا
 خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
 ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ
 ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سورة الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكُنْتُمْ مَسْطُورِينَ ﴿٢﴾ فِي رَقٍ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ
 الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٢﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

- ۵۲ بهرله مانه ش هه روا بوه؛ هه رکاتی پیغه مبه ریکیان بو هاتوه، گوتویانه: یان جادوگهره، یان شیتته.
- ۵۳ مهگه ر ئه وان یه کترینیان به و قسه راسپاردوه؟ [نه، وانیه] به لگو ئه وان هه ر بوخویان گه لانیکی نافه رمان بون.
- ۵۴ سا تو واز له وانه بینه؛ که سیش سه رکونه ی تو ناکا.
- ۵۵ تو هه ر وه بیریان بخه وه؛ بیره وه ری به هره ده دا به وانه ی خاوه ن باوه رن.
- ۵۶ من هه ربویه جندوکه و مروم دروس کرد، بمپه رستن.
- ۵۷ من هیچ روزیم له وان ناوی و نامگه ره که ئه وانه خوراکم ده نئ.
- ۵۸ هه ر خودا روزی ده نیری و خودان هیزیکی پته وه.
- ۵۹ به هره ی ئه و غه درکه رانه ش وه ک به هره ی ئه وانه ده بی، که هاوباوه ری خویان بون؛ ئیتر لیم به به له نه بن.
- ۶۰ واوه یلا بو خاوه ن ناسان، له و روزه دا که به لئینان پندراوه!

تور

وه ناو خوراکه که ده لکده بو ک لئو تانه

- ۱ به کیوی تور، ۲ به کتیبی که نوسراوه، ۳ له که وه ل، بلا و بوتوه وه؛ ۴ به ماله ئاوه دانه که، ۵ به وبانه ی بلندکراوه، ۶ به وده ریایه ی بلق ئه دا، ۷ ئازاری په روه رنده ی تو هه ر روده دا؛ ۸ که سیش پیشی پی ناگیری. ۹ له و روزه دا که عاسمان تیکه وه داوی، ۱۰ هه مو چیا له رۆیندا به له ده که ن؛ ۱۱ ئیتر ئه و روزه هاواره له و که سانه ی بی باوه ر بون. ۱۲ ئه وانه ی که چوبونه ناو پرپوچ و گه بیان ده دا؛ ۱۳ له و روزه دا به ده له کدان به ره و ئاگری دوزه قیان راده کیشن. ۱۴ ئه وه تانی ئه و ئاگری پرواتان نه ده کرد هه بی.

۵۴- سه رکونه: لومه. ۵۸- خودان: خاوه ن.

۳- که وه ل: بیست. ۶- بلق: دهنگی کولینی ناو. ۱۳- ده له کدان: بال پیوه نان.

أَفَسِحْرُهُذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَاءٍ انْهَمِرْهُمْ رَبُّهُمْ
 وَوَقَّهْمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُّوْا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ الْحَقِّ
 بِهِنَّ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
 رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَنْشُرَعُونَ
 فِيهَا كَأَسَا لَا لُغُوفٍ فِيهَا وَلَا تَأْسِيْمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
 لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوْلُوهُمْ كُنُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَلَّه
 عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
 الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ﴿٣١﴾

- ۱۵ ناخۇ ئەمە جادۇە، يان ئىتوھ كۆر بۇنە و نابىنن ؟
- ۱۶ بچنە ناوى؛ ھەل بکەن ياخۇ ھەل نەكەن، وەكۇبەكە و ھەر بە ھۆى ئە وکارانەى كە كرددۇتانە، سزادە درىن .
- ۱۷ ئەوانەى وا خودى ترس بۇن، وان لەبە ھەشت و خوشیدا .
- ۱۸ بەختە وەرن لە وشتانەى پەرورەتنيان پىتى بە خشيون؛ لە ئازارى جە ھەندە مىشى پارازتن .
- ۱۹ لە ھەمبەر كرده وە كاتتان بۇخون و وەخون، نۇشتان بى .
- ۲۰ لە سەر تەختى لە پەناى يەك، پال كەفتون و كىژى سىپى چاوبەلە كمان پىن بە خشيون .
- ۲۱ ئەوانەى باوەرپان ھىناو تۆرە مەشيان چۇنە سەرباوەرى ئەوان، مە تۆرە مەى ئەوانىش وەك خۇيان دەبەينە بە ھەشت و لە پاداشى كرده وەيان ھىچ شتى كەم ناكەينە وە . ھەمۇكەسى بارمەتى كارى خۇبەتى .
- ۲۲ ھەرمىوہ يەك و ھەرگۇشتى بۇخۇيان ئارەزوى دەكەن، پىمان داون .
- ۲۳ پىالە پىكتەر دەگۆرنە وە و نە ھەرزە وىژى تىدايە و نە ھۆى تۇشى گوناھ بۇنى .
- ۲۴ تازە لاوانى خولاميان بەدە و رەدا دىن و دەچن؛ ھەر ئىژى دانەى مرواين لە قابۇردا .
- ۲۵ رۇ لە يەكترى دەكەن و پىكە وە وتو وىژيانە .
- ۲۶ ئىژن: ئىمە لە پىشۇدا لە ناو كەس و كارى خۇمان نىگەران بۇين .
- ۲۷ ئىتر خودا خۇى چاكەى دەگەل كرددین و لە ئازارى گرە و ھالوى پارازتىن .
- ۲۸ ئىمە بەرى ھاوارمان ھەر لە و كرددوہ؛ ھەر ئەویشە خاوەن چاكەى دلۇفانە .
- ۲۹ سا وە بىريان بخەرە وە - لە سايەى پەرورەندەت را - تۆنە فال بىنى نە دىنى .
- ۳۰ يان پىت ئىژن: بوئۆيكە و چاوە نۆرپن ھاكا شتىكى بە سەرھات .
- ۳۱ بىژە: ئىتوہ چاوە نۆرپن، ئە و ئىمەش وەل ئىتوہدا چاوە نۆرپن .

۲۰-يا: كىژى سىپى چاوبەلە كىشمان كرددۆتە ھاوسەرىنيان . ۲۴-قابۇر: قابۇخ، سەدەف .

۲۹-دىن: شىت، دىوانە .

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ
 بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ﴿٣٤﴾ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
 رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُرٌّ مَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يَغْنَى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ الْبُنُورِ

۳۲ ناخۆ له روی خه و نه کانیانه وه ئیژن، یان هر خۆیان کۆمه لیکى بله وه زن؟
 ۳۳ یان ئیژن: هه لى به سته. نه خیر، نه وان بى باورن. ۳۲ نه گه نه وانه راست
 ده کهن، با وتارى وه کۆ ئه م قورئانه بئین. ۳۵ ناخۆ ئه وان هر له نه بو
 هاتۆنه دى؟ یان خۆیان خۆیان درؤس کرد؟ ۳۶ یان نه وان ئاسمانه کان و
 زمینیان وه دى هینا؟ نه خیر، دياره ناسه لمینن. ۳۷ یان گه نجینه ی
 پهروه رندهت والای نه وان؟ یان هر خۆیان هه مه کاره ن؟ ۳۸ یان په یزه یی
 وایان هه یه بینین و گوئى رابدیژن؟ کئى له وان کۆله ی کردوه، با
 به لگه یه کی رون بئینى. ۳۹ ناخۆ کیزه کان بۆخوان و کوره کانیش به شی
 ئیون؟ ۴۰ یان بۆمزه داواى شتیکیان لیده که ی، نه وان له ژیری
 ده رنه چن و بۆیان زۆرگران بوه ستى؟ ۴۱ یان نهینى والای خۆیان و
 ده نۆسن؟ ۴۲ یان نه وانه گه ره کیانه فیلیک بکه ن؟ خوانه ناسان خۆیان
 فیلیان لیکراوه. ۴۳ یان بیژگه خوا په رستۆیه کی تریان هه س؟ خوا پاکتره
 له وشتانه ی که به شه ریکی داده نین. ۴۴ گه ر بشینن پارچه یه ک له م
 عاسمانه داده که وئى، ئیژن: هه ورئکی پرېشته. ۴۵ سا تۆ له وانه وازبینه،
 تائه وانه تۆشى رۆژى خۆیان ده بن؛ که نه و رۆژه هه ستیان ده به ردا
 نامینى. ۴۶ نه وئى رۆژى حيله که یان هه چ به هره یه کیان ناداتى و که سیش
 ده هانایان نایه. ۴۷ بۆ ئه وانه ی پیشه یان ناهه قى بوه، جگه له مه ش
 جه زه به یی تریان هه یه؛ به لام زۆر به یان نازانن. ۴۸ بۆ فه رمانى
 پهروه رندهت خۆراگره به، تۆ به به رچاوى ئیمه وه ی؛ هه ر کاتى له جئى
 راده بى، په سنى پهروه رندهت بده. ۴۹ له شه ویشدا شوکرى بکه و
 په سنى بده؛ له وده مه شدا که هه ساره ئاواده بن.

نهم

۳۲- بله وه ز: لاسار، گوئى نه بیس. ۳۸- کۆله کردن: گوئى راداشتن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
 عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَمُرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ
 نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
 إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّكَّتِ وَالْعُرَىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ
 الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذْ أَوْحَيْنَا
 إِلَيْكَ آيَاتِنَا إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢٢﴾ أَمْ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٣﴾ فَلِلَّهِ
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٤﴾ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
 شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِيَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

ولاناو خودا که کلا لاند و کلا لوفانه

۱ به ئەستیره، کاتی به ره و ناسۆ ده خزی، ۲ یاره که تان نه گوم بوه، نه ریشی هه له کرده. ۳ به ئاره زوی خوی ناخوی. ۴ هه رچی ئیژی، له خواوه تینگه یه نراوه. ۵ فرشته یی فره توانا فیری کرد. ۶ فرشته یی به ئاوه زو فره زانا، که به شکلی خوی راویستا. ۷ [هه وه لجارئ] له ناسۆ هه ره به رزبو؛ ۸ له پاشا نزیک که وته وه و شوپروه بو؛ ۹ به قه د مالی دوکه وانان یا نزیکتر؛ ۱۰ نه وسا خودا هه رمه به ستی که واویستی به عه بدی خوی رایگه یتنی، پینی راگه یاند. ۱۱ دلئی نه وه رچی دیتویه، درۆنه بوه. ۱۲ ناخۆ له سهر ئه وی دیویه ئیوه کیشی ده گه ل ده که ن؟ ۱۳ بی گومانه جارینکی دیکه شی دیوه، که نه وسا که ش داپه ربوه؛ ۱۴ له لای داره کناره که ی ئه وپه ره وه، ۱۵ که له پال شوینی به هه شته. ۱۶ له کاتیکا کناره که داپه وشیوه، نه وی که ده بی داپه وشی. ۱۷ سومای لی نه گویتۆته وه و هیچ ره شکه وپیشکه شی نه کرد. ۱۸ دیاره زوریش له نیشانه که وره کانی په ره رنده ی خوی دیتوه. ۱۹ ناخۆ ئیوه هه ر لات و عوز زاتان دیوه؟ ۲۰ سینه میشیان که «مه نات» هه یه کئی تر له بوته کانه؟ ۲۱ ناخۆ زاروی ئیوه نیره و خواش کیژی هه س؟ ۲۲ نه گهر وایی، به شکردنی ناره وایه.

۲۳ ته نیا نه وانه چه ند ناون که ئیوه و باب و باپیرتان، نه وانه تان پیناوانون و خوداش هیچ به لگه ی پته وی له مهر نه وانه وه نه نارد. هه ره ده وی گومان ده که ون و نه وه ی که دلیان ده خوازی؛ که چی له لای په ره رنده ی خویشیانه وه رینگه یان نیشان دراوه. ۲۴ ناخۆ مرۆ چی ئاره زو کا، بو ی بیک دی؟ ۲۵ ناخرین و هه وه لینییش هه ر بو خودان. ۲۶ له وه هه مۆ عاسمانانه دا، چه ند به چه ند فریشته هه یه؛ که سیان تکای لی ناگیرئ؛ مه گین که سئ دوایی خودا ئیزنی بداو تکا بو که سیکئی بکا که خوی چه زکا و پینا زای بی.

۱- یا: به ئەستیره، ئە وده می که ئاواده بی. ۳- ناخوی: قسه ناکا؛ له ناخافتن: قسه کردن.
۹- مال: مابه یی هه ردوک سهری که وان. ۱۴- کنار: داری نه بگ؛ یا: له لای «سدرة المنتهی».

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٢٧﴾
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوْحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ
 إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ اتَّقَى ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
 ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَا نَزَّرْنَا بِرَأْسِهِ الْوَيْلَ
 ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعَاهُ سَوْفَ
 يَرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يَجْزِيهِ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى
 ﴿٤٢﴾ وَأَنْهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنْهُ هُوَ آمَاتٌ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

۲۷ ئە و کەسانە ی بڕوا بە پاشە پوژناکەن ، فرشتەکان بە ناوی کچان
 ناودە بەن . ۲۸ کە هیچیشیان لێ نازانن ؛ هەر وە شوین گومان دەکەون و
 گومانیش جێی راست ناگرێ . ۲۹ تۆ لەو مەروپە وازبێنە کە لە یادی
 ئیمە کردن خۆ دە بویری و بە دەر لە ژینی دنیا یە ، هیچی تری نە و یستو .
 ۳۰ هەر ئە وە نە دە ی لێ دە زانن . پەر وە رن دە ت زانترە کە کێ پێگە ی لێ
 تیکچو وە کیش لە سەر پێگە ی ئە و چو وە . ۳۱ هەر چی لە ناو ئاسمانەکان و
 زە میندان ، گش بۆ خودان ؛ تا سزای ئە وانە بەدا کە خراپە یان کردو و
 چاکە ی باشیش دەربارە ی کار چاکان بکا . ۳۲ ئە وانە ی خۆ یان دۆردە گرن
 لە گونا هانی مەزن و کاری کریت ؛ مەر گونا هە ی وردیلە بێ . پەر وە رن دە ت
 بە خشینێ زۆر بەرفرە هە و ئە ویش ئیو وە لە خۆتان باشتە دە ناسن ؛ وە ختی
 ئیو وە ی لە م هە ر دە پەیدا کردو ؛ کە دە پێشدا پیزە یە ک بۆن لە ناو زگی
 دایکە کانتان . هیچ پاکانە ی خۆتان مە کەن ؛ بۆخۆی باشتە تان دە ناسن کە
 کێ لە خودا تر ساو وە . ۳۳ ئاخۆ تۆ ئە و مەروپە ت دی کە بەشتی هە لکردو
 رۆیی ؟ ۳۴ کە می بە خشی و چروکی کرد . ۳۵ ئاخۆ بە نە دیار دە زانی و خۆی
 دە بێنن ؟ ۳۶ یان لە وە ئاگا نە کراو وە ، لە رۆپە رە کانی مۇسا چی نۆسراون ؟
 ۳۷ یان ئیبرا هیم ، کە ئە رکی خۆی بە تە واوی بە جێ هینا ؟ ۳۸ کە کەس
 نۆبالی کە سی تر وە ستۆ ناگرێ ؛ ۳۹ مەرو بۆخۆی خە بات نە کا ، هیچ
 پاداشیکێ بێ ناگا . ۴۰ بۆ هەر کاریکیش ماندو بێ ، پاداشی خۆی هەر
 پێدە گا . ۴۱ لە پاشانیش - بە باشتە رین شیو وە - پاداشی پێدە درێ .
 ۴۲ گەر انە وە ش هەر بۆلای پەر وە رن دە تە . ۴۳ هەر ئە و دە خاتە خە نین و
 دە گریئنی . ۴۴ هەر ئە ویشە ژیان دە دا و دە ش مریئنی .

۳۲- کریت: پیس و خراب. بەرفرە: هەزار، بان و بەرین. پیزە: بیجوی ناوژک، تۆل. ۳۹- یا: مەرو

پێگە لە بەر هەمی تە قالا ی خۆی، هیچی بۆ نام پێتتە وە. ۴۰- یا: ئاکامی تە قالا کە شی، بەم زوانە دە بیندرێ.

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ
 عَلَيْهِ النِّسَاءَ الْأُخْرَى ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
 السَّعْرَى ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودًا أَتَقَى ﴿٥١﴾
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِمَّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤَنَفَكَةَ
 أَهْوَى ﴿٥٣﴾ فَعَسَىٰ أَهْوَىٰ مَا عَشَىٰ ﴿٥٤﴾ فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَمَارَؤْا ﴿٥٥﴾
 هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذِيرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ الْأَرْزَاقُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفِنَّ هَذَا الْحَدِيثَ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
 وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوا ﴿٦٢﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا
 وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
 وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ
 مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ
 ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نَكُورٍ ﴿٦﴾

۲۵ هەر ئه ویشه ولفی نیرومیوینه ی وه دی هیناوه؛ ۲۶ له وتنۆکه ی که رزاوه .
 ۲۷ له سه ریه تی دیسان دروستی کاته وه . ۲۸ هه رنه ویشه هیچ ناگوزوری
 نه هیشت و ده سمایه شی به ئیوه دا . ۲۹ هه ر بۆ خوشی پهروه رنده ی
 که لاویژه . ۵۰ هه ر ئه ویشه ئاسه واری عادی یه که می بریه وه .
 ۵۱ له سه مودیش جوقه واری نه هیشتوه . ۵۲ هۆزی نوحیش - له بهرئیدا - که
 له وانه ناهه قتر و لاسار تهربون . ۵۳ ئاواپی هۆزی لوتیشی سه ره ووژیرکرد .
 ۵۴ هه رچی ده بۆ به رخو بدرئ ، وه بن خۆی دا . ۵۵ پهروه رنده ت که نه وه همو
 چاکه ی هیه ، تۆ له کامیان به گومانی ؟ ۵۶ ئه مه یه کنی له ترس
 وه به رهینه رانه ؛ وه ک ترسینه رانی پيشو . ۵۷ رابونی سه لآ نزیکه .
 ۵۸ غه یره زخودا که س په رده ی له سه ر لانا دا . ۵۹ ئاخو ئیوه له م وتاره
 سه یرماون ؟ ۶۰ پیکه نین تانه و ناگریه ن ؟ ۶۱ هه ر به گالته رای ده بویرن .
 ۶۲ ده سا بۆخوا سوژده به رن و بییه رستن .

قه مەر

ولانا و نوکا که کله لاندلا و کالو قانه

۱ وا په سلان نزیک که وته وه وه هیف بۆبه دؤ که رته وه . ۲ هه ر نیشانه یه که
 بیین ، بر وانا که ن و دبیزن : ئه مه جادوه وه هه ره هیه . ۳ ئیتر بر وایان
 نه هینا و شوین ئاره زوی خو یان که وتن . هه رکاره ش شوینی خۆی هیه .
 ۴ ئه وه نده یان ده نگ و باسی بهرئ بیستون ، که ده بۆ ترسیان بیته بهر .
 ۵ ئه مه کارزانی ته وا وه ؛ به لام ئه م ترسینه رانه به هه رنه اده ن ! ۶ ساتۆ له وانه
 وازیینه ؛ رۆژی بانگده ر بانگیان ده کا بۆر دواویکی زورناخۆش .

۴۵- ولف: جوت. ۵۱- جوقه وار: زینه وه ر، گیاندار. ۱- که رت: باز، کوت، تیکه، پار.

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ * كَذَبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
 رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَنَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ
 ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَجٍ وَّدُسْرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ
 كٰفِرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
 ﴿١٧﴾ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
 نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
 مِمَّا وَّحَدَّا نَبِّعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلٰلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أءَلْفَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكٰذِبِ
 الْأَشْرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوا النَّاقَةَ فِئْتَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

۷ چاوشۆرو کز، لەگۆرستان دەردەکەون؛ ئیژی کوللەن بلاوبۆگن.
 ۸ ھەلەداوان بەرەبەنکەدەرەکە دەچن. خودانەناسەکان ئیژن: ئەمە رۆژنکی
 چەتۆنە. ۹ بەرلەمانەش ھۆزی نۆح باوەریان نەبۆ. عەبدی ئیمەیان
 ناوایۆ درۆزن و گەفیان لیکرد. ۱۰ لەپەرەندە ی پاراوە، کە: من شکستم
 خواردووە، ھانام بەتۆ. ۱۱ ئەوسا ھەمۆدەرگاکانی بەرزاییمان بۆبارانیکی
 بەلۆزە و خستەسەرپشت. ۱۲ لەم زەمینەش چاوەکانیمان تۆقاندن.
 ئاوەگەینەیک؛ بەو ئەندازە ی کە پیریاری بۆدرايو. ۱۳ ئەومان بەئامیری
 ھەلگرت، کە لەچەند تەختە و بزماران لیک درايو. ۱۴ لەژیر چاوەدیری
 خۆمان وەگەرکەوت، بۆ پاداش دان بەکەسێ کە بەقسەکانی بی باوربۆن.
 ۱۵ بەجیمان ھیشت کە بیئە نیشانەیک. ئاخۆ بیرەوەرێک ھە یە؟ ۱۶ دەسا
 چۆن بۆ جەزەبە و ھەرەشەکانم؟ ۱۷ ئەم قورعەنەشمان ساناکرد کە بیری
 لی بکریتەو. ئاخۆ بیرەوەرێک ھە یە؟ ۱۸ عادیش باوەریان نەھینا؛ دەسا
 چۆن بۆ جەزەبە و ھەرەشەکانم؟ ۱۹ ئیمە لەرۆژنکی شۆمدا، بایەکی
 ساردوبەھیزی بی وچانمان ناردەسەریان.
 ۲۰ خەلکەکی لەجی دەردینان؛ دەتوت کۆتەرە ی دارخورمان، بەریشەو
 ھەلکیشراون. ۲۱ دەسا چۆن بۆ جەزەبە و ھەرەشەکانم؟ ۲۲ ئەم
 قورئانەشمان ساناکرد کە بیری لی بکریتەو. ئاخۆ بیرەوەرێک ھە یە؟
 ۲۳ سەمۆدیش بەترسیئەران بی باوەر بۆن. ۲۴ وتیان: جاچۆن وەشویئ
 مرۆیەک دەکەوین، لەخۆمان و بەتەنیایی؟ ئەگەر وابئی، ئەوسا ئیمە
 لەگومرایی و دەبەنگی داین. ۲۵ چۆن لەناو ھەمۆ ئیمەدا، فەرمانی خوا
 ھەر بۆ ئەودی؟ بەلکۆ پیاوی درۆزنی خۆپەسندە. ۲۶ سبە ی رۆژی
 پیندەزانن کئی فربیژی خۆپەسندە. ۲۷ ئیمە سایەوشتریکیان بۆدەنیئین
 کە بیان ئەزمۆین. سا تۆ ھەر چاوەدیریان بەو خۆت راگرە.

۹-گەف: (۱) ترساندن بەقسە، ھەرەشە: (۲) گالتە. ۱۱-بەلۆزەو: خور. ۱۲-چاوەکانی: سەرچاوەکە،
 کانی. ۱۳-ئامبیر: ئەسپاوە، ئامراز. ۱۷-سانا: ھاسان، ئاسان. ۲۴-دەبەنگ: بی ناو، ز، گیل.
 ۲۶-فربیژ: درۆزن، بوختیان کەر.

وَنَبَيْتُهُمْ أَنْ الْمَاءَ قَسَمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرِبٍ مُحْضَرٌ ﴿٣٨﴾ فَادَاوَا صَاحِبَهُمْ
فَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٣٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ سَرْنَا الْقُرْءَانَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٢﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطًا بِالنَّذْرِ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٤٤﴾ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنَّذْرِ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ رَوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٤٨﴾
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ سَرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ ﴿٥١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَآخَذْنَاهُمْ
أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٥٤﴾ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ
وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٥٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ
﴿٥٦﴾ إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٥٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٥٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٩﴾

۲۸ پيشيان بيژه كه ئاوه كه له ناوياندا به ش كراوه؛ ههركهس له نۆره ئاوى خۆى
 ناماده بى. ۲۹ گاسى هه والى خويان كرد؛ ئه ويش هات به ده نكيان وه و
 بهلى [و شتره كهى] قوت كرد. ۳۰ ده سا چۆن بۆ جه زه به وه هه په شه كانم؟
 ۳۱ نه عه رته به كمان بۆناردن؛ وهك پۇش وپارى بۆژۆيان لى به سه رها ت.
 ۳۲ ئەم قورعانه شمان سانا كرد كه بىرى لى بكرىته وه. ئاخۆ بىره وه رىك هه به؟
 ۳۳ هۆزى لۇتيش هه مبه ربه ترسىنه ره كان بى باوه ربۇن.
 ۳۴ گيژه لۆكه ي زيخ و چه ومان نارده سه ريان؛ جگه له كهس و كارى لۇت - كه
 سۆزۇر زگارمان كردن. ۳۵ له چاكه و به زه بى خۆن را؛ ئاوا چاكه ي
 سوپاسكاران ده ده ينه وه. ۳۶ ترساندن لى له زه برى هه لمه تى ئىمه؛ [به لام
 ئەوان] له وگه فانه به گومان بۇن. ۳۷ ده يانه ويست كارى خراب ده گه ل
 ميوانانى بكه ن؛ سۆماي چاوانم لى ساندن. ده بجيژۆن ئازارو
 هه په شه كانم. ۳۸ ئەوسا له به ره به ياندا، ئازارى له بنه نه ها تۆ هاته سه ريان.
 ۳۹ سا بجيژۆن ئازارو هه په شه كانم. ۴۰ ئەم قورئانه مان سانا كرد كه بىرى
 لى بكرىته وه. ئاخۆ بىره وه رىك هه به؟ ۴۱ ترسىنه ران ها تيشنه لاي
 ده سته ودايه ره كه ي فيرعه ون. ۴۲ سه رله به رى نيشانه كانى ئىمه يان
 به درۆزانى. ئەوسا ئىمه گرتمان، به گرتنى ده سته لاتدارى توانا. ۴۳ ئاخۆ
 خوانه ناسى ئىوه له وه كانى تر چاترن، يان له ناوكتىبه كاندا پاكانه يان بۆ
 ها تگه؟ ۴۴ يان دبىژۆن: ئىمه گشمان پىكه وه يىن و سه رده كه وين؟
 ۴۵ هه ربىنا ئه و ئاپۆره يه له شه ر شكاو، پشت بكه نه وه و رابكه ن. ۴۶ به لكه
 ده بى له په سلانيش كۆبينه وه؛ كه بارى ئەو و حه سته م تره و تالترىستان لى
 ده بۆرى. ۴۷ تاوانباران له ده به نكى و گومرايى دان. ۴۸ ئەوئى رۆژى كه
 ده مه ورۆ له ئاگرده ركه يش ده كرىن، ده بجيژۆن گلپه ي ئاگرى جه هه نده م.
 ۴۹ ئىمه هه مۆ بۆنه وه رمان به ئەندازه ئافرانده و.

۲۹-گاسى:بانگ كردن. قوت كردن: برين. ۳۱-بۆژۆ:گياي بۆنگرتۆ كه حه يوان ناىخولا. شياوى
 باسه خوالى خوشبو مامۆستا هه زار «بۆژۆ»ى به جى «مختطير» هيناهه، كه به ماناى په چه دروسكه ره. ئەگه ر وايه،
 پاچفه ي ئەم پازه ئاواش ده گونجى: وهك پۇش وپارى په چه سازيان به سه رها ت.
 ۳۴-سۆ: سوڤ، به يانى زۆ. ۴۷-ده به ننگ: بىن ئاوه ز، نه فام.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
 فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقَدِّرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾
 عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ
 وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾
 أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
 وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾
 فِيهَا فَكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
 وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
 مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

۵۰ کاری نئمه یه کجاره یه و هر له چاوتر و کانیکدا کوتایی دی.

۵۱ پینشوش زوری وهک نئوه مان قرتی خستون. ناخو کهس به بیریدادی؟

۵۲ هه رکاریکی کردویانه، وا له ناو ده فته راندایه. ۵۳ کهم و زوری خهت دراوه. ۵۴ خو پاریزان له باغات و ده م چومانن. ۵۵ له نشیمه نی په سندو لای خونکاری به ده سته لات.

ره همان

وه ناو غو دا که ده ده سو دا نو تانه

۱ خوی دلاوا،

۲ نهم قورثانه ی دهرس داوه.

۳ مروی ئافراند؛

۴ له ناخافتنی تیگه یاند.

۵ خورو هه یفیش - به نه ندازه - دین و ده جن.

۶ گیاوردیله و به ساقه ته ش سوژده ده بهن.

۷ عه زمانی به رز کرده وه و ته رازوی دامه زراندوه؛

۸ که له نه ندازه دهرنه جن.

۹ کیشانه تان به رانبه ربیی و نه کا ته رازوتان سه رکا.

۱۰ نهم هه رده مان بومه ردم وه دی هیناوه.

۱۱ میوه ی تیداو داره خورمای خاوهن پشکوز.

۱۲ دهنکی له ناو که لوداو شینکه ی بون خوش.

۱۳ ده یسا نئوه له کام چاکه ی په روه رنده و حاشا ده کهن؟

۱۴ مروی له حهری زوها بوی چه شنی سوآله ت، وه دی هینا.

۱۵ جنوکه شی له بلیسه ی بی دو که ل وه دی هیناوه.

۱۶ ده یسا نئوه له کام چاکه ی په روه رنده و حاشا ده کهن.

۵۳- یا: وردو درشتی نوسراوه. ۱۱- پشکوز: خونچه. ۱۲- دهنک: دهنک، دانه. که لو: به رگی

دهنک له بهری گیا (که لو ی نوک). شینکه: گز و گیای تازه رواو. ۱۴- زوها بوی: وشکه وه بوگ.

سوآله ت: پارچه ی شکای ده فری گلین.

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿١٨﴾
 مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
 فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى
 وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ
 ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَمْعَشِرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
 إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّكُمْ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٣﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
 شَوْاطِئُ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٤﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
 تُكذَّبَانِ ﴿٣٥﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٦﴾
 فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٧﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
 إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٨﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٩﴾

- ۱۷ هه ردوشوینی خۆره لات و خۆرنشینی راهیتاوه .
- ۱۸ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۱۹ جه مسه ری دۆده ریایانی گه یانده یهک .
- ۲۰ به رزه کیکیان له نیواندا که به سه ر یه کتردا نایه ن .
- ۲۱ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۲۲ له هه ردوکان مراری و مه رجان ده رده چن .
- ۲۳ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۲۴ گه رۆکانی به باد هوه ی چیا ئاسا - له ده ریادا - کاری نه وه .
- ۲۵ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۲۶ هه رکئی ژینی له سه رزه مینه ، نامیئتی .
- ۲۷ هه ر خودانی خاوه ن شکۆی به رزو به رپژت ده میئتی .
- ۲۸ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۲۹ هه رکئی له ناو ئاسمانه کان و زه مینن ، هه مۆکار ئیکیان هه ر به وه و نه و گش رۆژی به کار ئیکه وه خه ریکه .
- ۳۰ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۳۱ ئیمه به کار تان راده گه ین ، نه ی گرو ی مرو و جنوکان !
- ۳۲ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۳۳ نه ی گرو ی جنوکه و مرو ا گه ر توانیتان له گش ئاسۆی عاسمانه کان و زه مینن ده ربا زینن ، ده سا بچن ؛ ناشتوانن لیان ده ر بچن ، مه گین به ده سه ته لات ه وه .
- ۳۴ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۳۵ گری به دۆکه ل و بی دۆکه لی ناگر داتانده گری ؛ نه وسا که س ده هانا و نایه .
- ۳۶ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۳۷ سا هه رکاتئی نه م عه زمانه قه لشی بردو به رهنگی گول و که ولی سور هاته به رچاو ،
- ۳۸ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟
- ۳۹ له ورۆزه دا هیچ کهس - له مرو و جنوکه - بو گونا هنی که کردۆیه ، نایه ته به رپر سینه وه .
- ۴۰ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن ؟

۱۹- جه مسه ر: چیکه ی پیکه وه لکانی دۆشت . ۲۰- به رزه ک: بلندایی نیوان ته ختایی .

۲۴- باد هوه: بایه وانئ که شتی . ۳۷- که ول: چه رم .

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِمَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَيَأْتِي
 ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ
 ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿٤٤﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ
 تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
 زَوَّجَانِ ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرُشٍ
 بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَحَتَّى الْجَنَّةَيْنِ دَانِ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
 وَلَا جَانٌ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
 وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ
 الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٦٣﴾ مُدَاهِمَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا
 عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

۲۱ تاوانباران به تهر و زهرا دهناسرین؛ ئیتر له قزی سه ریان و له قاجه کانیا
نه نه ون.

۲۲ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۲۳ نه مه هر ئه و دۆزه هه یه تاوانباران بر وایان وانه بۆ هه یه.

۲۴ له ناویداو له ناو ئاویکی که لی دا ده خولینه وه.

۲۵ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۲۶ بۆ هه رکه سیش له پهروه رنده ی ترساوه، دۆباغ هه یه.

۲۷ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۲۸ هه ردو خاوه ن دره ختی به په لک و پۆین.

۲۹ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۵۰ له هه ردۆدا دۆسه رچاوه ی ره وان هه یه.

۵۱ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۵۲ گش میوه یه کیان تیدایه، که هه مؤ ولفی یه کترن.

۵۳ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۵۴ له سه ر رایه ختی پال که قتون، که ئاسه ریان له ئاوریشمی ئه ستۆره و به ری

که بیشتوی هه ردوباغ، له وان نزیک که وتۆته وه.

۵۵ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۵۶ کیژۆله ی هیند داوین پاکیان له ناودایه، که به رله وان که سئ - مرۆیان

جنۆکه - هه رگیز دهستی بۆ نه بردون.

۵۷ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۵۸ هینده جوانن، ئیژی یاقوت و مه رجانن.

۵۹ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۶۰ ناخۆ پاداشی کاری چاک، غهیره ز چاکه دانه وه یه؟

۶۱ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۶۲ غهیره ز نه مان دۆ به هه شتی تریش هه یه.

۶۳ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۶۴ که سکی تۆخن، به روا له ت ره ش ده نوینن.

۶۵ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۶۶ جۆتی کانی له واندا هه ن، فیچقه ده کهن.

۶۷ دهیسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده کهن؟

۴۱-زهرا: چرو چاو، ته حرو دیدار. ۴۴-که لی: ئاوی کول هاتۆ. ۶۴-که سکی تۆخ: یه کجار سه وز.

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَيَأْتِيءَ الْآءِ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٦٩﴾
 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَيَأْتِيءَ الْآءِ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
 مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَيَأْتِيءَ الْآءِ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٧٣﴾
 لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنَّهُ قِبَلَهُمْ وَلَا جِآنٌ ﴿٧٤﴾ فَيَأْتِيءَ الْآءِ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ
 ﴿٧٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَيَأْتِي
 ءَ الْآءِ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٧٧﴾ نَبْرَكَ أَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلْدِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِقَعْنِهَا كَادِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ
 ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾
 فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ
 الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّيِّقُونَ السَّيِّقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ
 ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَدِّمِينَ ﴿١٦﴾

- ۶۸ له ناویاندا میوه جات و داره خورماو هه نار هه یه .
 ۶۹ ده یسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده که ن ؟
 ۷۰ له ناویاندا ن گه لنی کیژی تا کار چاک و به دیمه ن جوان .
 ۷۱ ده یسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده که ن ؟
 ۷۲ زه ری چا و ره ش له ناو خیتوه تاندا ده ژین .
 ۷۳ ده یسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده که ن ؟
 ۷۴ که به رله وان هیچ مرو و هیچ جنوکه یه ک ، هه رگیز ده سستی بونه بردو ن .
 ۷۵ ده یسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده که ن ؟
 ۷۶ له سه ر رایه خی که سک و جوان پال ده که ون ؛ که وینه یان له دنیا دا نه بینراوه .
 ۷۷ ده یسا ئیوه له کام چاکه ی پهروه رنده و حاشاده که ن ؟
 ۷۸ مباره که ناوی پاکی پهروه رنده ت ؛ خاوه ن شکوو شایانی ریزلنی کرتنه .

راتیعه

و له ناو نو کاکه کله کله بو کله قانان

- ۱ هه رگا رۇداوه که رۇی دا ، ۲ که س ناتوانی له و رۇداوه حاشابکا .
 ۳ به رز ده کاو نزم ده کا ؛ ۴ کاتی زه وین راده تله کی به راتله کان ، ۵ که زیش ده هارین به هارین ، ۶ له چه سنی تو ز بلا و ده بن ، ۷ ئیوه ده کرینه سی تیره :
 ۸ تیره یه کیان ده سستی راستی و به ختیارن . ۹ تیره ی تریان ده سستی چه پی و نه گبه تبارن . ۱۰ تیره یه کیش له پیشه وه ن ، وه پیش که وتو ن . ۱۱ که نه وانه له ئیمه وه نریک که وتو ن . ۱۲ له باغاتی تزی له خو شیدا ده ژین . ۱۳ به شیک له وانی پیشینه ، ۱۴ که میکیش له وانی پاشین ، ۱۵ له سه ر ته ختی جه واهیر به ند ، ۱۶ هه مبه ربه یه ک پال ده که فن .

۷۲- زه ری: جوانی سبی بیستی نامال زهرد ۴- راتله کان: جۆلانی به توند ۱۲- تزی: پر، لیواولیو.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يَصُدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهْهَ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ
الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
تَأْتِيهِمْ ةِ إِلَّا قَلِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٥﴾ وَأَصْحَابُ الِّيمِينِ مَا أَصْحَابُ
الِّيمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَّمْدُودٍ
﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهْهَ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ
أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الِّيمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سُمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّن يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ
عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظْمًا ةً نَّالِ الْمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوءَ ةِ ةِ الْوَلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلِ ةِ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ ةِ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

۱۷ تازه لای هه میشه لاو، له ده وره یان دین و ده چن . ۱۸ به زه رک و به تونگه و پیاله، باده ی ره وان له سه ر چاوه یان ده ده نی . ۱۹ نه له خومار سه ر یان دیشی و نه ناوه زیش له ده ست نه ده ن . ۲۰ میوجاتیش، هه رکامی هه لی ده بزین، ۲۱ گوشتی مه لیش، له وان هی نار ه زوی ده که ن، ۲۲ کیژی سپی چاوبه له کیش، ۲۳ هه مؤئیژی مرارین له ناو قاپوږدا، ۲۴ پاداشی کرده وه یانه . ۲۵ که له ویدان، نه قسه ی هه رزه ده بیسن، نه وتاریکی نار ه وا . ۲۶ مه گین دروود له یه کتر که ن و وه رامی پی بده نه وه . ۲۷ نه وی تیره ی ده سه ته راستن؛ نه وان چون به خته وه ریکن؟ ۲۸ لای دارکناری بی چقلن . ۲۹ موزی پال پیکه وه دراویش، ۳۰ سیبه ریکی بی برانه وه ش، ۳۱ تاویش هه روهر ره وان ه، ۳۲ میوه ش زورو زه به نده یه، ۳۳ نه دوایی دی و نه پاوانه، ۳۴ نوین و بانی به رزو نه رم، ۳۵ ئیمه خو مان کیژه کانمان به تایبه تی به ره هم هی نا؛ ۳۶ بریارمان بو دان هه ر کچ بن . ۳۷ شوخوشه ویس، هاوته مه ن، ۳۸ به شی ده سه ته راستیه کانن . ۳۹ هیندیک له وان ی پیشینه؛ ۴۰ هیندیکیش له پاشینه کان . ۴۱ نه وان ه ش که ده سه ته ی چه پن، توشی چ نه گبه تیک هاتون؟ ۴۲ وان له ناوه ند گر ه باو ناواکه لی دا . ۴۳ چره دو که ل سیبه ریانه . ۴۴ نه فینکابی تیدا هه یه، نه له به ری ده سین ه وه . ۴۵ چونکه نه وان له دنیا خوش گوزه ران بون . ۴۶ له سه ر گونا هانی که وره پینداگر بون . ۴۷ نه شیان وت؛ ناخو گه ر ئیمه بوینه خو ل و چه ند پیشه یه ک، دیسان زیندو ده کرئینه وه؟ ۴۸ یان باف و کالانی ئیمه؟ ۴۹ بیژه؛ بی شک، نه وی له پیشودا بون و نه وان ی له دوایی هاتون، ۵۰ به کو مه ل کو ده کرئینه وه؛ له ژوانگه ی روژی که دیاری کراوه .

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكذَّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا كَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ ﴿٥٢﴾
 فَالْتَوْنَ مِنْهَا الْبَطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ
 شَرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَزَلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوبِينَ ﴿٦٠﴾
 عَلَى أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مُحْرِمُونَ
 ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ
 نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَمَتًا لِلْمُقْوِينَ
 ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ﴿٧٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

۵۱ ئەوسا ئیوہ ئەی گومرایانی بئی باوهر ا ۵۲ دەبئی بەری داری زەقنە مۆتی
 بخۆن . ۵۳ گە دەتانی لئی پربکەن . ۵۴ ئەوسا ئاواکەلی بەسەر ئەودا
 وەخۆن ؛ ۵۵ وەکو چۆن وشتری تینۆ بیتەسەرئاو . ۵۶ رۆژی ژمار وایان
 میوانداری دەکری . ۵۷ ئیمە ئیوہمان دروس کرد ، سا بۆچی باوهرتان
 نەبۆ ؟ ۵۸ ئاخۆ ئیوہ ئەو ئاوی شاوہتەو دیوہ ، کە دەپریژن ؟ ۵۹ ئاخۆ ئیوہ
 وەدی دینن ، یانە ئیمە وەدی دینن ؟ ۶۰ ئیمە پریاری مەرگمان بۆتان
 داوہ و کەس وەپیش ئیمە ناکەوی ؛ ۶۱ کە بەچینیکی وەک ئیوہ
 وەتان گۆرین و تەرزیکتان سازبەینەوہ ، کە ئیوہ ھایتان لئی نیہ . ۶۲ خۆ
 ئیوہ لە دروست بۆنی یەکەم جارتان ئاگادارن ؛ دەی بۆ ھیچ بیرناکەنەوہ ؟
 ۶۳ ئاخۆ ئەوتۆمە ی دەیچینن ، دیتوتانە ؟ ۶۴ پیتان وایە ئیوہن کە
 بەرھەمی دینن ، یان ئیمە بۆتان دەروینن ؟ ۶۵ گەر ئیمە بمان ویستایە ،
 دەمانکردە پۆشی بەربا ؛ ئەوسا ئیوہ سەرۆدەکرد . ۶۶ دەوگوت : ئیمە
 دۆراندمان ؛ ۶۷ بەلکوبی بەش ماوینەوہ . ۶۸ ئاخۆ ئەوئاوہتان دیوہ ،
 دەیخۆنەوہ ؟ ۶۹ ئاخۆ ئیوہ لەوہ وەرہوہ ناردۆتانە ، یان ئیمە بۆمان
 باراندۆن ؟ ۷۰ گەر ئیمە بمان ویستایە ، دمانکردبە ئاویکی تال ؛ دەیسا بۆ
 شوکرانەناکەن ؟ ۷۱ ئاخۆ ئەو ئاگرەو دیوہ ھەلیدەکەن ؟ ۷۲ ئیوہ داری
 ئاگرەکەتان دروس کرد ، یان ئیمە وەدیمان ھینا ؟ ۷۳ ئیمە ئەومان کردە
 ھۆی بیریوہری و بەرپۆہ چونی ژبانی ھەردەگەر پان . ۷۴ سا تۆ ئاوی
 پەرورەندە ی مەزنی خۆت ، ھەر بەپاکی و دۆرەکە مایەسی بیئە . ۷۵ دەسا
 سویندم بەوشوینانە ی ئەستیرە یان لئی ھەلدین و ئاوا دەبن ، ۷۶ بئی گومان
 - ئەگەر بیزانن - ئەمە سویندیککی گەرورە یە .

إِنَّهُ لَقَرَّءَ أَنْ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
 الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
 إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
 ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
 الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 الْمَكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزَّلْنَا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ
 ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَادِثِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
 هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

- ۷۷ بی گومانه نه مه قورئانی به ریژه .
 ۷۸ له ناوهر وکی نوسراویک وه شیراوه .
 ۷۹ غه یره ز پاکان که س ناتوانی دهستی لیدا .
 ۸۰ له داهینه ری دنیاوه ناردراوه .
 ۸۱ ناخوئیوه به م قسه گه مه تان دیتی ؟
 ۸۲ ده یکه نه بزوی خو تان ، که باوهری پی ناهینن ؟
 ۸۳ نه دی ساتی مردن قورقوراگهی گرتون ،
 ۸۴ ئیوه ش چاوه نویری مه رگن .
 ۸۵ ئیمه ش نه وسا زور له نگوی لی نزیکتیرین ؛ به لام هر ئیوه ن نابینن .
 ۸۶ نه وسا نه گهر پی تان وایه ناکه ونه بهر پرسینه وه ،
 ۸۷ نه گهر لاتان وایه راستن ، ده له مردنی وه گیزین .
 ۸۸ به لام نه وه ی نزیکی ئیمه یه وه ده مری ،
 ۸۹ له پاداشا ده سیته وه وه ، ده چته به هه شتی پرخوشی .
 ۹۰ نه گهریش له وکه سانه بو که ده گهل دهسته راستان ،
 ۹۱ دروود بو تو ، له وکه سانه ی دهسته راستن .
 ۹۲ به لام نه گهر له وانه بو که باوهریان نه هیناوه و گومرا بوگن ،
 ۹۳ له ناواکه لی میوانن .
 ۹۴ ده شی به نه دوژه هه وه .
 ۹۵ بی گومان راست هه ره مه یه .
 ۹۶ سا تو ناوی پهروه رنده ی مه زنی خو ت ، ههر به پاکی و دوزه که مایه سی بینه .

هه دیر

ولا نا و نوکا که کلاک و کلاک لوانا

- ۱ هه رچی هه یه له عاسمانه کان و زه مین ، گشتی په سنی خوداده دن ؛ نه ویش
 خاوه ن دهسته لاتی له کارزانه .
 ۲ نه م عاسمانانه و زمینه هه مو به رفه رمانی نه ون . زیندوده کاو ده ش مرینی و
 له سر هه مؤشت توانایه .
 ۳ پی شو نه وه وه ، دواپی نه وه وه ، له بهر چاوه و نادیاره وه ، له هه مؤشت ناگاداره .

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
 عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٥﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
 وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِنُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
 أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
 ءَايَاتٍ يَبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلِ أَوْلِيائِكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا
 وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا
 الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ، وَهَلْهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

۲ ئەم گش عاسمانان و هه رده ی به شهش روژان وه ديهيناو له پاش ئه وه، له سه ر ته ختی فه رمانرپه وایي دامه رزا. هه رچی به زه ویدا روچی و هه رچی لیي وه ده ریکه وئ و هه رچی له عاسمان دیته خوار، هه رچی پیا سه رده که وئ، ئه وه یزانی و له هه ر کوی بن، ده که لتانه و خوا کرده وه تان ده بیینی.

۵ له عاسمانان و زه میندا ده سه لات هه ر به ده سه ت ئه وه وه هه موکاریک ده برینه وه بۆلای خودا.

۶ شه وه ده روژی هه لده کیشی و روژی ده ناوشه و راده کاو له نهینی هه مو دلان ناگاداره.

۷ پروایینن به خودا و پیغه مبه ری خواو له وماله ی بۆی هیشتونه وه، له رای خودا به خت بکه ن. ئه وکه سانه ی له ئیوه، خاوه ن باوه رن و مال له رای خودا ده به خشن، پاداشی مه زنیان هه یه.

۸ ئه دی چیتانه باوه ری ناکه ن به خوا؟ که چی پیغه مبه ریش داواتان لیده کا، تا به پهروه رنده ی خوتان پروایینن. ئه گه ر باوه ریتان هه بی، ئیوه په یمانو پیداهه.

۹ هه ر ئه ویشه چه ندنیشانه ی دیاری ده ره ی بۆسه ر عه بدی خوی ناره خوار، تا له تاریکی ده روخوا و به ره و روئناکیتان به ری. که خوا سه باره ت به ئیوه دلسۆزیکي دلوقانه.

۱۰ ده ی چیتانه مالی خوتان له رای خودا به خت ناکه ن؟ که هه رشتیک له ئاسمانان و زه ویدان، هه ر بۆ خودا ده میننه وه. ئه وکه سانه ی له پیش گرتنی مه که که دا مالی خویمان به خت کردو ده گژ نه یاره کان راجون، پایه ی هه ره به رزیان هه یه؛ ده گه ل ئه وکه سه وه ک به ک نین که له پاشان مالی خوی به خت کرده وه ده گژ دوژمنان راجوه. که هه موشیان خودا به لیینی پیداون چاکه یان ده رباره ده کا. خودا له هه رکاری ده یکه ن، ناگاداره.

۱۱ کئی وا هه یه وامی ره وا بدا به خوا تا چه ند قاتی بداته وه و پاداشی باشیشی هه بی؟

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرَانِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا انظُرُوا نَافِقِيسٍ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ سُورٌ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٤﴾ ينادُ وَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٥﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أُولَئِكَ النَّارُ الَّتِي مَوْلَانَكُمْ وَيَسُ الْمَصِيرُ
﴿١٦﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٧﴾
أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا
اللَّهِ قَرَضًا حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

۱۲ رۆژنیک دئی که تو دینی میروزی خاوهن باوهر، تیشک دانه وهی کرده یان پیش که وتوه و له لای راستیانه وه ده روا. خووشی له خۆتان نه مرۆکه ده چنه ناو باغاتیکه وه جواریان به بهرداده پروا و ههروهههه، ههه تیاده بن. نه مه یه به هره ی زۆرگرینگ.

۱۳ نه وی رۆژی دورازه کانی میروژن، وه خاوهن باوهران ئیژن: ئیوه لاما ن لی بکه نه وه تا تروسکیک له رۆناکیان وه گرین. بیان ئیژن: به ره ودوای خۆتان وه گهرین، له وی رۆناکی بهیدا که ن. ئیتر نه وسا شوهریه کیان له نیوان ده بیته له مپهر، درگای هه یه؛ له زۆره وهی به زه وی یه و له ده ره وهی جه زه به یه.

۱۴ بانگیان ده که ن: ناخۆ ئیمه ش هه ره ده گه ل ئیوه دا نه بۆین؟ ئیژن: ئاری؛ به لام ئیوه خۆتان تۆشی به لا کردو چاوه نوپۆن و دو دلی لیتونه که پرا و به ئاره زۆ فربوتان خوارد؛ هه تا فه رمانی خودا هات؛ شه یتان ئیوه ی به خودا بادی هه واکرد.

۱۵ ئیتر نه مرۆنه له ئیوه نه له وانیهی خاوهن ناس بۆن، سه رانه و لی وه رناگیرئ. جیو ئاگره وه هه ره ئه ویشتان پیره وایه و چاره نوستان زۆر خراپه.

۱۶ بۆ که سانی خاوهن باوهر، ناخۆ نه وده مه نه گه یوه که دلایان بۆیادی خودا و بۆ نه و راسته ی ناردۆیه تی بکورکینئ و به ده ردی نه وانه نه چن که ده پیتشدا ئیمه کتیبمان دا بۆنئ و نه وسا له پاش ماوه کی زۆر، تۆشی دلره قی هاتن و زۆر به یان له ری لایاندا؟

۱۷ نه وه بزائن، که خودایه زه مین زیندۆده کاته وه، پاش مردنی. زۆرنیشانه ی ئاشکرمان بۆ ئیوه رۆن کردۆته وه، به شه که می ئیوه تی بگه ن.

۱۸ بی سو پیاوان و ژنانی خیره مه ندو نه وانه ش که وامی ره و ده دن به خوا، چه ند قاتیان پیده کاته وه و پاداشی باشیشیان ده بی.

۱۳- شۆره: دیوار به ده وری مال و بیساندا، سۆر. به زه وی: به زه یی، رۆحم.

۱۴- چاوه نوپۆن: چاوه نوژی نه وه بۆن که برواداران که ی تۆشی به لا و چۆرتم ده بن.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهيجُ فَتَرثُهُ
 مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتْعٌ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
 سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ
 اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
 مِّن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
 مِّن قَبْلٍ أَن نَّبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
 تَأْسَوْا عَلَى مَفَاتِكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَاءِ آتَانِكُمْ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

۱۹ ئەو که سانه‌ی به خوا و پیغه مبه ره کانی باوه رده کهن ، له راستی لایان نه داوه . ئەو که سانه‌ش که له رای خودا کوژاون ، وان لای پهروه رنده یان و پاداشی خویان پیده‌گا و روشناسکی خویان هه‌یه . ئەوانه‌ش که ناسپاسن و به‌نیشانه‌کانی ئیمه باوه پناکه‌ن ، ئەوان یارانی ناگرن .

۲۰ بزائن ، زی له دنیا به هر گه مه و بادی هه وابه و بوخۆبه جوان نیشان دان و خو له سه ره کتر پارانان و فره‌بوئی عه ولادو داراییتانه و وهک چناویک به‌هۆی بارانه شین بوه و وه‌رزیری پی خه‌نی بوه و به‌ره‌به‌روشک ده‌بی و ده‌بینی زه‌رده‌لگه‌راوه و له‌دواییدا بوه‌ته‌کاوکۆتی به‌ریا . له‌ولاش تازاری دژوارو لی خو شبوون و ره‌زامه‌ندی خودا هه‌یه . زینی دنیا هه‌ر مایه‌ی خه‌له‌تانده و چی تر نیه .

۲۱ رکه‌بکه‌ن بو به‌خشینی په‌روه‌رنده و ئەو به‌هه‌شته‌ش که پانایی ، به پانایی ئەم عه‌زمان و زمینه‌یه و بو ئەوانه ئاماده‌یه که باوه‌ریان به خودا و پیغه مبه‌رانی خودا هه‌یه . ئەم چاکه‌یه له خواوه‌یه و ده‌باره‌ی که سیکی ده‌کا که بوخۆی مه‌یلی له سه‌ری . چاکه‌ی خودا زورگه‌وره‌یه .

۲۲ هه‌ر به‌لایه‌ک رۆده‌دا له م سه‌رزه‌مینه و هه‌ر به‌لایه‌ک که به سه‌رخودی خو تان دی - به‌ر له‌وه‌ی وه‌دی به‌نین - له‌ده‌فته‌ریکدا نو‌سراوه و ئەمه لای خودا هاسانه .

۲۳ هه‌تا ئیوه بوشتی له‌ده‌ستۆده چی ، خه‌م نه‌خۆن و به‌ده‌سکه‌وتو دلخۆش نه‌بن . خوا هه‌ر ئەوانه‌ی خو ش ناوی که به‌فیزن و شانازی به‌خویان ده‌که‌ن :
۲۴ ئەوانه‌ی رۆدی ده‌که‌ن و خه‌لکیش بو‌رۆدی هان ده‌ده‌ن . هه‌ر که‌سیش لاساری ده‌کا ، خودا ئەوسا بی‌نیازه و هه‌ر شیایو تاریف کردنه .

۲۰- چناو: تۆمی وه‌شیاک . پاچقه‌ی ئەم‌پازه‌واش ده‌بن: «وه‌ک بارانیک شیناتیه‌که‌ی وه‌رزیری پی خه‌نی

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِنَاءَ
اتَّبَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ
نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِر لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْلًا يَعْلَمُ
أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

۲۵ ئیمه پیغه مبه رانمان نارد به چهند به لگه ی ناشکراوه و ویرای نه وان، کتیب و هوی هه لسه نگاندنمان نارد ه خوار؛ هه تا خه لک بی جیاوازی له ناویه کاره فتاریکه ن. ئاسنیشمان نارد ۆته خوار، که هیزی برشتنی زۆره و زۆر به هره ی بۆ مه ردم تیداو؛ تا خودا بۆخوی بزانی کئی له نه دیار دیته یاری خوی و پیغه مبه ره کانی. دیاره خودا خاوه ن هیزو ده سته لاته .

۲۶ ئیمه نوح و ئیبراھیمیشمان به ڕی کرد؛ پله ی پیغه مبه رایه تی و کتیبیشمان دا بۆ به نه ته وه که یان. شاره زایان لی هه لکه وت و له ڕی لاده ریشیان زۆر بۆن .

۲۷ له پاشان به شوین نه واندا گه لیک پیغه مبه رمان ناردن؛ دوای نه وانیش عیسای کوری مه ریه من نارد و ئینجیلمان پی خه لات کرد. دلۆفانی و به زه یشمان خسته دلّی په یره وانی؛ نه و ره به نیه ش که هه یانه ئیمه بۆمان نه نۆسیون، بۆخویان دایانه یناوه. نه م کاره شیان بۆ ره زامه ندی خودا بۆ؛ بۆشیان نه کرا وه ک پیوسته پیک ی بینن. جا نه وانه ی له واندا خاوه ن باوه بۆن، پاداشی خویانمان دانن؛ زۆر به شیان له ڕی لاده ره بۆن .

۲۸ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران ا ترسۆ له خوا هه بی و برۆا به پیغه مبه ری نه و بینن. خوا دۆسه ره چاکه تان ده رباره ده کاو تیر یۆیکتان وه پیش ده خا؛ به هوی نه و به ڕیدا برۆن و له گونا هانۆ ده بۆری و هه ر نه ویشه خه تا پۆش و دلۆفانه .

۲۹ نه هلی کتیب وانه زانن له و چاکه ی لای خودا هه یه، نه وان هه یچ شتیان به ده سته. چاکه هه موی لای خودایه و هه رکه سئ خوی مه یلی لی بی به چاکه ده یخوینیته وه و نه و چاکه ی که لای خودایه، زۆر هیزایه .

سُورَةُ الْحَجَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّدُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ
 وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
 مِنْكُمْ مَنْ نَسَاءِ بِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
 وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَفْوٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ كُمْ تَوْعُظُونَ
 بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
 مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
 مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوتًا
 كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
 عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
 عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكْتُوْنَ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدْفَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْتَقِبُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَهَوْا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذْ جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبَهُمْ
 جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فِيئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا
 بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا وَيَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

۷ ناخۆنه تۆنه ترانیوه که هه رشتی له عاسمانان و زهوی بی، خوا ده یزانی؟ هه تا سێ که س به یه که وه چه بکه ن، دیاره ئه و چواره مینیانه و پینج بن ئه و شه شه مینیانه و که متر بن و زنده تر بن، له هه رکۆی بن، ئه و هه میشه ده که لیانه و پاشان له رۆزی قیامه تی، پێان ئیژی چه یان ده کرد. خودا هه مؤشت ده زانی.

۸ ئه ی تۆنه وانته نه دیوه، پێان و ترا: چه مه که ن؛ ئه و کاره ی که وتیان مه یکه ن، هه ر ده یکه ن و له ناره وا چه یانه و گوناو سه ر پینچی ده که ن و له قسه ی پیغه مبه ر ده رده چن؟ خۆنه که ر تۆشی تۆش ده بن، ئه و سه لامه ی له تۆی ده که ن، له و سه لامه جیا وازه که خودا له تۆی کردوه. له پال خۆیا نیشدا ئیژن: ده ی بۆ له سه ر ئه م وته یه خودا جه زه به مان نادا؟ ده چنه جه هه نده م به سیانه و سه ره نجامیان زۆر خراپه.

۹ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران! هه رگا ئیوه چه تان کرد، بۆ گونا ه و ده س دریزی و نافه رمانی له پیغه مبه ر سه رته مه که ن؛ چه که شتان بۆ چاکی و خۆباریزی بی و له خودا یه تر سو هه بی که هه مۆتان له لای ئه و کۆده کرینه وه.

۱۰ سه رته له شه ی تانه وه یه، هه تا خاوه ن باوه رانی پی خه مگین کا؛ هه ر چه ند به بی ئیژنی خودا، هه یج زیانیکیان لی نادا. با هه رکی خاوه ن باوه رن، خۆیان به خودا بسپیرن.

۱۱ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران! هه رگا له کۆر پێان وتن: جیگه وه که ن، جیگه وه که ن! هه تا خوداش جیگه ی ئیوه بکاته وه. گه ر گو تیشیان: راسته وه بن، راسته وه بن! خوا ئه وانه ی له نگۆ باوه ریان هینا وه ئه و که سانه ش که له زانیاری به شدارن، به چه ندبله به رز تر یان ده کاته وه و هه رکار یکی ئیوه بیکه ن، خوا ده یزانی.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُوَابِنِ يَدَىٰ بُحُونِكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنِ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٣﴾ ءَأَسْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىٰ بُحُونِكُمْ صَدَقَتٍ فَإِذ لَّمْ تَفْعَلُوا
 وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ ؕ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
 غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَاهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧﴾ لَّن نُّغْنِي عَنْهُمْ ءَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِّنَ اللَّهِ
 شَيْئًا ؕ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٨﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
 اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ؕ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم عَلَىٰ شَيْءٍ ءَالٍ
 إِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٩﴾ أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ
 اللَّهِ ؕ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ
 ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ؕ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢١﴾
 كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُ ۗ أَنَا وَسُلْطٰنِ ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

۱۲ ئەى گەلى خاوەن باوەران! ھەرگا وىستۆ سرتەو ھل پىڭھە مەبرىكەن، بەر لە سرتە كردنەكە خىرىك بەكەن. ئەمە بۆ ئىيوە خاسترو پاكترە. گەر نەشتان بۆ، ئەوا خودا لىو دە بۆرى و دلوقانە.

۱۳ ئاخۆ لە بەرتان گران ھات بەر لە سرتە خىرى بەكەن؟ ئەگەر ئەمەشتان نەكردو خودا لەمە عافۆى كردن، دەسا ئىيوە نوپۆ بەكەن و زەكات بەدەن و بەرفەرمانى خودا و پىڭھە مەبرەكەى بن. خوا لە ھەمۆ كردەو ھەتان ئاگادارە. ۱۴ ئاخۆ تۆ ئەوانەت نەدیت كە بۆنە دۆستى ئەوانەى خودا غەزەبى لى گرتۆن؟ لە ئىيوە نىن؛ لە وانىش نىن؛ بەدرۆ سویند بە خوا دەخۆن و دەشزانن كە درۆدەكەن.

۱۵ خودا ئازارى دزواری بۆ ئەمانە سازكردو ھە كارەكەيان زۆر خراپە.

۱۶ سویندىان كردبو ھە تالىك بۆ خۆيان و بۆنە لەمپەرى رىنى خودا؛ سابۆيان ئازارىكى ئابرو بەر ھەيە.

۱۷ نە سامان، نە رۆلەكانيان - لە بەرامبەرى خودا ھە - ناتوانن ھىچيان بۆبەكەن؛ ئەوانە جەھەندەمىن و ھەتاسەر ھەر لەوى دەبن.

۱۸ رۆزى كە خوا گشتيان زىندۆدەكاتەو ھە، ئەو جار سویندى بۆ ئەو دەخۆن، وەكو بۆ ئىيوە سویند ئەخۆن؛ لاشيان وایە شتىكيان دەباراندایە. باش بزنان كە ئەمانە درۆزنن.

۱۹ شەيتان لەسەريان زال بو ھەو يادى خوداى لەبىر بردۆن؛ ئەوان كۆمە لەى شەيتانن. باش بزنان كە ھەر كۆمە لەكەى شەيتان زيانبارن.

۲۰ ئەو كەسانەى دزايەتى خودا و پىڭھە مەبرى دەكەن، لە ھەمۆكەس زەبۆن ترن.

۲۱ خودا خۆى برىارى داو ھە: بى گومانە من و پىڭھە مەبرەكانم سەر دەكەوین. خوا تواناى بەدەستەلاتە.

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
 حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سورة الحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

۲۲ تۆنابینی ئەوانەى باوەریان هەیه بەخوداو بەرۆزى سەلا، نابى هەرگىز بىنە دۆستى ئەو كەسانەى پىچەوانەى خوداو پىنغەمبەرى خودان . تەنانت ئەگەر باوكيشيان ، يان فرزنديان ، يان برايان ، يان لەهۆزەكەى خۆيان بن ؛ كە ئەمانە خودا پرۆاى لە دليان جىگىر كردوو بەهيزىكى تايبەتى خۆى يارى كردۆن ؛ دەيان نيرىتە باغاتىك جۆباريان بەبەردا دەپرواوه تاسەر هەر لەوى دەبن ؛ خودا يان لى رازى بوو ئەوانىش لەخودا رازىن . ئەوانە كۆمەلەى خودان ؛ باش بزانتن هەر كۆمەلەى خوا رزگارن .

هه شسر

وئاو نووكا كە كەلا نك لاوكا نو ئاقانە

- ۱ هەر بەپاكى و بى عەببى خودا هەل دەلین ، هەر چى لە ئاسمانەكان و زەمىندا هەن ؛ هەر خۆى خاوەن دەستەلات و لەكارزانە .
- ۲ كە هەر ئەو كۆمەلەى پىنەزانانى ، لەوانەى ئەهلى كتیب بۆن - لەو دەرنانى هەوێلدا - لەزىدى خۆتەرە كردن . ئىو پىتان وانەبو كە دەردەكەون ؛ خۆشيان و ايان خەيال دەكرد قەلاكانيان لەخودا يان دەپارىزى . خودا لەشوینىكى واو پاریزى بردەسەر ئەوان ، كە لە خەيالیشيان نەبو . واى تۆس هاویشتە دليان ، مالى خۆيان بەدەستى خۆو بەدەستى خاوەن باوەریان ، كاوڵ دەكرد . سا ئىو دەرس وەرگرن ، ئەى گرۆى خاوەن ئاوەزان !
- ۳ ئەگەر خودا ئاوارەبى لەسەر ئەوان نەنۆسىبا ، هەر لەدنيا تۆشى تازارى دەكردن و لەودنىاش بەشيان تازارى بەئاگر بو .

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً
 عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ
 عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا آوَجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ، عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
 نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
 هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
 مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

۲ ئەمەش چونکە ئەوان دژی خودا و پیغه مبه ره که ی بۆن . هه رکه ش دژی خودا و پیغه مبه ری ئەوین ، تۆله ی خودا زۆر دژواره .

۵ هه ردار خورمایه کتان بری ، یان لینی که پان له سه ره گی خۆ بمینن ، هه موی به ئیزنی خودا بۆ ؛ تا ئەو له ری لاده رانه تۆشی سوکایه تی بکا .

۶ هه رتالانیک له دانیشتوی ئەو گوندانه که خوا دای به پیغه مبه ری ، ئەوانه نین که ئیوه به سواری ئەسپ یان به وشتره وه بۆی چۆن . به لام خوا پیغه مبه رانی - ئەگه ر چه رکا - له سه ر هه رکه سی زال ده کا . خوا بۆ هه مۆشت توانایه .

۷ هه رتالانی له دانیشتوی ئەو شارانه خوا بۆ پیغه مبه ری ناردوه ، بۆ خودا و بۆ پیغه مبه ری و بۆ خزمه نزیکه کان و هه تیوان و هه ژاران و ریبوارانه ؛ نه ک بیهته سه رمایه ی ئال و گۆرکردن له نا و ده وله مهنده کانۆ ؛ هه رچی پیغه مبه ر ده وداتی ، لینی وه رگرن ؛ له هه رچیشتان بی به ش کا ، ده ستی بۆمه به ن . ده بی له خودا بترسن ؛ که تۆله ی خوا زۆر دژواره .

۸ [ئەو تالانە] بۆ ئەو هه ژاره دۆره ولاتانه یه ، که له مال و زیدی خویان ده رکارون ؛ چاوه نوۆری به هره و په زامه ندی خوان و یاریده ی خودا و پیغه مبه ره که ی ده که ن ؛ که ئەمانه راسته کانن .

۹ ئەو که سانه ش که به رله وان له مه دینه نیشته جی بۆنۆ به دل برۆیان هینا ، چه ز به وئاوارانه ده که ن که په نایان پین هیناون و به دلش ئیره یی نابهن به وه ی که به وان دراوه و ئەوان له پیشتەر ده زانن ، هه ر چه ند ده ست ته نگیشیان هه یه . که سانیکیش خۆ له رودی ده پارێزن ، ئەوانه رزگاره کانن .

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
 غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى
 الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
 أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
 وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾
 لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقِينُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
 مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
 جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾
 كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أَوْبَالٍ أَمَرَهُمْ وَهَمُّهُمْ عَذَابُ
 آلِيمٍ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
 قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

۱۰ ئەو كەسانەش كە لە دواى ئەمانە هاتۆن ، ئیژن : ئەى پەرورە رەندە مانا
لە ئیمە و لە و برایانە مانا واپیش ئیمە باوەرپان هیناوه ، خۆش بە ؛ كینەى
ئەوانەن مەخە دل باوەردار بۆن . ئەى پەرورە رەندەى هەمۆمانا تۆى
دلسۆزى و دلۆفانى .

۱۱ ئەدى نەتدى دۆرازەكان بەهاوسونفەكانى خۆیان - لەوانەى ئەهلى
كتیب و دزى دین بۆن - گوتیان : ئەر ئیوه دەركران ، بێگومانە ئیمەش
وەلتان دەردەچین و هەرگیز بەزىانى ئیوه گوئى رایەلى هیچ كەسى نابین ؛
ئەگەر دەگزیشتان راچۆن ، ئیمە یارمەتیتان دەدەین . خواش شایەتە كە
ئەوانە درۆزنن .

۱۲ دیارە ئەگەر دەرىش كران ، ئەوان دەگەلیان دەرنانچن ؛ ئەگەر وەلیشیان
بجەنگن ، ئەوان یاریدەیان نادەن ؛ خۆ ئەگەر یاریدەشیان دەن ، پشتیان
تیدەكەن و هەلدین ؛ لەپاشانیش كەسى دەهانایان نایە .

۱۳ بێگومان دلیان لەئیوه پتردەترسى تا لەخوا ؛ چونكە ئەوان كەسانىكى وان
تێناگەن .

۱۴ بەتیکرایى ئەوان بەگرتاندا نایەن ، مەگین لەناو ئەو شارانەى قەلای
زۆرپتەویان هەیه ؛ یان لەودیو دیوارانەوه . ناکۆكى توند كەوتۆتە
نیوانیانەوه ؛ تۆبیت وایە بەكۆمەل یەکیان گرتوه ، بەلام دلیان لىك بلاوه ؛
چون ئەمانە مەردمانىكى نەفامن .

۱۵ وەك ئەوانەیان بەسەردى ، كەپیش ئەوان - بەم زوانە - ئاكامى كردهى
خۆیان چەشت . ئەوانە ئازارىكى بەزانیان دەبى .

۱۶ وەكۆشەیتان ، كاتى بەبنیادەمى گوت : خوامەناسه ؛ وەختى لەخودا
تەكیه وه ، گوئى : لیم نزیك مەبەوه ، من لەوخودایە دەترسم پەرورەرىنى
گش دنیاىە .

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَشِيعَةً مُّتَصِدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

۱۷ سه رته نجامی هر دوکیان هر نه وه یه که تاهه تایه ، له ناگردا ده میننه وه .
سزای ناهه قان نه مه یه .

۱۸ نه ی که لی خاوه ن باوه ران ! نه شی له خودا بترسن ؛ با هه رکه سی بیننه وه
به ر چاوی خۆی ، بۆسه یینی چه ی وه پیشه خۆی خسته وه تزرستان له خودا
هه بی . خودا له هه رکاری ده یکه ن ناگاداره .

۱۹ نه چن وه کو نه وانه بن که خودایان له بیرکردو خواش نه وان ی له بیره خۆیان
برده وه . نه وانه له ری لاده رن .

۲۰ نه وکه سانه ی جه هه نده مین ، وه ل نه وکه سانه ی به هه شتین ، وه کو یه ک
نین . هه ر نه وانه ی له به هه شتن ، به خته وه رن .

۲۱ نه که ر ئیمه نه م قورئانه ن نارد بایه ته سه رکه ژیک ، تۆده تدی که داهاتوه و
له ترسی خوا له ت له ت بوه . نه م نموانه بۆ مه ردم دینینه وه ، به شکۆ
نه وان رابمینن .

۲۲ نه و خودایه کی نه وتۆیه که غهیره زئه و که س بۆ په رستن ی ناب ی ؛ له نه دیارو
له دیاران ناگاداره و دلّا وایه و دلّو فانه .

۲۳ نه و خودایه - که له و به ده ر شیوا ی په رستنیک نیه - پادشایه ؛
له که مایه سی به دۆره ؛ سه ر چاوه ی هیمنایه تی ، هیمنی دهره ؛ به سه ر
هه مؤشت راده گا ؛ گش ده سته لات به ده س نه وه ؛ به سه ر هه مؤشتدا
زاله ؛ هیچ شتی دهرۆستی نایه . پا که خودا له وشتانه ی نه وان ده یکه نه
شه ربکی .

۲۴ هه ر نه وه خودای وه دی هینی داهینه ری وینه گه ر ؛ ناوی هه ره جوان بۆ
نه وه ؛ هه رشتیکی له عاسمانان زه میندان ، په سنی پاکی نه وده ده ن و
هه ر خۆیه تی به ده سته لات ی له کارزان .

سرتسه هینه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ ءَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَإِنِّي غَائِبٌ مَرْضًى إِنِّي نَسِيتُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ ءَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمُ
بِالسُّوِّءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝٢ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ ءُسُوَّةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ
إِنَّا بَرَاءٌ وَأُوَّامِنُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا سَتُغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلِمَتْ نَفْسُكَ قَوْلَنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٥

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٧﴾ لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتَلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا
 مِّن دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا
 مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَ كُمْ الْمُؤْمِنَاتُ
 مَهَجَرْتِ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
 فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهِنَّ جُلُومٌ وَلَا هُمْ يُحِلُّونَ لَهَا وَءَاتُوهُم
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
 وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقُوا
 ذَلِكُمْ حَكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

۶ بی گومانه ئه وانه نمۆنه ی باشن بۆ ئیوه و بۆ ئه و که سه ی که هومیدی به خوداو
روژی سه لا هه به . هه ر که سینکیش خۆده بویری ، خودا په کی پی ناکه وی و
هه ر شایانی په سن دانه .

۷ شایه د خودا له ناو ئیوه و ئه و که سانه ی دوژمنایه تیو ده کردن ، دوستایه تی
دامه زرینی . خوا توانایه و خوا ده بویری و دلۆقانه .

۸ خودا به رتان لی ناگری که ئیوه ده گه ل ئه وانه ی به گزئیوه دا نه چۆن و له زیند
وه ده ریان نه ناو ، چاکه یان ده باره بکه ن و به یه کسانه ی ره فتاریان
ده گه لدا بکه ن . خوا مروی خاوه ن ئینسافی خوه ش که ره که .

۹ ته نیا هه ر ریگه تان نادا ده گه ل ئه وانه ببه نه دوست که له سه ر دین ، شه ریان
ده گه لتانا کردو ئیوه یان له زیندی خۆتان ئاواره کرد . له سه ر ده رکردنی
ئیوه ش ، بۆنه پشتیوانی یه کتر . هه رکه سیش بیته دوستیان ، دیاره
غه درئ له خۆده کا .

۱۰ ئه ی گه لی خاوه ن باوه ران ! ئه گه ر ئنی به باوه ری ئاواره ده گاته لاتان ،
بیانخه نه بهر ئه زمۆنه وه . خوا له بیرو باوه ریان ئاگادارتره . گه ر ناسیتان
به راستی بروادارن ، بۆلای خودا نه ناسانیا ن مه نیرنه وه . نه ئه مان به وان
ده شین و نه ئه وانیش به مان ده شین . هه رچیش به ختیان کردوه ،
بیانده نه وه . گه ر ئیوه ماره یان که ن و ماره ییه که یان بده نی ، هیچ
گوناهیکتان ناگاتی . زنانی خودانه ناسانیش لای خۆتان گل مه ده نه وه ؛
هه ر چیتان لی به خت کردۆن بیسینه وه ؛ با ئه وانیش هه رچیکی
به ختیان کردوه داوای بکه ن . ئه مه ده ستوری خودایه که به نیوانتان
را ده کا . خودا زانای له کارزانه .

۱۱ ئه گه ر زینکیشتان ره وی بۆلای خاوه ن ناسه کان و ئیوه تالانتان لیگرتن ،
به وکه سانه وا زنه کانیا ن هه لاتۆن ، هینده بده ن که داویانه . ترسیشو
له و خودایه بی که برواتان پی هیناوه .

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
 بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
 فِي مَعْرُوفٍ لَّا يَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَانْتَوَلَوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 قَدْ يَدِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَدِسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ
 بُلَيْنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ
 تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٥﴾ تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
 زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

١٢ ئەى پىڤه مبه را ئەگەر ژنانى باوه ردار دىنه لات و په يمان ده ده ن
 هيچ شتيكى - له خوا به ده ر - نه په رستن و توشى دزى و حيزى نه بن و
 منالى خويان نه كوژن و منالى تر به درو نه كه نه مندال مي رده كانيان و
 بو كاري چاك له فه رمانى تو ده رنه چن ، ئەوسا كه توش په يمانيان ده گه ل
 به سه ته و لى خوشبو نيان بو له خودا داوا بكه . خوا ده بو رى و دلوقا نه .

١٣ ئەى گه لى خاوه ن باوه ران ! مه بنه دو ستى ئەوكه سانه ي خودا غه زه بى
 لى گرتون ، له هاتنى روژى سه لا نا هو مي دي بون ؛ وه كو خودا نه ناسه كان
 له مريه كانى گو رستان نا هو مي دن .

سهف

و دنا و خودا كه دلا هتد و دلا و قانە

١ هه ر شتيكى له ئاسمانان و زه ميندان ، هه ر په سندی خوا ده ده ن و هه ر ئە و
 خاوه ن ده سه ته لاتی له كار زانه .

٢ ئەى گه لى خاوه ن باوه ران ! بو دا خيون و كرده وه ي به دو دانيه ؟

٣ خودا زور له وه تو رپه كه ئيوه شتيك بلين و ولونه كه ن .

٤ خوا ئە و كه سانه ي خوش ده وى كه بو خه زا له راي خودا ، ريزده به ستن ؛
 ئيزى ديوارى قورقوشمه .

٥ كه مؤسا به هوزى خوى گوت : گه لو ! بو چيم نازار ده ده ن ، سور ده شرانن كه
 من پىڤه مبه رى خودام بو لاي ئيوه ؟ وه ختى ئە وان خويان لادا ، خوداش
 دلئى وانى لادا . ئە وانە ي له رپئ ده رده چن ، خودا رپگه ي به ره و خويان
 نيشان نادا .

٢- داخيون: قسه ده كه ن. له ناخافتن: قسه كردن. ٣- ولو: بهم جو ره ز و لو نه كه ن: ئەوى گوتۆتانه

٤- قورقوشم: سرب نه يكه ن.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَآبِن يَدَى مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنَ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُمُ
عَلَى تَحْرِيقِ نُجُجِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُجُجِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا أَنْصَرُّ
مِنَ اللَّهِ وَفَنَحَ قَرِيبٌ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَأْمَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عُدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

٦ که عیسای کوری مه ریه میش گوتی: ئە ی به رە ی ئیسرا ئیل! ئە من پیغه مبه ری خودام بۆ لای ئیوه؛ ئە و ته و و راته ده سه لمینم که له پیش مندا هاتوه؛ مژده و ئی بی پیغه مبه ریک له پاش من دی و نا و ئە حمه د. وه ختی به چه ند نیشانه ی دیاری ده ره وه هاته لایان، گوتیان: ئە مه هه ر به ئاشکرا جادوه.

٧ سا کئی له وه ناهه قتره درۆ بو خوا هه لده به ستی، له وه ختی کا که بو ئیسلام گازی ده کری؟ خودا گرو ی غه درکاران به ره و خو ی شاره زانا کا.

٨ گه ره کیانه تیشکی خودا هه ر به فوی ده م وه کوژین. خواش تیشکی خو ی هه ر سه رده خا؛ جا با خودانه ناسانیش خو شیان نه یه.

٩ ئە و خودایه پیغه مبه ری خو ی به ری کرد، بو ری به ری و را گه یاندنی دینی راست، تا سه ری خا به سه ر هه مۆ دینه کاند؛ جا با بت به رسته کانیش خو شیان نه یه.

١٠ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران! ده تانه وی مامله یه کتان پی بیژم که له ئازاریکی به ژان رزگار و کا؟

١١ پروا و به خوا و به پیغه مبه ری ئە و بینن و به دارایی و گیانی خۆتان له رای خودا تی بکۆشن؛ ئە مه بو ئیوه با شتره گه ر بیزانن.

١٢ له گونا هانۆ ده بو ری و ده تانیاته نا و باغاتیک جو باریان به به ردا ده پروا و خانوی زۆر خو ش و خاوینتان له به هه شتی هه میشه ییدا ده داتی؛ ئە مه ده سه که وتی گه وره یه.

١٣ شتی تریش - که ئیوه چه زی لیده که ن - یاریده دانی له خودا وه سه رکه وتنیکی نزیکیش. ئە م مژده یه به باوه رداره کان بده.

١٤ ئە ی گه لی خاوه ن باوه ران! یاریکارانی خودابن، وه کو عیسای کوری مه ریه م به یارانی چه واری گوت: کئی به ره وخوا ده بیته یاریده ری من؟ ده سته ی چه واریه کان وتیان: ئیمه یاریده ری خودابن. ئە وسا له به ره ی ئیسرا ئیل هیندیکیان پروایان هینا و هیندیکیش هه ر بی باوه رمان. ئیتر ئیمه خاوه ن باوه ره کانیا ن یارمه تی کرد، تا ده روستی دوژمنا نی خو یان هاتن.

٧- گازی ده کری: بانگ ده کری.

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَءَاخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا وَإِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَسْمُنُونَهُ
أَبْدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ
الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

جمعه

وئاو غودا که دلا هندی دلا و دلا وئاو

- ۱ هه رچی له ناو عاسمانه کان و زه مینه، په سنی ئه و خودایه ده ده ن پادشایه کی پاک و دۆر له هه مۆ که مایه سی و به ده سته لات و کارزانه .
- ۲ هه ر ئه ویشه له ناو نه خوینده واراندا پیغه مبه ریکی له خویمان بۆکل کردن، که نیشانه کانی ئه ویان بۆوه خوینی و له کتیب و له کارزانی رایان بینی ؛ هه ر چند ئه وان له پیشو دا له و په ری گومرایی دا بۆن ؛
- ۳ بۆ هیندی تریش له مانه، وا هیشتا پتان نه گه یشتۆن . خودا خواوه ده سته لاتی له کارزانه .
- ۴ ئه مه چاکه یه له خواوه، چه زی لی بی ده رباره ی هه رکه سی ده کا . چاکه یی که لای خودایه، زور هیژایه .
- ۵ سه ر گوروشته ی ئه و که سانه ی ته وراتیان پی هه لگرتۆن و له به رده ر چۆن، وه کۆ نه قلی ئه و که ره یه که چه ندکتییی لی باره . سه ر گوزه شتی ناله باره بۆ ئه وانه ی له نیشانه کانی خودا حاشایان کرد . خوداش ئه وانه ی ناهه قن به ره و خۆی شاره زاناکا .
- ۶ بیژه : ئه ی ئه وانه ی که جۆن ! ئه گه ر ئیوه پیتان وایه - زیاد له مرۆ - هه ر ئیوه دۆستانی خودان، ده سا ئه گه ر گفتمۆ راسته ، مردنی خۆتان بخوازن .
- ۷ هیندیان خراپه کردوه، هه رگیز مردنی ناخوازن . خوداش له ناهه قیکاران ناگاداره .
- ۸ بیژه : ئه و مه رگه ی که ئیوه لی راده کهن، هه ر ده وگاتی و پاشان هه ر ده تانبه نه وه لای زانای نه دیار و دیاران ؛ ئه وسا هه ر خۆی پیتان ئیوی چیو کردوه .

۳- یانن: هیشتا به دنیا نه هاتۆن . ۴- یا: خودا خواوه ن چاکه ی زۆر زه به نده یه . ۶- یا: بیژه ئه ی ئه وانه ی که بۆنه جۆله که!

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُوذِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
 فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
 وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 ﴿٢﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ
 مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ الْجِجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
 فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
 وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ
 صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

۹ ئەى گەلى خاوەن باوەران! ھەر وەختى لەرۆزى ھەينى بۆ نوێزى ھەينى
بانگ ئەدرى، ئیۆه بە لەز بە ھەروىادى خودا بچن و کرپن و فرۆتن و ینل کەن؛
گەر بیزانن، ئەمە بۆ ئیۆه خاسترە.

۱۰ ھەرگا لە نوێزى بۆنەو، بە ھەردیدا بلاوبین و بۆچاکەى خودا بکۆشن و
گەلىک یادی خودا بکەن؛ شاھە تا رزگاریتان بى.

۱۱ ھەرگا دیتیان ماملەھە یان گەمەھە، بەرەو ئەوى بلاودەبن و تۆ بە پیتۆھ
بە جى دىلن. بێژە: ئەوى لای خودایە، لە گەمەش و لە بازارگانیش
چاترە و خوا چاکترین رۆزى دەرە.

مونا فاقون

وئانا و خودا کە کەلا ئەندە و کەلا ئو ئاتە

۱ وەختى دۆرۇ دینە لای تۆ، ئیژن: شاھە تیت بۆ دەدەین کە تۆ پیتۆھ مەبرى
خودای؛ خواش دەزانى کە تۆ پیتۆھ مەبرى ئەوى و خوا گەواھە کە -
بە راستى - ھەرچى دۆرۇن درۆزنن.

۲ سویندى خویان کردۆتە قەلغان خویان و لەمپەرن لەرینگەى خوداو
ئاکاریان زۆر نالە بارە.

۳ چونکە ئەمان، بەرى باوەریان ھیناوە و پاشان لەدین لاینداوە، جا
سەردلیان مۆرکراوە دەھىچ ناگەن.

۴ ئەگەر چاویشت پیکەوتن، لەقە لافەتیان سەیرت دى. کە دەش پەیشن و تۆ
قسەکانیان دەبیسى، ئیژى دارن بەدیوار ھەلپە سیراون. ھەر ھەرایەک
لەدۆى خویان دەزانن. ئەو دوزمنن؛ تۆ خویان لى بیاریژە. خوا بیانکووی؛
ئەمانە رۆدە کووی دەکەن؟ *

۴- قەلافەت: بیچم. دەش پەیشن: قسە دەکەن.

ھەلپە سیران: ھەلسپیران. * یا: چلۆن لەرینگە لادەدرین؟!

وَإِذِ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَوَّارُءٌ وَسَهُمٌ
 وَرَأَيْتَهُمْ يُصْذُونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا إِلَيْهِ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرُ
 مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سورة النجائب

۵ خۆ ئەگەر پیشیان بۆتۆی: وەرن پینغه مبه‌ری خودا داوای به‌خشینۆ بۆده‌کا؛ سه‌رباده‌ده‌ن. ده‌شیانبینی فیزده‌نوینن و خۆلا ده‌ده‌ن.

۶ ئەگەر ته‌تۆ داوای به‌خشینیان بۆبکه‌ی، یان داوای به‌خشینیان نه‌که‌ی، بۆ ئەوان ته‌وفیری نیه‌. هه‌رگیز خودا نایانبه‌خشنی. خوا گرووی له‌ری لاده‌ران به‌ره‌وخۆی شاره‌زاناکا.

۷ هه‌ر ئەمانه‌شن که‌ ئیژن: شتی مه‌ده‌ن به‌وکه‌سانه‌ی که‌ لای پینغه‌مبه‌ری خودان، هه‌تا بلاوه‌ی لیده‌که‌ن. هه‌م‌م‌سامان و که‌نجینه‌ی ئەم عاسمانان و زه‌مینه‌ش سه‌ر به‌خودان؛ به‌لام ئەو دۆرازانه‌هیچی تی‌ناگه‌ن.

۸ ئیژن: ئەگەر که‌رینه‌وه‌ بۆمه‌دینه‌، بی‌گومان به‌ده‌سته‌لاتان، رۆت و لاتی لی‌ده‌رده‌که‌ن. ده‌سته‌لاتیش هه‌ر بۆخواو بۆپینغه‌مبه‌ری و ئاپۆره‌ی باوه‌رداران؛ به‌لام ئەو دۆرازانه‌هیچی نازانن.

۹ ئە‌ی‌گه‌لی‌خواه‌ن باوه‌ران‌سامان و زاروله‌کانتان یادی‌خواتان نابێ له‌بیر به‌ریته‌وه‌. ئەوانه‌ی‌وایان به‌سه‌ردی، زیانبارن.

۱۰ له‌و‌بژیوه‌ش که‌ ئیمه‌ پیمان به‌خشیون، له‌رای‌خودای‌به‌خت‌بکه‌ن؛ به‌ر له‌وه‌ی‌یه‌کێ له‌ئیوه‌مردن‌ته‌ک به‌ته‌که‌یه‌وه‌داو، بیژۆی: ئە‌ی‌په‌روه‌رنده‌ی‌من! بۆچی‌تاماوه‌ی‌نزی‌ک مه‌ودات نه‌دام، که‌ ئە‌وسا‌خی‌ران‌بکه‌م‌و له‌ریزی‌کار‌چاکه‌کان‌بم؟

۱۱ هه‌ر که‌سی‌کیش‌وه‌ختی‌مردنی‌هابتی، خوا هه‌رگیز‌وه‌دره‌نگی‌ناخا. خودا له‌هه‌ر‌کارێ‌ده‌یکه‌ن، ناگاداره‌.

ته‌غابون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ❶ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ❷ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ❸
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ❹ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ❺ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلُ نَبَاتٍ كَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْتَفَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ❻ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِبَلَى
وَرَبِّ لَنْ نُبْعَثَنَّهُمْ لِنُبَيِّنُوا بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ❼ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ خَيْرٌ ❽ يَوْمَ
يَجْمَعُهُمُ الْيَوْمَ الْجَمْعُ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ❾

و ناو نوکا که د لای خا و کازانه

- ۱ هه رچی هه یه و له ناوی ئه و ئاسمانانه و زمینه یه ، په سنی پاکی خودا ده دن . هه ر بۆ خوی فه زمانه ر ه وایه و سپاس هه ر بۆ ئه و ره وایه و بۆ هه موکار یک توانایه .
- ۲ هه ر ئه ویشه که ئیوه ی وه دی هیناوه . سا هیندیکتان باوه ر بۆ یی نه هیناوه و هیندیکیستان به بروایه . هه رکار یکیش ئیوه ده یکن خوا ده بیینی .
- ۳ عه زمانه کان و زه مینی به راستی وه دی هیناوه و وینه ی بۆ ئیوه کیشاوه و شکلی فره جوانی دانئ و هه ر بۆ لای ئه ویش دینه وه .
- ۴ هه رچی له ناو عه زمانان و زه میندایه ئه و ده یزانی ؛ هه رشتیکیش بشیرنه وه و ئاشکراکن ، ئه و ده یزانی و خودا له نهینی دلان ئاگاداره .
- ۵ ئاخۆ ئیوه ده نگ و باسی ئه وکه سانه و بۆ یی نه که یوه که پینشو خودا نه ناس بۆن ، سزای کرده وه یان چه شت و تۆشی ئازاری به ژان بۆن .
- ۶ چونکه ئه وان پیغه مبه ره کانی خۆیان به به لگه ی دیاری دهره وه هاتنه لایان . ئه وسا وتیان : جاچۆن مرۆ ده توانن ری نیشان مه ده ن ؟ ئه وسا حاشایان کردو رویان وه رگپراو خوداش په کی یی نه که وت و یی نیازه و هه ر شایانی په سن دانه .
- ۷ ئه وانه ی خویان نه ناسی ، پیان وابو هه رگیز زیند و نا کرینه وه . بیژه : ئاری سویند به په روه رنده ی خۆم ، بی سو زیند و ده کرینه وه ؛ پیستان ئیژن که چکار یکتان کرده وه ئه مه ش لای خودا هاسانه .
- ۸ ده سا ئیوه بروا بیئن به خوداو به پیغه مبه ری و به و رۆناکیه که هه نارد و مانه ته خوار . خوداش له هه رکار یی ده یکن ئاگاداره .
- ۹ له و رۆژه دا که هه موئان - له سه لادا - کۆوه ده کا ، ئه وه رۆژی تیشکانه . هه ر که سنی خاوه ن باوه رو ئاکار چاکه ، هه ر خراپه یه کردویه ، رای ده مالی و ده ینیتره ته ناو باغاتیک جۆباریان به به رداده ر واو هه تاسه ر هه ر تیاده بن . ئه مه یه ده سه که وتی که و ره .

۶-مه: ئیمه . نیشان مه ده ن: نیشان ئیمه بده ن.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
 مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنِ
 تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
 لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٠﴾ فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
 يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢١﴾ إِن تَقْرَبُوا
 اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا يُضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٣﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ

- ۱۰ ئەو كەسانەش كە خودایان نەناسیووە و نیشانەكانی ئیتمەیان باوە پەنە كرد، ئەوان یارانێ ئاگرن و هەتاسەر هەر تیادەبن و چارەنۆسیان زۆر خراپە.
- ۱۱ كەس هیچ بە لای بەسەرنایە، مەگین خودا فەرمان بدا. هەركێش بپروای بە خودایێ، دلێ شارەزای خۆی دەكاو خودا هەمۆشت دەزانێ.
- ۱۲ بەر فەرمانی خودابن و پیئەمبەر چی وت وابكەن. خۆ ئەگەر خۆشۆببویرن، لەسەر پیئەمبەری ئیتمە، هەر هیندەیه - بە ئاشكرا - رابگەیینێ.
- ۱۳ خودای مەزن، بە غەیرەز ئەو هیچ شت بۆ پەرستەن نابێ. باوەرداران با خۆ بە خودا بسپێرن.
- ۱۴ ئەو كەلی خاوەن باوەران! هیندیک لە زمانێ ئیووە و منالانو دۆمەنتانن؛ خۆتانیان لێ بپاریزن. ئەگەر چاویان لێ ببۆشن و وازیینن و بیانبەخشن، خوداش لەگوناھ دەبۆری و دلۆقانه.
- ۱۵ ئەو دارایی و منالانە ی هەتەنن، مایە ی ئەزمۆنن. پاداشێ كە لای خودایە، ئەو هێزایە.
- ۱۶ دەبێ لە خودا بترسن تا دەتوانن؛ گوێ پادێرو بەرفەرمان بن؛ مال لەرایی خودا ببەخشن، بۆتان چاكەو؛ ئەو كەسانە ی لەرژدی خۆدەپاریزن، ئەوانە رزگارەكانن.
- ۱۷ ئەگەر ئیووە وامی رەوا بە خودا رەواببینن، چەندقات پیتان ئەداتەووە و لەگوناھانو خۆش دەبێ. هەر خودا بۆ شوكر دەبێ و لەسەر خۆیە.
- ۱۸ لەپەنامەكی و خۆیایان ئاگادارە؛ بە دەستەلات و كارزانە.

تەلەن

۱۸- خۆیا: ئاشكرا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
 وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ
 اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
 اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ
 وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ
 بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يَبْسُنُ
 مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
 وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
 إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

و دناو خواد که دلا ند و دلوانه

١ ئە ی پیغه مبه را ته گه ر و نانو ته لاق دان ، ماوه به کیان بو دیاری که ن و بیبوترن . له خودای پهروه رنده تان شهرم بکه ن . له مال خویمان ده ریان مه که ن ؛ ده ریش نه چن . جا مه گین هه ر به ئاشکرا کاریکی شوره یی بکه ن . ئە مه که وشه نی خودایه و هه رکئی له که وشه نی خودا به ولاترچی ، ناهه قی له خووی کردوه . تو چزانی ، له وانه یه له پاش ئە مه خوا شتی تر وه دی بینئی .

٢ سا هه رکاتی ماوه که ی خویمان به سه ربرد ، ئە وسا به ته رزیکی په سند رایانگرن یان لیان جیا بینه وه ؛ به شیوه یی که له ناو خو تاندا باوه . دو که سی راست و دروستیش هه ر له خو تان له م کاره ئاگادار بکه ن ، که شایه تی بو خوا بدەن . هه رکئی بروای به خوا و روژی سه لاهه یه ، به مه ئاموژگاری ده کرین . هه رکیش له خودا بترسی ، ده رو یکی لی ده کاته وه .

٣ له شوینیکه وه بزوی بو ده نیبری که به خه یالیدانایه . هه رکئی خو ی به خوا بسپیبری ، ئە وی به سه ؛ خوا به مه به ستی خو ی ده گا . دیاره خودا بو هه رشتی ئە ندازه یه کی داناوه .

٤ ئە و ژانه و که له عوزر پیدایه هاتن ناهمیین و ئە وانه ی که عوزر ناشون - ئە رشکتان بو - ئە شتی سئی مانگ چاوه نو برین . ئە وانه ش که سکیان هه یه ، ماوه ی چاوه نو بریه که یان دانانی سکه که یانه . هه رکیش له خودا بترسی ، خودا کاری هاسان ده کا .

٥ ئە مه فه رمانی خودایه بو ئیوه ی ناردوته خواری . هه رکیش له خودا بترسی ، خه تاکانی داده بو شتی و پاداشی گه و ره ی ده داتی .

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِضَعْفِهِنَّ
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمَلَهُنَّ
 فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتِمُّوا إِلَيْكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاسَرْتُمْ فَسَرِّضْهُ لَهٗ أُخْرَى ⑥ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ
 وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
 إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ⑦ وَكَاتِبٍ مِنْ قُرَيْشٍ
 عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرَسُولِهِ فَحَاسَبَتْهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبَتْهَا
 عَذَابًا نَكْرًا ⑧ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ⑨
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ⑩ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
 لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ⑪ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑫

۶ له هه رکۆیدا خۆتان دهۆین - به رانبهر به دهس روینتان - جیی نه وانیش بکه نه وه . هینده شیان زۆر بۆمه هینن که بیانخه نه ته نگانه وه . گهر منالیشیان له سکدا ، ئیوه لیان به خت بکه ن تا سکه که یان داده نین . نه وسا نه گهر شیریان دا به منداله که و ، کرای خۆبانیان بده نی و له ناو خۆتان به ته رزی ره واپیک وهرن . خۆنه گهر پیکیش نه هاتن ، با یه کئی تر بۆی شیریدا .

۷ کئی دارایه ، له دارایی خۆی به خت کاو کیش بۆیوی که م پی که یوه ، له وه نده ی خودا پیداوه به خت بکا . خودا ئه رک ناخاته سه رکه س ، مه گین له وه نده ی پیداوه . خوا زۆ له پاش ته نگانه فه رحانی دینی .

۸ شارگه لی زۆر له فه رمانی پهروه رنده ی خۆیان و پیغه مبه رانی وه ده رکه وتن ؛ نه وسا پیمان بۆاردنه وه ؛ بۆاردنه وه ییکی زۆر توندو ئازارمان دان به ئازاردانیکی دژوار .

۹ ئیتر ئاکامی ئاکاری خۆیان چه شی و هه مۆ به ره می کرده یان هه ر زیان بۆ .
 ۱۰ خودا بۆیان جه زره به ی زۆر توندو تیژی ئاماده کرد . ده سا ئه ی خاوه ن ئاوه زان ! ئه وانه ی خاوه ن باوه رن ، ئه شی له خودا بترسن . نه وا خودا قورعانی بۆ ناردونه خوار .

۱۱ پیغه مبه ریکی ناردوه که نیشانه رۆن که ره وه کانی خواتان بۆوه خوینی ، تا ئه وانه ی به باوه رو ئاکار چاکن له تاریکایی ده ربخاو به ره و رۆشناکیان به ری و هه رکیش به خوای بروا هه بی و ئاکار چاک بی ، ده یینیریتته ناو باغاتیک جۆباریان به به رداوه پروا و هه ر و هه ر ، هه ر له وی ده بن . دیاره خودا بۆیوی باشی ده داتی .

۱۲ ئه و خودایه ی حه وت عه زمان و وه ک ئه وانه ش ، زه مینی وه دی هیناوه ؛ فه رمانی به نیتوانیندا دیت و ده چی . تا بزائن خوا بۆ هه مۆشت توانایه و زانستی خوا هه مۆستی ده وه رداوه .

سُورَةُ التَّحْوِيْنِ نَبِيًّا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرَمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرْضَاتَ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
 وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاجِهِ حَدِيثًا
 فَلَمَّا نَبَأَ بِهٖ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
 فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ أُنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
 ③ إِنْ نُبُؤًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
 بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَرْوَاجًا
 خَيْرًا مِنْكُمْ مُسْلِمًا مُؤْمِنًا قَنِيئًا تَبِيئًا عِيدَاتٍ سَدِيحَاتٍ
 ثَبِيئًا وَابْتِكَارًا ⑤ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
 نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
 لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑥ يَأْتِيهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْنَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦

ته حریم

و داو نو کدا که کلا نکه لاو ک لو فانه

- ۱ نه ی پیغه مبهرا! بو نه وشته ی خودا به تو ی ره وادیوه - بو دل داری زنه کانت - له خوئی ناره واده که ی؟ خوا ده بو ری و دلوفانه.
- ۲ نه وا خودا بریاری دا به هه لوه شانی سویندانو. هه خودا مه زنی ئیوه یه و هه ر خو ی زانای له کار زانه.
- ۳ نه وی جاری که پیغه مبهرا لای بری له هاوسه رانی قسیکی به سرته درکاند. جا وه ختی وی نه وه ی وت به [هه ویکه ی] و خواش پیغه مبهری تیگه باند؛ پیغه مبهرا هیندی له و نهینیه ی گوت و له هیندیکی وازی هینا. وی گو: نه مه کنی به تو ی گوت؟ گوتی: زانای ئاگادار پی پی راگه یاندم.
- ۴ باش نه وه یه که هه ردوکتان به ره وخوا بگه ریته وه. دیاره دل تان به ره و ناره ووا لایداوه. گه ره لدزی نه م ببنه یه ک، نه وسا خودی مه زنیه تی و له مه به وولا جو برائیل و باوه ردارانی به رکه تی و فرشته کان، پشتی ده گرن.
- ۵ نه گه ر ئیوه ته لاق بدا، شایه تا په روه رنده ی نه و زانای له نگو باشتی - له باتی ئیوه - بداتی؛ زانانیکی گه رده نکه چی به باوه ری به رفه رمانی له خراپه په زیوانی خوا په رستانی روژوگر، له بیوه زان و کیوان.
- ۶ نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! خو تان و که س وکاریشان له و ئاگره بپاریزن که سوته نی له مه ردم و له ته وه نه. فریشته ی به زه برو زنگ و توندوتیژی بی راده گه ن؛ خوا چونیان فه رمان پیندا، له فه رمانی ده رناکه ون و هه رچی به وان ی ده سپیری به جیی دینن.
- ۷ نه ی نه وان ی خاوه ناس بو ن! نه مرو ته وازی پی ناوی. دیاره هه رچی کردو تانه هه ر له وه جه زاتان ده دری.

۳- وی: بیئی ئیشاره بو میونه؛ وی گو: نه و زنه گوتی. ۶- ته وه ن: بهرد، کوچک، که فر.

۷- ته وازی: دلاوی بوردن کردن، عوزخوازی.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آتِنَا مَا نَدْعُوْنَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَأُولَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِلَّذِينَ كَفَرُوا أُمَّرَاتٍ تُؤْجِ وَأُمَّرَاتٍ لَّوِطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أُمَّرَاتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

۸ ئەى گەلى خاوەن باوەران! بەرەو خوا بگەرینهو، گەرانهو ەى راست و دروست؛ شایەتا پەرورە رندەتان گوناھۆ لەسەر لا بەرئى و بۆنیریتە ناو باغاتیک جۆباریان بە بەردا دەروا. لەو پرۆژەدا خوا پینگە مەبرو ئەوانەى وەل ئەو باوەریان هیناوە، سوک و ەناسە سارد ناکا و تیشکی ئەوان لە پیشیان و لە ئالى راستەیانەو ە تە فگە پرەتی و ئیژن: ئەى پەرورە رندەمان! تیشکە کە مان بۆ زیاترکە و لیمان خۆشبە؛ خۆت لەسەر ە مۆشت توانای.

۹ ئەى پینگە مەبرا! وەل ئەو خودانە ناسانەو ئەو دۆرازانە جەنگ بەکە، زەبروزە نگیشان نیشانە. ئەنواى ئەوانە ئاگرەو چارەنۆسیان زۆر خراپە.

۱۰ خوا ژنى نوح و ژنى لوت - بۆ ئەوانەى خوانە ناسن - بە نمونە دینیتەو ە. ەرتک لە بن دوعە بدی چاکى ئیمە بۆن، غەیانە تیان دەگەل کردن. نەیان توانی لە لای خودا هیچ شتیان دەربارە بەکن. وترا: ئیو ەش پرۆنە ناو ئاگرەو ە، وێرای ئەوانەى دە یچنئى.

۱۱ خودا ژنە کەى فیرعە ونیش - بۆ کە سانى خاوەن باوەر - بە نمونە دینیتەو ە. کە لە بەر پەرورە رندەى خۆى پارایەو ە: تۆ لە لای خۆت لە بە ەشتا مالیکم بۆ دیاری بەکو و رزگارم کە لە فیرعە ون و کردەو ەى ئەو؛ لە کۆمە لى نا ە قانیشم راهى کە.

۱۲ مەریە مى کچى عیمرانیش، ئەو ەى شەرمى لە کارى شۆرە یى پاراست. ئەو سا ئیمە لە فۆى خۆمان تیمان دەماند؛ بە وتارو کتیبانى پەرورە رندەى بروای هینا و لە ریزەى فەرمانبەران بۆ.

۸-ئالى: لا، تەرف. تە فگە پر: ەمیشە لە جۆلەو بزوتندا. ۱۱-پاهی: رزگار.

سُورَةُ الْمَلِكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدُهُ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ
 ﴿٦﴾ إِذَا الْقُرُوفِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
 مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
 قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

مولک

و دناو غودا که د داند و د لوانه

- ۱ مه زنایه تی و پایه به رزی بۆ ئه و که سه ی ، خونکاری به دهس خو به تی و له سه ر
هه مۆشت توانایه .
- ۲ ئه وه که مردن و ژینی داهیناوه ، تا ئیوه تا قی کاته وه کامتان ئاکاری جوانتره .
هه ر ئه ویشه لی بۆرده ی خاوه ن ده سه لات .
- ۳ ئه و که سه ی حه و ئاسمانی چین له سه ر چینی سازداوه . له ده سکاری ئه و
خوایه دا هیچ ناریکی یه ک نابینی . جاریکی تر تماشا که ، ئاخۆ قه لشیکی
تیدا یه ؟
- ۴ دیسانه وه چاوی پیدا بگێره وه . سۆمای چاوت به داماموی و به راماموی به ره وخۆت
ده گه ریته وه .
- ۵ ئیمه ئاسمانی دنیا مان به زۆر چرا رازانده وه . کردیشمانن به که رسته ی
راوه دۆنانی شه یتانان . نازاری گر په داریشمان بۆ سازکردۆن .
- ۶ بۆ ئه وانه ش که بر وایان به په روه رنده یان نیه ، جه زره به ی جه هه نده م هه یه و
ئای چ ئه نجامی خراپه !
- ۷ گه ر ده یانه اوینه ناوی ، نیله نیلی جه هه نده میان گوئی لی ده بی و هه ر
هه لده چی .
- ۸ وه خته له دا خا شه ق به ری . تا جو ئیکی تی داویژن ، گزیره کانی جه هه نده م
پیان ئیژن : ئاخۆ ئیوه تر سینه رتان نه هاته لا ؟
- ۹ ئیژن : به لی ، تر سینه ر هاتبوه لامان ؛ ئه وسا باوه رمان پی نه کردو گوتمان : خوا
هیچ شتی نه نار دۆته خوار ؛ ئیوه بی سو له ناو گو مرایی گه وره دان .
- ۱۰ ئه سلین : ئه گه ر گوئی بیس باین یا خۆ تی گه یباین ، نه ده بۆینه یارانی ئه م
ئاگردانه .
- ۱۱ ئاوا گونا هانی خۆیان پی لی ده نین . هه ی له ئارادا نه مینن ئه م هه والانی
دۆزه هه ! ۱۲ ئه و که سانه ی - له نه دیده - له په روه ری نیان ئه ترسن ،
لی خۆشبۆن و پاداشی گه وره یان هه یه .

۲- لی بۆرده: گونا به خش. ۸- جۆن: ده سه ، تا قم. ۱۱- پی لی نان: پی هاتن، قبۆل کردن.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
 ﴿١٥﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
 تَمُورٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
 فَسَتَعْمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
 كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا
 يُمَسِّكُهُمْ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمْ نَظُنُّكَ
 هُوَ جُنْدٌ لَكَمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ
 ﴿٢٠﴾ أَمْ نَظُنُّكَ هُوَ الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ
 وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمْ نَظُنُّكَ هُوَ الَّذِي يَهْدِي آتَمَنَ يَمْشِي سَوِيًّا
 عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

۱۳ ئیوه سرته قسه بکهن، یان وه ده نگی به رزی بیژن، ئەو له پازنی که به دلاندا ده بۆری ئاگاداره.

۱۴ ئاخۆ که سێ ئافراندویه، چۆن نازانی؟ وردیله بین و ئاگادار، هەر خۆیه تی.

۱۵ ئەوه که ئەم زه مینه ی بۆ که وی کردوون؛ شانە و شان تیییدا بگه رین و له بژیوه که ی بخۆن. هه ستانه وه ش بۆلای ئەوه.

۱۶ ئاخۆ ئیوه له وکه سه ی له عاسمانه ترسوئیه، که به هه ردا رۆتان به ری و له پر زه وین بیته له رین؟

۱۷ ئاخۆ ئیوه له وکه سه ی له ئاسمانه ترسوئیه، بارنیکی زیخ و چه وتان لێ هه ل بکا؟ ئەو ساکه زو ڤییده زانن هه ره شه ی من چتوبوه.

۱۸ خۆ به رله وانەش هه ر هه بۆن به نیشانه کانی منیان برۆا نه بوه؛ سا چۆنیان به گه ردا هاتم.

۱۹ ئاخۆ ئەوان ئەو مه لانه یان نه دیون که له سه رۆی ئەوانه وه له نگه ریانە و بال لیک ده ده ن؟ غه یره ز خودا کێ ده توانی راگیریان کا؟ خودا بۆخۆی له هه مۆشت چاوه دیره.

۲۰ ئاخۆ به غه یری ئەو کێیه سوپا و یاریده ده رتان بی؟ نه خیر خودانه ناسه کان [به خۆبینی] خه له تاون.

۲۱ ئەدی کێیه ئەوکه سه ی بژیوتان ده دا، ئەگه ر بژیوی لێ برین؟ نه خیر ئەوان له سه ر خۆ به زل زانین و ره وینه وه پێ داگرن.

۲۲ ئاخۆ که سێ ده مه ورۆ به هه ردا ده خشی چاکتر به ریگه ده زانی، یان ئەوکه سه ی به ئاسایی به سه ر راسته پێدا ده روا؟

۲۳ بیژه: ئەوه که ئیوه ی وه دی هیناوه و گۆش و چه م و دلێ دانێ. ئیوه که متر شوکری ده که ن.

۲۴ بیژه: ئەوه که ئیوه ی له م زه مینه دا په رزوبلا و کردۆته وه؛ لای ئەویش کۆده کرینه وه.

۲۵ ده شلین: ئەگه ر ئیوه راستن، ئەو به لینه و که ی دیته چی؟

۲۶ بیژه: ته نیا خودا له مه ئاگاداره. من هه ر ئەوه نده م له سه ره پیتان بیژم: ده بی له خودا بترسن.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
 كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ
 أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
 الرَّحْمَنُ أَمَّنَابُهُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَبَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
 وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
 فَسَتَبْصُرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ
 أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ
 الْمُكَذِبِينَ ﴿٨﴾ وَذُوا لَوْتٍ ذُهْنٌ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعِ كُلَّ
 حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
 أَيْمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
 ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿١٥﴾

۲۷ جا نه وکاته ی له نزیکه وه ده بیینن ، خوانه ناسان چروچاویان گرزده بی و پینان ئیزن : وا نه مه یه که ئیوه داواتان ده کرد .

۲۸ بیژه : به من بیژن نه گهر ، خودا من و نه وکه سانه ی له گه ل من له ناوبه ری ، یان به ره زه یی خویمان خا ، ده ی سا کئی خودانه ناسان له ئیش وژان ده پاریزی ؟

۲۹ بیژه : نه وه خوی دلوا ؛ باوه ریمان پین هیناوه و خویمان هه ره به وسپاردوه ؛ نه نگوش هه رینا زانیتان کئی ئاشکرا گومراوه .

۳۰ بیژه : به من بیژن نه گهر ئاوه که تان رۆچو به ناخی زه وینا ، نه وسا کئی ئاوی زه لالی ره وانتان ده فریاده خا ؟

تهلم

وه ناو نوکاکه داند و نوکاکه نوکانه

۱ نون ، سۆند وه بنۆس ، به وه ش که دپته نفیسین ، ۲ وه سای چاکه ی به روه رنده ت ، تو لیوه نیت . ۳ تو پاداشی واشت هه یه دوایی نایه .
 ۴ ئاکاریشت فره به رزه . ۵ زوده بیینی ، نه ویش چاویان پین ده که فنی ، ۶ کئی له ئیوه شیتایه تیتان تیدایه . ۷ بئی گومان به روه رنده ی تو چاتر به وانه ده زانی که رای نه ویان گوم کردوه ؛ باشریشی ئاگالییه ، کین نه وانه ی شاره زای رین . ۸ سا تو ناشی به فرمانی نه و بئی باوه رانه بکه ی . ۹ چه زده که ن گهر تو نه رم بئی ، نه ویش نیانی بنوینن . ۱۰ نایی گونش به و که سه بده ی ، که زور سۆندخوره ، خویره ؛ ۱۱ هه ر تانه له خه لک ده داو قسه بوئه م و نه وه با ؛ ۱۲ له کاری چاکه له مپه ره ؛ شه رفروشه ، تاوان که ره ؛ ۱۳ ره زا قورسه ، له پاش نه مه ش زولیکه خوئی سه پاندوه ؛ ۱۴ هه ر به وه ویه که زه نکینه و چه ند کوری هه ن ، ۱۵ گهر نیشانه کانی ئیمه ی بو وه خوینن ، ئیزی : نه مه چیروکی پیشینه کانه .

۱۴-زه نکین: دهوله من.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوَنَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنْ
أَعِدُوا عَلَيْنَا حُرُوبَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾
أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَعَدَّوْا عَلَيْنَا حُرُوبًا قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلْقَى
لَكُمْ لَوْلَا آسِيْحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَومُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ كُنَّا طَائِفِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى
رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كُنُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ
﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ
لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ
عَلَيْنَا بَلَاغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِن لَّكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ
بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

۱۶ به‌م زوانه سه‌ری بیغلی داغ ده‌که‌ین. ۱۷ ئیمه ئه‌وانه‌مان ئه‌زمۆ، وه‌ که‌ خواهنانی باغه‌که‌ن به‌رئه‌زمۆن‌دا، که‌ سویندیان خویند: سوژی به‌ری باخه‌که‌یان هه‌مۆده‌رین. ۱۸ «ئه‌گه‌ر خواحه‌زکا» شیان نه‌وت. ۱۹ ئه‌وسا که‌ ئه‌وان خه‌وتبۆن، له‌لایه‌ن په‌روه‌رنده‌ت‌را به‌لایه‌کی بو‌داباری. ۲۰ ئیتر وه‌کۆزه‌مینیکی سو‌تاوی قاقری لی‌هات. ۲۱ ئه‌وسا سوژی، هه‌مۆبانگی یه‌کتریان کرد: ۲۲ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ میوه‌رین هه‌ر به‌یانی بگه‌نه‌ سه‌رکیلگه‌ی خۆتان. ۲۳ رپۆه‌ چۆن و پینکه‌وه‌ چه‌یان ده‌کرد: ۲۴ که‌ نابیی ئه‌م‌رۆچ هه‌زار بیته‌ناو باخه‌که‌ی ئیوه‌. ۲۵ بریاریان‌دا مه‌رجه‌که‌یان به‌جیی بینن؛ واشیان ده‌زانی ده‌تانن. ۲۶ وه‌ختی چاویان پیدایه‌گیرا، وتیان: ریمان لی‌تیکیچوه‌. ۲۷ نه‌خیر، ئیمه‌ین به‌ش براوین. ۲۸ به‌ئاوه‌زترینه‌که‌یان گوئی: ئه‌دی پیم‌نه‌وتن بو‌په‌سنی پاکی خوا ناده‌ن؟! ۲۹ گوئیان: ئیمه‌ په‌روه‌رنده‌ی خۆمان به‌دۆر له‌که‌مایه‌سی ده‌زانیین؛ ئیمه‌ ناهه‌قیمان ده‌کرد. ۳۰ ئه‌وسا رۆیان کرده‌یه‌ک و سه‌رکۆنه‌ی یه‌کتریان ده‌کرد. ۳۱ وتیان: هه‌ی مال و پیران خۆمان، ئیمه‌ هه‌له‌رۆییمان کرد. ۳۲ شایه‌تا په‌روه‌رنده‌مان له‌وه‌ چاترمان بداتی؛ ئومیدمان هه‌ر به‌ په‌روه‌رنده‌ی خۆمانه‌. ۳۳ نازاری [دنیا] ئاوايه‌. گه‌ر بزانی، بی‌گومان نازاری دوارۆژ دژوارتره‌. ۳۴ بو‌ئه‌وانه‌ی خۆپاریزن، لجه‌م په‌روه‌رنده‌ی خۆیان باغاتی پرخۆشی هه‌یه‌. ۳۵ ئاخۆ ئیمه‌ باوه‌رداران وه‌کۆ به‌دکاران داده‌نیین؟ ۳۶ چیتانه‌؟ کۆپیی راده‌گه‌ن؟ ۳۷ ئاخۆ کتیبیکتان هه‌یه‌ که‌ له‌ویدا ده‌یخویننه‌وه‌؟ ۳۸ هه‌رچی خۆتان ده‌تانه‌وی تیداهه‌یه‌؟ ۳۹ یان سو‌ندیکتان له‌سه‌رمانه‌ که‌هه‌تا رۆژی سه‌لایه‌ هه‌رچیتان ده‌وی ئه‌وه‌بی؟ ۴۰ لیان پرسه‌: کئی ده‌سته‌به‌ری ئه‌م کاره‌س؟ ۴۱ یان چه‌ند شه‌ریکیکیان هه‌یه‌؟ ئه‌گه‌ر راستن، با شه‌ریکه‌کانیان بینن. ۴۲ ئه‌وی رۆژی - که‌ له‌تاوان - ده‌رپیی ده‌لینگان ده‌که‌ون و پیان ده‌لین سو‌زده‌ببه‌ن و ناتوانن.

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ
 ٤٣ قَدْ زُفِيَ وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَعْلَمُونَ ٤٤ وَأَمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ٤٥ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ
 مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ٤٦ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ٤٧ فَاصْبِرْ
 لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ٤٨ لَوْلَا
 أَنْ تَدَارَكُنَّ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّي لَنُبَذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ٤٩ فَاجْتَنِبْ رَبَّهُ
 فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٥٠ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ
 لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ٥١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٥٢

سُورَةُ الْحَجِّ قُلْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ١ مَا الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٣ كَذَبَتْ ثَمُودُ
 وَعَادُ بِالْقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا
 عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
 كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ٨

- ۲۳ چاوداده خەن و زه بۆنی دایانده گری؛ که ئەمانه ئەوساکه ساق و چاقیش بۆن، پێان وتۆن سوژده بەرن .
- ۲۲ تۆمن بیلە بۆ ئەوانە ی بەم قورعانه باوه رناکەن؛ که م که م بۆیان لە دۆده دەم، که هەر خۆشیان پێ نه حە سین .
- ۲۵ مه ودا و ماوه شیان پینده دەم؛ فیلم زۆر بەر پێ و جتییه .
- ۲۶ ئاخۆ تۆ کرایه ی کارت لە وان دهوی، که لە زیر باری ده رنه چن ؟
- ۲۷ یان ته ته له ی نهینیه کانیا ن له لایه و بۆخۆیان خه تی لیده دەن ؟
- ۲۸ ده سا تۆ هەر بۆ فه رمانی په روه رنده ت خۆرا گربه؛ نه چی وه ک یارۆی ماسی یی، که له داخانا هەر پیشی ده خوارده وه و ئەوساکه ده پارایه وه .
- ۲۹ ئەر دلۆقانی په روه رنده ی وه فریای نه که وتایه، بی سو به سه رکۆنه کراوی فرنی ئە درایه رۆته نیک .
- ۵۰ ئەوسا په روه رنده ی، ئەوی هه لێژارد و کردی به یه ک له پیاو خاسان .
- ۵۱ وه ختی خودانه ناسه کان قورعانیان بیس، هەر وه ختابو به چاوانیان هه لت دێرن . ده شیانگوت : بێ گومان دینه .
- ۵۲ که هەر بیره وه ریه کیشه بۆ هه مۆ خه لکی دنیا یه .

حافقه

وئاو غوگا که دلا هه نده و دلا هه نده

- ۱ کاره ساته که رۆده دا . ۲ کام کاره سات ؟ ۳ تۆ چوزانی ئە و کاره ساته چلۆنه ؟
- ۲ سه مۆدو عاد روداوه دلکوته که یان به درۆدانا . ۵ هۆزی سه مۆد به نه عره تیکی بی وینه، قرانیان کرد . ۶ هه رچی هۆزه که ی عادیش بۆ، به بایه کی هه ره به هیز له به یین چۆن . ۷ ماوه ی حه وشه وو هه ش رۆژان، به بی وچان، نارديه سه ریان . له م ماوه دا لاشه یان لی تخیل ببۆن؛ ده توت کوته ره ی دارخورمای ناو زراون . ۸ ئاخۆ ته تۆ پاشماوه یه کیان ده بینی ؟

۴۴- له دۆدان: شل کردنی بهن و گوریس . ۴۷- ته ته له: پارچه ته خته یان پارچه به ردی پانکه له بۆ له سه رنۆسین . ۴۹- رۆته ن: زهوی گیالی نه رواو، قافر . ۵۱- دین: شیت، لیوم .

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصُوا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ آخِذَةٌ رَابِيَةٌ ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَا كُرْمًا فِي الْجَارِيَةِ
 ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لُكْمًا فَذِكْرًا وَتَعْيِبًا أَدْنَىٰ وَرَعِيَّةً ﴿١٢﴾ فَاذْأُنْفِخِ فِي الصُّورِ
 نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكْنَادًا كَةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
 ﴿١٦﴾ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ
 ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ بِرَيْمِيْنِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ مَآءٌ أَمْ كِتَابٌ كِتَابِيَّةٌ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ
 حِسَابِيَّةٍ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾
 قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَأَشْرَبُوا وَهُنَّاسًا بِمَا آسَلْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرِشْمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَّةً
 ﴿٢٥﴾ وَلَمْ آدُرْ مَا حِسَابِيَّةٍ ﴿٢٦﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ
 عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ فَعَلُوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمِ
 صَلْوُهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ
 كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

۹ فیرعه ونیش و نه وانه ی بهرله ویش بۆن و مهردمی شاره زیرور و کراوه کانیش ،
 خه تایان کرد . ۱۰ دایه تی پیغه مبهری پهروه زنده ی خویمان ده کرد . سا
 گرتیانی ، گرتنی له راده به ده ر . ۱۱ ئیمه - کاتی له هی هات و بواری بری ،
 له وشته دا که به سه ر ئاودا ده گه ری - هه لمان گرتن . ۱۲ تا بیکه یینه
 بیرهینه ره وه بو ئیوه و نه و گوینیانه ی له سه ر هه ستن ، وه ری بگرن .
 ۱۳ نه وسا هه رگا ته نیا جار یک ده که له شاخ ده میندرا ، ۱۴ نه م زه مینه و
 که وه کانیش هه لگیران و یه کجاره کی تیک ده ته پین ، ۱۵ سا نه ورۆزه
 به سه رهاته که رۆده دا . ۱۶ نه م عاسمانه قه لیش ده باو له ورۆزه دا
 فشه له یه . ۱۷ فرشته ده چنه که ناران و ته ختی پهروه زنده ی تو ،
 له سه رسه ری نه وانه وه - له ورۆزه دا - هه شت فرشته هه لیده گرن .
 ۱۸ نه ورۆزه ئیوه راده نین و هه رچی بوشاردنه وه یه له ئیوه چه شار نادری .
 ۱۹ نه وسا هه رکئی نامه ی کرده ی نرابیته ده سستی راستی ، ئیژی : وه رن
 نامه که ی من بخویننه وه . ۲۰ من سۆر ده مزانی که تۆشی لی پرسینه وه
 هه رده بم . ۲۱ ئیتر نه و له ناو ژیانیکی خوشدایه ؛ ۲۲ له به هه شتیکی
 به رزایه ؛ ۲۳ میوه ی وا له به رده ستایه . ۲۴ سا بخۆن و بخۆنه وه نوژی
 گیانو ؛ نه مه بو نه و کارانه یه که له رۆژانی رابردو کردوتانه . ۲۵ به لام که سی
 که نامه که ی ده نینه له پی چه پیه وه ، ئیژی : خۆزی نامه ی خۆم
 پین نه درایه . ۲۶ نه شم زانیبا ده رباره م چی تیدایه . ۲۷ خۆزی نه وسا مردنم
 یه کجاری بوایه . ۲۸ سامانم به هره ی بۆم نه بو . ۲۹ ده سته لاتم وا له به یین
 چۆ . ۳۰ سا بیگرن و زنجیری که ن . ۳۱ نه وسا بو دۆزه هی بیه ن . ۳۲ پاشان
 له ناو زنجیریکی چه فتی گه زی شه ته ک ده ن و ره کیشی که ن . ۳۳ نه و
 باوه ری به خودای مه زن نه دینا . ۳۴ بۆنان دان به هه ژارانیش هیج که سی
 دنه نه ده دا .

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ
 إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ﴿٤١﴾
 وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكَرُونَ ﴿٤٢﴾ نَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
 نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
 مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ
 لِلْمُنْفِقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
 الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ
 اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
 يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
 ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْئَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ﴿١٠﴾

- ۳۵ جا نه مرؤ لیر و کانه دا، چدۆستی نین .
- ۳۶ خواردن نیه ، مه گین کئیمای زامداران .
- ۳۷ نایخۆن ، مه گین خه تا کاران .
- ۳۸ سا سوینده که به وشته ی ئیوه ده بیینن ،
- ۳۹ به وش که ئیوه نایبینن ،
- ۴۰ نه وه قسه ی راسپئراوی بهر که تی یه .
- ۴۱ نه وته ی هه ستیاریشه ؛ که متر باوه ری ده هئینن .
- ۴۲ وته ی فالگره وه وش نیه . که م وایه بیر بکه نه وه .
- ۴۳ ناردراوه ته خواره وه ، له وه دی هئینی گش جیهان .
- ۴۴ نه گه ر هئیندی له قسه کانی به ده م ئیمه وه کردبا ،
- ۴۵ گومان نیه ، به هه مۆ توانا ده مانگرت .
- ۴۶ نه وسا ره گی لامیشیمان هه لده بری .
- ۴۷ که سیش له نگۆ نه یده توانی له مپه ری بی .
- ۴۸ نه م قورعانه بیره وه ریه بۆ نه وانه ی خو پارئین .
- ۴۹ بی گومان ئیمه ده شزانین تیتاندا هه ن باوه رنه که ن .
- ۵۰ دیاره نه مه چه سره تیشه بۆ نه م خودانه ناسانه .
- ۵۱ که دیاریشه راستیکه هیچ گومانیکه تیدانیه .
- ۵۲ تۆ به یادی ناوی پهروه رنده ی گه وره ت ، هه ر په سنی پاک ی نه و بده .

مه عاریع

وئاو نو گو دا که ده لاندی گو دا نو تانه

- ۱ یه ک داوای کرد نازاری بی ، ۲ بۆ له خودا به دۆره کان ، هیچ له مپه ری نه به ته بهر .
- ۳ له خوای خئیوی چه ند پله وه . ۴ فرشته کان و جو برائیل له رۆژیکا به ره و نه و پی هه لاده چن ، که رپی به نجاهه زار ساله . ۵ تۆ خو بگره به خو گرتنیکه په سندن .
- ۶ نه وان به دۆری ده بیینن . ۷ ئیمه ش نزیکه ده بیینن .
- ۸ رۆژی عاسمان وه ک چه لاندی کانزاده بی ؛ ۹ که زانیش وه ک هری ده بن ؛
- ۱۰ تاوان له تاوان ناپرسی ؛

۴۱- هه ستیار: شاعیر.

۸- چه لاندن: تاوان نه وم . کانز: هه رچی له کان په ی داده بی . ۹- هری: خوری، په شم.

يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْقَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَيْنَهُ ①①
وَصَاحِبَتَهُ وَأَخِيهِ ①② وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَكَّلُ عَلَيْهَا ①③ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ①④ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَى ①⑤ نَزَاعَةَ لِلشَّوَى ①⑥ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ①⑦ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ①⑧ ①⑨ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
①⑩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ①⑪ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ①⑫ إِلَّا
الْمُصَلِّينَ ①⑬ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ①⑭ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ①⑮ لِللسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ①⑯ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ الدِّينِ ①⑰ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ①⑱ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ①⑲ وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوبِهِمْ حَافِظُونَ ①⑳ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ㉑ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ㉒ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
㉓ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ㉔ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
㉕ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ㉖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ
㉗ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ㉘ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ㉙ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ㉚

۱۱ لە بەر بەرە کەتريان راده نيين؛ تاوانبار فرە حەز دەکا - بۆر زگاری لە ئازاری
 ئەوی رۆژی - لە باتی خۆی، کورەکانی، ۱۲ ھاوسەریشی، براكەشی،
 ۱۳ ئەو بەشە لە ھۆزە کەشی - کە ئەو دە بەنای خۆدە گرن - ۱۴ ھەر چی
 لە سەر زەویش ھەبە، گشتی بداو رزگار بێت. ۱۵ ھەر گیز نابێ؛ ئەمە
 بلیسە ئاگرە. ۱۶ پێستی سەر و ئازای ئە نامی دادەرنێ. ۱۷ بانگێشتنی
 کە سێ دەکا کە پستی کردە دینەو و ئاوری وئ نە دایەو؛ ۱۸ ئەو کە
 کۆی دە کردەو و دە یخستە ناوسنۆقەو. ۱۹ بێ سۆ مرو بێ تابشت و زۆر
 چا و چنۆک، چی کراو. ۲۰ ھەر تۆشی ناگوزوری بۆ، ھاوار دەکا. ۲۱ ئەگەر
 دە کە ویتە خۆشیش، چکۆسێکە. ۲۲ مەگین ئە وانە ی نۆزخۆن؛ ۲۳ ئەو
 کە سانە ی قەد نایە لێ نوژیان بچێ؛ ۲۴ ئەوی لە سامانی شیاندا بە شیک
 ھەبە، ۲۵ بۆ پارسەک و دۆرە بە شان؛ ۲۶ ئەو کە سانە کە بر وایان بە رۆژی
 سە لایە ھەبە؛ ۲۷ ئە وانە ش کە لە ئازاری بەر وەر ئێنیان نیگەر ان؛ ۲۸ - کە
 ئازاری بەر وەر ئێنیان، بۆ ئارخەیان بۆنی نابێ - ۲۹ ئەو کە سانە ی کە جێ
 شەرمیان دە پارێزن؛ ۳۰ مەگین لە روی ژنی خۆیان یان ئە وانە ی
 کە نیزیان؛ ئەو سا سەر کۆنە نا کرێن. ۳۱ سا ھەر کە سێ بە دەر لە مانە
 بخوازی، ئە وانە لە قاس لادەرن. ۳۲ ئەو کە سانە ش کە راگری ئامانە تی و
 بە لێنیان؛ ۳۳ ئەو کە سانە ش شاہە تی بە راستی دە دەن؛ ۳۴ ئەو
 کە سانە ش کە لە سەر نمێزەکانیان چاوە دێرن؛ ۳۵ ئە وانە لە ناو باخندا
 بە ریزەو وەر گیراون. ۳۶ دە ی ئەو بێدینانە چیانە؟ دینە لات و
 بە مۆنیکەو دە پروانن. ۳۷ دە ستە دە ستە لە ئالی راست و چەپەو.
 ۳۸ ئاخۆ ھەر یەکیک لە مانە بە تەمایە کە بچیتە ناو بە ھەشتی بە خیر و بێر؟
 ۳۹ ھەر گیز ناشی؛ ئە وان بۆخۆیان دە زانن کە لە چیمان دروس کردۆن.

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَخُوضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَهِمُ الْمُهْرُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَيْنَا نُصُوبٌ يُفْضُونَ
﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سورة النور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا عِوَانِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ
فِيءَ إِذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَارًا
﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِيَنَّ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي هُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ وَوْلَدَهُ إِلَّا آخْسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا نَذْرُنَّ الْهَتَمِكُمْ وَلَا نَذْرُنَّ وِدَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجْرًا
كَفَارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾

۱۱ تا له حه واوه بارانیک په له ده رتان بۆ بنیری. ۱۲ به دارایی و به کورانیس یاریؤ
 بداو باغاتؤ بۆ په یدا بکاو جوبارتان بۆ وه دی بیننی. ۱۳ چۆن له شکوی خوا
 ناترسن؟ ۱۴ که چی ئیوه ی پله پله وه دی هینا. ۱۵ ئاخۆ به چاوه تان دیوه
 چتۆ خودا حه و به رزایی - توی له سه رتوی - ئافرانده؟ ۱۶ له ناویاندا
 هه یفی تریفه دار کردو خوریسی کرده چرایه ک. ۱۷ هه ر خودایه ئیوه ی
 له مه مینه رواند، به پرواندن. ۱۸ پاشان ده و باته وه ناوی و دیسان
 ده رۆده کاته وه، به ده رکردن. ۱۹ هه ر خودایه هه ردی بۆ کردۆن به رایه خ؛
 ۲۰ که هۆن له رینگه پان و به رینه کانیا، بین و بچن. ۲۱ نوح وتی: ئه ی
 په روه رنده م! ئه مانه له من یاخی بۆن؛ ئه مانه شوین که سنی که وتۆن که
 سامان و فرزه ندانی - غهیره زه ره ر - هه یچی له وان زیده نه کرد.
 ۲۲ فیلیشیان کرد؛ به لام فیلئیکی جانانه. ۲۳ وتوشیانه: له وانیه په رستۆتانی
 مه ته کنه وه و هه رگیز له «وه دد» و له «سواع» ده س به رمه ده ن؛ له
 «یه غۆس» و «یه عۆق» و «نه سر» یس هه ر وه تر. ۲۴ زۆریشیان گومرا
 کرده؛ ده تۆش - به جگه له گومرایی - هه یچی له م سته مکارانه زیده
 مه که. ۲۵ به رانه ر به گونا هه کانیا، به ئاو خنکان؛ ئه وسا خرانه ناو ئاگر.
 ئیتر له م خودایه به ده ر، یاریده ریان په یدانه کرد. ۲۶ نوح یس وتی:
 په روه رنده م! له م سه ر هه رده ئه و که سانه ی تۆ نانس، جوقه واریان
 لی مه هیله. ۲۷ چونکه ئه گه ر بیان هیللی، عه بدانت گومرا ده که ن و هه ر
 زارویه کیشیان ببی، تاوانبار و سپله ده بی. ۲۸ په روه رینم! من و داک
 وبابی من و ئه وانیه به باوه ره وه له مالمدان و پیاوه کان و زنه کانی
 خاوه ن باوه ره فوبکه و ناهه قانیس به جاری تهرت وتۆناکه.

۱۳- نه م نایه ته ناواش مانای دراوه ته وه: «چۆن له ریزگرتنی خودا ناهومیدن؟» مه به ست نه وه یه که: بۆ
 ئاکار و په فتارتان وانیه که ئومیده وار بن خودا له رۆزی سه لادا، ریزتان لی بگری؟ «ته فسیری
 که ششاف». ۲۰- هۆن: ئیوه، نه نگو. ۲۶- جوقه وار: خاوه ن گیان، گیان له بهر.

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
 عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾
 وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
 يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ
 وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
 مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
 اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْئًا حَرَسًا
 شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ ۖ فَمِنَ
 يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ
 يَمُنُّ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
 وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ
 اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهْدَىٰ
 ءَامَنَّا بِهِ ۗ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۗ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَّا الْقَاسِمُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشْدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِمُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوَالِدُ يَسْتَقِمْ وَاعْلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْسِنَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ
 مَنْ أضعف ناصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

- ۱۴ وا هیندیکمان موسولمانین ، هیندیکیشمان له رینی لادهر ؛ نهوانه ی که موسولمانن ، ریگه ی راستیان دیوه تهوه .
- ۱۵ نهوانه ش که له ریگه ی راس لاینداوه ، دهبنه ئیزنگی جهه ندهم .
- ۱۶ گهر نهوانیش ههر لهسه ر ئەم ریگه یه بن ، بئ گومانه له ئاوئیکی زه بنده تیراویان دهکهین .
- ۱۷ ههتا لهویدا بیان ئەزمۆین ، ههر کهسیکیش لهیادی پهروه رنده ی خوئی کلابیئ ، ئازاریکی زۆر دژواری بهسه ردینی .
- ۱۸ مرگه وتهکان مالی خودان ؛ دهگه ل خودا ، هاواری کهسی تر مه کهن .
- ۱۹ لهوده مه شدا که عهبدی خودا هه لوئستا نوژی بکا ، ههر وهخت بو لهسه ری بینه پارچه یهک .
- ۲۰ بیژه : ئەمن ههر هاوار له پهروه رنده ی خۆم دهکه م و کهسی لئ ناکه م به شه ریک .
- ۲۱ بیژه : من له دهستم نایه زیانیکم بوتان بیئ ؛ یان بوخه مه سه ر راسته ری .
- ۲۲ بیژه : من - بهدهر له خودا - ههرگیز هیچکهس په نام ناداو لای نهونه بی ، هیچ نه نوایه کی شک نابه م .
- ۲۳ جا مهگین راگه یاندنیک له خوداوه و گه یاندنی په یامانی . ههر کهسیکیش نافه رمانی خودا و پیغه مبه ری بکا ، به شی ئاگری دوژه هه ؛ تاهه تابه .
- ۲۴ تا نه وکاته ی نهویه ان دیته بهرچاوان که به ئینیان پئدراوه . جا ده زانن کئ یاوه ری بی هیتزروه له ژماره شدا که متره .
- ۲۵ بیژه : هیچ ئاگام لئ نیه نهوی به لئینو بی ده درئ ، نزیکه یان پهروه رنده م مه ودایه کی بو داناوه .
- ۲۶ له نه دیاران ئاگاداره و نهینی خوئی بو که سی ئاشکراناکا ؛
- ۲۷ مهگین بو راسپاردیکی لئی رازی بی ؛ نهوسا له پیش و پاشیه وه پاسه وانان به ری ده کا .
- ۲۸ تا بزانی به دروستی به پیام گه لی پهروه رنده یان راگه یاند . هه مؤشتیشیان ده زانی و هه مؤشتی هه ژماردوه .

سُورَةُ الْمُرْتَمِكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمُرْمَلُ ﴿١﴾ قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ، أَوْ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا
﴿٣﴾ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ أَنْ تَتَيَلَّأَ ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي
النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَأَصْبِرْ
عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرِنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهْلَهْمُ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّا لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾
وَطَعَامًا ذَا عِصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبَابًا مهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ سِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ؕ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾
إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ ؕ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

موززه ممیل

وئاناو فوئا که کلاکدا وکلوئا فانه

۱ نه ی ئه وکسه ی خۆت به جلکان داپۆشیوه ۲ شه و ههسته وه؛ مهگین که منی، ۳ له نیمه که ی؛ یان که میکی لێ دابیره؛ ۴ یان که میکی ده سه ربخه. ئەم قورعانه ش به له سه رخۆیی بخوینه و به ره وانی. ۵ به م زوانه ئیمه و تارێ گرانته ده خهینه سه ر. ۶ شه و نخۆنی بۆرامانی جیدارتره و بۆ و تاریش له بارتیه. ۷ له رۆژیشدا مه و دای هات و چۆت درێژه. ۸ هه ر ناوی پهروه رنده ی خۆت به یادبکه و له غهیره ز ئه و، له هه مۆشت بته که وه. ۹ پهروه رینی خۆره لات و خۆراوایه؛ به غهیره ز ئه و هه یچ شت بۆ په رستن نابێ. هه ر ئه و به بریکار بگره. ۱۰ بۆ ئه و قسانه ش که ئه یکه ن، خۆراگر به. لیشیان لاده؛ به لایدانیکی په سندن. ۱۱ له منیش گه ری ده گه ل ئه و بی باوه رانه ی ناز پهروه رده. تۆش مه و دایه کیان بده یه. ۱۲ بی سۆزه نجیری سه نگین و جه هه نده م له لای ئیمه یه. ۱۳ خۆراکیکی گه رۆگریش، ئازاریکی زۆر به ژانیش. ۱۴ له و رۆژه دا بۆم ئه له رزی و که ژ ده هه ژین، کیوه کان ده بنه گردولکه ی ره ملی خزوک. ۱۵ ئیمه پینغه مبه ریکمان بۆ ئیوه کل کرد، شایهت بی به سه رتانه وه؛ هه ر وه ک بۆئالی فیرعه و ن پینغه مبه ریکمان به ری کرد. ۱۶ فیرعه ون به یا پینغه مبه ره که ی نه ده کرد؛ ئه و سا ئیمه ش ئازاریکی به ژانمان دا. ۱۷ سا ئه ر ئیوه هه ر به بی دینی مانه وه، چلۆن خۆتان ده پارینن له و رۆژه وا منداله کانیش پیرده کا. ۱۸ عه زمانی پی شه قاره ده بی. به لینی خواش هه ر دیته جی. ۱۹ ئەم قورعانه بیره وه ری که [بۆمه ردم]؛ کێ حه زبکا، به ره و پهروه رنده ی خۆی رینگه ده رده کا.

۱۴- بۆم: زه مین. هه ژان یا هه ژین: شه کانه وه. ۱۵- کل کردن: ناردن، ره وانه کردن.

۱۶- به یا کردن: به قسه کردن، به گوێ گرتن.

﴿١﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
 مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ
 وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ تَبَتُّوا مِنَ الذَّنْبِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمُرْتَدِّكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمَدْيَنُ ﴿١﴾ قُرْآنٌ ذَرُّوا ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَيْفَ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
 وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَمُوتَ وَتَسْكَتَ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
 فَإِذَا نَقَرْنَا فِي الْأَنْقُورِ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
 غَيْرِ عَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا
 مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
 أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا ﴿١٦﴾ سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا ﴿١٧﴾

۲۰. پهروه رندهت ئاگاداره که تۆو هیندیک له و که سانه ی ده گه ل تۆدان ، نزیک دۆبهش له سنی بهشی ئه و شه و گاره و نیوه یی و سنی یه کیشی ، بۆ شه و نوپزان هه لده ستنه وه . هه ر خوداشه که ئه ندازه بۆ شه و و رۆزان داده نی . ئه و ده زانی هه رگیز بۆتان نازمیدری . ئه و ا چاوپۆشی لیکردن . ده سا هه ر له قورئانه که - چه ندی بۆو ده لوی - بخوینن . خوا ده یزانی هیندیکو نه خۆش ده که ون ؛ هیندیکیشتان بۆبۆیوی خودابیدا ، به ولانا بلاوده بن ؛ کۆمه لیکیش له رای خودا ده چنه خه زا ؛ سا چه ندی بۆتان بۆزده خوا ، لئی بخوینن . نوپزبکه ن و زه کات بده ن و مالی خۆتان به ده سه و او - به ده سه و او یکی په سندن - بده ن به خوا . هه ر پيش باری به رنی بکه ن ، باشته ره که ی لای خودا پینوده گاته وه ؛ و پرای پاداشی گه وره تر . هه ر بۆردن له خوا بخوازن ؛ خوا له گوناها ن خۆش ده بی و دلۆفانه .

مودده سسیر

ولانا و خۆدا که کۆماری و کۆماری لۆفانه

۱. ئه ی که سیکی جلکت به سه ر خۆدا داوه ! ۲. رابه ، ترس وه به ربینه .
۳. راش گه یینه که پهروه رندهت مه زنه . ۴. به رگیشته خاوین راگره .
۵. له هه رچی ناپاکه دۆربه . ۶. مه ش به خشه و پیت و ابی بۆشه .
۷. بۆخاتری پهروه رندهت خۆراگر به . ۸. هه رکاتیکیش ده که له شاخ ده میندرا ،
۹. ئه و رۆزه رۆژیکی تۆشه ؛ ۱۰. بۆبیدینان نه هاسانه .
۱۱. تۆلیم گه ری بۆئه و که سه ی من ته نیا وه دیم هیناوه ؛ ۱۲. دارایی فره شم
- دایه ؛ ۱۳. چه ند کوریکیش که ئاگاداری لیده که ن ؛
۱۴. هه مۆ کارنیم بۆریک خست ؛ ۱۵. هیشتا هه ر چاوی له وه یه بۆی پترکه م .
۱۶. هه رگیز ؛ چون بۆنیشانانمان لاسار بوه . ۱۷. تۆشی نازاری وای ده که م ، بئی هه لجی .

۲۰- بۆز: لوان، ره خسان. ۶- بۆش: فره، زۆر. یانی: پیت و ابی که یه کجار زۆرت به خشیوه.

إِنَّهُ، فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾ لَا بُقِيَّ وَلَا نَذْرٌ ﴿٢٨﴾ لَوْحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾
 وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
 وَلَا يَزَنَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
 مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا
 وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لِأَحَدَى
 الْكُبْرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقَ أَوْ يَخُخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ
 ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَوْلَا آتَيْنَاكَ مِنَ
 الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْلَا نُطْعِمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
 الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى آتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

۱۸ ئەو ھەر راماو ھەلی سەنگاند. ۱۹ ئەی مەرگی بی؛ خۆی چۆنی
 لیکداو تەو؟ ۲۰ دیسان نەزی؛ چۆنی بۆچو؟ ۲۱ لە پاشانا توشای کرد.
 ۲۲ ئەوسا کە روی گرز کردو ترش ھەلگەرا. ۲۳ لە پاشان پشتی ھەلکردو
 فیزی نواند. ۲۴ ئەوسا گوتی: ئەم قورعانە - ببی و نەبی - جادویکە
 لە کۆنەو دە یگێر نەو. ۲۵ ببی و نەبی، ئەمە ھەر وتە ی مرویە.
 ۲۶ بەم زوانە دە یھاویمە دۆزە قەو. ۲۷ کوا ئە زانی دۆزەق چیه؟
 ۲۸ نە دە ھیلن و نە واز دینن. ۲۹ پیتستی مرۆرە شەو دە کاو دە برۆینن.
 ۳۰ نۆز دە فرشتە ی لە سەرن. ۳۱ ئیمە بیژگە لە فریشتان، کە سمان نە کردۆتە
 کار بە دەستی ئاگر. بۆ یەش ژمارە کە مان وا داناون تا خودانە ناسان
 بە زمۆین. تا ئەوانە ی کە کتیبیان پندراو، ھێج گومانیکیان نە مینن. تا
 ئەوانەش بە باوەرین، باوەر یان لە زیدەیی بی؛ ئەو کە سانەش کە کتیبیان
 پندراو و باوەر داران، دۆدل نە بن. تا ئەوانە ی دە غەزیکیان لە دلدا یە و
 ئەوانە ی خودی نە ناسن، بیژن: خودا لەم نمونە نیشان دانە چە ی
 ویستگە؟ ئاوا خودا ھەر کینی بوئ گومرای دە کاو کتی بوئ شارە زای دە کا.
 پینشمەرگە ی پەر وەر نە دە ی تۆش - لە خوا بە دەر - کە س ژمارە یان
 نازانن. باسی دۆزەق ھەر بە تەنیا بۆ بیر و ھەری مرویە. ۳۲ نە چن باوەر ی
 پئ نە کەن؛ سۆند بەم ھە یفە، ۳۳ بە و شە و گارەش کە رادە کا،
 ۳۴ بە و سپیدە ی رۆبە ندی خۆ وە لا دە دا، ۳۵ ئەم ئاگرە یە ک لە بە لا
 گە وەر کەن؛ ۳۶ تەز و بە مرۆ ھینە. ۳۷ کئ لە ئیو ھە یلی لئ بی
 بیتە پیشی، یان بگەر پتە وە داو ھە. ۳۸ ھە مۆکە سیک لە گرۆ ی کردە ی
 خۆیدایە. ۳۹ جا مە گین دە ستە راستیە کان، ۴۰ لە ناو باخان پرسن
 لە یە کتری دە کەن، ۴۱ سە بارەت بە گونا ھباران: ۴۲ چی ئیو ھە دە دۆزەق
 کیشا؟ ۴۳ ئیژن: ئیمە لە ریزە ی نوێژ کە ران نە بوین؛
 ۴۴ خۆرا کیشمان بە ھە ژاران نە دە بە خشی؛ ۴۵ لە کۆری ھەر زە بیژاندا،
 ئیمەش لە ھەر زە وێژان بوین؛ ۴۶ باوەر پشمان بە رۆژی سە لا یە نە بو؛
 ۴۷ تا مردنمان لئ میوان بو.

فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ
 ﴿٤٩﴾ كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَزَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
 كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُتَوَّقَىٰ صُحُفًا مُنْشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾
 وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيْحَسِبُ
 الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلْ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ
 يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾
 وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
 أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ
 يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْفَىٰ
 مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكْ يَدَيْهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
 وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

۲۸ ئیتر تکای تکاکاران، هیچ به هره یه کیان بۆنادا. ۲۹ چیان بو، له وه بیرهینه وه ره وینه وه؟ ۵۰ دت وت ئه وان گۆره خه رگه لی ره فوکن، ۵۱ که له ترسی شیر هه لاتۆن. ۵۲ به لکو هه ریه ک له وانه وایان گه ره ک بۆ نامه ی وه کری بۆبینن. ۵۳ هه رگیز، به لکو له رۆزی به سلان ناترسن. ۵۴ هه رگیز، دیاره ئه م قورعانه بیرهینه ره. ۵۵ کئی که یفی لی بی وه یخوینی. ۵۶ هیچ که سیش نایخوینیته وه مه گین خودا مه یلی لی بی. خودا شیایو لی ترسانه و بۆ خه تابه خشیش هیوایه.

قیامت

ولانا و نوکاکه کلا لاند و نوکاکه لوانه

۱ سوینده که م به رۆزی سه لا، ۲ سویندیش ده خۆم به ویۆدانه که ی ره خنه گر، ۳ چۆن مرۆ واخه یال ده کا ئیمه هه رگیز پیشه که لی له یه کدی کۆناکه ینه وه؟ ۴ به لکو توانا بیمان هه یه سه ره نه چه کانیشی سازکه یین. ۵ نه خیر مرۆ هه ر ده یه وی تاوان بخاته پیشه خۆی. ۶ ئه وه ده پرسئی: رۆزی سه لا رابۆن که ی دی؟ ۷ هه رگا چاو به مۆله ق وه ستا؛ ۸ مانگیش گیرا؛ ۹ خۆرو مانگیش له یه کتر کۆکرانه وه؛ ۱۰ مرۆ ئه وه رۆزه دبیتۆی: رینگه ی ده ره تانی کوانی؟ ۱۱ هه رگیز، په ناگایه ک نیه. ۱۲ ئه وی رۆزی مه کۆلا ی په روه رنده ته. ۱۳ له و رۆزه دا مرۆ هه والی پیده درئی، چی پیشه کی به ری کردو چیشی له دوا به جئی ماهه. ۱۴ نه خیر مرۆ به ویۆدانی خۆی ده زانی؛ ۱۵ باگه لیکیش بره بیانۆ بینیتته وه. ۱۶ تۆ زمانی لی مه خه گه ر، تا به په له بیخوینیته وه؛ ۱۷ چونکه ئه رکی کۆکردن و وه خویندنی له سه رمه یه. ۱۸ هه رگا ئیمه خویندمانه وه، ئه وساکه تۆ له دوا ییدا بیخوینه وه. ۱۹ له پاشانیش شی کردنه وه ی له سه رمه یه.

۵۰- ره فوکن: سل که ره وه که. ۵۲- وه کور: کرایه وه.

كَلَّابٌ مُّجِبُونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
 إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
 كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ لَهَا رَاقِيٌّ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَاللَّفَتِ
 السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ
 ﴿٣١﴾ وَلَكِن كَذَّبَ وَقَتَلَىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ
 فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
 أَلرَّبُّكَ نُطْفَةٌ مِّن مَّيِّمِي يَمِينِي ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فُخِّقَ فَسَوَىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
 الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَيَّ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْإِنشَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
 إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
 إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
 الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

۲۰. نەخیر، دبارە ھۆن ھەر دنیاتان خۆش دەوی؛ ۲۱. دواوۆزیش
 ۲۲. ئەوی پۆزی فرەرۆھەن گەشەدەکەن؛ ۲۳. چاودەگێرن
 بەرەو پەرورەندە ی خۆیان. ۲۴. دیمیش ھەنە ترش و تفتن؛ ۲۵. چاوەنۆرن
 جەزەبە ی کەمەرشکینیان بەسەریینن. ۲۶. نەخیر، ھەر بەخۆنازانن تا
 مەرگ بەربینگی دەگرئ. ۲۷. وتراویشە: کەسی فریارەسی کئی بە؟
 ۲۸. لیشی رۆنە چاخی جیابۆنەو یە. ۲۹. لینگ ولەتەریش تیک ھالان.
 ۳۰. ئەو پۆزە یە جئ ھاوۆتن بەرەو پەرورەندە ی تۆیە. ۳۱. نە ھەرگیز برۆای
 ھیناوە نە نمییۆشی کردووە. ۳۲. بەلام وتۆیە درۆیە و خۆی بواردووە.
 ۳۳. پاشی - بەخۆبادانەو - چۆبۆلای کەس وکارەکە ی. ۳۴. ئەمە بۆتۆ
 شیاوترو لەبارتەر. ۳۵. جارئ تریش، ئەمە بۆتۆ شیاوترو لەبارتەر. ۳۶. ناخۆ
 مەرۆ ھەر لای وایە بەخۆرای ی ولی دەکەن؟ ۳۷. ناخۆئە و دلۆپیک نەبۆکە
 دەرۆیتە ناو تۆلەو؟ ۳۸. دوا یە بۆبە جەلتەخوین و دروستی کردو سازی
 دا؟ ۳۹. ئەوسا ھەر لەو تنۆکەووە جۆتە ی نیرومیوی چیکرد. ۴۰. ناخۆ
 کەسئ وانا تاننئ مردۆ زیندۆبکاتەو؟

ئینسان

وئاناوۆکا کە کەس و کارەکانە

۱. بئگومانە ماو یەک لەم پۆزگارە بەسەرمرودا تیپەری و ئەو شتئ نەبۆباس
 بکری. ۲. ئیمە مرون لەتۆکیکی ئاویتە وەدی ھینا تا بیئەزمۆین؛ گوئی
 بیستن و سۆمای دیتنیشمان پیدایا. ۳. خۆمان پئگەمان نیشاندا؛ جایان
 شوکرانە بۆیرە یان پئ نەزان. ۴. ئیمە زنجیرو تۆقیکی گەلئ زۆرو ئاگرئ
 بلیسە دارمان بۆ بئ دینەکان سازداووە. ۵. ئاکارچاکان لەبادە یەک
 دەخۆنەووە، ئاویتەکە ی لەچەمە ی کافۆرەو یە.

۲۰- ھۆن بئۆو، نەنگۆ. ۲۴- تفت: تال. ۲۸- چاخ: کات، وەخت. ۲۹- لەتەر: پۆز.

عَيْنَا شَرِبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْآذَانِ وَالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُنْطِئُكُمْ لُجُجَهُ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَيْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يُرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أَقْطُوفُهَا نَذِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ ثَابِتًا
مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ
خَضِرٌ حُمْرٌ مُّسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوهُمُ الْأَسَاوِرُ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ أَنْ تَزِيلَا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكَفَرُوا ﴿٢٤﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

۶ چەمە ئیکە عەبدانی خوا لەو دەنۆشن؛ بە فیچقەش هەلی دەقولینن.
 ۷ ھەرچی لە خۆدەگرن دەیکەن؛ ترسیشیان لە رۆژی ھەیه کە بە لاکە ی بۆ
 گلا ئەتە نیتە وە. ۸ لەو خۆراکە ی کە خۆیان حەزی لێدەکەن، بە ھەزارو
 بە ھەتیوو بە دیل گیراوی دە بە خشن. ۹ ئیمە - ھەر لە پراھی خودا - ئەم
 خۆراکە تان دە دەینی، نە پاداشیکمان لێدەوئی نە شوکرانەش. ۱۰ ئیمە
 ترسی پەرورینی خۆمان ھەیه لە رۆژنیکا کە زۆر تۆش و نەگبەت و
 پرمە ترسی یە. ۱۱ خودا لە بە لای ئەو رۆژە پاراستنی و تۆشی گەشە و
 خۆشی کردن. ۱۲ چونکە ئەوان خۆراگر بۆن، لە پاداشا بە ھەشت و
 حەریری پیدان. ۱۳ لە بە ھەشتا لە سەر تەخت پال ئەکەفن و نە تینی
 تاوئی دە بینن، نە سەرما یی. ۱۴ سیوھری درەختەکانی بە سەریانان
 شۆربۆنە و وە میوھەکیان لە بەردەستە. ۱۵ بە دەفری زێو بە چەندین زەرکی
 مینا، بە سەریانە و دەگەرین. ۱۶ زەرکی زێوین کە راس بە قاس سازیان
 داون. ۱۷ بە وزەکانە بادە ییکیان پئی دەنۆشن، ئاویتە کە ی زەنجە فیلە.
 ۱۸ چەمە ئیکە بە ناویدا رەوان ئە یی؛ ناونراو بە سەلسە بیل. ۱۹ لاوانی - کە
 ھەر بە لاوی دە میننە وە - بە سەریانە و ئەگەرین؛ گەر بیان بینی
 وائە زانی مراری پڕۆیندراون. ۲۰ گەر دە بینی، ھەر خێرو خۆشی
 دە بینی و قەلە مرەویکی زۆرگوشاد. ۲۱ پارچە ی تەنک و سفتی کە سکیان
 دە بەردایە کە لە ھەفرە میش چئی بوو بە زۆر مۆچە وانە ی زیویش
 رازا ونە وە و پەرورینیان بادە ی پاکی پئی نۆشاون. ۲۲ ئەمە پاداشی
 ئیوھە و تەقە لاتان شایانی رەزامەندی یە. ۲۳ ئیمە یین کە ئەم قورئانە مان
 - وردە وردە و بەش بەش - بۆتۆ ھە ناردووە. ۲۴ سا خۆبگرە بۆ فەرمانی
 پەرورە نەدەت؛ ھەرگیز گوی لە وانە مەگرە تا وانبار یا پئی نە زانن.
 ۲۵ ھەر ناوی پەرورە نەدی خۆت بە یادبکە؛ ھەمۆ بەرە یانان و ئیوارانیش.

۷- لە خۆگرتن: لە سەر خۆ پئیویست کردن، نەدر. ۱۹- مراری: مراری، دور.

۲۱- کەسک: سەوز. ھەفرە میش: ھەوریش. مۆچە وانە: دەسبەندی خشل.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ
هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رِيهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَأَلْصَقْتَ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَالْمَلَقَتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْقَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُحِلَّتِ
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ
﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

۲۶ به شه ویش سوژده ی بۆبه ره و له دریزایی شه و گاریشدا هر به سنی باکی نه و بده . ۲۷ نه وان حه زیان هر له دنیای بی به قایه و رۆزی گران ده خه نه پاش خۆپانه وه ! ۲۸ ئیمه وه دیمان هیناون و هه مؤ ئازای به نده نیانمان داپینچاون ؛ هه رگاش حه زکه یین ، به چینیکی وه ک نه وانیان وه ده گۆرین .
 ۲۹ نه مانه بیرهینه رینکن ، هه رکئی حه زکا رینگه به ره و به روه رهنده ی به دی ده کا . ۳۰ حه زکردنیش به نگۆنیه ، جا مه گین خودا حه زبکا . زانای کارزان هر خۆیه تی . ۳۱ هر کئی حه زکا وه به ر به زه یی خۆده خاو بۆ نه وانه ش که ناهه قن ، جزایای به ژانی سازداوه .

مورسولات

و دنا و فو کا که ک لاند و ک لو فانه

۱ سۆند به وانه ی - یه ک له دوای یه ک - ناردراون ، ۲ به و با توندانه ش هه لده که ن ، به هه لکردن ، ۳ به وانه ییش که نه پرژننن ، به پرژاندن ، ۴ به وانه ش به هه لوه ژاردن هه لداویرن ، ۵ به وانه ش که یادی خودا ده خه نه به رد لانه وه ، ۶ بۆ به هانه لی قه تاندن یان ترساندن ؛ ۷ که هه رچی سۆزو پیده درئی ، هه ر دیته جی . ۸ سا هه ر ده منی نه ستیره کان کوژانه وه ، ۹ هه رگاش که لین ده که ویته عه زمانه وه ، ۱۰ هه رکاتیکیش که ژان هه ژان و تیک رۆخان ، ۱۱ هه رگاش واده بۆ پیغه مبه ران داندرا ، ۱۲ بۆ کامه رۆژ دو اخراوه ؟ ۱۳ بۆ رۆزی هه لآواردنی . ۱۴ کۆ زانیوته رۆزی هه لآواردن چیه ؟ ۱۵ نه وی رۆزی هاواره له بی باوه ران . ۱۶ نه دی ئیمه پیشینه کانمان قپنه کرد ؟ ۱۷ هه ر نه وه شمان ده گهل پاشینه کانیان کرد . ۱۸ هه ر نه وکاره ش به تا وانباره کان ده که یین . ۱۹ نه وی رۆزی هاواره له بی باوه ران .

۷- سۆز: گفتم، قه ول . ۱۰- هه ژان: راته کان، شه کانه وه .

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
 مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
 أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْسِي
 شَمِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
 أَنْظِلُّوا إِلَى مَا كُتِبَ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْظِلُّوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ
 شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
 كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كَيْدٌ فَاكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي
 ظُلُلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَيْكَه مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
 بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوْا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلَّيَوْمَئِذٍ
 يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

۲۰ ناخۆ ئیوه ن له ئاویکی بی بایه خ وه دی نه هینا ؟ ۲۱ له جیه کی پته ودا جین نه کرده وه ؟ ۲۲ تا ماوه نی دیاری کراو ؟ ۲۳ خۆ توانیمان ؛ ئای که چه نده چاکمان توانی . ۲۴ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۲۵ ئه دی ئیمه زه مینمان نه کرده مه کو ؟ ۲۶ بۆ زیوان و نه ماوان ؟ ۲۷ هر له ویندا چه ن چیای به رزن دامه زراندو ئاوی خۆشن پی نۆشاندن . ۲۸ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۲۹ وه ری که ون به ره وشتی که به درۆتان ده زانی . ۳۰ رپوه بچن به ره و سیبه ری دۆکه لیکی سی چوکه له ؛ ۳۱ سایه ناداو مروش له گره لانا دا . ۳۲ ماکی دۆکه ل پریشکه ی وا ده هاویزی کۆشک ناسایی ؛ ۳۳ هر ده بیژی و شترانی به رگن زه ردن . ۳۴ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۳۵ ئه مرۆ رۆژیکه ناپه یفن . ۳۶ رینگه ی ته وازیشیان ناده ن . ۳۷ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۳۸ ئه مرۆ رۆژی هه لاواردنه ؛ ئیوه مان وه ل پیشینان کۆکرده وه . ۳۹ سا ئه گه ر فیلیکتان هه یه ، وه زن له خۆمی ده کارکه ن . ۴۰ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۴۱ ئه وانه ش که خودی ترسن ، له نیوانی سیبه ران و کانیاوانن ؛ ۴۲ میوه هاتیش هر چه ندی دلپان دبیتزه . ۴۳ ئه مه ش پاداشی ئاکارۆ ، سا بخۆن و بخۆنه وه ؛ نۆشی گیانو . ۴۴ ئیمه ئاوا پاداشی کارچاکان ده ده یین . ۴۵ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۴۶ ئیوه ش گرویی تاوانباران ! بخۆن و که می رابویرن . ۴۷ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۴۸ ئه گه ر که سی پپان بیژی ؛ کړنۆش به رن ، کړنۆش نابهن . ۴۹ ئه وی رۆژی هاواره له بی باوه ران . ۵۰ ده سا ئه وان - پاشی قورعان - به کام قسه برواده که ن ؟

۲۵-مه کو: جی کۆ بۆنه وه. ۳۰-چوکه له: سوچ، گۆشه. ۳۵-په یقین: قسه کردن. ۳۶-ته وازی: عوزرخوازی.

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
 كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
 وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
 فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَاَنْزَلْنَا
 مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلْنَا
 الْاَلْفَاقَ ﴿١٦﴾ اِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
 فَنَّا تُونَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّغِيْنَ
 مَتَابًا ﴿٢٢﴾ لَيَبِثْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾
 اِلَّا اَلْحَمِيْمًا وَّعَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَّفَاقًا ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا
 لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ
 اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

نه به

وئاناو فوئا که کلاکلا نده و کلاوئا نه

۱ له چی له یه کدی ده پرسن ؟ ۲ له دهنگ و باسه که ی مه زن ؛ ۳ نه وه ی نه وان له سه ری مشت و مریانه . ۴ نه خیر [هیچ برسی پیناوی] زؤ ده زانن .
 ۵ هه میسان [برسی پیناوی] زؤ ده زانن . ۶ نه دی ئیمه نه م هه رده ن نه کرده رایه خ ؟ ۷ که زو چیا کانیش سینگان ؟ ۸ ئیوه شمان جوت وه دی هیئا .
 ۹ خه ویشتانمان کرده هوی حه سانه وه تان . ۱۰ شه ویشمان دانا بو پوؤشاک .
 ۱۱ روؤیشمان کرده هوی ژیان . ۱۲ له سه روؤشان حه وتی پته ومان دامه زراند . ۱۳ چراییی زور به ورشه شمان وه دی هیئا .
 ۱۴ له وه ورانه - که بارانه یان پیوه یه - ئاوی به خورمان دارژاند ؛ ۱۵ هه تا ده خل و روه کی پی بخه ینه روؤ . ۱۶ دارستانی چروپریش . ۱۷ بی سو روؤی هه لا وارن ، کاتی بو دیاری کراوه . ۱۸ هه ر نه ورپوؤه ی ده که له شاخ ده میندرا ، نه وسا پؤل پؤل په یداو ده بی . ۱۹ نه م عه زمانه ده کریته وه و ده رگاده رگا ده بیته وه . ۲۰ که وه کانیش له شوینی خو خزینراون و گشتی بونه تراویلکه . ۲۱ بی شک دوؤه ه به ره گه یه ؛ ۲۲ بو سه ریزیوه کان ، جی گه رانه وه یه . ۲۳ له ویدا بو ماوه بی زور قه تیس ده بن . ۲۴ له ویدا نه خه و ده چیژن نه فه خارن . ۲۵ مه گین ئاوه کول و زوخواو . ۲۶ پاداشیکی هه مبه ر [به کرده وه کانیا ن] . ۲۷ چون نه وان هیفی دار نه بو ن لی برسینه وه به ک هه بی . ۲۸ نیشانه کانی ئیمه یان - زور به توندی - به درو دانا . ۲۹ ژماره ی هه موشتیشمان هه ر به نو سراوی له لایه .
 ۳۰ سا بجه ژن ؛ نه وی بو تانی زیاد نه که ین ، هه ر ته نیا جه زره به دانه .

۷- سینگان: جۆزیک بزمازی دارین . ۱۵- روهک: هه رچی له زه وین شین ده بن .

۱۷- هه لا وارن: لیک جیا کردنه وه . ۲۰- تراویلکه: ره مل و زیخنی که له بهر تاو بریقه ده داو له ئاو ده کا .

۲۱- به ره گه: بو سه ، که مین . ۲۴- فه خارن: شتی خواردنه وه . وشه ی: «بژد» هه م به مانای فینکی هاتوه ،

هه م به مانای خه و .

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
 دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَن أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تَرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
 فَالَسَّيِّغَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا
 خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا الْمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْنَا ذَاكُنَا
 عِظْمًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

۳۱ بۆ پاریزگارانش جیگهی به ئاوات گه ییشتن هه یه : ۳۲ باغستان و ریزی ره زان . ۳۳ پۆله کیژی مه مک خری هاوته مه نیش . ۳۴ پیاله ی پریش له وی هه وانته نابیسن و یه کدیش ناخه نه درۆوه . ۳۵ خه لات ی پهروه رنده ی تو ، به خششی به سه رو به ره . ۳۶ پهروه ری نی عاسمانه کان و زه مین و هه رچی له ناو ئه ودوانه یه ؛ ئه و خودایه ی رۆزی ده ره ، ه یجیان ناشین بیدۆنن و بیدوینن . ۳۸ رۆژیکی که جو برائیل و فرشته کان هه مۆ به ریز راوه ستاون ؛ نا ناخین مه گین که سی له ورا ودمی پی درابنی ، نه ویش قسیکی چاک بکا . ۳۹ وی رۆژی رۆزی راستیه ؛ سا هه رکه سی که پی خۆشه ، با ریبازی گه رانه وه به ره و لای پهروه رنده ی خۆی بگریته بهر . ۴۰ ئیمه له جه زه به ییکی که نزیکه ، ترسن وه به رئیوه ناوه . و پڕۆ مرو چا و بۆ ئه وشته ده گیری که پیشه خۆی ناردۆیه تی . هه رکه سیش خودای نه ناسی هه ر دبئیوه : ئه ی کاشکایه ناخ بوما یه .

نازیعات

ولا ناو خودا که دلا هه دلا و کلا و نا نه

۱ سوینده که به و هه ساران ه ی که هه لدین و ئاواده بن ، ۲ به وان ه ش که له ئاسۆیی بۆ ئاسۆیه کی ترده چن ، ۳ به وان ه ش که وه ک مه له وان مه له ده که ن ، ۴ به وان ه ش که بۆ پیش برکتی په له ده که ن ، ۵ سۆند به وان ه ش که ته قییری کاران ده که ن ، ۶ له ورۆزه دا له رزین [زه مین] ده له رزینی . ۷ ئیتریشی به دۆ دادی . ۸ له ورۆزه دا دلانی ک زۆر هه راسانن . ۹ چاوانیشیان سیس و کزن . ۱۰ ئیژن : ناخۆ ده مانگێرنه وه سه رزه مین ؟ ۱۱ له پاش ئه وه که چه ند پیشه یین کلۆر بۆین ؟ ۱۲ ئیژن : ئیتر ئه که روابنی ، ئه م وه که رانه دۆرانه . ۱۳ که چی ئه مه هه ر کاری یه ک ناره ته یه . ۱۴ ئه وسا له پروه و بیاوانه ئه که ون . ۱۵ ناخۆ سه رگوروشته ی مۆسات بۆ ها ته وه ؟

۳۵- هه وانته : قسه ی مفت و بین قازانج . ۳۶- دوان : قسه کردن . دواندن : قسه له گه ل کردن . ۳۸- نا ناخین : قسه نا که ن . ۵- ته قییر : ته کبیر ، راویژ . ۱۳- ناره ته : گوره ، نه عره ته . ۱۴- وهو : لهو .

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾
 فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَزْكَى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرِنَهُ
 آيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ سَعْيَ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ
 فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
 ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَن يَخْشَى ﴿٢٦﴾ أَن تَمَّ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءَ بَنَاهَا
 ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾
 وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾
 وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَنَّاعًا لِّكُمُورِكُمْ وَلِتُنْعِمَ كُمْ ﴿٣٣﴾ فِإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
 الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
 لِمَن يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
 هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾
 فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
 مَن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَا لَمْ تَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

سُورَةُ الْبُرْجِ الْبَلَّاقِينَ

۱۶ که په روه رنده ی گاسی کرد له شیوی پیروزی «ظوا». ۱۷ به ره و فیرعه و ن ری که وه؛ نه و له نه اندازه دهر چوه. ۱۸ پیتی بیوه: ناخو توای پاک بیبه وه؟
 ۱۹ منیش به ره و په روه رینت رینت شانده م و لیتی بترسی؟ ۲۰ نه وسا به لکه هره گه وره که ی نیشان دا. ۲۱ باوه ریشی پی نه کردو نه شقیابو. ۲۲ له پاشا پستی تیکردو دهستی کرده ته قالادان. ۲۳ نیتر خه لکی کو کردوه وه جاری کیشا؛ ۲۴ وتی: نه من په روه رینی هره پایه به رزتانم. ۲۵ نه وسا خودا گیروده ی نازاری په سلان و دنیای کرد. ۲۶ بیگومانه له م باسه دا درزی هه یه بو ههرکه سی که نه ترسی. ۲۷ ناخو چیکردنی نیوه دژوارتره، یان نه و نه زمینه ی نه و دروستی کرده؟ ۲۸ قه واره ی به رز کرده و له باری کرد. ۲۹ شه وه که شی تاریک کردو چیشته نگا ویشی لی ده رخت.
 ۳۰ له پاش شه وه نه م هه رده ی به تلدانه وه پان کرده. ۳۱ ناوی لی هینایه دهر و جی له وه ری لی پیدا کرد. ۳۲ کیواتیشی به پته وی لی دامه زرانند. ۳۳ بو کام وره و لیبونی خوتان و بو نازه لیشتان.
 ۳۴ هه رکا تیکیش به لا هه رگه وره که هات، ۳۵ له ور وژه دا مرو و بهیری دیته وه چی کرده. ۳۶ جه هه نده میش بو ههرکه سیکي ده بیننی، دیته به رچاو.
 ۳۷ جا هه ر که سی که سه ربزیوی کرده و ۳۸ زینی دنیای بژار دوه، ۳۹ دیاره جه هه ندم جیه تی. ۴۰ به لام که سی له گه وره یی په روه رنده ی خوی ترساوه و له ناره زوی دلی خوی وازی هیناوه، ۴۱ دیاره به هه شت نه نوای شه وه. ۴۲ لیت ده پرسن: روژی سه لا که ی و له کوئی داده مه رزی؟
 ۴۳ تو چون له م باره وه ده دویی؟ ۴۴ هه ر په روه رنده ی تو کاته که ی ده زانی.
 ۴۵ تو هه ر ته نیا ترسینه ری بوکه سی که لیتی ده ترسی. ۴۶ نه وی روژی که ده بینن، واتیده گن به دهر له ئیواره ی روژیک یان چیشتانن نه مانوه.

سه به سه

۲۶- درز: دهرس، په ند. ۱۸- توای: که رکه ته، ده ته وی. ۳۳- کام وره و: کامه ران.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ﴿٣﴾ أَوْ
 يَذْكُرُ فَنُفَعَهُ الذِّكْرَى ﴿٤﴾ أَمَا مِنْ اسْتَعْنَى ﴿٥﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿٦﴾
 وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ﴿٧﴾ وَأَمَا مِنْ جَاءَكَ يَسْعَى ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَى ﴿٩﴾ فَأَنْتَ
 عَنْهُ تُلَهَّى ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأَذْكُرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ
 ﴿١٣﴾ مُرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُلْ لِلْإِنْسَانِ
 مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ
 السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَّانَهُ، وَقَابَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا
 يَقُضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
 ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَبْيْتْنَا فِيهَا بَهَابًا ﴿٢٧﴾ وَعَيْنًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفِكَهَةً وَأَبَا ﴿٣١﴾ مَنَعَالِكُمْ
 وَلَا تَعْمَلِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَاذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَقِرُّ الْمُرءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾
 وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَحْبِنِهِ، وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
 يُعْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ
 يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

وێناو ئۆزگاکە ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

١ گرزبۆ، رۆشی وه رگیڕا! ٢ که بئی چاوه که هاته لای. ٣ تۆ چوزانی ا
 به شکه ویستی پایتته وه. ٤ یا په ندبگری و نه وپه نده به هره ی پی بدا.
 ٥ که چی ته وی خوی به بی نیاز ده زانی، ٦ هه ر به وه وه خجل ده بی.
 ٧ ته گه ر پاکیش نه بیتته وه، گوناھنی له سه رتۆ نیه. ٨ به لام که سی
 به هه له داوان دیتته لات، ٩ هه ر نه ویشه ترسی هه یه. ١٠ تۆ خۆتی لی
 ده خا فلینی. ١١ قه ت وامه که! چون ته م نیشانانه په ندن. ١٢ کن
 چه زبکا ئاموزگاری لی وه رده گرتی. ١٣ له ناوه ندی لاپه ره کانی هیژادا،
 ١٤ به پاکزی هه لگیراون. ١٥ به دهستی راسپارده گه لی، ١٦ هه لبژارده ی
 به ته مه گ [نوسراوه ته وه]. ١٧ ده ک ته و مرۆیه به کوش چی، که هیچی
 ده چاودا نیه. ١٨ له چی دروستی کردوه؟ ١٩ له دلۆپیک وه دی هیناو
 ته ندازه شی بۆ داناوه. ٢٠ پاشان رینگه شی بۆ خوش کرد. ٢١ جا مراندی و
 له گۆری نا. ٢٢ دا جار هه رگا مه یلی لی بی، دیسان زیندۆی ده کاته وه.
 ٢٣ به لام نه خیرا به چی فه رمانی پیداوه، هیشتا به جیی نه هیناوه.
 ٢٤ ده ی با مرۆ به روانیته خۆراکی خۆی. ٢٥ ئیمه خۆمان ئاوه که مان بۆرژتوه،
 به رزاندن. ٢٦ پاشان ته م هه رده شمان قه لاشت، به قه لاشتن.
 ٢٧ ته وسا دانه شمان لی پرواند. ٢٨ ره زو سه وزاییش هه روه تر.
 ٢٩ بئه زه ی تۆن و دارخورماش. ٣٠ باغستانی چروپریش. ٣١ میوه وه له وه ری
 چایه ریش. ٣٢ بۆبژیوی خۆتان و مالاته که تان. ٣٣ هه رگاش گورژنی
 به قه وهات. ٣٤ ته وی رۆژی برا له برای راده کا. ٣٥ له دایکیشی وله
 باویشی. ٣٦ له هاوسه ری و له جگه رگۆشه کانیشی. ٣٧ له و رۆژه دا
 هه رکه سی کاری خۆی هه یه و ناییه رژیته سه ر که سی تر. ٣٨ دیمی واهن
 - له و رۆژه دا - سۆرو سپی دیاری ده ده ن. ٣٩ ده م به پیکه نین و شادن.
 ٤٠ هیندئێ روش هه ن - ته وی رۆژی - تۆزی مه ینه تیان لی بارن. ٤١ قورمو
 سیان دای پۆشیون. ٤٢ ته وانه ن خاوه ناسانی له دین لاده ر.

٤- خجل: بۆن: خه ریک بون، (پتوه) ماندو بۆن. ٣١- چایه ر: له ورکه. ٣٣- گورژن: گرمه.

٤١- قورمو سیان: ره شایی نیشتوی دۆکه ل.

سُورَةُ التَّكْوِينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ② وَإِذَا الْجِبَالُ
 سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
 ⑤ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦ وَإِذَا
 الْمَوْتُ دُهُدَتْ ⑧ سِيلَتْ ⑨ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُنِلَتْ ⑩ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ
 ⑪ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑫ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ⑬ وَإِذَا الْجَنَّةُ
 أُزْلِفَتْ ⑭ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⑮ فَلَا أُقِيمُ بِالْخَنَسِ ⑯
 الْجَوَارِ الْكُنَسِ ⑰ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَعَسَ ⑱ وَالصُّبْحُ إِذَا انْفَسَ ⑲
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ⑳ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ㉑ مُطَاعٍ
 ثَمَّ أَمِينٍ ㉒ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ㉓ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ
 ㉔ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ㉕ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ㉖
 فَأَن تَذَهَبُونَ ㉗ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ㉘ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن
 يَسْتَقِيمَ ㉙ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ㉚

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

ته کویر

وینا و نوکاکه کدکده و کدکده و کدکده

۱ و هختی که خور تۆپهل کرا [و رهش هه لگه را]، ۲ و یجا هه مؤ هه ساره کان به زمه ران و وه رریندران، ۳ که ژانیش له شوینی خویان خزیندران، ۴ له وکاته شا و شترانی له سه زانی بئ خۆکران، ۵ هه رگاش لا ورو جانهور له ئاقارینکا کۆکران، ۶ هه لئ هه مؤ ده ریاکانیش هه لچۆن و تیکه ل به یه ک بۆن، ۷ کاتی هه مؤ گیانه کانیش ولفی یه ک بۆن، ۸ له دۆتی زینده به گۆریش پرسیار کرا: ۹ به کیژان گونه هه گوزاوه؟ ۱۰ هه رگاش نامه ی کرده وه کان کرانه وه، ۱۱ که ئاسمانیش وه لابرا، ۱۲ هه رده میکیش کلی دۆزه هئی نیل درا، ۱۳ به هه شتیش و منزیک خرا، ۱۴ هه مؤ که سنی ده زانی که چی له گهل خویا هیناوه. ۱۵ سا سویندنه خۆم به وه ساره گه رۆکانه ی، ۱۶ خول ده خۆن و ده گه رینه وه ناو لانه؛ ۱۷ به م شه وه که تاریک دادی، ۱۸ به سپیده، کاتی هه ناسه ی پیدادی، ۱۹ ئەم قورعانه - بئگومانه - قسه ی پاسپیراویکی زۆر به ریزه. ۲۰ زۆر به هیزه، لای خودی تهخت، جیداره. ۲۱ قسه ی ده روا، له وئی جینگه ی مه تمانه یه. ۲۲ هاورپکه شتان لیوه نیه. ۲۳ بئ سوپه که له ئاسۆیه به رۆشنی دیتۆیه تی. ۲۴ له درکاندنئ نهینیش چکۆس نیه. ۲۵ ئەوی ئیوی، هیچی قسه ی شهیتانی ده ر کرا و نیه. ۲۶ سا ئیوه به ره وکوی ده چن؟ ۲۷ ئەم قورنانه هه ره پهنده بۆ خه لکی دنیا. ۲۸ بۆ هه رکامتان که بیه وئی شوینی رینگه ی سه رراس که وئی. ۲۹ به ویستنی خۆشان نیه، مه گین خودای پهروه رنده ی گش جیهانی، خوی حه زبکا.

بئفیتار

۲- و یجا: نهوسا. ۴- خۆ: خاوهن، خبو. ۵- لاوژ: جانهوری کبوی. ۷- ولف: جوت. ۹- کیژان: کام، کامه. ۲۴- چکۆس: رز، چنوک.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ① وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ② وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِرَتْ ③ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ ④ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمْتَ
وَآخَرْتَ ⑤ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑥ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ⑦ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑧
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ⑨ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑩ كِرَامًا
كُنِينًا ⑪ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑫ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑬ وَإِنَّ
الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑭ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ⑮ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑯
⑰ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ⑱ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ
⑲ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ⑳ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ㉑

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ① الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ②
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُواهُمْ يُخْسِرُونَ ③ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ④ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑤ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑥

وئاناو غوگا که د د هاند د لوگانه

۱ هه رگا که عه زمان قه له شا، ۲ کاتیکیش نه ستیران وه رین،
 ۳ هه رده میکیش زه ریا ته قین و لیک دران، ۴ هه رساتیکیش گوستان
 ژیرور و کران، ۵ هه مۆکه سی پنده زانی چه ی پیش خست و چه ی به جی
 هیشت. ۶ نه ی بنیاده م! چی توی له حاند په روه رنده ی به خشنده ت
 بادی هه وا کرد؟ ۷ نه وه ی که دروستی کردی و نه دنامه کانی و یخستی و
 ریکی کردی. ۸ به هر شکلیکیش خوی ویستی، ده ری خستی.
 ۹ هه رگیز نه مه و نایه ته بیر؛ به لکو ئیوه برسینه وه و لا دهره وه. ۱۰ [وه ل
 نه وه شا] چه ند پاسگرتان به سه ره وه. ۱۱ خاوه ن ریزن، نفیسارن؛
 ۱۲ له هه رکاری ئیوه ده یکه ن، ناگه دارن. ۱۳ بی گومان ناکار چاکه کان له
 خوشیدان. ۱۴ به دکارانش چه هه نده مین. ۱۵ روژی ژمار دینه ناوی.
 ۱۶ ناشتانن خوی لی بیویرن. ۱۷ کوزانیوته نه ورؤژی ژماره چیه؟
 ۱۸ هه میسان تو کؤت زانیوه روژی ژمارئ چتویه؟ ۱۹ روژیکه که س بو
 که سی تر هیچ شتیکی له ده ست نایه و نه وی روژی فه رمان هه ر فه رمانی
 خوایه.

مرنه نفیس

وئاناو غوگا که د د هاند د لوگانه

۱ هاواره له که م فروشان. ۲ نه وکه سانه ی به پیوانه شتی له مه ردم ده سینن،
 نه شتی هه مویان بی بده ن. ۳ نه گه ر خوشیان بویان پیوان، یان
 به کیشانه یان پیدان، لینی که م ده کهن. ۴ ناخو نه وانه نازانن که هه ر
 زیند و ده کرینه وه؟ ۵ بؤروژیکه گه وره وگران؟ ۶ نه ورؤزه ی که هه مۆ
 مه ردم بو دیداری په روه رنده ی هه مۆ دنیا راده وه ستین.

۹-دهره وه: درویه. ۱۰-پاسگر: کیشکچی. ۱۱-نفیسار: نوسه ر.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ
 مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾
 وَمَا يُكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلٌّ مَعْتَدٌ أُتِيمٌ ﴿١٢﴾ إِذْ أُنْتَلَى عَلَيْهِ إِيْنَا قَالَ أَسْطِطِرُّ
 الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ
 عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّ حَجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكْذِبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ
 ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾
 خِتْمُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمُرَاجِعُهُ
 مِنَ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ
 يَتَّبِعُهُمْ وَبِغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾
 وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

۷ نه خیر، باوهر به مه ناکه ن؛ با بزائن سیایی ئەم بی فه رانه واله «سیجین» .
 ۸ کۆ زانیوته «سیجین» چیه ؟ ۹ کتیبی نیشانه داره . ۱۰ له ورۆژه دا له
 بی باوهران هاوهره . ۱۱ ئەو که سانه ی رۆزی لی پرسینه وه یان پی درۆیه .
 ۱۲ ههر مله پوری تاوا بناریش ئەوه ی به لاوه درۆیه . ۱۳ ههرگا نیشانانی
 ئیمه ی بۆوه خونن، ئیوی؛ ئەمه چیرۆکی پیشینه کانه . ۱۴ که واش نیه ؛
 به لکۆ ئەوان ژهنگی کاره کانی خویمان بۆته توژیکی سه ردلیان . ۱۵ هیچ
 وانیه ! دیاره ئەوان له ورۆژه دا له [به زه یی] پهروه رینیان، فره دۆرن .
 ۱۶ له ئاکاما ئەوان - بی سو - ده چنه دۆژه ه . ۱۷ پیمان ئینن: ئەمه هه وه
 که ئیوه پیتان درۆیۆ . ۱۸ بابشزائن سیایی ئاکار چاکه کان له «علیین» دا
 [نوسراوه] . ۱۹ کۆ ده زانی «علیین» چه س ؟ ۲۰ کتیبی نیشانه داره .
 ۲۱ ههرکتی نزیک به خودابی، ده یبینی [و لینی ئاگاداره] . ۲۲ به راستی
 ئاکار چاکه کان له خوئیدان . ۲۳ وه بان ته خته کانیا نه وه چاوده گپرن .
 ۲۴ له چاره یان ته رو به لی خوشگوزهرانی ده زانی . ۲۵ باده یه کی سه ر
 به مۆریان بۆفه خارنی ده ده نئ . ۲۶ مۆره که ی سه ری له میشکه ؛ با ئەوی
 حه زی لیده که ن، بۆستنی وا پیکه وه کئی به رکئی بکه ن . ۲۷ ئاویته شی
 له ته سنیمه . ۲۸ چه مه یه که، ئەوی نزیک خراونه وه، له وسه ر چاوه
 ده خوئه وه . ۲۹ تاوانکاران - له سه ردنیا - به دینداران پیده که نین .
 ۳۰ ههرگا به لایاندا ده چۆن، چاویان له یه کتر داده گرت . ۳۱ ههرکاتیکیش
 ده چۆنه وه لای که سانیا ن، به حه نه ک ده یانگپراوه . ۳۲ که چاوشیا ن
 پیده که وتن، ده یانگوت: ئەمانه گومران . ۳۳ هیچ کامیش رانه سپیرابۆن
 که ده بی ئاگاداریان بن . ۳۴ وا ئە مرۆش خوداناسه کان به بیدینه کان
 ئە خه نن .

۱۴- توژی: په ترۆخه، قرتماخه . ۲۴- چاره: دموچاو، بیچم . ته رو به ل: ناسک و لاو، ته رو تازه .

۲۵- شه خارن: خواردنه وه . ۳۱- هه نه ک: چه فه نگ، گالته و که پ .

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُوْبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
 ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأْتِيهَا
 الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا فَامْلِكْ لِقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ وَيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
 إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ دُورًا ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
 يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
 إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنْ رَأَى رَبَّهُ كَانَ بِيَهُ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ
 بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
 لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبِقِ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
 عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ أَنْ لَا يُسْجِدُونَ ﴿٢١﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سورة البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
 ﴿٣﴾ قِيلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُرِّعَتْهَا
 فُوعودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا
 مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
 عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ
 رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبَعِيدٌ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾
 ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَآ يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أُنثِقَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
 ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنٌ وَثَمُودُ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ
 وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سورة الطارق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝۲ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝۳ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيَّآ حَافِظٌ ۝۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝۵ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ
دَافِقٍ ۝۶ يُخْرَجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝۷ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝۸
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝۹ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝۱۰ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝۱۱
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝۱۲ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝۱۳ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزِيلٌ ۝۱۴ إِنَّهُمْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝۱۵ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝۱۶ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ مُرِيدًا ۝۱۷

سُورَةُ الْاَعْلَى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝۳
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝۴ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝۵ سَنُقَرِّثُكَ
فَلَا تَنْسَى ۝۶ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝۷ وَنَيِّرُكَ
لِللَّيْلِ سُرًى ۝۸ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝۹ سِيدَكُ مَنْ يَخْشَى ۝۱۰
وَيُنَجِّبُهَا الْأَشْقَى ۝۱۱ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝۱۲ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝۱۳ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝۱۴ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝۱۵

و دانو فو کا که د لاند لود ک لوت فانه

۱ به وعه زمانه و به وهی که شه و خوراده نی، ۲ کؤ ده زانی نه وشه و گهرده کامه یانه ؟ ۳ نه ستیره که ی هه ره گه شه . ۲ هه رکه سی گیانی ده به ردا، پاسه وانی هه ر له سه ره . ۵ با مرو له خورامینی که له چی وه دی هاتوه . ۶ له تراوی فرکه ده کا . ۷ له نیوان پشت و به رملان دیته ده ری . ۸ خوا ده توانی جاری تر بیهینیته وه . ۹ له ورپوژه دا که نهینی خویاده بن . ۱۰ نه و نه هیچ هیزیکی هه به، نه یاریکار . ۱۱ به وحه وایه ی ناوه له ده گری و ده یدا ته وه ، ۱۲ به وزه مینه ش که زور درز و که لینی هه ن ، ۱۳ نه م قورعانه هه مۆکیشه ده برپته وه . ۱۴ هیچ قسه ی لاقردیش نیه . ۱۵ نه و خه ریکن فیلیک ده که ن . ۱۶ وا منیش فیلی خوم ده که م . ۱۷ سا تو ماوه ی نه م دین دو زمانه بده ، که میکیان لی رابوه سته .

۹-خویا: ناشکر . ۱۴-لاقردی: کالته و گه پ.

نه علا

و دانو فو کا که د لاند لود ک لوت فانه

۱ په سنی ناوی پهروه رنده ی هه ره پایه به رزت بده . ۲ نه وه دنیای دامه زراندو له باریکرد . ۳ بو ههرشت نه ندازه ی دانو ری نیشان دا . ۴ نه وه چایه ری خسته رۆ . ۵ کردیه شینی نامال ره ش و پو ش و پاریش . ۶ ئیمه نه وه ت پیده خوینین ، ئیتر تو له بیرت ناچی . ۷ مه گین شتی خوا چه زبکا ؛ نه و له ناشکراو نهینی ناگاداره . ۸ له به ریش هاسان ده که بن ، هه تا هاسانترین ریگه په یدا بکه ی . ۹ ناموژگاری بکه ، نه گه ر ناموژگاری به هره بدا . ۱۰ که سی له خوا ترسی هه بی ، هه رزو په ندی لی وه رده گری . ۱۱ به دفه ره که ش هه ر خوی لی دؤر ده خاته وه . ۱۲ نه و که سه ی که ده چیته ناو ناری گه وره . ۱۳ پاشان له ویدا نه ده مرئ ، نه زیندیشه . ۱۴ دیاریشه هه رکنی پاک ویا ، پرگار بوه . ۱۵ یادی نیوی پهروه رنده ی کردو نویژی به جی هینا .

۴-چایه ر: له وه رگه . ۵-نامال: نزیک به . ۱۲-نار: تاگر

بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرًا أَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ
هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْجَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا رَاحِمِيَّةً ﴿٤﴾ تُشَقَّى مِنْ عَيْنٍ أَيْنَةٌ ﴿٥﴾
لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾
وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَارِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾
أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ
الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

۱۶ به لām ئیوه زینی دنیا هه لده بژیرن . ۱۷ که چی له ولا ، باشترو به پیزتر هه یه . ۱۸ دیاره ئەمه له نوسراوه پیشینه کانیشدا هه یه . ۱۹ نوسراوه یی که دراون به ئیبراهیم و به موسا .

غاشیه

وئاو وئاو وئاو که کلا کلا وئاو وئاو

۱ ئاخو باسی به لای گه وهره ت بو هاتوه ، که هه مؤشت داده پووشی ؟
 ۲ ئەو ی روژی گه لئ روخسار بزراکاون . ۳ له کارکردندا چه وساون .
 ۴ گرفتاری ئاوریکی سوتینه ر ده بن . ۵ فه خارنیان له سه رچاوه ی هه ره گه رمه وه بو دینن . ۶ هه رگیز بژیویان ناده نی ، مه گین له دکه شیلانی . ۷ قه له وناکاو له نئیزیش یی نیازناکا . ۸ روخساریش هه ن خووش وگه شن . ۹ رازین له کرده وه ی خو یان ؛ ۱۰ له به هه شتی به رزوته رزا . ۱۱ که له ویدا قسه ی پرپوچ نابین . ۱۲ چه مه ی رۆن و ره وانی فره ی تیدایه . ۱۳ ته ختی تیدا داندراون . ۱۴ زه رکیشیان له لاداناون . ۱۵ بالگه ی نه رمیش ریزکراون . ۱۶ زوریش رایه خ راخراون . ۱۷ ئەمانه چۆن رانه ماون ، که وشتر چلون چی بوه ؟ ۱۸ له وعه زمانه ش که چۆن وابلیند کراوه ؟ ۱۹ له وکه ئانه ش که چۆن وه ها دامه زراوه ؟ ۲۰ له م زه مینه ش چۆن واهه راو راخراوه ؟ ۲۱ ساتو ئاموزگاری بکه ، ئەتو هه رته نیا په ندیری . ۲۲ توله سه ریان نه بو یه خاوه ن ده سته لات . ۲۳ مه ر ئە وکه سه ی رۆ وه رگپیری و نه یه وی خودا بناسی . ۲۴ ئە وسا خودا به جه زه به یی گه وهره تر سزای ئەدا . ۲۵ بی گومانه که هه مؤیان هه ر بۆلای ئیمه دینه وه . ۲۶ له دواییدا خو مان به کاریان راده گه ین .

۲- بزراکان: رهنگ په رین . ۷- نیژی: برچیتی، برسیه تی . ۱۴- زه رگ: شه ربه ، لیوان .

۲۱- په ندیر: ئاموزگاری که ر .

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ١
 وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٢
 وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٣
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ٤
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ٥
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٧
 الَّتِي لَمْ يُخَلِّقْ مِثْلَهَا فِي الْعَالَمِ ٨
 وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخِرَ بِالْوَادِ ٩
 وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ١٠
 الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْعَالَمِ ١١
 فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ١٢
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ١٣
 إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ ١٤
 فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَّهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ١٥
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَّهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ١٦
 كَلَّا بَلْ لَأَكْرَمُونَ الْيَتِيمَ ١٧
 وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ١٨
 وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ١٩
 وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠
 كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ٢١
 وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢
 وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْدَأُ الْإِنْسَانَ وَإِنَّ لَهُ الذِّكْرَى ٢٣

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٍ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبُّدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ
﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُرْبَةُ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
﴿١٥﴾ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَاتُوا لَنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ③
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَدَّلَهَا ⑤ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ⑥
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩ كَذَبَتْ ثَمُودُ
بَطْعُونَهَا ⑪ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑭ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑮

سُورَةُ الْبَيْتَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ① وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③
إِنْ سَعَيْكُمْ لَشِقَى ④ فَا مَأْمَنَ أُعْطِيَ وَاتَّقَى ⑤ وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى ⑥
فَسَنِيْسِرُهُ لِلْيُسْرَى ⑦ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑧ وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى ⑨
فَسَنِيْسِرُهُ لِلْعُسْرَى ⑩ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑪ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى ⑫ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑬ فَأَنْذَرْتُمْكُمْ نَارًا تَلَطَّى ⑭

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
 الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
 نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ﴿٣﴾
 وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
 ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الشُّرُوحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ الَّذِي
 أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ
 مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

۱۵ کئی له هه موان بئ فەرته، تیی ده که وی. ۱۶ ئه وی که بر وای نه کردو
روی وه رگبیرا. ۱۷ هه رکیش پاریزگارترینه، لئی دوردده بی. ۱۸ ئه وی مالی
خوی ده به خشی، هه تاوه کو پاک بیته وه. ۱۹ بویه شی به که س نه به خشی
که پاداشی بدریته وه. ۲۰ هه رویستویه ره زامه ندی پهروه رنده ی
هه ره به رزی به ده س بیئی. ۲۱ به م زوانه ش رازی ده بی.

زوحا

وئان وئو کا که کلاکلا وکلا وئان

۱ سۆندی ده خوم به چیشته نگاو، ۲ به جه نگی هه دادانی شه و،
۳ پهروه رنده ت نه وازی له توهیناوه، نه لیت قه لسه. ۴ دیاره دواروژ بوتۆ له
دنیا چاتره. ۵ به م زوانه ش پهروه رنده ت چاکه ی وه هات ده گه ل ده کا،
رازی ده بی. ۶ چما نه سیویه ک بوی، ئه و په نای پیدای؟ ۷ دی گو مریو
رئی نیشان دای؟ ۸ دی هه زاریو له ئاتا جی ده ری خستی؟ ۹ سا تۆش
هه تیو مه ره نجینه؛ ۱۰ ده رۆزه که ره مه تارینه؛ ۱۱ تۆ هه ر باسی چاکه ی
پهروه رنده ت بکه.

۲- جه نکه: هه ره ت. هه دادان: داسه که نان، ئارام گرتن. ۶- سیوی: مندالی باب و دایک مردۆ

نینشیراح

وئان وئو کا که کلاکلا وکلا وئان

۱ ئه دی ئیمه تۆمان سینه فره نه کرد؟ ۲ قورساییشمان له سه رشانان
لانه برد؟ ۳ ئه وی پشتی چه ماند بوی؟ ۴ ناوبانگیشتمان به رزه وه کرد.
۵ له پاش ته نگانه فره حانین؛ ۶ ئاری، له پاش ته نگانه فره حانی هه به.
۷ هه رگا له کارت قوتار بوی، راسته وه به [بوکار بکتر].
۸ ئه وسا له به ره پهروه ریئت بلالیوه.

۱- فره ه: گوشاد

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٥﴾
 فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْحَاقِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَيْتُمُ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَفَرَأُورَيْتُكَ
 الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
 الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿٦﴾ أَن رَّءَاهُ اسْتَفْتَى ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
 الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
 بِالْتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ
 لَّمْ يَنْتَهَ لِنَسْفَعُهَا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فليدع ناديه
 ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا نَطِئُهُ وَأَسْجُدُ وَأَقْرَبُ ﴿١٩﴾

تین

ولانا و خودا که کلاکند و خودا کلاکند

۱ سوند به هه ژیر، به زه یتونیش، ۲ سوندیش به توری سینایه، ۳ به م باویرهش که مه ترسی وه به رنایه، ۴ ئیمه مرون له ریگترین شیوه دا وه دی هیناوه. ۵ پاشان گیارا ومانه ته وه بو پله ی هه ره به ره ژیر؛ ۶ مه رنه وانه ی باوه ردارو ئاکار چاک بون، که پاداشیان دوایی نایه. ۷ [سائهی مروا] چی توی ده سخه رو کردوه که ژینه وه ت پنی درویه؟ ۸ ئاخو خودا له هه مؤفه رمانه وایان باشر به کاران راناگا؟

عه لوق

ولانا و خودا که کلاکند و خودا کلاکند

۱ وانه به ناو پهروه رنده ت که زینده وه ر کاری ئه وه. ۲ جسنی مروی له جلته یی وه دی هینا. ۳ بخونه که خودانی تو له هه رکه س ده هنده تره. ۴ نه و خودایه ی به هوی بنوسی راهینا. ۵ مروی له شتی راهینا که زوتر پینی نه زانیبو. ۶ نه خیر، دیاره مرو سه ربزیوی ده کا؛ ۷ کاتی دیتی له خه لکی دی بی نیازه. ۸ دیاره بولای پهروه ریخته گه رانه وه. ۹ ئاخو ئه و [زه لامه ت] بیینی به ری ده گرت، ۱۰ له بنده یی که خه ریک بو نوژی ده کرد؟ ۱۱ کوئه بیینی ئه گه ر له سه ر راسته ری با، ۱۲ یان فه رمانی به له خودا ترسی دا با؟ ۱۳ هیچ بیرت لی کردو ته وه، ئه گه ر باوه ری نه هینا و روی وه رگیترا، [خوی تیاده با]؟ ۱۴ مه گه ر ئه و نه ییده زانی که خودا ده بیینی؟ ۱۵ نا، ئه ر هه ر وازی نه هینا، له پیشه سه ری ده نه وین؛ ۱۶ پیشه سه ری دروکه ری خه تا کاری. ۱۷ ده با ئه وسا هاوار بو یانه که ی به ری. ۱۸ ئیمه ش گزیری دوژه هی لی ده نگ ده ده یین. ۱۹ هه رگیز په پیره وی له ومه که و سوژده به ره و نزیک به وه.

۱- وانه: بخوئته. ۲- جهلته: خوئتی به سیاک. ۳- راهینان: فیزکردن.

سُورَةُ الْقَدَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ① وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ②
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ④ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑤

سُورَةُ الْبَيْتَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ① رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ②
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ③ وَمَا نَفَّرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ④ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ⑤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑥ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑦

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْجَاذِبَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ ❖ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿١﴾

۸ له پوره رنده یانه وه پاداشیان به هه شتی عه دنه ؛ جوباری به به ردا ده رواو هه میشه هر له وهی ده بن . خودا له وان رازی بوه و نه وانیش له خودا رازین . کئی له خودای خوئی ترساوه ، نه مه ی ده بی .

زلیزال

وئاو فوگا که دلا ندک لاوک لو فانه

۱ هه رگا زه مین به بومه له رزه تونده که ی هاته له رزین ، ۲ نه م زه مینه ش گرانباری خوئی وه ده رخست ، ۳ مرؤش پرسی : چی قه وماوه ، بووا ده کا ؟ ۲ نه وهی رۆژی به سه رهاته که ی باس ده کا . ۵ که فه رمانی په روه ریتی به جی دیتی . ۶ له و روزه دا مه رد م به په رزو بلاوی دینه ده ری تا هه رکه سه کاری خویان نیشان بده ن . ۷ سا هه رکه سی به سه نگایی میرو له ی هه ره وردیله ، چاکه ی هه بؤبی ، ده بیینی . ۸ هه رکه سینکیش به قورسای میرو له ی هه ره وردیله ، خراپه ی بؤبی ، ده بیینی .

عادیات

وئاو فوگا که دلا ندک لاوک لو فانه

۱ به و چاره وای به لینگدانئ ده نرکینن ، ۲ به وانه ش که ویری پایان ئاورینگ دینن ، ۳ سؤند به وانه ش به ری به بیان هیرش ده بن ، ۴ جا له وهی توژ هه لده ستینن ، ۵ ده شگه نه ناو ئاپوره وه ، ۶ راستی مرؤ له راستی په روه رنده ی خوئی یی نه زانه ؛ ۷ خوشی باش نه مه ده زانی . ۸ له نه وینی مائی دنیا گه لی رۆده . ۹ ناخۆ نه وه نده نازانی ، که ی هه رکئی له گۆرستانان ده رخران و بلاو کران ،

۲- ئاورینگ: پریشکه ناگری وردیله . ۵- ئاپوره: کۆمای خه لک پینکه وه .

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
 يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا
 مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
 ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمَّهُ دَكَاوِيَةٌ
 ﴿٩﴾ وَمَا أَدرِيكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ
 تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
 عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
 عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

۱۰ هر چی له ناودلانیشدایه زاندران ،
 ۱۱ نهوی رۆژی پهروه رندهی له نوک و به د ناگاداره ؟

قاریعه

ولاناو نوک اکه کله کله نوک لوفانه

- ۱ نه و دلکوته ، ۲ دلکوت چیه ؟
- ۳ کوټ زانیوه دلکوت چیه ؟
- ۴ نه و روزه گش نه و مه ردمه وهک په پوله ی پرژاو ده بن .
- ۵ کتیه کانیش وهک خوری شی کراو ده بن .
- ۶ هر که سیکي تای ته رازوی داهاتوه ،
- ۷ توشی زیانی خوش بوه .
- ۸ هر که سیکیش له کیشانه سوکی هیتنا ،
- ۹ نه وه نه نوای « هاویه » یه .
- ۱۰ کوټ زانیوته له « هاویه » مه بهس چیه ؟
- ۱۱ ناگرینکی به نیله یه .

۱۱- نیله: گری ناگری زور به ته وزم.

ته کاسور

ولاناو نوک اکه کله کله نوک لوفانه

- ۱ شانازیتان به فره یی [مال و مندال] ئیوه ی به خو به وه خافلاند .
- ۲ تا هه موتان بونه میوانی گورستان .
- ۳ زور ناخیه ننی ده زانن .
- ۴ جارئ تریش ، زور ناخیه ننی ده زانن .
- ۵ به لام نه گه ر راسته قینه و بزانیبا ،
- ۶ ناشکرا دۆزه هتان ده دی .
- ۷ دیسانه کهش ، هر به ناشکرا ده تانندی . ۸ له پاشان هر له ورۆزه دا
- ده باره ی خوشی دنیاوه لیوده پرسن .

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ①
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ②
 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ③

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٌ ①
 الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَّدَهُ ②
 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③
 كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ④
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑤
 نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑥
 الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦
 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑧
 فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ①

سُورَةُ الْفَيْيَكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ①
 أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ②
 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ③
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ④
 فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑤

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ①
إِلَّا لِفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ②
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ ④
مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ⑤

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ①
فَذَلِكَ الَّذِي ②
يَدْعُ الْيَتِيمَ ③
وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ④
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ⑤
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑥
الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑦
وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑧

سُورَةُ الْكَوثرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَيْكَ الْكَوثرَ ①
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَّيَبُهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصِرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمُنْتَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
 كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصِلُنَّ نَارًا إِذْ أَتَا لَهَبٌ ﴿٣﴾ وَأَمْرَاتُهُ
 حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

کافیرون

ولانا و فوگاکه کەلاکە لاوک لوفانه

۱ بیژە : ئە ی خوانه ناسه کان !

۲ ئە وی ئیوه دهیپه رستن ، نایپه رستم .

۳ ئیوه ش ئە وی دهیپه رستم ، نایپه رستن .

۴ ئە وه ش په رستوتانه من نایپه رستم .

۵ ئیوه ش ئە وی دهیپه رستم ، نایپه رستن .

۶ دینی خۆتان بۆ خۆتان و منیش دینی خۆم بۆ خۆمه .

نەسر

ولانا و فوگاکه کەلاکە لاوک لوفانه

۱ هه رکاتی یارمه تی خودا گه ییشته ئیوه و سه رکه وتن ،

۲ خه لکیش د ی - گر و گرو - دینه ناو دینی خوداوه ،

۳ هه ر تاریف و شوکری په روه رنده ت بکه و داوای بۆردنی لئ بکه . ئە و

هه میشه به ژیوانی په ژیوانان قبول ده کا .

مەسەد

ولانا و فوگاکه کەلاکە لاوک لوفانه

۱ ئە بۆله هه ب هه ردوده ستی شه له بی و عه مری نه مینی .

۲ نه سامانی و نه ئە وی په یدای کردوه به هره ی بۆدا .

۳ هه ربینا ، ناگری به گر ئە یسوزینی .

۴ ژنه که شی دهسته چیله به کۆل دینی .

۵ گورزه هۆنی سیرمه ی دۆبادی ده ملدا .

۳- هه ربینا: به م زوانه . ۵- گورزه هۆن: چۆری گوریس . سیرمه: باریکه یه ک له چه رم .

دوباد: دۆجار بادراو .

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ① اللّٰهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَكُنْ لَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ④

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ⑤

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② اِلٰهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ⑤ مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

فهرست آداب السور و تبار الکر والذاریه بها

رقم	القصة	الشورة	رقم	القصة	الشورة	رقم	القصة	الشورة
١	١	الفاتحة	٢٩	٤٥٨	الزمر	١	١	الفاتحة
٢	٢	البقرة	٤٠	٤٦٧	غافر	٢	٢	البقرة
٣	٣	الاحزاب	٤١	٤٧٧	فصلت	٣	٣	الاحزاب
٤	٤	النساء	٤٢	٤٨٢	الشورى	٤	٤	النساء
٥	٥	المائدة	٤٣	٤٨٩	الزخرف	٥	٥	المائدة
٦	٦	الانعام	٤٤	٤٩٦	الدخان	٦	٦	الانعام
٧	٧	الاعراف	٤٥	٤٩٩	الجمعة	٧	٧	الاعراف
٨	٨	الانفال	٤٦	٥٠٢	الاحقاف	٨	٨	الانفال
٩	٩	التوبة	٤٧	٥٠٧	محمد	٩	٩	التوبة
١٠	١٠	يونس	٤٨	٥١١	الفتح	١٠	١٠	يونس
١١	١١	هود	٤٩	٥١٥	المجادل	١١	١١	هود
١٢	١٢	الرعد	٥٠	٥١٨	ق	١٢	١٢	الرعد
١٣	١٣	ابراهم	٥١	٥٢٠	التاريات	١٣	١٣	ابراهم
١٤	١٤	الحجر	٥٢	٥٢٢	الطه	١٤	١٤	الحجر
١٥	١٥	الممتحنة	٥٣	٥٢٦	التخيم	١٥	١٥	الممتحنة
١٦	١٦	الطلاق	٥٤	٥٢٨	الغدر	١٦	١٦	الطلاق
١٧	١٧	البقرة	٥٥	٥٣١	الرحمن	١٧	١٧	البقرة
١٨	١٨	الاحزاب	٥٦	٥٣٤	الواقعة	١٨	١٨	الاحزاب
١٩	١٩	المجادل	٥٧	٥٣٧	الحديد	١٩	١٩	المجادل
٢٠	٢٠	التكوير	٥٨	٥٤٢	المجادلة	٢٠	٢٠	التكوير
٢١	٢١	الفتح	٥٩	٥٤٥	الحشر	٢١	٢١	الفتح
٢٢	٢٢	الممتحنة	٦٠	٥٤٩	الممتحنة	٢٢	٢٢	الممتحنة
٢٣	٢٣	الطه	٦١	٥٥١	الطه	٢٣	٢٣	الطه
٢٤	٢٤	الجمعة	٦٢	٥٥٣	الجمعة	٢٤	٢٤	الجمعة
٢٥	٢٥	الذاريات	٦٣	٥٥٤	الذاريات	٢٥	٢٥	الذاريات
٢٦	٢٦	الطه	٦٤	٥٥٦	الطه	٢٦	٢٦	الطه
٢٧	٢٧	الاحزاب	٦٥	٥٥٨	الاحزاب	٢٧	٢٧	الاحزاب
٢٨	٢٨	الانعام	٦٦	٥٦٠	الانعام	٢٨	٢٨	الانعام
٢٩	٢٩	الاعراف	٦٧	٥٦٢	الاعراف	٢٩	٢٩	الاعراف
٣٠	٣٠	المجادل	٦٨	٥٦٤	المجادل	٣٠	٣٠	المجادل
٣١	٣١	الغدر	٦٩	٥٦٦	الغدر	٣١	٣١	الغدر
٣٢	٣٢	الممتحنة	٧٠	٥٦٨	الممتحنة	٣٢	٣٢	الممتحنة
٣٣	٣٣	التكوير	٧١	٥٧٠	التكوير	٣٣	٣٣	التكوير
٣٤	٣٤	الجمعة	٧٢	٥٧٢	الجمعة	٣٤	٣٤	الجمعة
٣٥	٣٥	الطه	٧٣	٥٧٤	الطه	٣٥	٣٥	الطه
٣٦	٣٦	الذاريات	٧٤	٥٧٥	الذاريات	٣٦	٣٦	الذاريات
٣٧	٣٧	الانعام	٧٥	٥٧٧	الانعام	٣٧	٣٧	الانعام
٣٨	٣٨	الاحزاب	٧٦	٥٧٨	الاحزاب	٣٨	٣٨	الاحزاب

وہناو خودا کہ دەھندەو دلوفانە

خەرمانانی سالی ۱۳۶۸ ی کۆچی - ھەتاوی (۱۹۸۹ ی - ز) بۆ کہ مامۆستا ھەژار - ھەزار درۆدو رەحمەتی خودا، لەسەر گیانی پاک و روۆی بەرزى - بېریاری دا، باش میژووەکەى ئەردەلان، وەرگێرانی قورئانی پیرۆز بەکوردی دەست پێ بکا.

پێشتر زۆر جارەن دۆستان و بەردەستانی مامۆستا، بۆ ئەو کارە گەرە و گرانه، لێی پارا بۆنەو وەرۆیان لێ خستبو؛ بەلام ھەمۇجارى وەرمامى ئەو بلیمەتە ھەر ئەو ھندە بۆ کہ: «کاکە! ئەو گالته نیە.»

لەسەرەتای ئەو سالی (۱۳۶۸) بەداخەو، نەخۆشیەکانی سەریان ھەلداو؛ خوۆی دەیفەرما؛ «ھەستم بەمردن کردۆ؛ لەژانیش زۆر وەرەزم؛ بەلام ئاوات و ئارەزۆ دوایی نایە. بیا ئەو میژووەشم تەواو کردایە.»

- قوربان! ئەگەر خودا بیکا و مەودا ھەبێ، دلی ئیمەش دینیتە جی؟

- جارێ بابزانین چۆن دەبێ.

بۆکەسێ مامۆستای ناسیبا، وەلامی وادلخۆشیەکی گەرەو بو.

ئەو قسە مایەو و بۆمانگی خەرمانان؛ تا ئەو دەم لیکدانەو و ویکخستنی میژو، دوایی ھاتبو؛ وەرگێرانی لانیو ھەتەر پێبو، جارێ کہ لەخزمەتی بۆین، باسی وەرگێرانی قورئان ھاتەپێش. لەجوابی ئەو پرسیارەدا کہ: باشە قوربان! ئەگەر تۆ ئەو کارە نەکەى، کئی بیکا؟ فەرماى: «نازانم چۆن دەبێ؛ بەلام - لەسەر خودا - ئەم کارەم تەواو کرد، دەستی پێدەم. ئیدی چەندەم ماو مابو و چەندیشی تیدا سەرکەوم، خوا ئەیزانی.»

ئای لەو خۆشیە! ئەى خودا تۆبڵەى؟ ئاخۆ ئەمجارەش مامۆستا بەوینەبێ کہ تا ئیستا دیتۆمانە، سەردەکەوێ؟

بەلێ راستە تا ئەو وەرۆ، زمان و وێژەى کورد - لەبەخشان و وەرگێراندە - ھاوتای ھەژار و بگرە چەندقات لەو خوارتریشی بەخۆو نەدیو، بەلام «طاھا حسین» گوتەنى: «قورئان، قورئانەو بەس»؛ بەراستی ئەمکتیبە بۆخۆی کارێکی جیاکارە.

سەبارەت بە میژو، رامیاری، ئابوری، خدەو نەریت و حقووق... باس دەکا و ئەدەبیاتیکی یەکجار بەھیزو سەیری تیدا خولقاو. مامۆستا ئەو تائىستا دەستی بۆ بردۆ وەرگێرێ - فارسی یان عەرەبى - لەتەواویدا، قەلەمەکەى خوۆی بەقەوەت تر دیتۆ و بەسەر مەبەستەدا زال بو. جا ھەر بەو بۆنەو شینو وەرگێرانی ئازادى ھەلبێاردۆ و بەزوق و رای خوۆی، ئەگەر لەشوینیکیدا بەپێوستی زانیبى، رازاندۆیەتەو و لوق و پۆی جوانی لێ زیاد کردۆ. ئەگەریش لەلایەکەو چەوتی دیتبى، راستی کردۆتەو و زبیل و زیادى کی بەرچاوکەوتبى، لێی سەرپووەتەو و چۆنی وىستبى، ئەسپى رەسەنى قەلەمى، لەدەشتی پان و بەرین و رەنگین و زەنگینی وێژەوانى کوردیدا، تاو داو و تیدا گەرەو؛ لێرەدا ئەم باسانە نیە!

با ئەو شەمان لەبەر نە چۆن، هەر وا که بۆ زانینی رادە ی هێزو قەووە تی شان و باسکی پالەوانیک، دەبێ ئەزمۆنیککی وای بۆ دانینین که ئەو پەری زۆرو توانی خۆیمان بۆ دەرخا، دەنا بە تاقی کردنەو هە ی سۆک و هاسان، هیچمان بۆرۇن نابیتەو؛ سەنۆری بێست و بێستی قەلەمی مامۆستا هەزار لە وەرگێراند، بەوی تا ئیستا کردۆیه، دەرناکەوێ. لە هەمۆ ئەو کارانەدا ئاشکرایە که وەرگێراوە که زۆر سەرکەوتوترە و نۆسراوەی ماکێ هەر زۆ بە جێ هیشتۆه. که وابۆ وەرگێرانی قورئان بەو قەلەمە، هەلیکی تایبەتیەو قەت دۆپاتە نابیتەو؛ ئاخەر بە پرۆای خاوەنی قەلەمەکه، ئەو قورعانه، لەتەشقی عاسمانەو دەستی کهسی ناگاتی و بۆی نابێ لەچاوی ئەو، کاری خۆی لەبەرچاوبی. بەو پرۆایە، ئیستا که مامۆستا رەزای داوہ خۆی لیبدا، دیارە ئەوی لە زەوق و زانیین و هەست و توانین لایە، وەکاری دینی و هیچی تیدا بۆ هیچ کاتیککی ترو کاریکی تر، ناھیلیتەوہ.

بریا بمانزانیبا ئەم جارە چ فیکریکی بۆدەکاتەوہ و بماندیبا ئەم کارە چی لێ دەردە چۆن. پاییز لە نیویدابۆ، کاری مێژۆ دواویی هات؛ بەلام مامۆستا تەواو خۆی ماندۆ کردبۆ؛ دلەکو تەبەکی حەستەمی تۆش ببۆ؛ دۆجاریش خوین رشابوہوہ. وەک بلە ی ئەوہە مکه مەینەتە ی سالانی عومری، و رده و رده لە ناخیدا بۆنەتە دەمەلیک؛ که وا ئیستا دەمی کردۆتەوہ و خوین هەلدەداتەوہ. یان هەمۆ ئەو رۆداوہ دلتە زینانە ی رابردۆی زبانی، کۆبۆنەتەوہ و رۆیان کردۆتە ناخی و ئەو دلەکو تە حەستەمە یان بەرھەم هیناوە.

بەو حالەش لە سەرەتای سەرماوەزی ئەوسالەدا، مامۆستا - لەسەر بیریاری که دا بۆی - کاری گەورە و گرانی وەرگێرانی قورئانی بەزمانی کوردی دەسپیکرد؛ بەلام چۆن دەسپیکردنیک؟! هەمۆ رۆژی تا سەری شەوان و هەمۆ شەوی تا بەری بەیان، دەستی، قەلەمە که ی لە ئامیز گرتبۆ؛ پیکەوہ نۆسابۆن و بەسەر پەری قاقەزاند سەمایان دەکرد؛ نە وچانییک و نە پشۆدانیک. ئەگەر کاتی زەمەن ئەگەییشت، دادەمە عسۆم^(۱) نان و پێخۆریکی لەسەر قاپی دادەناو بەھیمنی لەپال دەستبەوہ دادەنیشت. پارویکی چکۆلە ی بۆدەگرت و بەم وینە چەن پارویک نانی دەخوارد؛ راستت دەوی قەت نەیزانی سۆزبۆ یان کہم خۆی، ئال بۆ یان شیرین، خۆش بۆ یان ناخۆش!

خواردنەکه بەم وینە بەرپۆه دەچۆ؛ دژوار، پیک هاتن لەسەر سات و کاتی نۆستن بۆ. دوکتور دیانگوت: «لای کہم شەش ساعەت نۆستنی نیازەو لەوہ کہمتر، زۆری زەرەر هەیه. سەعاتی یازدە تا پینجی بەیانیش، باشتترین کاتی خەوہ.» خۆی دەیفەر مۆ: «هیچی وانیه! ئەگەر بەقسە ی ئەو دوکتورانە بکه م، دەبێ لەترسی مردن، هەر دەخە و راچم و مردۆی زیندۆبیم؛ تا ئەوکاتە ی که بەراستی دەمرم!»

پاش کیشە و رجاییکی زۆر، لەسەر چوارسەعات پیک هاتین؛ ئەویش تەنانەت تاقەشەویکی بەرپۆه نەبرد و هەمۆ شەویک بەجۆریک خۆی لە نۆستن دەبوارد و خەریکی

نۇسبىن دەبۇ. سەرى شەو چورتىكى دەداۋ ھەلدەستاۋە؛ ئەمجار تا كازىۋەى بەيان باۋىشىكىكى نەدەدا.

— مامۇستا گيان! بۇئەمەندە خۆت ئازار دەدەى؟ باشتىر نىە ھىندىك ھىدى تر خەرىكى بى؟
— براى بابم! ھەوداكە ناسك بۇتەۋەو مەودا زۆر نىە. توخوا لىم گەرىن بەلكۇ كارەكەم تەۋاۋكەم.

بەم وىنە ھىشتا گە لاۋىزى سالى ۶۹ ھەل نەھاتبۇ، دوایىن كارى مامۇستا دوایى ھات و ھەر بەدەنگى خۆى لەسەر شىرت تۆماركرا. ^(۱) يانى كەمتر لە نۇمانگ! كەسى جارى ھەمۇ قورئانى خويندىبى، دەزانى كە ھەر نۇسىنەۋەى سى جزمى، سالىك دەبا؛ بىرە دىار ۋە رگىرپانەۋەى؛ ئەۋىش چتۆ ۋە رگىرپانىك؟! خوينەرى ھىزا بە خويندەۋەى تاقە دىرپىكى تىدەگا كە شتىكى ئاسابى نىە و تاقانەىەكى بەركەتى و جىاۋازە. لە زۆر شوپنان ھەست دەكەى فرىشتانىش چاۋيان لەدەستى مامۇستا بۇەو پاپا بۇگن بزانن پۇشەنى كوردى بە بەۋنى ئەم ئايەتە، چۆن دەپرازىتەۋەو لە زۆر شوپنان بى شىك دەبى تەنانت خوداش ئافەرىنى لى كىردۇە.

بەلى ۋادىارە مامۇستا، بۇئەم ئاخىرىن بەرھەمەى، لە ھەمۇ بىرو زانست و ھىزو ھەست و رۇح گىانى، جەۋھەرىكى پىرۋزى بەرھەم ھىناۋەو لەسەر قاقەزى رشتۇە؛ تا بىتتە ھۆى مانەۋەو پەرەساندىنى زمانى كوردى و بەخۇداھاتنەۋەو شانازى گەلى كورد. بۇبەش ۋاى لى بەپەلە بۇ، نەۋەك تۇشى چورتمىك بىت و كارەكەى ناتەۋاۋ بىننىتەۋەو. لىرەدا بۇلىكدانەۋەو ۋە باشتىر ناسىنى ئەم دىارىەى مامۇستامان، پىۋىستە چاۋىك بە دەۋرۋەبەرماندا بگىرپىن و بزانىن - بۇۋىنە - لە زمانى فارسىدا، ۋە رگىرپانى قورئان لە چ قات و قۇناخىكدايە:

ئەم كارە لەو زمانەدا، مىژۋىكى ھەزارو سەدسالەى ھەىە. ^(۲) لەم ھەمۇسالانەدا، زىاتر لە ۳۰۰ جار عەرەبى زانە قورئان ناسەكانى فارس، دەستىان بۇئەۋكارە بردۇەو ھەمۇ جارى تىكۇشاۋن پاچفەىەكى بى ھەلەترو لەبارتر بەرھەم بىنن. بەتايبەت لەم چەرخەدا، چەن وىژەۋانى عەرەبى زانى فارسى زمان، ۋەكۇ: «ابوالقاسم پايندە»، «مەدى الھى قمشەى»، «مەمۇمەدى فولادوند»، «عبدالمحمد آيتى»، «ابوالقاسم امامى»، «بەاءالدىن خرمشاھى»... ھەلكە وتۇن كە ھەركام تا ئەۋرادەى لەوزەى زانست و قەۋەتى قەلەمىاندابۇە، لەم مەيدانەدا تىكۇشىۋن ۋە رگىرپاۋەىەكى تازەيان

۱ - مەبەست لەم كارە، ئەۋەبۇكە: لەكاتى نۇسىنەۋەو خويندەۋەو بەرامبەركردنەۋەىدا، لە ھەركوۋى پىۋىست بۇ، گوۋى بۇگفتى دانەرەكەى بگىرىن ۋەك دەلىن: نوۋى شىكار نەخوۋىنن. لەراستىشدا ھەرچەند زۆر خراب تۆمار كراۋەو دەنگەكە زۆر كزو لاۋازە، بەلام بەھرى فرەى بىگەياندىن ۋە ھۆى دل دامە زرانىكى يەكجارگەۋرە بۇ.
۲ - بروانە بۇ «قرآن كریم»، بەاءالدىن خرمشاھى، لاپەرەى ۶۶۶.

وهدى هيناوه و وهك نهؤمىكى نوى، له سهر ئه و بناغه ميؤينه يان داناوه و بهم جوړه ئه و كوشكه بهرزو بهر چاوه يان به وينه يه كى بلىندترو له بارتر رازاندو ته وه. نه لبت له سه روى هه مؤانه وه، وه رگيړاوه ي جوان و بى گري و رهوانى مامؤستاي زاناي زانستگا، ئوستاد « فولادوند » ه كه ماوه ي سى (۳۰) سال له زيانى خوئ له سهر داناوه و پاشانىش كومه ليك پينج - شش كه سى له قورئان زانه كانى ئيران، سى سالى ره به ق پيدا هاتؤنه وه - وا كه نؤسيويانه - هه له و په له يان لى سپروه ته وه و له سالى ۱۳۷۴ ي كوچي - هه تاوى (۱۹۹۵ ي - ز) له چاپانداوه.

به لى راسته كه مامؤستا « فولادوند » هه مؤكارى پيشينانى له بهر ده ستدا بو وه نه نانه ت - وهك خوئ ده فرموى - له گه ل پاچفه ئينگليسى و فه رانسى و ئوردوه كانيشدا به رامبه رى كردو ته وه و تا ئه و راده يى دنليايه كه ده لى :

« گربگويم سخنم الهام است پيش وحى ابدى بى ادبى است » به لام بو كارى وا هه يه و شتىكى ئاساييه كه له و ورده كاريانده دا، جاروبار پاى قه له مى خليسكا بى؛ يان پاژيك له مه به سته كه، خوئ لى حه شاردا بى. كه وا بو پيدا چؤنه وه وليكدانه وه ي، له لايه ن چهن كه سى كه وه، بى شك كاريكى پيويسته و مامؤستا « فولادوند » بوخوشى به وكاره رازى بو وه و زؤريش سپاسى كردؤن. تازه به و حاله ش، تا ئه و رو كه ئه و كتيبه سى جار له چاپ دراوه و ههر جاره ش زؤر چه وتيان لى سپروه ته وه، هيشتاش - ئه وى ئيمه ديتؤمانه - زياد له په نجا هه له ي وردو درشتى تيدا ماونه ته وه و بهر چاوى خوئ و گروئ يارانى ياريدهرى نه كه وؤتؤن.

كه ئه مه مان زانى، ئه گه ر ديسان بيريك له به ره مه كه ي مامؤستا هه زارى نه مرمان بكه ينه وه، چه ند تى بينيه كى گرینگ خو ده نوئين :

۱- له ميؤوى زمانى كورديدا، مامؤستا هه زار بناغه دانهرى وه رگيړانى سى جزمى قورئانه.
۲- واكه گوتمان، مامؤستا له بهر نه خوشى و له ترسى ناته وا مانه وه ي كاره كه، زؤرى لى به په له بو؛ هه شت - نؤ مانگ بو كارى وا، هينده كورته، ئه گه ر كه سى برواش نه كا، لؤمه ي ناكري.

۳- به داخه وه ناساغى و پاشان ئه جهل، مامؤستامانى ئه وه نده مؤله ت نه دا، جاريكى پيدا بيته وه؛ نا عيلاج ئه ركى گرانى ئه م كاره يه كجار دؤوازه - له سهر راسپيرى خوئ - كه وته سهر شانى مه. ^(۱) راسته كه ي ئه وه يه به رى نه مانده زانى كاره كه ئه وسهرى له كوييه و به دؤى خويدا تاكويمان ده با.

۱- ئاخرو ئؤخرى كه لاريزانى سالى ۱۳۶۹ ي كوچي - هه تاوى (۱۹۹۰ ي - ز) بو كه چؤمه خزمه تى مامؤستا. داگيرسا بو، له سهر يهك ده كوخي و نه فه سى سوار ببؤ. ههر دانيشتم، فرموي: « ماجيدا ئه وا به مه عسؤم و عه بدوللاشم گوتوه (داده مه عسؤم خيزانى و كاك عه بدوللا براى مامؤستا): قه له ميكي سؤرم به كاك هادى [مورادى] داوه و ليم داوا كردؤه به ده س كولكه مه لاوه نه جاتم بدا! هه ركوئيكى هه رچيكى پيده كا، حه قى خوئيه. ئه توش له سهرت بى، « ئيديت » و « ويرايش » و ئه و قسه قورانه ي خوئى لى زيادكه و چؤنا و چؤنى ←

ئىمە چمان كردۇه؟

بە شوپىن كۆچى دوايى مامۇستادا، ئىمە كەسەر لەسەردل و ئەرک لەسەرشان ماینه وه؛ كەسەرى ئه وهى كه: باش دەمانزانی چگه وهه رىكى بى وینه مان لە دەس داوه و تازه كوا دايكى رۆزگار - بۆ زمان و ويژه ی ئه م گە لە بەستە زمان و لىقه وماوه - رۆلە يه كى وه ها بىنیتته وه؟ ئەرکی ئه وهش هەر نه مانده زانی چۆن دەس بۆ كارى ئه و قورعانه بەرىن و لەكوپوه دەستی پىبكه ين! هەر وشه يه كى شوپنه وارىكى ئه و قە لە مه يه و هەر دىرپىكى يادگار يكى ئه و دەست و چاوانه؛ نه دل بروايى دەداو نه زهين هاو كارى ده كا.

هەر چۆنىك بۇ پاش ماوه يه ك لى براين كه ئه م رچه بشكىنين و ناوى خوداى لى بەرىن و خەرىك بىن. تا ئه وه دم، كاك سەيد ئه حمەد چوار جزمى نۇسيبوه وه و پىدا بۆين و بە م شپوه دەستمان پىكرد:

۱- بريارماندا - پيش هه مؤستى - بيخوينينه وه و تيبگه ين؛ دياره تا باشى تى نگه ييشتوين، ناتوانين دەست بزيوين. جا ئه مه بۆخوى دۇبارى لى په يدا بۆ؛ دواى هيندىك خويندنه وه و له يه ليا زيان، وا هوگرى بۆين، مه پرسه! ده بى خۆت بيه

← چاپيش، بۆخۆت دەزانی؛ ئه وه تازه كارى منى بەسەر وه نه ماوه. »

دلە لە رازا ئاوم لە چاوتزا؛ زانيم هه ستى به شتىك كردۇه، دهنالە وهه مۇسالانەى بەر دەستى بۆم، بۆ دانە دانەى كارەكانى دەيفه رمۆ: «نەكەى دەستىكى تى بەرى و من بى خە بەرىم. » برى جار پىدەكەنى و بەگالته وه هەلیدە دا يه: «دەبى هەر بزائم چت كردۇه؛ جا با نه شزانم چت كردۇه! »

گوتم: جا قوربان ئاوا بۆ؟ تا خۆت بە رهواى نه زانى، هيج كارىك نايى و ناكرى. جا چۆن بى پرس و رهزای خۆت، كەسمان دلى بروا دەدا لى بروانى و پىدەكرى دەستى بۆ بەرى؟ فه رمۆى: «ئە و قسانەى ناوى؛ جزمىكم دا بە كاك هادى، بە چاوى رخنەگرى چاوىكى لىكاو لەگەل قورئاندا بەرامبەرىكاتە وه؛ ئه وه ته هیناويه ته وه و دە بىنم هەركوئىكى دەستى لەسەر ناوه، بە جىگه يه وه هەر پىشنيارىكى هه يه، حىسابيه. ئىستا من سە فه رىكى دۆرم لە بەره و ویدە چى زۆرىشم بى بچى. با كاك ئه حمەد [سە عاده تى] بە و وینه وه ستايانە به خوى دە بزانی، لەسەر را بىنۇسىتته وه و ئیوهش كارى خۆتان بکەن. منیش ئه گەر گە رامه وه و ماوه م ما بۆ، كارەكە تان دە بىنمه وه؛ ئه گە ریش ئه جەل نه يه يشتەم - كه پىم وانیه بمه يلى - بە گوئم بکەن، ئارخه يانم. »

سەرم داخست و تاسم كرد؛ زانى پىسى بى پىكاوم، بارى قسه كەى گوپى و چوه سەر قسه و باسى تر.

چەن رۆژ لەودوا مامۇستا چۆ بۆ ئورۇپا و نزيك سى مانگىك مايه وه؛ لای مانگىكى لە نه خۆشخانە نۇستبۆ. هاته وه چۆمه خزمه تى. زۆر وه رەز بۆ؛ دەيفه رمۆ: «ئە وى پىم خۆشه، لىميان قە دەغه كردۇه. جا ئه گەر پياو نه خوينیتته وه و نه نۇسى، زيان كوا فلسى دىنى؟ » ئه و جار لە بەر خۆيه وه ئه م به يته ی «مه حوى» خويندە وه:

«بە جى ماوم لە ياران نابه جى ماوم ئه جەل زوبه!»

بە مردن لە م قوسورى زینه ئىستىعافانه كه م چبكه م»

هه‌وآلی و له‌حالی ئیمه‌بزانی. له‌ولاشه‌وه‌که‌مه‌که‌مه‌و‌به‌ره‌به‌ره، و‌یژه‌و‌گفتی‌وا‌خو‌یان
نیشان‌داین، که‌هه‌ر‌نه‌مان‌شنه‌فتی‌و‌ن. ئه‌ل‌به‌ت‌زور‌به‌ی‌ئه‌مانه، به‌تی‌گه‌ی‌یشتن‌له
مه‌به‌ستی‌ئایه‌ته‌که، مانای‌خو‌یان‌ده‌رده‌خستن؛ به‌لام‌ئه‌وی‌که‌دل‌ی‌پێ‌دابمه‌زری،
ناسینه‌وی‌ریشه‌و‌ره‌ته‌وه‌ی‌وشه‌که‌یه: له‌کو‌ی‌ده‌یل‌ین؟ وته‌ی‌سو‌رت‌ری‌یا‌سو‌ک‌تری
کامه‌یه؟ . . . که‌ئه‌وه‌بو‌خو‌ی‌کاری‌کی‌لێ‌در‌ؤ‌س‌بو‌: دۆ‌زینه‌وه‌ی‌مانای‌راست‌و
پ‌ر‌به‌پ‌ری‌ئه‌و‌گفتانه‌و‌له‌پ‌ای‌ر‌ؤ‌پ‌ه‌ر‌دا‌هینانی؛ بو‌یاری‌ده‌ی‌خو‌ینه‌ران‌و‌ز‌وت‌رو‌باش‌تر
تی‌گه‌یشتیان. ئه‌وه‌ش‌بزانین‌ئه‌گه‌ر‌وشه‌یه‌ک‌چ‌ن‌مانای‌هه‌بو‌ه، لێ‌ره‌دا‌هه‌ر‌ئه‌و‌مانا
یا‌ئه‌و‌مانایانه‌ی‌هات‌وه‌که‌مه‌به‌ستی‌رسته‌که‌یه‌و‌کارمان‌به‌سه‌ر‌باقیه‌وه‌نه‌بو‌ه. زو‌رمان
پ‌رسی‌و‌ز‌و‌ریشی‌بو‌گه‌ر‌این؛ به‌و‌حاله‌ش‌-‌دو‌ای‌ئه‌م‌هه‌مه‌که‌ساله‌-‌چ‌ن‌وشه‌ما‌ونه‌ته‌وه
که‌نایان‌زانین‌و‌بریتین‌له: «به‌ل‌ای‌به‌لاته»، «چوارن‌یخه‌ک‌یش»، «دا‌وه‌ستان‌دن»‌و
«یار‌به‌یار».

جا‌ئه‌گه‌ر‌خو‌ینه‌ری‌زانا، شو‌ین‌و‌ناسنامه‌ی‌ئه‌وانه‌مان‌بو‌ده‌رخه‌ن‌و‌بو‌مانی‌بن‌یرن،
چا‌که‌یان‌له‌بیر‌ناکه‌ین‌و‌له‌چاپ‌ی‌دا‌هات‌و‌دا‌دی‌ان‌ن‌ؤ‌سین‌و‌بو‌باش‌ترین‌جوا‌وه‌کان‌یش، له
به‌رامبه‌ر‌هه‌ر‌وشه‌یه‌که‌وه، به‌ر‌گی‌ک‌له‌م‌قور‌ئانه‌پیر‌ۆ‌ه‌-‌به‌دیاری‌-‌ده‌ن‌یرن.
ئه‌م‌جار‌ئه‌گه‌ر‌جار‌و‌باره، پ‌ر‌ی‌وشه‌ی‌سانا‌و‌ئاسایی‌ده‌بینی‌مانا‌مان‌کرد‌ونه‌ته‌وه، یان
ده‌بینی‌که‌وته‌یه‌کمان‌له‌چ‌ن‌لا‌وه‌هینا‌وه، هه‌ر‌له‌به‌ر‌ئه‌و‌مه‌به‌سته‌یه.

۲- لێ‌ک‌دانه‌وه‌و‌به‌رامبه‌ر‌کرد‌نه‌وه‌ی‌یه‌ک‌به‌یه‌کی‌ئایه‌ته‌کو‌ردیه‌کان، له‌گه‌ل‌قور‌عان‌و
وه‌ر‌گی‌راوه‌فارسیه‌کان‌و‌ته‌فسیره‌عه‌ره‌به‌کان‌دا.

خو‌ینه‌ری‌زانا‌ده‌زان‌ی‌زۆ‌ر‌ئایه‌تی‌وا‌له‌قور‌ئان‌یدا‌هه‌یه‌که‌قور‌عان‌زانه‌کان‌یه‌ک‌جۆ‌ر
مانایان‌لێ‌نه‌دا‌ونه‌وه؛ ئیمه‌بو‌ئه‌م‌کاره، زیاتر‌له‌ده‌ته‌فسیری‌جێ‌متمانه‌ی‌عه‌ره‌بی‌و
وه‌ر‌گی‌راوه‌ی‌هه‌ره‌باشی‌فارسیمان‌دیوه. به‌تایبه‌ت‌ته‌فسیری‌«ک‌شاف»‌و‌«ب‌یضا‌وی»‌و
«الم‌راغی»‌و‌«قاسمی»‌مان‌هه‌ر‌ده‌به‌ر‌ده‌ست‌یدا‌بو‌ه.

۳- «ئیدیت»‌یان‌«و‌یرایش»‌ی‌ئه‌م‌وه‌ر‌گی‌راوه: له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌مام‌ؤ‌ستا‌له‌م‌پا‌چقه‌دا
ئازاد‌نه‌بو‌ه، راسته‌له‌زور‌به‌ی‌زۆ‌ر‌یدا‌توانی‌ویه‌ریزه‌کاری‌زان‌یاری، به‌شیرین‌کاری
ئه‌ده‌بی‌بنه‌خشین‌ی‌و‌ئه‌و‌دوانه‌-‌وه‌ستایانه‌و‌زانایانه‌-‌و‌یک‌را‌تی‌ک‌خا؛ به‌لام‌له‌پ‌ر‌ی
شو‌ین‌یش‌دا‌ئه‌وه‌ی‌بو‌پ‌یک‌نه‌هات‌وه. زیاد‌له‌وه، جار‌و‌باره‌رسته‌یه‌کمان‌به‌ر‌چاو‌ده‌هات
که‌ده‌گه‌ل‌عه‌ره‌به‌یه‌که‌یدا‌یه‌ک‌نه‌بو‌ن. ئه‌ل‌به‌ت‌-‌وه‌ک‌و‌تمان‌-‌ئه‌وه‌شتیکی‌ئاساییه‌و
له‌قه‌درو‌قیمه‌تی‌ئه‌م‌کاره‌گه‌وره، که‌م‌ناکاته‌وه‌و‌کاری‌«ئیدیت»‌به‌م‌بو‌نه‌وه‌په‌یدا‌بو‌ه.
وه‌ک‌ده‌ل‌ین: ئه‌گه‌ر‌ن‌ؤ‌سراوه، زیاتر‌له‌ده‌یه‌کی‌نیازی‌به‌گۆ‌رین‌و‌ئالو‌گۆ‌ر‌نه‌بی، بو‌کار
له‌سه‌ر‌کردن‌ده‌شی‌و‌ته‌نیا‌ن‌ؤ‌سه‌ری‌هیچ‌کاری‌به‌«ئیدیتور»‌نیه، که‌جاری‌شتیکی
نه‌ن‌ؤ‌سیوه‌! به‌لام‌قه‌له‌می‌مام‌ؤ‌ستا‌جیا‌وازه؛ فیلم‌ده‌وی‌وشه‌یه‌کی‌ده‌ست‌بو‌به‌ری‌و
رسته‌ی‌گشته‌ک‌خا‌وه‌ونه‌بی‌و‌کار‌تی‌ک‌نه‌چ‌ن؛ به‌س‌چار‌چیه؟

جاری‌کی‌تر‌له‌سه‌ر‌پ‌یدا‌هاتینه‌وه‌و‌له‌گه‌ل‌قور‌عان‌به‌رامبه‌رمان‌کرده‌وه. که

ده بینین ، زور به ی ته وانه ی وا له عه ره بیه که بیان ناکه ن ، فره که بیان له تۆکلی رسته
یان مه به سته که دایه و کاکلی مانا هر یه که . نه گهر وایه ، چمانداوه له تیکول وهک یهک
کردنه وه و چی تیدایه له بهر نه و شته بی بایه خه ، کاره که تیک ومه کان دهین ؟ نه وی
تیگه یشتوو زانایه ، چاوی له پوخته ی مانایه ؛ نه وه ش وایه گه یشتوه ، به نیمه چاری ناکری .
ماوه باسی نه و شوینانه و له باری ماناوه ، ده گه ل قورعانه که یهک نین . پاش سی ودو
کردنیکی زور ، هاتینه سهر نه و بریاره ، هر له و گه نجینه که لک وه رگرین و ماموستا
بۆمانی به چی هیشتوه و له لمانه : ده ریایه کی گه وره له وشه و بیژه و مه ته لۆک و له بز و واتی
ویژه یی و ویژه ی تایبه تی و وته ی هه لکه وته و کوته ی پیشینان و قسه ی نه سته ق و نمونه ی
بی وینه ی یهک گرته وه ی ویژه وانی و ههستی ناسک و بیری قول و قه له می مه له وان ؛ که
به کوردی و کورتی ، زمانیکی بی گری و پاراوی به ره هم هیناوه . بۆچی نیمه له پال نه م
زریا بی بنه ، ده م تینوو ناهمی ، په نجه هه لپیکین و ده سه پاچه دا که فین ؟

جا وه ره بگه ره و ههر له له بز و ویژه ی ماموستا ، ئی وایه پیداکه لیره دا جیی خوی بی و
غه واره نه نوینی و غه ربیی نه کا ؛ واته : مانا که راست بیته وه و کیشی رسته که تیک نه چی و
تام و چیژه ی تایبه تی واته ی ماموستاشی هه بی .

نه م کاره به ده م هاسانه و کاریکی یه کجار گرانه ؛ زور جار له سهر تاقه وشه یه کی
نه سولج ، چه ن روژان و بگره چه وتو ، راوه ستاوین و له راستیدا دا که وتوین . زور جاریش
له بهر راست و پر به پر هینانه وه ی تاقه نایه تیک ، له سهر را هه م قورعانه کوردیه که مان
پشکنیوه . مه گه ر خوا بزانی چه ن جار ئاخمان له ناخه وه هه لکیشاوه و پر به دل « بریا
ماموستا بوبا » مان گوته .

تایبه تیه کانی نه م کاره

له ماوه ی نه و چه ن ساله دا که نه م وه رگه پراوه جوانه ، ئاوده نگی زیانمان بوه ، چه ن
تی بینیه کی جی تی رانمان تیدا دیوه ؛ که بریتین له :

۱- پیشه کی له بیرمان بی که ئامانجی گه وره ی ماموستا ، په ره دان به زمان و
فه ره نگی کوردی بۆ ؛ به وینه یهک که له هه م کاره کانیدا چه ولی هه وه لی پیک هینانی
زمانیکی یهک گرته ی په ره ساندو بۆ . یه کجار له شه ره گه ره ک و ههر خو به کورد زانین و باقی
کوردی نه و ولاته په رزو بلاوه ، به چاوی غه واره لی روانین وه ره ز بۆ . که سنی پیشه کی
« شه ره فنا مه » و « مه لای جزیری » و « هه نبانه بۆرینه » ی خویند بیته وه ، له م پروا
بنه ره تیه ی ماموستا ئاگاداره .

لیره شدا ویژه وانه دل سوژه که مان ، به وینه یه کی زور بهر چاو ، شوینی نه و ئامانجه ی
گرتوه و بۆ تیکوشاوه و تیدا خوی ماندو کردوه . له زور نایه تان وشه ی کرمانجی و
هه ورامی و له کی و لوپی هیناوه و هینده ش جوان و به چی له ناو رسته که دا جیگیر بۆگن ،
تۆ ئیزی شوینی هه زار ساله ی خوینانه ! ته نانه ت له زاراوه ی سۆرانیشدا ، وته ی سنه و

سارال و له یلاخ و هه وشارو تیله کوو هه وه توو که لاتهرزان و خورخوره و بیله وارو گاهه رووی
وا خونجاندهوه وه هارسته که ی بی رازاندوته وه - وهک گولئی له بوپهی چلی - له وه
جوانترو خونجیلانه تر نابئی . زیاد له وانهش زورن وشه ی وا که له بنه رته هه ریه کن ؛
به لام له وشوینانه ی دورو نزیکه کوردستان ، وهک یه کیان نالین . لیره شدا ده بینین
قه له مه که ی ماموستا ، هه رتاوی باریکی لی خوش ده کاو هه رساتی ناویکی لی ده نی و تا
ئه و جینگه ی دهستی داوه و پیی کراوه ، هیچانی له بیر نه کروه .

۲- ئەم کتیبە بە وێنە یەکی بێ وێنە ، له گوته ی نامۆ پارێزراوه ؛ تائه ورا ده که له
سه رانسه ری ئەم شه شه سه دو چهن سه فحه دا ، به نجا وشه ی عه ره بی یان روژاواوی
نادوژیه وه .

له بیرمان بئی که دوزمانی کوردی و فارسی - له باری زمانناسیه وه - دۆچلی لقینن ؛
وشه ی وا که ره سه نی هه ردوزمانه و ته نیا که میک له وتندا جیاوازن ، یه کجار زورن ؛
که وا بۆ ناسینه وه ی ریشه و بنه چه ی فره یه ک له و وێژه و واژه فارسی و کوردیانه ، نه کاریکی
وا هاسانه و نه ش پیویسته . هه رچونیک بئی ، وشه ی وه ها که سۆر دیاره فارسیه و کورد
نایۆنی ، له م قورئانه به کوردیه ، به ده گه من چاوت پینکه وئی .

۳- له قورئاندا وشه ی وا هه ن که زورجاران دوپاته کراونه ته وه . ماموستا بۆ مانای
فره یه ک له مانه ، یه ک به رامبه ری دانه ناوه و به چه شنیکه زانایانه ، له زوربه ی ئه و
جینگایانه ، وشه ی وا ی بۆدابین کردوه ، که پر به پری مه به سته ی رسته که یه . به م وێنه
جاریکی ترو جوریکی تر هیزو توانی زمانه شیرینه که مانی پیشانداوه . بۆنمونه ، وشه ی
« کافر » ئەم به رانه رانه ی هه یه : « خوانه ناس » ، « سپله » ، « دین دوژمن » ،
« خۆبه زل زان » ، « له دین لاده ر » ، « ناشکوری که ر » ، « ئیره یی به ر » ، « له پری خوالاده ر » ،
« بئی باور » ، « له دین په ژیوان » ، « پئی نه زان » ، « حاشاکه ر » و . . . یا بۆ وشه ی « اذ »
له سه وره تی ته کویردا ، « وه ختی » ، « وینجا » ، « له وکاته شا » ، « هه لی » ، « کاتی » ،
« هه رگاش » و « هه رده میکیش » و « . . . ش » ی داناوه . جا ئه گه ر خوینه ری هیتا ، ئەم کاره
له ل فارسیه کاندا لیک داته وه ، بۆی ده رده که وئی و ده بینئی له کوی یه کتر ده گرنه وه .

وشه ی واش هه ن کورد نیمانه و ماموستاش گه ره کی نه وگه عه ره بیه کانی بنۆسی ؛ ناچار
له م شوینانه - تارا ده یه ک - له مانا دۆر که تۆته وه . وهک : « وَحی » ، « عَدَالَت » ، « نِعْمَت » ،
« حُکْم » و « نَفْس » و . . .

۴- ئەوانه ی کتیب و نامیلکه کانی ماموستا هه ژاریان - که م یان زور - خویندبیته وه و
هیندیکیش گوئیان وه زن و موسیقای که لام لیکداته وه ، له ونوسراوانه دا جوریک
به رامبه ری و خوش هاتنه وه له سه ر زارو زمانیان دیتۆه و به رگوئی هاتۆه که تایبه ت به
خۆیه و جیا له هۆنراوه و هه له به سته ، له هه یچ په خشانیکه که دا به رچاویان نه که وتۆه و
گوئیان لی نه بۆه . لیره شدا هه ره وه ؛ به لام به وێنه یه کی هه موانی و به شیوه یه کی
تانه یخوینییه وه ، نایزانی . به لی سه رانسه ری ئەم پاچفه ، کیشداره و موسیقای تایبه تی

هه به؛ کیشیکی بیکرئ و ره وان، که گوئی به ههستی یئ ده سیتته وه و سه رنجی خوینه ری خاوه ن زه وق و هونه ر، به ره وخوی راده کیشی. لیره دا - مشتئ له ده شتئ - چه ن ئایه تیک له یه ل «ته فعیل» ه کانیدا دینینه وه:

ناخی ناخاو	ئاوړوچؤبه	بیارینه	به رزایی به س	هه لئوړینه	زه میناوت	نه و جا گوترا
مفعولاتن	مفعولات	مفاعیل	مفعولاتن	فاعلات	مفاعیلن	مفعولاتن
	هه قیکابن ^(۱)	نه وانیه نا	وترا تارن	له نگه ری گرت	له سه ره جودی	کار سه ری گرت
	مفاعیلن	مفاعیلن	مفعولاتن	فاعلاتن	مفاعیلن	فاعلاتن

ئه مانه چه ن تایبه تیه کی ئه م وه رگی پراوه به رزه بؤن که ئیمه ره چاومان کردؤن؛ خوینه ری زیره ک و زانا ئه ر خوی بییته ئاوالی و بیخوینئ و وردیکاته وه، ره نگه زؤر نه خش و نیگار و شیرینکاری تریشی به رچاو که وی. به راستی وه ختئ وه رگی پراوه ی مامؤستا له پال فارسیه کان - ته نانه ت باشت رینیشیان - داده نین، هه یهؤی ده وی! و تازه تیده گه ین ئه م کاره چه نده سه رکه وتؤه و تا کوئ گه یشتؤه. ناخ ئه گه ر زمانه که مان ئه و روکه له جیهاندا ناسرابا، بی شک ئه م پاشین یادگار ه ی مامؤستا، نوبیلی ئه ده بی ده گرت.^(۲)

ئیسته ش وا که له به رچاوه، پاشه روژ روشنه و به م رو داوه گه و ره ی ئه ده بیه، زمان و

۱ - مامؤستای هه ستیارو به ناوبانگ «دکتر محمدرضا شفیع کدکنی» له کتیبی بایه خداری «موسیقی شعر» دا، موسیقای شیرو هؤنراوه ی کردؤته چوار به شه وه: (۱) فه راخی، و اتا: «ردیف» و «قافیه». (۲) ده رؤنی، و اتا: هاوده نگ بؤن و ویک هاتنه وه ی پیته ده نگدارو بیده نگه کان. (۳) تیکولی، و اتا: کیشی عه رؤزی. (۴) مانایی، و اتا: خشل و زه ن به ره «بدیعی» یه کان.

شیاوی باسه له م وه رگی پراوه دا، هه ر چوار جؤری ئه و مؤسیقایانه ده بینین. زیاد له وه ش، ویک هاتنه وه ی پیت و وشه ی ئاخری رسته، و اتا: «سجع» مان هه به؛ که تایبه ت به په خشانه و لیره دا، له زؤر جیگیان خو وه به رچاو ده خه نه وه و پاچه که ده رازینه وه. دیاره هه لده گری و پئویسته بو ته و او روشن بؤنه وه ی ئه م خاله له م وه رگی پراوه، کتیبئ تایبه تی بنؤسری؛ که هیوادارین هه ستیارانی زانامان، له داها تودا ئه م کاره شمان بؤبکن.

۲ - فارس ده لئین: «تاووس» ت ده وی، ده بی ره نجی هیندؤستان چؤنئ بکیشی؛ بو جوان و بی گه رده و گری گه یاندنی ئه م کتیبه به ده ستی خاوه نی خوی - که گه لی کورده - سه رده و گه رمی زورمان کیشاو تال و سویری زورمان چیئا؛ که گتیرانه وه ی له م شوینه دا ناگونجی و بریکی هه ر ده س لی نه دانی چاتره!

بؤوینه، فه راریو چاپه مه نی «سروش» ئه م کتیبه مان بو چاپ کاو دوسالیش مه و دای بؤدان درا. چوارسالان تپه ری کرد و ئیجازه ی چاپ وه رنه گیراو کاره که هه روا مایه وه. ئه مجار له وی گزه بایه ک هه لیکرد و گؤرانیکی وای به سه رهات، خو م یئ نه گیرا؛ جیم هیشت و سروشی کوردی داخرا. له سه ر ئیزنی مامؤستا و بنه ماله که ی، بریارم دا له شوینیکی تر چاپیکه م. له و عانه که له یه ل شوینیکی جئ بروا پئک هاتوبین و کار خه ریک بو جئ به جئ -

ویژه‌ی کورد، له هه‌مۆ داوی نه‌یاران دا‌بین‌بۆه و تازه‌ وای بنجی دا‌کوتاو‌هه و پۆی هه‌لداوه، به‌هیچ‌گێزه‌لۆکه‌ و هه‌ره‌س و سینلاویک، نانه‌و‌ی و له‌بن‌نایه‌.

له‌ میژوی و یژه‌ی جیهاندا، دانه‌دانه‌یه‌ک‌ شاکاری‌ وای هه‌لکه‌وتۆن‌ که‌ تیپه‌پینی‌ سال‌ و مانگ، له‌بیری‌ نه‌بردۆنه‌وه‌ و بۆنه‌ته‌هۆی‌ مانه‌وه‌ و په‌ره‌ساندنه‌وه‌ی‌ زمانه‌کیان‌. وه‌ک‌: «دیوان‌ حافظ»، «گلستان‌ سعدی»، «فاوست‌ گوته‌»، «هه‌زاران‌ هوڤۆ»، «کمدی‌ الهی‌ دانته‌»، «رۆمانه‌کان‌ شیکسپیر» و... ئی‌مه‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌م‌ باوه‌په‌ین‌ که‌ ئه‌م‌ قورئانه‌ کوردیه‌، یه‌کی‌که‌ له‌ و شاکارانه‌.

جا‌ له‌ میژه‌ به‌لای‌ یه‌ک‌جار‌ که‌ وه‌ری‌ گیانی‌ زمان‌ و فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌مان‌، خۆبه‌که‌م‌زانی‌ و له‌خۆناهمی‌ بۆنمانه‌. زۆرمان‌ دیۆن‌- له‌به‌ر‌ ئه‌وه‌ ده‌رده‌گرانه‌- له‌ته‌ک‌ مندالانیان‌ به‌کوردی‌ قسه‌ناکه‌ن‌! ئی‌مه‌ مردۆ، ئیوه‌ زیندۆ؛ چاوی‌ لێکه‌ن‌ چهن‌ سالی‌ تر، با‌ ئه‌م‌ قورئانه‌ کوردیه‌ ماوه‌یه‌ک‌ له‌سه‌ر‌ ده‌ست‌ و ده‌م‌وزاری‌ خه‌لکه‌وه‌ ده‌سه‌وده‌س‌ و ده‌مه‌وده‌م‌ بی‌، که‌س‌ نایینی‌ خودا‌ گوپی‌ ساقی‌ پیدای‌ و بی‌بیسی‌ و گه‌شه‌ی‌ پێ‌نه‌کا‌ و به‌ش‌انازی‌ه‌وه‌ زارو‌زیچی‌ خۆی‌ تێ‌نه‌گه‌یی‌ و بۆ‌فیر‌بۆنی‌ و فیر‌کردنی‌، به‌دل‌ و گیان‌ تێ‌نه‌کو‌شی‌.

ئێسته‌ش‌ ئی‌مه‌ین‌ و ئاواتیک‌ و دا‌خوازیک‌:

به‌ئاواتین‌ گیانی‌ پاکی‌ مامۆستامان‌ لێ‌ رازی‌ بی‌ و کاره‌که‌مان‌ هه‌ر‌ به‌ و وینه‌بی‌ وای‌ لیمانی‌ خواستۆه‌.

له‌خوا‌ی‌ که‌ وه‌رش‌ دا‌وا‌کارین‌ که‌ ئه‌م‌ به‌ره‌مه‌ پیرۆزه‌ بی‌یته‌ هۆی‌ یه‌ک‌دلی‌ و به‌خته‌وه‌ری‌ که‌ له‌که‌مان‌. رۆحی‌ به‌رزی‌ مامۆستاشمان‌، به‌ رۆحم‌ و به‌زه‌ی‌ خۆی‌ شادکا‌.

موحه‌مه‌ده‌م‌اجد‌ مه‌ردوخ‌روحانی

موحه‌مه‌ده‌هادی‌ مورادی

«بی‌، به‌رپرسی‌ ئه‌وه‌ده‌می‌ سرۆش‌ نارديه‌سه‌رم‌ که‌: قورئانه‌که‌ی‌ هه‌زارمان‌ بده‌یه‌وه‌. سه‌رم‌ سو‌رما، چۆن‌ ئه‌وی‌ که‌ پێشتر‌ به‌راشکاوی‌ ده‌یگوت‌: هیچ‌کارمان‌ به‌کوردی‌ نابێ‌، ئێستا‌ که‌وتوینه‌وه‌ بیری‌؟!»

پاش‌ قسه‌لێ‌کردنیکی‌ زۆر، پێک‌نه‌هاتین‌؛ هه‌ره‌شه‌ و گوره‌شه‌ش‌ هیچی‌ لێ‌ شین‌ نه‌بو‌؛ کارمان‌ کیشایه‌ مه‌حکه‌مه‌. چهن‌ سال‌ له‌ قرچه‌ی‌ تاوسان‌ و سۆله‌ی‌ زۆسان‌، شاره‌وشارکه‌ و له‌ مه‌حکه‌مه‌دا‌ حازربه‌ و له‌ خوار‌ کورسی‌ قازی‌ وه‌ک‌ پیاوکۆزو‌ تالانچی‌ و تاوانبار، ره‌پ‌ راوه‌سته‌ و نۆره‌ی‌ قسه‌ت‌ هات‌، به‌کورتی‌ قسه‌ بکه‌ و راگه‌یی‌نه‌ که‌ دز‌ نیت‌ و قه‌تیش‌ دزیت‌ نه‌کردۆه‌ و ئێسته‌ش‌ گیروده‌ی‌ ئه‌مانه‌تیکی‌ وه‌های‌، چاوی‌ گه‌لیکی‌ له‌شوینه‌.

له‌ ئاکامدا‌ ئه‌گه‌ر‌ قازی‌ پیاوی‌ پیاوانه‌ نه‌بایا‌ و ده‌رگای‌ دلی‌ له‌سه‌ر‌ حه‌ق‌ خوازی‌ و حه‌ق‌ پیۆی‌ دا‌خستایا‌، لیم‌ قه‌وما‌بو‌؛ به‌لام‌ شوکور‌ هیشتا‌ پیاوه‌تی‌ و جوامیری‌ نه‌مردۆه‌. راسته‌ ده‌لین‌: ئه‌گه‌ر‌ نه‌ترسی‌، هه‌ر‌ تاقه‌جاری‌ ده‌مری‌؛ که‌ ترسای‌، هه‌رساتی‌ جاری‌.

به‌م‌ جووره‌ له‌مانگی‌ گولانی‌ سالی‌ ۷۹ (مه‌ی‌ ۲۰۰۰)، ئاوکرا‌ به‌مل‌ ئاورا‌. ئه‌لبه‌ت‌ ئه‌وه‌شمان‌ له‌بیری‌، تائه‌وکاته‌ کاکه‌ هادی‌ به‌یه‌ک‌جاری‌ و جار‌جاره‌ش‌ من‌، له‌سه‌ر‌ ئه‌و‌ کاره‌پیرۆزه‌ کاری‌ خۆمانمان‌ ده‌کردو‌ گویمان‌ نه‌ده‌دا‌چده‌بی‌.

ژماره: ۲۳۵۹۵۴

کات: ۱۳۷۹.۸.۲

«وه ناو خودا که ده هنده و دلوانه»

مه خومان ئیم تورانیان نار دۆر خوار؛ هر ئیم شین ده یاریرین

به یاری خوا، سی جزئی نه م کتیوه پیرۆزه، به خدی «عثمان ظه» له لایه ن «یانیه ی چار دیری به سه ر چایه مه فی تورانی پیرۆز» ده، له گه ل خویندنه ده ی «عاصم» له سه ر گنیزده ی «حفص» دا، به رامبه ر کرده و کارنامی ژماره «۱۶۷» ی بۆ دانزاده و به یقی نه وه، له لایه ن «ده زاره قی رۆشنبری نیسلدی» ده به چایه مه نه کافی «احسان» و «تازه نگاه» رتی دراده، ده ر گنیزده که ی ماموستا هه ژاری له به رامبه رنیتین و یازده هزاری، له نه نازده ی ده زیری، بۆ هه وه ل جار، له چاپخانه ی گه و ده ی تورانی که ریم، له چاپ ده ن.

دیاره بۆ له چاپ دانه وه ی، ماده ی تابه قی پۆیسته.

وهن الله التوفیق
سید محمد موسوی
معاون فرهنگی

حسین

۷۹، ۸، ۳

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

ته له فون / فاکس: ۷۵۳۳۱۱۹ - ۳۱ (+۹۸)

(س.ب): ۱۵۸۱۵/۳۶۵۹

Tazenegah Press@Hotmail.Com

نشر احسان